

PREFACE.

The classification and examination of the manuscripts and the preparation of the Report and the Appendices fully occupied my leisure for two years, and the printing has taken fifteen months. The Report would have been published long ago had I contented myself with giving simply a list of the manuscripts purchased, with a few remarks here and there. Still it must be admitted that information as regards our new acquisitions should not be long withheld from Sanskrit scholars. I will therefore in future first publish a classified list of the manuscripts purchased and a detailed report afterwards when ready. A large number of manuscripts have been collected during the last three years, and a list has been prepared, which only awaits my final revision.

The report on the manuscripts of the Śvetāmbara Jinas (pp. 126-137) and the extracts (pp. 433-466) together with the notes, corrections, &c., referring to them were prepared by my Assistant, now Assistant Registrar to the University of Bombay, Mr. Shridhar R. Bhandarkar. He also rendered material assistance in the preparation of the list of authors and works cited by Rāyamukṣa which occurs on pp. 61-65. A supplementary list was prepared by Paudit Durgāprasāda, but as it reached me after the report was printed, it is given at the end (pp. 467-479).

R. C. BHANDARKAR.

5th October, 1887.

CONTENTS.

	Page.
EXAMINATION OF LIBRARIES AT PÂTAN, THE OLD CAPITAL OF GUJARAT ...	1
EXAMINATION OF LIBRARIES AT AHMEDABAD	16
EXAMINATION OF MANUSCRIPTS PURCHASED FOR GOVERNMENT.	
Class I.—Vedas including Upanishads	23
Class II.—Vedāṅgas and works on the sacrificial ritual	25
Class III.—Itihāsas, Purānas, Māhātmyas, and Stotras	44
Class IV.—Dharmaśāstra or Religious and Civil Law	46
Class V.—Poems, Plays, and Fables	54
Class VI.—Vyākaraṇa or Grammar	57
Class VII.—Koshas or Lexicons	61
Class VIII.—Poetics and Metrics	63
Class IX.—Mīmāṃsā	63
Class XI.—Vedānta and other systems of Theosophy—	
(i) Advaita or Sāṅkarācārya's system	66
(ii) Viśiṣṭādvaita or Rāmānuja's system	68
(iii) Dvaita or Madhva's system	74
(iv) Śuddhādvaita or Vallabha's system	75
(v) Miscellaneous Vaiṣṇavism	75
(vi) Kāśmīr Saivism	76
Class XII.—Nyāya and Vaiśeṣika	81
Class XIII.—Jyotiṣha or Astronomy, Astrology, and Divination—	
(i) Gayit branch	82
(ii) & (iii) Saṁhitā and Horā branches	85
Class XIV.—Medicine	86
Class XV.—Tantrika Literature	87
Class XVI.—Art	91
Class XVII.—Jaina Literature—	
(1.) Of the Digambara Sect—A.—Dharma	91
B.—Legendary Literature	117
(2.) S'vetāmbara works	126
THE SAMVAT ERA	159
APPENDIX I. A.—List of manuscripts in the Updēraya of Poplūdnopādō in Pāṭan	161
B.—List of manuscripts in the Updēraya of Dekhānoppādō in Ahmedabad	206
APPENDIX II.—Catalogue of manuscripts purchased for Government ..	237
APPENDIX III.—Extracts from manuscripts.	311
SUPPLEMENT.—Alphabetical list of the names of authors and works occurring in Kaṇḍas II and III of Rāyamukuta's Commentary on the Amarakosa	467
NOTES, ADDITIONS, AND CORRECTIONS	i

REPORT ON THE SEARCH FOR SANSKRIT MANUSCRIPTS DURING THE YEAR 1883-84.

PÂTAṆ.

In the month of December 1883, I paid during the Christmas recess a visit to Pâṭan* in company with my friend Professor Ahaji Vishnu Kathavate of the Gujarat College. We could make only a week's stay there, and consequently were not able to examine minutely the several Jain libraries at the place. Still we collected a good deal of information with regard to them and actually visited some and compared the manuscripts contained in them with the lists placed in our hands.

Each *Gachchha* or sect of the Jains residing in a city possesses a halting place called *Upâsraya* for their itinerant priests, and each of these *Upâsrayas* is provided with a more or less extensive library. This library is the property of the *Gachchha* and is in the charge of the prominent lay-members of the sect. When, however, a priest makes an *Upâsraya* his permanent residence, the library is always in his charge and practically he is its owner. The *Upâsrayas* and the libraries attached to them are named after the street or ward in which they are situated. Pâṭan contains the following libraries or *Bhândâras*:—

1. Tapâgachchha.
2. do.
3. Vimalagachchha.
4. Do. Saṁghavinopâḍo.
5. Do. Râjavijaya Dayâvijaya.
6. Do. Limrinopâḍo.
7. Do. Vâḍi Pârśvanâtha Mandira.
8. Do. Râpasâgarji.
9. Do. Ratanvijaya, Khetarsi Mahâl.
10. Do. Makâmodi Vâṇiâ.
11. Do. Hemachandra in the charge of Svarûpachandra Yati.

Of these No. 7 was not accessible to us, because we were told that one of the keys was with the *Sripâjya* or high priest of the sect to which the library belonged and he was not in Pâṭan at the time. The owner of No. 8 left the place the day after we arrived there and the *Bhândâr* had been locked up by him. Ratanvijaya, the practical owner of No. 9 had removed a great many of the manuscripts to Ahmedabad where he generally resided. Makâmodi Vâṇiâ (No. 10) who possessed, it appears, manuscripts written on

* In his report for 1874-75 Dr. Bühler calls the place Pâṭhan; but it should be called Pâṭan, the Sanskrit form being Pattana, and the name being so pronounced by the people.

Tāla leaves had, we were told, sent them away somewhere. It is not unlikely that the Tāla leaf manuscripts added to our collection in 1880-81 originally belonged to him. Svārūpachandra Yati, who has charge of the Bhāṇḍār said to have originally belonged to Hemachandra, the great Jaina scholar of the twelfth century, was as immovable as he was in 1874-75, when Dr. Bühler wished him to show his manuscripts to him. We paid two visits to him, but he put us off with a variety of excuses and showed us only a few

since we had little time to spare.

The library in the Pophānōpāṇḍo.

The manuscripts in the Bhāṇḍār in the Pophānōpāṇḍo (No. 1) are stowed in 80 boxes (Dābdās) mostly made of thick paper-board each box containing a list of its contents. The man in charge showed us also a general list in which the title of each manuscript and the number of folios were given. I got a copy of it made, but owing to some misunderstanding on the part of the man in charge my copyists were not able to get the numbers of folios of the manuscripts in about 28 of the Dābdās. We examined some of the boxes at random and compared their contents with the entries in the general list and found the latter to be correct. I give the list in Appendix I. (vide A.) It will be seen that the number of manuscripts in the Bhāṇḍār is 2,801. This appears to be the Bhāṇḍār of the Tapāgachchha that Dr. Bühler speaks of in his report for 1874-75. The number of boxes or Dābdās mentioned by him agrees with that found by me; but the number of manuscripts is given by him as upwards of 1,200. There are several copies of one and the same work in the collection.

We were very greatly anxious to examine closely this splendid collection, and spent two days in the work, but were able to effect little. After going over the long list we selected the following for examination, as likely to be interesting and important:—

Box No. 1.

Jaina Kumārasambhava.

Box No. 2.

Naṇḍīśāstra.

Pañchamībhavishyadatta

Dhanapāla.

Vijayadevamāhātmyakāvya.

Shāḍḍhāshāstavana.

Dharmakhyāne pañchamākhya-
nakam.

Box No. 3.

Kumārāpāla-charita.

Balinarendracharita

Box No. 5.

Kalpālāṭā.

Box No. 6.

Sataslokīṭikā.

Pruthvīśuddhi.

Nyāyārātāratiṭṭhapikā.

Nyāyasūtra.

Box No. 7.

Mugdhamedbhakarî-alamkâra-
vṛitti.
Sâktâvali.
Pâṇḍavî gîtâ.

Râmachandrakâvya.
Muktâvulî.
Pramâṇamañjarî.

Box No. 10.

Bṛihatpañchâkhyâna.
Pañchâkhyâna.
Nandopâkhyâna.
Nyâyamakaranda.

Jainatarkabhâshâ . by Jusa-
vijaya.
Hâsasamṛitipurâṇa.

Box No. 11.

Bṛihadratnâkaravṛitti.
Râghavanâtika (â)—ṭikâ.
Hemaprâkṛitadḥuṇḍhî.

Kîrtishoḍaśapâda.
Prâkṛitaprakriyâvṛitti.
Nyâyavṛitti.

Box No. 12.

Harivikramacharita.
Veda.
Kumârapâlacharita.

Vibhâtavibhâvanâ, Nishadha-
ṭikâ.
Kâlidâsakṛitakâvya.

Box No. 13.

Pañjarâjaṭikâ.

Dânâpradîpa.

Box No. 14.

Nyâyârthamañjûshâ.
Prâkṛitaprabodha.

Nyâyavṛitti.

Box No. 15.

Kâlidâsakṛitagrantha.

Box No 16.

Kumârapâlacharita.

Tarkavṛitti.

Box No. 17.

Hitopadeśavṛitti.

Box No. 20.

Vastupâla-Tejapâlacharita.
Drishtântaratnâkara.
Brahmadattakathâ.

Devarâjaprabandha.
Kîrtikaumudî.

Box No. 29.

Vijayaprasasti.

Râjimañtiprabodha.

Box No. 32.

Kâvyaprakâśaṭikâ.
Mahâvidyâvidâmbana.
Raghuṭikâ.

Harivikramacharita.
Sâśadharanyâya.
Prabandhachintâmañi.

Box No. 33.

Shaddarsanavṛitti
Vṛittaratnâkarakâvya.

Kâvyakâmadhenu.

Box No 35.

Mahābhāṣya.

Box No. 36.

Chānakya.
Kumārāpālāpratiḥodha.
Ratnāvalītikā.
Dātānagadanāṭaka

Chandraseenanāṭaki(?)—praban-
dha.
Vastupāla-Tejapālāprabandha.
Dharmasārmakāvya.

Box No. 37.

Sanatkumārāgītā.

Box No. 38.

Vastupālācharita.
Jñānavidyākāvya.

Kamārāpālācharita.

Box No. 40.

Arambhasiddhivārtakāvya.
Bhūgolaśāstra.
Therāvālī.

Ratnamālāyām anekārthakośa
Kumudachandranāṭaka.
Prāsādaavidhīprakaraṇa.

Box No. 42.

Śrutāyurveda.

Box No. 43.

Rāvanasauvāda.
Nigodavichāra.
Girnārachaitya pravāḍi.
Kumāravilāsaśataka.

Māheśvaravāda.
Bhāṣyachārpi.
Harivikramācharita.

Box No. 44.

Mohnpatirajoharaṇavichāra.
Iaghuśatapadi.

Samayasāraparamāgamanāṭaka
Gurvāvalī.

Box No. 45.

Aśokaacharita.

Kumārāpālācharita.

Box No. 47.

Prabandhachintāmaṇi.

Box No. 48.

Kumārāpālācharita.

Box No. 49.

Rāghavanāṭika (ā).
Karpūramaujariṭikā.

Deśikosānāmārtha.
Hemavibhrama.

Box No. 51.

Andhrakumāravivāha.

Sukṛtasamkirtana.

Box No. 53.

Vijayaprasasti.

But the examination of so many manuscripts would have taken many more days than we were able to devote to it, and we had to give up the task after having inspected a few. These are as follows:—

1. *Pramāṇamañjarī* (boxes Nos. 7 and 44), folios 9, lines 15, letters 60 in a line, a treatise on the *Vaiśeṣika* system, by *Tārkika Sarvadevasūri*. There is a commentary on this by *Balahhadramiśra*. (Appendix III. A.)

2. *Vyutpattidīpikā* or *Prākṛitaprakriyāvr̥tti* (box No. 11), folios 138, lines 15, letters 55. This is a commentary by *Udayasauhāgryagani*, pupil of *Sanbhāgyasāgarasūri* of the *Tapāgachchha* on *Hemachandra's Prākṛit* grammar which forms the eighth chapter of his *Śabdānuśāsana*. Verses from original works are given to illustrate *Hemachandra's* rules, and the verses quoted by *Hemachandra* especially in the section on the *Apahhramśa* dialect are explained. I have since been able to procure a copy of this work for our collection. It will be noticed in next year's report. (Appendix III. B.)

3. *Rājimatiprabodha* (box No. 29), folios 5, lines 17, letters 58. This is a drama in five acts by *Yasachandra*. The hero is *Nemi*.

4. *Vijayapraśasti* (box No. 29), folios 279, lines 13, letters 40. This is a poem on *Vijayasena*, the successor of *Hiravijaya*, the 58th high priest of the *Tapāgachchha* according to *Dr. Klatt*, but 60th according to a *Gurvāvali* to be presently noticed. It was composed along with a commentary in *Saṃvat* 1688 by *Gaṇavijayagani*.

5. *Kirtikaamudī* (box No. 30), folios 11, lines 19, letters 61, author, *Gūrjaresvarapurohita Someśvara*. This manuscript was written in *Saṃvat* 1507 and would, *Professor Kathavate* tells me, have been of great use to him for his edition of the work if he had got it earlier. The manuscripts he possessed did not give satisfactory readings in a good many places and he was in search of a fresh one; but was not then able to procure it. (Appendix III. C.)

6. *Mahābhāṣhya* (box No. 35). This is an incomplete copy of *Patañjali's* work with the commentary of *Kaiyaṭa*. It was transcribed in *Saṃvat* 1543.

7. *Gurvāvali* (box No. 44), folios 10, lines 18, letters 58. The manuscript contains 20 *Gāthās* with a full commentary. (Appendix III. D.) It begins with *Sadharmasvāmin* and ends with *Hiravijayasūri*, the 60th successor. *Hiravijaya* is mentioned as having died in *Saṃvat* 1622 on the 12th of *Vaiśākha Sudi*, at *Vatapalli*. According to *Dr. Klatt*, he was the 58th successor and died at *Uṃnānagara*, on the 11th of *Bhādra Sudi*, 1652.

8. . . . . 24, lines 17, letters 53. This is . . . . . s at the end a history of the . . . . . mha of the *Chaulukya* dynast.

9. *Śeṣhasaṃgraha* (box No. 44), folios 4, lines 17, letters 48. This is a supplement by *Hemachandra* to his *Abhidhānachintāmaṇi*. (Appendix III. E.)

library in the
Bhābhānopaḍo.

We next spent a day in examining the Bhāṇḍār in the Bhābhānopaḍo. The paper manuscripts are stowed in 27 boxes or Dābās, and there is one manuscript written on Tāla leaves. The following came under our inspection :—

1. *An incomplete copy of the Abhilāṣitārthachintāmaṇi* by Someśvara, a king of the Dekkan Chālukya dynasty.

2. A commentary by Mādhavasarasvati on Śivāditya's Saptapadārthi. From a stanza at the end it appears that Mādhavasarasvati was a native of the country of Gorāṣṭra in the south, in which is situated Gokarna Mahābaleśa. The country referred to is thus a portion of North Knnara. There is a copy of this commentary in my collection for 1879-80, but this verse does not occur at the end. (Appendix III. F.)

3. Another commentary on the Saptapadārthi by Bhāva-vidyōśvara, folios 13, lines 13, letters 47.

Kāvya-
kalpalatā and
Amarachandra.

4. Kāvya-
kalpalatā-vṛitti, folios 57, lines 17-20, letters 64; total quantity 3,337 Anuṣṭubhs. The original work called the Kāvya-
kalpalatikā was composed in part by Arisimha and completed by Amarachandra who also wrote the Vṛitti or commentary. Amarachandra was a pupil of Jinadatta of the Vāynda-gachchha, who must be the same person as the author of the Vivokavilāsa to be noticed hereafter. He lived, as will be shown, about the middle of the 13th century. Mādhava mentions both him and his work in his account of the Bauddha and Jaina systems in the Sarvadarśanasamgraha. Arisimha was the author of a poem called Sukritsamkirtana and Amarachandra wrote besides the present work the Chhandoratnāvalī, the Kalākalāpa, and the Bālabbhārata. They were fellow students and lived according to the account given by Rājaśekhara in the Prabandha-chaturvimsati in the time of Viśaladeva before he got possession of the throne at Pāṭan, i.e., about the middle of the 13th century. Copies of the Kāvya-
kalpalatā-vṛitti are by no means rare, and there is one in my last year's collection, while in this year's we have a manuscript of the original. The copy in this Bhāṇḍār has the date 1455 of Vikrama corresponding to 1399 A.D., which must be the date when the manuscript was written. (Appendix III. G.)

Jayasimha's
umārapālacharita.

5. Kumārapālacharita, folios 136, lines 16, letters 49. The
he first part the genealogy of
luka line of Pāṭan, is given.
Vikrama (Appendix III. H.)

6. Sammatitarkaṭikā, folios 502, lines 15; total quantity 25,000 Anuṣṭubhs. The author of the original is Siddhasena Divākara, and of the commentary Abhayadeva.

7. Nyāyabhāṣaṇa, folios 252. The author's name does not appear. Umāpati is adored in the opening stanza.

Nyāya-
kandalī.

8. Nyāyakandalīkā by Śrīdhara, folios 124, lines 15, letters 60. The opening stanzas and the Prasasti at the end have been given by Dr. Bühler under No. 381, Kaśmir Report, (Appendix II, page cxliii). The readings, however, in this manu-

script are in several cases better than those given by Dr. Bühler, and therefore I give the stanzas and the Praśasti in Appendix III. (*Vide J.*)

9. Āptamīmāṃsālakāra. This appears to be the Digambara work of that name.

10. Complete copies of Vallabha's and Chāritravardhana's commentaries on the Raghuvamśa.

11. A commentary on the Raghuvamśa by Dharmameṇu, folios 136, comes down to the end of Canto XVII., the first leaf missing. Another copy of the same, to the end of Canto III.

Among the manuscripts shown us by Rājaviṣaya Dayāviṣaya, there was a copy of Jayasīmaśūri's Kumārapālacharita, the same work as that noticed above, and an abridgement of Haribhadra's Samarādityacharitra by Pradyumnāchārya.

We devoted a day to the examination of the Bhāṇḍār in the Saṅghaviṇopāḍo. All the manuscripts are written on Tāla leaves and some of them such as those of the old works in illustration of the Nyāyasūtra of Gautama and of Vātsyāyana's Bhāṣya are very valuable. They are however not well arranged and it was with difficulty that any desired manuscript could be found. Dr. Bühler had prepared a catalogue of the collection, and on comparing some of the entries with the corresponding manuscripts we found them to be correct; so that we did not deem it necessary to pursue the examination further, especially as the time at our command was short.

From the list of the second Bhāṇḍār in the Popliānupāḍo put into our hands, it appears that it is made up of several collections belonging to different individuals, and the list gives us an insight into the manner in which these Jaina Bhāṇḍārs have grown up. On entering the room there, is to the left a large box which contains 17 smaller ones or Dāḍās, in twelve of which the manuscripts belonging to Śāntidāsa Devakarana are kept. The list of these was made out in Sāmrāt 1853. Of the rest, Dāḍās 13 and 14 contain manuscripts belonging to or presented by another individual, the statement about whom occurring in the list is not intelligible, and the list was compiled in Sāmrāt 1836. The manuscripts in Dāḍās 15 and 16 belonged to Gaṅgaviṣayaṇaṇi, pupil of Lābhaviṣayaṇaṇi and their list was made out in Sāmrāt 1751 (?). Those in the last or seventeenth Dāḍā seem to have been owned by another person. Besides these there are 19 manuscripts written on Tāla leaves in the same large box, and four more written apparently on paper. Then there is a smaller box which contains the collection belonging to Satyaviṣayaṇaṇaṇi stowed in fourteen Dāḍās. The list was prepared in 1853 Sāmrāt. In another box, we have nine Dāḍās containing the manuscripts belonging to —? Vijeji, the list of which was made out in 1853 Sāmrāt. The contents of the tenth Dāḍā seem to have originally belonged to another person who kept them here in Sāmrāt 1800; while Dāḍās 11 and 12 contain the manuscripts presented to the Bhāṇḍār by Dipachand Hemachand, in Sāmrāt 1861. There is another Dāḍā in which are stowed the manuscripts left in the Bhāṇḍār by Śrīpūjya

Jinendrasūri. There is another large box in which there are two Dāḍās containing the manuscripts deposited in the house of Śāntidāsa Devakṛṣṇa by Mohana Vijaya in Śaivāt 1853 with a list.

Brāhmic works.

Three collections of Brāhmanic works were also brought to my notice in Pāṭan. The owner of one of them is Jaganmūlī Gopālraī, who belongs to the Rāmānuja sect. As might be expected his collection contains copies of many valuable works of the Rāmānuja school. I notice the following in the list he was good enough to furnish me with :—

1. Vedāntasūtrabhāṣya or Śribhāṣya with the Śratapraśāsikā.
2. Do. do. without do.
Granthasamkhyā 9,600.
3. Vedāntadīpa, an abridgement of the above, Gr. s. 3,000.
4. Vedāntasāra, a brief commentary on the Vedāntasūtra, Gr. s. 1,700.
5. Prapannāmṛta, or life of Rāmānuja, Gr. s. 5,140.
6. Divyasūtrīprabhāṣā, or lives of the principal Āchāryas of the sect, Gr. s. 1,200.
7. Bhāṣyas of the principal Upanishads, according to Rāmānuja's system.
8. The following Samhitās from the Nārada Pañcherātra:
(a). Lakṣmī Samhitā, Gr. s. 3,350.
(b). Jñānamṛtasaṁhitā, Gr. s. 1,450.
(c). Gr. s. 12,500.
(d).
(e).
(f). Vṛddhabrahma Samhitā, Gr. s. 4,533.
9. Guruparamparā from Rūṅgāchārya to Lakṣmīnārāyaṇa.
10. Guruparamparā of the Rāmānuja sect.
11. A good collection of Smritis, &c.

The owner of the second collection is Maṇḍisāṅkar Kṛpāsāṅkar from whom I received but an incomplete list. He is a follower of the school which possesses the most important entry is correct.

The owner of the third collection is Trīkamlāl Anandlāl from whom, however, no list could be procured.

At Pāṭan we came across a copy of the Kavirahasya or Kavigūḥya by Halāyudha. It is well known that the hero of this grammatical poem is a king of the name of Kṛṣṇa who is represented as the paramount sovereign of Dakṣiṇāpāṭha or Southern India. Professor Westergaard identified this Kṛṣṇa with the Kṛṣṇarāja of the Vijayanagar dynasty who reigned in the first half of the sixteenth century; and this identification seems to have been accepted by Professor Aufrecht. But the copy of the Kavirahasya I found at Pāṭan contains a verse in which the hero Kṛṣṇa is spoken of as "having sprung from the Rāṣṭrakūṭa race" (Rāṣṭrakūṭakulodbhavaṇ). In

A Manuscript of the Kavirahasya. Hero of the poem, Kṛṣṇa of the Rāṣṭrakūṭa family.

another he is called "the ornament of the lunar race" (Somavamsāvibhūṣaṇa), and we know from the Khārepāṭaṇ plates that the Rāshtrakūṭas who ruled over the Dekkan were considered to have belonged to the family of Yādū which was an offshoot of the lunar race. The Kṛṣṇa of the Kavirahasya, therefore, must have been one of the three Kṛṣṇas of the Rāshtrakūṭa line who were sovereign lords of the Dekkan. The first of them reigned about 775 A.D., the second was on the throne in 911 A.D., and the third in 956 A.D. Halāyudha therefore must have lived at a time when the memory of one of these three Kṛṣṇas was still fresh, that is, between the beginning of the ninth to about the end of the tenth century. And the comparatively high antiquity of Halāyudha is indicated by the circumstance that the text of the Kavirahasya prevailing in one part of the country differs widely from that in use in another. I have since obtained a manuscript of the work in the Maratha

which shows as considerable not more, as the Nāgarī the Gandī. Such divergences are not found in manuscripts of a work written only three hundred years ago, and I am inclined, on account of this circumstance, to identify Halāyudha's Kṛṣṇa with the first Rāshtrakūṭa prince of that name and to refer our author to the beginning of the ninth century. I must, however, not omit to mention that the Marathi copy of the Kavirahasya omits the expression "Rāshtrakūṭa-kulodbhāvam" and reads the whole verse very differently. Similarly, instead of "Somavamsāvibhūṣaṇaḥ", we have in that copy "Paralokajigishāyāḥ (yā)." But these must be regarded as later corruptions. For if the names of the Rāshtrakūṭa family and the Soma race did not exist in the text as Halāyudha wrote it, nobody could have afterwards added them. Corruption must proceed from what is particular to what is general or from one generality to another, but not from what is general to what is particular. There can be nothing to lead a later reader or writer to introduce such a particular name as Rāshtrakūṭa or Soma. Halāyudha was the same as For, in the first place, the

the next, Halāyudha, the author of the Kavirahasya, is in the last verse of the Maratha copy called "Sadabhidhānanidhāna," or "the store of good names." And he must be supposed to be spoken of thus in two senses; first, in the sense of his name being a good name, and secondly in so far as he compiled a thesaurus

"good names" the names of which we are referred to. In the third place, a connection has been established between both the works and Kāvīs or poets. The "necklace of gems in the shape of names" was, we are told in the Kāvī (Kavikanṭha- the secret [that leads

An old and mutilated manuscript of a curious work written in broken Sanskrit and at the end in Gujarātī also came to my notice. As the owner would not part with it I got a transcript made. I had no opportunity of comparing the transcript with the original and

probably the mistakes of the original have been added to by my copyist. The fragment does not contain the beginning and the work has no chapters. At first we have the story of Jamadagni building of another town of the name . . . . . ring as its moat in the front mentioned, and we are then carried to Pattana. There somebody is represented to have expatiated on the strength of Devagiri and its seven fortresses before Siddharāja, who thereupon led an expedition against the place. From Devagiri Siddharāja proceeded to Paṭṭana which submitted to him, and there he is represented to have induced certain families called Virajas or Viravaṇṭajas, who appear to have been silk-weavers, to go with him to his capital Anahilapattana and settle there. The glories of the city and its previous history were recounted to the Virajas, and this is what is stated :—

Dates of the Chā-
potkata princes.

1. Pattana was founded by Vasarāja who reigned for sixty years, up to 862 of the Vikrama Era, or 806 A.D. He was succeeded by

2. Yogarāja who was on the throne up to 897 Vikrama or 841 A.D. After him reigned

3. Kṣemarāja for 25 years, up to 922 Vikrama, or 866 A.D. Then came to the throne

4. Vāṇḍā and Bhuyāda who reigned for 20 years; i.e., up to 951 Vikrama or 895 A.D. But the year of Vikrama is not given. He conquered Dvāravātī and the whole country to the west, down to the sea coast. He was succeeded by

5. Virasimha who was on the throne for 25 years, i.e., up to 976 Vikrama, or 920 A.D., though the year is not given, and we add 951 Vikrama, which must be the year of his accession. Then followed

Ṇāḍīya who reigned for 15 years, i.e., up to 991 or 935 A.D. But this year is not given, and we have it 976 Vikrama which, as in the last case, must be the year of a king's accession. After him reigned

Antasimha for seven years up to 998 Vikrama, or 942 A.D.

This was the last prince of the Chāpotkata line, and the sovereignty of Gujarat fell into the hands of Mūlarāja, the son of Śāmantā's sister, who founded the Chaulukya dynasty.

Dates of the
Chaulukyas.

1. Mūlarāja reigned for 55 years, up to 1053 Vikrama, and was succeeded by

2. Chāmunda, who was on the throne for 13 years, till the year 1066 of Vikrama. Then followed

3. Vallarāja, who reigned for six months. Vallarāja is the same as Vallabharāja. His successor is represented to have reigned for eleven years, and six months, up to the Vikrama year 1078 (1022 A.D.); but his name is not given. He was Durahha, as we know, after whom came

4. Bhīma. The date of his ceasing to reign is not given. Bhīma was succeeded by

5. Karna. No date occurs even here. Karna was followed by

6. Siddharāja. A date is given here, but two or three letters have dropped away. Still it appears to be 1150 Vikrama corresponding to 1094 A.D. Siddharāja conquered many countries and acquired immenso wealth. Thirty-five crores of *Tankas* of gold were brought and placed before him, and Siddharāja asked his ministers what to do with this wealth. They advised him to construct a tank in the city. The king then sent for an engineer and ordered him to build a tank with a fortress and a thousand temples of Siva on the margin and one temple in the centre. The work was completed in five years. After this whole account had been given to the Virajas they agreed to go to Pattana, and did accordingly. A great deal of wealth was given to them and a site for building houses was granted in the north-eastern part of the city. After they settled in Pattana, silk-manufacture began to flourish in the town. But the Virajas being foreigners could not get wives there and they carried their complaint before Siddharāja. It was ascertained that they belonged to the Kshatriya caste. While Parasurāma was carrying on his work of the destruction of the Kshatriyas, some members of that caste gave up their trade of war in fear and became weavers; and from them these Virajas derived their descent. Intermarriages appear then to have been arranged between the new settlers and some of the Kshatriya tribes in Gujrat, and thus in time the Virajas came to have 84 distinct families. The names of these are then given in the manuscript and thus the main story ends.

7. Siddharāja is then spoken of as having been succeeded by Kumbhāpāla whose mother Ratnasenā was, it is stated, the sister of Siddharāja. He reigned for 31 years and introduced the Jaina religion, which is "the path of universal love." His reign lasted, it is said, till 1199 Vikrama; but that must be the year of his accession. Then we have a mere list of the kings that followed with the dates of their accession. But the first line in which Māla the younger is spoken of as having come to the throne in Sainvat 1230, must have crept in through some mistake, for in the third line that same prince is represented as having got possession of the throne in Sainvat 1233, and in the second Ajayapāla is stated as having begun to reign in Sainvat 1230. The first line being then struck out, the list is as follows:—

8. In Sainvat 1230 (1174 A.D.), Ajayapāla succeeded and reigned for 3 years.

9. In Sainvat 1233 (1177 A.D.), Māla the younger succeeded and reigned for 2 years.

10. In Sainvat 1235 (1179 A.D.), Bhīma the younger succeeded and reigned for 63 years.

11. In Sainvat 1298 (1242 A.D.), Tribhūnapāla (Tribhuvannipāla) succeeded and reigned for 1 years.

"Thus there were 11 princes of the Chaulukya line, and they reigned for——years." The total number of years is given as 3,400, but there is evidently a slip here; 304 must have been meant.

The Vāghelā

1. In Sainvat 1302 (1246 A.D.), Visaladeva succeeded and reigned for 18 years.

2. In Sainvat 1320* (1264 A.D.), Arjunadeva succeeded and reigned for 13 years.

3. In Sainvat 1333 (1277 A.D.), Sāraṅgadeva† succeeded and reigned for 20 years.

4. In Sainvat 1353 (1297 A.D.), Karṇa the younger succeeded and reigned for 7 years.

Thus for 58 years the Vāghelā family was in possession of the sovereignty. Then Suratrīpa (Sultān) Allā-ud-dīn's army came from Delhi, and the Hindus lost their kingdom. The Turkas came.

The names and dates of the kings of Gujarat here given agree with those mentioned by the chroniclers Merutuṅga and others. There are a few inaccuracies as we have seen, but these are rather to be attributed to the bad condition of the manuscript than to the author's imperfect information. The name of Tihupāla or Tribhuvanapāla, which is omitted by the chroniclers but which occurs in a grant dated 1299 Vikrama translated by Dr. Bühler, is so given by our author. But the duration of his reign was unknown before, and Dr. Bühler simply inferred it was very short. Here we see it distinctly stated that he reigned for four years. Our author states the number of the Chaulukya princes to have been 11, from which it appears that in common with some other writers he includes the six months' reign of Vallabha in that of his brother Durlabha. The accession of Visaladeva to the throne of Pāṭan is placed in the Vikrama year 1302, while in the Vichāraśrenī it is represented to have taken place in 1300. The Vichāraśrenī and our author agree as regards the duration of the reigns of Visaladeva, Arjunadeva, and Karṇa the younger, and as regards the date of the extinction of the Vāghelā line which took place in 1360 of Vikrama. But a reign of 22 years has been assigned to the third prince Sāraṅgadeva in that work and of 20 years by our author. Hence it is that the author of the Vichāraśrenī has pushed Visala's accession two years backwards, and thus according to him the dynasty was in power for 60 years, while our author expressly states that it lasted for 58 years. The statement of our author is correct and the Vichāraśrenī is wrong; for the dates given by him agree with those given by Dharmasāgara in the Pravachanaparīkṣā as will be hereafter seen. The Vichāraśrenī appears to me to be a curious composition. It places the foundation of Pāṭan in 821 Sainvat instead of 802, the accession of Mōlarāja in 1017 Sainvat instead of 998, omits the reign of Chāmuṇḍa, assigns fourteen years to

Inconsistency
between our Manuscript
and the
Vichāraśrenī

Year of the Vichāraśrenī

* This date is not given in the manuscript.

Vallabharāja instead of six months, represents Visaladeva to be a brother of Viradhavala instead of a son, and contains several other mistakes. It is therefore not entitled to our confidence at all, though Dr. Bühler follows it in giving the dates of the Vāghelā princes. The list in our manuscript then goes on thus:—

Saṁvat 1393 (1337 A.D.) Udekhām, reigned for 25 years.

Do. 1418 (1362 A.D.) Suratrāṇa Mndāpar, reigned for 18 years.

Do. 1436 (1380 A.D.) Suratrāṇa Ahimud, reigned for 32 years, 7 months, and 7 days. Founded Ahimudāhād.

Do. 1468 (1412 A.D.) Suratrāṇa Kutahadin, reigned for 10 years, 5 months, and 6 days.

Do. 1479 (1423 A.D.) Suratrāṇa Dāudaśāh, reigned for 36 years.

Do. 1515 (1459 A.D.) Māgha Sudi 12th, Pātaśāh Mahimud.

Do. 1568 (1512 A.D.) Mārgaśirsha Sudi 4, Suratrāṇa Madafa(r).

Do. 1582 (1526 A.D.) Suratrāṇa S'akandar, reigned for 8 days.

Do. 1582 (1526 A.D.) Jyeshtha Vadi 5, Thursday, Pātaśāh Mahimud, reigned for 1 month and 10 days.

Do. 1582 (1526 A.D.) Srāvaṇa Sudi 2, Pātaśāh Bāhādar, reigned for 10 years.

He conquered a large portion of the country. Then came Pātaśāh Humān who was a Mngal. He stayed for 8 months in Gujrat. Then came Bāhādar. He died in the sea.

Saṁvat 1593 (1537 A.D.) Pātaśāh Mahimud, reigned for 17 years. He was killed by the murderer Baharā. (By mistake this date is put down as 1583.)

Saṁvat 1610 (1554 A.D.) Pātaśāh Mahimud, reigned for 10 years. This date is put down as 1600.

Saṁvat 1617 (1561 A.D.), Vaiśākha Sudi 6, Pātaśāh Mudāfar. The kingdom lost, the country destroyed. Then came Akhar, the son of Humān in 1628 (1572 A.D.), and having established his power in Gujrat went back to Dēlhi.

If the date 1583 in the case of the last Sultān but two and 1600 in the case of the last but one had really been meant by the author, he would have given 1610 for the last instead of 1617. The first therefore must be 1593, the second 1610, and the duration of the reign in the second case 7 instead of 10. In this way only does the last date come out right.

Then Akhar came back on the 2nd of Mārgaśirsha Sudi. (There is a lacuna in the place of the date).

Saṁvat 1682 (1626 A.D.), Māgha Sudi 5, Pātaśāh Jāhāngir, reigned for 21 years.

(Lacuna) Sudi 7, Śāh Jhām (Jehan), reigned for 31 years.

Saṁvat 1714 (1658) (lacuna), Pātaśāh Aurangjib.

The first of these Mahomedan princes is not mentioned in Forbes' Râsamâlâ or Prinsep's table, and Mahmammadshah the third
late also agrees with however,

in Prinsep's table, Mahammad Faruki of Malwa is brought in two years after Bahadur's accession. He is omitted by our author. Bahadur's corpse having been found in the sea is confirmed by our author's statement that he died in the sea. The prince who came to the throne in 1554 A.D. is Ahmadshah in Prinsep's table, while he is called Mahammad in our manuscript. The date Samvat 1682 or 1626 A.D. is the date of Shah Jehan's accession put in the line above by a mistake of the scribe, while he has left a lacuna against the name of that emperor. The date of Aurangzeb and the duration of the reigns of his two predecessors are given correctly by our author. (Appendix III. L)

1. Pattavali with a list of dates of important events

I also came across a slip of paper on which the Pāṭṭāvalī or succession list of the High-priests of one of the Gachchhas or sects of the Śvetāmbara Jains is given, along with dates in a few cases. The slip is probably three hundred years old and the Pāṭṭāvalī appears to be that of the Vāṭa Gachchha. Below the Pāṭṭāvalī is a list of important events together with their dates. I give the contents of the slip entire in Appendix III (M) and will here quote some of the important dates:—

Vikrama Samvat 1084 Kharataragachchha.

Saṃvat 1159 Pāruṇimāpakṣa.

Saṁvat 1159, the establishment of Añchalagachchha, a branch of the Chandregachchha.

Samvat 1285, the doctrine of the Tepāgachchha, establishment of the Gachchhe through Vastupāle.

Samvat 1532, the doctrine about the disuse of images.

Vikrama 585, Haribhadrasûri, the son of Yâkinî.

Vikrama 800, birth of Bappabhaṭṭasāri, 895, went to heaven, converted Āmarāja.

Vikrama 802, Pattana founded by Vanarāja. An image of Pañchāsara Pārśvanātha was placed in the Rāyavibhāra.

Vikrama 1036, 84 Āchāryas were consecrated under a Banyan (vata) tree.

Vikrama 1088, construction of Vimalavasati (Vimala's temple) and the placing of a brass image of Ādinātha.

Vikrama 1166, Hemâchârya raised to the dignity of Sâri.
Vikrama 1169, reign of Hemâchârya.

Vikrama 1199, reign of Kumârapâla.

Vikrama 1198, Rudramālā erected by Jayasimha.

Vikrama 1288, Vastupāla placed an image of Kasoṭi in the temple of Luṇiga on Mount Abu.

Vikrama 1298, death of Vastupâla, and 10 years afterwards, death of Tejapâla.

Vikrama 1302, temple of Satruñjaya by Chandadova of the Śrīmāla caste.

Vikrama 1315, three years' famine, Viśaladeva being king.

Vikrama 1441, rise of Merutungaśūri.

We learn from Rājasekhara's Prabandhakośa that the Āmarāja converted by Bappabhaṭṭi was the son and successor of Yaśovarman, king of Kanoj. A king of the name of Dharma who was a hereditary enemy of Āma, ruled over the Gauda country at that time, and Lakṣaṇāvatī was his capital. He had Vākpatirāja, a poet, in his service, who composed a Prākṛit poem entitled Gaṇḍavadha or Gōḍavaho, after his patron had been killed by a neighbouring prince of the name of Yaśodharma. It would thus appear that Vākpatirāja belonged to the next generation after Yaśovarman, and I have given reasons in the introduction to my edition of Mālatīmādhava to believe that he belonged to the next generation after Bhavabhūti also. The Rājatarāṅgiṇī speaks of both the poets as having been patronized by Yaśovarman, wherefore it must be concluded that Vākpatirāja first came into prominence in the latter part of his reign, while Bhavabhūti belonged to the first part. Rājasekhara gives 807 Vikrama as the date of Bappabhaṭṭi's initiation as a Jain monk and 811 Vikrama as the date of his being raised to the dignity of a Śūri. These dates are hardly consistent with the date of his birth given above and generally accepted by the Jains. But this latter seems to have been arrived at by an inference from the statement that when Bappabhaṭṭi was first seen by his Guru Siddhasena he was only six years old and was soon initiated; and it is not given by Rājasekhara at all. It must therefore be pushed backwards. Similarly the date of his death must be considered as very doubtful.

Bappabhaṭṭi met Āma for the first time soon after his initiation, while the latter was living as a voluntary exile in Gujarat, being displeased with the treatment he had received from his father; and was made a Śūri at the request of Āma after he had succeeded to the throne on his father's death. Yaśovarman thus died between 807 and 811 of the era of Vikrama, i.e. about the year 753 A.D. Lalitāditya of Kāśmīr who subdued Yaśovarman reigned from 698 to 729 A.D. according to the chronology.

General Cunningham by

himself, viz. that Śaka

The date of Yaśovarman's death now determined agrees well enough with this; at least it does not furnish any reason for supposing an error in Kalhana's dates and applying a correction to them as General Cunningham afterwards did, though even the corrected date of Lalitāditya, 723-760 A.D., would be equally consistent with it. And Bhavabhūti must be referred to the last quarter of the seventh century and the first of the eighth.

Before proceeding I must here give expression to my deep sense of obligation to Mr. Ramchandra Dhonddev Velankar, the Subordinate Judge of Pāṭan, without whose assistance we should have been able to do nothing. The good man has since died and cannot now receive my thanks; but I feel it to be a duty to place on record the valuable service rendered by him to the cause of oriental research.

AHMEDABAD

We left Pāṭaṇ and returned to Ahmedabad. I could make only two days' stay there; but with the assistance of Professor Kathavate and an old pupil Mr. Sārābhāi Maganbhāi Hatesing I was able to make good use of the short time at my disposal.

The principal Jaina Bhāṇḍārs at Ahmedabad are the following:—

1 Bhāṇḍār of Dehalāno Upāśraya.

2 Bhāṇḍār of Dayā Vimala.

3 Lohvārni polanurā Bhāṇḍār.

4 Mulchandji's Bhāṇḍār.

5 Jaysing Hutthesing's.

6 Premābhāi Hemābhāi's.

The first Bhāṇḍār has now been divided into three parts, one of them being deposited in the Upāśraya, another in Harṣanāthji's temple belonging to Umābhāi Hethesing, and the third being in the charge of a private individual. The second we were able to see. The list was placed in our hands and I have taken a copy of it. The Bhāṇḍār contains 53 Dāḍḍās, and on examination we found that the entries in the list and the contents of the Dāḍḍās agreed. Sometimes however there were two Dāḍḍās with the same number and this appeared to us to be due to some confusion that must have taken place on the occasion of the distribution of the original Bhāṇḍār. As at Pāṭaṇ we went over the list and selected certain manuscripts for examination. Though the examination was short, it yielded not unimportant results. The following manuscripts were seen by us:—

1. Rāpamañjarināmamālā (box 31), fols. 7, ll. 12, vv. 120; a thesaurus by Rāpachanda, the son of Gopāla, composed in the reign of Akbar in 1644 Sāmvat or 1588 A.D.

2. Anarghyarāghavatippaṇeka (box 31), fols. 36, ll. 21, letters 53; commentary on Murāri's Anarghyarāghava, by Narachandra-sūri, pupil of Malladbārin, seven acts. Ms. transcribed in 1434 Sāmvat. The date of this manuscript shows that the commentary was written after the death of the founder of the sect. The date of the commentary is 1434 Sāmvat. The date of the manuscript is 1434 Sāmvat. The date of the commentary is 1434 Sāmvat. The date of the manuscript is 1434 Sāmvat.

3. Śrutasābdārthamahānīyasamucchayaḥ, (box 47), fols. 32, ll. 17, Gra. s. 1508; composed by Someśvara, pupil of Yogeśvarācārya. (Appendix III. N.)

4. Mugdhabodha (box 47), fols. 18, ll. 19, letters 54. A thesaurus composed in 1450 Sāmvat. Date of Ms. Sāmvat 1517.

5. Nalodaya (box 47). This is usually attributed to Kālidāsa; but in this manuscript the name of the author is given as Ravideva, son of Nārāyaṇa. There are one or two manuscripts in our collection in which also the same name occurs.

6. Bhāvadvyotānikā (boxes 47, 49, and 52). A commentary on the Naishadhacharitra by Śeṣha Rāma, pupil of Śeṣha Nārāyaṇa; cantos 1-13, 15, 17, 18, 20-22.

Libraries at
Ahmedabad.

A portion of the
library in the
Dehalāno Upāśraya.

Examination of
Manuscripts.

7. *Vidvadbhāṣana* by Bālakrishṇa, with a commentary entitled *Mañjabhāṣinī* by Madhusūdana (box 47), fols. 38, ll. 19; the original 68 vv; total Gr. s. 2,332, Sam. 1740. There is a copy of it in this year's Collection.

8. *Kārikātikā* by Upādhyāya Saṅgharita (box 49), fols. 109, ll. 12, letters 43. (Appendix III O.) This is a commentary on the *Śloka-vārtika* of Kumārila-bhaṭṭa and the *Pratīka Viśuddheti* is the first word of the first *Kārikā*. But of this more hereafter.

9. *Nyāyasāra* (box 49), fols. 14, ll. 12, letters 34, three *Parichchhedas*, by Bhāsarvajña. Follows the system of Gautama. Manuscript written at Devagiri by Ānandayaśogapi in Samvat 1505.

10. *Kumārapālaprabandha* (box 49), fols. 58, by Jinamaṇḍanasūri. Composed in Samvat 1492.

11. *Prabandhakośa* by Jayasekhara, which must be a work of the same nature as Rājasekhara's *Prabandhakośa* or Merutuṅga's *Prabandhachintāmaṇi*.

12. *Sīśukhitaishinī*, a commentary on the *Kumārasaṁbhava* by Vyāsavatsa (box 52), fols. 63, ll. 13; comes down to the end of the eighth canto.

13. A manuscript of a *Prākṛit* anthology with a *Chhāyā* or Sanskrit translation and a few notes also came to my notice. There are two copies of the work in our collections also. It is called *Prākṛit Padyālaya*, which title is in several places transcribed as *Vidyālaya*. *Vajjā* (*Padyā*) is explained by the author as *Paddhati* and a collection of *Gāthās* or *Gāthās* on the same subject is called *Vajjālaya*, written often as *Vajjālaggā*. The author's name is Jayavallabha who was a *Svetāmbara* Jain, and that of the author of the *Chhāyā* is Ratnadeva. The number of *Gāthās* or verses is 704 and the *Granthasaṁkhyā* of the whole work is 8,000. The collection embraces 48 subjects and these are given in four *Gāthās* which together with other extracts from the work the reader will find in Appendix III. (P). The names of the works from which the 704 *Gāthās* are collected are unfortunately not given; but I observed some verses from the *Gauḍavadha*, and some quoted in the *Kāvya-prakāśa*. The *Chhāyā* was composed by Ratnadeva in the year 1393, which must be of the *Vikrama* era though it is not stated, at the instance of Dharmachandra, pupil of Haribhadrasūri, the successor as high priest of the *Prithugachchha*, of *Mānabhadrasūri*.

14. We found in this *Bhāṇḍār* a large portion of a commentary *Jayanta's Kāvya-prakāśa* by Bhāṇuchandra; and a complete copy of *Jayanta's Kāvya-prakāśa-dīpikā*. In 1875-76 Dr. Bühler came across a manuscript of this last, and got a transcript made for our collection; but it is only a fragment. I have therefore got the complete manuscript found at Ahmedabad copied for Government. It is besides valuable in consequence of its giving the date of Jayanta and some particulars about him. Jayanta calls himself a *Purohita* and was the son of Bhāradvāja who was *Purohita* or family priest to the minister of Śārangadeva, sovereign of Gujarat. He finished his work on Sunday the 3rd of the dark fortnight of *Jyeshtha* in the *Sativat* year 1350, in the triumphant reign of

Sāraṅgadeva, the Mahārājādhirāja, while his victorious army was encamped near Āśāpalli. Jayanta bestows very extravagant praise on his father and tells us that the king of Gujarat threw himself on the mercy of Sāraṅgadeva, as we have seen in the case of the king who reigned at Pāṭan in 1333 and 1353, i.e.,

1277-1297 A.D. The manuscript was transcribed in 1475 (Śaivrat).

A Manuscript of the Vikramāṅkacharita, the second yet discovered.

15. We discovered in box 43 a manuscript of the Vikramāṅkadevacharita or life of Trihuvnamalla Vikramāditya of Kalyāna (1076-1127 A.D.), by Bilhṇa. A copy of this highly valuable historical poem written on palm leaves was discovered by Dr. Buhler at Jessalmir in Marwar in 1874-75, and his edition of the work is based on that manuscript. Our manuscript is a fragment beginning with the second line of stanza 62 of the first canto, and coming down to the end of the seventh canto. But I feel almost sure that if I had had time enough, and if the men in charge of the Bhāṇḍār had

been able to trace the hands on their own as Vikramacharitra; and there is another with the same title in box 48, and a third called Vikramādityacharitra in box 34. One portion of the commentary on the Nishadbacharitra by Śaśa Rāma, noticed above, was found in one box and two other portions in two other boxes. It is therefore extremely likely that one or both of the other manuscripts the titles of which begin with the name of Vikrama contain the remaining part of the Vikramāṅkacharita. There is still another manuscript entitled Vikramscharitram in box 31; but on examination I found it to be a legendary account in prose of Vikrama the celebrated king of Ujjayini.

I have compared the manuscript with Dr. Buhler's edition and give its readings in Appendix III. (R). Dr. Buhler's manuscript was written on palm leaves and must be older than mine; and on the whole it is much better. But there are many cases in which my readings are better, while Dr. Buhler's do not yield any sense or good sense; and consequently they must be the correct or original readings.

A poem entitled Surathotsava by Someśvaradeva.

16. I have also to announce the discovery of a Mahākāvya or poem, hitherto unknown, by Someśvaradeva whose Kīrtikanuḍī has now been before Sanskrit scholars for some years and whose Rāmaśataka was mentioned by me in my last report. The poem is called Surathotsava and contains fifteen cantos. The plot is the same as that of the Saptaśatī or Devimāhātmya contained in the Mārkaṇḍeya Purāṇa. At the beginning, the poet addresses various deities devoting the first five stanzas to Bhavānī or Durgā. He then

Poets mentioned in the introduction.

1. Guṇādhyā, the author of the Brihatkathā, whose Prākṛit composition surpassed the Sanskrit composition of other poets.
2. Suhandhu.

3. Kâlidâsa.

4. Mâgha.

5. Murâri and others.

This Murâri must be the author of the Anarghyarâghava, a manuscript of a commentary on which transcribed in Samvat 1434, has been already noticed. The poet then devotes a good many stanzas to such general subjects as poetry, good men, wicked men, &c., and afterwards introduces his hero Suratha to his readers. The first canto ends with the mention of his Viśvavijaya or conquest of the world.

At the beginning of the second, some of Suratha's counsellors are represented to have played into the hands of his enemies who with their assistance vanquished him and deprived him of his kingdom. Suratha then betook himself to a forest where he met a Muni or sage to whom he recounted his misfortunes. He advised him to have recourse to austere practices (tapas) in order to propitiate Bhavâni, and narrated the glorious deeds of that goddess. Śumbha and Niśumbha had obtained from Brahmadeva the boon of freedom from death at the hands of any but a woman, and through the virtue of that boon they made themselves all-powerful and oppressed all creatures. The gods thereupon went to Brahmadeva, and laid their complaints. Brahmadeva explained to them the nature of the boon the Demon (Daitya) had received, and advised the gods to go to Umâ or Bhavâni and entreat her to kill Śumbha. Thus ends the third canto.

The gods then went to the Himâlaya, a description of which in accordance with the orthodox rules of poetry constitutes the fourth canto. A description of the seasons, all of which came to wait upon the gods in the course of their March, follows in the fifth, and a description of a moon-rise in the sixth. The seventh canto opens with a description of a sunrise and then Bhavâni is represented as going out to gather flowers. Thence she goes to the Gangâ to bathe, and as she is returning the gods see her from a distance and sing her praises. They then lay their complaints before her and implore her to kill the Daitya Śumbha. She allays their fears and promises to destroy the demon. In the eighth canto, Bhavâni

Dhûmrâlochana to induce her to give up what she called her vow, and, if she remained still obstinate, to use force and bring her away. Dhûmrâlochana goes to Bhavâni and while about to execute his master's commands, he is reduced to ashes by the power of the goddess. Then in the ninth canto Śumbha is represented as marching against Umâ in person with a large army; the fight between them is described in the tenth, and the death of Śumbha in the eleventh.

Cantos XII—XIV. Having heard of this glorious deed of Bhavāni from the mouth of the Muni, Suratha makes up his mind to propitiate her by the

exercises. Then in the fourteenth, Bhavāni is pleased, and summons herself to Suratha; she pronounces a benediction, and promises him a thousand years and the dignity of the seventh is over, in a future life. The sellers of Suratha as were faithful to him destroyed those who had acted as traitors and sent men in all directions to trace him out. One of them reached at last the forest where Suratha had been practising austerities and gave intelligence of his being there to the counsellors. They then went to the place with a large number of followers and conducted Suratha to his capital where he enjoyed supreme sovereignty in accordance with the promise of Umā.

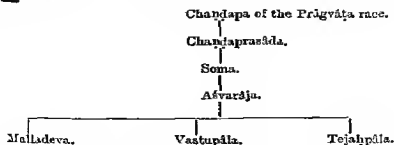
Canto XV.
The history of
Someśvara's family.

In the fifteenth canto Someśvara gives the history of his family and his own and at the end devotes a few verses to the praise of Vastupāla. "There is a place called Nagara where reside Brahmans and which is rendered holy by the sacred fires kept by them and the sacrificial rites they perform. The gods themselves seeing the holiness of the place and the prosperity conferred upon it by Śiva live there as it is." At that place dwell a family to the Vasishtha, created by Mālarāja, of Pāṇa, his family priest of the and attained great influence over the king. His son Lalla was the spiritual adviser of Chāmunda; and his son Muñja of Durdabha. Muñja's son was Soma by whose blessings Bhīma became victorious everywhere. Āma, the son of Soma, was the family priest of Karna. He performed the seven kinds of Jyotishtoma and obtained the title of Samrāt, and spent the wealth received from the Chaulukya prince in building temples of Śiva, digging tanks of water, and making gifts to Brahmans. When the Chaulukya prince harassed the territory of the king of Dhārā, the priest in evil spirit by counter-charms, against the conjuror himself who was instantaneously killed by it. Āma's son was Kumāra, and it was in virtue of his good wishes that Siddharāja made the king of Sindh a captive though he was a man of great prowess, cast into prison the ruler of Mālava along with his family, and made the proud king of the country of "a lac and a quarter*" bow his head to himself. Kumāra performed sacrifices, and built tanks. His son was Sarvadeva who knew the essence of the laws laid down by Manu. He was a worshipper of Viṣṇu, performed sacrifices like his predecessors, and was too proud to beg money of others. Āmiga had four sons, The relation of the Chaulukya princes is not

*The country about the Sambar lake in Rajaputana was so called.

stated. Probably Kumârapâla, the successor of Siddharâja, being a Jaina, had very little to do with them. But after Kumârapâla's death, Sarvadeva the younger, threw his bones according to Brahmanic rites into the Ganges and gratified the Brahmans of Prayâg and Gayâ by his gifts. Sarvadeva constructed tanks in many places, worshipped Siva every day, and was hospitable to all Brahmaus. "Kumâra was offered heaps of jewels by the king, the son of Kumârapâla, on the occasion of a solar eclipse, but he did not accept them. He propitiated Siva in the form of Kâṭukeśvara and cured the severe wounds received by Ajayapâla in a battle. When in consequence of a famine the people were reduced to mere skeletons he interceded with Mâlarâja and obtained for them a remission of the assessment on land. He was made chief minister by Pratâpamalla, who belonged to the Râshtrakûṭa family and, being entrusted with the charge of the army by the Chaulukya prince, achieved victory for his arms by defeating his enemies. He fought a battle with the king of Dhârâ who after receiving a wound skin-deep left the battle field though puffed up with pride and Kumâra, destroying a town named Gogasthâna (?) belonging to him, sank a well in the place where his palace stood. He plundered the Mâlava country and took away all its wealth though he did not find gold or silver, and gave gold and silver to Brahmans when he performed a Srâddha at Gayâ. He defeated an army of the Mlechchhas near the Queen's lake, gratified the *manes* by performing Srâddhas on the bank of the Ganges, and brought down rain in rainless districts. As a Brahman, he performed his sixfold duty, and as a soldier he had recourse to the six modes of dealing with foreign princes; his fame reached the three worlds and he always repeated the three sacred words (Bhûr, Bhuvâr, Svar); he manifested his knowledge of the Sastras* in sacrificial matters as well as of the Sastras (weapons) of war, and he had the holy Brahmanic thread on his bosom and held the thread of power in his hands." The name of his wife was Lakshmi and they had three sons, the eldest of whom was Mahâdeva, the second Someśvara, and the youngest Vajaya. The great poets Harihara, Subhata, and others of his poetry in terms composed in an hour of sentiment, he pleased the hearts of the attendants of King Bhîma's

Vastupâla, in whom according to the death of Hemachandra had d an abode and also the vow of Prahlâdana left the world had not been assumed by anybody. Vastupâla's genealogy is thus given:—

*This and other sacrificial terms are explained in the section on sacrificial literature.

In an inscription in a temple on Mount Abu composed by Someśvara, *Luniga* is mentioned as the eldest brother, but as he is said to have died young, his name is omitted here. Prahlādana was a chief of the Paramâra race who ruled over the country about Abu and was a feudatory of the Chaulukyas of Anahilapattana. Someśvara wrote this poem while Vastupâla was alive. (Appendix III S.)

This manuscript of the Surathotsava was transcribed in Sainvat 1495.

I will now proceed to notice the collection of manuscripts made for Government this year. The funds were equally divided between Professor Peterson and myself. Rs. 3,250 fell to my share, and about the end of the year I drew Rs. 476 more out of the unexpended balance of the allotment for inscriptions. Out of the total of Rs. 3,726, Rs. 2,265 were paid for the manuscripts collected in Gujarat, Rajaputana, and Delhi; and Rs. 930-5-6 for those collected in the Maratha Country. The salaries and travelling expenses of the agents, and sundries absorbed Rs. 530-10-6.

From the catalogue which forms Appendix II, it will be seen that the Gujarat and Rajaputana section of the collection comprises 325 manuscripts (Nos. 1-325), and the Maratha section 412 (Nos. 326-737). In the Gujarat section there are a good many Kāśmīr manuscripts purchased at Delhi, most of which are written in the Sāradā character, and 28 of works belonging to the Digambara sect of the Jains. The manuscripts have as usual been arranged in classes according to the subjects.

CLASS I.—VEDAS INCLUDING UPANISHADS.

In this class there is an incomplete copy of the first part of the Sāmāsāhita and of the Pada text of the second part, as well as a manuscript of one of the song-books, in the Gujarat section; and copies of the Sāmāns sung in connection with various sacrificial rites in the Maratha section. This last contains a manuscript of the Krama text of the Mādhyamīna rescension of the Sāhita of the white Yajurveda, as well as of the Pada text; (Nos. 354 and 353). *Krama*, *Jaṭā*, and *Ghana* are certain arrangements of the Padas or words of a mantra the nature of which has been explained by me in an article published in the Indian Antiquary, vol. III. These schemes or arrangements as well as the Sāhita and Pada texts are learnt by a Brahman who devotes himself to a religious life from the mouth of a *Guru* or teacher. But since manuscripts are of use to the pupil and they serve to refresh the memory at an advanced age, they also are resorted to. Every first class Vaidika or reciter of the Veda must know by heart the first or Mantra portion of a Veda usually called Sāhita in these five forms; and actually one meets with many reciters especially of the Taittiriya and Mādhyamīna rescensions of the Yajurveda who know it in this way. But while we have many manuscripts of the Sāhita and Pada texts we have but a few of the other forms. No. 354 contains the Krama of thirty-seven out of the forty chapters of the Vājasaneyi Sāhita and Jaṭā of a portion of the twenty-eighth chapter.

Ms.
t
v
M.

No. 1 (Gujarat Section) contains a copy of the Āsramopanishad and of the Garbhopanishad written in the Sāradā or Kāśmīr character. At the end the names of the fifty-two Upanishads usually attributed to the Atharva Veda are thus given :—

1 Muṇḍa.	16 Nīlarudra.	30 Tāpanīyī Maho.	41 Sarvopanishat-sira.
2 Praśna.	17 Kāśabindu.	31 Tāpanīya Maho.	42 Hārīsa.
3 Brahmanvidyā.	18 Brahmabindu.	32 Tāpanīya.	43 Paramahārīsa.
4 Kāhurikā.	19 Amṣṭabindu.	33 Nṛsīmhatāpanī Maho.	44 Ānandavallī.
5 Chāhikā.	20 Dhyānabindu.	34 Uttaratāpanī.	45 Bhṛīguvallī.
6 Sīras.	21 Tejōbindu.	35 Kāṭhāvallī.	46 Gārūḍa.
7 Śīkhā.	22 Yogasīkhā.	36 Kāṭhāvallī, [Uttaratāpanī].	47 Kālāgnīrudra.
8 Garbha.	23 Yogatattva.	37 Kenī(c)śhe(ḥ)ta.	48 Rāmopārvratāpanīya.
9 Mahop.	24 Saṁnyāsa.	38 Nārāyaṇa.	49 Rāmottaratāpanīya.
10 Brahma.	25 Āraṇeya.	39 Bṛīhad Nārāyaṇa.	50 Kaivalya.
11 Prāṇāgnihotra.	26 Kāṭhākruti.	40 Bṛīhad Nārāyaṇa.	51 Jāhāla.
12 Manjūḍāka.	27 Pmḍa.		52 Āsrama.
13 Vaitathya.	28 Ātma.		
14 Advaita.	29 Nṛsīmhapārvratāpanī.		
15 Alīlāśāntī.			

Observations
on the list.

The list is introduced with the observation that the first fifteen Upanishads from the Muṇḍa to the Alīlā belong to the Śaunakīyas and the remaining thirty-seven from the Nīlarudra to the Āsrama, to the Paippalādas and others. (Appendix III. T).

This list differs from that given by Professor Weber in his catalogue (p. 95) in the latter part, but agrees perfectly with that given by Colebrooke. He only calls both the 6th and the 7th Atharvaśīras, while the latter should be called Atharvaśīkhā, as it is here. That this group is not arbitrary but represents some fact of literary history is shown by the circumstance that we have many manuscripts in which these Atharvaveda Upanishads are written exactly in the order in which they are given in this list. Thus No. 328 (Maratha Section) which is but a fragment contains the first thirty-three, and No. 10 of last year's begins with the thirty-fifth in the list and comes down to the forty-seventh; after which we have the Jāhāla and Kaivalya, the two Rāmātāpinīs being omitted. After Kaivalya we have the Ātmahodha and the Śvetāśvatara. Some of the names, however, in

the above are not correctly written. Upanishad No. 12 is called *Maṇḍūkā*, but *Māṇḍūkya* is the name of all the four from 12 to 15; it should therefore be called *Āgama*, the first of the four parts of the *Māṇḍūkya*. In manuscript Nn. 10 of last year, all these four are included in Upanishad 12, (p. 194, my last year's report). Nos. 29 to 33 in the above ought to be named, *Prathama Maho*, *Dvitiya Maho*, &c., all the five constituting the *Nṛsiṃhapūrvatâpinî*. These five and also the thirty-fourth are included in Upanishad 26 of No. 10 of 1882-83. Nos. 35 and 36 are the two chapters of the *Kāthopanishad* called *Atharvavallî* in last year's Nn. 10, and included in Upanishad 27 (p. 195); Nos. 39 and 40 together constitute the *Mahānārāyaṇa Upanishad* or the 30th of the latter manuscript, and Nos. 41 and 45 are included in the 31th. Of these, the two *Atharvavallis* or *Kathavallis* are the same as the *Kāthopanishad* of the Black *Yajurveda*; the two parts of the *Bṛihad Nārāyaṇa* or *Mahānārāyaṇa* the same as the *Nārāyaṇopanishad* of that *Veda*, and the *Ānandavallî* and *Bhṛiguvallî*, the same as the *Taittirîya*. There are of course various readings.

CLASS II.—VEDĀNGAS AND WORKS ON THE SACRIFICIAL RITUAL.

In the Gujarat Section we have a copy of a fragment of the *Bhāṣya* on *Aśvalāyana's Śrautasūtra* by *Siddhāntin*, (No. 8). A copy of three chapters of the work was purchased by me for our collections in 1879. No. 19 is a manuscript of *Dhūrtasvāmin's Bhāṣya* on the *Sāmānyasūtra* or general sacrificial topics, forming a part of the twenty-fourth *Praśna* of *Āpastamba's Sūtra*; and No. 14 is a copy of *Bhavasvāmin's Bhāṣya* on *Bandhāyana's Sūtra* on the *Chāturmāsya* rites. All these three are very old authors as will be shown below. No. 10 is an incomplete copy in the *Kāśmīr* character of *Kātyāyana's Śrāddhasūtra* with a commentary.

In the Maratha Section we have a manuscript of chapters X and XXV of *Devayājñika's Bhāṣya* on *Kātyāyana's Śrautasūtra*; Nos. 367 and 368. Nn. 382 is *Śrāddhukāśikā* which is a very full commentary on *Kātyāyana's Śrāddhasūtra*, by *Kṛishṇa*. *Kṛishṇa* was the son of *Vishṇu* whose father was *Atisukha* and grandfather *Nityānanda*. *Kṛishṇa* states in the beginning that this *Sūtra* was expounded by *Karka* in words the sense of which was deep. The exposition therefore was difficult to understand and hence another commentary was written by *Halāyudha*. This also did not render the sense of the *Sūtra* plain, and therefore he wrote his commentary to dispell "the darkness in the shape of a mass of doubts." (Appendix III. U). The commentary abounds with quotations from the *Parāṇas* and *Smṛitis*. The author also quotes a work called *Dharmapradīpa* which must be the work of that name written by an author of the name of *Draviḍa*; (see below).

No. 363 is a commentary on *Kātyāyana's Sulvasūtra* by *Mahidhara*. At the end we are told that *Mahidhara* composed it

at Benares "on Sunday the 13th of the light half of—, in the year 1646," at the command of his *Guru* or master Ratneśvaramiśra, the son of Keśava, after only studying the Bhāṣya, the Vṛtti composed by Rāma, and the Sūtrae themselves. The commentary itself is based on the Bhāṣya and the Vṛtti. The date 1646 refers to the Samvat or Vikrama era. For at the end of a manuscript of the Mantramahodadhi together with a commentary composed by Mahidhara, which forms No. 26 of our collection of 1868-69, there is a statement to the effect that the work was composed in 1645 of the Vikrama era. (Appendix III. V). This Mahidhara must be the same person as the author of the Vedadīpa or commentary on the Samhitā of the white Yajurveda. No. 383 is a commentary on Keśava's Śikṣā by a man of the name of Alamūrimaṇḍi, and No. 371, on Kātyāyana's Śānāsūtra, by one who calls himself Trimallatanaya or son of Trimalla.

Nṛsiṃhayaśvan, the
author of the
Hautrakārikās.

Among works on the sacrificial ritual, there are some deserving
Nṛsiṃhayaśvan,
Prayogarata,.
on the duties of
...ing with the
Darsa-Parṇemāsa and ending with the Chāturmāsya. At the end
...self. But in
the complete
Gaṅgādhara

Śāstrī Dātār of Poona, however, possesses a copy of the work and the verses are there given in an entire form. The author therein tells us:—"There is a village of the name of Varuvālu in the Hosala country where flourished Nṛsiṃha whose son Nārāyaṇebhaṭṭa of the Atri race went to Kāśī, and he and Ammāyī gave birth to a son, the learned Gopinātha. Gopinātha's younger brother Nṛsiṃha composed the Prayogaratna. (Appendix-III. W). The Hosala country must be Maisur. For, in an inscription dated 1277 Śaka or 1355 A.D., published in the Journal of the Bombay Asiatic Society, Bakkarāya, probably the same as that who founded the Vijayanagar dynasty but who was only a Mahāmaṇḍaleśvara or minor prince at the time, is represented to be ruling at his capital Hosapaṭṭana in the Hosala country. In the Hosala country ruled over the country of Maisur and the surrounding districts, and the country probably derived its name from theirs, or vice versa, they derived theirs from that of the country.

Gopāla, author of
Kārikās.

No. 27 is a ...
Sūtra ...
contains ...

Śāyana in his commentary
Baudhāyanasūtra. Gopāla,
fourteenth century. The

Prīyaścittapradīpa, of which No. 428 is a copy, and which is regarded as a work of great authority though the author's name is unknown, mentions Gopāla in the introductory verses as the expositor of the Prīyaścittas laid down by Baudhāyana. The

author of the *Prāyaścittapradīpa* professes to follow Bhavasvāmin in the decision of the knotty points concerning his subject. (Appendix III. X).

An important work belonging to this subdivision of Class II. is the *Āpastambadhvanitārthakārikās* by *Trikāṇḍamaṇḍana Bhāskara Miśra*, the son of *Kumārasvāmin*. The work consists of four parts. The first is called *Adhikāra-kāṇḍa* in which the requisite qualifications of one who has to keep the sacrificial fire and perform the several rites are discussed. The second is called *Pratinidhikāṇḍa* wherein are considered what times for the performance of the sacrificial rites and what materials should be chosen when the principal ones that are laid down in the scriptures cannot be availed of. In the third part which is called *Punarādhānakāṇḍa*, the circumstances and manner in which the old sacrificial fire becomes either polluted or destroyed, and in which it should be resumed, are discussed. In the fourth part, which is called *Ādhāna-*

the collection of 1871-72 (No. 22), and others are noticed by Burnell in his catalogue of Tanjor manuscripts. But manuscripts of the fourth or last *Kāṇḍa* are extremely rare. No. 21 is a copy of this fourth or last *Kāṇḍa*. Gaṅgādhara Śāstri possesses a manuscript of the whole work including the last *Kāṇḍa* also.

Quotations from the second or *Pratinidhikāṇḍa* of *Trikāṇḍamaṇḍana* occur in the *Kālanirṇaya* of Hemādri about the end of the work. quot

verses 161 and 162 on f. 362b. In his introduction to these quotations Hemādri calls the author *Trikāṇḍamaṇḍana*. Hemādri, we know, was a minister of Mahādeva the king of Mahārāshṭra of the Yādava dynasty who reigned at Devagiri from 1260 to 1273 A.D. and for a short time of his nephew and successor Rāmachandra. *Trikāṇḍamaṇḍana Bhāskaramiśra*, therefore, must have lived one or two hundred years at least before him, and may have lived still earlier. His work abounds with references to previous works and writers on sacrificial subjects, whose views on different matters are succinctly stated. No. 21 which is a small manuscript of 34 leaves containing matter equal to about 850 *Anuṣṭuph* contains the following names :—

I.—VEDIC ŚĀKHĀS OR WORKS.

Authors and works
quoted by Tīrkāp-
damayāna.

Kathāh or Katha-(compounded)* 1b 2, 17b 3, 19b 2, 32b 2, 33b 4
 ——— asrutī 15a 3.
 Kaushītakisrutī 13b 1, 2, 3.
 Bahvrichāh 18b 3, 19b 5.
 Maitrāyaṇīyakāh 14b 4.
 Vājinaḥ 4b 1, 5b 7, 34b 1.
 ——— as Vājasaneyīnaḥ 13b 6.
 Sāmkhyāyana 13b 5, 17a 7.

II.—AUTHORS OF SŪTRAS.

Aranyanivāsī-Matsya 10b 2,
 Āpastamba 1b 2, 11a 3, 13a 2; Āp—pāthah 25b 3
 Āśvalāyana 2a 2, 8a 3, 14b 4, 17b 4, 20a 3, 20a 4, 27a 4; Āśv-
 pāthe 11a 4.
 Upavarska 5b 1; Upav—pāthataḥ 11a 6.
 Kātyāyana 6a 8, 8a 5, 8b 1, 9a 7, 10b 2, 10b 4, 21b 4, 27a 3, 29,
 3, 31a 2, 33b 2.
 Pāṇiniya 17a 2.
 Baudhāyana 8a 3, 10b 2, 12b 3, 14b 2, 15a 5, 17b 2, 19a 1, 1,
 19b 3, 21b 1, 25a 5, 30a 5, 32b 2, 33b 3, 34a 4;—Grihya 34a 1
 Bharadvāja 1b 2, 14a 4, 17b 4, 19a 7, 19b 3, 23b 2, 25a 5, 26a 1
 29a 3, 33a 1, 33b 2.
 Langākshi 6a 2, 10b 2, 17b 4, 21a 2, 33b 2.
 Satyāśhādha 1b 2, 12a 4.
 ——— as Hiraṇyakeśin 31a 3.

III.—AUTHORS OF COMMENTARIES ON SŪTRAS AND OF PRAYOGAS.

Rishidova 14a 4, 19b 4, 22a 2, 23b 1, 4, 33a 1.
 Karka 6a 8, 14a 1.
 Keśava, 16b 6, 18a 2, 28b 1, 2, 4, 29b 2, 30a 1, 30a 6, 30b 4, 32b 1.
 ——— as Keśavarāḍmin 33b 2.
 ——— as Keśarasūri 8a 1.
 Dmṛida 8b 2, 9b 3, 19a 1.
 Dhūrta, 14a 4, 17a 5, 17b 2, 18a 2, 23b 2, 30b 3, 32a 5.

THE END OF THE

VOLUME OF THE

WORKS OF THE

VEDIC ŚĀKHĀS

AND OF THE

SŪTRAS

AND OF THE

PRAYOGAS

OF THE

VEDIC ŚĀKHĀS

AND OF THE

SŪTRAS

* The number in *Italics* shows the number of the line from the bottom of the page

IV.—OTHER AUTHORS.

Garga 26a 5.

Jaimini 7a 5.

Saṅkha as author of a Dharmaśāstra 26b 5.

WORKS.

Ātharvānasūtra 7a 2.

Kāṭiya Dharmaśāstra 27a 5.

Kāṭiyasūtra 5a 7.

Karkasya Paddhati 17b 6.

Kārmapurāṇa 12b 3.

Chhandogapariśiṣṭa 16a 1.

Tārkyagrantha 20b 5.

Dharmadīpa 28a 4.

Bhāvabhāṣya 15b 7.

Bhāradvājyabhāṣya 12b 2, 19a 4, 20a 5, 31a 1.

Laugākṣhuirmitasūtra 9a 6.

Vidhiratna 9b 2.

Vishṇusmṛiti 27a 5.

Vṛiddhagrantha, 19b 4.

Saṅkarsha Kāṇḍa. 23a 1, 27b 3.

Sātranibandha, *by the author* (asmatsūtranibandhas'cha) 22a 3.

Suritidīpa, 34b 1.

By the word Kāṭha in the first group of names it is probable that in some cases at least the Sūtra of the Kāṭhacharaṇa is meant; for in the first of the references to that name, Āpastamba, Bhāradvāja and Satyāśhāḍha are associated with Kāṭha. The name Upavarsha as that of the author of a Sūtra is new; but there is no question that Trikaṇḍamaṇḍana means to speak of him as such. For we are told "Upavarsha and others have laid down that when one has performed the ceremony of the inauguration of the sacred fire, he should feed a hundred (Brahmans); but this is not pre-

not intermarry but may have connection with the Bhāradvājas." But Upavarsha as the author of a Vṛitti or commentary on the Mīmāṃsā and Vedānta Sūtras is spoken of in terms of reverence by Śaṅkarāchārya in his Bhāṣya on the Vedānta Sūtras, (III: 3, 53). And the name occurs in the story of Kātyāyana narrated in Somadeva's Kathāsaritsāgara and Kshemendra's Brihatkathā, along with others which are historical. Upavarsha was the father of Upakośa, the wife of Kātyāyana, and the brother of Varsha, the teacher of the latter. Like Kātyāyana, Vyādi, and Pāṇini, who figure in the story, Upavarsha too must have been a historical person and the author of the Sūtra mentioned by Trikaṇḍamaṇḍana, or of the Vṛittis, or of both must be the person intended to be spoken of. The Sūtras of Laugākṣhi and Bhāradvāja are often referred to in other works and are well known; and one of our author's references is in express

Matsya. words to the "Sâtra composed by Laugākshi." Copies of Bhârad-
vâja are also to be met with though rarely. The name Matsya, a sage
supposing living in which
those of other
members; and therefore was probably borne by the author of a
Sâtra. As to Pâpinîya the words of our author are: "So much is
stated in the Âtharvâna Sâtra by Pâpinîya," wherefore, if there is
no error here, that too must be the name of the author of a Sâtra.

Karka. Of the names in the third group, Karka is of course the com-
mentator on Kâtyâyana's Sâtra and our author indicates that when
in one of the two places in which he refers to him he says,
"Kâtyâyana calls that (sacrificial vessel) Vajra which is like a sword
without mentioning any particulars, and Karka explains it so." In
the other place also there is a similar statement. Karka is also
mentioned in the Srâddhanirṇaya of Hemādri and his views on
certain points are discussed and refuted. Keśava or Keśavasvâmin
must, I think, be the author of the Prayogasâra, an incomplete copy
of which was purchased by me for Government in 1879 and which
is noticed in my report for that year. A copy of it is mentioned
in Dr. Burnell's Catalogue of the Tanjor manuscripts. Dhârta
or Dhârtasvâmin is the author of a Bhâshya on the Sâtra of Âpas-
tamba, but copies of the whole work are not available. Besides the
manuscript of the commentary on a portion of the 25th Prasna
noticed above, I have recently procured a copy of that on the first
seventeen Prasnas. Nârâyana is the author of the Vṛtti on the
Srautasûtra of Āśvalâyana. For, in the first of the three places
in which Nârâyana
lays
may
that
this precept applies only to such persons as are in difficult circum-
stances and cannot wait till the advent of the season prescribed in
the previous Sûtras." This is exactly what we find stated in
Nârâyana's comment on Āsv. Sr., II. 1, 14, (p. 80 Ed. Bihl. Ind.).
In the second instance in which Nârâyana's name occurs, Trikaṇ-
damandana, in explaining the duties of the keeper of the sacred fire
when travelling, gives Nârâyana's definition of travelling which is
"going from the village (Grâma), in which one's fires are, to another
village (Grâmantara)", and observes that the word "village" occurring
in this definition is not to be taken in its literal sense. Whether he goes
to another village, or a town, or a hamlet, or anywhere else, after

Keśavasvâmin.

Dhârtasvâmin.

Nârâyana.

Bhavanâga.

Bhavasvâmin.

of a Bhâshya . . . . . as above. The author
and the Bhâshya itself

are, it will be seen, mentioned by Trikaṇḍamaṇḍana, but he does not give the author's proper name. What author is meant by Draviḍa I cannot say with certainty; but he may be the author of the Smṛitipradīpa mentioned by Śrīdhara in the Smṛityārthasāra; and perhaps the Smṛitidīpa mentioned by Trikaṇḍamaṇḍana may be the Smṛitipradīpa. Śabara must be the author of the Bhāṣya on the Mīmāṃsā Sūtra of Jaimini. A Sūtra from the Saṃkarashakāṇḍa is quoted by Saṃkarācārya in his Bhāṣya or dissertation on the Vedānta Sūtra III. 3, 43; and Govindānanda, one of the commentators, explains it as "Daivatyakāṇḍa." Ānandajñāna also says it is the "Devatākāṇḍa" and it is called Saṃkarashakāṇḍa, because in it whatever has remained to be spoken of relating to the Karmakāṇḍa is stated succinctly. With reference to it Saṃkarācārya calls that Kāṇḍa first or previous Kāṇḍa which contains two Sūtras which he quotes under III. 3, 44, and 50, and which are found in Jaimini's Mīmāṃsā. Saṃkarashakāṇḍa is, therefore, the second part or appendix of the Mīmāṃsā Sūtra; and there is a copy of it, Gaṅgādhara Śāstri tells me, in Poona, and another at Ālibāg. Our author speaks of a commentator on it. Siddhāntin must be the same as the author of the Bhāṣya on Āśvalāyana's Sūtra mentioned before. Vidhiratna is quoted as I learn from Gaṅgādhara Śāstri in the Prayogapārijāta. Of Varāha and Vṛiddha or Vṛiddhācārya nothing is known. Perhaps the latter is an epithet, but whose epithet it was cannot be said. The Vṛiddhagrantha referred to by Trikaṇḍamaṇḍana in one case was probably the work of Vṛiddhācārya. (Appendix III Y.).

Sami

Aut
some
ti

All these authors thus appear to have flourished and these works to have been written previous to at least the twelfth century. One

Nārāyaṇa meant is the author of the Vṛitti on the Sūtra of Āśvalāyana or another person is doubtful; but there can be no question that the Bhavasvāmin he speaks of must be the author of the Bhāṣya on the Bandhāyana Sūtra, since Keśava's Prayoga is based on that Sūtra. Nārāyaṇa, the author of the Vṛitti, mentions Deva-
svāmin as the writer of a comprehensive Bhāṣya on Āśvalāyana-sūtra, which he seems to have followed. By the way, it seems strange that Trikaṇḍamaṇḍana should not mention him in the work before me; but the explanation probably is that Nārāyaṇa's work being a sort of abridgement of Devasvāmin's, he considered the view of the latter to be represented when he quoted from Nārāyaṇa's work. Now, if Keśavasvāmin, because he is quoted by Trikaṇḍamaṇḍana, must have flourished before the twelfth century, Bhavasvāmin must have flourished before the tenth century, since he is spoken of as an established authority by him, and to acquire that position he must at least have been two hundred years old at the time. The same may be said with reference to Devasvāmin. It is a remarkable circumstance that the names of most of the famous writers on the sacrificial rites should have the title Śrāmīn attached to them. No writer later than the thirteenth century seems to have it. We have Bhāṭṭas, Ācāryas, Yajvans, Dikshitas, and Yājñikas during the last six centuries, but no Svāmin. The

title appears to have been in use at a certain period and been given with the sacrificial lore. At the the author of the Bhâshya on we have Agnisvâmin the com- mentator on Lâtyâyana's Srautasûtra, Bhavasvâmin, Devasvâmin, Dhârtasvâmin, Kapardisvâmin, Keśavasvâmin, and others. Kumârila is both a Svâmin and a Bhaṭṭa. Karka is mostly Upâdhyâya and rarely Svâmin. Certain inscriptions of the early Châlukyas of the Dekkan, to one of which Professor Weber has already called attention, and one Valabhi inscription carry the period during which the title Svâmin was used up to the seventh century. In an undated copperplate inscription of Vikramâditya I., who ceased to reign in 680 A.D., the names of some of the donees are Nandisvâmin, Lohasvâmin, and Bhallasvâmin (Ind. Ant., vol. vi., 77); in another dated 700 A.D. the grantee is Dâsasvâmin, son of Jannasvâmin, and grandson of Revâstâmi-Dikshita; and we have Devasvâmin, Karkasvâmin, Yajñasvâmin, Rudrasvâmin and others in a third dated 705 A.D. (vol. vii. pp. 128, 136); while the Valabhi inscription which is dated 326 of the Val.-Gupta era or 615 A.D. has Markasvâmin (Ind. Ant. I., p. 16). Two of these names, it will be seen, are the same as those borne by two of our authors. But the period extends still higher into antiquity. Sabarasvâmin is expressly mentioned by Śaṅkarâchârya, whose usually accepted date is the end of the eighth century, as the author of the Mīmâṃsâbhâshya (III. 3, 53), and the work of Kumârila who has been placed about a hundred years before, but who certainly lived after Kâlidâsa a verse from whose Sâkuntalâ (*Sûktâ hi samdeha &c.*) he quotes in the Tantravârtika, is based on the Bhâshya. Sabara therefore must have flourished before the seventh century at least, but how long before we have not the means of determiniog. He may have lived two or three centuries earlier; and some of the authors of the Bhâshyas, Agnisvâmin, Devasvâmin, and Bhavasvâmin probably flourished about the same period.

Sabarasvâmin's approximate date.

Classes of sacrificial rites.

All the varied sacrificial rites of the Brahmans may be distinguished into four kinds : 1st, Sâyamprâtaragnihotra or the morning and evening offerings of milk and ghee to Sûrya and Agni respectively which are thrown into the sacred fires kept in the house; 2nd, Ishti or a complete sacrificial performance consisting of offerings of ghee, Puroḍâsa or cake of flour, and Charu or boiled rice to certain deities some of which are the Pradhâna or chief deities of the sacrifice and the others minor or subordinate; 3rd, Paśu or animal sacrifice; and 4th, Soma or the sacrificial performance in which Soma juice is extracted and offered to the gods. The animal sacri-

Âdhîna and a MS. of a work on it. must given in the Rigveda. is of course the

But the very first rite to be performed

Morning and evening offerings and MSS.

of the ritual of the daily morning and evening offerings according to the Vājasaneyins. Immediately before the first full-moon Ishti after inauguration, another called "the introductory Ishti" has to be performed. Prayoga or ritual of this according to . . . . . that according to the Vājasaneyins. Then follow the Darśa-pūṇyamāsa or new and full moon Ishtis. In No. 26 the duties of the Brahman priest on the occasion of these sacrifices are mentioned in accordance with the injunctions of Āśvalāyana; and in Nos. 403-10, those of the Hotṛi. Nos. 403 and 404 are copies of manuals for the use of the Adhvaryu, the Agnidhra, and the Yajamāna or the sacrificer in these Ishtis compiled in accordance with the Sūtra of Bandhāyana. Generally when the Yajamāna or sacrificer is a R̥gvedin or student of the R̥gveda, his Adhvaryu and Agnidhra as well as he himself follow Bandhāyana in the performance of their duties, the Hotṛi and the Brahman performing theirs in accordance with the rules laid down by Āśvalāyana. Nos. 403 and 404 are therefore manuals compiled for the purposes of a R̥gvedin Yajamāna. No. 405 is a copy of a manual of the new and full moon rites for the use of a sacrificer who is an Atharvavedin or student of the Atharvaveda; and in No. 407 the duties of the Brahman priest of such a sacrificer are explained in accordance with the Kāśīkaśūtra of that Veda. Then the keeper of the sacred fire (Agnihotrin) has to perform three Ishtis called Āgrayaṇa in three seasons, viz., the rains (Varshāḥ), autumn (Śarad), and Vasanta (spring), or one as a substitute for them all in the autumn. He has on those occasions to offer to the gods the new grain of the season, Śyāmāka, Vrihi (rice) and Yava (barley). No. 391 is a manual giving the details of this rite according to the rules laid down by Bandhāyana.

The introductory
Ishti and MSS.

The New and Full
moon Ishtis and
MSS.

Atharvaveda MSS.
of these rites.

Āgrayaṇa Ishti
and a MS.

The Agnihotrin has also to perform a Paśu or animal sacrifice once in six months or once every year. This Paśu is called Nirū-dhapaśu. There are other kinds of Paśus some of which are like the Nirūdhapaśu independent Ishtis to be performed under certain circumstances, and others form parts of larger sacrifices such as the Soma. . . . . the keeper of the sacred fire. . . . . the manner prevalent among . . . . . sacrifice; and No. 416 . . . . . in that sacrifice in accordance with Āśvalāyana's rules. The Paśu or animal sacrifice consists of three parts, (1) the Vapāyāga or the offering of the peritoneum, (2) the Puroḍāśayāga or the offering of the cake, and (3) the Āṅgayāga or offering of certain other parts of the animal.

Nirūdhapaśu
and MSS.

Parts of the animal
sacrifice.

Another set of sacrificial rites that must be gone through is that called Chāturmāsyaṇi. These are four different performances styled Parvans. The first is called Vaiśvadeva, the second Varna-praghāsa, the third Śākamedha, and the fourth Snnāsiriya or Snnāsiriya. The second is to be gone through on the fifth full moon day after the first, that is, at the end of the fourth month; the third at the end of an equal interval after the second; and the fourth after the third. Thus these rites were originally called Chāturmāsyaṇi because they were performed after an interval of

Chāturmāsyaṇi.
Four rites.

Interval between
the performance
of these rites

four months in each case; and they were spread over a whole year. A Pañi or animal sacrifice to Indrāgni forms part of the whole ceremony and it is to be performed at the end of the second month after Varunapraghāsa. These are the intervals between the different rites making up the Chāturmāsya laid down by Āśvalāyana,

Intervals allowed
by Baudhāyana

but Baudhāyana allows
five days, or even within
five days. In the first

case, the Vaiśvadevaparvan should be gone through on the first day, the Varunapraghāsa on the fourth, the Śākamedha which occupies two days on the ninth and tenth, and the Sunāsiriya on the twelfth. Bhāradvāja also, in a passage quoted by Rāmadatta, limits the period to twelve, though he differs from Baudhāyana as to the particular day when each of the parts should be performed. In the second case, the first Parvan or part should be performed on the first day, the second on the second, the third on the third and the fourth, and the last on the fifth. This five days' performance is laid down in the Sūtra of the Kaṭhas also. There can be little doubt that the spreading of the Chāturmāsya over the whole year by performing each of the four parts every four months was the ancient practice. The name itself shows this, and the twelve days' performance, which most have come in later, also indicates the same thing. For the twelve days are taken to represent the twelve months, and this is actually stated in the passage from Bhāradvāja, referred to above.

Comparatively later
date of Baudhāyana.

The five days' performance must be still later. The Baudhāyana-sūtra, therefore, in which the period for the performance of the Chāturmāsya is thus shortened must be later, as is also shown by its mentioning many other such later developments and ceremonies not laid down in the other Sūtras. The same may be said of Bhāradvāja's sūtra also. No. 298 is a manual of the Chāturmāsya as laid down by Kātyāyana. No. 399 describes the same rites in accordance with the rules of Hiranyakeśin, and No. 400 gives the duties of the Hotri priest in these sacrifices. In No. 22 of the Gujarat collection all the rites from the inauguration of the sacred fire to the Chāturmāsya are described according to the Sūtra of Baudhāyana. In No. 394 a mode of performing the Chāturmāsya in a single day is given. It consists in grouping the deities of the four Parvans together and offering oblations to them one after another. The Pitryeshti and the Tryambaka which form parts of the Śākamedha are alone separately performed. The one whole year therefore laid down by the older writers for the Chāturmāsya is thus reduced to a single day. The manual is intended for a Vājasaneyin sacrificer, not a Sūtra from a work not belonging to that school is quoted as an authority for this particular mode of shortening the ceremony.

MSS. of works on
the Chāturmāsya

All the Chāturmā-
sya performed on
the same day.

Nitya &c. rites

The sacrificial rites are divided into *Nitya*, *Naimittika*, and *Kāmya*. *Nitya* are those which should be regularly performed and the omission of which constitutes a sin; *Naimittika* are those which are to be performed on the occurrence of a certain event but are as obligatory as the others; and a *Kāmya* rite is gone through only when the keeper of the sacred fire entertains a certain desire the fulfilment of which that particular rite possesses the virtue of bringing about. The rites I have hitherto noticed are *Nitya*;

The rites noticed
above are *Nitya*.

the Ishti to be performed when a son is born is a Naimittika rite, and No. 23 contains the ritual of this according to Baudhāyana. A rite called Pavitreshti is performed for destroying sins. The *Pradhāna* or peculiar deities which are invoked and to which offerings are made are:—1. Agniḥ Pavamānah, 2. Sarasvatī Priyā, 3. Agniḥ Pāvakah, 4. Vāyuh Niyutrān, 7. Ā, Agniḥ Vaiśvānarah, 10. Prayoga or ritual of th.

Kāmya rites Pavitreshti and MSS

is the same ritual intended for the followers of the Vajasaneyi Veda; but the author states that this rite is not laid down in the Sūtra belonging to his Veda, and therefore follows Baudhāyana and others in the preparation of his manual. The Pavitreshti is a Kāmya Ishti, but since every body wishes to be free from sins and commits them again and again, this rite is generally, though not always, performed every year. A more effective rite for the cleansing the Hotri priest in this

Mrigāreshti and MSS.

use of the followers of Satyāśhādha Hiranyakeśin contains at the end the ritual of this Ishti. The author therein states that the Mrigāreshti is not taught by Satyāśhādha but by Baudhāyana; still since according to the Mīmāṃsakas all Sūtras must be considered as laying down but one harmonious system of rites, the rites laid down by the author of our Sūtra might be adopted by the followers of another. He therefore proceeds to explain the ritual for the followers of Hiranyakeśin. The deities of the Mrigāreshti are:—1. Agniḥ Amhomuk, 2. Indrah Amhomuk, 3. Mitrāvaruṇau Agomuchau, 4. Vāyusavi, 6. Marutah Eomuchah, Agniḥ Vaiśvānarah, 10.

Putrakāmyeshiti.

A copy of the ritual of an Ishti to be performed by one who desires to have a son born to him. It is intended for the Vajasaneyins and the

are innumerable. Āśvalāyana mentions only a few, but other authors principally Hiranyakeśin and Baudhāyana prescribe a great many. No. 395 gives 134 such Ishtis according to Hiranyakeśin. All these Ishtis are, as above remarked, performed in the manner in which the new or fullmoon Ishti is performed, the *Pradhāna* or principal deities, and the *Anuvākya* and *Yājya* which are verses to be repeated in praise of them and in throwing oblations into the fire in their names, as well as the materials used for the oblations, being only peculiar in each case. In No. 395, therefore, these peculiarities only are given.

Many Kāmya Ishtis laid down by Hiranyakeśin and Baudhāyana.

The Pratikas or opening words of the *Anuvākya*s and *Yājya*s used in the case of the several deities in the Pavitreshti and the Putrakāmyeshiti are as follows:—

Anuvākya and Yajyas of the Pavitreshti.

Pavitreshti.

For No. 1. Anuv.—Agni āyūnshi, Rv. X. 66, 19, from a triplet to Agni; Taitt. S. I. 3, 14, 8. Yājya—Agnō pavasva

rito was merely verbal. Thus in invoking the planet Sukra or Venus in the ceremony called *Grahamakha*, the *Rik* used is *Sukraṁ te anyad yajataḥ te anyat** (Rv. VI. 58, 1) which is really addressed to Pāśan and has nothing to do with the planet, and the sole reason is that it contains the word *Sukra* which is the name of the planet. Similarly in invoking Ketu or the moon's node, the *Rik* used is *Ketum kṛinvannaketaḥ* (Rv. I. 6, 3), simply because it begins with the word *Ketu*.

The epithets such as *Aśhōmuch*, *Āgomuch*, and *Enomuch*, i.e., "delirer from pollution, transgression, and sin," and *Putrayat* and *Putra*, i. e., "having sons", given to the old Vedic deities to adapt them for the particular rites, would also show that these rites were developed in later times. That sacrificial rites in some shape were in use at the time when the Vedic hymns were composed cannot be questioned; but the worship of the several gods was more spiritual, real heart-felt prayers and praises were offered to them and their blessings invoked; and the offerings of Soma and other things were prompted by pious motives. But some time before the Brāhmanas including the Brāhmanic portions of the books of the Black Yajurveda were composed, the old Vedic religion had degenerated into the coldest formalism; the idea that the mechanical repetition of sacrificial operations had a religious value had taken hold of the Brahmanic mind, and mysticism

All the rites were reduced to a system, nothing connected with them was so unimportant that it was not necessary to regulate it by specific rules, the number of rites vastly increased, and the sacrificial ritual became so complicated and so extensive that no one who does not devote a number of years to its exclusive study can now master it. It was impossible that this stupendous system should not have been attacked; and it has had very powerful and uncompromising enemies from the remotest time, in the shape of the Sramanas of old and their successors the reformers of later ages, and also in the ranks of the Brahmins themselves; and it has had a varied fortune, but has not been completely destroyed yet.

No. 412 contains the ritual of the Nakshatra Sattrā. It is called a Sattrā because it is a series of 37 *Ishtis*. The first fourteen have the fourteen Devanakshatras or lunar mansions associated with the gods, beginning with *Krittikā* and ending with *Viśākhā* for their *Pradhāna* or principal deities. Then follows an *Ishti* in honour of the *Purnamāsi* or the full-moon day. The next fourteen are held for the propitiation of the fourteen Yamanakshatras beginning with *Anurādhā* and ending with *Bharanī* and including *Abhijit*. The *Pradhāna* deities of the last eight are:—1. *Amāvāsyā* or new-moon day, 2. *Chandramas* or moon, 3. *Ahorātra* or day and night, 4. *Ushas* or dawn, 5. *Nakshatra* or lunar mansion generally, 6. *Sūrya* or sun, 7. *Aditi*, and 8. *Vishva*. With each of these deities *Agni* and *Anumati* are associated, *Agni* preceding the *Nakshatra* deity and *Anumati* following. The *Anuvākyās* and *Yājyās* of the

Difference between the religion of the hymns and the later sacrificial religion.

Nakshatra Sattrā and a MS.

* *Nārāyaṇabhaṭṭa's Prayogaratna—Grahamakha.*

37 principal deities are given in the first three Anuvākas of the first Prapāṭhaka of the third Kāṇḍa of the Taittirīya Brāhmaṇa.

Yâjyâ throughout
same place in the
ed by Bandhâvana

as a Prāyascchitta or penance for any omission or fault in the performance of the usual sacrificial rites or for a life of sin; but they are also to be performed by one who desires a long life and by their means the sacrificer avoids death before the natural term of his life and attains the likeness of the heavenly bodies. It will be seen that the first lunar mansion here mentioned is Kṛittikā and in several other places also in the Taittiriya Sāmhita and Brāhmaṇa the list of the Nakshatras begins with that constellation. I do not agree with those who attach no significance to this fact, and believe that at the time when the system of these lunar mansions came into use, the vernal equinox occurred in the beginning of Kṛittikā. This must have been the case in 1428 B.C.; and the position of the solstices given in the Vedāṅga Jyotiṣa leads to 1186 B. C. These dates have been declared to be worthless for historical purposes, on the grounds that the Hindus are in their nature rude or careless observers and cannot be supposed to have the means of accurate observation at that early period. But they are simply *a priori* grounds which no man with a scientific spirit will assume to enable himself to explain away facts which his predispositions will not allow him to admit. And the grounds are altogether insufficient and the first is certainly untrue and unjustified; and even to be so to one who does not for-

to be so to one who does not rely on the astronomical observations of the Hindus have been about their Vedas and their sacrificial worship for which essentially the astronomical observations were necessary. The two observations therefore might, I think, be considered correct within about a degree. A degree is equivalent to 72 years, so that somewhere about 1350 and 1110 B. C. these observations must have been made. The *Taittirīya Sāṃhitā* and *Brāhmaṇa* which mention the *Nukshatras* with *Kṛttikā* at their head must be later than 1350 B. C., but to this period must be referred that development of the sacrificial ritual to which a definite shape was afterwards given by the composition of that *Sāṃhitā* and of that and other *Brāhmaṇas*. The composition of these I would place between 1200 and 900 B. C.; and these dates will tally with those which from an observation of the grammatical literature we have to assign to *Pāṇini*, *Kātyāyana*, and *Patañjali*. But I must reserve a full discussion of the question of these dates for another opportunity.

Nos. 450 and 451 contain the ritual of the series of *Ishtis* called *Svarga Sattrā*. They are twelve in number, divided into two groups of seven and five; but the twelve are also regarded as forming one group. These *Ishtis* are laid down in the twelfth *Prapāthaka* of the third *Kāṇḍa* of the *Taittirīya Brāhmaṇa*, and the *Yājñyās* and *Anuvākyās* are also there given. Heaven has twelve gates; the first seven called *Dīrahśyenayonvittayāḥ* being guarded by (1) *Āśā* or Hope, (2) *Kāmaḥ* or Desire, (3) *Brahman* or the Essence of sacrificial worship, (4) *Yajñūḥ* or Sacrifice, (5) *Āpaḥ* or Waters, (6) *Agnir Balaṁān* or the fire who receives all oblations, and (7)

Kyittikā, the first
lunar mansion.

Historical significance of the fact not to be neglected.

The period indicated by the fact is that of the development of the sacrificial religion.

Anuvitti or Discovery; and the other five called Apâdyâanuvittayah by (1) Tapah or Mortification, (2) Śraddhâ or Faith, (3) Satyam or Truth, (4) Manah or Mind, and (5) Cbaranam or Action or Foot. The first seven are the Pradhâna or principal deities of the seven Ishtis of the first group which are after the name of the gates called Divahśyenayah; and the next five of the Ishtis of the second group which are called similarly Apâdyâh. When these deities are propitiated by the performance of Ishtis, the gates of Heaven are flung open and the sacrificer is admitted. The principal deity in the case of each Ishti has, as in the case of the Nakshatra Sattrâ, two associates, one Agni before, and the other Anumati after. The epithet Kâmah is however affixed to Agni in the case of the first group.

This series of Ishtis presents a curious development in the ideas involved in the sacrificial religion. The things and feelings concerned in a man's pursuit of Heaven, such as Faith, Hope, Desire, Truth, Mind, Action, Sacrifice, Sacrificial essence, and Agni the receiver of all oblations, are themselves believed to be deities or presided over by deities, and these are worshipped in order that those things and feelings may be in a condition to render the pursuit fruitful.

SS. of works on
Soma sacrifices

It now remains to notice the manuscripts of works on the Soma sacrifices. The Soma sacrifices are the most important of all, on account of the time occupied, the number of priests employed, and the solemn and imposing manner in which the whole service is conducted. One general name by which they are designated is Jyotishṭoma. The Jyotishṭoma has what are called seven Sainsthâs or modes, viz., Agnishṭoma, Atyagnishṭoma, Ukthya, Sholâsin, Agnishṭoma, Ukthya, Sholâsin.

seven and four
sainsthâs of the
Jyotishṭoma.

Sometimes the Sainsthâs are Agnishṭoma, Ukthya, Sholâsin. Agnishṭoma is considered the or varieties. The f the Agnishṭoma,

preparatory rites of
the Soma sacrifice.

but they are preceded by a good many preparatory rites. On the first day is performed what is called the Dikshapriyâ Ishti and the Yajamâna is anointed, or Dikshâ given to him. This Dikshâ ceremony is sometimes repeated three or four times (Āśv. IV., 2, 17; Ā. V. 15, 11). On the second day, or successive days; after . . . . . On the day . . . . . introductory ceremony of . . . . . and after that . . . . . as a rite of

In the Pravargya ceremony a cow is milked and certain ceremonies performed with the milk, and on these occasions a great many Riks are repeated. The Upasâd is a sort of Ishti. The Pravargyas and the Upasâds are repeated the next, i.e., the third day, if the Dikshâ has been done on one day only, and also on the fourth, but on this day both rites of each species are performed before noon.

Then follow on the same day the ceremonies of carrying the Agni, Soma, and the carts on which the offerings are placed, from the part of the sacrificial enclosure called the *Prâgvainśa* to that which is called the *Uttaravedi* where all the later ceremonies are performed. Then late in the afternoon of this day is performed an animal sacrifice in honour of *Agnishoman* which is called *Agnishomīyapaśu*. Early in the morning of the next or the fifth day begins a ceremony called (1) the *Prātaranuvāka* which consists of what are called three *Kratu*; *Āgneyakratu*, *Aushasyakratu*, and *Āśvinakratu*. The essential feature of these *Kratu*s is the repetition of a large number of hymns from the *Rigveda* addressed to *Agni*, *Ushas*, and *Āśvina*. (2) Then follows an offering of three *Grahas* or cups of *Soma* to three deities. The *Grahas* are made of wood and resemble liquor glasses in shape. (3) After this the *Sāma*-singers sing the first or *Bahishpavamānastotra*. (4) Then we have an animal sacrifice called *Savanīyapaśu*, which is performed up to the ceremony of throwing the *Vapā* or peritoneum into the fire. (5) The ceremony done next is what is called *Upasthāna* in which the *Dhishnyas*, i.e. things such as the sacrificial post and places such as that on which fire is produced by friction are praised. (6) This is followed by the *Aindra Puroḍāśa*s which consist of *Dhānās* or fried grains of barley, *Karambha* or flour of *Saktu* mixed with curds, *Payasyā* or the caseine of milk separated from the serum by mixing hot milk and curds together, and cakes of flour. (7) Then we have the offering of *Soma* in *Grahas* to pairs of deities, viz. *Vāyu* and *Judravāyu*, *Mitrāvaruṇau*, and *Āśvinan*. (8) This is followed by the repetition of what are called *Prasthitayājyās* or certain verses by six out of the seven *Hotri* priests, and the offering of *Soma* to the deities and drinking it. (9) Afterwards, the remains of the *Soma* offered to the pairs of deities before are drunk by the priests. (10) Then comes in the *Achchhāvāka* who goes through certain ceremonies including the repetition of his *Prasthitayājyā*. (11) This is followed by the *Ītiyājyās*, which consist of the offerings of *Soma* in a vessel called *Ritupātra* which has two compartments. (12) Then the *Hotri* repeats the first or *Ājyaśāstra*, after which another *Stotra* is chanted by the *Sāma*-singers and then follows the second *Śāstra* of the *Hotri* which is called *Praṅga*. The *Śāstras* are certain arrangements of couplets, triplots, and whole hymns from the *Rigveda Samhitā* interwoven with certain formulas called *Nivids*, detached verses called *Puruks*, and others known as *Dhāyās*. The arrangements are varied and no one of the *Śāstras* resembles another perfectly. Each *Śāstra* is followed by the pouring of the *Soma* juice into the fire and the drinking of a portion of it by the priests. Thus ends the first or *Prātassavana*.

Rites performed on the principal or the *Sutyā* day.

Prātassavana.

The *Mādhyamdina* or Midday *Savana* begins by (13) a priest called *Grīvastut* entering and performing certain rites including the repetition of a hymn. (14) This is followed by a ceremony called *Dadhigharma*; and then (15) the *Puroḍāśa* or cake in connection with the animal sacrifice performed in the morning, which, as explained before, forms a necessary adjunct of the animal sacrifice, is thrown into the fire. (16) After that, we have the *Aindra Puroḍāśa* and (17) *Prasthitayājyā* as in the morning, and then (18) is given *Dakṣiṇā* or remuneration to the priests. This

The *Mādhyamdina*-
Savana.

is followed by (19) the Marutvatīyagraha or offering of a cup of Soma to Marutvat and then we have (20) the Stotras and Sastras of the Mādhyandīnasavana. At the beginning of the third or Tritīyasavana (21) a cup of Soma is offered to Aditi (Ādityagrahayāga), and after the Sāma-singers have chanted the Ārbhavapayamāna (22) the Āṅgayāga or the casting into the fire of the other parts of the animal whose Vapā was offered in the morning follows. Then we have (23) the Aindra Purodāśas and (24) the Prasthita-yājyās as in the last two Savanas, and afterwards (25) the offering of Soma to Savitri (Sāvitrāgraha), and (26) the Stotras and Sastras. After this is over we have the concluding ceremonies called (27) Yajñapuchchha or the tail of the sacrifice, (28) Avabhṛtha in the course of which offerings are made by the priests while standing in water, (29) Udayanīyā or the concluding rāyanīyā with which the sacrifice is offered as an animal sacrifice to Maitrāvaruṇa, (30) the offering of a sterile cow or an ox (X, 9, 12, and 14), but now only a goat, or in the absence of an animal a Payasyā or the offering of the caseine of milk, and (31) Udayasānīyā which is performed to the north of the sacrificial enclosure and in which fire is newly struck by rubbing the Aranis or logs of wood. According to the rules laid down in the Sūtra all these ceremonies should be performed on the same day, i.e. the fifth, but now it is usual for the last four to be performed on the next or the sixth day. This is a short description of a very complicated sacrifice.

3 containing the
tual of the Soma
sacrifice.

No. 449 is a manual of the Agnishtoma for the Adhvaryu and his assistants, and the duties of these priests are therein laid down in accordance with the Sūtra of Hiranyakeśin. No. 436 contains the duties of the Maitrāvaruṇa, the first assistant of the Hotri, in the animal sacrifice in honour of Agnishomau on the fourth day of the Agnishtoma, and in the Sutyā ceremonies of the next day. The Maitrāvaruṇa has to give Praishas to the Hotri after he receives similar ones from the Adhvaryu, that is, to communicate the Adhvaryu's order to the Hotri. He has also to repeat the Anuvākyās and some other Mantras, a hymn when Soma is poured into the smaller cups (Chamasa) at each of the three libations, and also Sastras. No. 437 is an incomplete copy of the Maitrāvaruṇa's manual of the Agnishomīyapaśn.

ferences between
the several Sam-
sthis.

Agnishstoma.

(1.) In the Prātahsavana or morning libation of the Agnishtoma, the Hotri has, as above stated, to repeat two Sastras, the first of which is called Ājyasastra and the second Prauga. No. 392 contains these two. The Maitrāvaruṇa, Brāhmaṇāchchhamāsin and the Achelīhāvāka have each to recite one. At the Mādhyandīnasavana or the noon-libation the Hotri has two Sastras called the Marutvatīya and Nishkevalya, and the other three priests one each as in the morning; while at the evening libation or Tritīyasavana, the Hotri alone repeats two Sastras called Vaiśvadeva and Agnimāruta. Thus in the Agnishtoma, the Hotri has on the principal day to repeat six Sastras and the three minor priests six between them, the total number being twelve. The Sastras of the Hotri are given in No. 401 with the exception of the last or

Agnimâruta, and of the Maitrâvaruna in No. 439 as well as in No. 436. Those repeated by the Achchhâvâka together with the other things assigned to him are given in No. 387, and No. 432 contains the Śastras of the Brâhmanâchchhainsin as well as other directions for his guidance. The duties of the Neshtṛi and Potṛi in an Agnishṭoma are given in Nos. 417 and 426.

(2). The Atyagnishṭoma differs from the Agnishṭoma so far as the Śastras are concerned only in assigning one more Śastra called the Shoḷasîn to the Hotṛi at the evening libation, in addition to the Vaiśvadeva and the Agnimâruta. Of this Nos. 443 and 444 are copies.

Atyagnishṭoma

(3). In the Ukthya one Śastra is assigned to each of the three minor priests, Maitrâvaruna, Brâhmanâchchhainsin, and Achchhâvâka, at the third savana or evening libation. In other respects it is exactly like the Agnishṭoma. There are thus fifteen Śastras in all.

Ukthya

(4). The Shoḷasîn is like the Ukthya except that the Hotṛi has one Śastra more which is called the Shoḷasîśastra at the end. Thus in all there are sixteen Śastras.

Shoḷasîn.

(5). The Vājapeya differs from the Shoḷasîn in having some of its Mantras different and assigning one more Śastra called Atiriktoktha to the Hotṛi at the evening libation.

Vājapeya.

(6). In the Atirâtra the Shoḷasîśastra is sometimes repeated at the evening libation, and then it is like the Shoḷasîn variety; sometimes not, when it comes to be like the Ukthya. In the night however each of the four Śastra-reciting priests, Hotṛi and others, repeat one Śastra in turn, then there is another round, and a third. Each of these rounds is called a Paryâya, and thus there are three Paryâyas and twelve Śastras, and these are given in No. 410. The Hotṛi has then another Śastra called the Āsvinaśastra. There are thus in all 29 or 28 Śastras.

Atirâtra.

(7). The Aptoryâma is like the Atirâtra; but there is a good deal of difference in the Mantras used, and the so-called Nyûnkhas or sixteen Os are inserted in the Śastras. In the third Savana the Valakhilyas (Rv. VI, 49-59) are inserted in the Śastra assigned to the Maitrâvaruna, and the Vṛishâkapisûkta (Rv. X, 86) and others in that recited by the Brâhmanâchchhainsin. The Evayâmarutsûkta (Rv. V, 87), and others are interwoven with the Śastra of the Achchhâvâka; and of the Śastra so enlarged No. 393 is a copy. The other hymns besides V. 87 which are inserted are II. 13; VII. 100; I. 156, and VI. 69. And last of all, in the third Savana the Hotṛi and not optional have the three Paryâyas Āsvinaśastra of the Hotṛi; and Atiriktoktha has to be recited by each of the four priests. In this manner we have in this variety of the Jyotishṭoma 33 Śastras in all. No. 390 contains some of these.

Aptoryâma.

No. 411 gives the duties of and the Sâmans or songs to be sung by the Udgâṭṛi at the Vājapeya sacrifice; and No. 442, the same

M-S.

as well as those referring to the Aptoryâma. The author of this manual is one Govardhana who, however, says nothing about himself. No. 445 is a manual for the Udgâtri at a sacrifice called Sarvatomukha. The Sarvatomukha is so called because in four enclosures in four directions—East, West, North and South—four Jyotishtoma sacrifices of different Samsthâs or varieties are performed at one and the same time.

u vatomukha
sacrifice.

rent combina-
ons of the Soma
crifices.

Soma sacrifices are divided into Aikâhika, Ahîna or Ahargana and Sâmrvatsarika. The Sutyâ being the principal part of the sacrifice, the Aikâhikas (literally, such as last for one day) are those that have one Sutyâ. Ahînas are those which have more Sutyâs than one. Sâmrvatsarikas are those in which the Sutyâ is performed every day for one or more years. The Prakṛiti or original type of an Aikâhika is the Agnishtoma, of an Ahîna the Dvâdasâha in which the Sutyâs are twelve, and of a Sâmrvatsarika the Gavâmayana in which the Soma sacrifice is performed every day for one year. The Dvâdasâha and Gavâmayana are not simply combinations of a certain number of one or more of the four Samsthâs before described. There are many peculiarities. An Ahîna or Sâmrvatsarika, in which all the priests undergo the Dikshâ or anointing ceremony and are Yajamânas or sacrificers, is a Sattra.

CLASS III.—ITIHÂSAS, PURÂNAS, MÂHÂTMYAS AND STOTRAS.

smramâhâtmye.

In the Gujarat Section which, as I have already stated, comprises Kâśmîr manuscripts purchased at Delhi, there is a copy of what is in the first and the last leaf and in the margin called Kâśmîr-mâhâtmya. In the colophon we have *Sampūrṇamidaṁ Nīlamatam*. On comparing it with the extracts given by Dr. Buhler in his report on the Kâśmîr manuscripts from the Nīlamatapurâṇa I find that this is identical with that and does not contain the additions made by Sahehrām which Dr. Buhler encloses within brackets. The manuscript has no lacunæ such as those Dr. Buhler speaks of in his Sâradâ copies, and is altogether a good copy. The date is put down at the end as Saṁvat 4872 which I believe refers to the Saptarshi era current in Kâśmîr, and subtracting from it 3154, which according to Dr. Buhler is the interval between the initial date of that era and the Sâka, we get 1718 Sâka as the date of the manuscript. If however the era is that of the Kaliyuga, the date corresponds to 1693 Sâka. Dr. Buhler calls the work Nīlamata-

Stutikusumâñjali
by Jagaddhara.

stotras, but perhaps it would have been more appropriate to place them under Kâryas or Philosophy. The author of the Stutikusumâñjali was Jagaddhara the son of Ratnadhara who himself was the son of Gauradhara. Gauradhara is spoken of as having composed a sort of commentary on the Yajurveda. (Appendix III Z). The father of Jagaddhara the commentator on Mâlatīmâdhava was Ratnadhara, but

his grandfather's name was Gadādhara and not Gauradhara, wherefore the author of the *Stutikusumāñjali* appears to have been a different person. No. 42 is a copy in S'ārādā character of a series of twenty Stotras by Utpalāchārya.

Stotras by
Utpalāchārya.

In the Maratha Section there are two copies (Nos. 470 and 471) of a work entitled *S'ivamāhātmya* forming a portion of the *Brahmottarakhaṇḍa* which itself is called a part of the *Skandapurāṇa*.

Śivamāhātmya.

of a Purāṇa entitled *Mudgalapurāṇa* Mudgala to Dakṣha. The glories of

Mudgalapurāṇa.

ated in the work. No 467 is a copy of a curious work called *Vārījākṣhacharitra*. It is represented to be the Uttara or third Kāṇḍa of a work entitled *Prajñānakumudachandrikā* which is referred to the *Brahmāṇḍapurāṇa*. The names *Skandapurāṇa* and *Brahmāṇḍapurāṇa* are not the names of any definite works; but any *Māhātmya* or *Charitra* of a holy place or a god that happens at any time to be written is referred to either of these to confer sanctity on it. The *Vārījākṣhacharitra* cannot be a very old work. *Vārījākṣha* was the name of an *Avatāra* of Vishnu different from Rāma or Kṛishṇa. But he is sometimes called *Vāsudeva*, and is identified with *S'iva* also. He belonged to a family of *Gauḍasārasvata* Brahmans the name of which was *S'rikanṭha*, and was the son of a mother named *Yamunā*. His wife's name

Vārījākṣhacharitra.

the many
ession for
with that

a pretty good description is given of the sacrificial ritual; and in the list of guests or visitors who attended the Sattrā, we have all modern names. A Yati named *Bhavanandasarasvatī* who was a *Gauḍasārasvata* Brahman came to see it from Kāśī, with his pupil *Sachchidānanda*. So also the pupil of this last *S'ivānandasarasvatī*, *Rāmānandasarasvatī*, *Sadānandasarasvatī*, and *Purpānandasarasvatī*, each of whom was the pupil of the preceding, attended the Sattrā. Then came *S'ivānandasarasvatī* from Tryambaka and several others. All these Yatis belonged to the *Gauḍasārasvata* caste. Yatis of the Dravida caste also, *Saṅkarāchārya* and others came. There were *Āchāryas* of the *Gauḍa* caste among the guests, such as *Maheśvarāchārya*, *Sāmbāchārya*, *Rāmachandrāchārya*, *Keśavāchārya*, &c., and also ordinary Brahmans and men of learning, such as *Rāma*, *Ananta*, *S'rīnivāsa*, *Bhikṣu*, &c. *Draviḍāchāryas* also bearing the names of *Bhīmāchārya*, *Kṛipāchārya*, *Trimāṅgalāchārya*, &c, were present. Seven *Karbhātaka* or *Karbhādā* Brahmans of the names of *Nānūka*, *Phānasa*, *Bākara*, &c., also came; but they were driven out of the sacrificial enclosure. For the *Karbhādās* were not true Brahmans; they were men of low origin, administered poison, hated true Brahmans, and murdered them and especially their own sons-in-law. Popular estimation still credits the *Karbhādās* with the administration of poison and murder. Then is given an indecent account of the

Validation of
Karbhādā Brahmans.

Vishnu dwelling in Vaikuṇṭha, without hating *S'iva*. But those others who allow heated *Mudrās* (scals) to be pressed on their body, and

Of the Mādhyas

is a specimen of those which under the name of the old Rishis have been written in modern times to pour vile abuse upon rival sects and castes. The narrative in the work purports to be communicated by Agastya to Kankeya, and as in the case of the Purāṇas, the Sāta and the Rishis are introduced; but the real author of the work must have been a man of the Gaṇḍasārasvata caste living among Karhādā Brahmins between whom and his caste there was not, as there is not at present, a good understanding, who hated the Mādhiyas, and was himself one of that large body of people in the Maratha country who worship both Śiva and Viṣṇu, revere Saṅkarācārya, and adhere generally to his doctrines. Vārjāksha must have been some local deity.

In this class there are manuscripts of Māhātmyas, Kavachas, Śāntis, &c., which were not purchased on their own account but were included in the large lots containing copies of valuable works which because they contained such Māhātmyas &c. were paid for at a much lower rate; so that even if these had been rejected the valuable manuscripts would at a higher rate have cost as much as the whole lots.

CLASS IV.—DHARMASĀSTRA.

Smritis and
commentaries.

In the Gujarat Section we have of the Smṛiti branch of the literature of this subject, Gautamiya Dharmasāstra (No. 47), Chaturvimsatīmatan (No. 48), Manusamhitā (Kāśmīr text) (No. 53), the Āchāra and Vyavahāra of Yājñavalkya with Aparāditya's commentary (No. 54), a copy of the Śrāddhaprakaraṇa of the same (No. 55), and Vriddhavasishtha, Chaps. I—X. (No. 60).

Smṛtyarthasāra
quoted by Hemādri.

Āchāra.—Of Digests and Manuals belonging to the Āchāra branch of the Hindu law, the first to be noticed is Śrīdharaācārya's Smṛtyarthasāra (No. 61). This work is quoted in Hemādri's Śrāddhaprakaraṇa. At fol. 538r of a manuscript of this last work purchased since, the view of the author of the Smṛtyarthasāra is stated along with an unfavourable criticism on it by the author of the Smṛtichandrikā, so that Śrīdharaācārya must have flourished before the author of the Smṛtichandrikā, and both before Hemādri, i.e. before the thirteenth century. This reference I owe to the Smṛtyarthasāra is also mentioned will be hereafter shown, in the

chārya menti

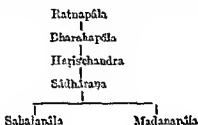
Lollāṣa, and

dheno, Pradi.

works, is given by Professor Aufrecht in the Oxford Catalogue. No. 63 is a seemingly incomplete copy of a work entitled Smṛtisāra written in the Śāradā character. Vāchaspati mentions a work of

Smṛtisāra.

that name in his *Dvāitanirṇaya*. No. 52 is a copy about three hundred years old of the *Madanapārijāta* by Viśveśvarabhaṭṭa. Last year's collection also contains a copy of the work, but it is undated. Since I wrote last about Madanapāla, the prince of the Tāka race who patronised the author of the work and reigned at Kāshthā or Kādihā on the banks of the Yamunā, north of Delhi, my assistant Mr. Shridhar R. Bhandarkar has been able to discover his date. In the collection of 1873-74 made by Dr. Bühler there are two copies of a work called *Madanavinodanighaṇṭu* (Nos. 109 and 110). The author or patron of the author of this was the same Madanapāla as the patron of Viśveśvara, as is evident from the genealogy given at the end of the work which is as follows:—

This agrees with the pedigree given in the introduction to the *Madanapārijāta*. It may however be remarked that Professor Aufrecht in his notice of this and another work of the author seems to take Karavimukti as the name of the father of Madanapāla. But that word does not occur in the *Madanavinoda*, and we have only the name Sādharāṇa in the first verse referring to that prince, as we have it in the corresponding verse in the *Madanapārijāta*. At the end of the *Prastāvi* in the *Madanavinoda* occurs a verse in which we are told that the work was composed by Madana on Monday, the 6th of the light half of Māgha, in the year of Vikramārka, *Brahmayugayugendugante*. Now the manuscript No. 110 in which the verse occurs, it being omitted in No. 109, is very incorrect; and in this particular case the metre requires that the *ga* of the first *yuga* should be prosodially long, but it is not. *Yuga* however may be a mistake for *yuga* or *yugānt*; but whatever it may be, the word represents the place of *tens* in the date; while it is the numeral in the place of *hundreds* that is very important; and as to that there can be no doubt. Since the day of the week and of the fortnight are both given, I referred this point to Mr. Janardan Balaji Modak, Head-master, High School, Dhulia, who for a considerable time has been studying Hindu Jyotisha, asking him to calculate and ascertain whether the 6th of the light half of Māgha falls on Monday in the year 1441 of Vikrama. His reply is that it falls on Monday in the year 1431. Thus *yuga* in the verse is a mistake for a word meaning "three", and the date is 1431 Vikrama or 1375 A.D. (Appendix III. AA).

No. 44 is a copy of the *Āchārīdarsa* by S'ridatta, and No. 45 is a commentary on it by Gauripati, son of Dāmodara. The commentary was finished by the author in Kāśi on Sunday, the 13th of Āśvina, in the year 1696 of Vikrama, corresponding to 1640 A.D. (Appendix III. BB). No. 44 was transcribed in Śaṅvat 1690 or 1634 A.D. i.e. six years before the commentary was written by Gauripati. The

Madanapārijāta.

Date of
Madanapāla.

Āchārīdarsa by
S'ridatta.

Āchārādarsā is quoted by Kamalākara in the Nirṇayasindhu which we know was written in Samvat 1668 or 1612 A.D. and also by Vāchaspati. Besides the Purāṇas and the authors of many Smṛitis Śrīdatta mentions the following digests or their authors —

Harihara fol. 31b, 36a, 48a, 52a, Kalpatarukāra 37b, 55a, Kāmadhenu 27a, 47a.

S'rāddhāviveka by
Rudradhara.

subject, No. 51 which is in the S'rāddā character, and No. 62 are general; and the rest are tracts on the ritual of particular rites of which Nos. 66—68 relate to the Rāmānuja sect.

Vivādashandra by
Sanmīśra Mīśarā.

Vyavahāra.—No. 57 is a copy of the Vivādashandra by Sanmīśra Mīśarā. In the introduction which is given by Professor Aufrecht in the Oxford Catalogue, the author states that he composed the treatise under the orders of Lakṣhmīdēvi, the queen of Chandra-simha. Chandrasimha was the son of Darpanārāyaṇa and Hīrādēvi, Darpanārāyaṇa of Harasimha, and he of Bhavēśa. This Harasimha must have been the same as the prince of Mithilā of that name under the superintendence of whose minister Chandēśvara, a work called Ratnākara was, according to Dr. Hall (Ed. of Sāṃkhyapra-
chana, p. 36), composed in Ś'aka 1236 or A.D. 1314. Mīśarā wrote his Vivādashandra about 50 years later and quotes the Ratnākara. No 50 is a large fragment of the Dāyatattva by Raghunandana whose date has been fixed by Professor Aufrecht between 1430 and 1612

Raghunandana's
Dāyatattva.

Vivādārnava bhaṣ-
ṇa.

nts about
but the
1875-76.

Dr. Buhler gives Ganrikānta as the name of the author; but it appears to be the work of many men from the passage at the end of his copy, though it is corrupt. In the introductory verses the authors speak of having consulted the works of the following writers:—

1. Chandēśa,	8. Dharmaratnakṛit.
2. Dhāreśvara	9. Śrīkara.
3. Viśvarūpa	10. Śūlapāni.
4. Mīlākṣharā (kṛit)	11. Govinda
5. Halāyūṭha.	12. Lakṣmīdhara.
6. Śrīkrishna.	13. Tattvakāra.
7. Vāchaspati.	14. Āchāryachōḷāmaninātha (?) bhaṭṭa.

The Tattvakāra here mentioned must be Raghunandana noticed above, since he calls his works on different subjects the Tattvas of those subjects. (Appendix III. CC.)

Works or authors
quoted in the work.

The following are most of the Nibandhas or their authors quoted in the body of the work:—

Ratnākara—f 39a 32a 37a 50a 51a

Śūlapāni—33a,
Dhāreśvara—33a,
Śūlapāni—39a, 40a
Kalpataru—40a,

Vāmana
Mūkandeya
Bhavishyottara
Hemādri's Parāśhṭa
Anantabhattīya.
Grihyaparāśhṭa
Kālidāsa
Chintāmaṇi.
Tridamṇa.
Kṛtyakalpataru.

Dhavalapurāṇasamuchchaya.
Durgotsava.
Rāmakaṇṭhaka
Rāmavatsarapradīpa
Rhojārjīya.
Devadīpīya.
Rāpanārjāya
Vidyāvedapaddhati.
Mahādevīya.
Vīśvarūpi's Nibandha.

The Nirṇayāmṛita is quoted in the Nirṇayasindhu, also by Raghunandana, and by Bhaṭṭoji Dikshita in his Tithinirṇaya. Bhaṭṭoji flourished, as will be presently shown, in the middle of the seventeenth century, and Raghunandana's works are quoted in the Nirṇayasindhu. If the Pārījāta occurring in the above list is the Madanapārījāta about which however there is no reasonable doubt, Allādanātha and Sūryasena must have flourished after 1375 A.D. and before the close of the sixteenth century. (Appendix III. DD.) A copy of the Nirṇayāmṛita is noticed by Professor Weher in his Berlin Catalogue.

Mādhava's Kārikās.

2. (a) Among the treatises written to determine the proper times for the performance of the ordinary ceremonies and the observance

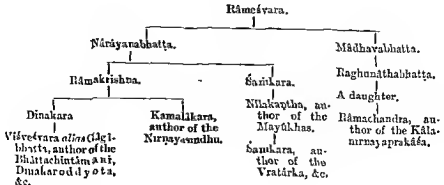
Commentary on the
Kālanirṇayadīpikā.

is the same as the author of the Prakriyākaumudī on Pāṇini's grammar which was superseded by Bhaṭṭoji Dikshita's Siddhāntakaumudī. His history and date will be given hereafter. The

It is also quoted in the Nirṇaya-

Kālanirṇayaprakāśa
by Rāmachandra-
bhaṭṭa.

pt of the Kālanirṇayaprakāśa by Rāmachandrabhaṭṭa whose family name was Tatsat and who was the son of Viṭṭhala and grandson of Bālakrishṇa. The book is held in great estimation. Gangādhar Sāstri has ascertained that Rāmachandra was on his mother's side connected with the family of Nārāyaṇabhaṭṭa, as represented in the following genealogical tree, to which I have added two branches in order to determine Rāmachandra's relation with the other authors of the Bhaṭṭa family.

It will thus be seen that Rāmachandra belonged to the generation next after the authors of the *Nirṇayasindhu* and the *Mayākhya* and to the same generation of the *Vratārka*.

Māṭamaka or mother

No. 528 is a fragment of the *Kālasiddhānta* by Chandrachūḍa, son of Umapabbhaṭṭa and Jānaki, and surnamed Paurāṇika. Chandrachūḍa quotes among others Mādhava, Govindāruṇa, Madanaratna, Dīpikā, and Tithitattva. The last is probably the Tithitattva of Raghunādana. No. 523 also is a fragment of a work entitled *Kālanirṇayachandrikā* by Divākara, son of Mahādevabhāṭṭa whose family name was Kāle. Divākara quotes the *Nirṇayasindhu*, wherefore he is a recent author. No. 548 is *Tithinirṇaya* by Bhaṭṭoji Dikshita, the son of Lakṣmīdhara and the author of the *Siddhānta-kaumudī* and other grammatical works. In this work Bhaṭṭoji mentions among others the following authors and works:—

Kālasiddhānta by Chandrachūḍa

Divākara's *Kālanirṇayachandrikā*.

Tithinirṇaya by Bhaṭṭoji Dikshita.

Anantabhāṭṭa.
Aparīkṣa.
Kāladarśa.
Jyotirmūḍha.
Tristhaḥsetu.
Nārāyaṇa.
Nārāyaṇapittī on *Āśvalyana*.
Nirṇayadīpikā.
Nirṇayārṇava.
Prithivīchandrodāya.
Pratāpamārtanda.
Prayogapārijāta.
Bhārgavarāhaachandrikā.

Madanapārijāta.
Madanaratna.
Mādhava.
Rāghavanachandrikā
Vīṭarāpanibandha.
Savvajānirāyaṇa.
Smṛtichandrikā.
Smṛtikarṇava.
Smṛtiratnāvalī.
Smṛtisamgraha.
Smṛtyarthasūtra.
Haradatta.
Hemadri.

Of these the *Nirṇayadīpikā* is the *Kālanirṇayadīpikā* of Rāma-
chandra. It is stated, verified the quotations.
It be shown hereafter about the
No. 523 is the work of
No. 524, and Saka 1457;
The earliest of
Bhaṭṭoji therefore lived
after the third quarter of the sixteenth century. But a still closer
Bhaṭṭoji's date. Nāgojibhāṭṭa was
grandson of Bhaṭṭoji and Vithalabhaṭṭa

the table given by Dr. Kielhor:
of the Paribhāṣendusekhara, to the fourth generation of teachers
and pupils after Nāgojibhāṭṭa, and consequently to the seventh
after Bhaṭṭoji; that is, including Bhaṭṭoji there were eight generations
up to 1871. A
activity must h
he might safely
the seventeenth century. This conclusion tallies with the date
1713 A.D., the preface to
his edition
Vākara does not
quote Bha
A.D., or in the
Sūtradharmatattva, though these books contain a large number of
names, which
of
this view. At
this
same *Tithinirṇaya*.
but

I have not found it. I believe Bhattoji and Kumalākara were nearly contemporaries, the latter being the elder of the two. No. 532 is a small tract, written for the purpose of determining the proper time for the rite laid down by Pāraskara, called Keśānta.

Dānavākyaṁ by
Vidyapati.

(b).—No. 553 is 1539
or 1483 A. D. of a . . . . . posed
by Vidyapati at tl . . . . . sen of
Narasimhadēva, I . . . . . " the
(. . . . .
)

Sur. Reports, Vol. XVI); and the name Kāmeśvararājapāṇḍita perhaps points to that fact. The last, Harasimhadēva, who was the third in descent from Narasimhadēva, was subdued by the Emperor of Delhi and compelled to abandon his capital in 1323 A. D. Narasimhadēva therefore must have been on the throne about 1230 A. D. If he is the prince mentioned in our manuscript, of which there appears every likelihood, the Dānavākyaṁ was written about the middle of the thirteenth century. The Harasimhadēva, son of Bhavesa mentioned by Misarū and by Dr. Hall must have belonged to another line of Mithilā princes reigning over some other part of the country. (Appendix III. EE.)

Nandapāṇḍita's
Samskāranirnaya

(c).—No. 612 is Samskāranirnaya by Nandapāṇḍita, the son of Rāmapāṇḍita, the Dharmādhikārin. The first leaf is missing. The work was composed at the request of prince Harivamsavarman, son of king Maṅgo, and the "crest-jewel of the Māhendra race." (Appendix III. FF.)

Gāgābhaṭṭa's Āchā-
rīdharma

(d).—No. 502 is Āchāradīnakaroddyota, completed (pārīta) by Viśveśvara alias Gāgābhaṭṭa, whose pedigree has already been given. It consists of an Āhnika or "the daily religious duties of a pious Brahman" only. Probably Gāgā's father wrote a work on Āchāra generally, and his son added this Āhnika to it. (Appendix III GG.) No. 512 is an Āhnika by Raghunāthabhaṭṭa, son of Mādhavabhaṭṭa. This Raghunāthabhaṭṭa must have been the father of the mother of the mentioned accordance . . . . .

Several Āhnikas

akara who
the Godā-
wrote the

A Mādhva Āhnika.

and one more the Kālataraṅga is noticed by Professor Aufrecht in the Oxford catalogue.

Vaṭṭhala's
Kundamāṇḍapāsiddhi.

(e).—No. 529 is a manuscript of the Kundamāṇḍapāsiddhi by Vaṭṭhala Dīkṣita. The work is noticed by Professor Weber in the Berlin catalogue. The Kundas or altars and the Maṇḍapas or

enclosures, the form, measure, and modes of construction of which are given in this tract, are intended for the performance of certain Smārta religious rites; therefore this and other works of that nature are put in this class. Viṭṭhala was the son of Bāba, of the Atri-gotra and a student of the Mādhyamīna branch of the Yajurveda. The manuscript contains also a commentary written by the author himself. The work was finished in Kāśī on Sunday, the 12th of the light half of Phālgana, in the Śaka year 1541, i.e., 1619 A. D. (Appendix III. II.). The manuscript was transcribed in 1690 Śaka by Viṭṭhala Śrotriya. No. 530 is another incomplete copy of the same work, and No. 531 is a fragment of another work on the same subject.

(f.)—No. 599 is a copy of the Vratarāja, a modern work by a Chittapāvana Brahman named Viśvanātha, the son of Gopāla, who lived at Kāśī on the Durgāghāt. The work was compiled in Śamvat 1793 and Śaka 1658 corresponding to 1736 A. D. A very large number of Vratas or fasts and observances are detailed in the book. (Appendix III. JJ.).

(g.)—No. 507 contains the Āśānchanirnaya by Jivadeva and an incomplete copy of the Saṁskārakaustubha by Anantadeva. Jivadeva was the son of Āpaddeva who lived at a place situated on the banks of the Godāvare. In the colophon the work is called Āśāuchadīdhiti or "A ray in the form of Āśāucha of the Kaustubha". (Appendix III. KK.). The Kaustubha meant must be the Smṛitikaustubha, of which the Saṁskārakaustubha and Rājakaustubha are parts. The author of these is Anantadeva, son of Āpaddeva; Jivadeva therefore must be a brother of this Anantadeva. The name of Āpaddeva's father was also Anantadeva; so that the author of the Saṁskārakaustubha named an excellent a commentary on the Vedāntasātra by this same Āpaddeva. Jivadeva quotes the Nirṇayasiddhi several times as well as the following among others:—

Jivadeva, Anantadeva, Āpaddeva and their works.

Mitīksharā.	Antyeshti by Dhātja, i.e. Nārāyaṇabhaṭṭa.
Aparīkṣa.	Śuddhītatva.
Mūlāhva.	Hemātī.
Smṛtyarthasāra.	Maṇanapārijīta.
Sālapīpī and other Gauḍas.	Madanaratna.
Haradatta.	

These three authors therefore lived in very modern times. The Saṁskārakaustubha also contains the name of Haradatta.

(h.)—There are also in the collection little tracts on other branches of the Āchāra division of the Dharmasāstra which do not call for any special observation.

3. There is a large number of works descriptive of the ritual to be observed on various occasions. And the first to be noticed among these is the Āśvalāyanagrihyapaddhatikārikās attributed to Kumārīlabhaṭṭa. The manuscript is dated Śamvat 1816 and Śaka 1681. No. 492 is a copy of the ritual of the Agnīmukha or

Āśvalāyanagrihyakārikā.

Atharvaveda Agnīmukha.

Ājyatantra, which is an introductory ceremony to all rites performed on the Grihya fire. The ritual is intended for the followers of the Atharvaveda. Nos. 570 and 623 are fragments of Gaṅgādhara's Prayogapaddhati, and Nos. 613 and 614 of his Samskārapaddhati. In these last Gaṅgādhara speaks of himself as the son of the son of Rāmāgnihotrin. He appears to be one of the oldest writers on the ritual followed by Mādhyamīnas; for in last year's collection there is a copy of the Samskārapaddhati which was transcribed in

anābha and his
apās.

Pratiṣṭhādarpaṇa which contains the ritual to be observed in the consecration of images. (Appendix III LL) A third writer is Tāna Pāthaka of whose Samskāramuktāvalī No. 615 is a manuscript. It comes down to the end of Vyāha or marriage No. 577 is a copy of _____ by an author c _____ Mañ- chanāch _____ y the author was a Tailāṅga Brahman. Followers of Āpastamba are mostly to be found in the Tailāṅga country; while in Mahārāṣṭra there are a few families living on the borders of the two countries. (Appendix III. MM.) The other works in this group are on special rites and ceremonies and do not call for any particular notice.

astamba Prayoga-
lhati.

As referring to the Vyavahāra branch of the Dharma, we have in the Maratha division only the second chapter of the Mitākṣharā (No. 589), transcribed in Śaka 1572. There are also three small tracts belonging to the Prāyaścitta branch (Nos. 551, 555, and 621).

CLASS V.—POEMS, PLAYS AND FABLES.

abhaddeva's Com-
mentary.

ardja's.

In the Gujarat Section we have complete copies in the Ś'aradā character of Vallabhaddeva's commentaries on the Raghuvamśa (No. 83) and the Meghadūta (No. 82), and of that on the first eight cantos of the Kumārasambhava (No. 72). The name of Vallabhaddeva's father was Ānandadeva. No. 71 is a complete copy of Jonarāja's Commentary on the Kīrātārjunīya composed as stated in the introduction in Ś'aka 1370 (*Kharakīrīṣṭamite Sūkte*) corresponding to 1418 A. D., in the reign of Jainollābhadeva. This prince is the same as Zainul Ahuddia whose name occurs in the table of Kāśmīr kings given at the end of Prinsep's Essays, and who ascended the throne in 1422 A. D., and reigned up to 1472 A. D. (Appendix III. NN.)

hnuhbhaktikalpa-
with a commen-
f.

te of the Com-
mentary.

No. 86 is a copy of the eighth Stabaka or canto of Purnabhottama's Vishnubhaktikalpalatā with a commentary by Maheśvara, son of Virūpākṣha. There is a manuscript of Stabakas I, II, IV, and V of the poem with the same commentary in my collection of 1879-80 (No. 81), and of the whole or eight Stabakas with the commentary of Mahādāsa in that of 1881-82 (No. 320). The present manuscript was transcribed in Samvat 1667 and Ś'aka 1533; so that the commentary is at least 275 years old. But the date of its composition is given at the end of the manuscript as Thursday, the 3rd

(*Mukhyajayâtithau*) of the light half of Mārgaśīrsha, in the year of Vikrama *Āśvāmbudhirdgabhūmi*. The first two words represent 47 and the last 1, and in the place of hundreds we have *rāga*. But the word *Rāga* is not used to denote a numeral, nor is the sense of the word such as to make it fit for such a use. In all probability therefore *Rāga* is a mistake for *Rāma* which word is used to express the numeral (3), for there were three Rāmas, Bhārgava Rāma, Dāśarathi Rāma, and Bala-Rāma. The date therefore is 1347 Vikrama, corresponding to 1291 A. D. According to Mr. Modak's calculations, however, it is 1417 Vikrama. But the word *Rāga* cannot be so understood or corrected as to mean "four." (Appendix III. OO.) In the commentary of the eighth Stabaka contained in the manuscript before me the following lexicons are quoted from :—

Amara.
Viśva.
Hala'yudha.
Mahiṣa.

There is a copy of Mahiṣa in my last year's collection. The *Udhāgavata* also is mentioned. The commentary of Mahidāsa mentioned above was composed in the year 1634. The era is not given.

No. 96 is a manuscript of the *Mahānātaka* with a commentary by Balabhadra, son of Kāśinātha and grandson of Kṛṣṇadatta. The commentary was composed on the Rāmanavami day or the 9th of the light half of Chaitra in the year 1638, the cyclic year being Vyaya. The era to which the date refers is not given, but it must be the Śaivāt. Balabhadra mentions a previous commentary, the *Chandrikā*. (Appendix III. PP.)

The *Mahānātaka*
with a commentary.

No. 77 is a copy of the *Prabodhachandrodaya* transcribed in Śaivāt 1601 corresponding to 1545 A.D.; and No. 78 is a commentary on the play by Rāmadāsa, son of Bhaṭṭa Vināyaka. Among manuscripts written in the Talaṅga character received in 1882 from the Government of H. H. the Nizām through the Government of Bombay, there was a commentary on the play entitled *Chandrikā* and the report that I made on it under date the 8th of February 1883 is as follows :—

Prabodhachandro-
daya.
A commentary on it

Another entitled
Chandrikā.

'The first of these (*i.e.*, the *Chandrikā*) was composed by the minister of a king of the name of Nādillayappa. In the introduction, the author tells us he was a nephew (sister's son) of Śālvatimma, the minister of Kṛṣṇarāya, king of Vijayanagar, and had an elder brother who was Śālvatimma's son-in-law as well as nephew. He gives a short history of Kṛṣṇarāya who is called "king of Karmātaka." Kṛṣṇarāya was, we are told, the son of Narasiṃha and was a powerful monarch who governed the whole southern peninsula. He married the daughter of Pratāparudra Gajapati (king of Orissa). Among the Mackenzie manuscripts is one of the name of Kṛṣṇarāyacharitra or "an account of Kṛṣṇarāya," and what is stated there with regard to the king as well as what has been gathered from inscriptions agrees with the account given by our commentator. Kṛṣṇarāya reigned from A.D. 1508 to 1530.'

No. 85 is a commentary on a number of verses composed by one Bālakṛṣṇa who lived at Gokula on the river Yamunā in the

Bālakṛṣṇa and
Madhusūdana.

Antarvedi or the Duāh. The author was Madhusūdana, pupil of Bālakrishṇa, and son of Mādhava who himself was the son of Narasiṃha. The commentary was composed in 1700. The era is not given but must be the Śaivrat, since the manuscript itself was copied in 1774 Śaivrat. (Appendix III. QQ.)

Anthologies.

Nos. 79, 91, 92 and 93 are manuscripts of anthologies. The first is but a fragment containing the Nītiprakaraṇa, the first of the twenty-one sections into which the compilation is divided.

Haridāsa's composed in Śaivrat 1614.

The author is Haridāsa who was . . . . . sons of Puruṣhottama who lived . . . . . was compiled in the year 1614.

A Kasmīr Anthology.

be the Śaivrat. (Appendix III. Rtt.) No. 91 is also a fragment without beginning or end, about one-half of which is written in the Śāradā character and the other half in the Nāgarī. The names of poets are in most cases given at the end of the verso or verses attributed to them; but in some places they are not. The Sloka *Ayam bandhuḥ paro veti*, &c., is attributed to Bhaṭṭo(d)bhāṭṭa; but it occurs in the Pañchatantra and may have been older; and *Durjanah parihaṭṭavyo vidyayālamkṛito*, &c., to Vālmiki; but we find it in Bhartṛhari's Nīṭisataka. Such mistakes are by no means uncommon in anthologies; and therefore the mere fact of the occurrence of the name of a certain poet after a certain verso in manuscript of an anthology ought not without corroborative evidence to be made the basis of far-reaching historical conclusions. The following poets are mentioned in No. 91:—

Bhaṭṭa Bāna 2a.

Vatvṛitta 2a.

Jagaddhara 2b.

Harṣadatta 3b.

Chanyaka 3b.

Jira 4a.

Bhaṭṭāchulita 4b.

Amṛitadanta 5a.

Amṛitavardhana 3b, 6a, 8a, 24a,

34b, 37b, 42a.

Amṛitavaribhāna 6a.

Manoratha 6a, 7b.

Vibhūti-Mādhava 6b.

Chandrasvāmin 7a.

Sri-Vardhamihira 7b.

Vijaya-Mādhava 7b.

Ganapati 8a.

Sāvarman 9a.

Pradita Srivāṅka 11a.

Paṇḍita-Jagaddhara 12a.

Jaya-Mādhava 14a.

Vallabhadēva 15a.

Vardhamihira 15a.

Vālmikisūtra 17a.

Kṣhemendra 17b, 23b, 25ab, 33a.

Kusumadeva 21b.

Prakāṣavaraha 22b, 28a, 34b.

Vallabha 24a.

Vālmiki 24b.

Murāri 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Prithvidhara 26a.

Subhāshitaratnakōṣa by Kṛṣṇa.

No. 93 is a copy of Subhāshitaratnakōṣa by Kṛṣṇa. A few leaves are wanting at the end. The names of the authors of the excerpts are not given, but the selections are very good. In the section on Kāvya and Kavis we find verses in praise of Bāṇa who is like "a lion that breaks the globes on the temples of the

Verces about particular poets.

Date ment.

elephants in the shape of other poets," of Mayūra, Māgha, Bhāravi and Mūrāri. Vālmiki is in a verse spoken of as poet No. 1, Vyāsa as No. 2, and Daṇḍin as No. 3. In another Harihara is admonished not to be boastful as "Madana is the goad of elephants in the shape of poets"; and Madana is in his turn bid "to remember the former deeds of Hara (Śiva) and hold his tongue." Here there is a play on the word *Madana* which means the god of love and was the name of a poet, whose full name was Madanankirti. Madanankirti is mentioned by Rājasekhara in his *Prabandachaturvithāti*; and both he and Harihara were the contemporaries of Someśvaradeva, the author of the *Kirtikanmodi* and *Śrīnathotsava*. (Appendix III. SS.). No. 92 is an anthology the subject of which is Śrīngāra or love, and which contains long extracts from the *Mahānātaka*, the *Meghadūta*, the *Kumārasambhava*, and other poems. The manuscript was transcribed in 1612 Śamvat.

CLASS VI.—VYĀKARAṆA OR GRAMMAR.

No. 93 is a copy of the last five chapters of the *Kāśikā*. The manuscript contains no date but looks very old. In the colophons at the end of Chapters IV and V the name of the author is not given; but at the end of Pādas I, II, and III of Chapter VI the title is given as *Vāmana-Kāśikā*. At the end of the fourth Pāda of the same chapter no name occurs; but at the end of the eighth chapter we have *Paramopādhyāya-Vāmanakṛitāyām Kāśikāyām vṛttau*, and of the seventh *Vāmana.....tāyām Kāśikāyām vṛttau*. It would appear from this that Vāmana was the author of the last three chapters. But on the evidence of Kāśmīr manuscripts collected by Dr. Bühler in 1875-76, Jayāditya is now believed to be the author of the first four chapters and Vāmana of the last four. But the manuscript was transcribed or perhaps the book was written in Śāka 1589 or A. D. 1667. In either case it is evident that the author flourished before Nāgajibhaṭṭa.

No. 94 is a copy of the last five chapters of the *Kāśikā*. The manuscript contains no date but looks very old. In the colophons at the end of Chapters IV and V the name of the author is not given; but at the end of Pādas I, II, and III of Chapter VI the title is given as *Vāmana-Kāśikā*. At the end of the fourth Pāda of the same chapter no name occurs; but at the end of the eighth chapter we have *Paramopādhyāya-Vāmanakṛitāyām Kāśikāyām vṛttau*, and of the seventh *Vāmana.....tāyām Kāśikāyām vṛttau*. It would appear from this that Vāmana was the author of the last three chapters. But on the evidence of Kāśmīr manuscripts collected by Dr. Bühler in 1875-76, Jayāditya is now believed to be the author of the first four chapters and Vāmana of the last four. But the manuscript was transcribed or perhaps the book was written in Śāka 1589 or A. D. 1667. In either case it is evident that the author flourished before Nāgajibhaṭṭa.

madhu as counter-examples given by him; and these we find in the *Kāśikā* under that *Sūtra*. Under the word *pāṇḍura*, Rāyamukuta defends Jayāditya against an attack by the author of the *Bhāṣāvṛitti* for having included the word *pāṇḍu* in the *Vārtika* beginning with *naga* on V. 2, 107. In commenting on his own explanation of *ekavachandī* in Pāṇ. V. 4, 43 as a "word signifying a measure" and directing the application of the suffix *śas* to such a word, Bhattoji observes in the *Manoramā* that he has followed Jayāditya in so explaining it; but according to Vāmana that termination may under the *Sūtra* :
as instances to s

used in these instances but is the *śas* of the accensative plural. Now the explanation attributed to Jayāditya occurs in the *Kāśikā* under Pāṇ. V. 4, 43, and the instances attributed to Vāmana under Pāṇ. VII, 1, 20. Under the word *apsaras*, which according to *Amara* is used in the plural only, gives *aphsarāḥ* as an instance of hence the noun is used in the singular occurs under VIII, 4, 48, and we do find *aphsarāḥ* in the *Kāśikā* at that place. Similarly under the words *kravyād* and *kravyāda*, Jayāditya's view is referred to and this we find in the *Kāśikā* under III, 2, 68. Mādhava quotes Vāmana's and Jayāditya's observations in the *Dhātuvṛitti* (Pandit, vol. V, new series, p. 846), and these are found in the *Kāśikā* under VIII, 2, 30 and III, 2, 50 respectively. Thus then on the evidence of Mādhava, Rāyamukuta, and Bhattoji, the third and fifth chapters of the *Kāśikā* were written by Jayāditya, and the seventh and eighth by Vāmana; while the manuscript before me assigns the sixth chapter also to the latter. On a review of the whole available evidence it appears clear that the author of the first five chapters was Jayāditya and of the last three Vāmana. There is an allusion to Jayāditya and Vāmana in

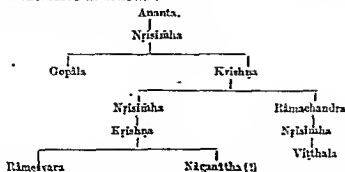
was according to Rāyamukuta the author of another work entitled *Līṅgadrśāsana*, and many of the references to Vāmana contained in that commentary on *Amara* must be to that work of Vāmana.* Itsing, the Chinese traveller, mentions Jayāditya only as the author of the *Kāśikā* (Professor Max-Müller's note on the Renaissance) and not Vāmana. Jayāditya probably left his work incomplete and it was finished long afterwards by Vāmana who also wrote other philological works.

Prakriyākaumudī.

No. 102 is a manuscript of the *Prakriyākaumudī* commentary on the grandson of Rāmachandra on Rāmachandrachārjya. He is also the author of the *Kātanirnayadīpikā*, and the commentary on the work usually found is by his son Nṛsiṃhachārjya, the father of Viṭṭhalachārjya. The commentaries on both the works contain Prastāsis giving an account of the

* Since the above was put in type a manuscript of this work has been discovered by my friend and colleague Prof. Paterson.

family to which the author of the original works and those of the commentaries belonged. The family belonged to the Andhra country or in other words it was a family of Tailaṅga Brahmans, devoted to the study of the R̥gveda and belonging to the Kaundīnyagotra. The first person named is Anantāchārya from whom a certain holy person (Yatīndravarya) of the name of Rāmasvāmin derived a knowledge of all the Āgamas and to whom the title of *Āchārya* was given by him. His son was Nṛsiṃhāchārya who was proficient in the Nigamas and Āgamas, Nyāya, Vaiśeṣika, Jaiminiya, and Ganita, wrote a Bhāṣyasāra of the Śrutis (Upanisads), and defeated opponents in argument at the court of a prince. He had sons of whom Gopālāchārya was the eldest and Krishnāchārya the youngest. Krishnāchārya was the most learned of them all, being well versed in the eighteen branches of learning, of which Nigama is the first. He explained the Sātravṛtti at the court of Rāma in the presence of that prince. Krishna's sons were Nṛsiṃhāchārya and Rāmachandrāchārya who was the younger of the two. Rāmachandra's instructor was Gopālāchārya and he wrote three works, the Prakriyākāmmudī, Vniṣnavasiddhāntasaddipikā, and a treatise on Kāla. Possibly, instead of one he wrote three treatises on Kāla. Nṛsiṃha was Rāmachandra's son and wrote the commentary on his father's Kālanirṇayadipikā. His teacher was Krishnāchārya who was the son of the eldest brother of Rāmachandra, i. e., Nṛsiṃha in all probability, and who wrote commentaries on some of the Kāryas. Viṭṭhala, the author of the Prasāda, was the son of Nṛsiṃha, the commentator on the Kālanirṇayadipikā. His mother's name was Maṅikāmbā and his teacher was Rāghavendrasarasvatī who defeated many opponents in argument and established the Dvaitasiddhānta (?). At the end of the Prasasti Viṭṭhala renders his obeisance to Rāmeśvarāchārya, the son of Krishnaguru, i. e., in all probability Krishna the teacher of his father, to Ananta the son of Yatīndra, who defeated Vādirāja in argument, and who defeated Vāji (dī?) nātha and the "Lord of Kings," and to Jagannāthāśrama who was versed in the Vedānta of the Yatī. The genealogy is therefore as follows :—

In the history of the family thus given the name of one king only, Rāma, is given. This name was borne by several princes of the Vijayanagar dynasty and of other dynasties which sprang from it, so that it is impossible to find out who the prince meant was. But the dates of Rāmachandrāchārya and his son and grandson can be approximately determined with the aid of other evidence.

Date of Rāmachan-
drāchārya.

The present manuscript of the *Prasāda* is dated 1717 Samvat corresponding to 1661 A. D. A copy of the *Kālanirayadīpikā* varana, No. 92 of my last year's collection, was transcribed in 1651 Samvat or 1595 A. D., and No. 91 of the same collection bears a double date, viz., 1621 Samvat and 1486 Saka, corresponding to 1565 A. D. There is a manuscript of the *Prakriyākaumudī* in the collection belonging to the old Sanskrit College of Poona (No. 321) which also bears a double date, viz., 1583 Samvat and 1448 Saka or 1527 A. D. But the lines in which the date is given run thus:—"On Tuesday the 13th of the light half of the month of Bhādrapada, the current year being Samvat 1583 and Saka 1448 [this] was transcribed at Nandigiri by Rāmachandrāchārya-sūta-sūta-sūta." Between the *su* and the *ta* of the second *sūta* we have some letter, but there is a mark indicative of erasure on it and the usual upper horizontal stroke is wanting which shows that the letter is not to be read. Thus then that manuscript was transcribed in 1527 A. D. by the son of the son of the son of Rāma-

The Rāmachandrāchārya
akriyākaumudī, for if he
on the author, some dis-
tinguishing particulars would have been given about him. Besides,
the Nandigiri where the manuscript was copied is the same as
Nānder situated on the Godāvari in the territory of the Nizam;
and the country surrounding it corresponds to the Andhradeśa in
which, as we are told in the *Prasastis*, the family lived. If,
therefore, a great grandson of Rāmachandrāchārya lived in 1527
A.D., Rāmachandrāchārya himself must have lived about 1450 A.D.
(Appendix III. UU). In the beginning of the work before me
Viṭṭhala adores Sambhu, Pāṇini, Vararuchi, Śeṣha (i.e. Patañjali),
Bhaṭṭi and other expounders of the Bhāṣya, the authors of the
Vṛtti and the Nyāse, Bhoja, Durga, and Kshirasvāmin.

Paribhāṣabhāṣakara.

The only work belonging to this class in the Maratha Section that
calls for notice is the *Paribhāṣabhāṣakara* by an author of the name
of Bhāṣakara. At the end of the work the author thus gives his
pedigree
who
of th
His :
Āpā,

Śirādeva and the other by Udayaṅkara have been noticed by
Dr. Kielhorn in the preface to his translation of the *Paribhāṣa*-

the commentary *Jayamaṅgalā*, the *Kāvyaaprakāśa*, *Mādhavāchārya*,
the *Sāhityadarpana*, *Śirādeva*, &c. Some of the *Paribhāṣas* given
in the book
Bhāṣakara
Pādas, the
and at the
he says, on Nyāyas or ordinary principles. The author appears to
have lived before Nāgojibhaṭṭa. Another copy of the work is
noticed in Dr. Burnell's Catalogue of the Tanjor Manuscripts and

also another Paribhāṣābhāṣakara by an author of the name of Śeṣhādri.

CLASS VII.—KOŚAS OR LEXICONS.

We have a copy of the Amarakośa in the S'aradā characters (No. 110), and an old copy of the Padachandrikā or Rāyamukūṭa's commentary on it dated Śaivvat 1711. A few leaves of this are missing. At folio 49b of the first part occurs the well-known date of the work, Śaka 1353, corresponding to 1431 A. D. Rāyamukūṭa quotes a very large number of authors and works. We have not been able to make out a complete list, but the following names occur in Kāṇḍa I. :—

Leaf 2 wanting.

Ajayakośa, 14 b 3, 51 a 4, 86 b 3, 96 a 5.
 Atiśla, 54 a 3.
 Anuṇyāsa 12 b 6.
 Abhinanda, 61 a 2.
 Amaradatta (Pūṃskṛṇṭa) 91 a 3.
 Amaramāla, 5 b 4, 33 a 4, 40 a 3, 43 a 2, 57 a 4, 62 b 5, 78 b 2, 89 a 5, 89 b 5,
 90 a 5.
 Āgama, 23 a 4, 23 a 1, 23 b 4, 35 b 7, 41 b 6.
 Ācharyaparvan, 23 b 2.
 Ācharyamañjari, 46 a 3, 86 b 4.
 Ugada, 8 a 5.

Uśmabheda, 87 a 1, 87 b 4.

Uśmaṇṇivēka, 44 a 2.

Kāṇḍaśeṣa, 40 a 4.
 Kātantra, 22 b 2, 47 b 6.
 Kātyāyana, 55 b 5, 60 b 6.
 Kāmandakiya, 54 b 6, 55 b 3.
 Kālipāth, 79 b 1.
 Kāṇḍāsa, 30 a 2, 89 a 4.
 Kāṇḍikā, 72 a 4.
 Kīrāta, 51 b 2.
 Kīchakavadha, 65 a 1.
 Kumāra, 35 a 2.
 Kumāradāsa, 47 b 1 (Pranāśa Mitrasya prasabhamajani Jyeshthavivrahah),
 65 b 2 (Ravah pragalbhāhatābhāsamābhavaḥ prakāśayāmāsa samam-
 tatah).
 Kumārasāmbhava, 9 a 1.
 Kalyāṇa, 12 b 6.
 Kokkata, 42 b 7, 60 a 6, 84 a 5, 6 and 4, 85 a 4, 87 a 5 (Koklāṭa), 63b 1, 90 b
 3, 91 a 4 and 5, 91 b 1, 95a 3.
 Kokkara, 87 a 4.
 Koldhulāchārya, 59 b 4 (Writer on Poetics?).
 Kōśa 27 a 1.

Rāyamukūṭa's com-
 mentary on the
 Amarakośa.

Bopāla 43 b 5.

182 b, 54 b 1, 63 a 5,

78 a 3 and 5, 80 b 4

α 4, 51 b 4, 55 b 2, (Gram-

Bhima 50 b 6.

Bhimasena 95 a 1.

Bhoja 30 a 4, 33 b 6, (Bhojarāja) 60 a 3.

Matsyapurāṇa, 59 b 3.

Madhumādhava 5 a 1, 12 b 2, 53 a 6.

Manu 6 b 6, 10 a 6, 10 b 4, 25 a 2, 60 a 3.

Mantravarna 10 b 3.

51, 33 b 3,

α 6 and 4,

14 and 7,

Mādhava 70 b 3, 84 b 6.

95 b 1, 96 b 1

and 6.

Medinikara, 57 b 4, 82 b 5.

Maitreya, 6 a 7, 14 b 7, 39 a 6, 61 a 6.

Yājñavalkya, 78 b 2.

Yogeśvara, 92 a 6.

Yagha, 29 a 7, 32 b 7, 34 a 3, 33 a 3, 51 b 2, 58 b 3, 74 b 5, 92 a 3 and 6.

Ratnakosha, 3 b 1, 21 b 6, 24 b 5, 25 a 1, 35 a 1, 40 a 3, 49 a 6, 54 b 1, 61 a 6,

65 b 3, 67 b 1, 70 b 2 and 4, 71 b 2, 82 a 2, 87 a 3.

α 3, 30 a 4, 40 a 6, 42 a 2, 45 b 4,

70 b 6, 73 b 3, 75 b 6, 79 b 1, 82

Rūpamañjarī, 20 a 6.

Rūparatnākara, 47 b 6, 85 a 1.

Luṅgapurāṇa, 49 b 1.

Laṅgi, 49 b 6.

Vataśākara 22 b 5.

Vararuchi, 42 b 5, 44 a 4.

Varāha, 43 a 3.

Vaṛgaviveka, 39 a 1.

Vāchaspati, 18 a 2, 26 b 6, 39 b 5, 40 a 6, 80 a 2, 81 a 5, 91 a 1, 95 a 1.

7 a 3, 81 b 3,

Vikramāditya, 76 b 3.

Vidagdharmukhamandana, 44 b 6, 51 a 3, 60 a 2.

Vindhyavāsin, 46 a 4.

Vishkha, 71 a 4

Vishkha, 63 b 1.

Vish, 15 b 2, 20 b 1, 25 b 3, 49 a 1, 79 a 3, 95 a 4.

Vishprakti, 95 a 6

Vishvapuriya, 12 a 6, 12 b 2, 58 a 3.

Vishvapuriya (Vikra), 11 b 3.

39 a 3, 91 b 5.

17 a 6, 21 a 6,
b 4, 32 a 1,
(twice) and 3, 44 a
and 2, 57 b 1, 55 b 2,
4, 61 a 3, 61 b 4, 65
b 4, 69 a 4 and 6,

96 a 2 and 1.

42 b 4, 45 a
78 b 2, 80 b

Sambapuriya, 14 a 2, 16 a 7, 28 a 3, 41 a 6.

Sarasvatiksha, 96 a 3.

Sahasika, 29 a 1, 34 b 3, 43 a 2.

6, 46 b 5, 61 a 1, 72 b 4,

1, 19 a 4.

3, 16 a 6, 4 and 2, 16 b
2, 17 a 2, 18 a 4, 18 b 4, 19 b 5 and 2, 20 a 3 and 4, 20 b 6 and
1, 21 a 2, 21 b 4 and 5, 22 a 1, 22 a 4, 22 a 6 and 6, 22 b 3
and 1, 23 a 4 and 3, 23 b 4, 6 and 5, 24 a 4, 24 b 2, 25 a 5,
25 b 1, 5, 26 and 3, 26 a 6 and 3, 26 b 2, 27 a 6, 2 and 1, 28 b 4,

Hattachandra, 27 b 4.
 Haduchandra, 6 a 7, 14 a 1, 31 a 6, 41 a 5, 60 a 6 and 3, 66 a 5, 70 b 2,
 71 a 4.
 Hariprabodha, 34 a 6, 80 a 1, 84 b 2.
 Harivamsa, 11 a 7, 12 a 2, 24 a 2.
 Harahacharita 59 b 1.
 Halayudha 17 b 2, 75 b 4, 79 b 4.
 Hāravalt 39 b 4.

CLASS VIII.—POETICS AND METRICS.

In this class we have in the Maratha Section a copy of a commentary on Bhānadatta's Rasamanjari by Sesha Chintāmani, the son of Sesha Nrisinha (No. 662). In Dr. Burnell's Tanjor Catalogue Seshachintāmani is given as the name of a work under Satakas and Anthologies; but there must be some mistake. Sesha is a family name and Chintāmani of an individual belonging to that family (Appendix III. VV). In the Gujarat Section there is another commentary on the same work by one Visveśvara. It is a very full commentary but the manuscript is incomplete being about two-thirds of the whole. No. 663 is a commentary on the S'rutabodha by Manohara who composed it at the request of a prince of the name of Mānikyamalla.

Commentaries on
the Rasamanjari.

CLASS X.—Mīmāṃsā.

No. 125 is a fragment of S'abarastāmin's Bhāshya on the Mīmāṃsāsūtra. A complete copy of the work was purchased by me for Government in 1879. No. 120 is a manuscript of a work called at the end of some of the sections Kārikāṭikā composed by Upādhyāya Sucharitamisra. Many of its leaves are lost. On comparing different portions of the manuscript with Kumārila's Tantravārtika I find that this Tika is a commentary on the Ślokavārtika or the first Pāda of the first chapter of the Tantravārtika. The Ślokavārtika thus appears to have been called Kārikā. Or perhaps, Kārikā is a mistake for Kārikā, and this work is the same as that put down as No. 8 in the report of the examination of Ahmednabad manuscripts. This commentary is not mentioned in Dr. Hall's Index; neither is there a copy of it among the Tanjor manuscripts catalogued by Dr. Burnell. No. 123 is a copy of the second Pāda of the third chapter of the Nyāyasādhā, a commentary on Kumārila's Tantravārtika, by Bhaṭṭa Someśvara, son of Bhaṭṭa Mādhyana. A manuscript of the second Pāda of the first chapter of this work has been purchased since. No. 122 is a copy of the first Pāda of the second chapter of a commentary on the Tantravārtika by Kamalākaraṭṭha, son of Rāmakrishna and grandson of Nārāyaṇabhaṭṭa, and author of the Nirṇayasindhu and other works. The first leaf is missing. No. 667 is a fragment of the Mīmāṃsābālaprakāśa or substance of Jaimini's work by S'ankurabhaṭṭa, son of Nārāyaṇabhaṭṭa. No. 124 is a manuscript of the well-known manual of the Mīmāṃsā by Kṛishṇayajvan, and No. 121 of the first four chapters of Mādhyana's Adhikaraṇaratnamālā.

Sucharitamisra's
commentary on the
Ślokavārtika.

Someśvara's Nyāya-
sādhā.

Kamalākara's com-
mentary on the
Tantravārtika.

No. 666 is Pishṭapaśamimāṃsā by Nārāyaṇa Paṇḍita. The followers of Mādhyana maintain that in this Kaliyuga the killing of animals at sacrifices is not allowed; but that an effigy of an animal should be made of the flour of grain and that sacrificed instead of the real animal. Practically, whenever a Mādhyana performs

Pishṭapaśamimāṃsā

a sacrifice he uses such an effigy, and not a live animal. This view is defended and shown to be in accordance with the Sâstras by Nârâyana Paṇḍita in the tract before us. He does admit that the Vedas enjoin the sacrifice of a real animal, and though the act is *per se* sinful, still because enjoined by the Vedas for sacrificial purposes, it is not sin. But the reason why it is not sinful in this case is that its original sinfulness is neutralized by the holy rites that are performed, just as charms neutralize the effects of snake-poison. As therefore the charms must be correctly muttered and properly used in order that they may neutralize the poison, so the rites must be performed with perfect accuracy exactly as they are laid down in the Vedas in order that they may neutralize the sinfulness consequent on the destruction of animal life. Such a perfect accuracy and a perfectly faithful observance of all the conditions laid down in the Vedas are not possible in this age of ignorance and human frailty. So that, at the present day the destruction of life at sacrifices cannot but be productive of sin. Therefore it is that Manu has laid down that effigies of animals should be made of ghee or flour and sacrificed instead of real animals (Manu v. 37). Kullîkabhāṭṭa's explanation of this verse is pronounced by Nârâyana to be wrong. This is the text on which the advocates of Pishṭaparn take their stand, but their doctrine is crued down as heterodox by Brahmans of other sects and there are treatises written in refutation of it.

CLASS XI.—VEDĀNTA AND OTHER SYSTEMS OF THEOSOPHY.

i.—Advaita or Sāṃkarācārya's system.

Vijñānabhikṣhu's
commentary on
the Śvetāśvatara.

a.—*Commentaries on the Upanishads and other sacred texts.* No. 136 is a copy of Sāṃkarācārya's Bhāṣya on the Kena Upanishad. No. 148 is a commentary on the Śvetāśvatara by Vijñānabhikṣhu. The first two leaves are wanting and similarly one or two at the end are missing. Nos. 132, 136, 144 and 674 also belong to this branch.

Brahmatmika-
varābhī.

b.—*Commentaries on the Brahmasūtra.* No. 671 is a fragment of Sāṃkarācārya's Bhāṣya with the Ratnaprabhā. No. 143 is a concise but clear commentary on the Sūtra entitled Brahmatmika-varābhī. The author is spoken of as Rāmākṛiṣṇavarya, pupil of Mukunda Gorinda, but in some manuscripts of the work his name is given as Rāmanandāśārasvati. Copies of this work are by no means rare, there being two in previous collections, and one or two offered to me since having been rejected by me.

Kaśmīr text of the
Pāñchadaśī.

c.—*Independent works by Sāṃkarācārya.* Nos. 130, 131, 133, 134, 135, 138, and 139 belong to this branch. Of these No. 135 is written in the Śāradā character, and Nos 131, 133, 134, and 139 are also of a Kaśmīr origin. No. 138 is the Tripurīprakaraṇa with Ānandajñāna's commentary. It treats of the three bodily vestments of the soul, corresponding with the three conditions of wakefulness, dreamy sleep, and sound sleep.

d.—*Works by the followers of Sāṃkarācārya.* Nos. 141 and 145 are written in the Śāradā characters. The first is a complete copy of Vidyāraṇya's Pāñchadaśī with the commentary of Rāmākṛiṣṇa.

The Pañchadaśī has been printed several times on this side of the country, but No. 141 has been purchased as a representative of the Kāśmīr text of the work. No. 145 is called Vedāntasāra but it is not the work usually known by that name and begins with an exposition of the text *Tattvumasi*. No. 127 is a fragment of a work called Advaitaśāndrikā by Brahmanāndasarasvatī, pupil of Nārāyaṇatīrtha and Paramānanda; and No. 128 is a copy of a large portion of the Advaitaśāndrikā, by the same author. This last is an exposition of the Advaitasiddhi of Madhusūdana-sarasvatī; and in the introduction the author seems to say that this exposition contains in an abridged form what he has written in the Chandrikā, that is, the first work; and hence it is that he calls it *Laghuchandrikā* or abridged *Chandrikā*. No. 137 is *Tattvānu-sāndhāna* by Mahādevasarasvatī, pupil of Svayambhūtiśānanda. No. 149 is *Tantrādīpikā*, otherwise called *Sarvopaniṣatsāra*, which in the colophon is attributed to Saṅkarāchārya. But in the body of the tract the authors of the Vivaraṇa, the Saṅkshhepaśāstrīraka, and the Vārtikas, as well as the Miśra (i.e., Vācaspati), are mentioned, wherefore it cannot be the work of Saṅkarāchārya.

Advaitaśāndrikā.

Other works

Vedāntasiddhānta-
bheda.

No. 146 is an incomplete copy of a work entitled Vedāntasiddhāntabheda. It expounds the varied views on certain points such as the nature of Māyā, Jīva, Upādāna, &c., held by different writers belonging to the school of Saṅkarāchārya. There is far from agreement between them though the system followed by them all is generally the same. For instance, the question is raised, "Brahma(n) being the only reality and the animal spirit or individual soul being Brahma(n) equally with God, to what is the distinction between them due?" This question is, according to our author, thus answered by various writers. In the Prakāśārthavivaraṇa it is stated that the uncreated, undefinable, constituent cause of objects is Māyā which stands in a certain relation to the principle of Absolute Thought (Chinmātra). Absolute Thought or Chit is reflected in that Māyā is God (Īśvara); while, as reflected in the innumerable definite or determined parts

the powers of

appearances, it

Tattvavivaraṇa,

the first of the fifteen essays which compose the Pañchadaśī, is that the original constituent cause which is made up of the three principles of *Satva*, *Rajas*, and *Tamas*, has two forms, in one of which the *Satva* or principle of goodness is predominant, not being overpowered by *Rajas* or the principle of action and *Tamas* or the principle of evil, and in the other it is so overpowered and is impure. The first is Māyā and the second Avidyā; and Absolute Thought as reflected in them becomes God and the animal spirit. The constituent cause, when predominant in it, is Māyā; and when the power of the same original cause is Avidyā; and in this form it is the environment of the animal spirit. Hence it is that the animal spirit is ignorant of his real Brahma(n) nature, while God is not. The author of the Saṅkshhepaśāstrīraka holds that the original cause is the environment or Upādhi of God, while its effects are the environment of the animal spirit.

But the relation between these environments and Absolute Thought is not like that of Ākāśa or space to the jar in which it is enclosed, but like that of a mirror to the thing which is reflected in it. Thus Absolute Thought as reflected in the original cause which is Avidyā is God, and as reflected in the mind or the cognitive apparatus (Antahkaraṇa) which is an effect of Avidyā it is the animal spirit. According to these views, final deliverance consists in abandoning the condition of reflections or images and attaining to the condition of the thing which is reflected, i.e., of Absolute Thought. Our author then proceeds to the more recondite and detailed explanations given in other treatises ; and into these I need not enter, my object being simply to illustrate the large variety of theories that obtains even within the boundaries of the system of the Vedānta promulgated by Saṃkarācārya.

Pâkhaṇḍachapetika. No. 142 is Pâkhaṇḍachapetika or "a slap on the face of heretics." The heretics who come in for this treat at the hands of the author Vijaya-Râmâchârya are the followers of Madhva. Their getting their bodies branded with heated seals of the *Sanâha* or conch-shell and the *Chakra* or discus of Vishnu is the principal subject of the attack. The text from the Vedas and the Purâṇas adduced by the Mâdhvas in favour of their practice are declared to be forgeries, and in some cases explained in a manner different from that in which they are understood by the members of that sect. The author then adduces his own texts in condemnation of the practice and consigns the Mâdhvas to the tortures of hell. The tract ends with a quotation from the Kûrmapurâṇa representing Saṅkarâchârya as an incarnation of Siva and recommending his system to those who seek eternal happiness.

Nos. 129, 140, 147, 668, 669, 670, 672, and 678 also belong to this branch of the Advaita Vedānta.

ii.—*Viśiṣṭādvaita or Rāmānuja's system.*

α.—No. 153 is a commentary on the Bhagavadgītā by Rāmānuja. Rāmānuja's system is principally followed in Southern India in the Tamil and also in the ... rks belonging to it have been ... ter. The system has also a pre ... ina and Mārwar and also in C ... ia this collection purchased in the north are written in the Nāgarī character. No 153 was transcribed in 1792 Samvat.

Arthapañchaka. d.—No. 152 is a copy of the Arthapañchaka by Nārāyanapari-
vrāt. This is a summary of the topics belonging to the system.

tions to the attainment of God.

Analysis of the work.

(I).—Jīvas are of five kinds, viz. (1) Nitya, i.e., those who never entered on Samsāra or the succession of lives and deaths at all, such as Garuḍa, Viśvakṣeṇa, and others; (2) Mukta, i.e., those who have shaken off the fetters of life and whose sole purpose and joy is attend-

nance (Kaimkarya) on God; (3) Kevala, *i.e.*, those whose hearts being purified are fixed on the highest truth and who are thus free from the succession of births and deaths; (4) Mumukshu, *i.e.*, those who having experienced the misery of life are averse to its enjoyments and have fixed their desire only on the highest end, viz., the attainment of the condition of an attendant on God; and (5) Baddha, *i.e.*, those who devoting themselves to the life whether of a god, man, or brute that their previous merits or demerits (Karman) have assigned to them, seek only the enjoyments of such a life and are averse to the joys of Brahma(n).

(II.)—The manifestations of Īśvara or God are five; viz, (1) Para, *i.e.*, he who lives in Vaikuṇṭha and whose presence is enjoyed by the Nitya and Mukta spirits who dwell near him, who is unbeginning and endless, who wears celestial ornaments, celestial garments, and celestial weapons, who possesses celestial beauty and an endless number of holy attributes, and who is accompanied by Śrī, Bhū, and Līlā; (2) Vyūha, *i.e.*, the forms of Saṁkarṣaṇa, Pradyumna, and Aniruddha assumed for the creation, protection, and dissolution of the world; (3) Vihhara, *i.e.*, incarnations such as Rāma and Kṛṣṇa for the establishment of Truth, the protection of the good and the destruction of the wicked; (4) Antaryāmin, who has two forms in one of which he dwells in every thing and rules over all, is bodiless, all-pervading, and the store of all good attributes and is called Viṣṇu, Nārāyaṇa, Vāsudeva, &c., and in the other he possesses a body bearing celestial weapons such as a conch-shell and a discus, and celestial ornaments, dwells in the heart of man, is the store of all good attributes, and is known by the names of Hṛishikeśa, Paraśhot-tama, Vāsudeva, &c.; and (5) Archā, *i.e.*, idols of stone, metal, &c., in which he dwells and allows himself to be worshipped by his devotees. In the Yatiadramatadīpikā to be noticed below and in other places the Vyūhas are given as four, Vāsudeva possessed of
 of two,
 Viśvarya
 Tejas,

the fourth. The first Vyūha is assumed in order that it may serve as an object of devotion, and the other three for the creation, &c., of the world. In the present work the Vāsudeva Vyūha is put down as the second form of the Antaryāmin.

(III.)—The Upāyas or ways to God are five, viz. (1) Karma-yoga, (2) Jñānayoga, (3) Bhaktiyoga, (4) Prapattiyoga, and (5) Aśūryābhīmānayoga. Under the first comes the whole Vedic sacrificial ritual and the Smārta or domestic ceremonies along with the fasts and observances, by going through which the person is purified. Then by means of Yama, Niyama, &c., mentioned in the Yoga Sāstra, one should concentrate his mind upon himself. This concentration leads to Jñānayoga, which consists in fixing the mind on Nārāyaṇa or Vāsudeva described in the Vāsudeva Vyūha, as the person on whom one's own self on which the mental powers have already been concentrated depends. Thus the devotee arrives at God through himself. The Jñānayoga leads to Bhaktiyoga which consists in continually seeing nothing but God. Prapatti is resorted to by those who cannot avail themselves of

or are not equal to the first three methods. It consists in throwing one's self entirely on the mercy of God. There are many details given which need not be reproduced here. The last method, Āchāryābhīmānaya, is for one who is unable to follow any of the in Āchārya or pre-
The preceptor goes
s deliverance, as a

(IV)—The Purnashārtas are five, viz, (1) Dharma, (2) Artha, (3) Kāma, (4) Kaivalya, and (5) Moksha. The first three do not differ from those ordinarily called by those names, and the last two are the conditions attained by the Kevala and Makte spirits (I, 3 and 2 above.)

(V)—The Virodhins are five, viz, (1) Svasvarūpavirodhin, i.e., that which prevents one's own real or spiritual nature from being seen, such as the belief that the body is the soul; (2) Parnasvarūpavirodhin or that which prevents one's approach to the true God, such as devotion to another or false deity or disbelief in God's incarnations; (3) Upāyavirodhin or that which prevents the true ways from being resorted to, as the belief in ways other than those mentioned above being more efficacious or in the latter being inadequate; (4) Purushārthavirodhin or attachment to other than the true or highest object of life; (5) Prāptivirodhin, i.e., the being connected with a body that one's own Kerman has entailed or with other spirits who are so embodied.

Yatindra-
matadipikā.

No. 154 is a manuscript of the Yatindramatadipikā in which the whole system of the Yatindra or Rāmānuja is briefly explained. The author is Śrīnivāsa, son of Govindāchārya of the Vādhūla family. The following persons are mentioned in the beginning as the propounders of the system :—

Vyāsa,
Bodhāyana,
Guhadeva,
Bhārucci,
Brahmānandin.

Dramadhārya,
Śrīparānkusanātha,
Yāmanamuni,
Yatīśvara.

At the end the author states that in his explanation of the doctrines of the sect he has followed the following works :—

Dramatābhāṣya,
Nyāyasūktī,
Siddhitraya,
Śrībhāṣya,
Dipendrasaṅgraha,
Bhāṣyavivarana,
Samgratimālā,
Shāntarathasāṅkshēpa,
Śrutapratīkā,
Tattvatatnākara,
Prājñāparitrāna,
Prameyasāṅgraha,
Nyāyakulā,
Nyāyasūdarāna.

Darśanayātrātmānyaninaya,
Nyāyasūtra,
Tattvadīpa,
Tattvanirṇaya,
Sarvārthasiddhi,
Nyāyaparisiddhi,
Nyāyasiddhyūhāna,
Paramatābhāṣya,
Tattvatrayachaluta,
Tattvanirūpana,
Tattvatrayavyākhyāna,
Chāṇāmāruta,
Vedāntavijaya,
Pārīśaryavijaya.

And others.

The last in the first list or Yatīśvara is Rāmānuja; and his work the Śrībhāṣya is the fourth in this. This is so because the followers

of Rāmānuja believe that the system was taught by several teachers who flourished before Rāmānuja. Rāmānuja himself states at the beginning of the Bhāṣhya that the Vṛtti on the Brahmasūtra written by Bodhāyana was abridged by his predecessors; and among these Draṇidāchārya is mentioned in the Śrutaprakāśikā, the commentary on the Bhāṣhya.

Śrinivāsa then proceeds to indicate the variety of views entertained by different classes of writers. The Sūtras admit only one entity (Tattva); the Rishis divide it into two, Ātman and Anātmān; and the Āchāryas professing to follow the Śruti propound three Tattvas or entities, viz., (1) Bhogya or what is to be enjoyed or suffered; (2) Bhoktri, the enjoyer or sufferer; (3) Niyantri or the ruler and controller. Some Āchāryas teach the system under the four heads of (1) Heya or what is to be shunned, (2) the means of keeping it off, (3) Upādeya or what is to be sought and secured, and (4) its means. Other teachers (Deśikas) divide the subject into five parts, viz. (1) what is to be attained or got at (Prāpya), (2) he who attains it (Prāptri), (3) the means of attainment (Upāya), (4) the fruits or objects of life (Phala), and (5) obstructions or impediments. These are the five topics or Arthapāñchaka described above as given in No. 152. Some teachers add one more topic which is called Saṁbandha (relation) and then compound six. There is no real . . . these several views, sin . . . f a different

Different divisions of the topics belonging to Rāmānuja's system.

principle of division by each teacher. The true substance of the Vedāntas or Upaṇishads is that there is only one Brahman with the animal or individual spirits and the dead world as its attributes (Chidachidviśiṣṭādvaitam) (Appendix III. WW).

The body of doctrines which constitutes the system of Rāmānuja is eventually the same as that professed by the more ancient school of the Pāñcharātras or Bhāgavatas. The doctrine of Vyūhas, Vāsudeva as the name of the Supreme deity, and Bhakti or faith and love as the way to salvation are characteristic of the school. It does not trace all our finite thought and feeling to a principle alien to the soul such as Prakṛiti or Māyā as the Sāṃkhya or Advaita Vedānta does, and look upon freedom from that sort of thought and feeling as Moksha or deliverance. It is a system of popular religion and has not such a metaphysical basis as either of those two has. Vāsudeva was recognised as the supreme deity even in the time of Patañjali; for under Pāṇini iv, 3, 98, the author of the Mahābhāṣhya states that the Vāsudeva occurring in the Sūtra is not the name of a Kṣatriya, but of Tatrābhagavat, which term is explained by Kaiyaṣa as signifying a certain [form of the] Supreme deity. The Pāñcharātra . . . 'em of the Pāsupatas, an . . . nyakas in the Nārāyaṇi . . . forms a

Rāmānuja's system same as that of the Pāñcharātras.

History of the latter.

part of the Śāntiparvan of the Mahābhārata, (Chap. 350 First Bom. Ed.), and explained in detail to Nārada in the Svetadvīpa by the Supreme Nārāyaṇa who manifested himself to him, (Chap. 339). The whole Nārāyaṇi section seems to refer to that system one way or another. This section is older than Rāmānuja since he refers to it in the passage in his Vedāntabhāṣhya, to be noticed

below, and older also than Śaṅkarāchārya who quotes in his Bhāṣhya under II. 1., 1, from chapters 334 and 339, (p. 409 vol. I., Bibl. Ind. Ed.), and from chapters 350 and 351, (p. 413). Dhruvasena I. one of the earlier princes of the Valabhī dynasty is called a Bhāgavata, while others are styled Māheśvaras. Among the sects mentioned by Bāna in the eighth chapter of the Śīlharshacharitra are those of the Bhāgavatas and the Pāñcharātras. From this and also from the passages noticed below occurring in the Vedānta Bhāṣhyas of Śaṅkarāchārya and Rāmānuja, it appears that these were two sects; but they did not differ materially from each other, and the Pāñcharātras considered themselves to be Bhāgavatas also. Śaṅkarāchārya refutes the doctrines of the Bhāgavata school in his Bhāṣhya under the Sūtras II, 2, 42 and 43; and the same doctrines amended so as to avoid his objection are refuted under Sūtras 44 and 45, and the name Pāñcharātra is used in connection with them. Rāmānuja, on the other hand, interprets the first two Sūtras as setting forth the objector's view or the Pārvaṇakṣha; represents the opponent as giving the same doctrines that are refuted by Śaṅkarāchārya under those two Sūtras as the doctrines of the Bhāgavatas, and makes him pronounce them to be opposed to the Śruti. Then under Sūtra 44, he says that the view of the objector is based on a misconception of the doctrines of the Bhāgavata system,

Rāmānuja's
defence of the
Pāñcharātra
system.

and the next, one
by Śaṅkarāchārya
in harmony with
the Śruti, and thus according to him the Pāñcharātra system is not refuted by Bādarāyaṇa, the author of the Sūtras. In connection with his arguments he quotes from the Pauskharasamhitā, Sātvata-samhitā, and Paramasamhitā. Under Sūtra 45, Śaṅkarāchārya accuses the Pāñcharātras of treating the Vedas with contempt, since it is stated in one of their books that Śāṇḍilya not having found the way to the highest good in the four Vedas had recourse to this Sūtra. Rāmānuja answers this accusation by saying that a similar statement occurs in the Bhūmavidyā (Chhāndogya Up. vii. 1). Nārada is represented there as saying that he has studied all the Vedas and other branches of learning and still he only knows the Mantras and not the Ātman. This does not involve the contempt of the Vedas, but the object of the statement is simply to extol the Bhūmavidyā or the philosophy of the highest object that is explained further on. Or, the sense is that Nārada studied all the Vedas, but was not keen enough to comprehend the nature of the Ātman though set forth in those works. Precisely the same interpretation should be laid on this statement of Śāṇḍilya's not having found the way to the highest good in the four Vedas, and it should not be construed as involving contempt for the Vedas.

The non-Vedic
origin of the
Pāñcharātra system.

But in spite of all this defence there can be no question that the Bhāgavata or Pāñcharātra system did not owe its origin to the Vedas or Upanishads. It arose from that current of thought from which the Pāñcharātra system, and the doctrine appealed to are six of which have been mentioned before as existing in the library of Jaganmūrti

Gopālrāi at Pātan, and three of which are, it will have been seen, quoted by Rāmānuja. The present collection also contains one which will be noticed below. The book printed under the name of Nārada-pañcharātra in the Bibliotheca Indica is only one of the Sāṃhitās, that called Jñā . . . . . th 5. in Jāyanta-rū's list. Of th . . . . . one the Pāṇḍikarā-sāṃhitā occurs i . . . . .

o Pāñcharātra given in the Nārāyaṇīya section of the Mahābhārata is perhaps one of the oldest. In forming some idea of the origin of this system the following circumstances must be taken into account. - (1). The characteristic name of the supreme deity is Vāsudeva, and Nārāyaṇa, Viṣṇu, and even Kṛṣṇa are only additional and probably later names or identifications. (2). In the Nārāyaṇīya section of the Mahābhārata, the Pāñcharātra is represented as an independent religion professed by the Sātvatas and is also called the Sātvata religion, (Chap. 349, vv. 55, 81 and 84); and Vasu Uparichara who was a follower of that religion is spoken of as worshipping the Supreme God according to the Sātvata manner (vidhi) which was revealed in the beginning by the Sun, (Chap. 335, vv. 19 and 24). (3). The religion is stated to be the same as that taught to Arjuna by Bhagavad himself when the armies of the Pāṇḍavas and the Kurus were drawn up in battle-array and Arjuna's heart misgave him (Chap. 348, v. 8 and chap. 346, v. 11). In the Bhāgavata the Sātvatas are represented as calling the highest Brahman(u), Bhagavad and Vāsudeva (X, 9, 49), and as worshipping and adoring Kṛṣṇa in a peculiar way (XI, 21, 1). Rāmānuja too refers, as we have seen, to the Sātvatasāṃhitā. Sātvata was the name of a descendant of Yadu as we learn from the Purāṇic genealogies, and his race was the race or clan of the Sātvatas. The Sātvatas are mentioned in the Bhāgavata along with the Andhikas and Vṛṣṇis which were two of the Yādava tribes (I, 14, 25, and III, 1, 29). Vāsudeva himself was a prince of that race, being called Sātvatarashabha (Bh. XI, 21, 1), and Sātvataputṛgava (Bh. I, 9, 32). The worship of Vāsudeva ascends, as we have seen, higher into antiquity than Patanjali or even Pāṇini, since the name Vāsudeva is contained in the Sūtra itself. About the time when he flourished or when the Upanishads were written, and even later when Buddhism and Jainism arose, the energies of the Indian mind were directed to religious speculation, and we find a variety of systems coming into vogue. In this intellectual race the Kṣhatṛīyas took a much more active part than the Brahmins. In the Chhāndogya Upanishad, a prince of the name of Pravāhaṇa, the son of Jaitala (V, 3), and Aśvapati, king of the Kekaya country (V, 11), appear as teachers of religious truth and Brahmins as learners; and in the

Pāñcharātra same as the Sātvata system.

The Kṣhatṛīya origin of the Sātvata religion.

former p
original p
brāhman
the true
to teach
is . . . .

was a Kṣhatṛīya and
is Mahāvīra who belonged to the
the Kṣhatṛīyas were so active

at the time in propounding religious doctrines and founding sects

and schools, we may very well suppose that a Kshattriya of the name of Vāsudeva belonging to the Yādava, Vṛishni, or Sātvata race founded a theistic system as Siddhārtha of the Śākya race and Mahāvira of the Jaina race. And just as Buddha was introduced as the teacher in the Bhagavadgītā and some other parts of the Mahābhārata. That must have been one of his most prominent names, since his followers were in later times called Bhāgavatas. Or perhaps, it is possible that Vāsudeva was a famous prince of the Sātvata race and on his death was deified and worshipped by his clan; and a body of doctrines grew up in connection with that worship, and the religion spread from that clan to other classes of the Indian people. In its origin this religion must have been simple and it must have developed into the Pāñcharātra system when some of the Smṛitīs mentioned above were written. Other elements represented by the names Vishnu, Nārāyaṇa, Govinda, and Krishna were engrafted in later times on the religion of Vāsudeva, and thus the various forms of modern Vaishṇavism arose.

It is therefore clear that the Pāñcharātra was a distinct system independent of the Vedas and Upanishads. But during the early centuries of the Christian era, while the country was under the domination of foreigners of the Saka, Palhava, and Yavana races, the Buddhists had grown powerful. With the restoration of the native dynasties in the fourth century, the influence of Brahmins increased and they then began a fierce conflict with all heretics. These were cried down as scoffers, atheists, nihilists (Vaināśikas), &c. The great Mimāṃsakas, Sahasrārāṇi, Mandanamiśra, Kumārila and others, flourished during this period of conflict. They ran down even the Aupanishadas or the holders of the Jñānamārga, i.e. the religion of the Upanishads, as against the Karmamārga or the sacrificial religion. The Buddhas and Jains who had no regard for the Vedas whatever met them on independent or rationalistic grounds. But the Aupanishadas fought them on the field of Vedic orthodoxy and succeeded in maintaining their position. There were unquestionably in ancient times several Aupanishada systems; but it was the doctrine of the unreality of the world and the unity of spirit with which the name of Saṃkarāchārya is connected and which has been characterized by the Mādhyas as but Buddhistic nihilism in disguise that succeeded on the present occasion. And that doctrine was by others considered as subversive of religion and certainty. Saṃkarāchārya and his followers did not treat tenderly the religious systems that had become popular such as that of the Bhāgavatas or Pāñcharātras and of the Pāśupatas. It was, therefore, Rāmānuja's endeavour to put down the pernicious doctrine of Māyā or unreality, and seek a Vedāntic and philosophic basis for the religion of Bhakti or Love and Faith that had existed from times immemorial; and thus the Pāñcharātra system which was independent of the Vedas before became a system of the Vedānta or an Aupanishadu system.

iii.—Dvaita or Madhva's System.

Rāmānuja found a Vedāntic basis for the Pāñcharātra or Bhāgavata religion and vindicated the reality of the world and the

Rāmānuja's finding
a Vedāntic basis
for the Sātvata
religion.

separate existence of the human or animal spirit. But the theory that he set up in the place of Saṃkarāchārya's Māyā and unity of spirit, viz., that the world and the individual spirits are the attributes of the Supreme spirit, did not sufficiently distinguish the latter from the two former and was not calculated to emphasize the supreme greatness of God as compared with the littleness of the animal spirit and of the world. Madhva or Ānandatīrtha, therefore, propounded the doctrine of Dvaita or duality, and laid particular stress on the five eternal distinctions, viz., the distinction between (1) God and the animal spirit, (2) God and the inanimate world, (3) the animal spirit and the inanimate world, (4) one animal spirit and another, and (5) one inanimate object and another. In other respects he like Rāmānuja was a vindicator of the Pāñcharātra religion. But he seems to have given a more general or a less exclusive form to it. The name Viṣṇu is more prominent in his system than Vāsudeva, and thus the historical

Madhva's carrying on the same reform further.

back-ground. authorities for other points Pāñcharātra [Sāṃhitās], the Bhārata, the original Rāmāyaṇa, Brahmasūtra, and other texts that agree with these and not those that disagree. The Vaiṣṇava Purāṇas are also to be accepted, because they are of the nature of the Pāñcharātra works, and the Smritis of Manu and others in so far as they agree with the doctrine, [Chapter I. vv. 30-32]. The present collection does not contain many manuscripts of works belonging to this school; but since the close of the year copies of important Mādḥva works have been purchased and these will be noticed in the next report.

No. 156 is a complete copy of Ānandatīrtha's Bhāṣya on the Brahmasūtra, and No. 678 is a fragment of the same work beginning with Sūtra I, 3, 23 and coming down to the last but one Sūtra of Chap. III. No. 675 contains the first two chapters of Ānandatīrtha's Bhāṣya on the Bhagavadgītā, and No. 679 is an incomplete copy of Vidyādhirāja's commentary on the same work. No. 677 is a commentary on the Sahasraṇāmasaṭra of Vyaṅkatāśa, the god whose shrine on the Vyaṅkatagiri is famous. The author was a pupil of Satyavijaya who died in Śaka 1661.

Mādḥva Mas.

iv.—*Suddhādwaita or Vallabha's System.*

Vallabhāchārya gave a sensualistic form to Vaiṣṇavism. The deity is worshipped in the form of Kṛishṇa, the lover of the Gopis or shepherdesses (rather cowherdresses) living in Gokula. Vallabha's heaven is a region containing cows (Goloka), to which the devotees of Kṛishṇa repair and where assuming the forms of Gopis they sport with their lover. His Vedāntic theory is called Suddhādvaita according to which the animal spirits and the inanimate world are but forms of the Supreme spirit and are related to him as the sparks of fire to the fire. We have got a manuscript of one work only belonging to this school (No. 157) in the collection.

v.—*Miscellaneous Vaiṣṇavism.*

No. 153 is a copy of the Paramāgamachūdāmaṇi Sāṃhitā of the Nārada-pāñcharātra. As the Pāñcharātra Sāṃhitās are unacknowledged

Paramāgamachūdāmaṇi

to be the chief authorities for Vaishnavism by the earlier Vaishnava sects, and consequently do not belong to any one system in particular. I have put the manuscript under the above heading, it being the only one of its class.

Vishnubhaktichandrodaya.

No. 162 is Vishnubhaktichandrodaya which looks like a manual for the use of an ordinary Vaishnava not necessarily belonging to any of the sects already mentioned but worshipping Vishnu according to the general precepts contained in the Purāṇas. The work is certainly older than Vallabha; for another manuscript recently purchased was transcribed in Samvat 1496 and Śaka 1361, the cyclic year being Siddhātitha, in the reign of Mahārāja Śivādāsa, and was finished on Wednesday the 14th of the dark half of Āśvina, the 15th or Amāvāsyā falling in the afternoon of the day; while Vallabha is said to have been born in Samvat 1535. No. 160 is Bhagavadbhaktiratnāvalī which consists of a collection of the several texts on Bhakti scattered in the different parts of the Bhāgavata with a commentary and introductory verses. The author is Vishnupuri who calls himself a Tairabhukta, i. e., a native of Tirabhukti or Tirhut. No. 159, Bhaktiracāṃpitāsandhu, and No. 161, Mukti-chintāmaṇi, are representatives of later developments of Vaishnavism. The author of the former was a pupil of the celebrated Kṛṣṇa Chaitanya of Bengal

Bhagavadbhaktiratnāvalī.

Works on later Vaishnavism

commentator are not given, but the former calls himself a *Vardaka* or "a poor thing" and *Kṣudra* or a "little creature". The date of the composition of the treatise agrees well with the date of Chaitanya who was born in 1407 Śaka. The Mukti-chintāmaṇi promises *Mukti* or eternal bliss to those who adore Jagannātha of Orissa.

vi—Kāśmir Śaivism.

Śaivism is perhaps as old as Vaishnavism. It does not seem to

Pāśupata or Māheśvara system.

When the doctrines were reduced to a definite shape, the system came to be known by the name of Pāśupata or Māheśvara. The Pāśupata system is, as we have seen, mentioned along with the Pāñcharātra in the *Śaiva* text. The Pāśupatas are

The different Māheśvara sects.

under that Śūtra, and mentions four sects, the Kāpālas, the Kālāmukhas, the Pāśupatas, and Śaivas. Mādhava explains the doctrines of two of these sects, the first of which is the Pāśupata and the second Śaiva. The

Spandaśāstra and its principal

all these. Their literature has Spandaśāstra and the other *Śaiva* literature. The principal

work belonging to the former is that called *Sīvasūtrāṇi* which according to Bhāskara, the author of the *Vārtikas*, manifested themselves to Vasugupta under the guidance of a Siddha*. Kshemarāja, however, in the place inscribed on a stone in a dream.

raṇa we are told that these Sūtras were communicated by Maheśa to in the *Spandaprādīpikā* states that he However he may have obtained them, them from Vasugupta, i.e., he was their author. Another work of equal authority is the *Spandakārikās*, as to the authorship of which also there are varying statements.

the *Spandāmrta* which was composed by Vasugupta on Mahādeva-giri. Kshemarāja in the *Spandanirṇaya* says that Vasugupta having obtained the *Sīvasūtras* embodied their substance in fifty-one Ślokas. Utpals, on the other hand, tells us in the *Spandaprādīpikā* that it was Kallata who composed the fifty *Annasṭambh* Ślokas after he had learned the *Rahasya* essence of the Sāstra from his preceptor

* श्रीमन्महादेवगिरौ वसुगुप्तगुरोः पुरा ।

सिद्धादेः शास्त्रादुरासञ्चिवसूत्राणि तस्य हि ॥

सरहस्यान्वतः सोऽपि प्रादाद्भ्रातृसूत्रे ।

श्रीकल्लटाद्य सोऽप्येवं चतुःखण्डानि तान्वय ।

व्याकरोत्त्रिकमेतस्य : स्पन्दसूत्रैः स्वकीस्ततः ॥—From No. 171 of

his collection.

+ स्वप्नोपलब्धोपदेशः श्रीमान्वसुगुप्तमाचार्यो महादेवपर्वताद्भ्रातृसूत्र-
यैव महाशिलातलोहलिततान्यतिरहस्यानि शिवसूत्राण्यासाद्य प्रसन्नगम्भारैरेकप-
ञ्चाशता श्लोकैरागमानुभवोपपत्त्येकीकारं प्रदर्शयन्संगृहीतवान् ।—From No
512 of 1875-76.

† दृष्ट्वं महादेवगिरौ महेशस्वप्नोपादिष्टाच्छिवसूत्रसिन्धोः ।

स्पन्दामृतं यद्वसुगुप्तपादैः श्रीकल्लटस्तत्प्रकटीचकार ॥

§ अयमत्र कलिम्नायः सिद्धमुखेनागतं रहस्यं यत् ।

तद्वद्वकल्लटेन्दुर्वसुगुप्तगुरोस्त्वाप्य शिष्याणाम् ।

अवबोधार्थमनष्टुप्पञ्चाशिकपात्रं संग्रहं कृतवान् ॥

यदपि तदर्थो व्याख्याभ्योऽस्मा प्रकटीकृतोऽस्ति तेनेपत् ।

मोहानिशामध्यगता मुन्देदुःशस्तदपि नायमीक्षन्ते ॥—From No. 173

of this collection.

Vasugupta.* At the end of the treatise he gives a Śloka as if occurring in the original, in which the same thing is stated†. "The Sūtras of his own" which Bhāskara speaks of must undoubtedly be the fifty or fifty-one Kārikās mentioned by others. Since this author flourished before the others his account is likely to be correct. If the verse given by Utpala at the end does really occur in the original it decides the point, and the author of the Kārikās must be taken to be Kallaṭa. But even if it does not, there is another verse which is commented on both by Utpala and Rāma and which consequently does belong to the original treatise, i.e. the Kārikās, in which the author praises the style of his master.‡ This master is explained to be Vasugupta by both the commentators; hence the author of the Kārikās must be Kallaṭa. Perhaps the best way of reconciling the varying statements would be to suppose that Kallaṭa put in verse what his master taught him; or both together composed the Kārikās while Kallaṭa published them. Kallaṭa wrote also a short Vṛitti on the Kārikās which is given in some places in Rāma's work and is frequently alluded to by Kshemarāja who expressly attributes it to him. The work composed of the Kārikās and the Vṛitti is called Spandasarvasva.

Promulgators of the Pratyabhijñāśāstra.

The founder of the Pratyabhijñāśāstra, the other branch of Kāśmīr Śaiva philosophy, was Somānanda, the author of a work al work of the system, his pupil Utpala, the following works belonging to these two branches.

Śivasūtravārtika.

No. 171 is a manuscript in the S'aradā character of Bhāskara's Śivasūtravārtika. The introduction of this is given by Dr. Bühler in his report for 1875-76, from which we learn that the author of the Vārtika

Spandapradīpikā.

is a copy No. 173 There is a modern

Its author Utpala different from the author of the Pratyabhijñāśāstra.

collection. The author is Utpala who, Dr. Bühler thinks, might be the same as the author of the P was the son of Trivikrama and are told in the introduction of the end; while the latter was

Mss. of other works.

of a pupil of the author of the Pratyabhijñāvimarsinīlaghavyṛitti in Śaivrat 1808. No. 165 is

* See the verses given before in the footnotes.

† वसुगुप्तादवाप्येदं गुरोस्तत्त्वार्थदर्शिनः ।

रहस्यं स्तोत्रकथामास सभ्यक् श्रीमद्वक्त्रतः ॥

अगाधसंज्ञयाभ्योषितकुत्तारणतारिणीम् ।

वन्दे विवित्रार्थपदां चित्रां तां गुह्यभारतीम् ॥

§ F. 25, b, 2 of No. 512 of 1875-76.

Paramārthasāra, and Nos. 166 and 167 are copies of the same with Kshemarāja's commentary in the Śāradā and Nāgarī characters respectively, and No. 163 is Abhinavagupta's Gītārthasaṃgraha in the Śāradā character. We have also a Śāradā manuscript of Nārāyaṇa's Stavachintāmaṇi with Kshemarāja's commentary (No. 172). We have in the collection two copies, one complete and the other incomplete, of a commentary on the Bhagavadgītā by Rājānaka Rāma who represents himself as the son of Nārāyaṇa who lived at Kānyakubja, and the brother of Kaṇa (?). As the doctrines set forth in the introduction of this commentary resemble those of the Kāśmīr Śaiva school, I have put the work in this class.

In his report for 1875-76 Dr. Bühler identifies the Spanda branch of the Kāśmīr school with the Śaivadarśana, the doctrines of which are explained by Mādhava in the Sarvadarśanasamgraha, and makes a broad distinction between that and the Pratyabhijñā branch which is explained by Mādhava next. But this view is, I think, untenable. The first Śivasūtra *Chaitanyamātmā* and a verse attributed to Vasugupta are quoted by Mādhava as authorities for some of the Pratyabhijñā doctrines that he explains (Bibl. Ind. Ed., pp. 94 & 95); while none of the books or writers on the Spandasāstra are mentioned by him in his account of the Śaivadarśana. Besides, the doctrines of Mādhava's Śaiva school are totally different from those laid down in the Spandasāstra. Śiva, according to that school, is only an efficient or *Nimitta* cause of the inanimate world, the *Kurman* of the animal or human spirits being another prompting cause (p. 80); while there is also an independent material or constituent cause (p. 82). The animal spirits have a separate existence from the Supreme spirit or Śiva; and even when they are delivered or freed from the trammels of the world they become like Śiva but not Śiva himself. There is a plurality of animal spirits, (pp. 84 & 85). Rāmānuja also represents the four schools of Śaivas mentioned by him, in the passage referred to above, as holding the doctrine that God or Śiva is only an efficient cause, and not the material or constituent cause. But the doctrines of the Spandasāstra are that God or Śiva creates the world by his mere will*; he requires no independent material cause† as the Vaiśeṣikas and other schools maintain; neither is he himself the material cause as some of the Vedāntins hold; but he makes the world appear in himself, as "a whole town" or other things appear in a mirror, and is as unaffected by it as the mirror is by these‡. The illustration of a mirror

Spandasāstra different from Mādhava's Śaivadarśana.

Comparison of the principal doctrines of the two schools.

* अनेन स्वस्वभावस्यैव शिवात्मकस्य संकल्पमात्रेण जगदुत्पत्तिर्संहास्योः
कारणत्वम्।— Kallata's vṛtti on the first Kārikā यस्योन्मेषान्मेषाभ्यां
जगतः प्रलयोदयो &c.

† सर्वशब्देनोपादानादिनैस्त्वेदं कर्तुर्ध्वनितम्।—Kshemarāja on the second
Spandakārikā.

‡ अपि तु स एव भगवान्स्वस्वातन्त्र्यादनतिरिक्तामप्यतिरिक्तामिव जगद्-
पतां स्वभित्तौ दर्पणनगरवत्प्रकाशयन्स्थितः।—Ibid.

Inconsistency between the doctrines of God's being the material cause of the world and his having an independent existence.
How explained away by the author of the Brahmasûtra.

By Sāṅkarācārya.

How avoided by Vasugupta.

Relations between the Spanda and Pratyabhijñā Sāstras.

is only applicable to this extent that he is not affected by his creation, while the theory that he is the material cause involves the supposition that he undergoes development and change. Being a simple substance not divisible into parts, if he develops, he must be immanent in the world and can have no existence distinct from the world. That

are denied on the ground that the Upanishads represent him, though a simple substance without parts, to have a distinct existence at the same time that they represent him to be the material cause undergoing development. The two propositions, howsoever inconsistent, must be admitted on the authority of the sacred texts; (Vedāntasûtra II, 1, 26 & 27) Sāṅkarācārya and before him Gaudapāda avoided these consequences by declaring the world of which Brahma(n) is the material cause to be unreal and due to some principle of illusion called Māyā. But they are avoided by Vasugupta and Kallata by having recourse to the illustration of a mirror; while Sāṅkarācārya's illustration is that of a rope and the serpent for which it is mistaken. Creation, according to the Kaśmīr Saivas, is therefore not unreal; and this follows also from their doctrine that it is due to God's will alone. Another illustration they give is that of a Yogin who by his power produces anything he chooses without using any materials. The animal spirits are identical with the Supreme spirit* and become the Supreme spirit when they shake off their impurity.† These are the doctrines

* परमेश्वर एव स्वभावावशाज्जानाक्षेत्रज्ञरूपतयात्रभासमानः स्वमेव व्याप्तिरिति परां शक्तिं ज्ञानक्षेपभावेनावभासयन् जागरस्वप्नदशाभ्यवहारभृद्भावयति ॥—Rāma on Kārikā 18. माया is here to be understood only as "wonderful power."

कथं पुनः स्वस्वभावस्यैव संसारिणः शिवत्वेन निर्देश इत्युच्यते तत्प्रस्थितमिदं जगद्यस्माच्छीत्यन्तं तस्य संसार्यवस्थायां मय्यनाच्छादितस्वभावत्वात् कश्चिन्निगोषोतः शिवत्वमुच्यते ।—Kallata's vṛtti on Kārikā 2.

† निजानुद्धयात्मर्थस्य कर्तव्येष्वाभिलाषिणः ।

यदा क्षोभः प्रवर्धयेत् तदा स्वात्परमं पदम् ॥—Kārikā 9. Rāma's commentary on परमं पदम् is परमं निवृत्तं पदं स्थानं स्वात्सद्भावेन पकाशेत । अभेद आत्मपुरुषाद्व्यभिचारीपादितयोः परापरयोः संविदोस्तस्यामेव दशायामुपरम्यतया प्रथेतेत्यर्थः ।

not know yourself to be such through ignorance; you have therefore to recognise God in yourself through the instructions of your *Guru* or preceptor and in other ways. This doctrine was established by the founders of the Pratyabhijñā system on the basis supplied by the Spandaśāstra, and thus this system shows a further development, and in the order of time also it is later. It will thus be seen that the doctrines of the Kāśmīr Śaivas are dualistic or Advaita and are radically different from those of the several schools of Śaivas mentioned by Śaṅkarācārya, Rāmāṇja, and Mādhava; and in them the influence of the Aupanishada school whether that of Śaṅkarācārya or any previous one is clearly traceable.

Conclusion

CLASS XII.—NYĀYA AND VAISĒSHIKA.

We have one representative of Gotama's system in the present collection, the Tārkikarakṣhāvyaṅkyā by Varadarāja of which we have the second rakṣhā consists of . . .

Tārkikarakṣhāvyaṅkyā

commentary on

Varadarāja is the author of the perpetual commentary only; but at the end of the work occur two verses the sense of which is, "This is the work of Varadarāja conversant with the Nyāyavidyā and thoroughly proficient in the Mīmāṃsā. Having closely studied the difficult works of Vāchaspati, Udayana, and others, I have here given the substance, which those disputants who desire victory in debate should get up." Now this cannot apply to the commentary, for the substance of the works of previous writers is given not in the merely explanatory portion but in the original Kārikās. Then in the colophon we have, "Thus ends Varadarāja's Mūlasūtra." As this manuscript was written by a Jaina and as Jaina scribes use the

The author of the Vyākhyā and the original the same

the word "Mūla" or the Tārkika-

rakṣhā was the work of Varadarāja. However, the point is settled by a statement occurring in a commentary on the whole work by Mallinātha, a copy of which has recently been purchased, to the effect that Varadarāja wrote the Vyākhyā on the Ślokas of the Tārkika-

pati and Udayana, as we have seen, and in the beginning of the second Parichehḍha quotes from the Bhāṣya, Vārtika, Tīkā, and Tātparyapariśuddhi. The Bhāṣya meant is that on the Śāstras of Gotama by Vātsyāyana; and the Vārtika is a commentary on the Bhāṣya by Uddyotakāma or Bhāradvāja. The full title of the Tīkā is Vārtikatātparyatīkā which is a work on the Vārtika by Vāchaspati Miśra, and the Tātparyapariśuddhi is a work on this last by Udayana.

No. 183 is a manuscript of the Kirāṇāvalī which is a commentary on Prasastapādācārya's Bhāṣya on the Śāstras of Kaṇāda, by Udayana. It comes down to the end of the first category or *Dravya*.

Kirāṇāvalī

Gādādhara and
Bhāvrānandī.

Commentary on the
latter.

Other works on
Modern Nyāya.

Relating to modern Nyāya, we have manuscripts of parts of Gādādhara's works, (Nos. 693, 694, and 681); and Nos. 686—688 are parts of the Bhāvrānandī which, like the Gādādhari, is a commentary on

689—691 are parts of Mahādeva's work. Another commentary on S'itramani's work is that by Jaṣarāma, of the Vyāptivāda of which No. 187 is a copy. We have a copy of a commentary other than those noticed in my last report on Jānakinātha's Nyāyasiddhāntamañjarī (No. 185). It is entitled Rālabodhī, and the author is Narasimha Pañchānana, son of Govinda Tarkalāmkṛitin who lived in Gandamaṇḍala or Bengal. No. 186 is an independent work on the Nyāya and Vaiśeṣika systems resembling the Tarkasamgraha and entitled Padārthadīpikā, by Kopaḍabhṭa son of Rangajibhṭa, who is the same as the author of the Vaiyākaraṇabhūṣanasastra.

CLASS XIII.—JYOTISHA OR ASTRONOMY, ASTROLOGY, AND DIVINATION.

(i).—Gaṇita Branch.

No. 205 is a copy of a commentary on Bhāskarāchārya's Lilāvati by Mahidāsa who wrote it in the year 1644. The era is not stated; but it must be the Samvat, since the manuscript was transcribed in Samvat 1733. (Appendix IIIYY.). No. 198 is a commentary on S'atānanda's Bhāsvatikaraṇa. The epoch year of this is 1021 S'aka, and the work was, we are told at the end, composed in the year 4200 of the Kaliyuga, i.e. in 1021 S'aka. The author of the commentary is Aniruddha whose father was Bhāvasārman and grandfather Mahāsarman. The last was a physician and lived at Yamunapura; but his son Bhāva left the place in his old age and settled in the town of Samkara (Benares). Examples are worked in the commentary for the S'aka year 1416 corresponding to the Vikrama year 1551, which was the year of the birth of Hira, the son of Aniruddha. The work was finished on Saturday the 1st of the dark half of Aśvayuj (?) in the S'aka year 1417. The author gives 1520 (Samvat) as the date of his birth, and states that he composed the commentary when he was 31 years old. The Bhāsvatikaraṇa follows the Sūryasiddhānta. (Appendix IIIZZ.) No. 197 is a commentary on the same Karaṇa by one Mādhava, native of Kānyakubja or Kanoj, who, when he works examples, uses S'aka 1447. In speaking of the Ayanāntās or degrees of equinoctial precession the commentator tells us that the author based his rule for finding them on the supposition that in S'aka 450 the precession was zero, i.e. the equinox corresponded with the last point of Revatī and the first of Aśvini, while according to the Sūryasiddhānta it was zero in 421 S'aka. For, at the beginning of the Kaliyuga it was zero, and according to the Sūryasiddhānta each libration of the equinoxes which reaches the limit of 27° occupies 1800 years. So that the libration to the east was complete in Kali 1,800 and the return motion was complete in Kali, 3,600; i.e. the equinox corresponded with the first point of Aśvini at the end of that Kali year. Kali 3,600 corresponds to S'aka 421, the difference

Aniruddha's com-
mentary on the
Bhāsvati.

Mādhava's on the
same.

between the eras being 3,179. Mādhava therefore proposes to correct his author's rule. At present the Hindū astronomers follow a rule based on the supposition that the equinox corresponded with the first point of Aśvinī in the year 444 S'aka. But all these take the precession to be one minute every year, i.e. 10 seconds in excess, though according to the rate of $27''$ in 1800 years it is $54''$ every year; and the difference has gone on accumulating until it now amounts to about $4''$. No. 199 is another commentary on the same Karana by Gaṅgādhara who was a native of a town to the west of Kurukshetra. He wrote his work in 1607 S'aka and his illustrative calculations are for that year. No. 200 is another still, but the author's name is not given. The commentator states that Bhāskarāchārya prepared an abridgement of the Sāryasiddhānta to render it intelligible to his pupils, under the name of Bhāsvati; and a certain vain man of the name of Śatānanda made some changes here and there, adding something and taking away something, inserted a verse in the beginning and another in the end containing his own name, and led ignorant people to think the work as his own. But there appear to be no grounds whatever for these assertions. Bhāskarāchārya was born in 1036 S'aka, while the epoch year of the Bhāsvati is 1021 S'aka, on which all the rules are based. Bhāskarāchārya wrote a Karana in accordance with the Brahmasiddhānta and it is not likely he should write another in accordance with another Siddhānta; nor has there been any tradition to the effect that he did so. Examples are worked in this commentary for the year 1577 S'aka and 1712 Samvat. The Bhāsvati Karana seems to have been much used in Northern India, since all these commentators are natives of that part of the country, and most of the manuscripts noticed were purchased at Delhi.

Gaṅgādhara's on the same.

Another still by an anonymous writer.

Kesava of Nan... the author of the G... was superseded by the work is called Grahakantuka; and as in the case of his Jātaka-paddhati noticed in my last report, Kesava himself has composed a commentary on it. No. 700 is a manuscript of the original as well as the commentary transcribed in 1500 S'aka. The epoch year used by Kesava is 1418, while that of his son's Grahālāghava is 1443 S'aka. The S'aka year in which the precession of the equinoxes was zero is taken to be 444. Kesava gives Kamalākara as his father's name, and speaks of Nandigrāma situated on the coast of the western seas as his native place. No. 217 is a Karana by one Raghunātha who uses S'aka 1484 as his epoch.

Ganeśa
Kesava of Nandi-
grāma.

A Karana by Rag-
nātha.

No. 188 contains calculations according to the rules laid down in the Khaṇḍakhādya for the use of the Kasmīrians. The first Śloka in that Karana is given at the beginning, and some of the Kārikās occurring in it are quoted. The S'aka year used for most of the calculations is 1504 which was the year in which the author wrote. From this we are directed to subtract 587 and the remainder 917 represents the number of years elapsed since the composition of the Karana. The epoch year used in this Karana is, we know, S'aka 587. In the beginning the mode of converting a Lau-
kika year into the corresponding S'aka is given 47 is to be taken

Khaṇḍakhādya.

Mode of converting
Laukika into a Sa-
date.

as a constant number and to that must be prefixed the number of centuries elapsed since the beginning of the S'aka era at any given time. To the number so formed the number of *passed* Laukika years should be added, and the total represents the S'aka year corresponding to the current Laukika year, which S'aka year—that alone is used in calculation—fifteen centuries of the S'aka

era had elapsed and with the constant number 47 we have 1517. The current Laukika year was 18, and 17 the number of passed years being added to 1547, we have 1564 which was the S'aka year corresponding to the current Laukika year. (Appendix III. AAA). The Laukika year here mentioned must be the Saptarshi year. From the above method it will be seen, that in the first S'aka century S'aka 48 corresponded to the current Laukika year 2. Now the S'aka era began when 3179 years of the Kali had elapsed, *i.e.* S'aka 1 *past* corresponds to 3180 Kali *past*. Therefore S'aka 48 *past* corresponds to 3227 Kali *past*, *i.e.* Laukika *current* 2 corresponds to Kali 3227 *past*. Now if the Saptarshi era began in the same century as the Kali era, in the first century of these eras, 2 Laukika *current* corresponded to 27 Kali *past*, *i.e.* the Saptarshi era began after 26 years of the Kali had elapsed. This agrees with the results arrived at by Dr. Bühler, if the Laukika years given by him are considered as *current* years and the Kali years *past* years. No. 204 is Rāmavinoda, which is a Karana composed by Rāmabhaṭṭa, the son of Anantabhaṭṭa and younger brother of Nilakaṇṭha, at the orders of Rāmadāsa, minister of Akbar. The epoch year is 35 of the era of Jalāluddīn Akbar, who, it is stated, got possession of the throne in Vikrama 1612 and S'aka 1477. Akbar's genealogy is given in the beginning. The Karana was composed in 1535 S'aka. No. 195 is Phattesāha prakāśa. The first five leaves of the manuscript are missing. The work appears to be a Karana having for its epoch the year 48 of the era of Phattesāha, who is spoken of as king of Kedāra, of Badari, and of Srinagara and as the crest-jewel of the lunar race. The era of Phattesāha began in 1713 of Vikrama or 1578 S'aka. The state he governed must have been the Panjab hill state of Garhwal

rahasya.

the Gargagotrā.

of a complete revolution of the equinoxes as a *Ṛgveda* or a doctrine opposed to the Vedas, i. e. heterodox, though it is advocated by Bhāskarāchārya and others. (Appendix III. BBB.).

(ii and iii).—*Saṁhitā and Hord Branches.*

Ne . . . . . of Jyotisha.
Ri . . . . . work, the
Th . . . . . as Garga.
ned by Dr.

Vṛiddha-Gargya-
saṁhitā.

Kern. I give the contents of the different chapters in Appendix III. (CCC). No. 206 is Varshaphalavichāra by Nilakanṭha. The commentary on the work is by Mādhava who represents himself to have entered on the 35th year of his age on Wednesday the 14th of the light half of Āshāḍha in the year Samvat 1690 and S'aka 1555, and makes illustrative calculations with reference to himself. Nilakanṭha appears to have belonged to the same family as Viśvanātha, the commentator on Keśava's and Ganeśa's works; but the verses containing an account of the family which are given in a detached form are corrupt, and nothing certain can be made out. An account of Viśvanātha's family occurs however at the end of No. 201 which is a manuscript of the Muhūrtachūḍāmaṇi by Śivadairajña. In Golagrāma situated on the Godāvari and in the country of Vidarbha, lived Divākara who was the pupil of Ganeśa, son of Keśava. The Ganeśa meant must thus have been the author of the Grahalāghava. Divākara had five sons, the oldest of whom was Kṛishṇa who was highly honoured at the court of the king, and wrote many treatises. Viṣṇu was the name of the second son and Mallāri of the third; and the last two were Keśava and Viśvanātha. A son of Kṛishṇa was Narasiṁha, the author of Vāsantakalpalatā, and Narasiṁha's younger brother was Śiva the writer of the present treatise. The family belonged to the Bhāradvāja gotra. (Appendix III. DDD). The dates given in three of Viśvanātha's works are, as stated in my last report, 1508, 1534, and 1553 S'aka, corresponding to 1386, 1612, and 1631 A. D. Narasiṁha also wrote a commentary on the Sūryasiddhānta. Raṅganātha the author of a gloss on Bhāskarāchārya's Vāsantā, and Kamalākara the author of the Siddhāntatattvavivēka (recently printed in the Benares Sanskrit series, were his sons. (Colebrooke's Essays). It thus appears that this was a family of Maratha Brahmins; and the study of astronomy and astrology was successfully pursued by it for four generations, their original Guru or teacher being Ganeśa of Nāṇḍgāṇv.

Varshaphalavichāra
by Nilakanṭha.

An account of Viś-
vanātha's family.

No. 722 is a manuscript of a work entitled Vivāhavyindāvana or astrology of marriage by Keśava who belonged to the Bhāradvāja Gotra and was the son of Rāṅgava. Rāṅgava was the son of Śrīyāditya and Śrīyāditya of Janārdana who was a great Yājñika. The first leaf of this manuscript contains the introduction to a commentary on the work; but in the subsequent leaves we have the original only. The author of the commentary is Ganeśa, son of Keśava, and author of the Grahalāghava, who gives the following list of his works :—

Vivāhavyindāvana.

List of Ganeśa's
works.

- 1 Grahalāghava, a Karana.
- 2 Works on Tithisiddhi.
- 3 Śrīkṛishṇavibh.

4 A commentary on the *Līlāvati*.

5 A commentary on the *Muhūrtatattva* (of his father).

6 *Parvanīmāya*.

7 *Valābhāsaddīpikā* or a commentary on the *Vivāhavyindivāna*.

Minarājātaka. (Appendix III. EEE). No. 211 is in the colophon called *Minarājātaka* composed by *Yuvanēśvarāchārya*; but in the introduction it is stated that an ancient Muni taught the *Horāśāstra* consisting of a hundred thousand *Ślokas* to *Maya*, and this was abridged by *Minarāja* into eight thousand *Ślokas*. In the margin the work is called *Yavanarājātaka*.

CLASS XIV.—MEDICINE.

Āyurvedarāsāyana
Hemādri

No. 218 is a fragment of a commentary entitled *Āyurvedarāsāyana* by *Hemādri*, the minister of *Rāma* of the *Yādava* dynasty of *Devagiri*, on *Vāgbhata's Ashtāṅgayogakṛidaya*. In the introduction it is stated that "*Hemādri*, the author of the *Chaturvargachintāmaṇi*, composed this lucid commentary on the *Āyurveda* called *Ashtāṅgayogakṛidaya* in conformity with the views of *Charaka*, *Hārta*, and *Suśruta*, in order to enable men to acquire a healthy bodily condition so essential for the observance of the fasts and vows and for the performance of the ceremonies involved in making gifts and charities which have been laid down in the *Chaturvargachintāmaṇi*. In this commentary he has incorporated the conclusions arrived at by *Harichandra* and others in their commentaries on the *Charaka* and by *Jayata* and others in their commentaries on the *Suśruta*." Since *Hemādri* here speaks of himself as the minister or secretary of *Rāma* and mentions his works on *Dharmaśāstra*, he wrote this work after 1193 *S'aka* or 1271 *A.D.*, the year in which *Mahādeva* the uncle and predecessor of *Rāma* ceased to reign. The *Ashtāṅgahṛidaya* is the principal work commented on; where it is silent, the *Ashtāṅgasaṅgraha* and other works are quoted and their texts explained when difficult. (Appendix III. FFF). No. 219 contains fragments of another important work on medicine entitled *Chikitsāsāra* by *Viṅgasena*. The name of the author's father was *Gadādhara* whose original place of residence was *Kāñjikā*. This appears to be a very old work since we have a manuscript dated 1576 *Samvat* or 1820 *A.D.* in the collection of 1879-80.

Viṅgasena's Chikitsāśāra.

Virasimhāvaloka by
Tomara prince.

No. 222 is a copy of a work entitled *Virasimhāvaloka* in which diseases are traced to sins, and their natures and religious, astrological, as well as medical, remedies are explained. It is attributed to a prince of the name of *Virasimha* who belonged to the *Tomara* line. *Virasimha's* father was *Devavarma(n)* and of this latter *Kamalasinha*. In the second volume of the *Archeological Reports*, *General Cunningham* gives lists of the *Tomara* princes of *Gwalior* (p. 382). In that supplied by the *Tomara Zamindar* occur these three names successively:—*Kunwar Pal*, *Deo Brahm*, *Bir Simha Deo*. Of these *Kunwar* must be the same as *Kawala* since this word is corrupted to *Kamvala* in *Hindi* and *l* is interchangeable with *r*. *Deo Brahm* is the same as *Devavarma*, for according to the ordinary *Hindi* way of pronunciation this word is *Devharma*; and *Bir Simha* is of course *Virasimha*. *Virasimha* established an independent *Hindu* kingdom at *Gwalior* soon after the invasion

place with Yajñeśvara Śāstrin and Professor Aufrecht. Similarly we have Mahochchhushma here for the Vāmajushṭa of others. This last might be taken as meant for the Vāmakeśvara or Vāmikeśvara Tantra, the name of which must be found in the list; but "Mahochchhushma" hardly admits of being so understood, whence probably we have a mistake here also. (Appendix III. IIIH).

No. 735 is called *Sābaratantra* in the colophon. It contains charms and incantations in Sanskrit, Hindi, Gujarāṭī, and Marāṭhī the effect of which is the destruction of enemies, the averting of evil, the acquisition of miraculous powers and any desired object, &c. The charms and incantations are in one or two places called *Sābara mantras*. In the beginning the following are mentioned as the twelve

The twelve Kāpālī-
kas.

Ālinātha.
Arāṭha
Kāla.
Atkālaka.
Kārāla.
Vikarāla.

Mahākāla.
Kālabhararāṭha
Vatuka.
Bhātānātha.
Vira (Vīra) nātha.
Śrīkānta.

The twelve dis-
ciples.

The following are mentioned as the twelve disciples, the founders of systems (Mārgapravartaka).

Nāgārjuna.
Jadabhrta.
Harīchandra.
Saptanātha.
Bhūmanātha.
Gomāśa.

Charpata.
Avalāghaṭa.
Vaidya.
Kautādhārī(rin)
Jalādharī(rin).
Yamaśrjuna.

Extracts from the
Tantra.

No. 227 contains the first and ninth chapters of the Kulārnavatantra. Nos 242 and 731 are from the Rādāyāmālatantra; No. 245 from the Brahmāyāmala; No. 737 from the Bhairavayāmala; No. 228 from the Sammohanatantra; No. 226 from the Viśvoddhāratantra; and No 246 from the Sudarśanaśrīhītā. No. 234 contains the Bhairavastava from the Bhairavayāmala and another incomplete tract.

Other works.

The rest are compilations, manuals, and original treatises. No. 224 is Siddhakhanda of the Mantrasāra by Pārvaṭīputra Nityanātha. It gives the Mantras to be repeated and the dark processes to be gone through for the purpose of attaining miraculous or magical powers, such as those of subduing other people to one's own will, raising the dead, &c. The title of No. 232 is Netroddyota which is a work by Kṣemaraśa, pupil of Abhinavagupta. No. 225 is Kāmakaḷāvilāsa with a commentary, and No. 734 Varivasyārāhasya. The author of the Kāmakaḷāvilāsa is Puṇyānanda and of the commentary Nāṭanānandanātha, while the Varivasyārāhasya is by Bhāskaraśa, the son of Gambhīraśa who flourished in the beginning of the seventeenth century. (See my report for 1879, p. 18.) The subject of both works is the same, but the first is older and more authoritative and is quoted in the second. They give a mystic interpretation of the modes of worshipping the Devī in her agreeable or rather sensual form, and identify the philosophy ultimately involved with that of the Upanishads. The system is in

1 Siva	19 Netra.
2 Śakti.	20 Jihvā.
3 Sadāsiva.	21 Ghrīṇa
4 Jvara.	22 Vāch.
5 Suddhavidyā	23 Pāṇ.
6 Māyā	24 Pāda.
7 Kālā.	25 Pāṇ.
8 Vidyā	26 Upastha.
9 Rāga.	27 Śabdā.
10 Kālā.	28 Sparśa.
11 Niyati.	29 Rūpa.
12 Puruṣa.	30 Rasa.
13 Prakṛti.	31 Gandhā.
14 Abhākṛta	32 Ākāśa.
15 Buddhi.	33 Vāyu.
16 Manas.	34 Tejasa.
17 Śrotra.	35 Ap.
18 Tvach.	36 Pṛthivī.

The first eleven only are peculiar to this system, the rest are the same as those of the Sāṃkhya. Nos. 17—21 are the five organs of sense, Nos. 22—26 the organs of action, and No. 16 the organ of sense as well as action. Nos. 27—31 are the five Tanmātrāṇi or subtle elements, and Nos. 32—36 are the developed elements.

This is the philosophy of the Sāṃkhya Darśana, and it will be seen that though it admits a male element in the beginning, still it is thoroughly subdued by the female element which becomes predominant, and the highest deity is a goddess, viz., Tripurasundarī. The ambition of every pious follower of the system is to become identical with Tripurasundarī, and one of his religious exercises is to habituate himself to think that he is a woman. There is a Śākta ascetic in a village in the vicinity of Poona, who, I am told, dresses himself like a female.

The Vāṇīśāraṇhasya enters also into the details of the Ś'akti worship and explains their hidden sense. At the end of the commentary on the Kāmakalāvilāsa we are told that no one can attain the knowledge of Brāhma(u) as above explained or enter into a union with Śiva or Tripurasundarī who does not assume a Dikṣhā, i.e., who does not devote himself to a certain system of religious exercises. There are three kinds of Dikṣhā,—*Āraṇi*, *Śākti*, and *Sāmbhāri*. The Dikṣhā can be attained only by the propitiation of the supreme deity. This propitiation is effected by three modes of worship which are called *Para*, *Apura*, and *Paripara*. The first consists in fully concentrating the mind on the Devī as sitting in the lap of Śiva in the Mahāpadmavāna (a garden of lotuses), as possessed of a body which is pure joy and is the original cause of all, and as identical with one's own self. The second is the *Chakrapūjā*, the worship by means of the mystic circles, which is a Bāhyanāga or material worship, and the third consists in studying and knowing the true doctrine (1).

The propitiation by the mode of the Chakrapūjā is effected by offering to the Devī the highest nectar, i.e., wine. Meat and fish are also to be offered and in a text quoted in connection with this matter, five things the names of which begin with *m* are mentioned as calculated

Māṃsa or me
Mathuna or
to by those w

liquor,
u, and
sorted
The

Modes of propitiating the highest deity.

systems inculcated in other Tantras such as the Mahāmāyāsambhara were no doubt equally with this system taught by Śiva, but they are not to be followed; for Śiva taught them in order to delude the wicked, and men with lower qualifications only should resort to them. It will thus appear that the Tantras inculcate the worship of the supreme female deity in a large variety of mutually inconsistent forms, some of which are dark and terrific. There were a great many sects of Devi-worshippers and each system of worship was conceived in a distinctive spirit. (Appendix III, JJJ.)

Relations between this and the other Tantrika systems.

CLASS XVI.

ART.

No. 247 is a copy of the first two out of the seven chapters of a commentary on the Saṃgītaratnākara by Kallinātha, son of Lakshmanārya. The manuscript is very old and the leaves are in a dilapidated condition. We have a fragment of a work on dancing (No. 248), and another of a work on house-building called Aparājītaprichchhā by Bhavadeva.

CLASS XVII.—JAINA LITERATURE.

1. OF THE DIGAMBARA SECT.

A.—Dharma.

In the Pravachanaparīkshā by Dharmasāgaragani to be noticed in connection with the literature of the Śvetāmbaras, it is stated that the Digambara sect originated in the year 609 of Mahāvīra corresponding to 83 A.D. on the supposition that Mahāvīra's Nirvāṇa took place in 470 before Vikrama or 526 before Christ. One of the earliest authors whose works are referred to by subsequent writers is Kundakundāchārya. The line of High-priests founded by him is mentioned in an inscription dated 1127 Saka. (Journ. B. B. R. A. S. Vol. X. p. 236.) Three of his works, the Ashtaprabhrita, the Bhāradīprabhrita, and the Samayasāra, exist in Dr. Bühler's collection of 1875-76. There is another copy of the last in my collection of 1881-83 and in the present collection are three manuscripts of two more of his works, the Pravachanasāra (No. 304) and the Niyamasāra (No. 299). The first consists of Prakṛit Gāthās by Kundakundāchārya with a Sanskrit translation by Amṛitachandṛa, and an excellent exposition in Hindi by Hemarāja, who wrote his commentary at the instance of Kāmūrapāla (Kamalapāla) of Agra. Kāmūrapāla represented to Hemarāja that the Samayasāra had already been explained in Hindi by Rājamalla, and if the same thing were done with the Pravachanasāra, the religion of the Jina would flourish in all its branches; and requested him to write a Hindi commentary on the work. This commentary was finished on Sunday the 5th of the light half of the month of Māgha in the year 1709 during the reign of Shah Jehan. The present manuscript was transcribed in Samvat 1809, so that the date 1709 must refer to the Samvat or Vikrama era; and is thus equivalent to 1653 A.D. when Shah Jehan was on the throne of Delhi.

Pravachanasāra by Kundakundāchārya with a Hindi commentary.

The first leaf of the manuscript is missing but from the Hindi commentary on the second it appears that it contained a Gāthā

expressive of adoration of Vardhamāna, the last Tīrthamkara. In the second Gāthā obeisance is rendered to the other Tīrthamkaras along with the Siddhas and Śramanas, and in the third to the Arhats living during the author's time. In the fourth and fifth after having in this manner adored the Arhats, Siddhas, Ganadharas, Adhyāpakas, and Sādhus, who we are told constitute the five classes of Parameshthins, the author expresses his submission to or dependence on (Upasāmpadya) that "state of serenity" (sāmya) attained by them which leads to Nirvāṇa and which is associated with or follows upon faith in the correct doctrine (Viśuddhadarsana) and knowledge (Jñāna). The sixth Gāthā sets forth that a Jīva or soul obtains Nirvāṇa and also the dignity of the sovereign of the gods, Asuras,

The three jewels.

which is unaccompanied by desire (Vitarāga) and the other which is accompanied (Sārāga). The first leads to Moksha or eternal bliss and the second to the sovereign dignity spoken of in the Gāthā. In the seventh Gāthā we are told that Chāritra or right conduct is Dharma; Dharma is what is called Sāmya (serenity or equanimity), and Sāmya is a condition induced on the soul or the developed orance (Moha) and sets forth that the that that condition lasts the object itself; therefore, when the condition of Dharma is developed in the soul it is the soul itself, i.e., Dharma is the soul in that developed condition.

The three kinds of development of the soul

Ninth Gāthā.—Jīva, being capable of development or change becomes meritorious (Sūbha) when merit is induced in him by such deeds as alms-giving, worshipping, observing vows and fasts; full of demerit (Asūbha) when that quality is developed by deeds of demerit; and pure or serene when developed as free from desire.

Tenth Gāthā.—There is no substance without some development (Parināma), nor is there development without substance; a thing's having existence is its being made up of substance, quality, and development.

Eleventh Gāthā.—The soul or Ātman that develops in the form of Dharma obtains the bliss of Nirvāṇa when he realizes in himself the "pure" or "serene" (Suddha) i.e., when the Dharma is of that nature; and heavenly bliss when the meritorious (Sūbha) is realized, i.e., when the Dharma consists of merit.

Twelfth Gāthā.—When the soul realizes in himself demerit, he becomes a low man, a brute, or a denizen of hell, and being subject to a variety of torments wanders for long (through the circle of existences).

The highest development and its results.

Thirteenth Gāthā.—Those who become perfect through being developed into pure serenity (Suddha Dharma) enjoy in themselves bliss surpassing every other kind of it, beyond all pleasure of sense, incomparable, endless, and indestructible.

* This expression always means seeing or believing in the truth of the doctrines of Jina.

Fourteenth Gāthā.—That Śramana is to be considered as having realized the pure or serene in himself (Suddhōpayukta) who knows perfectly all things and the systems that explain them, who possesses self-restraint and has practised msterities, who is free from desire, and to whom pleasure and pain are alike.

Fifteenth Gāthā.—He who has become pure by the realization in himself of the pure or serene, is free from the dust in the shape of every thing that acts as an obstruction to knowledge (*Antarāya*) and that deludes or misleads (*Moha*), and thus obtains omniscience and becomes selfsufficient.

Sixteenth Gāthā.—Having thus attained to his nature (the highest development of his nature) and become omniscient, deserving of respect from the lords of the three worlds, and selfsufficient, he becomes what is called Svayambhū.

Seventeenth Gāthā.—There is in him tho' production (of the highest nature) not to be followed by destruction and a destruction (of the lower nature) not to be followed by production; thus in him unchangeable existence, production, and destruction are united.

Eighteenth Gāthā.—With reference to one development, or another (time); product another

Nineteenth Gāthā.—After his *Ghāti-karmans** (the disabling *Karmans*) have been destroyed and he has come to have infinite power and extensive light, his knowledge no more depends on the senses, and he develops in the form of pure knowledge and bliss.

Twentieth Gāthā.—The possessor of pure knowledge (i.e., a Kevalin) has no bodily pleasure or pain, since 'hā' does not depend on or has no senses. The nature of his knowledge and his bliss should therefore be understood.

Twenty-first Gāthā.—To him (Kevalin) who has developed in the form of pure knowledge, all the developments of substances (past, present and future) are directly perceptible; he has not to go through the efforts *Asaṅgahat*, and others (as ordinary mortals have).

Twenty-second Gāthā.—Nothing is imperceptible to him who has himself become pure knowledge and who possessing the perceptive power of the senses has not the senses themselves.

---

entrance on the path that leads to eternal bliss.—GOMMADHARA'S COMMENTARY ON Śaṅkarācārya's Bhaṣya on II, 2, 33.

which a sensible to determine stage; desire to net perception is tion possible is

Twenty-third Gāthā.—The soul or Ātman is co-extensive with knowledge; knowledge is co-extensive with the objects of knowledge; the objects of knowledge are Loka (or the universe of things) and A'loka (or pure vacuity); and therefore knowledge is all-reaching.

Twenty-fourth Gāthā.—He who does not believe the Ātman to be as extensive as knowledge must believe it to be either smaller or larger than knowledge.

Twenty-fifth Gāthā.—If the Ātman be smaller, then knowledge, being Achetana or not-knowing, will not be self-conscious; since being larger, knowledge must exist in some place without Ātman who alone is Chetana or knowing; if it be larger, then, in places where there is no knowledge, he will not know or be Chetana, i.e.; Ātman will have to be considered as Achetana in those places in which there is no knowledge.

Twenty-sixth Gāthā.—The best of Jinas is everywhere and all things in the universe are in him, (in the sense in which all things reflected in a mirror are in the mirror); for he is pure knowledge and they are the objects of knowledge. (This follows from Gāthā 23.)

Twenty-seventh Gāthā.—The Ātman is not knowledge, for knowledge is else, i.e., any other attribute of Ātman such as happiness or power.

When Karman acts
as a fetter.

Then up to Gāthā 52 a good deal more is said with regard to Jñāna or knowledge. In the 43rd and 44th we are told that the best of Jinas have taught that Karman necessarily ripens and produces its effects; but it acts as a fetter (Bandha) only when delusion, desire, and hatred are produced by those effects; if one does not allow himself to be so deluded, attracted, or repelled, it does not act as a fetter tying him down to the circle of births. Even the

produce delusion or desire; hence they do not act as a fetter. That

Kshâyika Jñāna.

the Kshaya or destruction of the senses simultaneously the past, things; while that knowledge

which is not simultaneous but is produced by degrees after one comes in contact with objects is not Kshâyika, nor eternal, nor all-embracing. Then, up to Gāthā 68 we have what is called Atiudriya-sukhâdhikâra or the treatment of the bliss enjoyed by the Kevalin who has no senses; and afterwards of the happiness derived from the senses. This last depends upon Subhopyoga or the realization of the Sabha or meritorious. He who devotes himself to the worship of the deities, the Yatis (ascetics), and the preceptor, and to a virtuous course of conduct, and observes fasts, is a Subhopyogin. By this course of conduct a soul attains happiness in one or all of the three conditions of life, viz., that of a brute, man, or god. But this is a bodily happiness and does not spring from the nature of the soul; it is associated with misery; it only sharpens desire while being enjoyed and thus brings on restlessness. So that this sort of happiness is hardly to be distinguished from the misery that

Happiness of the
second developed
condition of the
soul.

follows the realization of the sinful character (Āśubhopayoga). There is little to choose between them. Real bliss is to be attained by him only who puts an end to all delusion (Moha), desire (Rāga) and hatred (Dvesha), and one can do this only by knowing the truth taught by the Jina, and learning to distinguish himself as the pure knowing soul or light from all other things which are insensate.

With Gāthā 92 ends the explanation of the Jñānatattva which

The consideration of
the subject ends.

Object.

Dravya with Guṇas
and Paryāyas.

or developments or modifications. Qualities are inseparable from Dravya and are looked upon as constituting the breadth of a Dravya, while modifications extend over time and involve sequence and constitute the length of a Dravya. There are modifications of substance and modifications of qualities. The modification resulting from a combination of substances is substantial modification (Dravyaparyāya). This is of two kinds:—1st, that produced by the combination of like substances, and 2nd, that produced by the combination of unlike substances. The combination of atoms of the same substance to form a Skandha such as Dryanuka Tryanuka, &c., is an instance of the first kind; and men, gods, &c., resulting from the combination of spirit (Jīva) and matter (Padgala), are instances of the second. Modifications of qualities are also of two kinds:—1st, that produced by the increase or decrease of the qualities of the same substance; and 2nd, that which is due to the combination of the qualities of different substances.

It is the nature of Dravya or substance to have qualities and modifications, and to be subject to production and destruction at the same time that it has permanence, (Utpādayinīśādhadravya). To be thus is to exist. Though a substance is spoken of as something distinct from its qualities or modifications still it is to be considered as identical with them, since neither of them can exist without the other. When an old form or modification, such as that of loose earth, is destroyed, a new one such as that of a jar is produced, and in both cases we have the same substance, viz., earth. Thus at one and the same

continuance or
ings, one called

The production
ly existing, if we

think of it from the latter point of view, i.e., as a Paryāya or modification; while it is not the production of something not previously existing, when we look at it from the former point of view, i.e. as a Dravya or substance. So when a soul becomes, through his merits or demerits, a god, a man, or a denizen of hell, from the first point of

The seven modes of
assertion.

Saptabhaṅginaya or the seven modes of assertion. You can affirm existence of a thing from one point of view (Syādasti), deny it from another (Syānāsti); and affirm both existence and non-existence with reference to it at different times (Syādasti nāsti). If you should think of affirming both existence and non-existence

at the same time from the same point of view, you must say that the thing cannot be so spoken of (Syād avaktavyaḥ): Similarly, under certain circumstances, the affirmation of existence is not possible, (Syād asti avaktavyaḥ); of non-existence (Syād nāsti avaktavyaḥ); and also of both (Syād asti nāsti avaktavyaḥ). What is meant by these seven modes is that a thing should not be considered as existing everywhere, at all times, in all ways, and in the form of every thing. It may exist in one place and not in another, at one time and not at another, &c. It is not meant by these modes that there is no certainty or that we have to deal with probabilities only, as some scholars have thought. All that is implied is that every assertion which is true is true only under certain conditions of space, time, &c. This is the substance of the section which treats of Dravyasāmānya or Dravya generally.

Species of Dravya
and their proper-
ties.

Then we have Dravyaviśeṣa. Dravya is divided into Jīva and Ajīva. Jīva is Chetana, i.e. sentient or conscious, and Ajīva Achetana, i.e. insentient or unconscious. The latter is of five kinds—Pudgala (matter), Dharma (right conduct), Adharma (unrighteousness), Kāla (time), and Ākāśa, (space) Ākāśa is divided into two parts, Loka and Aloka. The first is filled with Jīva and the first four

or time, to render the modifications of substances possible; and of Jīva or Ātman, to undergo Upayoga, i.e., the realization of the three kinds of nature mentioned before. A Jīva or Ātman in a worldly condition has four kinds of Prāṇa or living powers, viz., 1st, Indriya-prāṇa or the sensational power of five kinds; 2nd, Balaprāṇa, or the power of action by means of the body, speech, and mind; 3rd, Āyuhprāṇa or the power of sustaining a bodily form; and 4th, Ānāpānaprāṇa or the power of respiration. The first being of five kinds and the second of three, we have altogether ten. The four kinds of Prāṇa are the effects of Pudgala; and the Jīva having delusion, desire, and hatred developed in it, becomes tied down to the Karman which Pudgala generates and to the Prāṇas, and thus experiences the fruit of the Karman, and while so experiencing contracts the ties of other Karman. "The Ātman being sullied by Karman assumes Prāṇas again and again as long as he does not abandon his attachment to the body and other external objects," (24). The several forms of god, man, brute, &c., which the same soul goes through, are due to Nāman (name) and Karman which spring from the Pudgala (27). The body, the Manas (mind), and speech are the effects of Pudgala; and a Pudgala substance is a collection of atoms. "I am not made up of Pudgala, nor have I made the collections of Pudgala atoms; therefore am I not the body nor its creator," (36). Karman arises from Pudgala, but it operates

What in man be-
longs to his own
nature and what
to Pudgala.

soul consisting of desire, hatred, and delusion produces Bondha or the fettered condition, (54). The Ātman is the author of his own condition or development, out of that of the Padgala; the actions of the Padgala are not done by the Ātman though he is associated with the Padgala, (58, 59). When the Ātman having desire and hatred is developed into the Subha (good) or Aśubha (evil) condition, then Padgala develops into the eight kinds of Karma* the first of which is the concealment of the truth; and since both are associated together in the same place, that Karma operates as a fetter to the soul, (60, 61). The fetters of the soul are really his delusion, desire, and hatred; and the actions of the Padgala are so only in a secondary sense, (63). He who does not abandon his attachment for his body and possessions and thinks 'here I am', 'this is mine,' abandons the path of a Śramaṇa and goes astray, (64). 'I do not belong to others, others do not belong to me, I am more knowledge (Jñāna)'; he who thinks thus thinks really of himself as the Ātman, (65). I think myself to be knowledge and faith (Darsaśāhita), not to be apprehended by the senses, the great being, firm, unchangeable, and independent, (66). Bodies, possessions, pleasure, pain, enemies, and friends are not everlasting; the pure nature of the soul as knowledge and faith is everlasting, (67). He who being purified contemplates himself as such cuts the knot of delusion, (68). The knot of delusion being cut, desire and hatred being destroyed, a man assumes the nature of a Śramaṇa indifferent to pleasure or pain, and attains eternal happiness, (69).

Having in this manner explained the nature of the particular Dravyas and the three conditions of the Jīva or Ātman, our author proceeds to describe the way of attaining the highest condition, viz., that of purity and simple thought in which there is eternal bliss. That way is to become a Śramaṇa after one has taken leave of his relations and friends. Here two leaves of the manuscript are missing. But the frame of mind in which one should enter on that condition of life appears to have been given here in this way. The man should think that nothing in the world really belongs to him, should have subdued his passions, and should be determined to go through the several modes or processes of attaining knowledge and faith and of Chāritra, Tapas, and Virya. The commentator states that the modes or processes of attaining knowledge and faith are eight in each case, Chāritra is of thirteen kinds, Tapas of twelve kinds, and Viryachāra is intended to bring forth the powers of one's own soul. The intending Śramaṇa should also have assumed Yathā-jātarūpa, literally "that form in which one is born," the original or primitive and uncontaminated form. The external requisites of a Muni or Śramaṇa laid down by the Jīna are that he should assume such a form, and should shave off his hair and moustache, should have no property, abstain from killing, and should not adorn his

How to attain the highest condition of which the soul is capable.

Requisites of a Śramaṇa.

body. The internal requisites which put a stop to future births are, that he should be free from attachment to worldly objects, that he should be devoted to the purification of his nature (Upayogaśuddhi), that he should be pure and he should not be dependent on any

He should also realize in himself preceptor who initiates him may own; and then it is that he becomes are the primary requisites of a

Moral discipline by
means of Vratas,
Samantas, &c.

Sramana as laid down by the best of Jinas, and if they are set at naught through carelessness, the *Sramana* has to be re-initiated. (a) *Vratas* or vows for avoiding sinful actions which are five* according to the commentator; (b) *Samitis* for the preservation of the vows, which are also five†; (c) *Indriyavodha* or the restraining of the five senses; (d) shaving off the hair; (e) six‡ *Āvśyaka* observances; (f) *Achela*, 'not wearing cloth' or nudity; (g) *Asnāna*, "not bathing"; (h) *Kshutisāyana*, "sleeping on the bare ground"; (i)

... protect all life;
... steal (even
... Sakala-

+ They are:—1 Iryāsamb, going by paths trodden by men, beasts, carts, &c., and looking carefully, so as not to occasion the death of any living creature; 2

darśanaśāstragṛha, p. 39.

But according to
evil names, in
This is done
hanging down
distance of 50
Dharmapita.

Adantadhavana, "not cleansing the teeth"; (k) Sthitibhojana, "dining while standing"; (l) Ekabhukta, "taking one meal only." In all there are twenty-eight observances, (7, 8). If after the holy bodily observances have been begun a break occurs, it should be condoned by processes the first of which is *Ālochana* or confession. And if there is an interruption in the internal advancement, the *Sramana* should go to another *Sramana* who is proficient in the doctrine of the *Jina*, confess his fault and abide by his directions, (10, 11). Wherever he lives, whether in the company of other *Sramanas* or alone, a *Sramana* should take care that his vow is not violated, and should avoid attachment for all things other than his pure soul. The *Sramana's* vow is to be considered as properly observed only then, when he avoids all attachment, devotes himself to the true doctrine and to the acquisition of knowledge, and fulfils the (twenty-eight) primary requisites, (12, 13). Attachment to objects other than one's pure soul operates as a fetter; therefore do *Sramanas* abandon everything. Without total renunciation the heart is not purified; and if the heart is not purified what possibility is there of the destruction of *Karman*? (18, 19). But this general rule has exceptions. A *Sramana* may, having in view the necessities of the time and place when and where he lives, take such things to himself as do not check his highest development, (21). Such form of the body as befits a *Sramana*, the words of a *Guru*, discipline (*Vinaya*), the study of the *Sūtras*, must be accepted (24); these cannot be renounced. So also the things the abandonment of which would check progress must be accepted. Without the body you cannot go through the whole discipline which brings on the highest development; it should therefore be preserved and food taken to preserve it. But if the food is acquired by begging without committing the forty-two faults, the *Sramana* who eats it may be said in effect not to eat it, (26). He is a *Sramana* who does not care for this world or for the next, who eats and moves just in the proper manner, and who is free from *Kashāya*, i.e. love and hatred or likes and dislikes, (25). The body is the only property of the *Sramana* and for it even he has no attachment.

This is the *Āchāra* or course of conduct prescribed for a *Sramana*; but one essential thing more is required for the attainment of *Moksha*. He who is absorbed in one thing only is a *Sramana*. Such singleness of devotion he only has whose knowledge about the nature of things is certain, and certainty of knowledge can be had from the *Āgamas* or *Jaina* sacred books only; therefore, the study of *Āgamas* is a matter of the highest importance, (1). The *Sramana* who has not studied the *Āgamas* does not know the nature of his soul and the nature of things distinct from the soul; and it is not possible for him to put an end to *Karman* if he does not know the nature of these things, (2). All objects with their various qualities and developments are properly explained in the *Āgamas*, and the *Sramanas* know them only by learning the *Āgamas*, (4). If a *Sramana* does not study the *Āgamas*, there can be no moral discipline, how can . . . does not become

Perfect faith in the true doctrine necessary for a *Sramana*.

No moral discipline without knowledge.

No knowledge without faith in the Scriptures.
No eternal bliss by mere faith without moral discipline.
Therefore the three jewels necessary.

perfect by merely learning the Āgamas if he has no faith in what is taught there about things; nor does he obtain eternal bliss (nirvāṇa) by mere faith if he does not go through the moral discipline, (6). —Here is explained the necessity of the so-called three jewels (Ratnas),

for the body and other things, he does not become perfect or attain eternal bliss even if he knows all Āgamas, (8). That Śramaṇa who has realized the five Samitis and the three *Gūptis, restrained the five senses, got over the Kaśhāya,† and has Darśana and Jñāna fully, is to be considered as having undergone thorough discipline (Sahyata). (9). Friends and foes, pleasure and pain, praise and censure, a clod of earth and gold, are alike to him, (10). He who is perfected simultaneously in Darśana, Jñāna, and Chāritra is to be regarded as having attained singleness of devotion (Aikāgrya) and has completely realized the nature of a Śramaṇa.

The Śramaṇas who attain the second condition only.

The way to eternal bliss has thus been shown. The author next proceeds to mention the duties of the Śramaṇas who realize the Subha or good only and not the Suddha. These two classes of monks are mentioned, he says, in the scriptures; the first have Āsmita‡ and the last are free from it. The duties of the Subhopayogin are:—

passion without expecting anything in return; and doing what he can to bring relief when he sees a Śramaṇa afflicted with disease, hunger, thirst, and fatigue. Such a course of conduct is good for a Śramaṇa; but for a Grihasītha or householder it is of the highest importance and leads him indirectly to Moksha. Then follow a few

1508

Gāthās with five each of
 creed. These five jewels are :—1, Samsāratattva, 2, Mokṣatattva, 3, Mokṣatattvasādhaka, 4, Mokṣatattvasādhana, 5, Sāstraphalābhā. In the first of these Gāthās, it is stated that he who does not apprehend the true doctrines which form the Jainā creed and believes his fancies to be true, revolves in the circle of existences for ever. 2.—He whose conduct is not improper, and who has firm belief in the truth, and is at peace, does not remain long without the fruit. 3.—He who knows all things truly, is free from attachment for external as well as internal things foreign to his true nature, and has no desire for the pleasures of sense is called Suddha or pure. 4.—He who is pure is a real Śramana, he alone knows the correct doctrine and possesses true knowledge, and he alone attains Nirvāṇa. The next five leaves being lost, the fifth Gāthā is not before me. (Appendix III. KKK.)

The five jewels.

This is a summary of the Jainā doctrines as explained by a teacher of very great authority among the Digambaras. The idea of the three conditions of the soul, the sinful, the meritorious or virtuous, and the pure or serene, with the corresponding fruits of a miserable life among the lowest orders of being, of a life of happiness and pleasure in the regions of the gods, and of eternal bliss, is common to this system with the Sāṅkhya, the Advaita Vedānta, and Buddhism. But it differs from the last in maintaining the existence of the soul as an independent substance, and from the other two in regarding love, hatred, merit or virtue, &c., as qualities of the soul, and in maintaining that the soul is capable of development or modification. According to the Sāṅkhya and Vedānta, the soul

Comparison of the cardinal doctrines of Jainism with those of the Sāṅkhya, Vedāntic and Buddhist systems.

the insentient principle, which is Prakṛiti in the first system, and Māyā or Avidyā in the second. With the Jainas the fettered condition is the result of the qualities of the soul, love or desire and hatred, and of their insentient principle, the Puṅgava. To distinguish the soul from the Prakṛiti or Avidyā with its results and know it as distinct is what is necessary for Mokṣhā or deliverance according to those two systems; while according to the Jainas, that condition of the soul in which it loves and hates must give way to the development of the highest qualities, viz. purity, serenity, and limitless knowledge. In admitting love, hatred, and others as the qualities of the soul, the Jainas agree with the Vaiśeṣikas. On one or two points they hold a view which is of the nature of a compromise between the Sāṅkhyas and the Vedāntins on the one hand and the Vaiśeṣikas on the other. The former maintain the doctrine of Satkārya, i. e., that an effect is the same as its material cause or pre-exists in that cause and is only made manifest by the operation which that cause undergoes; while the latter advocate the doctrine of Asatkārya, i. e., that the effect which is produced is something new and did not exist before. But the Jainas maintain that an effect pre-exists in the cause in one sense and is a new thing in another. If you look at an effect such as a

jar as a mere substance, the substance is the same as in the loose earth of which the jar is made; but if you look at the jar as a modification, it is new and did not exist when the earth was in the condition of loose particles. Similarly, Dravya as the substratum of qualities is not recognised by the Sāmkhyas and Vedāntins; with them a Dravya and its qualities are identical. The Vaiśeṣikas regard the two as distinct but connected together by the relation of Samavāya (constant connection). The Jainas admit Dravya as the substratum of qualities, but like the Sāmkhyas and Vedāntins regard both as identical, since one of them cannot exist without the other.

Jainism not a sect
of Buddhism.

The Jainas attribute the fettered condition of the soul or Bandha to delusion, desire, and hatred, or more systematically to Kaśāya as explained in a former note, and inculcate moral discipline as the means of destroying them. The Buddhists also seem in a way, according to some writers, to attribute it to desire; but they trace worldly misery and the succession of births and deaths to Avidyā or ignorance of the truths that everything is momentary and there is no such permanent substance as the soul. This is unknown to Jaina metaphysics; but the two systems agree in laying down moral discipline as the way of riddance from the Samāsāra. They have also got some names such as Arhat, Śramana, and Jina, which are common, though the Jainas have altered the sense of a few, such as the term Puṅgava. But the doctrinal differences and differences on minor points are so great that Jainism and Buddhism must be considered as two different systems of religion springing from the same stream of ideas, just as in modern times the systems of Rāmāṇja and Madhva have sprung up from the same current of Pāñcharātra and Vedāntic ideas; and one of them can, by no means be considered to have branched off from the other. But that as a system Jainism is much later than Buddhism is, I think, unquestionable; because, 1st, some of its ideas resemble those of the Vaiśeṣikas; 2nd, a morbid extravagance characterises its moral discipline, while the tone of that of Buddhism is much more healthy; and 3rd, its sacred language is the principal Prakṛit while that of the Buddhists was originally the Pāli; and the Prakṛits were, as I have stated elsewhere, formed in my opinion about the beginning of the Christian era. So that though the Niggaṇtha Nātaputta may have flourished about the time of Buddha, Jainism must have received a definite shape and the sect become compact several centuries later. But of this more hereafter.

The Niyamasāra.

No. 299 is a copy of the Niyamasāra with a commentary by Padmaprabhavarādhāridera. The manuscript is in many places unreadable. In the second Gāthā it is stated that Mārga and Mārgaphala are mentioned in the system of Jina; Mārga is the way to deliverance (Moksha), and its fruit is Nirvāṇa. 2. Niyama means that which must be necessarily done; and Jñāna or knowledge, Darśana or faith, and Chāritra or moral discipline constitute Niyama. 3. Niyama is the way to deliverance and its fruit is the highest Nirvāṇa. The work thus expounds the whole discipline which the seeker of eternal bliss should subject himself to; and the great vows, the Samitis, the Gupitis, &c., are explained. In the introduction,

Nature of its contents.

the commentator renders his obeisance to Siddhasena, to Akalaṅkabbatta who was a "sun to the lotas in the shape of reasoning," to Pūjyapāda who was a "moon to the sea of words" (grammar), and to Viranandin. In the body of the work, Padmaprabha quotes Amṛitachandra, Guṇabhadra, Samantabhadra, Somadeva and others.

The work contains twelve Adhikāras which are as follows:—1st, Jiva, 2nd, Ajiva, 3rd, Bhāva, 4th, Vyavahārachāritra, 5th, Nīśchayapratikramana, 6th, Nīśchayapratyākhyāna, 7th, Ālochana, 8th, Suddhanīśchayapṛāyaśchitta, 9th, Paramasamādhi, 10th, Paramabhakti, 11th, Nīśchayaparamāvaśyaka, 12th, Suddhopyoga. Each of these is called a Śrutaskandha. At the beginning of the fifth Adhikāra, Mādhyasenasūtri is adored by the commentator and at the end Viranandin.

No. 297 is a manuscript of the Dharmāmṛita by Āśādhara with a commentary by himself entitled Bhavyakumudachandrikā. The work has nine chapters. In the first, the general nature of Dharma consisting of the three jewels is explained; and in the second the nature of Samyaktva as well as the way of realizing it. Mithyātva is faith in gods that have animal and human attributes such as hunger, desire, and hatred, in teachers who are encumbered with clothing, &c., and in Dharma that allows of the destruction of life; and the opposite of this is Samyaktva. So that Samyaktva is faith in the Jaina, or in this particular case, the Digambara doctrine, and Mithyātva is faith in other creeds. In the Niyamasāra also it is stated that Samyaktva is the result of faith in the doctrines laid down in the Āgamas revealed by the Āpta who is spoken of as one who is free from all shortcomings and in whom the highest qualities have been developed. The subjects treated in the following chapters are these:—III. Jñāna, IV. Chāritra or Samyakechāritra; V. Piṇḍarīkuddā or the unobjectionable food; VI. Mārgamahodyoga, i. e., the subduing of the passions, such as anger, pride, &c., and the acquisition of the gentle virtues; VII. Tapas—(1) external, consisting in fasting or eating little, &c., and (2) internal, consisting in Ālochana or confession, Pratikramana, and several other processes; VIII, the six Āvaśyakas explained in a former note; IX. the daily and occasional duties (Nitya and Naimittika) such as the adoration of the Jinns and of the Guru, the worship of the images of the Tīrthanekaras, and others.

Dharmāmṛita
with a commentary
by Āśādhara.
Contents.

At the end of the work Āśādhara gives his own history. Āśādhara belonged to the family of Vyāghravarāla and was the son of Sallakshana or Lākshana and his wife Ratni. He was born in the fortress of Mandakara situated in the country of "a lac and a quarter" (*aṣṭadalakṣa*) which was the ornament of the Sākambharī Lake. He had by his wife Sarasvatī, a son of the name of Chhābada who was a favourite of Arjunaśrī, king of Mālava. Āśādhara was lovingly complimented by the sage Udayasena in the words, "Great is Āśādhara who is the swan on the lotus of the family of Vyāghravarāla, the son of Sallakshana, and the Kālidāsa of the Kaliyuga, whose limbs are gratified by drinking the nectar of poetry and who possesses an all-seeing eye of wisdom." Madanakīrti the

Āśādhara's history.

great Yati or ascetic also said to him, "You are a store of wisdom." When the country of "a lac and a quarter" was subdued by Sâhibavandina the king of the Turushkas, Âśâdhara being afraid of religious violence (literally, destruction of righteousness), emigrated to the country of Mâlava in which the holy tradition flourished under the fostering care of the king of the Vindhyas, and living in Dhârâ with a large family, learned the principles of the Jaina faith and Jainendravâkaraṇa from Paṇḍita Mahāvira, the pupil of Paṇḍita Dharasena. He was praised by Vilhana, "the lord of poets" and the minister for peace and war of Vijayavarman, king of the Vindhyas or Mâlava, in the words, "Noble Âśâdhara, know that being a son of Sarasvatî you are my brother, as a matter of course, and a friend; and to say that you are so in words involves redundancy." Âśâdhara afterwards lived in the city of Nalakachchhapura for advancing the cause of the Jaina faith, in the territory of king Arjuna which was full of Śrâvakas. He taught grammar to Paṇḍita Devachandra and others, to Viśâlakīrti and others the six Tarkaśâstras which operated in their hands as a weapon for conquering all enemies, the works or doctrines of the Jina to Vinayachandra and others, and poetry to Vâlasarasvatî and Madana the great poet, so that they became renowned among men of taste and culture.

List of his works. Âśâdhara wrote the following works:—1, Prameyarsnâkara, a metaphysical treatise containing a clear exposition of the Syâdvâda; 2, Bharatesvarâbhyudaya, a poem, having at the end of each canto a stanza containing the word Siddhi, with a gloss; 3, Dharmâmṛita containing the essence of the teaching of the Arhat, with a gloss entitled Jñânadīpikâ; 4, Râjimatīvipralambha, a small poem on Nemi, with a gloss; 5, Adhyâtmarahasya, composed at the command of his father and much liked by those who have begun the practice of Yoga; 6, glosses on the Mâlârâdhana, Chatarvimsatistava, &c.; 7, Kriyâkalâpa from the Amarakośa; 8, a commentary on Rudrata's Kâvyâlaṅkāra; 9, Sahasranâmastava of the Arhats with a gloss; 10, Jinayajñakalpa, with a gloss entitled Jinayajñakalpadīpikâ; 11, Trishashtisūpti, containing stories about the sixty-three persons abridged from sacred (Ārsha) Mahāpurāṇas, with a commentary; 12, Nityamahuddiyta describing the manner of washing the [images of the] Jinas and worshipping them; 13, Ratnatrayavidhâna, explaining the importance of the worship of the Ratnatrayavidhâna; 14, Ashtâṅgahridayoddyota, written to render the Vâggbhāṣasamhitâ plain." Âśâdhara, the author of so many works wrote this commentary to elucidate the duties of the Yatis laid down in his own Dharmâmṛita. There was a rich man of the name of Pâpa, the foremost of the citizens of Nalakachchhapura, who belonged to the family of Khaṅkhilya. He was a Jaina and a good and virtuous man, of gentle manners and liberal in his gifts for the worship of the Jinas. He had two sons of the names of Bahudeva and Padmasînha. Bahudeva's sons were three, Haradeva, Udayin, and Stambhadova. Haradeva represented to Âśâdhara that Mahichandra the Sâdhu had caused to be written a commentary on the duties of the lay followers laid down in the Dharmâmṛita, and solicited him to do him the favour of writing a commentary on the duties of the Yatis or monks which portion of the work was unintelligible even to the most intelligent. Being so

requested by Hnradeva and out of regard for Dhanachandra, Pandita Āśādhara composed this commentary entitled Bhavyakamudachandrikā. It thus appears that we have before us one only of the two parts of the Dharmāmrita, the portion containing the duties of lay followers (Śrāvakas or Gṛihasthas) not being in this manuscript. The commentary was composed in a Jaina temple in Nalakachchhapura in the reign of Jaitugidova, the son of Devapāla, king of Mālara or Avanti and belonging to the Pramāra race; and was finished on Monday the 5th of the light half of Kārtika in the year 1300 of Vikrama. (Appendix III. LLL).

Of the works mentioned by Āśādhara as having been composed by him we have, besides the Dharmāmrita, No. 10, Jinayajñakalpa, in Dr. Bühler's collection of 1875-76, and Nos. 9 and 11 have been purchased by me since. At the end of the latter there is a Prasasti like the one under notice but much shorter, and most of the verses in it are the same as in the other. The work, however, was composed in 1292 of Vikrama, that is eight years before the commentary on the Dharmāmrita. The reigning prince even then was Jaitugidova, son of Devapāla of the Pramāra race, and Āśādhara was living at Nalakachchhapura and composed the work in the temple of Nemi.

How many of these exist in our collection.

The Sāhibarandina, after whose conquest of the country about the Sāmbhar lake Āśādhara emigrated to Mālava, must have been Shaha-buddin Ghori who vanquished Prithvirāj, king of Ajmir and Delhi, in 1193 A. D., and laid the foundation of the Mahomedan empire in India. The two dates given by our author correspond to 1236 A. D. and 1244 A. D. When Āśādhara left his country he must have been a young man, for he studied the doctrines of Jainism and grammar at Dhārā. For this reason and also because the fear of religious violence that drove him away must have been excited in the minds of the people immediately after the Mahomedan conquest, it appears likely that he left the Sāmbhar country soon after 1193 A. D.; so that at the time when he wrote the Trishashṭisampriti (No. 11) he must have been in Malwa for about forty-two years. During this time he speaks of three reigning kings of Malwa, Vijayavarman, whose minister Vilhaga was his friend, Arjuna during whose reign he went to live at Nalakachchhapura and whose favourite his son was, and Jaitugidova, the son of Devapāla. In the list of the princes of Malwa hitherto traced we have the name of Arjuna and his latest known date is 1272 Vikrama, i.e., 1216 A. D. He is therefore the Arjuna spoken of by our author; but he must have died before 1292 Vikrama, since Jaitugi was the reigning prince in that year. The name of this king as well as of his father Devapāla have not yet been found elsewhere, and the latest prince we know of is Arjuna. The Vijayavarman mentioned by Āśādhara may have been Jayavarmadeva, the son of Yasovarman. This last prince ascended the throne in 1190 samvat or 1134 A. D., wherefore it is possible that his son Jayvarman was on the throne about 1195 A. D. or 1251 Samvat when Āśādhara must have been in Dhārā. But between 1195 A. D. and 1211 A. D. the earliest date of Arjuna we shall have to place two princes at least, Vindhavarman and Subhavarman, regarding the others as collaterals holding subordi-

Identification of Sāhibarandina.

Malwa princes mentioned by Āśādhara.

nate power and the *Amuṣhyāyana* of some of the inscriptions as a pronominal derivative.*

Sakalakīrti's *Tattvārthasāradīpaka*.

His date.

No. 294 is *Tattvārthasāradīpaka* by Sakalakīrti. Sakalakīrti was the spiritual head of one of the branches of the sect and succeeded Padmanandin, as we learn from the *Prasasti* at the end of the *Hari-varṇa*, to be hereafter noticed, by Jinādāsa who was a pupil of Sakalakīrti. Sakalakīrti was succeeded by Bhuvaṇakīrti, and a pupil of this latter named Jñānabhūṣaṇa wrote a work entitled *Tattvājñānatarāṅgiṇī*, a copy of which has been recently purchased, in 1560 of the Vikrama era. Śākhachandra, the fourth High-priest of the sect after Sakalakīrti and the second after Jñānabhūṣaṇa wrote two of his works, as will be stated hereafter, in 1608 and 1613 of Vikrama. So that Sakalakīrti must have lived about 1520 Samvat or 1464 A.D. Sakalakīrti wrote many works some of which are represented in the present collection, but more have been procured since.

Contents of Chapter I.

The *Tattvārthasāradīpaka* is divided into twelve chapters. In the first we have, after the usual salutations, a statement of the seven *Tattvas* or principles. These are (1) *Jīva*, (2) *Ajīva*, (3) *Āsrava*, (4) *Bandha*, (5) *Saṁvara*, (6) *Nirjarā*, and (7) *Moksha*. The first four and the seventh have already been explained in the preceding pages. *Saṁvara* is preventing the *Āsrava* or flowing in of the *Karman* upon the soul by means of the *Samitis* and *Gupitis* explained before; and *Nirjarā* is the destruction of the *Karman* in two ways, (1) by suffering or enjoying its fruit when it is produced (*Saripāka*), or (2) putting an end to it before it matures and brings about the fruit. Those who desire final deliverance resort to the latter way and destroy their *Karman* by means of *Tapas* or austere observances, bodily and spiritual.

Five kinds of knowledge.

Jīva is described as a conscious substance, capable of development (*Upayoga*), imperceptible to the senses, an active agent, and as big as the body it animates. He suffers or enjoys the fruits of his deeds, goes through a succession of births in consequence of *Vidhi* (*Karman*), and becoming perfect through the destruction of the *Vidhi*, soars upwards. He obtains knowledge of five kinds.—1st, *Mati* or sensational; 2nd, *Sruta*, that derived from the sacred books; 3rd, *Avadhi*, limited or conditioned; 4th, *Manahpariyaya*, knowledge of what passes in the minds of others; 5th, *Bodha* or *Kevala*, the highest or perfect knowledge. Sensational and revealed knowledge is explained at length in the first chapter. The four stages of the former, *Avagraha*, *Īhā*, &c., are explained in a former note. Under the second, the author gives an account of the whole sacred literature which I here reproduce:—

Śrouta or the sacred literature of the Jains.
Aṅgas.

The three grand divisions are *Aṅga*, *Pūrva*, and *Aṅgabāhya*.
I.—*Aṅga*

1. *Āchārāṅga*, in which the duties of Yatis or monks are given. It contains 15,000 words (*Paṇa*.)

* See *Jour. Am. Or. Soc.* Vol. VII.; *Prinsep's Tables*; *Jour. Rom. B. R. A. S.* Vol. I., p. 263; and *Colebrook's Essays*, *Ujjain Inscriptions*.

2. Sūtrakṛitāṅga, in which the ways of condoning any violation of discipline that may have occurred are explained. It contains 36,000 words.
3. Sthānāṅga, which treats of Dravyas and the things comprehended under that category. It is made up of 42,000 words.
4. Samavāyāṅga, by means of which the divisions of Dravya, Kṣhetra, Kāla, and Bhāva are shown by proficient men to be of the same number by the same kind of calculation. It is made up of 164,000 words.
5. Vyākhyāprajñapti, containing the answers given by the Jinendra to the sixty thousand questions put by the Gaṇadhara, as to whether a Jīva exists or not; composed of 228,000 words.
6. Jñātridharmakathāṅga, containing various religious conversations between the Tirthamkaras and Gaṇadhara; composed of 556,000 words.
7. Upāsakādhyayanāṅga, in which the vows and duties of the lay followers and the righteous course of conduct proper for them are detailed by the Gaṇadhara. It contains 1,170,000 words.
8. Antakṛiddaśāṅga, in which is given the history of ten Kavalins belonging to the system of each of the twenty-four Tirthamkaras, who with great courage overcame all obstacles and effected the destruction (Anta) of Saṁsāra. It is composed of 2,328,000.
9. Anuttarapāpādikāṅga, in which is similarly given the history of ten Yogins for each Tirthamkara who attained to the five highest (Anuttara) conditions. It contains 9,244,000 words.
10. Praśnavyākaraṇāṅga, in which the questions of others are answered. It has 9,316,000 words.
11. Vipākasūtrāṅga, in which the results of the good and evil actions of men are explained. It has 18,400,000 words.

The total number of words in all the Aṅgas is 41,502,000.

12. Dṛiṣṭivādaṅga, in which an account is given of the advocates of the theory of action (Kriyāvādins) and of other things, and which is made up of 6ve classes of treatises, viz., (i.) Parikarman, (ii.) Sūtra, (iii.) Prathamāṇṇyoga, (iv.) Pūrragata, (v.) Chhūlikā.

(i.) Parikarman consisting of,

Parikarmans.

1. Chandraprajñapti, in which the lords of the Jinns have described the power, motion, and such other things relating to the moon, and given the duration of his life. It has 3,605,000 words.
2. Sūryaprajñapti, containing a similar account of the sun. It has 503,000 words.

3. Jambûdvîpaprājñapti, containing an account of the mountain ranges, land, &c., of Jambûdvîpa. It has 325,000 words.
4. Dvîpavârdhiprajñapti, containing an account of the innumerable islands, seas, and mountains. It has 5,236,000 words.
5. Vyākhyâprajñapti, expounding the nature of the six Dravyas, with their qualities and modifications. It has 8,436,000 words.

In all, Parikarman is made up of 18,105,000 words.

(ii) Sûtra, in which men's being the agents of their actions and having to suffer or enjoy the fruits, and such other things are taught. It contains 8,800,000 words.

(iii) Prathamânyoga, containing 5,000 words and explaining the nature of the sixty-three holy persons (Śalākāpuruṣas.)

Pûrvas

II.-(iv) Pûrvagata—

1. Utpâdapûrva; 10,000,000 words; treats of the production, destruction, and continuance or permanence of Jîva and others.
2. Agrâyanîyapûrva; 9,600,000 words; expounds the chief things in or the essence of the Ângas.
3. Viryapravâdapûrva; 7,000,000 words; treats of the powers and knowledge of the Chakrins, Kovalins, the gods, &c.
4. Astinâstipravâdapûrva; 6,000,000 words; discusses the doctrines about the existence or non-existence of the five Astikâyas* included under Dravya.
5. Jñânapravâdapûrva; 9,999,999 words; treats of the origin of the five kinds of knowledge and of the three kinds of ignorance, and of the persons who possess them, &c.
6. Satyapravâdapûrva; 10,000,000 words; treats of Vâg-gupti or the restraint of speech and of agreeable and truthful speech, &c.
7. Âtmnapravâdapûrva; 260,000,000 words; treats of the agency of the souls, of their suffering and enjoying the fruits of their actions, &c.
8. Karmnapravâdapûrva; 18,000,000 words; treats of the Karman (works) of men.
9. Dharma-
ts of the
re Karman
its being
ture of the
vows and observances, &c.

* Jîva and four of the five subdivisions of Ajîva, i.e., Pudgala, Dharma, Adharma, and Âkâsa, are called Astikâyas. They are so called because they exist in time and spread over space. Kâla does not extend over space, therefore it is not Astikâya.

10. Vidyānnvādapūrva; 11,000,000 words; treats of the eight parts, the reason and others, of Vidyās or systems of knowledge.
11. Kalyāṇapūrva; 260,000,000 words; recounts the blessed deeds of the 63 holy persons (Śulakāpuruṣa.)
12. Prāṇāvāyapūrva; 130,000,000 words; treats of medicine (?)
13. Kriyāvisālapūrva; 90,000,000 words; treats of metres, figures of speech, poetry, arts, the merits (of these), &c.
14. Lokobindasārapūrva; 125,000,000 words; teaches the way to deliverance and other things.

The total number of words in the Pūrvas is 955,000,005.

It should be remarked that the Pūrvas form one of the three chief divisions and are thus contrasted with the Aṅgas, but they are also regarded as forming one of the subordinate divisions of Dṛiṣṭivāda, the twelfth Aṅga.

(v.) Chālikā.

1. Jalagatā; 20,980,200 words; walking on water and arresting the force of water by means of charms, &c.
2. Sthalagatā; 20,980,200 words; charms and other processes (Mantra and Tantra) for walking on land.
3. Māyagatā; 20,980,200 words; charms for producing magical wonders.
4. Rūpagatā; 20,980,200 words; teaches the art of assuming various forms, such as that of a tiger, an elephant, &c.
5. Ākāśagatā; 20,980,200 words; gives the Mantras and Tantras for moving in the sky.

Chālikā.

In all the number of words in the Chālikās is 104,946,000.

The total number of words in the last Aṅga composed by the Gaṇadharas with its five divisions is 1,086,856,005.

The total number of words in the Jina scripture, consisting of the twelve Aṅgas composed by the Gaṇadharas, is 1,128,858,005.

The total number of letters contained in all the Padas or words uttered by the Jina is 16,348,307,888.

In the first Pūrva there are 10 Vastus or topics, in the second 14, in the third 8, in the fourth 18, in the fifth 12, in the sixth 12, in the seventh 16, in the eighth 20, in the ninth 30, in the tenth 15, and in the remaining four 10 each. In all, there are 195 topics in the fourteen Pūrvas. Each of these Vastus or topics has twenty Prābhṛitas; so that the total number of Prābhṛitas is 3,900.

III.—Aṅgabāhya.

Aṅgabāhya.

1. Sāmāyika.	8. Uttarādhynyana.
2. Chaturvīṃśatistava.	9. Kalparyavahāra.
3. Vandanā.	10. Kalpākalparidhānaka.
4. Pratikramana.	11. Mahākalpa.
5. Vainayika.	12. Puṇḍarika.
6. Kṛtikarman.	13. Mahāpuṇḍarika.
7. Dāśavakālaka.	14. Aṣṭikasama.

These fourteen miscellaneous (Prākīrṇaka) treatises, not included in the main text, are intended for the benefit of persons who are not yet ready for the study of the Tattvārthasāradīpaka. The total number of Padas or chapters is 100 (Appendix III. M'M M.)

The contents of the succeeding chapters of the Tattvārthasāradīpaka are as follows:—

Contents of Chapter II.

Chapter II. 1. The nature of the remaining three kinds of knowledge. 2. The fourteen Guṇasthānas or stages in the development of the soul from the lowest, that of an unbeliever and a sinful man to the highest, that of a Jīna or Keraṇin. The three kinds of souls (1) Bāhārātman, (2) Antarātman, and (3) Parārātman. The ignorant, unbelieving, thoughtless, sinful, worldly man belongs to the first class; he who is a believer, is thoughtful, and righteous, and is engaged in working out his deliverance, belongs to the second; and those who are delivered to the third.

Chapter III. The lowest kind of Dhyāna or contemplation.

Chapter III. Ārtarandradhyāna, i.e. contemplation of or constant thinking about the misery in which one is or the calamity he has met with (Raudra) should be

Chapter IV. Dharmadhyāna.

Chapter IV. Dharmasūkladhyāna:—Dharmadhyāna, i.e. contemplating in a retired place how and when one shall be free from the circle of births (Apāya), by what means one's mind and body will be pure

Sūkladhyāna.

keeping the body and the eye perfectly steady and motionless and restraining the breath; internally (1) contemplating the things included under the categories laid down in the sacred books or their names one after another, that is, first a Dravya or substance, then its quality or modification, or another substance, &c.; (2) fixing the mind on one of these things only. Before, however, one is qualified to enter on this Dhyāna he must already have made a great deal of progress in holiness and have accustomed himself to the other Dhyānas to be mentioned below; and the result of this Dhyāna is said to be the destruction of all Karma and final deliverance.

Chapter V.

Piṇḍasthadhyāna.
Pārthivī Dhirāṇa.

Chapter V. The other Dhyānas necessary for the success of the Sūkladhyāna are (1) Piṇḍastha, (2) Padastha, (3) Rūpastha, and (4) Rūpātita. The first has its mind successively on five objects: (3) Māruti, (4) Vāruṇi, air or place before his mind and without wares. He should then imagine a lotus with a thousand petals, as big as Jambūdvīpa and shining like gold, to be situated in the midst of a dark sea.

Āgneyī Dhirāṇa.

conquer his enemy the Karma. The Yogin should then imagine a lotus with sixteen petals jutting out, as

existing in the hollow of his navel. He should contemplate the fourteen vowels and *am*, *ah* as marked on the sixteen petals, and the great Mantra *Arham* (ॐ) with the dot over the line as shining on the pericarp. Then he should imagine a volume of smoke arising from the curvilinear *r* or *repha* of the Mantra, then a succession of sparks, and then a continuous flame. The flame increasing in intensity burns the lotus which exists in the heart, upside downwards, and which is the product of the eight Karmans and has eight petals. He should then imagine fire in a triangular shape with the Svastika on its apex, away from his body, blown by the wind, and burning brightly with a golden flame. The fire from the Mantra burns the body in the inside, and this fire from the outside; and being in flames the body is reduced to ashes and also the lotus in the navel. Thus far we have the *Āgneyī Dhāraṇā* or the concentration of the mind on fire. Then the man should imagine wind blowing with the

Māruti.

y the ashes, after

which he . . . his is the Māruti
Dhāraṇā. . . of clouds pouring

Vāruṇī.

down rain in torrents accompanied by thunder and lightning. After that he should imagine a stream of water bearing the standard of Varuṇa, beautiful like the crescent of the moon and overflowing the sky. With this water, he should wash off, in imagination, all the noises of his body. This is *Vāruṇī Dhāraṇā*. Then he should contemplate himself to be in qualities like an all-knowing being, free from the seven elements, sitting on the throne, adored by the gods, possessing celestial excellences, and shining like the full moon.

Rāparatī.

The contemplation or *Dhyāna* that is effected by using certain words or letters is called *Padastha*. The Yogin should imagine lotuses in certain parts of the body with a certain number of petals; and think of the sixteen vowels written on the petals of one, the twenty-five consonants from *k* to *m* on those of another, and the remaining eight *y*, *r*, &c., on those of a third, and then sit muttering and contemplating them. He should similarly, with a concentrated mind, meditate on the highest Mantra *Rām* (ॐ) which according to the various sects is Brahman, Hari, Buddha, Maheśvara, Śiva, Śarva, and Mahēśāna. But it is the all-pervading, all-knowing, serene Jiva, the god of gods, that stands there, having assumed the form of that Mantra. The Yogin should also mutter and meditate on the Mantra *ha* (ह) and on *Om* (ॐ) which last he should imagine as existing on the pericarp of the lotus of his heart. *Om* is made up of the first letters of the names of the five Parameshthins, Arhat or Arahanta, Āsārīra or Asarīra (Kevalin), Āchārya or Āriya, Upādhyāya or Uvajjhāya, and Mani (Sādhu); and it should thus be thought of. Again, the Yogin should meditate, imagine as drawn on lotuses on his body, and meditate on, the following Mantras containing the names of the Parameshthins:—

Padastha Dhyāna.

जमो अरिहन्ताणं । जमो सिद्धाणं । जमो आश्रियाणं । जमो उवज्जायाणं ।
जमो होए सव्वसाहूणं ।

There are a good many details about such matters into which I will not enter.

Rāpastha Dhyāna.

Rāpasthadhyāna is contemplating the lord Jina, sitting on a throne of jewel in the assembly of men who are desirous of salvation, surrounded by the twelve Ganas and the eight door-keepers, possessing infinite greatness, a store of infinite virtues, of a celestial body, shining more brilliantly than a Koṭi of suns, fanned by excellent *chowries*, attended on by the gods, free from the eighteen blemishes, endowed with all the excellences, and expounding the Dharma. Rūpātīṭadhyāna consists in contemplating the highest form of one's own soul, as immaterial, a store of virtues, and resembling the Siddhas between whom and himself there is no specific difference.

Rūpātīṭadhyāna.

Dhyānabhāvanā.

Chap. VI.—Dhyānabhāvanā, which consists in imagining oneself as having realized the highest qualities. The Yogin should think, "I am a Siddha, I am like a Siddha, I am an enlightened soul, I am in infinite bliss, I possess infinite power" &c., &c. There is a long string of such assertions with regard to oneself. After this we have some general remarks on contemplation and the conditions on which success in it depends.

Contents of Chap VII.

Chap. VII.—In this are given the characteristics of the five classes of Nirgranthas who are qualified to enter on and practise the Dhyāna of Dharma and Śukla. The names of the five classes are (1) Pālāka, (2) Vakuśa, (3) Kuśīla, (4) Nirgrantha, and (5) Snātaka. Then are described the five Bhāvas or spiritual conditions of a man. They are (1) Aupaśamika which is of two kinds, (2) Kṣhāyika, of nine kinds, (3) Kṣhāyopasaṃmika, of eighteen kinds, (4) Audayika, of twenty-one kinds, and (5) Pāriṇāmika, of three kinds. The Aupaśamika condition arises from the Karman being for a time separated from the soul; and the purity of the latter consequent upon it is compared to that of turbid water which has been purified by its being touched with such a thing as the Kataka fruit, the sully matter settling down at the bottom of the vessel containing the water. The Kṣhāyika condition is produced by the destruction of Karman and is comparable to that of pure water which has been separated from the dirty matter and kept in a clean vessel. The Kṣhāyopasaṃmika condition is a mixture of the last two and arises from a partial destruction of Karman. It is comparable to turbid water that has become partially clean. The Audayika condition arises from the Karman being about to produce its effect, such as taking a soul to the world of the gods or lower animals according to his deserts. The Pāriṇāmika condition is the original or natural condition of the soul independently of his connection with Karman, such as his conscious nature. The circumstances under which some of these Bhāvas arise, and their spiritual effects, as well as their sub-divisions, are explained. Then we have the seven Nayas, the points of view or principles with reference to which certain judgments are arrived at or arrangements made. The Dravyārthika and Paryāyārthika rules mentioned before are divisions of the first of these Nayas.

Chaps. VIII-XII.

Chap. VIII treats of the five divisions of the Ajīva principle, Chap. IX of the Āsrava, Chap. X of the Bandha, Chap. XI of Saṃvara, and Chap. XII of Nirjarā.

No. 290 is Kārtikeyānuprekshā with a commentary by Subhachandra. The original consists of Prākṛit Gāthās in the Aryā metre by Kārtikeyasvāmī, who is called a Śāḍhu by the commentator. Subhachandra was a branch of which line as Kṇadakundāchā, 'adma-

Kārtikeyānuprekshā.

Date of Subhachandra, the commentator.

nandin, Sakalakīrti, Bhrvanakīrti, Jñānabhūṣaṇa, Vijayakīrti, Subhachandra. Subhachandra finished his work on the 10th of Māgha in the year 1613 of Vikrama. Another work by Subhachandra, the Pāṇḍava Purāṇa, a copy of which has been procured since, was composed, we are told at the end of the manuscript, in 1608 Vikrama.

Anuprekshā is thinking, meditation, reflection, study; and there are twelve such meditations or studies in the book. I. Anityānuprekshā, setting forth the impermanence of everything. II. Aśarāṇānuprekshā or "the reflection about helplessness," in which it is stated that nothing can save man except the three jewels. III. Samsārānuprekshā, in which the unceasing succession of births and the miseries the soul has to go through are mentioned. IV. Ekatvānuprekshā, in which, we are told, that the soul goes through the circle of existences alone, suffers alone, and can be blissful alone. When this is borne in mind, everything else becomes unworthy of the soul's desire. V. Anyatrānuprekshā, where it is laid down that everything from the body downwards, our friends, relations, and possessions, are foreign to our soul. VI. Āśuchitvānuprekshā, where we are asked to reflect how impure the body with the blood, flesh, and other things is, and how in connection with it the soul becomes impure; therefore we should cease to love the body, and concentrate our whole attention on the pure soul. VII. Āśravānuprekshā, where, the nature of Āśrava is explained. VIII. Saṁvāranuprekshā, where the mode of resisting the operation of the Āśrava is explained. IX. Nirjarānuprekshā, in which the manner of destroying the Karman is given. X. Lokānuprekshā, in which we have a description of Loka and the six kinds of objects contained in it. Loka was not created, nor is it supported by any being of the name of Hari or Hara, and is in a sense eternal. Its area, the upper and the lower worlds, the beings existing in it with their different kinds, the duration of the lives of gods, beasts, &c., the different kinds of bodies made up of light, air, earth, and water, the nature of the soul, the three kinds of soul, Bahirātman and others, the connection between the soul and Puṅgava, the nature of Dravya generally, of Kāla, &c., are mentioned. XI. Durlabhdānuprekshā.—The soul dwells in various bodies and for a long time. The attainment of the human body, therefore, is a matter of great difficulty; it is more difficult to have a sound and healthy body, and still more to have a sound mind in that sound body; therefore, one should make good use of his life as a human being and resort to the three jewels. Even as a god he is not able to go through the whole discipline that is necessary for attaining final deliverance. XII. Dharmānuprekshā, in which the Dharmas of householders or lay-followers and of the monks are given. The first are twelve in number and they are as follows:—

Contents of the work.

Duties of the lay-followers.

I. A *Srāvaka* or lay-follower must be *Samyagdarśanaśuddha*, i. e., must have faith in the Jain dispensation and thus be free from the faults and defects leading to and arising from unbelief and false belief.

II. He should abstain from wine, flesh, and others. Under the expression "and others" the commentator puts down *asaśvætida*, oil, ghee and water kept in a leathern vessel, honey, butter, rice-gruel, nocturnal meal, five kinds of fruit containing insects in them such as *Udumbara*, gambling, intercourse with a courtesan or the wife of another man, hunting, theft, onions or bulbous roots, other roots, and leaves. These two duties appear to be compulsory on all *Srāvakas*. The following are optional.

Optional duties.

III. *Vratadhārin*. There are *Srāvakas* who assume three kinds of vows; viz., (i) five *Anuvratas*, (ii) three *Gunavratas*, and (iii) four *Sikshāvratas*.

The *Anuvratas*.

(i) The *Anuvratas* are the same in name as the *Mahāvratas* of the *Sramapas* or monks, but in some cases interpreted differently. They are:—1. Not to destroy, or cause, or permit to destroy life. 2. Not to speak about killing, or harshly, or abusively, or reveal a secret; but to speak what is agreeable and beneficial to all living beings, and what is righteous. The commentator quotes a verse in which not to tell a lie is spoken of as the second *Anuvrata*. 3. Not to take a very valuable thing in exchange for one of little value, not to appropriate what has been lost by another, to be content with a small gain, and not to take what belongs to another without his permission. 4. To look upon a woman other than one's wife as a mother, a sister, or a daughter. 5. To destroy greed and be content, regarding everything as perishable, and to lay down a limit beyond which one shall not go in the acquisition of money, grain, gold, land, &c.

The *Gunavratas*.

(ii) The *Gunavratas* are:—1. *Digvirati*, i. e., to lay down a limit beyond which one shall not travel in the different directions or a limit as to the countries one shall visit for the acquisition of

Pāpapakṣa, or giving advice to others in matters concerning agriculture, tending of cattle, trade and such other things and about the union of men and women; (3) without any purpose with earth, uselessly; (4) *Himsādhāra*, i. e., keeping a hen or such other destructive animal, dealing in weapons and iron implements (such as a spade), keeping (and giving) sealing wax, the residue of oil-seeds after they are ground, and other things (i. e. according to the commentator, opium, aconite, &c.); and (5) *Duśśruti*, i. e., hearing read the *Sāstras* which delude (such as *Bhārata*, *Bhāgavata*, &c.), and works containing buffoonery and teaching the art of subduing others to one's will by means of charms, and books on erotics; and hearing others vilified. 3. *Bhogopabhogaparināna*, or regulating one's enjoyment of food, betelnut and leaves, clothes, &c., according to one's means.

(iii) The Śikshāvratas are:—1. Sāmāyika, which consists in sitting or standing as long as may be convenient in a quiet place in the morning, noon, and evening, with the body motionless, the hands folded, the senses restrained, all sinful thoughts expelled, and the mind concentrated on the words of the Jina, absorbed in the contemplation of one's own pure or highest nature, and reflecting on the hidden sense of the Vandana (i. e. according to the commentator, the names of the five Parameshthins, and the words, images, and temples of the Jinās, together with prostrations and other movements that are made in pronouncing the formulas containing their names). 2. Proshadha* or Posaha, i. e., to observe a fast or eat once only or one dish only on the two holy days (the 8th and the 14th of each fortnight), after having given up bathing, unguents, ornaments, company of women, odours, incense, lights, &c., and assumed renunciation as an ornament. 3. Giving food, medicine, knowledge, and three classes of persons worthy of the who has assumed the great vows, next, a believer who has assumed the Śrāvaka vows, and lastly, a simple believer). 4. Deśavakāśika, which consists in drawing closer or contracting every day the limits already laid down (in accordance with the Guṇavratas) to the range of one's travels and to the enjoyment of the objects of the five senses and doing the same with clothes and the other things enjoyed, in order to destroy greed and desire and avoid sin.

IV. Sāmāyikavratadhārin is one who with a serene heart makes Kāyotsarga, i. e., abandons his love for his body, turns the hands twelve times,† prostrates himself twice, bows his head four times, reflects on his own pure nature, or the image of Jina, or the highest syllable, and contemplates the various effects of Karma. These movements of the hands and the prostrations are, it appears, to be made while pronouncing the five formulas given before (प्राज्ञे अग्निं हृताग्निं, &c.) Sāmāyikavrata.

V. Proshadhavratadhārin is he who on the 7th and 13th of each fortnight going to a Jaina temple in the afternoon and performing some ceremonies, undertakes to observe a fast, so as to abstain from eating, drinking, tasting, and licking, abandons all household occupation, passes the whole night in meditations about Dharma, rises early in the morning, goes through all the ceremonies, passes the day in the study of the scriptures, performs the Vandana, passes the night in the same way, goes through the Vandana again next morning and the ceremony of worship, feeds guests belonging to the three classes (mentioned before, viz., a monk, a believer who has assumed certain vows, and a simple believer) and then dines himself. Proshadhavrata.

VI. He is Sachittavirata who does not eat a leaf, fruit, bark, root, and tendril which have life. The other duties.

for:
are
dot

* This expression has been variously explained by the commentator.

VII. A Nisivirata Śrāvaka is one who abstains from eating, drinking, &c., at night, and does not cause others to eat, drink, &c.

VIII. A Brahmavratin Śrāvaka is one who has no desire for any woman.

IX. He is Tyaktārambha who does not enter upon any undertaking nor causes others to do so.

X. A Nirgrantha Śrāvaka is one who has freed himself from attachment to anything internal or external, considering it a sin.

XI. That Śrāvaka is Anumananavirata who goes through his household affairs not through a feeling of pleasure but because they must be gone through.

XII. He is Uddishtāhāravirata who eats the proper sort of food given to him by others without his asking for it, and free from the nine faults of being prepared, caused to be prepared, or wished for by the mind, speech, or body.

The ten duties of monks.

The author next proceeds to describe the ten duties of monks. They are these:—1st, Uttama Kṣamā or perfect forbearance; 2nd, Uttama Mārdava, perfect humility; 3rd, Ārjava or perfect simplicity; 4th, Sauchaiva, perfect purity or freedom from greed; 5th, Satya or veracity; 6th, Saṁyama, or acting in a manner not to occasion the destruction of life; 7th, Tapas, or bodily mortification and purificatory exercise; 8th, Tyāga or renunciation of palatable food, furniture, and house; 9th, Ākincchya or renunciation of all attachment for a living or dead thing and of worldly affairs; and 10th, Brahmacharya or chastity. Then are mentioned some virtues that a believer should realize; and thus ends the twelfth Anuprekṣā.

A Chālikā and the twelve kinds of Tapas.

Then follows a Chālikā in which the twelve kinds of Tapas are explained. They are:—1, Anaśana; 2, Avamodarya; 3, Vṛttipari-saṁkhyāna; 4, Rasaparityāga; 5, Viviktaśayyāsana; 6, Kāyakleśa; 7, Prāyāścitta, which is of ten kinds; 8, Vinati, of five kinds; 9, Vayāvṛitya; 10, Svādhyāya; 11, Kāyotsarga; 12, Dhyāna. Under the sixth Dharma or duty given above viz., Saṁyama, come the treatises on Dhyāna which is that described

by Sakalakīrti, and very often the same words are used in both the treatises in explaining its nature. The first six modes of Tapas constitute the Bāhya or "external" Tapas; and the rest, the "internal" or spiritual Tapas. (Appendix III N N N)

Prasṇottaropāsakā-chāra.

No. 305 is Prasṇottaropāsakāchāra by Sakalakīrti. It is written in the form of questions from a pupil and their answers by the teacher, and contains an exposition of the duties of householders or Śrāvakas. These duties, we are told, were first of all laid down in the seventh Aṅga Upāsakādhyāyana which was composed by the Gaṇadhara Vṛishabha (senā) after he had learnt the subject from the first Jina. Subsequently each successive Tirthamkara taught the Aṅga, and last of all it was taught by Mahāvira and Gaatama and then by Sudharma, Jambāsāmin, Viṣṇu and other Munis

who knew the twelve Āṅgas. But in the course of time when man's life became short and his intellect narrow, the Āṅgas, Pūrvas and other sacred works were lost. Then the great Yatis Kunda-kundāchārya and others taught the duties of householders; and the knowledge traditionally handed down from them Sakalakīrti proposes to avail himself of in the composition of his treatise. As these duties of the S'rāvakas have already been given, I need not examine the present manuscript further.

No. 291 is Jinasaṁhitā in which the modes of worshipping the Jinas, constructing temples, &c. . . . . Two works on the ritual.

It is put in the old form of t . . . . .

king of Magadha. No. 293

form of the ceremonial Prayogas of the Brahmans. The author is S'rutasāgara, the writer of another work, the Tattvārthadīpikā, which will be noticed in the next report. S'rutasāgara was, as stated at the end of the work, the pupil of Vidyānandin who was the successor as High-priest of Devendrakīrti. Devendrakīrti's predecessor was Padmanandin. In a work entitled Sudarśanacharita by Nemidatta, Sīmaṇandin is represented as Nemidatta's teacher, and as the pupil of Mallibhūṣaṇa, the successor of Vidyānandin. S'rutasāgara who is also mentioned must have been a fellow-student of Mallibhūṣaṇa. Nemidatta wrote another work called S'īpāla-charita, a copy of which we have in the present collection (No. 310) in Samvat 1585. Here he gives the following succession list:—

the Sārasvatīya Gacchhha of the

3 Vidyānandin; 4 Mallibhūṣaṇa.

her, was the pupil of this last.

Nemidatta represents himself as "devoted to the service of S'rutasāgara and other Yatis." So that S'rutasāgara's literary activity must be referred to about the year 1550 Samvat or 1494 A. D.

As a further authority for the explanation of the doctrines of the Digambara Jinas here attempted I give in Appendix III. the entire Sūtras of the system composed by Umāsvāti or Umāsvāmin, two copies of which I have procured since the above was written O O O. These Sūtras are alluded to by Mādhyama in his account of the Jaina sect and also a Vṛitti on them by Yogadeva, a manuscript of which was purchased by me about a year ago. Umāsvāti appears to be an old author and two other Vṛittis on his Sūtras by Pūjyapāda and Vidyānandin are mentioned by Yogadeva.

Sūtras on Jainism by Umāsvāti.

B.—*Legendary literature.*

No. 301 is a manuscript of the Padmapurāṇa by Ravishena. Dr. Bühler's collection of 1875-76 contains a Hindi version of it (No. 632), and this is the original Sanskrit. The Purāṇa contains the story of Rāma and Rāvana, and as in other cases was first communicated by Mahāvīra to his Gaṇadhara Indrabhūti (Gautama), from whom it passed to Sudharma and thence to Jambūsvāmin. This last communicated it to Prabhava and he to Kīrti, and Kīrti to Anuttara-vāgmin. Ravishena got a manuscript of the work as composed by the last and wrote his Itāmāyana. At the end the same thing is stated in other words. Indrabhūti taught the Purāṇa as he learnt it from Mahāvīra, and it was published by Uttaravāgmin the pupil of the

Padmapurāṇa by Ravishena.

grand pupil of Jambūsvāmin. Anuttaravāgmin is, it will be seen, here called Uttaravāgmin. Ravisheṇa was the pupil of Lakṣmṇasena and he of Divākaraṇyati. Divākara was the pupil of Indragura. Ravisheṇa composed this Purāṇa when one thousand two hundred years and one-half of the fourth after that, had elapsed since Vardhamāna attained to perfection, i. e., in 1204 of the era of Mahāvīra's Nirvāṇa. From the Digambara Paṭṭāvali, two copies of which exist in Dr. Bühler's collection of 1875-76 (Nos. 628 and 629), it appears plain that though the Digambaras refer the birth of King Vikrama to 470 A. Vir., they place the beginning of his reign and consequently the epoch of the era eighteen years later, i. e., in 488 A. Vir., and calculate their dates in accordance with that. So that 1204 A. Vir. corresponds to 716 Vikrama or 660 A. D., while if we take 470 A. Vir. as the initial date of the Vikrama era, it corresponds to 734 Vikrama or 678 A. D., (Appendix III. P P P.)

Date of its composition.

Jinasena's Ādipurāṇa.

The author's date.

No. 288 is a manuscript of the Ādipurāṇa, a work by Jinasena. It contains an account of Vṛishabhha, the first Tīrthamkara. Jinasena wrote another work entitled Harivaṃśa; and a verse occurring at the end of it in which he gives the date of its composition as 705 Śaka corresponding to 783 A. D., has been given by me in my Early History of the Dekkan. The Purāṇa, we are told, was first narrated by the first Jina to Bharata through his Gaṇadhara Vṛishabhāsena, and by Gautama, the Gaṇadhara of Mahāvīra the last Tīrthamkara, to Śrenika. From Gautama it passed on to Sudharma, from him to Jambūsvāmin and so on through a continuous line of teachers and pupils to Jinasena. In the introduction Jinasena speaks of the following authors in terms of praise:—

Previous Jaina authors mentioned by Jinasena.

1. Siddhasena, who was a lion to the elephants in the shape of opponents in argumentation.
2. Samantabhadra, who with the thunderbolt of his words shattered to pieces the mountains in the shape of false doctrines.
3. Śrīdatta, who acted the lion in the destruction of the elephants in the shape of his opponents.
4. Yaśobhadra, the mention of whose very name was sufficient to humble the pride of a whole assembly of learned men.
5. Prabhāchandra, who by his Chandrodāya delighted the worlds.—In a marginal note the full name of the work is given as Nyāyakumudachandrodāya.
6. Śrīvakoṭi, by means of whose words the world resorting to the four ways of deliverance becomes happy.—The work here alluded to is called Bhagaratyārādhanāchatuṣṭaya.
7. Jaṭāchārya.—In a marginal note Sīrhanandin is given as his proper name.
8. Kānabhikṣu, the bright jewels of whose words, agreeing as they did with the Dharmasūtras, attained the form of Kathālamkāra.—Probably he was the author of a work called Kathālamkāra. In a marginal note Devamuni appears to have been given as his name.

9. Akalaṅka, a lion in the shape of a disputant and the Tirthaṅkara of all learned men, whose holy words washed off their sin in the shape of flaws in speech, and than whom learning and argumentative skill could go no further—Akalaṅka is praised by all subsequent writers and he is spoken of as having defeated the Baddhas in argument.

10. Virasena, the teacher of Jinasena and an eminent dialectician who obtained the title of Bhaṭṭāraka and was the

11. Jayasenaguru, author of Vāgarthasaṅgraha.

Jinasena uses in one place puns on the words Dṛiḥatkāthā, Lambha, and Guṇādhyā, and in another quotes a definition of poetry given by some writer, and expressing his dissent, gives his own. At the beginning of the third chapter there is an interesting passage containing the refutation of the doctrine of a Creator, in which objections of the nature of those considered and answered in the first Pāda of the second chapter of Śmṛkarācārya's Bhāṣya on the Vedānta Sūtras are brought forward against that doctrine. In chapters XXXVIII—XL are described the fifty-three rites or ceremonies to be performed from conception to death, a good many of which correspond to those of the Brahmans and have the same names, such as Garbhādhāna, Nāmakarṇa, Chaula, Upavīti, Vivāha, &c. Fires, Mantras, and other things are admitted, but the Mantras are not those of the Brahmans but others newly composed. Jinasena professes to follow in this part of his work the seventh Āṅga or the Upāsakadaśāṅga. Out of the forty-seven chapters of this Purāṇa, the last five were written by Guṇabhadra, the pupil of Jinasena, who also wrote the second part or Uttarapurāṇa, of which No. 289 is a copy. (Appendix III. Q Q Q.)

The fifty-three rites.

The Uttarapurāṇa contains an account of the other Tirthaṅkaras down to Vardhamāna the last. At the end there is a long and valuable Praśasti already brought to notice by Mr. K. B. Pāṇikar in the *Indian Antiquary* and by myself in the *Early History of the Dekkan*. I give it entire in Appendix III, having collated four manuscripts to arrive at an intelligible text. In the beginning we are told that "the line (of teachers and pupils) known by the name of Sena was the place in the ocean of the Mūlasaṅgha where were found bright jewels in the shape of great men. In that line flourished Virasena Bhaṭṭāraka, the leader of the army of Vira (Mahāvīra), who frightened away all elephants in the shape of opponents in argumentation. In him Jñāna and Chāritra assumed, as it were, a bodily form, and he shone to confer benefits upon those who were his disciples. Wonderful it is that the sun-lotuses of the faces of princes who prostrated themselves (at his feet) while going round him, bloomed and looked beautiful by means of the rays of the moon in the shape of the nails of his toes. The monks expounded the Siddhīhūpaddhati ('the way to the region of perfection') to others, though there is a difficulty at every step, after having studied his commentary." It thus appears that Virasena composed

The Uttarapurāṇa by Guṇabhadra.

Praśasti at the end.

Virasena.

Jinasena.
Amoghavarsha.

a commentary on a work entitled Siddhibhūpaddhati. Virasena was followed by Jinasena. The king Amoghavarsha prostrated himself at his feet and considered himself to have been purified, when he did so. Jinasena in the refutation of the as regards the Siddhānt

His colleague Daśa-
ratha.

Guṇabhadra.

knotty points in books, and was a poet of a high order. He had a colleague of the name of Daśaratha in whose "perspicuous words the true import of all the Śāstras shone as clear as an image in a mirror, and could at once be apprehended even by children." Guṇabhadra of a worldwide fame was the pupil of these two. He knew the truth, as well as the works which expound it, and his mind was matured by his resolutely going through the Siddhāntas which contain information on all the minor branches of learning. He devoted himself to the practice of Tapas, and his words dispelled the darkness in the heart of men. The revered Jinasena, the author of glosses on the Siddhāntas, composed "the life of Pura" (Rishabha-charita), in which there are instances of all metres and figures, which sets forth the doctrines of all the Śāstras incidentally, is calculated to put to shame all other poems, and is worthy of being read even by the learned.—Whether the glosses meant were those contained in his Purāṇas or were separate treatises does not appear clear.—The work left incomplete by Jinasena was completed by Guṇabhadra who was obliged to have recourse to brevity on account of the long time that had already elapsed; and consequently his portion does not contain details. The reader of this Purāṇa will learn the nature of the fettered condition of the soul with its causes and effects, will know what are good deeds and what evil deeds, and will see that there is such a thing as final deliverance and a way that leads to it. His faith will increase and he will learn how the Āsrava or flowing in of Karman is prevented and how its Nirjarā or destruction is effected. Therefore this Purāṇa should be explained to others, heard read by those who long for deliverance, thought about, worshipped, transcribed, and caused to be transcribed. Lokasena who was the chief of Guṇabhadra's disciples, obtaining influential assistance, succeeded in having his teacher's instructions as regards this Purāṇa acted up to always by respectable people.—The instructions ancient must be those expressed in the last sentence.—This holy Purāṇa containing the essence of all the Śāstras was consecrated by the best among the faithful and worshipped on Thursday the 5th (of the light half) of Āśvina in the year 820 of the Śaka king, the cyclic year being Pīṅgala.—This was the current year, and 819 was the past year.—At that time the king had destroyed all his

Lokasena.

Date of the conse-
cration of the Pu-
rāṇa.

Akālavarsha

war elephants had on and, as if their thirst

and not even question, man on the other resorted to the dense forest of sandal trees, open to the gentle breeze that waves of the ocean, a

sun did not penetrate

all her previous abodes found a happy resting place in his bosom.

And Lokasena, rning the province of

Vanavāsa by his father after him-
self. He was the son of Chella-

Lokaditya.

ketana and younger brother of Chelladhvaja, and encouraged the growth of Jainism.—Then follow a few laudatory verses but we have had enough of that sort of matter. (Appendix III, R R R).

The princes Amoghavarsha and Akālavārsha mentioned in this Prāsasti belonged to the Rāshtrakūṭa dynasty which ruled over the Dekkan, and here as elsewhere we have evidence of the great power of the family and the large extent of territory over which it ruled. The dates of the former occurring in inscriptions are S'aka 775, 787 which is represented as the fifty-second year of his reign, and 799. Jināsena who is spoken of as having been adored by the prince wrote his Harivaṃśa as has already been stated in S'aka 705, when Vallabha, son of Kṛṣṇa, whom I have identified with Govinda II, was on the throne. Amoghavarsha must have succeeded his father Govinda III in S'aka 735; so that Jināsena lived at least 30 years after the completion of his Harivaṃśa and may have lived longer. Akālavārsha's other dates are S'aka 797 and 824. There must be some mistake as regards the former, if his father's date 799, which occurs in an inscription in one of the Kānheri caves, is correct. The Prāsasti represents him as reigning in S'aka 820 which is perfectly consistent with the date 824. In S'aka 820, we gather, that Guṇabhadra the pupil of Jināsena and the continuator of his work was not living, and it was his pupil Lokasena who consecrated the Parāṇa. So that, supposing Jināsena to have lived for about ten years after Amoghavarsha's accession, i. e., up to S'aka 745, the interval of 75 years between S'aka 745 and 820 is not too long for his pupil Guṇabhadra and Guṇabhadra's pupil Lokasena. There are inscriptions of the times of Amoghavarsha and Akālavārsha in which Bunkayarasa and Samkaragaṇḍa of the Chellaketana family are represented as ruling over the province of Banavāsī as their feudatories. The latter of these is probably the prince spoken of in our Prāsasti. Another work of Guṇabhadra entitled Atmānāsāsana has recently been discovered and a copy of it purchased for Government. Guṇabhadra is there also called the pupil of Jināsena.

Identification of the
princes mentioned
in the Prāsasti.

At the end of No. 288 the copyist gives a succession list of the High-priests of his sect which is as follows:—1 S'ubhachandra-dera who belonged to the line of Kuṇḍakundāchārīya, to the Samavāṭigachchha, Balātākāragana, Nandyaṃnāya, and Mūlasaṃgha; 2 Jinachandradera; 3 Prabhāchandradera; 4 Chandrakirtidera; 5 Devendrakirti. The last was living in Sāvat 1674 when the manuscript was transcribed by his pupil Rishahhadāsa.

No. 309 is S'āntināthacharita or the life of the Tīrthamkara S'āntinātha by Sakalakīrti. In the beginning the author offers his salutations to or adores the following:—

S'āntināthacharita by
Sakalakīrti.

1. The Tīrthamkaras, some by name, and the rest generally.
2. The Siddhas, who are delivered from their enemies, the Karmans, are possessed of the eight virtues, have ascended to the highest top of Loka, are free from all misery, and enjoy infinite bliss.
3. The Āthāryas, who go through the five courses themselves, and take their pupils through them. These five courses are

The Parameshthina.

Darśanāchāra, Jñānāchāra, Tapaāchāra, Chāritāchāra, & Vīryāchāra—These the reader will remember are mentioned by Kundakundāchārya, and are given in a marginal note in this manuscript

4. Pāthakamunis or Upādhyāyas, as they are usually called, who study the Āngas, Pūrvas, and Prakīrṇakas to attain perfection and teach them to their pupils; and who are familiar with the twelve Āngas
5. Sādhus, who by difficult and terrible Tapas and by means of the three jewels walk by the path which leads to deliverance and are at all times absorbed in Yoga (mental concentration).

These are called the five Parameshthins.

6. All the Ganadharas from Vṛishabhasena to Gautama who composed the holy twelve Āngas for the benefit of those who wish to be delivered.

7. Sadharmāchārya, the possessor of pure knowledge (Kevalā-vagama) who like a cloud rained down the nectar of Dharma.

8. Jambūsvāmin who, even in his boyhood, killed by the sword of his asceticism the enemies, desire and delusion.

9. The five Srutakevalins Vishṇu, Nandimitra, Aparājita, Govardhana, and Bhadrabāhu. They were called by that generic name, because they were conversant with the whole of the sacred lore.

10. The Sūris, Viśākhāchārya and others.

The Kavis, viz.—

11. Kundakundāchārya.

12. Akalaṅka, the great dialectician.

13. Samantabhadra.

14. Pūjyapāda.

15. Nemichandra who was familiar with the Siddhāntas.

16. Prabhāchandra.

17. Jinasena. (Appendix III. SSS.)

It will thus be seen that there are among the Digambara Jainas five classes of persons deserving of adoration, viz.—I, the five Parameshthins; II, the Koralins, Gautama and his two successors; III, the five Srutakevalins; IV, the Sūris; V, the Kavis. The Kavis are later writers of repute, and undoubtedly historical personages. According to the fifth Gāthā of the Pravachanasāra the Ganadharas form the third of the five groups included under Parameshthins. They seem to be ideal and were sag labhāvira, his Ganadhara Gauta and others. They figure in all the formulas repeated at the time of Jina worship.

Another work of Sakalākīrti, the Pārśvanāthacharita, of which No. 303 is a copy, contains in the introduction verses of the same nature as the above, some of them being identical. The manuscript was transcribed in Śaivrat 1662 or 1695 A. D. at Māharoṣha during the reign of Akbar and of a dependent native prince of the name of

The Kevalins.

The Srutakevalins.

The Sūris.

The Kavis.

Pārśvanāthacharita
by the same author.

Râyasila. It was finished on the 5th of the light half of Bhâdrapada. The succession list of High-priests of the Sarasvatî Gacchhâ of the Balâtâkâragana of the Mûlasmangha, belonging to the line of Kundakundâchârya is thus given:—1 Padmanandin, 2 Subhachandra, 3 Jinachandra, 4 Prabhâchandra. The second pupil of this last was Ratnakirti; his pupil Bhuvanakirti; and his, Dharmakirti and Viśâlâkirti. Lakshmichandra was the pupil of the last, and was perhaps the head priest of some branch of the sect; for we have the expression *Tatpate* used after him. So then we have this part of the list thus:—1 Lakshmichandra, 2 Sahasrakirti, 3 Nemichandra, 4 Yasâkirti. From Ratnakirti downwards, each of these has the title of Mandâlâchârya. Then follows the genealogy of Nivâi, wife of Malu, who was a follower of the last priest and who caused the manuscript to be written. (Appendix III. TTT).

Nos. 314 and 315 are copies of a work entitled *Harivamśa* by Jinadâsa, pupil of Sakalakirti. In the introduction Jinadâsa says that these legendary histories were communicated by Vira to Gautama, and thence they passed to Sudharma, Jambûsvâmin, Vidyuchara, Kûti, Anuttaravid, Ravishena, and Jinasena in succession. Ravishena's Prabhava is here called Vidyuchara, and Anuttaravâgmin, Anuttaravid. It will be seen that Ravishena is here placed chronologically before Jinasena, and that is the conclusion we have arrived at from the dates occurring in their works. No. 314 was transcribed in Sahrât 1654 and finished on Thursday the 10th of the light half of Pausa. It was caused to be transcribed by Kshemachandra, the pupil of Chandrakirti, the successor of Prabhâchandra, High-priest of the Balâtâkâragana and Sarasvatigacchhâ of the Nandismangha which was a branch of the Mûlasmangha. (Appendix III. UUU).

Jinadâsa's *Harivamśa*.

No. 310 is *Sripâlacharita* by Nemidattayati which has already been noticed. It was composed by the author in Sahrât 1585 in the temple of Âdijina, in the town of Pûrpâsâ which was situated in the country of Mâlava. (Appendix III. VVV). The *Jivamdharaśvâmicarita* (No. 292) was composed by Subhachandra in Vikrama 16—. There is a misreading in the verse in consequence of which the figures in the units and tens places cannot be made out. In the introduction the author mentions Pûjyapâda, Samantabhadra, Akalauka, Jinasena, Jânabhâshana, and Subhachandra. There is a *Prasasti* of the copyist at the end but a portion of the leaf is torn off; and so it cannot be properly made out. (Appendix III. WWW.)

Two more works.

No. 313 is *Subhaumacharita* by Ratnachandra. Subhauma is the future Tîrtthamkara. At the end of the work we have a succession list. First of all in the Sârasvata Gacchhâ of the Mûlasmangha there was a Muni of the name of Kundakunda who belonged to the school of Simandhara. In his line flourished (1) Padmanandin, whose successors were (2) Sakalakirti, and (3) Bhuvanakirti. Then we have two Mandâlâchâryas, the first of whom was Ratnakirti, the fellow-student of Bhuvanakirti, and the second or his successor Yasâkirti. In the line of this last flourished Guptachandra who was succeeded by Jinachandra, the leader of the Balâtâkâragana. He was followed by Sakalachandra and after him came Ratnachandra, who is spoken of in the present tense since it was he who composed the work. The composition of the work was

Subhaumacharita.

Date of its composition and the history of the author

finished on Thursday, the 5th of the light half of Bhādrapada, in Śaṃvat 1683, in a temple of Pārśvanātha situated on the banks of

during the Assistance

Tejapāla,

aged to the

Divijendra-

kirti (Dvije), the successor of Chandrakirti, who himself followed Prabhāchandra. In a marginal note it is stated that these High-priests belonged to the Delhi establishment, ("were the occupants of the Delhi throne"). Teja belonged to the Gotra of Saumanya and Hema to the Pattani Gotra and lived in a city of the name of Pattana. Ratnachandra had come (to Magadha) on a pilgrimage to Saimedāchala accompanied by Jayakirti, son of Jagannalla, Kamalakirti, Kalyāna, Kachara, Kāchaji, and Bhogidāsa. Ratnachandra, son of a merchant, was of the Bhūyāda caste and

ben]. Of all the Śrāvakas

Dānis and Jaisarālas, the assistance rendered by Tejapāla son of Dhanarāja Kesin, was the most valuable, in so far as every thing needed was provided. Hemarāja, the lord of Hamirde, together with his nephew Hira, caused this (work) to be written. Blessing be to Mangala, the son

race, Bhīma and others(?) and Hemakirti raised Ratnachandra the author of this work to the pontifical chair.—In a marginal note Salem Sāh's other name is given as Jehangir, so that the Mogal Emperor during whose reign Ratnachandra wrote his work was Jehangir the son of Akbar who reigned from 1605 A.D. to 1627 A.D. The date 1683 Śaṃvat, the month being Bhādrapada (September-October), corresponds to 1626 A.D. (Appendix III XXX).

Traditional history of the Jaina sacred literature

We have seen that Ravisheṇa, Jioasena, Sakalakirti and others speak of the sacred lore as having passed from Gautama to Sudharma, thence to Jambūsvāmin, and so on in regular succession. This means that Jainism had no written books for a long period after the foundation of the religion. But the tradition as regards this matter is fully given in the Paṭṭāvali mentioned before (No. 529 of 1875-76) on the authority of old Prakṛit Gāthās which are there quoted. It is to the following effect:—

From a Digambara Paṭṭāvali.

Keralins.

After Mahāvīra's Nirvāna three Keralins flourished. They were (1) Gautama who lived for 12 years; (2) Sudharma who also lived for 12 years; and (3) Jambūsvāmin who taught the creed for 38 years

Śrūtakeralins

Then there were five Śrūtakeralins: 1, Viṣṇuvandin for 1 year; 2, Nandimitra for 16; 3, Aprājita for 22; 4, Govardhana for 19; and 5, Bhadrabāhu for 29. These knew the eleven Āṅgas and the fourteen Pārtvas by heart. The Gāthās; it is made by every way in keeping with

The Śāris or Achāryas who knew the sacred books in a gradually decreasing ratio

Śrūtakeralins; and Sakalakirti confirms it in the Praśnottaropāśa kāchāra, as we have seen. Then followed eleven persons who knew

ten Pārvas by heart. Their names and dates I give below. It will be seen that the last Śrutakevalin ceased to be in 162 A. Vir.

DAS'APĀVEADHĀRINS.

- 1 Viśākhāchārya, A. Vir. 162.   6 Siddhārthāchārya, A. Vir. 247.
- 2 Proshṭilāchārya, A. Vir. 172.   7 Dhṛṭisenāchārya, A. Vir. 264.
- 3 Kshatriyāchārya, A. Vir. 191.   8 Vijayāchārya, A. Vir. 282.
- 4 Jayasenāchārya, A. Vir. 208.   9 Buddhiliṅgāchārya, A. Vir. 295.
- 5 Nāgasenāchārya, A. Vir. 229.   10 Devāchārya, A. Vir. 315.
- 11 Dharmaseoāchārya, A. Vir. 329.

Then followed five persons who knew the eleven Āngas.

EKADAS'ĀNGADHĀRINS.

- 1 Nakshatrāchārya, A. Vir. 345.   3 Pāṇḍarāchārya, A. Vir. 383.
- 2 Jayapālāchārya, A. Vir. 363.   4 Dhruvasenāchārya, A. Vir. 422.
- 5 Kāmsāchārya, A. Vir. 436.

After the last the number of Āngas known went on decreasing.

- 1 Subhadrāchārya, A. Vir. 468, knew ten Āngas only.
- 2 Yaśobhadrāchārya, A. Vir. 474, knew nine Āngas only.
- 3 Bhadrabāhu, A. Vir. 492, knew eight Āngas only.
- 4 Lohāchārya, A. Vir. 515, was the head of the church for 50 years, but what the extent of his knowledge was is not clear. Probably he knew seven Āngas.

Then followed five men who knew one Ānga only.

- 1 Ahivālyāchārya, A. Vir. 565.   4 Pushpadaotāchārya, A. Vir. 633.
- 2 Māghanandyāchārya, A. Vir. 593.   5 Bhātavalyāchārya, A. Vir. 663.
- 3 Dharasenāchārya, A. Vir. 614.   He was the head of the Church for 20 years.

Thus for 683 years after the Nirvāṇa of Mahāvira the knowledge of the Āngas remained though in a gradually decreasing ratio. Then, according to the Hindi commentator, the last two of these Munis reduced the whole sacred lore to writing. It will be seen that the Kēvalins and the Śrutakevalins here named are the same as those mentioned by Sakalākīrti in the Śāntināthacharita, and the Āchāryas from Viśākha downwards are spoken of by him as Śāris.

The meaning of this very important tradition, as I consider it to be, is clear. The knowledge of the doctrines of the founder of Jainism was only orally handed down and there were no books. Gradually a great change came over the system. Some of the original doctrines were forgotten or ceased to be believed in and others must have come into vogue. The Jainas came to have written scriptures about 683 A. Vir., corresponding to 195 A. Vikr. and 133 A.D., when the last of the men who knew any portion of the sacred lore by heart died. Up to this time their sect must have been very unimportant, though it was probably founded about the time of Buddha. And its being in that condition is also indicated

Meaning of the tradition.

When the Jainas came to have written scriptures.

by the fact that while there are many inscriptions referring to Buddhism there are only a few solitary ones referring to Jainism up to about the 5th century of Christ. And the date 139 A.D. agrees very well with my conclusions as to the period when the Prakṛits were developed. They began to be formed, as I have stated, about the beginning of the Christian Era, and by about 139 A.D. they must have become distinctive dialects spoken in different parts of the country. It was therefore in the vernacular prevalent in one of the provinces in the second century that the Jaina books were written. Jainism probably began to raise its head when Buddhism began to decline, and succeeded in making way by bringing its doctrines nearer to the popular creed sanctioned by Brahmanism. They gave a substantial existence to the soul which was denied by the Buddhists, and raised their Tīthamkaras to the rank of the Supreme being though they denied to them the authorship of the world. They connected the popular heroes Rāma, Kṛṣṇa and others with their creed and even admitted domestic ceremonies such as those of the Brahmins. The compromise that some of their philosophic doctrines present between two Brahmanic schools has already been spoken of.

2. Ś'VETĀMBARA WORKS.

The manuscripts of works belonging to the Ś'vetāmbara Jains were made over for examination to my Assistant, Mr. Śinidhar Ramkrishna Bhandarkar. The following report has been drawn up by him and he is responsible for what it contains.

Hemachandra's
Nāmanāli.

No. 252 is a copy of Hemachandra's Nāmanāli with the commentary of Vallabhaḡaṇi, a pupil of Jñānavimala. In the beginning the commentator states that his work is an abstract made, for being

Ind. Ant. XI. 250) accompanied by religious festivities to which the minister Karmachandra contributed. During the joint spiritual sovereignty of these two and the political sovereignty of Śārasinhā at Yodhapura, Vallabhaḡaṇi composed his commentary in Sam. 1667.

Vallabhaḡaṇi Vāchanāchārya was a pupil of Jñānavimala Pāṭhaka. Jñānavimala was a pupil of Bhānnameru Vāchanāchārya who was the pupil of Chāritrasāra Pāṭhaka. Chāritrasāra was a disciple of Jinarājāsāri (Śāripada in Sam. 1432; died Sam. 1461; Ind. Ant. XI. 249) along with Jayasāgara, Ratnachandra and Bhaktilābha. (Appendix III. YYY).

The Śārasinhā mentioned above was also called Siwai Rāja and was a general in the Mogul army. He reigned from A. D. 1504 to 1610 (Prinsep II., p. 259).

Ashṭalakṣhyārthi.

The Ashṭalakṣhyārthi, No. 255, is an instance of mis-spent labour. The present manuscript contains only the first Khaṇḍa in

which 1 stanza were ex-
out of the remaining three quarters of the stanza we do not know.

The author of the work is Vāchanaśāharya Samayasundaragani, pupil of P. . . . . named was the chief pupil of . . . . . of the Bṛhatkharataragachic . . . . . to be the same as the author of the commentary on the Kalpasūtra to be hereafter noticed.

Samayasundara says he wrote the present work for sharpening his intellect. It is noticeable that the benedictory stanza invokes the blessings of the sun.

No. 256 is a copy of the Āśākyakaniryuktavachārni. The Nirukti is by Bhadrabāhu. In the beginning is explained a Prākṛit Sthavirāvali by Devagani or Devarddhi which was composed by him by way of doing reverence to the Sthaviras before he commenced his Nandisūtra and which usually introduces the Āśākyakaniryukti. The following are the names occurring in the Sthavirāvali, which are given here from the Nandisūtraṭkā, No. 276, as the first two leaves of No. 256 which contained the greater number of them are wanting:—Sudharman of the Agai-vaiśyana gotra; his pupil Jambū of the Kāśyapa gotra; Prabhava of the . . . . . of Jambū; his pupil, Sayyambhava he gotra of the Tungikagana or . . . . . Sayyambhava; his two principal . . . . . thara gotra and Bhadrabāhu of . . . . . of the Gautama gotra, a pupil of the former; his two principal pupils, Mahāgiri of the Ailāpatya gotra and Suhastin of the Vasistha gotra; Mahāgiri's pupil, Halisaha of the Kauṭika gotra who was of the same age as Bahula; his pupil Svāti of the Hārita gotra; Svāti's pupil Syāmārya who was of the same gotra as he; Syāmārya's pupil Sāṅḍilya of the Kauṭika gotra; Sāṅḍilya's pupil Āryasamudra whose fame had spread up to the three (eastern, western and southern) seas, who had taken the measure of the sea and land and who was ever unperturbed; Āryasamudra's pupil Āryamaṅga who was conversant with Kālika and other Sūtras and acted according to them; Āryamaṅga's pupil the pre-minded Nandilakṣhapana; Āryamaṅgalakṣhapana's pupil, Āryaśāgabastin, who was pre-eminent in treating of or explaining Vyākaraṇa,* Karana Bhāṅgi, and Karana-prakṛiti; Āryaśāgabastin's pupil, Revativāchaka; his pupil Sūnha of the Brahmadvipikāśākhā who received the Dikṣhā in Achalapura, and was talented and well-versed in explaining the Kālikaśruti; Sūnha's pupil, Skandilācharya, to whom was owing the "present" preaching of the scriptures over half of India on this side of Vaitāḍya; his pupil Himarut; his pupil, Nāgārjuna, who became Vāchaka when his proper turn came; Nāgārjuna's pupil Bhūtatanna,

Āśākyakaniryuktavachārni.

who was very much liked by the laity, and who was the chief over half of India and the delight of the Nāgendrakula; Bhūtadinna's pupil, Laubhitya, who thoroughly knew the transitory and the permanent and the Sūtras and their meaning and who was the correct exponent of all things; his pupil Dūshyagaṇi who was a mine of short explanations as well as long dissertations

"Offering his salutations to these Devarāchaka, a pupil of Dūshagaṇi begins his composition of the Nandisūtra."

On this Sthavirāvali Malayagiri, the commentator on the Nandisūtra, makes the following remarks:—

The line of the successors of Subastin beginning with Susthita and Supratibaddha is not given in it, because Devavāchaka, the author of the Nandyadhyanas, does not belong to it. It will be found in the Daśāśrutaskandha.

Balissaha and Bahula were twins and both were the principal pupils of Mahāgiri, but the former was the greater of the two as regards spiritual lore and therefore the author offers his Namaskāra to him only.

The word Ārya Jītaadhara (which occurs in its Prākṛit form after the name of Sāṇḍilya) is an epithet of Sāṇḍilya and means the receptacle or store-house of the Sūtras from which all faults are excluded. But some take it to be the name of another Sthavira, Jītaadhara of the Ārya gotra.

The explanation of "There was a 12 years' the scriptures was well. was convened at Mathurā under his presidency. The members assembled repeated what they still remembered of the scriptures, and thus the Kālikaśruta and a portion of the Pūrvas were recovered and what was thus recovered is called Mathurā Vāchana of the place where the event took place, that no portion of had been lost was lost before that. But all the preachers except Skandilāchārya were carried off by the famine, and after it was over, he re-established the preaching of the scriptures at Mathurā.

With the last portion of the explanation of the verse in which Nāgārjuna is mentioned commences the third leaf of No. 256. The portion is however followed by an explanation of two Gāthās, which the commentator there says are not given in the Vṛitti, probably Haribhadra's. The first makes mention of Govindāchārya and the second of Bhūtadinna. The commentator states that Govindāchārya is not mentioned in the Vṛitti because though he was a Yugapradhāna he left no line of his pupils behind him.

The above list of the Sthaviras from Ārya Mahāgiri to Devavāchaka agrees on the whole with the list of Ārya Mahāgiri's Śākhā given by Dr. Bhanu Daji from Merutunga's Theravāli (Jour. R. B. R. A. S. IX). The latter, however, does not give the name of Brahmadvipika Śiṃha though it is afterwards stated by Merutunga that Revati Śiṃha Sūri is different from Brahmadvipaka Śiṃha. By Merutunga's testimony then as well as by his own, Devarddhi who is the same as Devavāchaka belongs to Ārya Mahāgiri's

Sākhā; and Malayagiri states the fact distinctly. It is therefore natural to expect that Devarddhi would have given a list of the Sthaviras of his own Sākhā in the Sthavirāvali of the Kalpasūtra, as he has given it here, had he been its author as conjectured by Weber and Jacobi. But the Sthaviras enumerated there belong to Suhastin's branch. So in the absence of a knowledge of the reasons for the conjecture of those scholars this fact would appear to be against it. Nor would Jacobi's suspicion, that the Sāṅḍilya who stands 33rd in the Sthavirāvali in his translation of the Kalpasūtra might probably have been the same as the Skandilāchārya mentioned above, appear to be correct. For the former belongs to Suhastin's branch, the latter to Mahāgiri's. It would likewise not be proper to represent the Council at Mathurā as the rival of that at Valabhī. For at the latter Devarddhi was present and reduced the Siddhānta to writing (Ind. Ant. XI. 247). And Devarddhi was separated from Skandila by a line of six (leaving out Govinda) preceptors and pupils. So the Council at Valabhī seems to be later than the one at Mathurā.

It might be noticed that the two verses spoken of by the commentator in No. 256 as having been omitted in the Vṛitti are actually omitted in Haribhadra's commentary (No. 110 of 1872-73), though they occur in the text of the Nandyādhyayana which accompanies No. 109 of 1872-73, and in No. 257 of the present collection. They seem to be an interpolation. For though a reason is adduced for the omission of the first, none is adduced for that of the second; and the name Bhātadinnā occurs in the second of the two verses as well as in the last verse about him, which would not have been the case had the former really formed part of the text.

No. 258 is a copy of the Uttarādhyayanabṛihadvṛitti by S'āntyāchārya. In the verses at the end it is stated that S'āntyāchārya belonged to the Thārāpadragachchha which had sprung from the Kāthakarnānvaya. Kāthakarnānvaya again had sprung from the Chandrakula which was as it were an offshoot of the Vaira Sākhā. The Vaira Sākhā had its rise from the Koṭīa Gana. The Vṛitti was composed in Anahilapātaka in the Chaitya temple built by S'āntyāmāya who was an ornament of the Bhīllamāla family. Notwithstanding that there were other Vṛittis on the Uttarādhyayana, this was written because of the author's devotion to sacred study and by the direction of Guṇasena. S'āntyāchārya's preceptors were Sarvadeva and Abhayadeva. (Appendix III. ZZZ.) S'āntisūri died in Sam. 1096 (Ind. Ant. XI. 253).

Uttarādhyayanabṛihadvṛitti.

No. 260 is a copy of a commentary on the Uttarādhyayana by Devendragani. In the verses at the end the author states that it is based on S'āntyāchārya's Vṛitti and that it is composed of the explanations of Sūtras taken from that commentary for the benefit of the dull-headed merely. Devendragani was the pupil of Amrudeva who was the pupil of Uddyotana, which Uddyotana of the Chandrakula was the ornament of the Bṛihad Gachchha and was praised by Pradyumna, Mānadeva and other Sūris. The present commentary was written by the author by the advice of his class-fellow Mañichandrāchārya while staying at the house of Dohattīśreshtin in

Uttarādhyayanavṛitti.

Upadesachintāmaṇi.

Āryarakshita who having a vision of the goddess Chakresvari spread the Añchalagana on this earth.

Jayasiṃhasūri at whose unworldliness Siddharāja was struck.

Devendrasīma,
Dharmaprabha,
Sīmatilaka.

Mahendraprabha.

The last was on the Patta when the present work was composed in Samvat 1436 in the town of Nṛpsamudra. He had three pupils, viz., Maniśekharasūri, the present author, and Merutuṅga. (Appendix III. BBBB).

The Siddharāja mentioned in connection with Jayasimhasūri can possibly be no other than the Siddharāja *alias* Jayasimhadēva of Anhalwara who reigned from Samvat 1150 to 1199 and whose reign was noted for religious controversies among Jaina sects. If therefore Jayasimhasūri was really a contemporary of Siddharāja, the date Sam. 1213 assigned to the rise of the Ācchālīka sect in the Tapāgachchha Pattāvalī published by Klatt and by Dharmasāgara in his *Pravachanaperikshā* (No. 278) cannot be correct. The other date Sam. 1159 assigned to it in a Pattāvalī noticed above (p. 14) is more likely to be the correct one.

It might be mentioned on Dharmasāgara's authority that the Āryarakṣita who stands first in the above list was the same as Narasimha, the originator of the Ānchalikagacchebha.

Merutunga, the fellow-pupil of Jayatekhara, was the author of *Sri-kāṇḍāyarasādhyāyavṛtti* (Weber's Berlin Catalogue).

Rishimanjalapraka-
ranavritti

No. 264 is a copy of the Rishimandalaprakaraṇa of Dharmaghoṣhaṇa with Padmamandiraṇa's commentary. The original consists of Prakṛit Gāthās in honour of each of the Rishis. The commentary explains the sense by means of stories in verse about the matters referred to in the Gāthās. Sometimes short explanations in Sanskrit of the words of the text are also given. Some of the stories narrated in the last portion of the work in connection with the Śhāviras from Jambūdvāmin downwards are worth notice, especially when they are connected with other historical names than those of the Śhāviras. I shall here give the substance of some of the important ones.

Jambūyāmin.

Jambūdvāmin was born in Rājagṛha of the Śreṣṭhin Rishabha-datta and his wife Dhārinī while Śreṇika was king. While a boy

...the marriage he did not give up his

Brahmacharyn. Now there was near the Vindhya mountain a city called Jayapura with Vindhya for its king. Vindhya had two sons Prabhava and Prabhu. Through pride the former left his father's roof and lived in the woods maintaining himself by robbery. Once he and his followers went to attack the house where Jambū was living with his wives shortly after his marriage. But though they succeeded by their incantations in putting all men in the house to sleep they could not do so in the case of Jambū himself. Jambū and Prabhava had then a talk with each other which ended in Prabhava going back to his parents to get their consent to his becoming an ascetic. The next day Jambū, his eight wives, and the parents of all of them received the Vrata from Sudharman. Prabhava too came to Sudharman, received the vow and was made over to Jambū as his pupil. When 64 years had passed after the death of the last Arhat this last Kevalin Jambū of the Kātyāyana gotra put his pupil Prabhava of the Kātyāyana gotra in his own place and attained final bliss.

While merged in Yoganidrā Prabhava once saw his successor Śaṅkabhava in Rājagṛha, a Brāhmaṇa. He went to the place and found . . . . . He directed two of his followers . . . . . then cry out "Woe! Woe! . . . . . They did so and Śaṅkabhava, because very little of his Kṛman was left, perceived the truth, went to his Brāhmaṇa preceptor and asked him whether the Vedas were true. He said they were. Whereupon Śaṅkabhava drew his sword and demanded the truth of him. Then he told him that the image of the Arhat below the sacrificial post was the truth and sacrifices false and that Nārada, the Siddhaputra of the Arhat, obstructed sacrifices if there were no image of the Arhat buried under the post. So the sacrificial post was pulled out and the image discovered. . . . . was made an ascetic and placed heaven (75 V.; Ind. Ant. XI., ... bhava after he had left his house . . . . . went in search of his father and found him in Champā. His name was Maṇaka and for him Śaṅkabhava composed the Daśavaikālika, as the original scriptures were too much for him to learn within the six months that had been left to him of his life. The Daśavaikālika was so named because it consists of ten Adhyāyana and was composed during Vikāla or at odd moments. Śaṅkabhava died in 98 V. (No. 266).

Varāha and giving up the habiliments of a Muṇi he took up those of a Brāhmaṇa and composed new S'āstras such as the Varāhasaṁhitā. He boasted to the people that once in his youth while he was rubbing off a Lagna that he had drawn on a stone outside the town, the drawn lion was transformed into the real sun. The sun, he told them, asked him to choose a gift as he was pleased with his cleverness, and at his desire took him into his chariot and showed him over the whole Jyotiṣchakra, and he was ever since going over the whole earth to do good to others. He expressed his desire that he should be called Varāhamihira. On a certain prophecy of his turning out false and that of his brother true, he was about to destroy his works, when the latter withheld him, saying, the fault was with him and not with the works. He then received the Bhāgavati dīkṣā. When he died he became on account of his wicked deeds a ghost with a great hatred for the Jaiṇas and troubled the laymen of that sect. To lay him Bhadrabāhu composed the Upasargahavastotra for men to repeat it and even now it is repeated to put down any troubles

Nanda and Kalpaka.

There was a king in Pātāliputra named Udāyin, the son of Kūṇika. He was assassinated, and Nanda, the servant of Nanda(?) and born of a *Ganikā*, was made king as the Divyas employed for choosing one declared in his favour. At first he was not obeyed by his subjects as he was low-born. But he soon brought them into subjection. He appointed a new minister by name Kalpaka, the son of a Jaiṇa. So the former minister bore a grudge to Kalpaka. He bribed a female servant of the latter to inform him of everything that took place at her master's. She informed him that on account of the approaching marriage of one of his sons her master was making preparations for giving the king a reception, and a great many umbrellas, new clothes, &c., were being manufactured. The displaced minister then feigning a desire for the good of the king though dismissed told him that Kalpaka meant to get him assassinated and to set up his son in his place, and that if he wanted any proof, it was to be found in the busy preparations going on at Kalpaka's house in view of the happy occasion which he could ascertain from a spy. The information about the preparations was then verified and the king had Kalpaka and his family thrown into a dark pit. Barley meal and a pot of water were lowered into it for them. Kalpaka then said to his men, "Let him, who can cause the rise of the family and wreak vengeance eat this little food." They all said: "No one but yourself is able to do that." So the rest took no food and died. On one occasion Pātāliputra was besieged by the king's enemies and then Kalpaka was brought to Nanda's mind. "Even if there were a servant of his," said the king "his skill will serve our purpose." He inquired of the guards whether any one out of the persons in the pit was still living. They replied "There is one who receives the meal and water." So Kalpaka was drawn out and carried in a palankeen here and there over the ramparts to put fear into the hearts of the enemies. By means of a stratagem he managed to put the enemies to flight. He was then made minister again. Since that time every king of the dynasty of the Nandas had for his minister a descendant of Kalpaka. In this manner the ninth Nanda who ruled over half of India had Sakatāla for his minister. Sakatāla's wife was Lakṣmivati and he

had two sons named Sthūlabhadra and Śrīyaka. Vararuchi, a poet, presented the king every day with 108 new verses in praise of him. Nanda was pleased with them but did not give him any money as Śakatāla did not express his approval of them. On inquiry Vararuchi learnt that Nanda never gave away any thing without the approval of his minister. Vararuchi therefore went to Śakatāla's wife and asked her to make her husband praise his verses before the king, which she agreed to do. She asked her husband to praise Vararuchi's verses before the king. He refused, saying, "How can I praise the verses of a man of false tenets." "Speak words of praise, then," said she, "having in your mind those that you approve of." He did so, and the king ordered 800 Dināras to be given to him. This went on for many days causing a great drain on the king's treasury and false doctrines spread about. Seeing this, Śakatāla once said to the king, "Why is it that you give money to this man?" He said "On account of your praise." "I did not praise his verses," he replied, "I had really new verses in my mind. His are not new; even girls know them." To prove this to the king he brought his seven daughters, the first of which could repeat anything after hearing it once, the second after hearing it twice and so on. After Vararuchi had repeated his verses, Śakatāla's daughters repeated them behind a screen one after another. So the king gave orders to discontinue the daily gift to Vararuchi. Vararuchi then poured 800 Dināras into the Ganges every day and praised her the next morning. He had concealed a machine in the water and by its means the Dināras used to fly up and lodge into his hands. Vararuchi then used to say that though the king had discontinued rewarding him the Ganges still did so. The report reached the king's ears that Vararuchi praised the Ganges and so rewarded him. When the king mentioned this to Śakatāla, he said he would believe it only if the river did so in his presence. Śakatāla then had the Dināras taken out secretly after Vararuchi had poured them into the river and was present the next morning when Vararuchi went there. Vararuchi did not find his Dināras which the minister ultimately made over to him. The minister went to the king and informed him of all this. Vararuchi then began to think how he might revenge himself upon Śakatāla. He learnt through a female servant of the minister whom he had bribed that Śrīyaka's marriage was to take place and that arms were being made for presentation to the king on the occasion. On learning this he made some children go about the streets singing "Nanda does not know what Śakatāla is going to do. He means to assassinate Nanda and to set Śrīyaka on the throne." The report of the children singing this reached the king's ears and he was wroth. That Śrīyaka at least might not lose favour with the king, Śakatāla advised him to cut off his head in the king's presence, and at the same time to say: "I cannot bear a disloyal subject of the king even if he be my minister."

Sthūlabhadra and
Śrīyaka

was asked to ta

Upakośā. So Śrīyaka directed Kośā to make Upakośā prevail upon Vararuchi to drink wine with her. This she did by putting it into her sister's head that Vararuchi's love for her was not real if he refused to do it. Vararuchi thenceforward habitually drank wine with Upakośā. Many a time the king used to remember
 . . . . . loss. So Śrīyaka
 . . . . . Vararuchi and on
 . . . . . being a drunkard
 . . . . . he made him vomit
 before the king the wine he had drunk at night with Upakośā by getting presented to him a flower medicated for the purpose. Vararuchi was then made to drink molten tin by his fellow Brāhmaṇas as an expiation for his sin and so died.

Once during the rains Saṃbhūti-vijaya stayed with his followers in Pāṭaliputra. Śthūlabhadra was allowed by him to put himself to the test by living at Kośā's as the choicest vianda. He not only came back unscathed but won her over to his faith. Saṃbhūti-vijaya then went to heaven.

On one occasion there was a dreadful famine of 12 years in the land. The Siddhāntas were forgotten for want of revision, for which the search after food left no time. At the end of the period the Sādhus assembled in Pāṭaliputra and each one repeating what he remembered they succeeded in recovering the eleven *Angas* but the *Dṛiṣṭivāda* was forgotten. So they sent Śthūlabhadra and others to Nepal to learn it from Bhadrabāhu. Śthūlabhadra alone persevered in studying it steadily and learnt 8 *Pūrvas* in as many years. After he had learnt ten *Pūrvas* with the exception of two *Vastus*, he came back with Bhadrabāhu to Pāṭaliputra. There he showed off his knowledge to his sisters by transforming himself into a lion when they came to see him. ~~He was then~~ him unfit to go on with the study. . . . . did teach him the remaining part the Saṃgha and went to heaven. 170 years had passed after the departure of him. . . . . Minagiri and Subastin were brought up from their childhood by Yakkshārā, the sister of Śthūlabhadra, and they received the *Dīkṣā* at the hands of the latter. Śthūlabhadra made both of them *Āchāryas* and dying became the "bee in the lotuses of the faces of celestial damsels" (215 V.; No. 266).

Chandragupta and his successors.

Having uprooted Nanda, Chandragupta ruled over Pāṭaliputra with the help of Chānakya. Poisoned food was every day prepared at his palace for the destruction of his enemies. Once Chandragupta himself with his pregnant queen Durdharā began to partake of the poisoned food through mistake. Seeing them do it, Chānakya at once called out to them not to touch it. But the queen had eaten enough to cause her death. Chānakya, however, managed to take the child out of her womb, whose head a drop of poison had just touched and who was consequently afterwards named Bindusāra. Bindusāra succeeded Chandragupta. Bindusāra's son, Aśokaśrī, succeeded him. Aśokaśrī's son was Kuṇāla who was living at Ujjayini when he was 8 years old. Seeing him old enough for study, Aśokaśrī wrote to him "Kuṇāla

Kuṇāla.

"*adhiyatām*." His step-mother who wanted the kingdom for her son put unobserved an *anusudra* over the letter 'a' with collyrium and thus changed '*adhiyatām*' to '*amdhīyatām*.' Kuṇāla obeyed what he thought were his father's orders and put out his own eyes. So Aśokaśrī gave Ujjayinī to Kuṇāla's step-brother and a rich village to Kuṇāla. When Kuṇāla's wife Sarachchhri bore him a son, he started for Pātaliputra to gain from his father the kingdom for himself. He wandered about the town singing most heartily. The king hearing of the unknown singer had him brought into his presence to sing to him. "The great grandson of Chandragupta," he sang,

Samprati was then placed on the throne after it was ten days old. As he grew up he made half of India together with the Dekkan his own by his valour. On one occasion Samprati was staying at Ujjayinī and thither Ārya-Mahāgiri and Suhastin went to do honour to the image of Jivantasvāmin there. At that city a procession took place in which the chariot of Jivantasvāmin was carried about the town followed by the Saṃgha and the two Sādhus. When the chariot was brought before the king's door the king felt forcibly drawn to Suhastin on seeing him, remembered his former life, and knew Suhastin to be his Gurn in that life. So Samprati went to Suhastin, had a talk with him and made him his Gurn again. He then adorned the Bharataksheṭru consisting of three Khaṇḍas as far as Vaitāḍya with temples of Jina, made his feudatories embrace the Jaina religion and directed them to further its cause. He also caused Suhastin to send some Sādhus to preach in Dramila, the Andhras, and other countries of the non-Āryans, and directed the inhabitants of those places to provide them with whatever they might want instead of sending him the usual tribute. Remembering his poverty in his former birth Samprati established places for charitable distribution of food in the city and directed the merchants to provide Sādhus and their followers with every thing that they might want and told them he himself would pay for the things thus

Samprati.

Mahāgiri and Suhastin.

money, saying that the merchants gave the things on their own account. Ārya-Mahāgiri was wroth with him for adding this sin to the other, said he would never afterwards see him, and established the Saṃbhogi Kalpa or observances as the previous Kalpa was thus disregarded and went to a town named Gajendrapada, and thence to heaven (249 V.; Ind. Ant. XI. 246).

On another occasion when Suhastin came to Ujjayinī, he converted Avantisukumāla, the son of Bhadrā, who allowed himself to be eaten by jackals while practising penance in a cemetery. One of his wives bore him a posthumous son who erected a temple in honour of Mahākāla in the place of his death. [The temple is, says the author of the present work, still an ornament of Avanti, but it has, through the perversity of time, passed into the hands of the misguided.]

In the course of time Suhastin too went to heaven placing the burden of the sect on the shoulders of his pupil. (265 V.; Ind. Ant. XI. 246.)

Brahmadvipika-
śakhi.

In Brahmadvipa which was situated between the rivers Kanyā (or Kannā) and Purnā (or Vennā) there lived near Achalapuri in the country of the Ābhīras some Rishis. One of them by means of a certain ointment applied to the feet walked over water as if over land and challenged the Jaina laymen to show any Jaina who could do it. So Samitāchārya by his power made a river temporarily unite its banks and walked across. All the Rishis became Jainas on witnessing this feat and formed the Brahmadvipikaśakhā.

Vajra.

... .. ambavana.
... .. ost among
... .. and took

to the ascetic's life during the pregnancy of his wife Sunandā. She bore a son to whom she once said, "Had your father not given up the world, great festivities would have taken place on this occasion." Hearing this the child's spiritual eye was suddenly opened, and it longed for spiritual life and took to crying as a means to make its mother give it away. After half an year had thus passed, Simhagiri came to the place with his followers. Dhanagiri and Samitāchārya, the brother of Sunandā, went to see their relations with the permission of Simhagiri. They went to Sunandā and she made over her child to her husband in the presence of witnesses. Immediately the boy left off crying and Dhanagiri brought him to Simhagiri. Perceiving him to be heavier even than a thunderbolt Dhanagiri named him Vajra. He was then made over to the female Jainas in the family of the Sayyātanas to be nursed. When he was eight years old he was brought back to live with the Sādhus. Vajra was once or twice put to the test by some gods but he came out successful. He learnt the eleven Āngas by hearing Simhagiri repeat them and something of the Pūrvas too in the same manner. He soon proved himself to be very sharp and quite able to discharge the duties of an Āchārya. While Simhagiri was once at Daśapura, he sent Vajra to Ujjayini to learn the Pūrvas from Bhadrāgupta. He learnt them there and came back. Then Simhagiri put him in his own place and died. At Pātaliputra Vajra was greatly honoured by the king. At that place also he converted Rukmini, the daughter of Dhanaśreshṭhin, who wanted to marry him, and she took the vow of asceticism. Many men embraced the Jaina faith on seeing the purity of his life. On account of his knowledge of the Mahāparijñādhyaṇa of the Āchāraṅgasūtra he recovered the art of flying through the sky. The art was not handed down by him, as after him men were to become unfit to do so through want of sufficient energy. On one occasion he flew towards the north and observed a dreadful famine raging there. So he spread a big piece of cloth, gathered all the followers of the Jaina faith on it and thus flew with them through the sky and alighted in a town called Parī where there was plenty. The inhabitants of that place were, with the exception of the Jainas, all Bauddhas including even the king. There was always a competition between the followers of the two faiths as to who worshipped their sacred images with a greater number of flowers, &c. The Jainas used to

pay very high prices and secure all of them. So the king forbade any flowers being sold to them. On the occasion of the Paryushanāparvan Vajra came to the rescue and brought the best flowers of heaven in great numbers. At this instance of his extraordinary power the king with all the other Baudddhas in the town embraced the Jaina faith.

Once there occurred a dreadful famine of twelve years during which Vajra sent his pupil Vajrasena in search of alms worth a lac, saying that as soon as he got them there would be plenty in the land again, and himself gave up the ghost on a certain mountain in the company of other Sādhus who were disgusted with living upon the prohibited food brought from heaven by the power of Vajra. (584 V.; Ind. Ant. XI., 247). Indra then came down and sitting in his chariot went round the hill and worshipped the bodies of Vajra and others; and the trees that were then bent on account of Indra's chariot are still there in that state. The mountain thereafter has been called Rathāvarṭta. With Vajra was lost the tenth Pūrva and the fourth Saṃhānana.

Vajrasena arrived at Sopāra which was ruled over by Jitāsātra. Vajrasena. In that town lived the wealthy man Jinadatta and his wife Iśvari. On account of the famine they meant to put an end to their lives with all their relations by partaking of poisoned food. With that intention they cooked food worth a lac; but before poison was mixed with it Vajrasena and his followers arrived there. So they gave it to Vajrasena and his followers, whereupon Vajrasena dissuaded them from putting an end to their lives, as he said plenty would follow the very next day. And plenty did follow and all the family of Jinadatta embraced the Jaina faith. In this manner Vajrasāmin's Vamśa gathering a line of pupils and their pupils spread like the Banian tree.

In Daśapura there lived a Brāhmana named Somadeva and his Āryarakshita wife Rudrasomā who was a Jaina. They had two sons, Āryarakshita and Phalgarakshita. Āryarakshita, the elder of the two, went to Pāṭaliputra and learnt all the Brāhmanic lore. When he came back he was greatly honoured by all men. But his mother said that she would be greatly pleased with him if he learnt the Drishtivāda. The other lore that he had learnt was, she said, false. She advised him to go to Tosaliṣṭrāchārya in Ikshvāka. He went to him and asked to be taught the Drishtivāda. He was told he must first take the vow of asceticism and then only he could become fit to learn it and that too after he had learnt the other Aṅgas. When he had taken the vow and learnt the eleven Aṅgas Tosaliṣṭrāchārya sent him to Purī to learn the Drishtivāda from Vajra. On his way he halted at Ujjayinī and closed the eyes of Bhadrāgupta. From Vajra he learnt the nine Pūrvas. Of the tenth he had learnt the Yamakas when his brother Phalgarakshita came to take him home by the direction of his parents who had not counted upon his giving up the world. He gave the Dikshā to his brother and went home very reluctantly. So the tenth Pūrva was lost with Vajra. By Āryarakshita's preaching all the people of Daśapura including the king were converted. Among his followers, there was one named Durbalikāpushpamitra whose relations were followers of Raktapāta. He had to repent the nine Pūrvas every

⁴Goshthāsmādhya.

When 980 years had elapsed Kshamâśramana seeing the in course of time wrote them. The literature was handed down from teacher to pupil without the help of books.

The above are the principal stories related about the Rishis mentioned in the Rishimandala. It may be remarked that the story in connection with Shûlabhadra is with some variations the same as the story of Vararuchi occurring in the Kathâsaritsâgara. It has been given above at great length in order to bring in even the minor details in which it resembles the other.

Padmamandiragopi's Vṛtti on the Rishimāṇḍalaprakaraṇa was composed in Śaivāt 1553 in Jesalameru while Jinasmudra was the head of the *śākhā*. The author begins his *śāstra* with a reference to the *śākhā* and the *śāstra* of the *śākhā*. He writes: "The author begins his *śāstra* with a reference to the *śākhā* and the *śāstra* of the *śākhā*." (Appendix I, p. 1000).

No. 265 is a copy of the Kalpasūtra with the commentary of Samayasundaropādhyāya. The author of the commentary promises to save those who have to read the Sūtra to the laity every sort of trouble by providing everything that is wanted for a full explanation. . While it is being expounded the expounder need take in his hands no Sūtra, no Avachāri, in short no leaf of any other work. In connection with the Sthavirāvali the commentator gives in short much the same stories as have been summarised from No. 264. In the story about Sthūlebhadrā the name of the son of Kūnika, or Udāyika and Kūpika, place this commentator not of the meaning

of the last two Pûrvas and the portion not learnt before of the tenth was imparted to Sthûlabhadra on account of his fault and an injunction was laid upon him not to hand down that portion.

Before commencing the exposition of the longer Sthavirâvali the commentator warns his readers that there are many differences of reading in the names of the Sâkhâs and Kulas as given in the text and since a great many of the Sâkhâs and Kulas of the Sthaviras are not met with in these days or most have been going under other names, it is not possible to get at their correct names. For instance in some manuscripts we have Kodambâni (Kodumbâni in another manuscript) as the name of a Sâkhâ, but in others instead of it we have Kuṇḍadhâri (Kuṇḍadhâri in the other manuscript), in some Puphapattiyâ (Punnapattiyâ in the other manuscript) and in others tiyâ in the other manuscript). Si occurs in some manuscripts as the others Abaṇḷagamchhataiyam. Well-informed persons only can be our guide in this matter.

In one place Jambûsvâmin is stated to have been the last Keralin, and Prabhava, Sayyambbava, Yaśobhadra, Sambhûtivijaya, Bhadrabâhu and Sthûlabhadra, to have been the six Śrntakevalins. The Yuga-pradhânas who knew the ten Pûrvas are:—Śrî Mahâgiri, Suhastisûri, Gunasunderasûri, Śrî Śrâmachârya, Śrî Skandilâchârya, Revatimitra, Śrî Dharma, Śrî Bhadrâgupta, Śrî Gupta and Śrî Vajrasvâmin.

Kula is defined as *ekâchâryasamtatîḥ*, Sâkhâs as *tasyâṃnâra sam-tatau puruṣavâisheshâḍm prithakprithaganyayâḥ*, and Gana as *ekavâchâchârayatisamudâyaḥ*.

As regards the Gâthâs which give a list of the Sthaviras which stand 17-32 in Jacobi's translation, the commentator states that in a great many manuscripts the prose list from Dhanagiri downwards does not occur but the Gâthâs only and in some the Gâthâs follow the prose list. There is, therefore, a superfluity in the case of the latter, he says, since the same thing is meant by both. This statement is taken from No. 372 of 1880-81 as in the present manuscript the passage is inaccurately copied. The Gotra of Durjaya Kṛishṇa occurring in the Gâthâs is in the present manuscript given as Kausika. It is not clearly written in the other. According to both, the gotra of Saṃghapâṇta is Gautama even in the Gâthâs.

The following is an account of how Trainâsikamata came into existence when 544 years had elapsed after Vîru. In the city of Antaraṇjîkâ there was a pupil of Chhaluka Rohagupta named Śrî-gupta. By establishing the truth of the three Râsis, Jîva, Ajîva and Nojîva, he defeated at the court of Balasri an opponent named Pottasâla who tried to prove the truth of the existence of two Râsis only, Jîva and Ajîva. Rohagupta though he congratulated him on his success ordered him to confess. But elated by his victory he would not do so maintaining the existence of the three Râsis. So Rohagupta defeated him on the point by putting him 144 questions and threw him out of the Saṃgha. He thenceforward preached the Vaiseshika doctrines.

It is related in connection with Priyagantha, the disciple of Indradatta, that in a city of the name of Harshapura near Ajameru, there

was a
was rul
charm

air with Ambika on his back. The goat then spoke to the ascetic about the heinousness of the sin of killing an animal and of the great merit in saving one. On being asked who it was that spoke, a reply was given and they received many pieces of advice of Priyagantha.

The Digambaras

The Digambara or Botika sect is stated to have had its rise from Botika the pupil of Śivabhūti in V. 609. This is not quite in harmony with the statement made in the Prayachanaparīkṣā (No. 278) wherein it is stated that its founder was Śivabhūti *alias* Sahasramalla, a pupil of Kṛṣṇa probably the same as Durjaya Kṛṣṇa who occurs immediately after Śivabhūti in the eight superfluous Gāthās mentioned above. The Digambara, who is also called Kṣhapanaka, is however many a time addressed in it as Botika when his doctrines are being refuted and the Botikas are identified with the Nagnātas or Digambaras. In the Āvaśyakaniiryukti (No. 257), Śivabhūti is called Botika Śivabhūti and is stated to have been the pupil of Āryakṛṣṇa and in conjunction with Uttarā to have founded at Rathavīra in V. 609 the Botikalinga which the commentator in No. 256 explains as meaning Kṣhapanakamata and the names of his pupils too who continued Kottavīra. Moreover the Āvaśyakatikā and the commentaries on it take Sahasramalla as an alternative name for the same story about the rise of his sect as is given by Dharmasāgara of the Digambaras (p. 146).

After explaining the Sthavirāvalī the commentator gives some account of Āryarakṣita and others; for, he says, though they are not Sthaviras they are like them.

Vṛiddhavādīn and
Siddhasena Divā-
kara.

The following account is given of Vṛiddhavādīn and Siddhasena Divākara both of the Vidyāddharagachchha. Vṛiddhavādīn was called so because he used to repeat anything very loudly though he was old. Once he defeated in a discussion a Brāhmaṇa named Siddhasena who thereupon became his pupil. Siddhasena converted king Vikramāditya who then went on a pilgrimage to Śāstrinājaya. In his Saṅgha there were 170 golden temples. Moreover by the preaching of Siddhasena other kings too were led to repair old temples. Vikramāditya through his intimacy with Siddhasena brought into existence the Saṃvatsara (the Saṃvat era). Before that time the Vira Saṃvatsara (Vira Vatsara according to the other manuscript) was in use. (Appendix III. DDDD.)

Haribhadra.

Haribhadra was a Brāhmaṇa who had learnt the Vyākaraṇa and other Śāstras and vowed he would become the pupil of the man whose words he could not understand. Once he heard a certain Gāthā being repeated by a Jainā Siddhi and he did not know its meaning. So it was explained to him by her spiritual teacher to whom she referred him. Haribhadra then became a disciple of that Guru and a Jainā, learnt all the Jainā scriptures and became a Śūri.

Haṁsa and Paramahaṁsa, two pupils of Hariḥhadra, began the study of the Baṁddha scriptures with the intention of learning the scriptures of other sects. Some time after, the Baṁddha teacher suspected them to be Jainas and once he took his class on an upper story and had Jaina idols placed on the staircase, so that no one could descend without putting his foot on them. The Jaina students with their chalk drew the figure of a Yajñopavīta on the idols and then placed their foot on them. They were thus discovered and while running away were killed by the army of the Baṁddha king of that place. Knowing this, Hariḥhadra by means of his charms drew many Baṁddhas into a vessel full of boiling oil and continued doing so until he desisted only on hearing a certain Gāthā repeated. Another account is that he desisted on being put in mind by his mother Yākinī Mahattarā of the enormity of the sin of voluntarily causing the death of so many human beings. To expiate for his sin he composed 1,444 Prakaraṇas, entitled Pañchāśakas, Aṣṭakas, Shodāśakas such as Pūjāpañchāśaka (or Stotra-pañchāśaka), 1,444 being the number of the Baṁddhas he had killed. He also composed the Āvasyakahriḍvṛitti and other Vṛittis.

Haṁsa and Para
mahāṁsa.

Bappabhaṭṭasūri converted king Āma of Gopānagara. Āma built a Jaina temple in Gopānagara as high as 103 elephants and placed in it a golden image of Mahāvīra, 18 Bhāras in weight. The image is still there in the ground.

Bappabhaṭṭa and
others.

Pādaliptāchārya flew through the sky by means of a certain ointment applied to the feet and visited the shrines of Śatruṃjaya, Giranāra, Abū, Aṣṭāpada and Sammeta. He composed the Nirvānakalikā and other works.

Malayagiri composed the Viśeṣāvāsyakavṛitti and such other works as are very easy to understand.

Hemachandrasūri of the Purnatallagachchha composed 3 crores and a half of Graṇthas, converted Kumārāpāla the lord of 18 countries and was specially favoured of Padmāvatī.

The following names are also mentioned with the above :—

Ratnaprabhasūri of the Ukesavānagachchha who performed a miracle by being present at one and the same time in Usiyanagara and Korantānagara.

Ratnaprabha and
others.

Devasūri the author of Śāntistava.

Mānataṇḍasūri the author of the Bhaktāmarastotra.

Abhayadeva of the Kharataragachchha, the writer of Vṛittis on nine Aṅgas who brought to light the image of Pārsvanātha at Stambhauka.

Devendrasūri of the Tapāgachchha the author of Bhāshyas, Karmagranthas and such other Śāstras.

Śāntisūri the Vetāla of disputants.

Jivadevasūri the victor of the Digambara Kumndachandra.

In this manner there have been, writes the commentator, many great personages in the Jaina faith whose names should be repeated at the end of the Sthavirāvalī.

Similarly Kālikāchārya too is a Sthavira. There are, however, three Kālikāchāryas. The first, who was also called Śyāmāchārya, was

Kālikāchāryas.

the author of the Prajñāpanāsūtra, and lived in 396 V., being the 23rd from Sudharman, and knew the Pārvās. He imparted a knowledge of Nigoda to Indra and Baudāha who had turned a Brāhmaṇa. He came to be called Kālikāchārya by composing Gāthās of that name (Kālika) in V. 323 according to some and in V. 325 according to others. Some say that it was the Kālikāchārya who established Chaturthī as the day of the Paryushanāparvan that imparted a knowledge of Nigoda. The second Kālikāchārya lived in V. 433 and was the brother of Srasvatī, a prooter of Gardabhilla and son of the sister of Balamitra and Bhānumitra. Here too it is said by some that it was the Kālikāchārya who fixed upon Chaturthī as the day for the Paryushanāparvan that was related to Balamitra and Bhānumitra, being their maternal uncle. The third Kālikāchārya lived in V. 993, Samvat 523, who by Vira's direction transferred the Paryushanāparvan day from the fifth day of the bright half of Bhādrapada to the fourth day. For detailed lives of all these, Samayasundaropādhyāya refers his readers to his own Kālikāchāryakathā.

Udāyana and
Chandapradhyota.

The story of Chandapradhyota's desert and his being pardoned and reinstated on his throne referred to by Hall in a note to his introduction to the Vāsavadattā is given as illustrative of the precept that during the Paryushanāparvan even the most deadly enmity should be given up. A box with an image of Mahāvira in it was sent to Udāyana, the king of Vitabhaya, with the message that it contained an image of the god of gods. The box opened to no other name but that of Mahāvira. The king's maid Svarnagulikā worshipped the image daily. Hearing of her beauty king Chandapradhyota of Ujjayini, who had a passion for women, carried her away one night on his elephant Analagiri and he also took away the image of Mahāvira without which she would not go. Discovering the theft of the image, Udāyana defeated Chandapradhyota, took him captive, and had him put in chains with the words that he was the husband of Udāyana's maid written upon his forehead. On the occasion of the Paryushanāparvan Udāyana gave orders for Chandapradhyota being served with anything he liked. But from fear of being poisoned the latter did not wish to eat the food that was not cooked for Udāyana and said he too had a fast as he was of the same religion as Udāyana. Though he falsely represented himself as being of the same religion as Udāyana, Udāyana released him and placed him again on his throne.

It will be seen that several of the names in this story are the same as those in the story of Udāyana given in the Kathāsaritsāgara including even that of the elephant, Analagiri being the same as Naḍagiri in a disguised form. Chandapradhyota seems to have been made up out of Chandanālāseua and Pradyotana. It thus seems that though the present story might have no intimate connection with the one in the Kathāsaritsāgara, it is about the same persons and things.

In the introduction, the Kalpasūtra is stated to have formed the eighth Adhyāyana of the ninth Pūrva; and at the end the third and last Adhikāra of the Sūtra, viz. the Paryushanākalpa, which is explained as Paryushanāparvasāmācharī is mentioned as being the eighth Adhyāyana of the Dasāsrutaskandha.

Samayasandara the author of the commentary under notice belonged to the Kharataragachchha of the Chāndrakula of the Vajrasākhi. He was the pupil of Sakalachandra, the pupil of the Jinachandra who was made Yagapradhāna by Akbar and in whose time lived the Mantrin Karmachandra who during a famine established places for the charitable distribution of food and thus saved many people. The commentary was begun in Lāpakarnasāgrāma and was completed in one year during the spiritual sovereignty of Jinarāja who obtained the Śūripada in Sāhvat 1674. (Ind. Ant. XI. 253). (Appendix III. EEEE).

No. 271 is a copy of the Kirātārjunīya with the commentary of Vinayārūpa. The commentary, it is stated at the end, was composed in Sāhvat 1613. (Appendix III. FFFF).

No. 272 is a copy of a commentary on the Jambūdvīpaprajñapti by Brahmanuni. It is stated in the Prasasti at the end (Appendix III. GGGG) that Brahmanuni was a prince of the Chulukya family and a fellow-student of Vijayadevasūri. His Guru was Pārsvachandra who studying the Sūtras made known the way of the lord of the world and who taught in his Charitānvrāda that Chaityas might be worshipped with flowers and such other things. Pārsvachandra was the pupil of the great Paṇḍita Śādhurata. The commentary was composed in Anahillapattana under the guidance of Vijayadevasūri. The present manuscript was made over to a sacred library in Akabbarapura in Sāhvat 1667 by Kīrtivijaya the son of Vāchaka Nayavijaya who was the pupil of Vijayasena the star in the sky of the Tapīgaya. Vijayadeva obtained the Śūripada in Sāhvat 1656 (Ind. Ant. XI. 256). So the commentary was composed between A. D. 1600 and 1611. The Pārsvachandra mentioned in the Prasasti is the same as the founder of the Gachchha that goes by his name. In the epithets applied to him there, some of his peculiar doctrines are referred to.

Jambūdvīpapraj-
ñaptīkā.

No. 273 is a commentary on the Tarkasāhgraha and Tarkadīpikā together by Kṣānākalyāna. The commentary it is stated at the end was composed in Sāhvat 1828. (Appendix III. HHHH).

Vijayānanda had for his pupil Śāntivijaya¹ and Śāntivijaya's pupil was the author of the present work. The work was looked over by Yaśovijayavāchaka who spread the Jainā faith by defeating the assemblies of the followers of other faiths in Benares. It was composed at the suggestion of Śāntidāsa, who was the son of the merchant Mani of Ahmedabad noted for his liberality and who placing the burden of the family on his son devoted himself to religious practices.

It will be observed that the last two names that follow Vijaya-sena's in the *Tapāgachchha Paṭṭāraṇi* published by Klatt do not occur here.

At fol. 240b it is stated that the merit accruing from repairing an old temple is eight times as much as that from building a new one, for the latter is attended with pride and the desire that it may become celebrated and it is added that hence it was that Kumārāpāla, Vastupāla and others repaired many more than they built.

In No. 276 which is a copy of a commentary on the Nandisūtra, Malayagiri, the commentator, in explaining the text which defines the subject of the Āchārāṅga to be the Āchāra of the Nirgrantha Śramaṇas, quotes a Prakṛit verse giving the names of the five kinds of Śramaṇas in existence and adds that the word, "Niggaṇṭhānam," is put in as a distinguishing epithet. The five kinds of Śramaṇas are: the Nirgranthas, the Sākyas, the Tāpasas; the Gairikas (Geruya) and the Ajivas.

No. 278 is a copy of Dharmasāgara's *Kupakṣhausikasahasra-kiraṇa* or *Pravachanaparikṣhā* with a commentary by himself.

the other sects are heretical and gives the following dates of the rise of these sects and some little information about them :—

The Digambara sect owed its rise to Sivabhūti *alias* Sahasramalla in the year 609 after Vira's Nirvāṇa.

or the pupil Munichandrasuri.

The Kharatamrākṣā had its rise in Samvat 1204 with Jinadattachārya who forbade the worship of Jina by women.

The Ānchalikas, the Sārdhapaurnamiyaks, and the Āgamikas were the offshoots of the Purnamiyaks.

The Lumpākamāta originated with the Lokhaka Lumpāka in Sāhvat 1508 on account of his doctrine of discarding images of Jina.

In Sāhvat 1533 arose the Veshadhara, the founder of the sect being Bhāna of the Prāgrvājñāti living in Āraghattāvātaka near Sirohi.

Dharmasāgara then tries to refute the statement that the Tapāgana originated in Sāhvat 1285 with Jagachchandrasūri and that therefore it is not authorised by tradition. He says Jagachchandra only returned to the authoritative state of things by the order of his preceptor as did Ānandavimala before him. He did not secede from the Vaṭagachchha on account of any heterodox doctrine or any other cause. And the king seeing him practising penance in the old way handed down by Sudharmasvāmin gave him the title of Tapas which was transmitted to the Vaṭagana. This Vaṭagana was so called on account of Sarvadeva being made a Sūri under a Vaṭa tree by Uddrotanasūri and had before received the name of Kautika from Sushita and Supratibuddha and of Chandra-gachchha from Chandrasūri. (Appendix III. KKKK). Further on the author quotes as from Śrāddhavidhinīschaya the verses quoted by Klatt beginning with "Haṃ Nande" (Ind. Ant. XI 254). All this information is given only in the manuscript under report. The whole of it, however, is to be found scattered in the body of the work in this MS. as well as the two others that there are in the Government collection.

The ten sects whose tenets are given and criticised are chronologically:—(1) The Kshapanakas or Digambaras, (2) the Paurṇamiyakas, (3) the Kharataras or Aushtrikas, (4) the Pallarikas or Āñchalikas, (5) the Sārdhapanṛnamiyakas, (6) the Āgamikas or Tristitikas, (7) the enemies of idols or Lumpākas, (8) the enemies of Muṇis or Kaṭukas, (9) the Vandhyas or Bijamata which originated on account of the secession of Bija, a Veshadhara, from the Lumpākamata, and (10) the Pāsas or Pāsachandras, a branch of the Tapāgana of Nāgpur and resembling the sect of Lumpāka in its doctrines (prarūpanā).

Four of these, viz., the Digambaras, Paurṇamiyakas, Aushtrikas and Pāsachandras branched off directly from the true traditional Jainism; the Stanikas (Āñchalikas), Sārdhapanṛnamiyakas, and Āgamikas from the Paurṇamiyakas; and the Lumpākas, Kaṭukas and Vandhyas had their rise independently of any other Jaina sect, though among themselves the Vandhyas were an offshoot of the Lumpākas.

All these sects Dharmasāgara tries to prove to be heretical. During the course of the arguments a great many interesting statements are made. The following may be noted:—

There are two kinds of Tirthas viz., (1) holy places i. e. places where the Tirthaṅkaras were born, received their Dikshā, acquired learning or obtained Nirvāṇa; and (2) the true faith represented by the Jaina sect consisting of the four Varnas viz. Śādhus, Śādhvis and Śrāvakas and Śrāvikās.

There are two kinds of Kevalins, viz., S'rutvākevalin and As'rutvākevalin. S'rutvākevalin is one who learns the Dharma from somebody else such as a Tirthamkara and thus becomes Kevalin. The other becomes Kevalin of himself. The first only is authorised to preach and the Tirthamkaras are authorised only because each has been learning from the previous one and thus in reality is a S'rutvākevalin.

Sādhus are preeminent among all the Varnas and Sāris among Sādhus. He only can be a Sāri who is anointed as such by an Āchārya in an unbroken line of Āchāryas.

Dharma consists of four part, viz. Dāna, Śīla, Tapas and Bhāva.

The Lumpākās were for their heresy once declared in S'rīpattana to be Apānktēya or not fit to sit to dinner in the same line with the Śtāvakas. The Tapāgana Sādhus command that the followers of any other sect should not even be seen.

Chapter II.

The ten sects enumerated in the first chapter are heretical principally because they deny the doctrines respectively of (1) the absolution of women, (2) Chatuṛdayāpāṅkshika, (3) Pausadhā on any day besides that of a Pārvaṇ, (4) the necessity of wearing a piece of cloth over the face in the case of a Sādhu, (5) the necessity of wearing a piece of cloth over the face in the case of a Sādhu, (6) the necessity of wearing a piece of cloth over the face in the case of a Sādhu, (7) the necessity of wearing a piece of cloth over the face in the case of a Sādhu, (8) the existence of Sādhus in modern times, (9) the duty of observing many of the holy practices handed down traditionally, and (10) Vira having advised or allowed Sādhus to worship images of Jina. [This portion is in this place peculiar to the manuscript under report. It however occurs in all the three Government manuscripts in Chapter V. though with a few differences] (Appendix III. LLLL).

The author then proceeds to speak at length of the heretical sects as to (1) who were their founders, (2) the dates of their foundation, (3) their doctrines, (4) the way to refute them, and (5) the causes of their spreading.

The Digambaras.

The Digambaras are first taken up. The Digambara sect had its rise in Rathaviraṇagara with Sahasraṇalla alias S'ivabhūti. The story is briefly this:—

S'ivabhūti lived in Rathavira and was a servant of the king. Angry with his mother he once left the house at night and entered the Upāsraya of a Jain. S'iri named Āryakṛishṇa and he became a Jain Sādhu. He was once presented with a costly blanket by the king and he became passionately fond of it. It was however torn into pieces during his absence by the orders of his Guru, that he might not have a worldly object of attachment. Enraged at this he resolved to possess no worldly object not even the most necessary clothes and against the advice of his preceptor divested himself of them and turned out. His sister Uttarā too did accordingly. But seeing the evident impropriety of this step he dissuaded her from doing so and denied Nirvāṇa to women. He gave the Dīkṣhā to two disciples Kaudīnya and Kottavira and thus commenced the line of the Āchāryas of the Bōṭika or Nagnāta sect.

The following are some of the facts that occur in the course of the arguments put forward in refutation of the Digambara doctrines :—

The Tirthamkaras who went about without the belongings of a Sthavira had such bodily peculiarities as rendered unnecessary those belongings which they had not.

In Anahillapattana, Vādidevasūri defeated, in a controversy at the court of king Jayasimhadeva, Kumudachandrachārya who was the head of the Digambaras and who was proud of his victory in eighty-four previous contests and prevented the Digambaras from entering the town. The point proved was the absolution of women. This Jayasimhadeva reigned from A. D. 1094 to 1143 (p. 150) and was, as will be stated further on, a contemporary of Vāgbhaṭa the writer on Poetics.

The shrines at Girināri or Ujjayantagiri and S'atramjaya belong to the S'vetāmbaras. As regards the former there was once a dispute between them and the Digambaras. But Śāsanasuri the goddess presiding over the Jaina law declared at the king's court in favour of the S'vetāmbaras through the mouth of a maiden come there from a distant country.

The points of difference between the S'vetāmbaras and the Digambaras dwelt upon in this chapter are:—(1) the Digambaras deny the absolution of women, and (2) they go about naked.

Chapter III. is devoted to the Paurṇamiyakapāksha. The following account is given of its rise. In Rājastri Karnavāraka there were four fellow-pupils, viz., Chandraprabha, Munichandra, Mānādeva and Sānti. In Samvat 1149 Śrīdhara, a Jaina, wishing to set up at great expense an idol of Jinendra asked Chandraprabha the elder to direct Munichandra the younger who was well known to all to take part in the religious ceremonies. Chandraprabha being jealous said that a Sādhu could not do so. This laymen only could do so. This was disregarded and failed to draw

Chapter III. /
The Paurṇamiyakapāksha.

1150 Chandraprabha on one occasion said he had a vision of Padmāvatī the previous night and she had directed him to prove to his followers the truth of the Śrāvakapratishṭhā and the Pūrṇimāpākshika (the observation of the Pākshika, literally, on the full moon day but actually on the last days of both the halves of a month) and their existence from time immemorial. Thus arose the Paurṇamiyapākshikas.

In this chapter Pratishṭhākālpas by Haribhadra, Siddhaśena Divākara, Umāśvātī, Pādalipta and Samudrasūri are referred to and most of them quoted from. There is a quotation from Pādalipta's Nirvāṇakalikā too.

In speaking of interpolations in the Jaina scriptures made by the scribes to old Palm-leaf manuscripts the author refers to the Kāchāryakathā existing in the

The following are some of the notable scraps of information that occur in the chapters :—

✓ The *Satruñjayamāhātmya* by *Dhanesvara* was composed in *Saṃvat 477*. There are one or two quotations from this *Māhātmya* and in one place it is called *Laghosatruñjayamāhātmya*. Probably therefore there are two *Satruñjayamāhātmyas* going under the name of *Dhanesvara* and that which *Bühler* calls a wretched forgery may be the larger, being the smaller one enlarged by somebody afterwards.

Tilakāchārya the author of a *Pratishthākalpa* was a follower of *Chandraprabha's* sect.

S'atapadi the work of a follower of the *Ānchalika* sect and similar in its tenets to *Tilakāchārya's* work was written in *Saṃvat 1294*. In the 5th chapter this is stated to have been the work of *Mahendrasūri* and to have been based on a previous *S'atapadi*, some of the portions having been enlarged.

The *Pākshikasaptati* was written by *Munichandra* for the edification of *Chandraprabha*

S'rāvaka *pratishthā* is common to the *Paurṇamīyakas*, *Sārdhapaurṇamīyakas*, *Ānchalikas*, *Āgamikas*, *Kaṭṭakas* and *Vandhyas*.

Old *Āchāryas* speak of *Haribhadra* having held that *Siddhasena Divākara* and others had no faith in some of the *Ālāpakas* in the 4th *Adhyāyana* of the *Mahānīśītha Sūtra* and consequently of his having had no faith in them himself.

Chandraprabha and his sect as well as the *Lumpākas* and the *Chaityavāsins* do not recognise the *Mahānīśītha* at all. *Chandraprabha* also rejected the *Upadhānaviddhi* and *Srutāśādhana* or propitiation of the scriptures by *Namaskāras* and such other things, in the case of the laity.

Chapter IV. The Kharataras.

but to *Jinadatta* in *Saṃvat 1204*; (2) that the *Kharataras* have no continuous line of *Yogapradhānas* from *Sudharman* downwards, each succeeding *Yogapradhāna* having been anointed by the previous one; and (3) as usual that their tenets are false.

First of all *Dharmasāgara* gives two extracts from the *Gapadharasārdhastakabrahadvṛtti* of *Sumatigani*, the pupil of *Jinapati*, the one giving an account of *Jinavallabha* and the other of *Jinadatta*. The extracts will be found summarised in the last year's report. But a few points not included in those summaries it is necessary should be given here. They are: (1) *Abhayadeva* did not himself set *Jinavallabha* on the *Paṭṭa*, as he thought his followers would not like it, since *Jinavallabha* was before a pupil of a *Chaityavāsin*. He appointed his pupil *Vardhamāna* to be his successor. *Prasannachandra* was, however, told by him to set *Jinavallabha* on the *Paṭṭa* when an opportunity occurred, and he too, finding no opportunity for it, deputed the task to *Devabhadra*, who ultimately succeeded in carrying it out. (2) On one occasion *Jinavallabha* instituted the *Mahāvīragarbhāpākārakalyāṇa* finding some authority for it in the *Jaina Siddhāntas*.

With regard to the founder of the Kharatara sect, Dharmasāgara says that the account about Jinavallabha, the Chaityavāsin opponent at the court of Durlabha, and thus having got the title of Kharatara is a myth. For Durlabha ascended the throne in Sāmvat 1066 and died in 1077 according to some and 1078 according to others, having reigned only 11 years and 6 months. In this connection are given the dates of the kings of Pattana and the reader is referred for details to a Kumārapālprabandha. The list of the dates is valuable and will be found later on.

Nor would it do, argues Dharmasāgara, to take such an expression as "*Dasasayachakṣemhi*" giving the date of the title on account of the dispute in question as equivalent to ten hundred plus four times twenty i.e. 1080. For the date 1024 Sāmvat is assigned to it in a metrical Karatarapattāvali of Sāmvat 1582 written while Jinahamsasūri was on the Pāṭṭa.

In the Prahlāvakacharitra, from which a long extract is given, there is nothing about the celebrated disputation with the Chaityavāsins nor in the Darvanasaptatikāvṛitti written by Saṅghatīlaka of the Rudrapalliyagachchha. Nor does Nemichandra, the author of Shashtisataka, who was converted by Jinapati, the pupil of Jinachandra, mention the title of Kharatara in praise of Jinavallabha though he is full of his other praises. And, moreover, there is no mention of Kharatara in Abhayadeva's works, or the Rishabhacharita, the work of his pupil Vardhamāna, consisting of Prakṛit Gāthās.

As regards the second point, that the Kharataras have no connection with Dharmasāgara, Dharmasāgara argues: It is clear that Jinavallabha never even saw he appoint him his successor. The other statement too, about Jinavallabha having been set up on the Pāṭṭa by the direction of Abhayadeva, or even about his having been a pupil of the latter, is not correct. For, why would the people have been displeased at Jinavallabha being made a Yuga-pradhāna when they were not displeased with regard to Vardhamāna, the successor of Uddyotana, who too was previously a pupil of a Chaityavāsin exactly as Jinavallabha was? Moreover, Jinavallabha never speaks of himself as having been a pupil of Abhayadeva, nor does he make mention of the title under consideration. In this connection Dharmasāgara criticises to show as given therein that

is as regards Abhayadeva, Jinavallabha and Jinadatta. The Pāṭṭāvali is different from Klatt's and will be given later on.

The Kharatara sect then arose according to an old Gāthā in Sāmvat 1204. Jinadatta was a proud man, and even in his pert answers to others mentioned by Sumatigani pride can be clearly detected. He was, therefore, called Kharatara by the people; but he gloried in the new appellation and willingly accepted it. As

regards the common belief, that Samvat 1204 is the date of the rise of the Rudrapallyagachchha from Jinasekhara, it is not correct. For, as stated by a Rudrapallya himself in the Prasasti to his Darśanasaptatikāyṛpti the sect had its rise with Abhayadeva, the fourth on the Paṭṭa from Jinasekhara.

By establishing the sixth Kalyāna, Jinavallabha started the Vidhisamgha within 20 years after Samvat 1180 and Jinadatta following him in that respect started the Kharataragachchha.

A Paṭṭāvali of the Kings of Pattana (Appendix III. MMMM.)

In 470 V. Vikrama was on the throne.

In 746 A.D., Vanarāja built the town of Pattana and was crowned there. Vanarāja ascended the throne in A. D. 746 and reigned 60 years.

Yogarāja	"	"	806	"	35	"
Kshemarāja	"	"	841	"	25	"
Bhōyada	"	"	866	"	29	"
Varasimha	"	"	893	"	25	"
Rajāditya	"	"	920	"	15	"
Sāmantasimha	"	"	935	"	7	"
The above were Chāpottaka Kings, and they together reigned for 136 years						

Mūlarāja (The son of Līlādevī, the sister of Sāmantasimha).

Chāmapāda	"	"	942	"	56	"
Vallabha	"	"	997	"	13	"
Durlabha	"	"	1010	"	6 months.	
Durlabha	"	"	1010	"	11 years 6 mts.	
Bhima	"	"	1022	"	42 years.	
Karna	"	"	1074	"	20	"
Jayasimha	"	"	1094	"	49	"
Kumārāpādeva	"	"	1143	"	31	"
Ajayapāla	"	"	1174	"	3	"
Bhāmūla	"	"	1177	"	2	"
Laghū Bhīmadēva	"	"	1179	"	63	"
Tilunapāla (Tribhuvanapāla)	"	"	1242	"	4	"
So there were 11 Chaulukya kings, and they reigned for 300 years together.						

Viśaladeva	"	"	1246	"	18	"
Arjunadeva	"	"	1264	"	13	"
Sāratugadeva	"	"	1277	"	20	"
Laghukarna	"	"	1297	"	7	"
So the Vāghela dynasty reigned for 58 years and then followed the rule of Alkhadine and other Savatamas						

It should be noticed that all the three manuscripts agree in giving Samvat 1078 as the date of Bhima's accession and assigning 42 years to his rule, and yet they give

to Bhima above is a mistake for 42, the number having been written in figures.

It should also be observed that in order to arrive at the number of years for which the Chaulukya rule lasted, 998, the Samvat year of Mūlarāja's accession has been subtracted from 1298, the Samvat year of Tribhuvanapāla's accession, instead of from that of his death, Samvat 1302.

Kharatarapaṭṭācālī as given by Dharmasāgara.

1. S'ivira	24. Toubhitya.
2. Sadharman.	35. Dūshya.
3. Jambū.	36. Umāsvātin.
4. Prabhava	37. Jinabhadra Kshamāśramāṇa
5. S'ayyambhava.	38. Haribhadra.
6. Yasobhadra.	39. Deva
7. Sambhūtavijaya.	40. Nemichandra.
8. Bhadrabāhu.	41. Uddyotana.
9. Stūṭlabhadra.	42. Vardhamāna.
10. Mahāgiri.	43. Jinesvara.
11. Sahastin.	44. Jinachandra.
12. S'anti.	45. Abhayadeva.
13. Haribhadra.	46. Jinavallabha.
14. Kālakācchārya.	47. Jinadatta.
15. S'āṇḍilya.	48. Jinachandra.
16. Revatimitra.	49. Jinapati.
17. Dharma.	50. Jinesvara.
18. Gupta.	51. Jinaprabodha.
19. Samudra.	52. Jinachandra.
20. Maṅgu.	53. Jinakusala.
21. Sudharman.	54. Jinapadma.
22. Gupta.	55. Jinatadbhi. (This man was given the Āchāryapada by Tarunaprabhācārya in Samvat 1400 and died in 1406)
23. Vajra.	56. Jinachandra (he too was made an Āchārya by Tarunaprabha).
24. Rakshita.	57. Jinodaya.
25. Durbalikāpushpamitra.	58. Jinarāja.
26. Nandi.	59. Jinavardhana.
27. Nāgahastin.	60. Jinachandra.
28. Revati.	61. Jinatadisa (who was living when Dharmasāgara's work was written).
29. Brahmadvipin.	
30. S'āṇḍilya.	
31. Himavat.	
32. Nāgārjuna.	
33. Govinda.	
34. Sambhūtadatta,	

Some of Dharmasāgara's strictures on this list are: It is full of the names of persons who were not pupils set up by their immediate predecessors. Jinavallabha's and Jinadatta's cases have been already noticed. Nor was Abhayadeva the successor of Jinachandra; for, Jinachandra placed Prasannachandra on the Paṭṭa. Abhayadeva was not Jinachandra's pupil, nor was taught by him, nor was made an Āchārya by him. He was his fellow-pupil, having, like him, received the Dīkṣā from, and having been taught and made a Śīrī by, Jinesvara. Vardhamāna too, it will be seen, could not have been the successor of Uddyotana, if their dates are considered. Uddyotana's successor was Sarvadeva. Vardhamāna was a Visambhogika, and ought not to be put into the Paṭṭāvalī. As to the predecessors of Uddyotana, regarding whom there is a perfect agreement among the Paṭṭāvalīs of all the other sects that recognise Uddyotana, they are jumbled up together without order in the above. Chandrasūri, the founder of the Chandrakula, and Vajrasena, the first Āchārya of the 2nd Udaya, have been omitted. So also are omitted Susthita and Supratibaddha, the founders of the Koṭikagana. Jinabhadra Kshamāśramāṇa is put in after Umāsvāti, though he was not his pupil. The men whose names are inserted between those of Sahastin and Vajra as well as between those of Vajra and Uddyotana were not really Paṭṭadhara. Sambhūtavijaya and

Bhadrabâhn, and Mabâgiri and Suhastin were fellow-pupils. So, one of each of the two pairs could not be the succeeding Paṭṭadhara of the other.

The following are some of the minor interesting scraps of information in the chapter:—

Jinavallabha's pupil Râmadeva wrote the *Shadaśītikachūṛṇi* in Samvat 1173. In that work it is stated that Jinavallabha inscribed all his Chitra Kāvya on the stones of the Vīrachaitya at Chitrakūṭa and the Dharmasīkharā and Samghapattaka on both sides of the doors of the Chaitya. Among these was also inscribed what goes by the name of Jinavallabhaprasasti or Ashtasaptatikā which Jinavallabha composed in Samvat 1164.

A Kharatampattāvali from Uddyotana to Jinabhadra was inscribed in the temple at Jesalamera. It is dated Samvat 1505 during the reign of Chāchikadeva. Chāchikadeva is mentioned by Prinsep in his list of the Rāos of Jesalmir. He belonged to the dynasty of the Bhāṭṭis, a branch of the Yadu race of the Chaodravāṇsa.

Guṇachandra wrote his Mahāvīracharitra in Samvat 1180, some words in the Prasasti of which were changed by the Kharataras to suit their purpose of proving the existence of their sect before Samvat 1201.

A work called Vichāravallabhā has been wrongly attributed by the Kharataras to Umāsrātin and Tattvatarāṅgiṇi to Haribhadra.

In one place it is stated that Siddhasena Divākara proposed to his Guru to Sanskritise the Siddhāntas, but was dissuaded by him from doing so, and by his advice did penance for the fault of harbouring the thought.

Chapter V. is devoted to the Āichhalika sect which was founded in Samvat 1213 by the one-eyed talkative Narasimha of the Paurṇamīyakapakṣa, who was afterwards cast out even by that sect. On one occasion blind woman named Nādhī forgot to bring her covering her to use the Āichhala or the border of her cloth instead, as there was no mention made in the scriptures of a covering for the face in the case of the laity. She did accordingly, and they both established the Āichhalika sect with her money. Nādhī prevailed upon a Naṭipadrīya Chaityavāsin to give Narasimha the Sūripāda with the name of Āryarakṣita. After doing away with the face-cloth and with it also the Rajoharaya, Narasimha did away in the case of the laity with those observances in which principally they were used, such as the Pratikramana. Some say the order in which the things were given up was the reverse of this, i.e., the Pratikramana was first prohibited, and then the face-cloth. But it was not so. The Pratikramana was forbidden after Narasimha was cast out by the Paurṇamīyaks.

In one place is mentioned a three-fold division of Āgamas into Ātmāgama, Anantarāgama, and Parāparāgama, i.e., Āgama as

taught by the Ganadharas, as taught by their pupils, and as handed down from one Pattadhara to another, which last is the Āgama at present prevalent.

Chapter VI. treats of the Sārdhapaurṇamīyakas who came into existence in Sām. 1236. As regards their rise Dharmasāgara relates: Kumārapāla once asked Hemachandra to explain to him the doctrines of the Paurṇamīyakas and the way in which the sect came into existence. On hearing the true account from Hemachandra he asked him to devise some means whereby they might be expelled from his kingdom. So in the presence of the king Hemachandra asked a follower of the sect what authority they had for the doctrines peculiar to them since they were met with neither in the Āgama nor tradition. The Paurṇamīyaka gave a defiant answer and so all the Paurṇamīyakas were expelled from the eighteen provinces ruled over by Kumārapāla. This fact should not be doubted, says Dharmasāgara, for it is confirmed by a similar tradition among the Āichalīkas too about the expulsion of the Paurṇamīyakas, and in proof he gives an extract from their Paṭṭāvalī. After both Kumārapāla and Hemachandra had died, a Paurṇamīyaka named Sumatisinhāchārya went to Pattana in disguise to see the state of affairs there. On being questioned who he was he said he was a Sārdhapaurṇamīyaka. Some of Sumatisinhā's followers say that the name of the sect was Sādhupaurṇamīyaka and relate that Sumatisinhā was tender-hearted and was therefore called Sādhupanṇamīyaka, which name descended to his followers. Others relate that he established the right course of not worshipping idols with fruits, &c., and was therefore called a Sādhupaurṇamīyaka and his followers after him.

Chapter VI.

The Sārdhapaurṇamīyakas.

Chapter VII treats of the Āgamīkas or Tristutīkas, which sect had its rise in Sāmvat 1250. Śīlagana and Derabhadra left the Paurṇamīyakas and joined the Āichalīkas. They again left them too, and in the vicinity of Satmujaya came across seven or eight Munis who had like themselves left the Bṛihadgana. They took counsel together and set up a new doctrine by prohibiting the worship of the Kṣhetradevatās, such as the goddess presiding over the Jaina scriptures—the worship which begins with the words

Chapter VII.
The Āgamīkas.

faith, but a strange mixture of different dresses. The founder of the sect was Bhāṇaka, a merchant of the Prāgvāta Jūāti and an inhabitant of Araghāṭṭapātaka near Sīvapuri (Sīrohi, p. 144). The Veshadhara, of whom Bhāṇaka was the first, are the Veshadhara of Nāgapura. Of the Gujarāṭi Veshadhara Rāparshi was the originator, who became a Veshadhara of himself without being converted.

Pattāvali of the Nāgapuriya Veshadhara:—

1. Bhāṇaka.
2. Bhāda.
3. Bhūma, a pupil of Pūna, the disciple of Bhāṇaka.
4. Nūna, a disciple of Bhāda.
5. Jagamāla of the Naurāṇḍagrāma, a disciple of Bhūma.
6. Rāparshi.

This Rāparshi was of the Mālasāvada gotra and of the Māla-jūāti. He was made a Sādhu by Jagamāla in Nāgapura and became his successor in Samvat 1554. His followers came to be called in Samvat 1568 the Nāgapuriya Lumpākas as distinguished from the other Veshadhara that had come into existence, and were called Gujarāṭi Lumpākas. For in Pattana another Rāparshi of the Indragotra and Okeśajūāti became Veshadhara of himself in Samvat 1568 and separated for some reason from the followers of the other Rāparshi. The account given by the two other manuscripts is slightly different. Rāpa of the Sārāpā gotra and Okeśajūāti became a Sādhu of himself and the successor of Jagamāla in Nāgapura in Samvat 1580. The other Rāpa, who was of the Māla-ārāṇḍa gotra and Okeśajūāti, independently became a Veshadhara at Pattana, and on a difference arising between him and the other sect they came to be distinguished by the two names in Samvat 1584.

Jiva was the successor of the Gujarāṭi Rāparshi.

Chapter XI., which is the last, deals with the followers of Pāsachandra or Pārśvachandra. Pāsachandra established his sect in Saurvat 1572. He was an Upādhyāya and belonged to the Tapāgaya at Nāgapura. Having had a quarrel with his spiritual head and wishing to leave behind a sect that should be named after him, he brought one into existence with some tenets of the Lumpākas and some of the Tapāgaya. He preached the three Sthānas of Vildhivāda, Charitānuvāda and Yathāsthithavāda. Vildhivāda related to all actions, such as Subhadhyāna, which had not the slightest taint of evil in them and were instrumental in the attainment of Nirjara without the least touch of Karman. Charitānuvāda embraced all actions which were of a mixed nature, and included not only the proper actions of laymen, but also such actions of Sādhus too as brought them within the power of Karman. The rest of the ground, i.e., all neutral things up to the smallest atoms, was covered by the Yathāsthithavāda. So Pāsachandra put down under the Charitānuvāda the praise of Jina and sleep among other things and held that Vira had prohibited Sādhus from resorting to them.

Pārśvachandra does not recognise the Nirṇuktis, Bhāshyas, Chūṭis and Chhedagranthas as authoritative.

The work from which a few scraps of information have been given above was written, as stated at the end of the first and the last chapters, in Samvat 1629 during the reign of King Akbar and during the spiritual sovereignty of the author's Guru Hiravijaya, whose greatness was borne witness to in Ahmedabad, the best of cities, by the conversion with great eclat of Methaji, who before belonged to the sect of the Lumpākas.

No. 279 is a copy of the Mitrachatushakathā composed in Saurvat 1484 by Munisundara. In the Prasasti at the beginning the author pays his respects to Devasundara, his pupil Jñānasāgara, and Somasundara. In the colophon the work is stated to be by Munisundara, who was placed on the Patta after Somasundara and who was the disciple of Devasundara and Jñānasāgara, the ornaments of the Tapābrhmadgachchha (Appendix III. NNNN). Munisundara was also the author of the Sahasranāmasmṛiti and other works, as stated below.

Mitrachatushka-
kathā.

to mean Jayasinha. This Jayasinha then is the same Jayasinha (alias Siddharāja), the son of Karna, who reigned at Anahilpur from A.D. 1094 to 1143. Vāgbhāta, therefore, belongs to the first half of the 12th century.

The date of Rājahamśopādhyāya cannot be determined. He certainly lived before Samvat 1486, in which year the present manuscript was copied. He was the pupil of Jinatilakasūri, who was a pupil of Jinaprabhūsūri, the lord of the Kharataragachchha.

jvekavilāsa.

No. 282 is a copy of Jinadatta's Vivekavilāsa. The author proposes to present his readers with a short quintessence of all the previous Sāstras. The subjects with which it deals range from precepts of the highest morality to the interpretation of dreams and such advice as that about reading the Vātsyāyanasūtra, taking care not to spread a knowledge of it promiscuously. So in one place the author gives short metrical summaries of the tenets of six systems of philosophy, viz., the Jaina, Maimānsaka, Banddha, Sāṅkhya, Saiva and Nāstika. All these will be found in (Appendix III. 0000). Two of these summaries, those of the Jaina and Banddha doctrines, have been quoted in the Sarvadarsanasaṅgraha, the first under the name of the author and the second under the name of the work.

Jinadatta was a pupil of Rāsila and Jivadeva, who were of the Gachchha that flourished in the town of Vāyada. He wrote his Vivekavilāsa for the gratification of Dhaanpāla, the adopted son of Derapāla of the Vāyada family who was the trusted minister of Udayasinha of the Chāhūmāna (or Chāhvāna) dynasty, the lord of Jāvālipura. (Appendix III. PPPP).

The Pragas' (1) 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1041 1042 1043 1044 1045 1046 1047 1048 1049 1050 1051 1052 1053 1054 1055 1056 1057 1058 1059 1060 1061 1062 1063 1064 1065 1066 1067 1068 1069 1070 1071 1072 1073 1074 1075 1076 1077 1078 1079 1080 1081 1082 1083 1084 1085 1086 1087 1088 1089 1090 1091 1092 1093 1094 1095 1096 1097 1098 1099 1100 1101 1102 1103 1104 1105 1106 1107 1108 1109 1110 1111 1112 1113 1114 1115 1116 1117 1118 1119 1120 1121 1122 1123 1124 1125 1126 1127 1128 1129 1130 1131 1132 1133 1134 1135 1136 1137 1138 1139 1140 1141 1142 1143 1144 1145 1146 1147 1148 1149 1150 1151 1152 1153 1154 1155 1156 1157 1158 1159 1160 1161 1162 1163 1164 1165 1166 1167 1168 1169 1170 1171 1172 1173 1174 1175 1176 1177 1178 1179 1180 1181 1182 1183 1184 1185 1186 1187 1188 1189 1190 1191 1192 1193 1194 1195 1196 1197 1198 1199 1200 1201 1202 1203 1204 1205 1206 1207 1208 1209 1210 1211 1212 1213 1214 1215 1216 1217 1218 1219 1220 1221 1222 1223 1224 1225 1226 1227 1228 1229 1230 1231 1232 1233 1234 1235 1236 1237 1238 1239 1240 1241 1242 1243 1244 1245 1246 1247 1248 1249 1250 1251 1252 1253 1254 1255 1256 1257 1258 1259 1260 1261 1262 1263 1264 1265 1266 1267 1268 1269 1270 1271 1272 1273 1274 1275 1276 1277 1278 1279 1280 1281 1282 1283 1284 1285 1286 1287 1288 1289 1290 1291 129

- Devanandara was succeeded by Somasundara, who also had five pupils:—

- By the favour of these Gurus Ratnasāekhara wrote his commentary in Śaivānt 1196, and it was looked over by Lakṣmībhadra. In the introduction he calls himself the lowest of the disciples of the Bharaṇasūndara mentioned above, who wrote the Vyākhyānadīpikā and other works.

This Ratnavalkya succeeded Mupisundara as Yagapradhāna.

THE SAMVAT ERA.

In a review of my last report characterised by a general spirit of fairness which forms a distinguishing feature in the writer's character and has enabled him to acquire that influence over his brother scholars both in Europe and India which he now wields, Dr. Bühler finds fault with me for taking the word "Samvat" as expressive in all cases, of the Vikrama era which begins in 57 B. C. His words are:—

'I must, however, add that it is hazardous to assume, as Professor Bhāṇḍārkar seems to do throughout, that all dates preceded by the word "Samvat" belong to the era of 57 B. C. In common with other Sanskritists I too have held this opinion for many years. But recent discoveries have shown that even the scribes of Gujarāt and Rājputānā, where the Vikrama-era is universally used in everyday life, sometimes put Samvat instead of Śākasamvat. As instances I may point out the MS. of the Mahābhāṣya (Kielhorn, Mah. II. 3, p. 8), written at Idargā (Idar) in Samvat 1513 and 1514, where the mention (in the colophon) of the victorious reign of the illustrious Nārāyaṇadāsa the Rao Nārondās of the Ayin Akbari, shows that Śākasamvat 1513—1514 is meant, and the copy of Gorindarāja's Smṛtitanūjari in the India Office library (No. 1736), dated Samvat 1467, which Colebrook and the editors of the Palaeographical Series believed to correspond to 1410 A. D. In the colophon of the latter work the scribe states, however, that he wrote at Vasurāvi (Vasrāvi) during the reign of Mahārānā Udayasimha. As Mahārānā Udayasimha of Mevād came to the throne in 1541 A. D., it is not doubtful that Samvat 1467 refers to the Śāka era, and corresponds to 1515 A. D. Under these circumstances every "Samvat-date" requires verification.'

That the word "Samvat," denotes at the present day the Vikrama era alone and the word Śāka the era which begins in 79 A. D. is a fact that cannot admit of dispute. But Dr. Bühler thinks this was not the case in former times, and that the word "Samvat" was sometimes used to denote the Śāka also; and brings forward two instances in which if we understand the Vikrama era by the word "Samvat," we are led to wrong results. The wrong results only show that there is some mistake here; but they do not necessarily show that the word "Samvat" is here used to express the Śāka era. And besides, the Śāka will hardly do for the first of the two above dates. For Śāka 1514 corresponds to 1592 A. D., when it is highly questionable whether Nārāyaṇadāsa was the reigning chief at Idar; for in 1576 A. D. a large army was sent to Idar to subdue that chief, he having previously shown a rebellious spirit. Nārāyaṇadāsa was

Kinloch Forbes
the successor of

the transcribers
of the manuscripts having copied the dates from their originals and given the names of the princes in whose reigns they themselves lived; or to no actual slip of the pen in writing them.

Not only, therefore, do these two dates afford no ground whatever for the supposition that the word "Sainvat" is here used to denote the S'aka era, but I can give a mass of positive evidence to show that for the last four hundred and fifty years at least the word "Sainvat" has been, just as it is at present, used to denote the other. I have dates from "Sainvat" is used before one, and "S'aka" or "S'āka" before the other. The manner in which these words are contrasted shows that "Sainvat" denotes an era different from that which "S'aka" denotes, and the number expressive of the date in the first case being in excess of that in the second by 131, 135 or 136, the era expressed by the word "Sainvat" in these instances is unquestionably that of Vikrama. These double dates are as follows :—

1. A MS. of the Vishṇubhaktichandrodaya recently procured has at the end संवत् १४९३ वर्षे शाके १३६१ प्रवर्तमाने सिद्धार्थनामः शक्रे.
2. No. 106 of 1882-83, Mitāksharā, has स्वस्ति संवत् १९३५ वर्षे शाके १४०१ प्रवर्तमाने.
3. No. 533 of 1883-84 (the present collection), Dānarākyāvali, has संवत् १९३९ शाके १४०४ सम्यं पीपशुदि पंचमी रविवातरे.
4. No. 197 of 1883-84, 'Mādhava's Commentary on the Bhāṣavati, has (f. 65 a) संवत् १९८२ शाकः १४४७.
5. No. 324 of the Viśrāmabāg Collection, Prakriyākaṇḍī, has स्वस्ति श्री संवत् १९८३ वर्षे शाके १४४८ प्रवर्तमाने भाद्रपदमासे शुक्लपक्षे त्रयोदश्यां तिथौ भौमदिने.
6. No. 86 of 1883-84, Viṣṇubhaktikalpalatā with commentary has संवत् १६६७ ग १९३३ प्र। जेष्ठ शुदि ९ गुरौ.
7. No. 206 of 1883-84, Varshaphalavichārāsiddhānta (a commentary on), has (f. 3 a) संवत् १६९० शाकः १९५५ समये आषाढमासे शुक्लपक्षे चतुर्दश्यां तिथिः बुधे.
8. No. 321 of 1883-84, Śrīpāla Chaupāi, has संवत् १७३६ शाके १६०१ प्रवर्तमाने पीपमासे शुक्लपक्षे दशमी गुरुवातरे.
9. No. 199 of 1883-84, Gaṅgādhara's Commentary on the Bhāṣavati, has (f. 26 b) अस्योदाहरणं संवत् १७४२ शाके १६०७ वर्षे ज्येष्ठमासे शुक्लपक्षे तिथौ (श्री) पूर्णमास्यां १५ शनी.
10. No. 202 of 1883-84, Dhruvabhramakayaṇtra, has संवत् १७६१ वर्षे शा १६२७ प्रवर्तमाने॥अथ वैशाखमासे शुक्लपक्षे १२ तिथौ भौमवातरे॥
11. Kṛishṇakarpāmṛita, last leaf of, (found in No. 159 of 1883-84, Bhaktirasāmṛitasindhu) has संवत् १७६३ वर्षे शाके १६२९॥ मासि आसीज सुदि ॥१॥

12. Saptapadārthāṭikā (recently procured) has संवत् १८११ वर्षे शाके १६७६ म। पीपस्य शुद्धा १४.
13. No. 201 of 1883-84, Muhūrtachūdāmaṇi, has संवत् १८१२ वर्षे शाके १६७८ प्रवर्तमाने मधुमासे बहुलपक्षे त्रयोदश्यां भौमवासरे.
14. No. 103 of 1883-84, Prabodhachandrikā has संवत् १८५९ शाके १७२४॥
15. No. 215 of 1883-84, Sārāvali, has संवत् १८६५ शाके १७३० पीपशुद्धि १* वा. आश्विनवासरे.
16. No. 204 of 1883-84, Rāmavinoda, has संवत् १८६७ शाके १७३१ ज्येष्ठ शुद्धा १४ शनी.
17. No. 222 of 1883-84, Vīrasambhāvaloka, has संवत् १८७३ शका १७३८ चैत्र कृष्णपक्षिद्वादश्यां शुक्ले.
18. No. 207 of 1883-84, Vāstuprakaraṇa, has सं १८७३ शा १७३८ वैशाख कृष्ण १२ बुधे.
19. No. 210 of 1883-84, Vṛiddhagārgyasaṁhitā, has आश्वणशुद्ध १ संवत् १८७३ शाके १७३८ गुरौ.

It is plain, therefore, from this that the word "Samvat," whatever its etymological meaning and in whatever sense it may have been used in early inscriptions, has within the last five centuries if not earlier come to be restricted by usage to the Vikrama era. In No. 200 of 1883-84, which is a commentary on the Bhāṣavati, it is expressly stated that the era of Vikramāditya is called "Samvat" and that it is in advance of the Saka by 135 years. The words are:—

विक्रमादित्यस्य संवत्सङ्गः पञ्चाभिचरैः (द्वैः) हीनः शालिवाहनशको भवति ।

20. उदाहरणं ॥ संवत् १७१२ वर्षे शाके १५७७ आश्वण वदि ३०.....
.....अय (इम) मधिरुयोदाहरणक्रमो लिख्यते॥ संवत् १७१२
पञ्चाभिचरैर्ही (ही) नः १३५ शालिवाहनशको जातः १५७७ शकोपि
एतैः (ः) १३५ युतः संवत् भवति १७१२.

Nothing could be plainer than this. And this occurs in a work written 231 years ago. We are therefore perfectly justified in taking "Samvat" as occurring in manuscripts to mean the era which begins in 57 B. C., and if in any particular case wrong results are arrived at, they must be due to some mistake of the scribe of the nature of those we meet with in almost every line in a bad manuscript. Such mistakes do not and cannot point to a sense of the word "Samvat" other than that which usage has clearly given to it.

* The letters पीप शुद्धि १ have ink rubbed over them.

APPENDIX. I.

A.—List of Manuscripts in the Upāsraya of Pophliāno pādo in Pāṭan in Upper Gujarat (from the list in the possession of the Custodian)*

ढाभडो १.

- १ श्रीहिताचरणग्रंथ पत्र २७१
- २ श्रीनवपदप्रकरवृत्ति २४०
- ३ श्रीजयशेखरसूरिविरचिते नैन-
श्रीकुमारसंभवमहाकाव्ये सूर्यो-
दयशक्रसमागमवर्णनो नाम
एकादशसर्गः ३९
- ४ उपदेशरत्नाकरग्रंथ २३२
- ५ श्रीसतरभेदपूजा तथा पदेशिनृ-
पकृतदशप्रस्त(स्ताव?)स्वाध्याय ३
- ६ श्रीचित्रसेनपदावतीकथा १८
- ७ श्रीवाग्भटालंकारे पंचमपरिच्छेद २२
- ८ श्रीशालिभद्रचोपाद १०
- ९ श्रीभंजडचरित्र ३६
- १० श्रीहेमचंद्रभाचार्यविरचिता ग-
ष्टमस्याध्यायस्य चतुर्थःपाद ५०
- ११ श्रीद्वादशीभावनानी कथायो १७
- १२ श्रीचउसरणटयो ७
- १३ श्रीविक्रमरायपंचदंडकथा ५०
- १४ श्रीआचार्यश्रीहेमचंद्रविरचिते
सिद्धहेमचंद्रनाम्नि लिङ्गानुशा-
सनं १०

ढाभडो २.

- १ नमिउणअजितशांतिभक्तामर-
जीवविचारविगरे १८
- २ नरनारायणानंदकाव्य २५
- ३ गुणस्थानप्रकरण २३
- ४ दानप्रदीपनामा ग्रंथ १७७

- ५ श्रीनिर्वृतिप्राप्तिनामा सप्तमःसर्ग १६०
- ६ पंचमं तत्त्वतत्त्वग्रंथ २२७
- ७ श्रीकंदलीवृत्तिश्रीबालचंद्रविर-
चित २०१
- ८ श्रीसंघपतिचरित ९७
- ९ श्रीकप्पुरमंजरिसाडिया ३२
- १० श्रीमलयसुंदरीचरित ५८
- ११ श्रीशब्दनामरूप ९
- १२ श्रीकर्मप्रकराभिधानकोश १९
- १३ श्रीधूर्तारव्याने पंचनारव्यानकं ८
- १४ श्रीपांडवचरित्र ६२
- १५ श्रीमहावीरद्वार्त्रिशिका १५५
- १६ श्रीधनपालकृतपंचमीभविष्य(ष्य?)
दत्त ५९
- १७ श्रीउदवार्त्तसूत्रं २६
- १८ श्रीउपदेशमालाप्रकरण १९
- १९ श्रीमलयगिरिविरचित्तार्या ज्यो-
तिःकंडकटीकाग्रंथा ग्रंथ ५००
१०५
- २० श्रीमलयगिरिविष्णुप्रदा नाम प्रह-
सिटीका ५३
- २१ श्रीउपदेशमालावृत्ति ५०
- २२ श्रीसावद्यपञ्चति १३
- २३ श्रीयशोधरचरित्र
- २४ श्रीमलयसुंदरीकथा प० ३६ था
प. ३९ सुद्धि
- २५ श्रीविजयदेवमाहात्म्यनाम-
हाकाव्य

* Only the obvious mistakes of the original have been corrected. In other respects the List is here given exactly as we found it.

२६ श्रीतर्करहस्यदीपिकानामनी प-
हृदर्शनसमुच्चयवृत्ति

२७ श्रोतुनरिततस्मृत्यप्रकरण

२८ श्रीसंघाचारटीका चैत्यबंदना-
धिकारप्रथम

२९ श्रीपात्रदाने धनपतिकथा

३० श्रीशुकराजकथा

३१ श्रीपट्ट(डू)भाषास्तवन

३२ श्रीसंघणीप्रकरण

३३ श्रीदानकल्पद्रुम

३४ श्रीविशेषणवृत्ति

३५ श्रीछटकस्तवनताःबौद्ध

३६ श्रीश्रावकप्रतिक्रमणटीका

३७ श्रीपार्श्वनाथश्रीस्तुति

३८ श्रीप्रचुरणस्तवनस्तुतीछे

३९ श्रीसंग्रहणीरत्न

डाभडो ३.

१ श्रीभुवनमानुकेवलचरित्रबाला-
वबोध

२ श्रीद्वौत्रिशिकवृत्तिपं.जसविजयि-
रुत

३ श्रीबलिनरैहचरित्र

४ श्रीमुनिपतिचरित्र

५ श्रीवर्द्धमानदर्शना

६ श्रीवर्धपरोक्षाग्रथ

७ श्रीमूलशुद्धिप्रकरणटीका

८ श्रीप्रवचनसारोद्धार

१३ श्रीउपम(मि)तिभवप्रपंच प. ८९
उपरधीप. ८ नयी

१४ श्रीमणिवईचरित्र

१५ श्रीगुप्तमष्टक

१६ श्रीमुनिपतिचरित्र

१७ श्रीभवभावना अवचरि

१८ श्रीसामाचारी प. ४९ उपरना
८ नयी

१९ श्रीसामाचारी

२० श्रीउपदेशमालाटीका

२१ श्रीसाधुदिनचर्या

२२ श्रीसंघाचारि(र)टीका

२३ श्रीलघुधर्मोत्तरवृत्ति-बौद्ध

२४ श्रीपिंडविशुद्धिचरित्र

२५ श्रीगुह्यतत्त्ववृत्ति

२६ श्रीपंचलिमाप्रकरणे

२७ श्रीकालसत्तरी

२८ श्रीमहापुरुषचरित्र

२९ श्रीकालसत्तरी

३० श्रीबलिनरैहव्याख्या

३१ श्रीमलयतुंदरांचरित्र

३२ श्रीदेववंदणकुलवृत्ति

३३ श्रीकुमारपालप्रबंध

३४ श्रीअमरसेनववरसेनचरित्र

३५ श्रीहुंडो

३६ श्रीनवतत्त्वविचार

३७ श्रीआगमप्रतिपक्षनिराकरण

३८ श्रीवारपृत्तउपरकथायो

३९ श्रीवपृत्तउपरकथा

- २ श्रीनेमिचरित्र
- ३ श्रीनेमिचरित्र
- ४ श्रीसुमतिनाथचरित्र
- ५ श्रीसुपार्श्वनाथचरित्र
- ६ श्रीसुपार्श्वनाथचरित्र
- ७ श्रीसुपार्श्वनाथचरित्र
- ८ श्रीनेमिचरित्र
- ९ श्रीमहावीरचरित्र
- १० श्रीवर्द्धमानदेशना
- ११ श्रीचंद्रप्रभटीका
- १२ श्रीप्रद्युम्नचरित्र
- १३ श्रीशान्तिनाथजीचरित्र
- १४ श्रीशान्तिनाथजीचरित्र
- १५ श्रीशान्तिनाथजीचरित्र
डाभडो ५.
- १ श्रीपार्श्वनाथजीचरित्र
- २ श्रीनेमिचरित्र
- ३ श्रीनेमिचरित्र
- ४ श्रीसुमतिनाथचरित्र
- ५ श्रीसुपार्श्वनाथचरित्र
- ६ श्रीसुपार्श्वनाथचरित्र
- ७ श्रीसुपार्श्वनाथचरित्र
- ८ श्रीनेमिचरित्र
- ९ श्रीमहावीरचरित्र
- १० श्रीवर्द्धमानदेशना
- ११ श्रीचंद्रप्रभटीका
- १२ श्रीप्रद्युम्नचरित्र
- १३ श्रीशान्तिनाथजीचरित्र
- १४ श्रीशान्तिनाथचरित्र
- १५ श्रीशान्तिनाथचरित्र
- १६ श्रीपार्श्वनाथचरित्र
- १७ श्रीशान्तिनाथचरित्र
- १८ श्रीपार्श्वनाथचरित्र

- १९ श्रीपार्श्वनाथचरित्र
- २० श्रीनेमिनाथचरित्र
- २१ श्रीपार्श्वनाथचरित्र
- २२ श्रीपार्श्वनाथचरित्र
- १ श्रीशत्रुंजयमाहात्म्य प्रतो ५
- २ श्रीरूपभचरित्र
- ३ श्रीआदिनाथचरित्र
- ४ श्रीधर्मसंप्रहृष्टि
- ५ श्रीवासुपूष्पस्वामिचरित्र
- ६ श्रीनेमिनाथचरित्र
- ७ श्रीविवेकविलास
- ८ श्रीनेमिनाथचरित्र
- ९ श्रीआचारप्रदीपिका
- १० श्रीविवेकविलासटीका
- ११ श्रीविवेकविलासबालाबोध
- १२ श्रीकथापोना पत्र छ ६
- १३ श्रीभक्तामरवृत्तिकथामंत्रशुद्धि
- १४ श्रीविवेकविलासबालाबोध
- १५ श्रीनेमिचरित्र
- १६ श्रीपडिक्रमणवाधि
- १७ श्रीविवेकविलास
- १८ श्रीविवेक
- १९ श्रीधृता.गृहचाणाख्यता०
जीवविचारबालाबोध त० गो-
तमष्टला
- २० श्रीकल्पलता
डाभडो ६.
- १ श्रीयोगशास्त्रचतुर्थप्रकाशावचूरी
- २ श्रीशतश्लोकीटीका
- ३ श्रीएकादशीगृत्ति
- ४ श्रीभावइयनिर्युक्ति
- ५ श्रीनिगोदपटात्रिशिका
- ६ श्रीयोगशास्त्रचतुर्थप्रकाश

- ७ श्रीदुष्टकवालना
- ८ श्रीउवहाणपष्टापंचाशिका
- ९ श्रीभगवत्सूत्रबीजक
- १० श्रीगारपयोगिनीदत्तसप्तदेशक-
रंजवडकथा
- ११ श्रीयोगशास्त्रचतुर्थप्रकाश
- १२ श्रीचतुर्थप्रकाशावचूरी
- १३ श्रीयोगाबिंदु
- १४ श्रीस्तोत्रावचूरी
- १५ श्रीभक्त्याख्यानवृत्ति
- १६ श्रीविचार
- १७ श्रीतत्त्वतरींगिणी
- १८ श्रीनवतत्व
- १९ श्रीसयगप्रकरण
- २० श्रीपिंडाविशुद्धयवचूरी
- २१ श्रीविवेकविलास
- २२ श्रीसंग्रहवचूरी
- २३ श्रीऋषिदत्तकथा
- २४ श्रीनलायनरास
- २५ श्रीपाक्षिकसामणकावचूरी
- २६ श्रीनवमशान्तरत्नभावन
- २७ श्रीवैद्यकग्रंथ
- २८ श्रीकूर्मापुराणकथा
- २९ श्रीकल्याणमंदिरावचूरी
- ३० श्रीपिंडनिर्गुक्त
- ३१ श्रीयोगशास्त्रचतुर्थप्रकाश
- ३२ श्रीश्रीधरकृतगणितग्रंथ
- ३३ श्रीऋषिमंडलस्तवावचूरी
- ३४ श्रीन्यायावतारटी० पत्रक
- ३५ श्रीसामुद्रक
- ३६ श्रीसामद्रक
- ३७ श्रीसत्यरितोठाणु
- ३८ श्रीकाष्टिकमतासूत्रप्रतो २

- ३९ श्रीभादिनाथदेशनोद्धार
- ४० श्रीशिवशिष्यारास
- ४१ श्रीउक्तिउवाच्यप्रकाश
- ४२ श्रीसिंदूरप्रकरण
- ४३ श्रीभागमशतक
- ४४ श्रीवैद्यकशास्त्र
- ४५ श्रीवतिचार
- ४६ श्रीसम्पत्कौमुदी
- ४७ श्रीरत्नसंचय
- ४८ श्रीहुंडीविचार
- ४९ श्रीक्रियाकलाप
- ५० श्रीयोगशास्त्रद्वादशप्रकाश
- ५१ श्रीन्यायसूत्र
- ५२ श्रीसारस्वतकदंत
- ५३ श्रीपाक्षिकावचूरी
- ५४ श्रीअन्नायउल्लंगकुलक
- ५५ श्रीसोमशतक
- ५६ श्रीदशदृष्टांत तथा भकामर
- ५७ श्रीनाममाहात्म्यउपरकथा

डामडो ७.

- १ श्रीश्राद्धप्रतिक्रमण
- २ श्रीशब्दानुशासनश्रीहेमचंद्रजी-
कृत
- ३ श्रीप्रमाणमंजरी प्रतो ५
- ४ श्रीवृहदारण्यकभाष्य
- ५ श्रीप्रतिक्रमणाहेतुगर्भ
- ६ श्रीनसोपरचरित्र
- ७ श्रीतत्वकौमुदी
- ८ श्रीशिवादित्यकृतमुपाधिलक्षण
- ९ श्रीमहापालकथा
- १० श्रीमहापालकथा
- ११ श्रीप्रमाणमंजरीटीका
- १२ श्रीमलयसुंदरीचरित्र

- १३ श्रीउत्तराध्ययनवृत्ति
- १४ श्रीकालकाचार्यकथा
- १५ श्रीविहारशतक
- १६ श्रीमहायामूत्र
- १७ श्रीमुग्धमेधाकरी(त्यै)लंकारवृत्ति
- १८ विद्याविडंबन प्रतो २
- १९ श्रीशोभनस्तुतिअवचूरी
- २० श्रीसिंदूरप्रकरण प्रतो २
- २१ श्रीबालभारतकाव्य
- २२ श्रीलघुक्षेत्रविचार
- २३ श्रीआचारदशार्णनिर्युक्ति
- २४ श्रीलघुक्षेत्रसमाप्त
- २५ श्रीपण्णवतिकास्तुति
- २६ श्रीआयपंच(पञ्च)पा(ला)ण
- २७ श्रीसूक्तावली
- २८ श्रीपट्टा(ष्टा)वली
- २९ श्रीधानकथानक
- ३० श्रीअक्षरकारयंअध्ययन
- ३१ श्रीपांडवीगीता
- ३२ श्रीप्रमाणन्याय
- ३३ श्रीरामचंद्रकाव्य
- ३४ श्रीरत्नमाला
- ३५ श्रीउपाधिप्रकरण
- ३६ श्रीसर्वार्थनिराकरण
- ३७ श्रीमुक्तावलिग्रंथ
- ३८ श्रीशान्तिनाथचरित्र

डामडो ८.

- १ श्रीमन्न्या
- २ श्रीशीलोपदेशमालावृत्ति
- ३ श्रीत्रैलोक्यसलाखाचरित्रमहाकाव्य
- ४ श्रीपिंडविशुद्धिबृहद्वाचि
- ५ श्रीपांडवचरित्रमहाकाव्य

- ६ श्रीचंद्रप्रभचरित्र
- ७ श्रीचंद्रप्रभस्वामिचरित्र
- ८ श्रीऋषभदेवस्वामिचरित्र
- ९ श्रीविमलनाथस्वामिचरित्र
- १० श्रीविधिप्रंप्ता(?)ग्रंथ
- ११ श्रीगीतमपृच्छा
- १२ श्रीमहीपालकथा
- १३ श्रीविजयनंदकेवलचरित्र
- १४ श्रीमयेकुबुद्धचतष्टयकडस
- १५ श्रीमुनिवृत्तस्वामिचरित्र
- १६ श्रीमहावीरस्वामिचरित्र
- १७ श्री०
- १८ श्रीपार्श्वनाथचरित्र
- १९ श्रीनयानंदचरित्र
- २० श्रीमहीपालकथा
- २१ श्रीशान्तिनाथजीचरित्र
- २२ श्रीशालिभद्रचरित्र

पो. १

- १ श्रीश्रीपालनरेद्रकाथा
- २ श्री०

पोथी १

- १ श्रीचित्तामणिनाममाला श्रीहेमाचार्य-
जीकृत
- २ श्री०
- ३ श्रीतीर्थचल्य

पो० १

- १ श्रीहेमाचार्यजीकृतशब्दानुशासन
- २ श्रीवासपुत्र(पूज्य)स्वामिचरित्र
- ३ श्रीचंद्रप्रभुचरित्र
कुमारपालचरित्र
कुमारपालचरित्र

कुमारपालप्रबंध
प्रबंधाचितामणि
लघुभोजप्रबंध
विदग्धमुखमंडनकाव्य
नृपतिजयचर्या
जैनमेघदूत
मेघदूतसटीक
भुवनदीपकटीका भाषा गुर्जरी
क्षीरार्णव
निर्दोष
प्रसादनी टीका
राजवल्लभ
वास्तुसार
खंडप्रशस्ति

डाभडो ९.

- १ श्रीगौतमपृच्छाटीका पत्र १२५
छे पण पत्र बराबर नहीं मिलता
- २ श्रीहेमवृत्तीयपाद
- ३ श्रीविजयदेवमाहात्म्य प्रतो ४
- ४ श्रीआख्यात
- ५ श्रीमुणिवतिचरित्र
- ६ श्रीसंग्रहणिटत्रो
- ७ श्रीक्षेत्रसमास
- ८ श्रीहुंडी प्रतो २
- ९ श्रीसप्तटीका
- १० श्रीऋषभपंचाशिका
- ११ श्रीपुष्पमालाप्रकरण
- १२ श्रीकर्मग्रंथसूत्र प्रतो २
- १३ श्रीश्रीपालकथा
- १४ श्रीसंग्रहणी
- १५ श्रीपालचरित्र
- १६ श्रीपूजा(ज्य)प्रशस्ति

- १७ श्रीजीवविचार प्रतो २
- १८ श्रीयंत्र
- १९ श्रीनवतत्वचोपाई
- २० श्रीशीलांगरथ
- २१ श्रीचउसरण
- २२ श्रीइंद्रियजयशतक प्रतो २
- २३ श्रीऋषभस्तोत्र प्रतो २
- २४ श्रीउपघातनिर्युक्ति
- २५ श्रीद्वयाश्रयावचुरी
- २६ श्रीशद्धानुशासन
- २७ श्रीत्रिशठशलाकाचरित्र
- २८ श्रीविषपरिक्षा
- २९ श्रीपात्नीसूत्र
- ३० श्रीहेमचतुर्थपादबृहद्बृत्तिनाम
- ३१ श्रीउपदेशरत्नकोश
- ३२ श्रीपडावश्यक
- ३३ श्रीहेमसमासटीका
- ३४ श्री ०
- ३५ श्रीद्वितीयपादावचुरी
- ३६ श्रीशिल (शीलां) गरथ
- ३७ श्रीअठिद्वीपनो

डाभडो १०.

- १ श्रीवृहत्पंचाख्यान
- २ श्रीपंचाख्यान
- ३ श्रीसिद्धपंचाशिकावचुरी
- ४ श्रीधर्मदत्तकथा
- ५ श्रीत्रिशठशलाकाचरित्रप्रथमप-
र्वणि
- ६ श्रीचतुस्त्रिंशतिकाधिकार
- ७ श्रीप्रतिक्रमणसंग्रहणी
- ८ श्रीन्यायकुसुमांजलि
- ९ श्रीगुलीभद्रचरित्र

- १० श्रीपुष्पमालाप्रकरण
- ११ श्रीसंग्रहणीसूत्र
- १२ श्रीनंदोपाख्यान
- १३ श्रीज्ञानदीपिका
- १४ श्रीचतुर्विंशतिप्रबंध
- १५ श्रीसाधर्मिकवाचस्पतिविधि
- १६ श्रीनवतत्वावचूर्णा
- १७ श्रीकर्मप्रबंध
- १८ श्रीन्यायमकरंद
- १९ श्रीअष्टपकारिपूजा प्रथमपत्र ५ नयी
- २० श्रीनिमित्तप्रबंध
- २१ श्रीतत्त्वपरिदीपकटीका
- २२ श्रीआद्धजातकल्पवृत्ति
- २३ श्रीहेमशब्दानुशासन
- २४ श्रीखेत्रसमाप्त
- २५ श्रीकथाकोश
- २६ श्रीपिंडविशुद्धिदीपिका
- २७ श्रीतत्त्वपरदीपिका
- २८ श्रीवस्त्रदानउपर कथा
- २९ श्रीखेत्रविचार
- ३० श्रीटशीलपरिभाषा
- ३१ श्रीजसविजयजीकृतजैनतर्कभाषा
- ३२ श्रीसप्तमस्तपदेश
- ३३ श्रीग्रहगोचरयंत्र
- ३४ श्रीकर्मप्रबंध
- ३५ श्रीऋषिर्मंडल प्रथम ५ पत्र नयी
- ३६ श्रीपूजाविधान
- ३७ श्रीकल्याणमंदिरटीका
- ३८ श्रीश्रीपालकथा
- ३९ श्रीसम्यक्तत्वकौमुदी
- ४० श्रीहासस्मृतिपुराण
- ४१ श्रीवर्द्धमानस्तुति

४२ श्रीसकलार्हतटीका

४३ श्रीकथाकोश

४४ श्रीपंचाख्यानग्रंथ

डाभडो ११.

- १ श्रीप्रवचनपरिक्षा
- २ श्रीपुष्पमाला
- ३ श्रीघातुपारायण
- ४ श्रीहेमचार्यकृतशब्दानुशासन पत्र ८२ छे आंको १८५ थी २६७ सुद्धी
- ५ श्रीहेमवृहद्वृत्ति
- ६ श्रीहेमउणाद
- ७ श्रीहेमरुदंत
- ८ श्रीशब्दानुशासन
- ९ श्रीहेमव्याकरणवृत्ति
- १० श्रीशब्दानुशासन
- ११ श्रीवृहद्भाष्यवृत्ति
- १२ श्रीशब्दानुव्याकरण
- १३ श्रीहेमवृहद्वृत्ति
- १४ श्रीराघवनाटि(ट)कटीका
- १५ श्रीत्रैलोक्यतिलाकाचरित्र पत्र २६२ थी ८०० छे
- १६ श्रीहेमशब्दानुशासन
- १७ श्रीप्रशमरतिटीका
- १८ श्रीसीतासिंहगारश्रावकविधि
- १९ श्रीस्थावादासिद्धिग्रंथ
- २० श्रीआवश्यकविधि
- २१ श्रीश्रावकप्रतिक्रमणसूत्र
- २२ श्रीश्रावकविधिमकरण
- २३ श्रीश्रावकप्रतिक्रमणटीका
- २४ श्रीकीर्त्तिपोडशपाद
- २५ श्रीचतुर्थसमाध्यायन

- २६ श्रीप्राकृतप्रक्रियावृत्ति
 २७ श्रीलघुवृहद्चूरी
 २८ श्रीसोपक्रमणसूत्रं विवरण
 २९ श्रीसम्यक्तवसतिकावचूरी
 ३० श्रीहेमप्राकृतवृत्तिदुर्गा
 ३१ श्रीशब्दानुशासनस्वोपज्ञटीका
 ३२ श्रीअष्टमस्याध्यायस्य चतुर्थपाद
 ३३ श्रीशब्दानुशासनपंचमोऽध्याय
 ३४ श्रीन्यायवृत्ति
 ३५ श्रीचतुर्थाध्यायचतुर्थपाद
 ३६ श्रीलघुसंग्रहणी
 ३७ श्रीपटिशतबालावबोध
 ३८ श्रीसप्तमोऽध्याय
 ३९ श्रीतृतीयाध्यायद्वितीयपाद
 ४० श्रीतृतीयाध्यायद्वितीयपाद
 ४१ श्रीहेमव्याकरणवृत्ति
 ४२ श्रीपरस्मैभाषा
 ४३ श्रीशब्दानुशासनलघुवृत्ति
 ४४ श्रीद्वितीयस्याध्यायस्यतृतीयपाद
 ४५ श्रीहेमव्याकरणवृत्ति
 ४६ श्रीचतुर्थपादचतुर्थाध्याय
 ४७ श्रीव्याकरणलघुवृत्तिकावचूरी
 ४८ श्रीआख्यातावचूरी
 ४९ श्रीलघुवृत्तिचतुर्थाध्याय पत्र ६१
 प्रथम प. ८ नयी
 ५० श्रीपंचमस्याध्यायस्य चतुर्थपाद
 ५१ श्रीदुर्गाराजव्याकरण
 ५२ श्रीशब्दानुशासन
 ५३ श्रीसमीहितसाध्यसिद्धि
 ५४ श्रीसंग्रहणीप्रकरण
 ५५ श्रीसत्पदीप्रत्ययपत्र ४० प्र. १ पत्र १ नयी
 ५६ श्रीलघुआदिसूत्र

- ५७ श्रीसंग्रहणी
 ५८ श्रीअष्टोत्तरीस्तोत्रविधि
 ५९ श्रीवसुधारा
 ६० श्रीद्वितीयस्याध्यायस्य द्वितीयपाद
 ६१ श्रीसिद्धहेमचंद्रव्याकरण
 ६२ श्रीसंग्रहणीसूत्र
 ६३ श्रीश्राद्धगुणश्रेणी
 ६४ श्रीकल्पपुत्र

ढाभडो १२.

- १ श्रीपरिशिष्टपर्व
 २ श्रीहरिविक्रमचरित्र
 ३ श्रीकूर्ममंजरी
 ४ श्रीवेद
 ५ श्रीत्रिसठसलाकाचरित्र
 ६ श्रीपार्श्वनाथचरित्र
 ७ श्रीसम्यक्तव्यप्रकरण २९० 'वचैवचे'
 प० तुटक छे
 ८ श्रीअणुसूत्रोक्तवार्त्तादसांगसूत्र.
 ९ श्रीसोमशतकप्रकरण
 १० श्रीसत्तरभेदपूजानो कथा
 ११ श्रीचंद्रप्रभस्वामिचरित्र
 १२ श्रीअष्टप्रकारिपूजाचरित्र
 १३ श्रीश्रीपालचरित्र
 १४ श्रीवदप्रभस्वामिचरित्र
 १५ श्रीकुमारपालचरित्र
 १६ श्रीपार्श्वनाथचरित्र
 १७ श्रीचतुर्विंशतिजिनैत्रचरित्र
 १८ श्रीयुगप्रधानना उदय तथा तेना
 नामनो यंत्र
 १९ श्रीप्रबंधचितामणि
 २० श्रीकर्मसारपुण्य(७५)सारकथा
 २१ श्रीवर्द्धमानदेशना

- २२ श्रीकुमारसंभव
 २३ श्रीविवेकविलास
 २४ श्रीविवेकविलास
 २५ श्रीसंघयणपंचपाटीयंत्र
 २६ श्रीउपदेशमालापंचपाटी
 २७ श्रीविभातविभावनाम निपथ-
 टीका
 २८ श्रीपद्मावली पत्र २८ प्र०। पत्र १
 नयी
 २९ श्रीअनितशांतिस्तवनटीका
 ३० श्रीदिनचर्या
 ३१ श्रीस्तंभनपार्श्वनाथस्तुति
 ३२ श्री[अ]ष्टोत्तरशतप्रकरण
 ३३ श्रीभवभावना
 ३४ श्रीवसुभूतियसुमित्रकया
 ३५ श्रीसमोत्तरणस्तवन
 ३६ श्रीसंघयणसूत्र
 ३७ श्रीभवभावना
 ३८ श्रीभयहरस्तोत्र
 ३९ श्रीकालीदासस्तकाव्य
 ४० श्रीअनितशांति
 लाभडो १३.
 १ श्रीपुनरानटीका
 २ श्रीज्योतिःकरंडवृत्ति
 ३ श्रीनंदिसूत्र
 ४ श्रीमिलनाथचरित्र
 ५ श्रीभगवतोविशेष (प) वृत्ति ३४४ प्र०
 ४९ नयी
 ६ श्रीदानप्रदीपग्रंथ
 ७ श्रीमहीपालकथा
 ८ श्रीयुलीमन्त्रचरित्रं
 ९ श्रीकर्मग्रंथचोयो
 १० श्रीदीवालीकव्य
 B 360—22

- ११ श्रीविपाकसूत्र
 १२ श्रीउपासकसूत्रवृत्ति
 १३ श्रीवाग्मटालंकारवृत्ति
 १४ श्रीभाचारांगसूत्र
 १५ श्रीउपदेशमालावृत्ति
 १६ श्रीप्रवचनसारोद्धार
 १७ श्रीपद्यालयछाया
 १८ श्रीविपाकसूत्र
 १९ श्रीदसविकालिकसूत्र
 २० श्रीउपपत्तिवृत्ति
 २१ श्रीभगवतीजीनिटीका
 २२ श्रीहिमांजनेकार्थसंग्रहसूत्र
 लाभडो १४.
 १ श्रीपडावश्यकवृत्ति
 २ श्रीयोगधिंदुवृत्ति
 ३ श्रीगौतमपृच्छाकालावबोध
 ४ श्रीग्यायार्थमंजूषा
 ५ श्रीलणादिगणसूत्र
 ६ श्रीप्रतिक्रमणाध्ययन
 ७ श्रीलघुवृत्तिद्वितीयस्वाध्याय
 ८ श्रीपंचनिग्रंथो
 ९ श्रीनवतत्त्वप्रकरण
 १० श्रीविराग्यशतक
 ११ श्रीवार्तारूपविचार
 १२ श्रीललितविस्तराचैत्यवदनवृत्ति
 १३ श्रीभवभावना
 १४ श्रीसीलेपदेशमाला
 १५ श्रीसागरदत्तवार्त्ता
 १६ श्रीचतुर्थस्वाध्याय त्वेमध्ये प्रतो ३
 १७ श्रीलोलावतीचरित्रं
 १८ श्रीवृत्तरत्नाकर
 १९ श्रीपाक्षिकवृत्ति
 २० श्रीप्राकृतप्रबोध

- २१ श्रीपठपादावचूरी
- २२ श्रीहेमलघुवृत्ति
- २३ श्रीपठपादावचूरी
- २४ श्रीलघुवृत्त्यवचूरी
- २५ श्रीदिनचर्यावृत्ति
- २६ श्रीपिंडविशुद्धि
- २७ श्रीभववैराग्यशतक
- २८ श्रीतत्त्वप्रकरणवृत्ति
- २९ श्रीश्राद्धजितकल्प
- ३० श्रीसिंदूरप्रकरण
- ३१ श्रीशोभनस्तुति(त्य)वचूणि
- ३२ श्रीसंग्रहणीसूत्र
- ३३ श्रीतृतीयस्वाध्याय
- ३४ श्रीशब्दानुशासन
- ३५ श्रीश्राद्धविषय (धि?)प्रकरण
- ३६ श्रीशब्दानुशासन
- ३७ श्रीशब्दानुशासनवृत्ति
- ३८ श्रीशब्दानुशासनलघुवृत्ति
- ३९ श्रीशब्दानुशासनवृत्ति
- ४० श्रीपंचमस्वाध्याय
- ४१ श्रीद्वितीयस्वाध्याय
- ४२ श्रीशीलोपदेशमाला
- ४३ श्रीहेममंजूपा
- ४४ श्रीन्यायसूत्र
- ४५ श्रीचतुर्थस्वाध्याय
- ४६ श्रीशालापदेशमाला[बालाव?]बोध
- ४७ श्रीन्यायवृत्ति
- ४८ श्रीशब्दानुशासन
- ४९ श्रीद्वितीयस्वाध्याय
- ५० श्रीहंसारसूत्रेतिशय
- ५१ श्रीद्वितीयस्वाध्याय
- ५२ श्रीसारस्वत
- ५३ श्रीउपदेशमालावचूरी

- ५४ श्रीस्यादिसमुच्चयग्रंथ
- ५५ श्री०

डाभडो १५.

- १ श्रीपंचाशिकाटीका
- २ श्रीपडावश्यकवृत्ति
- ३ श्रीश्राद्धविधिप्रकाश
- ४ श्रीतपोधनश्रावकसामाचारी
- ५ श्रीपापि (वि) सूत्रवृत्ति
- ६ श्रीउपदेशपदवृत्ति
- ७ श्रीपंचाशकसूत्र
- ८ श्रीसिद्धांतपाक्षिकवृत्ति
- ९ श्रीश्राद्धगुणवर्णव(न?)
- १० श्रीमहोशलकथा
- ११ श्रीकुलचारित्रगणयोग
- १२ श्रीकाव्यानुशासन
- १३ श्रीप्रशमरतिटीका
- १४ श्रीन्यायविशारदयति
- १५ श्रीसप्तपदाग्रंथ
- १६ श्रीचामीमाहात्म्यग्रंथ
- १७ श्रीपट्टत्रिशतवित्तिकासूत्र
- १८ श्रीश्रीपालचरित्र
- १९ श्रीपडावश्यकसूत्रालावबोध
- २० श्रीपट्टत्रिशतवित्तिकासूत्र
- २१ श्रीसिंदूरप्रकरण
- २२ श्रीक्षेत्रमास
- २३ श्रीपट्टिशतकवालावबोध
- २४ श्रीकालिदासकृतग्रंथ
- २५ श्रीविजयभारतीवर्ण[न?]नामा चतुर्थ-परिच्छेद
- २६ श्रीभववैराग्यशतक
- २७ श्रीलघुवरव्या
- २८ श्रीश्रीशिवकल्प
- २९ श्रीसोमशतक

- ३० श्रीमतिष्ठाकरूप
- ३१ श्रीमद्गोत्रिस्ता (स्तो?) त्रिविधि
- ३२ श्रीकालान
- ३३ श्रीधर्मविलासग्रंथ
- ३४ श्रीमतिष्ठाविधि
- ३५ श्रोएकविंसगणामकरण
- ३६ श्रीशीलोपदेशमाला
- ३७ श्रीनवतत्व
- ३८ श्रीआदिनाथदेशना
- ३९ श्रीइंद्रोशनक
- ४० श्रीसिंदूरप्रकरण
- ४१ श्रीशीलोपदेशमाला
- ४२ श्रीसंग्रहणीप्रकरण
- ४३ श्रीपुष्पमाला
- ४४ श्रीश्रावकानुष्ठानविधि
- ४५ श्री

डाभडो १६.

- १ श्रीपिंडनिर्युक्ति
- २ श्रीजोतीर्क(गोतीर्क)रंडसूत्र
- ३ श्रीप्रवचनसारोद्धारसूत्र
- ४ श्रीसिद्धचक्रबीजक
- ५ श्रीकुमारपालचरित्र
- ६ श्रीजिनकुमारसंभववृत्ति
- ७ श्रीकर्पूरप्रकरणवालावबोध
- ८ श्रीकरूपकाव्यलता
- ९ श्रीआरपुत्तकथा
- १० श्रीशीलोपदेशमालाप्रकरणना-
लावबोध
- ११ श्रीभृगावतोचरित्र
- १२ श्रीक्रपभचरित्र
- १३ श्रीसप्तमि (सम्यक्तव) कीमुदी
- १४ श्री ॥
- १५ श्रीवाग्भटारंकार

- १६ श्रीज्ञानपंचमीकथा
- १७ श्रीभवभावना
- १८ श्रीअत्रिदश्रावकचरित्र
- १९ श्रीपटीक्रमणता. सातस्मरणप्र-
कवारे प्रत १

- २० श्रीतर्कवृत्ति
- २१ श्रीपटीकंम (कम्म) णासुत्रवृत्ति
- २२ श्रीतर्कभाषा
- २३ श्रीवीतरागस्तोत्र
- २४ श्रीक्रपभपंचाशिका
- २५ श्रीशब्दानुशासन
- २६ श्रीन्यायमंजूषा
- २७ श्रीकुमारसंभवकाव्य
- २८ श्रीगदाधरीटीका तर्कनी
- २९ श्रीकंताकथायो
- ३० श्रीस्याद्यंतप्रक्रिया
- ३१ श्रीसिंहासनडांरिए (श?) का
- ३२ श्रीसप्तपदार्थवृत्ति
- ३३ श्रीनवतत्वप्रकरण

डाभडो १७.

- १ श्रीभवभावनावृत्ति
- २ श्रीहिनीपदेशवृत्ति
- ३ श्रीवाचिशिक्षापरिमलकाव्यक-
न्यलता
- ४ श्रीकर्मग्रंथ
- ५ श्रीजोबानुशासनवृत्ति
- ६ श्रीश्राद्धविधि (वि) प्रकरणवृत्ति
- ७ श्रीसमुच्चितचतुर्थप्रकाश
- ८ श्रीप्रभोत्तरसमुच्चयग्रंथ
- ९ श्रीयोगशास्त्रमालावबोध
- १० श्रीप्रभोत्तरबीजक
- ११ श्रीपटुधानकवृत्ति
- १२ श्रीप्रवचनसारोद्धार

- १३ श्रीश्राद्धविधिप्रकरण
 १४ श्रीपंचलिङ्गविवृति
 १५ श्रीचतुर्थप्रकाशावचूरी
 १६ श्रीपडावश्यकबालावबोध
 १७ श्रीश्राद्धविधिग्रंथ
 १८ श्री

डाभडो १८.

- १ श्रीपुष्पमालावृत्ति
 २ श्रीनवपदवृत्ति
 ३ श्रीश्रावकादिनकृत (त्य)
 ४ श्रीश्रीक्षा (व्या?) श्रयसूत्रपष्ठपाद
 ५ श्रीप्रवचनसारोद्धारवृत्ति
 ६ श्रीपचकल्पचूर्णी
 ७ श्रीपंचवस्तुटीका
 ८ श्रीपडाक्रमणामुत्र
 ९ श्रीकुलक श्रीहरिभद्रसूरिकृत
 १० श्रीहरिभद्रसूरिकथा
 ११ श्रीनिर्वाणकालिकाभिवान
 १२ श्रीक्षेत्रसमासप्रकरण

डाभडो १९.

- १ श्रीउद्देशरत्नाकर
 २ श्रीगादिमानिनचरित्र
 ३ श्रीऋषिमंडलवृत्ति
 ४ श्रीनवपदप्रकरणवृत्ति
 ५ श्रीशीलोपदेशमालावृत्ति
 ६ श्रीउद्देशपदटीका
 ७ श्रीकर्पूरप्रकरणबालावबोध
 ८ श्रीउद्देशतरंगिणीवृत्ति
 ९ श्रीउद्देशमालाप्रकरण
 १० श्रीभक्तामरवृत्ति
 ११ श्रीसातिस्मरण
 १२ श्रीसातिस्मरण
 १३ श्रीपापी(स्त्री)सूत्र

- १४ श्रीशोभनस्तुति
 १५ श्रीवृधिशान्ति
 १६ श्री०

डाभडो २०.

- १ श्रीपद्मचरित्र
 २ श्रीपद्मचरित्र
 ३ श्रीदानकल्पद्रुम
 ४ श्रीचंद्रनृपचरित्र
 ५ श्रीचंद्रनृपचरित्र
 ६ श्रीवस्तुपालतेजपालचरित्र
 ७ श्रीउपमतिभवप्रपंच
 ८ श्रीयोति(उयोतिः ?)शास्त्र
 ९ श्रीधुलीभद्रचरित्र
 १० श्रीजिनपूजाष्टक
 ११ श्रीसिद्धचक्रस्तुति
 १२ श्रीधर्मपरोक्षाग्रंथ
 १३ श्रीत्रिसठशब्दाकाचरित्रनी भट्ट-
 मपर्वणी
 १४ श्रीपरिशिष्टपर्वणी
 १५ श्रीधर्मपरीक्षाशतक
 १६ श्रीकुटकचिंतामणि
 १७ श्रीदृष्टांतरत्नाकर
 १८ श्रीमलयसुंदरीचरित्र
 १९ श्रीनागपत्र
 २० श्रीपात्रदानेधनसेठकथा
 २१ श्रीसिद्धसेनकथा
 २२ श्रीब्रह्मदत्तकथा
 २३ श्रीमुनिपतिराजऋषिचरित्र
 २४ श्रीचंद्रोदरकथा
 २५ श्रीविज्जाहलो
 २६ श्रीशोभनस्तुतिवृत्ति
 २७ श्रीमारकंड (कंडये?)पुराण
 २८ श्रीतर्कवृत्ति

- २९ श्रीहेमादिसूत्र
 ३० श्रीसंग्रहणी
 ३१ श्रीदेवराजप्रबंध
 ३२ श्रीकिल्लिकौमुदी
 ३३ श्रीधर्मशास्त्रकथा
 ३४ श्रीशब्दानुशासन
 ३५ श्रीजीवत्तमास
 ३६ श्रीबोटीकथा
 ३७ श्रीवृद्ध[त्]संग्रहणी
 ३८ श्रीरघुवंश
 ३९ श्रीसमासप. १२ प्र. १ नयी
 ४० श्रीक्षेत्रसमासवृत्ति
 ४१ श्रीपिंडविशुद्धि
 ४२ श्रीसंग्रहणीटीका

डाभडो २१.

- १ श्रीतत्त्वार्थवृत्ति
 २ श्रीशीलोपदेशमालावृत्ति
 ३ श्रीसंग्रहणीमालाप्रबंध
 ४ श्रीप्रतिक्रमणभादेबहुप्रकरण छे
 ५ श्रीसतकान्तूरी
 ६ श्रीलघुसंज्ञसमास
 ७ श्रीत्रिसटशलाकाचरित्र
 ८ श्रीशब्दानुशासन.
 ९ श्रीदशवैकालिकसूत्र
 १० श्रीउपादशांगसूत्र
 ११ श्रीआराधनापत्राका
 १२ श्री ॥

डाभडो २२.

- १ पंचवस्तुकवृत्ति
 २ श्रीलघुसंज्ञसमास
 ३ श्रीवृत्तकाव्यकल्पलता
 ११ श्रीशीलोपदेशमाला
 १२ श्रीपरिशिष्टपर्व

- १३ श्रीत्रिसटशलाकाचरित्र
 १४ श्रीऋषभचरित्र
 १५ श्रीभोजप्रबंध
 १६ श्रीधर्मरत्नाकरवृत्ति
 १७ श्रीपद्मदर्शनटीका
 १८ श्रीतर्कभाषा
 १९ श्रीविक्रमचरित्र
 २० श्रीत्रिसटशलाकाचरित्र
 २१ श्रीव्याश्रयकाव्यप. १७ प्र. २ नयी
 २२ श्रीशब्दानुशासन
 २३ श्रीशत्रुजयमाहात्म्य
 २४ श्रीपातिसकसूत्रवृत्ति २५
 २५ श्रीस्याह्लादवृत्ति
 २६ श्रीमल्लपुंडरीचरित्र
 २७ श्रीकर्मप्रबंध
 २८ श्रीपद्मचरित्र
 २९ श्रीकर्मप्रबंध
 ३० श्रीव्याकरण
 ३१ श्रीउपदेशमालाबालावबोध
 ३२ श्रीपंचलिङ्गमिक्करणवृत्ति

डाभडो २३.

- १ श्रीअंतगड
 २ श्रीअनुसरोपपातिका
 ३ श्रीउपदेशमालाकथा
 ४ श्रीकथारत्नाकरप्रबंध
 ५ श्रीउपदेशमालाप्रकरण
 ६ श्रीस्तुतविचारसार
 ७ श्रीमहोदयापिंडनी वृत्ति
 ८ श्रीश्रीपालचरित्र
 ९ श्रीवीरचरित्रकथाकोश
 १० श्रीप्रश्नोत्तरसूत्र
 ११ ज्ञातावृत्ति अयुयी
 १२ श्रीपुष्पमालापट्टिदातं

१३ श्रीभुवनभानुकेवलदृष्टांतबाला-
वबोध प्रतां. २

१४ श्रीवृंदारवृत्ति.

१५

डामडो २४.

१ श्रीरघुवंश

२ श्रीज्ञातावृत्ति

३ श्रीप्रतिक्रमणसूत्रवृत्ति

४ श्रीउपदेशमालालघुवृत्ति

५ श्रीश्राद्धविधि

६ श्रीराजप्रश्न. ५३. प्र. १९ नयी

७ श्रीआउरपञ्चदशाष्टम. ४

८ श्रीचउशरण

९ श्रीगणितपयपञ्चो

१० श्रीतंडुलवेपालीसूत्र प. २८ वचे
प. ४ नयी

११ श्रीचंदाविजयपयपञ्चो

१२ श्रीदशवैकालिकसूत्र

१३ श्रीगणितप्रकरण

१४ श्रीसंध्यापयपञ्चो प्रतो ४

१५ श्रीचंदाविजयपयपञ्चो प्रतो २

१६ श्रीसंध्यापयपञ्चोता. चउसरविगरे

१७ श्रीप्रकीर्णवचूरी प. ११ प्र. ४ नयी.

डामडो २५.

१ श्रीसंघोषसत्तरीवृत्ति

२ श्रीतिलकमंजरीकथा

३ श्रीप्रद्युम्नचरित्र

४ श्रीबाहुबलीवृत्ति कथाकोश

५ श्रीचउशरणभादेदेशपयपञ्चातिप्रकरण

२१

६ श्रीयोगसिद्धिप्रथमखंड

७ श्रीगणधरसार्द्धशतकवृत्ति

८ श्रीपिंडनिर्घुक्तिमतिग

९ श्रीश्राद्धविधिप्रकरण

१० श्रीपिंडनिर्घुक्तिवृत्ति

११ श्रीसंघोषणिबालावबोध

१२ श्रीभक्तामरस्तवावचूरी

१३ श्रीसंग्रहणीबालावबोध

१४ श्रीक्रापिमंडल

१५ श्रीभाराधना

१६ श्रीक्रापिमंडल

१७ श्रीलेभिलेभनादेकथा.

१८ श्रीजिनशतकपूजिका

१९ श्रीपद्मवलि

डामडो २६.

१ श्रीभवभावनावृत्ति

२ श्रीप्रवचनपरीक्षा

३ श्रीनिघंटवैद्यकशास्त्र

४ श्रीउपदेशतरीगिणी

५ श्रीपंचवस्तुटीका

६ श्रीललितविस्तर

७ श्रीआचारप्रदीप

८ श्रीउघनिर्घुक्ति

९ श्रीदुर्गप्रदप्रकाश

१० श्रीसामाचारी

डामडो २७.

१ श्रीवृह [त्] कल्पवृत्तिप्रथमखंड

२ श्रीवृह [त्] कल्पवृत्तिद्वितीयखंड

३ श्रीअलंकारचूडामणिवृत्ति

४ श्रीअलंकारचूडामणिविवेका

५ श्रीउघनिर्घुक्तिवृत्ति

६ श्रीदेशोनाममालावृत्ति

७ श्रीएकादशीगिप्रशस्तीज्ञातासत्र

८ श्रीउपदेशमालाबालावबोध

९ श्रीप्रत्याख्यानबालावबोध

ढामढो २८.

- १ श्रीवासुपुत्र (पूज्य) स्वाभिचरित्र
- २ श्रीचंद्रप्रमचरित्र
- ३ श्रीशांतिनाथचरित्र
- ४ श्रीकाल (लि) काचारज (यं?) कथा
- ५ श्रीपडावइयक
- ६ श्रीशांतिनाथचरित्र
- ७ श्रीदेवकुमरकथा
- ८ श्रीशोभनस्तुति
- ९ श्री०

ढामढो २९.

- १ श्रीआदिनाथदेशना
- २ श्रीभाराधनापताका
- ३ श्रीआउरपञ्चद्वयान तथा उगणात्रिसादुहा
- ४ श्रीसाधुदिनचर्या
- ५ श्रीदीपालीकल्प
- ६ श्रीसुसुट कथा
- ७ श्रीभववैराग्यशतककथा
- ८ श्रीभक्तिपिंसविभागउपरकथा
- ९ श्रीइकविंशठाणासूत्र
- १० श्रीअष्टप्रकारिपूजाचरित्र
- ११ श्रीबाम्मटालंकार
- १२ श्रीआदिनाथदेशना
- १३ श्रीनगधरस्तव
- १४ श्रीविजयप्रशस्तिकाव्य
- १५ श्रीश्रीपालचरित्र
- १६ अतिनार्थ
- १७ श्रीपिनेकविलास
- १८ श्रीपट्टशिक्षा
- १९ श्रीआराधनापताका
- २० श्रीक्रपिमंडल
- २१ श्रीचंदारिगजरयज्ञो
- २२ श्रीभववैराग्यशतक

- २३ श्रीहरिविजयसूरिसत्ताय
- २४ श्रीक्रपमपंचाशिका
- २५ श्रीमुगडांगसूत्रद्वितीयश्रुतस्कंध
- २६ श्रीपाक्षिकसूत्र
- २७ श्रीउपदेशमाला
- २८ श्रीभगवतासूत्रवृत्ति
- २९ श्रीभवभावना प्रतो २
- ३० श्रीपिंडनिर्मुक्ति
- ३१ श्रीसंप्रहर्णासूत्र
- ३२ श्रीप्रतिकमणसूत्र
- ३३ श्रीवसंतराजसूत्रत.
- ३४ श्रीस्तवनावचूरी
- ३५ श्रीचतुर्थप्रकाशावचूरी
- ३६ श्रीमहोदयापिंडनिर्मुक्ति
- ३७ श्रीपिंडनिर्मुक्तिप्रकरण
- ३८ श्रीलघुसंप्रहर्णा
- ३९ श्रीयोगशास्त्र
- ४० श्रीशांतरसभाचना
- ४१ श्रीजिनापतनपंचमोष्पाय
- ४२ श्रीराजिमतीमोक्ष
- ४३ श्रीसंघोसकवत्कुलक
- ४४ श्रीविंशतिमप्रकाश
- ४५ श्रीआउरपञ्चद्वयान
- ४६ श्रीशालिमहचरित्र
- ४७ श्रीसोमशतक
- ४८ श्रीप्रत्याख्यानभाषावचूरी
- ४९ श्रीसम्यक्तयकौमुदीपा. १६ धी. व. पा.
- ३२.
- ५० श्रीप्रत्याख्यानभाषावचूरी
- ५१ श्रीचित्रसेनपदमा (या) बति (ती) कथा
- ५२ श्रीशैलेश्वरपार्थनायस्तव
- ५३ श्रीउपदेशतरंगिणी
- ५४ श्रीनवतत्व

५५ श्रीसम्यक्तवसंभवमहाकाव्य

५६ श्रीद्वितीयपादावचूरी

डाभडो ३०.

१ ठाणांगवृत्ति

२ श्रीआचारांगसूत्र

३ श्रीउवाइमूत्रवृत्ति

४ श्रीप्रतिक्रमणवृत्ति

५ श्रीभक्तामरवृत्ति

६ श्रीकल्पेअं(ल्पां)तर्वाचा(ध्य?)

७ श्रीअध्यात्मकल्पद्रुम

८ श्रीउत्तराध्ययन

९ श्रीकाव्यकल्पलता

१० श्रीउपदेशमाला

११ श्रीकाव्यकल्पलता

१२ श्रीवाग्भटालंकार

१३ श्रीउपासकदेशांग

१४ श्रीठाणांगसूत्र

१५ श्रीआचारांगदीपिका

१६ श्रीराजप्रशस्त

१७ श्रीमलयसुंदरीचरित्र

१८ श्रीवृत्तरत्नाकरावचूरी

१९ श्रीजिनशतककाव्य

२० श्रीवीतरागस्तोत्र

२१ श्रीजीवाजीविभक्ति

२२ श्रीकल्याणपीदरवृत्ति

२३ श्रीभक्तामरवृत्ति

२४ श्रीश्रावकदिनकल्प

२५ श्रीत्रैशटशलाकाचरित्र

२६ श्रीपाखांसूत्र

२७ श्रीगच्छाचारप्रकरण

२८ श्रीप्रतिक्रमणसूत्रवृत्ति

२९ श्रीविद्यालवविज्जालय

३० श्रीअणुचरोवाइ

३१ श्रीअपाणीविचारपिंडविशुद्धि

३२ श्रीपञ्चखाननिर्गुक्तिआवश्यकनिर्गुक्ति

३३ श्रीरोहकंकथा

३४ श्रीजितशान्तिवृत्ति

३५ श्रीपृथ्वी(ध्वी?)चंद्रचरित्र

३६ श्रीकाल(लि)कसूत्रकथा

३७ श्रीयोगशास्त्र

डाभडो ३१.

१ श्रीसुंदरप्रकाश

२ श्रीमेघदूतकाव्य

३ श्रीकुमारसंभव

४ श्रीकुमारसंभवकाव्य

५ श्रीपटुसुंदरकाव्य

६ श्रीमेघदूतकाव्य प्रत ६

७ श्रीजिनशतक

८ श्रीमाघसूत्र पत्र १३०

९ श्रीरघुवंश प्रत ३ पत्र ४७, ५४

१० श्रीकिरातसूत्र पत्र ४८

११ श्रीविदग्धमुखमंडन पत्र ६२-४८

१२ श्रीकिरातटीका पत्र १७५

१३ श्रीविदग्धमुखमंडनकाव्यटीका प. ४५

१४ श्रीजीतशतकटीका प. २४

१५ श्रीछंदकास(दःकोश?) प. २५

१६ श्री ॥ ५

१७ श्रीकुमारसंभवटीका प. ६९

डाभडो ३२.

१ श्रीरघुटीका प्रतो २ प. १२७ प.

१८७

२ श्रीवाग्भटालंकार प्रतो २ प. २३ प.

२१.

३ श्रीकाव्यप्रकाशटीका प. ३५

४ श्रीमहाविद्याविडंबन प. ६३

५ श्रीविदग्धमुखमंडन प. २१

- ६ श्रीसुबंशटीका प. ११०
 ७ श्रीहरिविक्रमचरित्र प. ७४
 ८ श्रीकाव्यकल्पलता प. ६०
 ९ श्रीमुरारिनाटक प. ४२
 १० श्रीमिघदूतकाव्य प. २६
 ११ श्रीकाव्यकल्पलता प. १३
 १२ श्रीप्रमाणमंजरी प. २१
 १३ श्रीपद्दर्शनटीका प. २३
 १४ श्रीतर्कभाष्यटीका प्रती २ प. १९ प.
 २९

- १५ श्रीशशधरन्याय प. ५१
 १६ श्रीप्रमाणमंजरीटीका प. २६
 १७ श्रीरस(रस)द्वन्द्वमंजरीवृत्ति प. ३८
 १८ श्रीप्रबंधचिन्तामणि प्रती २ प. ५६ प.
 ५२

- १९ श्रीप्रमाणसिद्धप्रकरण प्र. (५.) २१
 २० श्रीपट्टावली प. ४६
 २१ श्रीवाग्भट्टालंकार प. ४
 २२ श्रीखंडनसूत्रटीका प. ७६
 २३ श्रीतर्कभाषावृत्ति प. २५
 २४ श्रीसुप (ख) बौधमाला प. ४
 २५ श्रीखंडनसूत्रटीका प. २८३
 २६ श्रीभिममकाव्य प. ७
 २७ श्रीखंडनसूत्रटीका प. २१ नयी प. ८७
 २८ श्री० प. २८३
 २९ श्री० प. २१

डामडो ३३.

- १ श्रीप्रक्रियाप्रासाद प. ४९४
 २ श्रीअनेकार्थवृत्ति प. २२९
 ३ श्रीहेमिनाममाला प. १५१
 ४ श्रीवाग्भट्टालंकार प. ४०
 ५ श्रीस्याह्लादमंजरी प. ९४
 ६ श्रीपद्दर्शनवृत्ति प. ११९

- ७ श्रीवृत्तरत्नाकरकाव्य प. ३९
 ८ श्रीभट्टकवृत्ति प. ६९
 ९ श्रीतर्कभाषामाधवी प. १२
 १० श्रीकाव्यकामधेनु प. ३३
 ११ श्रीहेमदुट्टिका प. १४
 १२ श्रीहेमआख्यातशब्दानुशासन प. ३२
 १३ श्रीकाव्यानुशासन प. ८५
 १४ श्रीन्यायमंजूषावृत्ति प. ७७
 १५ श्रीखण्डादिवृत्ति प. ३५
 १६ श्रीशब्दानुशासन प. १५
 १७ श्रीव्याश्रयवृत्ति प. १२८
 १८ श्रीतत्त्वप्रदीपिका प्रती २ प. ५२ प.

७६

- १९ श्रीशब्दानुशासन प. २८
 २० श्रीयोगविदु प. १२
 २१ श्रीन्यायमंजूषा प. २८
 २२ श्रीपुंजरानवृत्ति प. ११५
 २३ श्री० प. २८
 २४ श्री० प. ७
 २५ श्री० प. २

डामडो ३४.

- १ श्रीहेमदुट्टी(दुट्टि)वृद्धवृत्ति प. ४१६
 २ श्रीन्यायवृत्ति प. १७६
 ३ श्रीक्रियारत्नसमुच्चय प. ९०
 ४ श्रीहेमधातुपारायण प. १५०

डामडो ३५.

१ श्रीशिवशास्त्रे भाष्यप्रदीपे

- १ श्रीप्रथमश्वाध्यायप्रथमपाद प. १६
 २ द्वितीयश्वाध्यायद्वितीयपाद प. ४७
 ३ प्रथमपादप्रश्नाध्याये नवमांशिकप.
 ५५
 ४ चतुर्थश्वाध्यायचतुर्थपादचतुर्थानु-
 क प. २५

- ५ प्रथमस्वाध्यायद्वितीयपादे द्वितीयाह्निक प. १४
 ६ प्रथमस्वाध्यायतृतीयपादे द्वितीयाह्निक
 २ श्रीपतंजलिकृतमहाभाष्यव्याकरण
 १ प्रथमस्वाध्यायचतुर्थपादे चतुर्थाह्निक प. ३७
 २ प्र. स्वा. द्वि. प्र. आह्निकं प्रतो २ प. २० प. १३
 ३ तृतीयस्वा. चतुर्थपादे प्र. द्विक प. २८
 ४ चतुर्थस्वा. चतुर्थपादप्र. आह्निकं प. ३२
 ५ प्रथमस्वाध्यायप्रथमपादे नवमाह्निक प. ६८
 ६ पंचमस्वाध्यायचतुर्थपादे प्रथमाह्निकं प. ३६
 ७ षष्ठस्वाध्याये चतुर्थपादे चतुर्थाह्निके प. ८
 ८ सप्तमस्वाध्याये चतुर्थपादे प्रथमाह्निके. ४०
 ९ अष्टमस्वाध्यायचतुर्थपादे प्रथमाह्निके प. ३२
 ३ श्रीआख्यातवृत्ति प. १४
 ४ श्रीहेमवैपाकरणशब्दानुशासन प. ११
 ५ श्रीकयवचासेठचौपाई प. १०
 ६ श्रीसंधाराभिधि प. १०
 ७ श्रीअपभ्रंतिकुमारस्वाध्याय प. ६
 ८ श्रीवैराग्यशतक प. ११
 ९ श्रीचतुष्कवृत्ति प्र. २ प. २० प. १७
 १० श्रीमेघदूतकाव्य प. १३
 ११ श्रीरुतसूत्रवृत्तिदुंदी प. ११
 १२ श्रीआख्यातदुंदीवृत्ति प. २१
 १३ श्रीपंगल न. २४
 १४ श्रीसूक्तिमुक्तिग्रंथ प. ६
 १५ श्रीआख्यातसूत्रअष्टमपाद प. ७

- १६ श्रीशब्दानुशासनद्वितीयस्वाध्याय प. ३६
 १७ श्रीशब्दानुशासनलघवृत्ति पा. ३१ यी ४८ सुद्धी प. ४८
 १८ श्रीनंदिअद्वैतचंद प. ५
 १९ श्रीस्यादिशब्दकारिका प. ३
 डाभडो ३६.
 १ श्रीकल्पसूत्र प. ८९
 २ श्रीप्रवचनसारोद्धार ८९
 ३ श्रीप्रवचनसार प. ३४
 ४ श्रीरायपेशनीसूत्र प. ४१
 ५ श्रीदिनकृत (अ०) विचार प. ३५
 ६ श्रीपट्टिकमणसूत्रअर्थसाहित प. ३८
 ७ श्रीज्ञातासूत्र प. ९५.
 ८ श्रीक्रियारत्नसमुच्चय प. १०
 ९ श्रीसिद्धांतविचार प. २०
 १० श्रीमुनिपतिचरित्र प. १५
 ११ श्रीसप्तक (भ्यक्तव) कौमुदी प. ४७
 १२ श्रीअज्ञतशांतिटीका प. १५
 १३ श्रीभारावशोभाकथा प. १८
 १४ श्रीयोगशास्त्र प. १४
 १५ श्रीलघुसंघेयी प. २०
 १६ श्रीभक्तारम्भाकृतवृत्ति प. १७
 १७ श्रीतिरुत्तरसपठाणु प. १७
 १८ श्रीसुपात्रउपरत. अभेदानकथा प. २२
 १९ श्रीद्वंशवृत्ति प. ४६
 २० श्रीसिद्धांतसारोद्धार प. १८
 २१ श्रीतिद्धांतसारबीज प. १९
 २२ श्रीदेवराजयछाराजकथा प. १७
 २३ श्रीसुसदकथा प. १७
 २४ श्रीधावकप्रतिक्रमण प. ११
 २५ श्रीसंशोधसिन्धु प. ९
 २६ श्रीमेघदत्त (दूत) प. १३

- २७ श्रीक(क)ल्पकमेराजारास प. १२
 २८ श्रीछत्रोत्तमाख्य प. १८
 २९ श्रीदेवदत्तचोपाई प. २९
 ३० श्रीउपदेशमाला प. १५
 ३१ श्रीधातुप्रयोगप्रकरण प. ४०
 ३२ श्रीमौनएकादशीमाहात्म्य प. ७
 ३३ श्रीसंघेण प. २१
 ३४ श्रीसमेतार प. १८
 ३५ श्रीनिजपंचदशकेवलिचरित्र प. ३६
 ३६ श्रीशब्दानुशासन प. ११
 ३७ श्रीधर्मसर्माकाव्य प. ९७
 ३८ श्रीविशेषणवृत्ति प. १५
 ३९ संदेहसमुच्चयग्रंथ प. ९
 ४० श्रीजयवेराग प. ९
 ४१ श्रीसारस्वतपदीपिका प. ३९
 ४२ श्रीपडीक्रमण प. १७
 ४३ श्रीभनुयोगवृत्ति प. ९७
 ४४ श्रीदत्त(श)दृष्टांत प. १७
 ४५ श्रीषट्कार प. १९
 ४६ श्रीउपदेशमाला प. १३
 ४७ श्रीपुष्पमालाप्रकरण प. २४
 ४८ श्रीपदार्थानुक्रम प. ११
 ४९ श्रीयासककेवलचरित्र प. १२
 ५० श्रीदेशनाशतक प. ९
 ५१ श्रीअव्ययीभावसमास प. ८
 ५२ श्रीराजसिंहकुमारकथा प. ६
 ५३ श्रीपुगप्रधानअवतार प. १६
 ५४ श्रीसारस्वतअवचूरी प. २०
 ५५ श्रीहेमचतुर्थपाद प. ११
 ५६ श्रीभनूतरोबाइ प. २५
 ५७ श्रीशांतिचरित्र प. १०९
 ५८ श्रीपिंडविशुद्धि प. १७
 ५९ श्रीपंचनिग्रंथी प. ७

- ६० श्रीचाणाख्य प. ११
 ६१ श्रीबृहत्क्षेत्रसमास प. ११
 ६२ श्रीक्षेत्रसमास प. १०
 ६३ श्रीप्रतिक्रमणसूत्रावचूरी प. ३
 ६४ श्रीलघुसंग्रहणी प. ८
 ६५ श्रीक्षेत्रसमास प. १२
 ६६ श्रीहेतुगर्भ प. १२
 ६७ श्रीवीतरागस्तोत्र प. ६
 ६८ श्रीपूजापंचाशिका प. १५
 ६९ श्रीनवतत्त्व प. ४
 ७० श्रीपास्त्रीसूत्र प. २६
 ७१ श्रीगीतमपीछा प. ३
 ७२ श्रीअल्पबोहतविचार प. २
 ७३ श्रीसावयपन्नाति प. १०
 ७४ श्रीभवभावन प. १६
 ७५ श्रीपरमहंसमबंध प. ११
 ७६ श्रीउपदेशमाला प. १७
 ७७ श्रीसंग्रहणी प. ११
 ७८ श्रीनववीशाभावना प. ४९
 ७९ श्रीनमस्कारदृष्टांत प. १६
 ८० श्रीभनुकंपादानकथा प. ७
 ८१ श्रीवीतरागस्तोत्र प. ८
 ८२ श्रीशांतरस प. ९
 ८३ श्रीश्रमणसत्रोद्धार प. १३
 ८४ श्रीकुमारपालपतिबोध प. २६
 ८५ श्रीउघनिर्गुक्ति प. ८
 ८६ श्रीभवभावनावचूरी प. ८
 ८७ श्रीशांतरस प. ८
 ८८ श्रीक्रमभेदेस्तवन प. १२
 ८९ श्रीशीलसांवि प. ६
 ९० श्रीहरी (रि) बलकथा प. ६
 ९१ श्रीशीलोपदेशमाला प. ६
 ९२ श्रीगुह्यनिवृत्ति प. ८

- ९३ श्रीनग्नहणी प. ४८
 ९४ श्रीलघुसंघेण प. ९
 ९५ श्रीपुंण (पुण्ण) सारकथा प. १९
 ९६ श्रीरत्नावलीटीका प. २५
 ९७ श्रीसंज्ञासूत्र प. १४
 ९८ श्रीसंदेहदुरा(दिवा?)वली प. १५
 ९९ श्रीश्रीपालकथा प. २१
 १०० श्रीरत्नशेखरकथा प. ९
 १०१ श्रीबंदनकचूर्णी प. १९
 १०२ श्रीवसिष्ठोत्ताप्रकरण प. १०
 १०३ श्रीचंद्रदण्डत्रयबंध प. ७
 १०४ श्रीधनपातकथा प. ८
 १०५ श्रीविद्याविलासकथा प. ७
 १०६ श्रीभवैरागपशतक प. ६
 १०७ श्रीउपदेशशतं प. ३
 १०८ श्रीचंचिग्रंथसंघेगी प. ५
 १०९ श्रीश्रीकीर्तारगस्तोत्र प. ५
 ११० श्रीयोगशास्त्र प. ९
 १११ श्रीताधुवंदना प. ८
 ११२ श्रीगणधरवाद प. १०
 ११३ श्रीश्रीउपदेशमाला प. ५
 ११४ श्रीधन प. ४
 ११५ श्रीयोगशास्त्र प. १३
 ११६ श्रीचंद्रोदयकथा प. २३
 ११७ श्रीपुण्यनारकमरचरित्र प. ३२
 ११८ श्रीचंदनबालचोपाइ प. ७
 ११९ श्रीनमस्कार प. ५
 १२० श्रीसुलताचरित्र प. ८
 १२१ श्रीयोगशास्त्र प. १६
 १२२ श्रीवैवेकमंथरी प. ५
 १२३ श्रीमुनिमुव्रतचरित्र प. ५
 १२४ श्रीदंडक प. ९
 १२५ श्रीशीलोनाममाला प. ५

- १२६ श्रीचंच (पञ्च) खानपयनो प. ५
 १२७ श्रीपूजाकथा प. ५
 १२८ श्रीअनीचार प. ५
 १२९ श्रीवातंगीस्तोत्र प. ५
 १३० श्रीकल्याणमंदिरताम्रकामर प. ५
 १३१ श्रीकर्मग्रंथ प. ५
 १३२ श्रीसंथारापयन्नो प. ५
 १३३ श्रीपिंडविशुद्धिप्रकरण प. ५
 १३४ श्रीगीतमष्टच्छा प. ७
 १३५ श्रीलिंगानुशासन प. ७
 १३६ श्रीलीलावलाप्रभुस्तवन प. २
 १३७ श्रीदीशीयंत्र प. २
 १३८ श्रीगीताप्रभुस्तवन प. १
 १३९ श्रीचौदस्वमविवरण प. २
 १४० श्रीआनंदसिद्धिप्रकरण प. ३
 १४१ श्रीनवकारकल प. ६
 १४२ श्रीशाश्वताग्निस्तवन प. २
 १४३ श्रीपिंडविशुद्धिप्रकरण प. ४
 १४४ श्रीजोविविचार प. ४
 १४५ श्रीनवस्तव प. ४
 १४६ श्रीभवभावनावचूरी प. ४
 १४७ श्रीत्रयपिमंडलप्रकरण प. ४
 १४८ श्रीती (शी) लवतीसजाप प. ४
 १४९ श्रीपार्श्वनाथस्तोत्रताजिनस्तोत्र प. ४
 १५० श्रीलोहपुरोचोर अने जिनदासकथा प. ४
 १५१ श्रीकायस्थितिस्तोत्र प. १०
 १५२ श्रीविचारवाचरण प. १०
 १५३ श्रीछुटकबोल प. ५
 १५४ श्रीशौचरतभावना प. ८
 १५५ श्रीवस्तुपालतेजपालप्रबंध प. ५
 १५६ श्रीनेम (मि) नाथस्तवन प. ५
 १५७ श्रीछुटकबोध प. १५

- १५८ श्रीसनत्कुमारचोपाइ प. ११
 १५९ श्रीगुणस्याना प. ४
 १६० श्रीआरामशोभाकथा प. १
 १६१ ओमक (क) तत्र (वृ) तिद्वहडा प. ३
 १६२ ओधनपनिसेठकथा प. ११
 १६३ श्रीमधकुमलसळा (?) य प. ३
 १६४ ओ वसुधारा प. ४
 १६५ ओसिद्धपंचाशिका प. २
 १६६ श्रीपंडोविशुद्ध प. ३
 १६७ श्रीआराधना प. ७
 १६८ ओओजितशान्त प्रतो २ प. ३
 प. २
 १६९ ओसारस्वत प. १
 १७० श्रीपट्टसनक प. ४
 १७१ श्रीदेशनाना प. ४
 १७२ श्रीलडपट्टाशिका प. ६
 १७३ ओकितांगोपमसिद्धि प. ३
 १७४ प्रओत्तररत्नमालिका प. २
 १७५ श्रीगीतमष्टका प. १
 १७६ श्रीलपदेशकंदली प. ६
 १७७ श्रीनलगतनीवेल प. ७
 १७८ श्रीमहावीरस्नवन प. ७
 १७९ श्रीप्रतिक्रमणविधि प. ९
 १८० ओश्रावकचुलचोपाइ प. ७
 १८१ श्रीतवरणमुनिकथा प. १
 १८२ श्रीठगणात्रिसीभावना प. २
 १८३ श्रीदत्तांगदनामनाटक प. १
 १८४ ओनवतत्वार्थशुद्धा प. ७
 १८५ ओशीलोपदेशमाला प. ४२
 १८६ श्रीश्री (सी) मंथरस्तवन प. १
 १८७ श्रीपंच प. १
 १८८ श्रीरूपभदेशना प. ६
 १८९ श्रीभववैराग्यशतक प. ५

- १९० श्रीचंपकव्यवहारकिया प. ६
 १९१ श्रीमंगुलाटक प. २
 १९२ श्रीचौरासीआसतनाविचार प. २
 १९३ श्रीपंचजिनस्तवन प. १
 १९४ श्रीलघुसंग्रहणी प. १०
 १९५ श्रीभद्रबाहुस्वामिप्रबंध प. ६
 १९६ श्रीआरामशोभाकथा प. ४
 १९७ श्रीभगवतीशतक वारमो उदेशो प. ४
 १९८ श्रीभक्तामर प. १
 १९९ श्रीसिंदूरप्रकरण प. ८
 २०० श्रीभावनाकुलक ३
 २०१ श्रीनमिष्ठणशांतिक ३
 २०२ श्रीस्तवना १
 २०३ श्रीसोवद्वारण २
 २०४ श्रीएकानेशठाण ४
 २०५ श्रीकनककुमाकथा ५
 २०६ श्रीसुवृत्तकाधिकथा १३
 २०७ श्रीवस्तुपालतेजपालकथा १३
 २०८ श्रीगमीककाव्य १
 २०९ श्रीरत्नशेखरकथा ११
 २१० श्रीजालीमहाविद्या १
 २११ श्रीगुणस्थानव्याख्या ७
 २१२ श्रीचन्द्रसेननाटकविशेष १
 २१३ श्रीसाधुप्रतिक्रमणअवचूरो ३
 २१४ ओपट्टाशिकाविचार २
 २१५ श्रीपंच ४
 २१६ श्रीशतकप्रकरण ५
 २१७ ओपकविशष्ट पृ ३
 २१८ श्रीवस्तुपालतेजपालप्रबंध ११
 २१९ श्रीदेवलोकोनो पंच ६
 २२० श्रीरत्नी कथा १
 २२१ श्रीवैद्यक ६
 २२२ श्रीउषानैयुक्ति ४१

डामडो ३७.

- १ श्रीसमवायंगसूत्र २९
- २ श्रीआचारदृष्ट्यांगनिर्युक्तिसूत्र ३५
- ३ श्रीपद्मचरित्र १८८
- ४ श्रीहेमचंद्रकृत्यालिंगानुशासन ३६
- ५ श्रीकल्पसूत्र ७
- ६ श्रीज्ञाताधर्मकपावृत्ति ११४
- ७ श्रीशालमजिकथा १४
- ८ श्रीमलयगिरिकृतनंद [ध्यान?] टीका १५४
- ९ श्रीउपासगसूत्र २०
- १० श्रीरायपसेणीसूत्र ४८
- ११ श्रीनंदिसूत्र २३
- १२ श्रीउघनिर्युक्तिटीका १३२
- १३ श्रीउपासगसूत्रदशमाध्यायनटीका २८
- १४ श्रीउपासगदसांग ३१
- १५ श्रीसम्यक्तवावधि ४
- १६ श्रीलिंगानुशासन ११
- १७ श्रीवृत्तरत्नाकर ३
- १८ श्रीभक्तामरचरित्र १७
- १९ श्रीचंडवीसजिनस्तुति ६
- २० श्रीआदिनाथविनति ६
- २१ श्रीपरममूर्ति १२
- २२ श्रीउपासगदसांग १४
- २३ श्रीजाचदसासेठचरित्र ४
- २४ श्रीचंद्राभिजयपयजो १८
- २५ श्रीसंघेणोबालावबोध ५२
- २६ श्रीसनत्कुमारगीता ९
- २७ श्रीभारभावना ६
- २८ श्रीक्रोपमंडल २८
- २९ श्रीप्रवचनसारोद्धार २४
- ३० श्री० घुवृत्तिहेमचंद्रकृत १८
- ३१ श्रीज्ञाताशुचि १५

- ३२ श्रीभाराधनाअध्ययन २
- ३३ श्रीसाधुजनचित्रचरित्र ४१
- ३४ श्रीशब्दानुशासन ६
- ३५ श्रीभरहेसरवृत्ति २२१
- ३६ श्रीसमरादित्यचरित्र ११७
- ३७ श्रीत्रेसष्टशलाकाचरित्र १०३
- ३८ श्रीगणधरसार्दवृत्ति ३१
- ३९ श्रीभाराधनापताका ३५
- ४० श्रीउपदेशमाला २७
- ४१ श्रीभक्तामरटीका ३
- ४२ श्रीज्योतिष ९
- ४३ श्रीपंचसंग्रहसूत्र १७
- ४४ श्रीवीतरागस्तवनवृत्ति ४५
- ४५ श्रीदर्शविकाराष्टकता. पाखोसूत्र १२
- ४६ श्रीजिनस्तवन २
- ४७ श्रीतीर्थमाला २
- ४८ श्रीमुपासगमाहात्म्यकथा ९२
- ४९ श्री ॥ १७७
- ५० श्रीशब्दानुशासन १४. ७ पत्र आध्याना
नथी
- ५१ श्री ॥ ८

डामडो ३८.

- १ श्रीवस्तुपालचरित्र ७९
- २ श्रीसिंहासनद्वात्रिंशका ८४
- ३ श्रीत्रेसष्टशलाकाचरित्र १४८
- ४ श्री ॥ ८४७
- ५ श्रीपांडवचरित्र १७८
- ६ श्रीभंडकथा २६
- ७ श्रीमहोपालकथा ४९
- ८ श्रीममावकचरित्ररूपांकित १११
- ९ श्रीमानिपतिचरित्र २०
- १० श्रीश्रीधुलीभद्रचरित्र १९
- ११ श्रीसमेसार १६

- १२ श्रीशब्दसंचय १५
 १३ श्रीपंचसूत्रवृत्ति २०
 १४ श्रीअनेकांतजयपताका १७१
 १५ श्रीसंप्रहणीरत्न १०
 १६ श्रीक्षेत्रसमाप्त २१
 १७ श्रीशारदातिलक ३१
 १८ श्रीयुगप्रधाननाम १२
 १९ श्रीक्षेत्रसमाप्त ९
 २० श्रीसम्पत्तवसार २६
 २१ श्रीसंदेहदोलावलीप्रकरण ११
 २२ श्रीयोगशास्त्र ११
 २३ श्रीगोपमप्रिच्छा ९
 २४ श्रीब्रह्मदत्तचक्रवर्तिकथा ११
 २५ श्रीत्रेसठशलाकाचरित्र ९
 २६ श्रीपद्मानंदकाव्य २०
 २७ श्रीश्रेणिककथा १२
 २८ श्रीदर्शनशुद्धिमकरण ९
 २९ श्रीपरमार्थसार ५
 ३० श्रीशब्दसंचय
 ३१ श्रीयोगशास्त्र १९
 ३२ श्रीपंचसूत्र ७
 ३३ श्रीवृत्तराजकथा १७
 ३४ श्रीजंबुस्वामिचरित्र ७
 ३५ श्रीआरामशोभाकथा ६
 ३६ श्रीरत्नचूडकथा ६
 ३७ श्रीनिघंटुशास्त्र १०
 ३८ श्रीमंगुसूरिकथा १२
 ३९ श्रीभ्रातृप्रतिग्रमण ४५
 ४० श्रीअष्टप्रकारेपूजाविचार २८
 ४१ श्रीज्ञानविद्याकाव्य
 ४२ श्रीक्रयभेदविचार ४
 ४३ श्रीवीरनिर्वाणमहोच्छ (त्त) व
 ४४ श्रीसंप्रहणीसूत्र १२

- ४५ श्रीनिवतत्वत्रालावबोध १४
 ४६ श्रीव्याकरण ५२
 ४७ श्रीसामुद्रिकशास्त्र ७
 ४८ श्रीनेम (मि) चरित्र २
 ४९ श्रीअष्टक ६
 ५० श्रीलघुसंघेण १४
 ५१ श्रीकर्मग्रंथ १०
 ५२ श्रीक्रयभेदविवाहली १४
 ५३ श्रीकुमारपालचरित्र १०
 ५४ श्रीपोडशकंप्रकरण ३७
 ५५ श्रीमेघदूतमहाकाव्य १९
 ५६ श्रीअनाथमुनिचोपाई ८
 ५७ श्रीश्रुतशिक्षा ५

डामहो ३९.

- १ श्रीठाणगसूत्र १६३
 २ श्रीहेगोनाममाला ९२
 ३ श्रीपोडशपाद ७६
 ४ श्रीसूत्ररुतांगदीपिका ९१
 ५ श्रीद्वितीयस्याध्याये पंचमपाद ५५
 ६ श्रीआवदयकावत्तरी ७७
 ७ श्रीअंतगडसूत्र २२
 ८ श्रीभर्तृपरीपत्ता ७
 ९ श्रीसत्यारापयजो ७
 १० श्रीस्याद्वादमंजरी ६१
 ११ श्रीरत्नाकरअवतारिका ४-
 १२ श्रीसमुच्चयशब्दचल्लास ०
 १३ श्रीकाव्यानुशासनवृत्ति ५१
 १४ श्रीशतकसूत्र ५
 १५ श्रीअनुचोवृत्ति ११
 १६ श्रीन्यायटीका ४१
 १७ श्रीचतुर्थपादस्याध्याय ५३
 १८ श्रीनाभाकनरेश्वरचरित्र २०

- १९ श्रीअष्टमाध्याय ३२
 २० श्रीगुर्वावली २१
 २१ श्रीअमसिंहकथा ७
 २२ श्रीक्षेत्रसमाप्त ३
 २३ श्रीषट्पादावचूरी १९
 २४ श्रीउपदेशमालाटीका ४७
 २५ श्रीवित्त (वीत) रागस्तोत्र ७
 २६ श्रीनंदिसूत्रटीका १३८

डाभडो ४०.

- १ श्रीपचखाननिर्मुक्ति २३३
 २ श्रीप्रवच[न]सारोद्धार ७९
 ३ श्रीज्ञाताधर्मकथा १६२
 ४ श्रीश्रावकदिनकृत्य २०
 ५ श्रीसंघेणसूत्र १६
 ६ श्रीउपदेशमालावचूरी ४०
 ७ श्रीवृंदारवृत्ति ६७
 ८ श्रीउत्तराध्यायनसूत्र ९५
 ९ श्रीउपदेशमात्रा २७
 १० श्रीशब्दानुशासन ६०
 ११ श्रीआचांगसूत्र ६६
 १२ श्रीवागवर्गचतुर्थपरिच्छेद १४
 १३ श्रीसप्ततिकावृत्ति ६२
 १४ श्रीदर्शनशास्त्रप्रकरण १२५
 १५ श्रीआरंभसंधिवार्तिका १५२
 १६ श्रीरीचरित्र अंतरवाच्य ८८
 १७ श्रीयशोधरचरित्र २०
 १८ श्रीछेदानुशासन ६३
 १९ श्रीजीतकल्पवृत्ति ३३
 २० श्रीजीतकल्पसूत्र २
 २१ श्रीयोगशास्त्र ६
 २२ श्रीदिनकृत्य १६

- २३ श्रीपट्टावली ९
 २४ श्रीसिद्धप्रकरण ८
 २५ श्रीसुगडांग ७१
 २६ श्रीन्यायचंद्रिका २५
 २७ श्रीप्रशमरति १३
 २८ श्री[शी]लोपदेशमाला ७
 २९ श्रीशीलोपदेशमात्रा ५
 ३० श्रीसाधुवंदना ९
 ३१ श्रीचउशरणपयजो ९
 ३२ श्रीनेम(मि)नाथरात ९
 ३३ श्रीभोगलासास्त्र ७
 ३४ श्रीपिंडविशुद्धिदीपिका ५
 ३५ श्रीवसुदान उपर. कथा ९
 ३६ श्रीचउशरण ४
 ३७ श्रीकर्पूरप्रकरण ४
 ३८ श्रीगौतमदीपालिका ४
 ३९ श्रीज्योतिष ९
 ४० श्रीगौतमपृच्छा २
 ४१ श्रीज्योतिष ३
 ४२ श्रीजिनप्रभसूरिप्रबंध ३
 ४३ श्रीरत्नमालावृत्ति ५
 ४४ श्रीसमेताशिय (ख) रस्तान ६
 ४५ श्रीधोरावली २
 ४६ श्रीरत्नमालापामनेकार्यकोश ७४
 ४७ श्रीसारस्वतवैध्या (व्या) करण ९२
 ४८ श्रीरत्नमालापामनेकार्यकोश ५७
 ४९ श्रीरत्नमाला २१
 ५० श्रीकल्पसूत्रविधि ६
 ५१ श्रीरूपसेनकथा द्रुटक २५
 ५२ श्रीतृतीयस्वाध्यायार्द्रतायगद २०
 ५३ श्रीसम्यक्तत्त्वत्वकीमुदी ११२
 ५४ श्रीकारकप्रक्रियातृतीयस्वाध्याय २१

- ५५ श्रीचैत्यवंदनसूत्र १२
 ५६ श्रीपद्मचाशिका ४
 ५७ श्रीउपदेशमाला ७
 ५८ श्रीआद्वाविधिप्रकरण ४
 ५९ श्रीसंग्रहणीप्रकरण ७
 ६० श्रीस्तोत्र ६
 ६१ श्रीसुगङ्गासूत्र ७
 ६२ श्रीगौतमपञ्चावालावबोध ५
 ६३ श्रीजीवविचार ३
 ६४ श्रीकुमुदचंद्रनामनाटक ८
 ६५ श्रीअनंतचोविसीनाम ५
 ६६ श्रीश्रुतिहितोपतिअध्ययन ५
 ६७ श्रीव्यापनादिविषये रोहगुप्तकथा १४
 ६८ श्रीउपदेशमाला १३
 ६९ श्रीशालिभद्रचरित्र २०
 ७० श्रीप्राप्तादिविधिप्रकरण ५
 डाभडो ४१.

- १ श्रीगणरत्नमहोदधि ११७
 २ श्रीरेपावृत्ति ७०
 ३ श्रीयोगशास्त्रावबूरी २५८
 ४ श्रीयोगशास्त्रावबूरी २९
 ५ श्रीआद्वाविधान ५८
 ६ श्रीआरंभोसीद्ध १०४
 ७ श्रीसम्पत्तवकीमुद्रा ९६०
 ८ श्रीजिनसमास ९
 ९ श्रीउपदेशशतक ५२
 १० श्रीतर्क ३२
 ११ श्रीहेमचतुर्थपाद ४१
 १२ श्रीहेमदुंदी ३७०
 १३ श्रीहेमतादितवृत्ति २४४
 १४ श्रीपुरुषोक्तश्लोक १७
 १५ श्रीहेमवृत्ति लघु प्रत-१८-२३-१२०
 १६ श्रीआस्पतावबूरी २६

- १७ श्रीहेमचतुर्थपादवृत्ति २४-२८-४
 १८ श्रीसारस्वतवृत्ति ६०
 १९ श्रीचंद्रकीर्तिसारटीका ७
 २० श्रीपद्यपाठ (दः) ४५
 डाभडो ४२.
 १ श्रीवैद्यसार १०
 २ श्रीश्रुतआयुर्वेद ११९
 ३ श्रीवैद्यसार ३६
 ४ श्रीश्रुतवैद्यटीका २२२
 ५ श्रीआयुर्वेदग्रंथ ३१
 ६ श्रीवैद्यदोषकवैद्य १७
 ७ श्रीशोणितानेदान ७२
 ८ श्रीवैद्यपतिमिह २२८ पत्र ७३ नयी.
 ९ श्रीवैद्योभिन १२३
 १० श्रीविपनिदान ७१
 ११ श्रीक्षेत्रसमास ५१
 डाभडो ४३.

- १ श्रीअंतरश्लोक १४
 २ श्रीतिद्धपंचाशिका ११
 ३ श्रीकुमरपुरांशकथा १३
 ४ श्रीइंद्रियपराजयशतक ७
 ५ श्रीपक्षिपामणी ५
 ६ श्रीसंघोषितसरो २
 ७ श्रीवीरसेनकुमरकथा ३
 ८ श्रीचारित्रमनोर्यमाला ३
 ९ श्रीशत्रुजयस्तवन ३
 १० श्रीपटिशतं ५७
 ११ श्रीपतिप्रतिक्रमण ८
 १२ श्रीशब्दानुशासन लघु १२
 १३ श्रीरोहणोकथागद्य ३
 १४ श्रीपार्श्वनायस्तोत्र
 १५ श्रीनेमिनाथनवमवस्तवन ४
 १६ श्रीदीवालाकल्प ९

- १७ श्रीचंपकसेठकथा ८
- १८ श्रीजणुत्तरावाइ ८
- १९ श्रीधर्मोपदेशमाला २
- २० श्रीआयुर्पंच(रपच्च)खानता.विचार ७
- २१ श्रीजंबूद्वीपप्रज्ञ[मि] ३
- २२ श्रीशत्रुजयकल्प २
- २३ श्रीशाश्वतभिनस्तवन ३
- २४ श्रीशांतिनाथ निविवाहलाबारभवांतर १
- २५ श्रीजीवविचार ३
- २६ श्रीपुष्पमालाप्रकरण १९
- २७ श्रीआदिनाथदेशना ११
- २८ श्रीनम(नेमि)नाथस्तवन ३
- २९ श्रीपद्मपुष्पविवरण ८
- ३० श्रीक्रियामंडल १२
- ३१ श्रीधर्मोपदेशमाला ४
- ३२ श्रीइशिवपराजयशतक ९
- ३३ श्रीरावाल ३
- ३४ श्रीभिननमस्कार २७
- ३५ श्रीसंग्र[ह]र्णाभवचूरी २३
- ३६ श्रीक्रियाकलापटीका ९
- ३७ श्रीशब्दप्रभेद ७
- ३८ श्रीएकाक्षरी नाममाला ८
- ३९ श्रीवृत्तरत्नाकरछंद ४
- ४० श्रीहेमीनाममाला १२
- ४१ श्रीवीतरागस्तोत्र ६
- ४२ श्रीपडोक्रमणासूत्र १०
- ४३ श्रीनंदिसूत्र ३
- ४४ श्रीविवेकमंजरी ६
- ४५ श्रीभजितशान्ततासंस्तारकाविधि ४
- ४६ श्रीकर्पूरप्रकरण १२
- ४७ श्रीछंदकप्रकरण ८
- ४८ श्रीआदिनाथदेशना ८
- ४९ श्रीशब्दशतसंज्ञाप २

- ५० श्रीनिगोदविचार ८
- ५१ श्रीव्याश्रयवृत्ति ३४
- ५२ श्रीविप्रप्रतिष्ठाविधि १४
- ५३ श्रीसिद्धांतरविचार २
- ५४ श्रीदोसाविधि ४
- ५५ श्रीसंसारदावावचूरी ३
- ५६ श्रीविजयदानसूरीसंज्ञाय ४
- ५७ श्रीश्रानांदिसूत्र २३
- ५८ श्रीपणस्थानप्रकरण २१
- ५९ श्रीअष्टमसध्यायचतुर्थपाद ४
- ६० श्रीशब्दलिंग ५
- ६१ श्रीएकवीसठाणाप्रकरण ८
- ६२ श्रीकर्पूरप्रकरण
- ६३ श्रीप्रभफल ४
- ६४ श्रीरावणसंवाद ५
- ६५ श्रीनवतत्वबाला[व]बोध ५
- ६६ श्रीगिरिनारचैत(य)प्रवाडां ८
- ६७ श्रीवोपद(ध)विधि ५
- ६८ श्रीशोलोपदेशमाला ३
- ६९ श्रीकुमारविहारशतक ४
- ७० श्रीवैराग्यवताकृतं ३
- ७१ श्रीराणकपुरस्तवन ४
- ७२ श्रीशोलोपदेशप्रकरण ५
- ७३ श्रीशत्रुजयकल्प ८
- ७४ श्रीयोगशास्त्र ७
- ७५ श्रीपंचमीकथा ७
- ७६ श्रीगोडीनीनो छंद २
- ७७ श्रीधर्मबुद्धिमित्रकथा २
- ७८ श्रीनाममालावीनका ६
- ७९ श्रीउपसर्गहरस्तोत्र ३
- ८० श्रीविवेकमंजरी
- ८१ श्रीसंयोधसत्तरी ३
- ८२ श्रीसम्यक्तरस्तोत्र ३

- ८३ श्रीपरिलिङ्गिगानु ७
 ८४ श्रीह्रस्वमर्दवीप्रकरणं २
 ८५ श्रीलोकनालीद्वान्निरुद्ध ४
 ८६ श्रीनिर्मयभामनामयोग ३
 ८७ श्रीकालसत्तरोविचार २
 ८८ श्रीसंबोधसत्तरो ४
 ८९ श्रीउक्तकं ४
 ९० श्रीगुणस्थानप्रकरण ३
 ९१ श्रीविचारछत्रोत्ती ३
 ९२ श्रीभक्त्यामस्तोत्र ९
 ९३ श्रीविचारपट्टत्रिशिका २
 ९४ श्रीजिज्ञासुलापार्श्वनापस्तवन ३
 ९५ श्रीभाराधनाध्यापन ४
 ९६ श्रीलोकनाली ४
 ९७ श्रीमहिेश्वरवाद ८
 ९८ श्रीभाराधना ६
 ९९ श्रीजीवविचारप्रकरणं १०
 १०० श्रीनवतत्त्व २
 १०१ श्रीभावनी १०
 १०२ श्रीसिद्धप्रकरण ६
 १०३ श्रीबुद्धचाणक्य ६
 १०४ श्रीधनाशालिभद्रप्रबंध ७
 १०५ श्रीप्रभावनी कथा ७
 १०६ श्रीकल्याणभंदिर ३
 १०७ श्रीनवतत्त्व २
 १०८ श्रीचुटकलघुपास्वगर ८
 १०९ श्रीअनुचरोपपातिका ३
 ११० श्रीचोतरागस्तवन ७
 १११ श्रीअनिकुलक ६
 ११२ श्रीकाव्यकल्पलता ७
 ११३ श्रीशोलेपदेशमाला ४
 ११४ श्रीज्ञाताधर्मकथा ५
 ११५ श्रीवारव्रतटीप ४
 ११६ श्रीसीमंधरस्वामिस्तवन २
 ११७ श्रीसंबोधसत्तरो ९
 ११८ पंचम(पर)भेदस्तवन १
 ११९ स्तवन २
 १२० संधिहर्णा २
 १२१ स्वापस्वरूप १०
 १२२ भावनासंधिप्रकरण ४
 १२३ श्रीवीरस्तवन २
 १२४ प्रभोत्तराज्ञमाला २
 १२५ छंदानुशासन ४
 १२६ त्रैलोक्यलाकाचरित्र ३
 १२७ चहुगतिचोपाद ६
 १२८ दीपोच्छवकल्प ४
 १२९ कर्पूरप्रकरण ७
 १३० ममस्कार ९
 १३१ कुमारेविसद्वर ४
 १३२ प्रतिलेखनाधानविचार ८
 १३३ वासप्रपंचमस्तुपा ५
 १३४ एकवात ५
 १३५ धर्मोपसमाप्ता ३
 १३६ अष्टमपंचाशिका २
 १३७ शत्रुनयकल्प २
 १३८ सधुभातिचार २
 १३९ पिंडविमुक्तिस्तव २
 १४० वीरस्तवन १
 १४१ ज्ञानविमुद्धो १
 १४२ भाराधनाप्रकरण ३
 १४३ अष्टमपदस्तवन ३
 १४४ वीरस्तवना १
 १४५ अतिचार ३
 १४६ अष्टमपंचाशिका ३
 १४७ लिंगानुशासन ५
 १४८ गीताछंद ५

- १४९ आराधना २
 १५० श्रीपार्श्वनाथस्तवनं २
 १५१ वारवृत्तसजाप ३
 १५२ नवकारप्रबंध ४
 १५३ श्रीपार्श्वनाथस्तवनं ४
 १५४ श्रीपार्श्वनाथविद्याहालो ११
 १५५ नमोऽण १
 १५६ विवेकमंजरी ६
 १५७ श्रावकदिनरूप्य ६
 १५८ इन्द्रियपराजय ७
 १५९ वृत्तरत्नाकरछंद ४
 १६० श्रीशीलोपदेशमाला २
 १६१ श्रीपंचपरमोष्ठिसिलोको २
 १६२ श्रीनंदिअष्ट ३
 १६३ श्रीचीनिसमिनस्तवन ३
 १६४ श्रीपंचनिग्र (ग्रं?) धसूत्र ४
 १६५ श्रीरत्नाकरपंचवीर्ती २
 १६६ श्रीशीलोपदेशमाला ४
 १६७ श्रीपंचोष्ठिसिलोको ३
 १६८ श्रीयोरभिआसातनाचचूरी १०
 १६९ श्रीसायस्थिति २-७०
 १७० श्रीनवतत्त्व २
 १७१ श्रीकायस्थिति २
 १७२ श्रीअमितशक्तिस्त्व ३
 १७३ श्रीदंडनामाधिकार ४
 १७४ श्रीवटकाट ३
 १७५ श्रीद्वन्द्वितुरिरुपा ४
 १७६ श्रीनागनेत्रकथा ४
 १७७ श्रीभट्टीपीपविचार ९
 १७८ श्रीशक्तिस्त्व ५०
 १७९ श्रीशक्तिस्त्व ५०
 १८० श्रीमद्वरुणोत्र १५
 १८१ श्रीसेद्धवस्तुति ४

- १८२ श्रीजगन्मूर्ति ५०
 १८३ श्रीलोकनालिका ४
 १८४ श्रीआत्मप्रबोध ६
 १८५ श्रीमुग्धावबोधनकमौक्तिकं ६
 १८६ श्रीसुसुप्तकथा ९
 १८७ श्रीज (जि?) नस्तवन २
 १८८ श्रीशत्रुजयस्तवन २
 १८९ श्रीहरिविजयसूरिकाग २
 १९० श्रीविवेकमंजरीप्रकरण ५
 १९१ श्रीसिद्धरप्रकरण ४
 १९२ श्रीकर्मविपाकसूत्र ८
 १९३ श्रीयोगव्यवच्छेद २
 १९४ श्रीनारंगपुरस्तवन २
 १९५ श्रीइच्छापरिमाण ४
 १९६ श्रीपार्श्वनाथस्तवन २
 १९७ श्रीगुणधानकविचार ३
 १९८ श्रीपंचकल्याणकस्तोत्र ३
 १९९ श्रीशक्तिस्त्व ३
 २०० श्रीभाष्यचूर्णी ५
 २०१ श्रीकृष्णभक्तिका ३
 २०२ श्रीमत्पाख्यानवृत्ति ६
 २०३ श्रीभववैराग्यशतक १०
 २०४ श्रीपटकारकवृत्ति ६
 २०५ श्रीद्वितीयसप्ततिशतपत्रभयहरस्तोत्र ६
 २०६ श्रीपतिप ७
 २०७ श्रीहरिविक्रमचरित्र ९
 २०८ श्रीसप्तशिख २
 २०९ श्रीपञ्चमैवश्रुति ८
 २१० श्रीवैराग्यसंज्ञा १५
 २११ श्रीवनस्पतिविचारचूर्णी ४
 २१२ श्रीनेमिनाथछंद ५
 २१३ श्रीश्रीग्याकरण ७
 २१४ श्रीमादिनाथधर्मदेशना ५० ७ या

१२ सुधी १२

११५ श्रीहेमचंद्रलणादिमूत्रविवरण १९

११६ श्रीसाधुसमुच्चय ३

डामडो ४४.

१ श्रीरायपसेंभिसूत्र १२

२ श्रीशांतिनायचरित्र १२६

३ श्रीमलयसुन्दरीचरित्र ३६

४ श्रीपाणिनिव्याकरण २६

५ श्रीवातासूत्र १०७

६ श्रीक्रियाकलाप ७

७ श्रीदीवालीकल्प १९

८ श्रीअनेकार्थसंग्रहणीनाममाला ४४

९ श्रीएकवृत्तठानाप्रकरण १२

१० श्रीभंतगडसूत्र २४

११ श्रीदशैकालिकसूत्र १८

१२ श्रीगुर्वीवली १०

१३ श्रीउत्तराध्ययनश्रुति ९५

१४ श्रीआद्रसूत्रपतिक्रमणश्रुति ४४

१५ श्रीमुनिपतिचरित्र १२

१६ श्रीकूर्पूरप्रकरण १२

१७ श्रीवृंदारश्रुति २१

१८ श्रीहेमव्याकरणनाममाला १५०

१९ श्रीश्रवकनेमुद्रपतितारजोहरणाविवार
३०

२० श्रीसाधुवृंदना ६

२१ श्रीप्रभावतीचरित्र १३

२२ श्रीवृत्तरत्नाकर ४

२३ श्रीभवनभानुकवलचरित्रशालावबोध

११३

२४ श्रीप्रवचनसरोद्धार ७८

२५ श्रीवीतरागस्तोत्र ८

२६ श्रीवर्धमानदेशना १५०

२७ प्रमाणमंजरीटीका ३४

२८ श्रीकूर्पूरमंजरी २८

२९ श्रीसप्तमायांगसूत्रश्रुति ९३

३० श्रीअतिचार ३

३१ श्रीयोगशास्त्रचतुर्थप्रकाश २५

३२ श्रीकूर्पूरप्रकरण २७

३३ श्रीलघुसूत्र(शतः)पदीग्रंथ २४

३४ श्रीभवभावना १५

३५ श्रीमोहपनीरजोहरणविचार १०

३६ श्रीनिक्षीपभाष्याष्टमोदेश ७

३७ श्रीगुणावतीचरित्र २४

३८ श्रीधर्मणपार्श्वनाथस्तवन १

३९ श्रीवैद्यकग्रंथ २६

४० श्रीविक्रमपंचदंडीकथा ९

४१ श्रीपद्मोषरचरित्र १९

४२ श्रीसप्तारपरमागमनाटक ५८

४३ श्रीउपदेशमालासुकतावलीविचार १०२

४४ श्रीशीलवतीकथा १०

४५ श्रीकांडकटीका मलयगिरिकृत १५०

४६ श्रीउच्चानिर्णय १०

४७ श्रीधारावकादिनकृत्य ७

४८ श्रीपातलभानुदरास ९

४९ श्रीपार्श्वनाथजी[अ]ष्टोत्तरसहस्रनाम ४

५० श्रीनाममाला ४

५१ श्रीकालिकाचार्यकथा ४३

५२ श्रीआदिनाथगोत ८

५३ श्रीनाममाला ४

५४ श्रीशान्तिस्तवन २०

५५ श्रीपंच(पञ्च)ख्यान ३१

५६ श्रीयोगशास्त्र ३२

५७ श्रीआदिनाथविवाहमहोत्सव ९

५८ श्रीवैद्यकशास्त्र १६

डामडो ४५.

१ श्रीगुणार्थचरित्र १९३

२ श्रीकुमारपालचरित्र ४८

३ श्रीपार्वतीचरित्र ७०

- ४ श्रीपुंदरीकचरित्र ९९
- ५ श्रीयुगादिस्तवम ८
- ६ श्रीउत्तराध्य[य]नदीपिका १८७
- ७ श्रीशांतिचरित्र ९२ प्रथम पत्र नयी.
- ८ श्रीमुगटांगसूत्र ३९
- ९ श्रीचंद्रममचरित्र १२१
- १० श्रीदशवैकालिकावचूरी ४०
- ११ श्रीमुलसाचरित्र ८
- १२ श्रीश्रावकचरित्र ४५
- १३ श्रीपांडवचरित्र ६८
- १४ श्रीत्रिभुवनदीपक १८
- १५ श्रीउत्तराध्ययनसंक्षेपकथा ३७
- १६ श्रीशोनिपनारयंत्र ४९
- १७ श्रीकथासंग्रह २८
- १८ श्रीउपासं(सक!)दत्तासूत्र २१
- १९ श्रीपूजाष्टक ३३
- २० श्रीमहापालचरित्र ५१
- २१ श्रीविवाहपटलपोतिप ९९
- २२ श्रीवर्धमानदेशना १४०
- २३ श्रीक्रोधदत्तासताकथा १६७
- २४ श्रीपंचा(पशा)ख्यान ११९
- २५ श्रीपांडवपूर्वभव ९
- २६ श्रीभट्टप्रवचनपाप ६
- २७ श्रीभट्टारपापस्थानरात ७
- २८ श्रीकूर्वापुत्रकथा ८
- २९ श्रीसिंदुरमकरण ७
- ३० श्रीकल्पसूत्र ३९
- ३१ श्रीशोनिप १६

- ३७ श्रीउपदेशमाला २०
- ३८ श्रीदेवकुमारचरित्र २१
- ३९ श्रीदातावृत्ति ६८
- ४० श्रीशोभनस्तुति ७
- ४१ श्रीयोगशास्त्र ७
- ४२ श्रीपूजायां वीरगृंगारकथा ७
- ४३ श्रीभारतसूत्र ६२ उत्तरभागना पत्री
नयी
डाभडो ४६.
- १ श्रीत्रेपटसत्याकाचरित्र-अनुक्रमे पत्र
मन्ता नयी
- २ श्रीसाधुचरित्र पोटिकथानक ८७
- ३ श्रीसम्यक्तचक्रीमुदी ४७
- ४ श्रीश्रीपालनरेन्द्रकथा १४
- ५ श्रीलालितांगनरेन्द्रचरित्र २८
- ६ श्रीवाराहमिह(हि)रकनपृष्ठजातके य-
शिपभेदो नाम ग्रंथ २९
- ७ श्रीश्रावकपडीकमणसूत्र वचूरी १३०
- ८ श्रीपुष्कमालावचूरी ३७
- ९ श्रीउपदेशमालाप्रकरण २६
- १० श्रीहेमव्याकरणदुंदी ६१
- ११ श्रीवाग्भट्टालंकार ३७
- १२ श्रीउपदेशमाला २७
- १३ श्रीयोगशास्त्र १८
- १४ श्रीरानहंसकथा १०
- १५ श्रीभवभावना २१
- १६ श्रीशङ्खानुशासन २९
- १७ श्रीपुष्कमालाप्रकरण २२
- १८ श्रीउपदेशमाला २८

- २७ श्रीर्जाविविचार ६
 २८ श्रीऋषभदेवदर्शनरत्नाकरग्रंथ ३६
 २९ श्रीसिद्धातिना आलावा तेना मांगानो
 पत्र ४९
 २७ श्रीनरैन्द्रराजऋषिचरित्र २६
 २८ श्रीहर्षविद्याधरप्रबन्ध २८
 २९ श्रीजीवविचार ६
 ३० श्रीपाटिशते मत २ पत्र १३
 ३१ श्रीऋषिपदिकाकथा प० १०
 ३२ श्रीरघुनाथरत्नभाष्य प० ८
 ३३ श्रीकल्पानकपत्र प० ४
 ३४ श्रीनमस्कारनिर्युक्ति प० १०
 ३५ श्रीकर्पूरप्रकरण प० १७
 ३६ श्रीगणधरवाद प० १९
 ३७ श्रीसंग्रहणीसूत्र प० १४
 ३८ श्रीउत्तपचारित्र प० ८
 ३९ श्रीपिंडविशुद्धिचरित्र प० ११
 ४० श्रीनवतत्त्वविचार प० ३४
 ४१ श्रीशालीभद्रचरित्र प० २४
 ४२ श्रीपिंडविशुद्धिबालावबोध प० ३१
 ४३ श्रीपण्डितनरसमुच्चयग्रंथ प० २४
 ४४ श्रीऋषभपंचाशिका प० ४
 ४५ श्रीवेद्यमनोत्सव प० ७२
 ४६ श्रीधीपालनरैन्द्रकथा प० १२
 ४७ श्रीयोगशास्त्र प० १३
 ४८ श्रीउपदेशमाला प० २३
 ४९ श्रीमच्छोत्रनरैन्द्रचरित्र प० १९
 ५० श्रीविनयधरचरित्र प० ८
 ५१ श्रीक्षेत्रसमासप्रकरण प० ८
 ५२ श्रीउपदेशमाला प० २४
 ५३ श्रीदानपूजा उपर चामरसेनवरसेकथा
 प० ६
 ५४ श्रीव्यारमभेगनुधकथा प० ७

- ५५ श्रीसुसूक्तकथा प० १२
 ५६ श्रीचित्रसेनपद्मावतीकथा प० १७
 ५७ श्रीअजितशान्तिवृत्ति प० ६
 ५८ श्रीविवेकमंजरी प० ६
 ५९ श्रीयोगशास्त्र प० १८
 ६० श्रीआराधना प० ११
 ६१ श्रीराजसिंहरत्नावतीकथा प० ३
 डामडो ४७.
 १ श्रीतत्त्वार्थभाष्य प० ४३
 २ श्रीतत्त्वार्थटीका प० २७१
 ३ श्रीसमकीर्तकव)कौमुदी प० ३२
 ४ श्रीधर्मविधिवृत्ति प० १५४
 ५ श्रीधर्मरत्नप्रबंध प० ४
 ६ श्रीचंडाकरण प० ३
 ७ श्रीधीपालचरित्र प० २७
 ८ श्रीपट्टावश्यकबालावबोध प० ६७
 ९ श्रीसंग्रहणी प० ३५
 १० श्रीऋषभपयडी प० ३३७
 ११ श्रीधर्मरत्नप्रकरण प० ३४
 १२ श्रीपट्टशीतवृत्ति ३१
 १३ श्रीप्रतिक्रमणलघुवृत्ति प० १७
 १४ श्रीलोकताली प० ६
 १५ श्रीपिंडविशुद्धि प० ६
 १६ श्रीप्रथम अध्याय पंचमपाद प० ९
 १७ श्रीकालिकाचार्यकथा प० ७
 १८ श्रीरामशोभाकथा प० ७
 १९ श्रीशक्तरीतपठाना प० ८
 २० श्रीनागदत्तकथा प० ६४
 २१ श्रीपट्टावश्यकवृत्ति प० १९६
 २२ श्रीधर्मरत्नप्रवृत्ति प० २१९
 २३ श्रीचित्पबंदनसूत्र प० २०
 २४ श्रीचित्पबंदनमहाभाष्य प० ३२
 २५ श्रीतत्त्वार्थ प० ६

२६ श्रीसामाचारी प० २८

२७ श्रीमहीपालकथा प० ६०

२८ श्रीप्रवेष्टिचिन्तामणि प० ४९

२९ श्रीप्रवेष्टिचिन्तामणि प० ३९

३० श्रीनाममाला प० ९०

३१ श्रीनाममाला प० १४

डाभडो ४८.

१ श्रीउत्तराध्ययनटीका भावविजयउपा-
ध्यायकृत प० ३९९

२ श्रीउपदेशरत्नाकरटीका प० १९६

३ श्रीकर्मपयडीटीका मलयगिरिकृत प०
२२९

४ श्रीविजयचंद्रकेवलिकथानकं प० ९७

५ श्रीदशव्याकरणटवार्थ प० ८९

६ श्रीपणवणासूत्रवृत्ति प० ३१३

७ श्रीसुगडांगदीपिका प० ९०

८ श्रीषोडशकवृत्ति प० ९६

९ श्रीउपसर्गहरस्तोत्रलघुवृत्ति प० २८

१० श्रीश्राद्धविधिनिरुपणप्रकरण प० ४

११ श्रीकल्याणमंदिर प० ३

१२ श्रीकल्याणमंदिर प० ३

१३ श्रीउत्तराध्ययनटीका प० २९९

१४ श्रीकुमारपालचरित्र प० १७६

१५ श्रीसुगडांगदीपिका प० १२४

डाभडो ४९.

१ श्रीतत्त्वार्थभाष्य प० ३६

२ श्रीराघवनाटिका प० ६०

३ श्रीकूर्पूरभंजरीटीका प० १३

४ श्रीसुगडांगदीपिका प० ४०

५ श्रीज्ञातासूत्र प० १०९

६ श्रीप्रत्येकबुधचरित्र प० १३

७ श्रीउपदेशरत्नाकरटीका प० ४६

८ श्रीभावश्यकलघुवृत्ति प० १०६

९ श्रीसमवायांगटीका प० ८८

१० श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० ४४

११ श्रीयोगरत्नावलीवैदक प० ७

१२ श्रीउद्यनिर्युक्ति प० २६

१३ श्रीपडावश्यक प० ८६

१४ श्रीस्याद्वादमंजरीटीका प० ४४

१५ श्रीपंचदंडकथा प० ७

१६ श्रीएकादशव्रतकथा प० ६

१७ श्रीविशेषणवतीसूत्र प० ८ प्र १ नथो

१८ श्रीपुद्गलछत्रांशी प० ३

१९ श्रीज्योतिष प० ९

२० श्रीपडावश्यकमवलमर्ता पा० ५१ प०
१ नथो ५१

२१ श्रीहेमशब्दानुशासनद्वितीयपाद प०
२९

२२ श्रीगुणसुंदरीचोपाई प० ९

२३ श्रीदेशीकोषनामार्थ प० २१

२४ श्रीहेमविभ्रम प० ११

२५ श्रीउपदेशमाला प० २८

२६ श्रीभावश्यकनिर्युक्ति पा० ४० प्र० ३ न०

२७ श्रीज्ञाताधर्मकथाटीका प० ६९

२८ श्रीसंप्रवर्णसूत्र प० १९

२९ श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० ६४

३० श्रीविपाकसूत्रवृत्ति प० २०

३१ श्रीअणुत्तरोववाईसूत्र प० २६

३२ श्रीउपदेशमाला प० २०

३३ श्रीदशविकल्पिक प० ३३

३४ श्रीजीवविचारप्रकरण प० ४

३५ श्रीपंच(पञ्च)खाननिर्युक्ति प० ९३

३६ श्रीवेवडविराधिकरा प० २२

३७ श्रीगीतमशुद्धा प० ६

३८ श्रीप्रापेमंडल प० ९

३९ श्रीमुक्तसूत्रावली प० १४

- ४० श्रीव्याघ्रराजक्राधिक्या प० ३४
 ४१ श्रीचउसरणटवो प० ७
 ४२ श्रीनागमंता प० ४
 ४३ श्रीसंग्रहणीसूत्र प० २३
 ४४ श्रीलिङ्गानुशासन प० १४
 ४५ श्रीकल्पसूत्र प० २८
 ४६ श्रीपुंजराजसारस्यतटाका प० ११
 ४७ श्रीपद्मचरित्र प० २६३ प्रथम प०

४४ नथी २६३

ढामडो ५०.

- १ श्रीमार्ग (भग?) वतीसूत्र प० ३६९
 २ श्रीआवश्यकवृत्ति प० ३२६
 ३ श्रीसुगडांग प० ६०
 ४ श्रीबन्धुयोगद्वारवृत्ति प० १०१
 ५ श्रीभगवतीवृत्ति प० ३७७
 ६ श्रीविचाररत्नाकर प० २२१
 ७ श्रीवृन्दारवृत्ति प० ८८ -
 ८ श्रीदशवैकालिक प० ६९
 ९ श्रीठाणांगवृत्ति प० २५२
 १० श्रीप्रवचनपरीक्षाप्रनामनीप्रकरणमञ्ज-
 प्रतिपत्तिविवरण प० २९९

- ११ श्रीभक्तामरवृत्ति प० ६१
 १२ श्रीकूर्पूरप्रकरण प० ३३
 १३ श्रीवीरस्थानकविचार प० ४९
 १४ श्रीभाचारप्रदीप प० १०७
 १५ श्रीसमाधिशतकटीका प० २८
 १६ श्रीमाघकाव्य प० ५६
 १७ श्रीनीवाजीविवभक्ति प० ४७
 १८ श्रीशांतिनाथचरित्र प० १२३
 १९ श्रीलपदेशमालवृत्ति प० ४३२
 २० श्रीप्रवचनसारोद्धारसूत्रवृत्ति प० ३५०

ढामडो ५१.

- १ श्रीमाधवचरित्रचित्तं वैद्यकशास्त्र प० ६२

- २ श्रीसमक्त(म्यक्तव)आम्रतचीपाई प० २५
 ३ श्रीउपासकसूत्र प० २६
 ४ श्रीपुंजराजटीका प० ६९
 ५ श्रीद्रव्यकिरणवली प० ४५
 ६ श्रीनवतत्त्वविवरण प० १३
 ७ श्रीलिङ्गानुशासन प० ५
 ८ श्रीवैद्यकशास्त्र प० ८
 ९ श्रीमेतारजक्रापसकाय प० ४
 १० श्रीशांतिनाथनीस्तवन प० ४
 ११ श्रीसंधारोपगवाविधि प० ३
 १२ श्रीभवभावना प० १०
 १३ श्रीचउसरणपयनी प० ३
 १४ श्रीनंदीसमत्ता प० ४
 १५ श्रीसौभाग्यसुंदरीकथा प० ४
 १६ श्रीजिनविजयप्रवैशविधि प० २
 १७ श्रीसुभाषितताचेदनवालाचीपाई प० ५
 १८ श्रीपूजाविधि प० ४
 १९ श्रीयोगविधियंत्र प० ४
 २० श्रीविसयानकलापक प० ४
 २१ श्रीवि (वे) टाविभूषणकौटुक प० १७
 २२ श्रीपद्मवली प० १२
 २३ श्रीज्ञाता प० ९
 २४ श्रीकुमारविहार प० ६
 २५ श्रीश्रिणिकराजारास प० २०
 २६ श्रीभासाधरे कोष्टकज्योतिष प० ३५
 २७ श्रीअतिचार प० २
 २८ श्रीशास्त्रारियादिसकायो प० ३
 २९ श्रीप्रत्याख्यानभाष्य प० ९
 ३० श्रीकर्मग्रंथटीका प० २२० प० १६२
 न.

- ३१ श्रीयोगशास्त्र प० १०
 ३२ श्रीशब्दानुशासन प० १८
 ३३ श्रीधुलिभद्रमहिना प० ३

- ३४ श्रीवीरस्वामिनो कलस प० ३
 ३५ श्रीकल्याणमंदिर प० ३
 ३६ श्रीआदिसराविनती प० ३
 ३७ श्रीभक्तामर प० ३
 ३८ श्रीविजयसेनसूरिनिर्वाण प० ३
 ३९ श्रीजिनाज्ञावाणस्तवन प० ४
 ४० श्रीआद्रकुमारविवाहलो प० २
 ४१ श्रीसाधुप्रतिक्रमण प० ४
 ४२ श्रीशत्रुजयउद्धार प० ४
 ४३ श्रीभागाना प० ७
 ४४ श्रीआदिनाथस्तवन प० ८
 ४५ श्रीआराधना प० ६
 ४६ श्रीकल्याणमंदिरटोंका प० ४
 ४७ श्रीवृहत्कल्पिकादीपोत्सव प० ८
 ४८ श्रीअर्धकांड प० ५
 ४९ श्रीआवा (पा?) दम्भीराय प० ११
 ५० श्रीकल्पमंजरी प० ५
 ५१ श्रीसुकुतसंकीर्तन प० १२
 ५२ श्रीअनितशांतिस्तवावचूरी प० ५
 ५३ श्रीकर्मग्रंथ प० १६ प० ८ न०
 ५४ श्रीसंसारबीस (विष?) म प० ८
 ५५ श्रीगौतमस्वामिरास प० ३
 ५६ श्रीमावनाकुलक प० ४
 ५७ श्रीशोभनस्तुति प० ६
 ५८ श्रीनवतत्व प० ३
 ५९ श्रीजीवविचार प० ३
 ६० श्रीतत्त्वा (त्व) गतिगाथा प० १
 ६१ श्रीज्योतिष प० ५०१
 ६२ श्रीऋषभर्षचाशिका प० २
 ६३ श्रोतपोविधि प० ६

डामडो ५२.

१ श्रीताडपत्र छे

२ श्रीमीरण छे

डामडो ५३.

- १ श्रीआवश्यकनि प्रतो ८
 १ श्रीमा. १ निर्युक्ति प० ५२
 २ श्रीमा. १ सूत्र प० ८७
 ३ श्रीमा. १ वृत्ति वृहद् द्वितीयखंड
 प० ११९
 ४ मा. सूत्र प० ४५
 ५ मा. टीका मोटी प्रथमखंड प० १८९
 ६ मा. १ वृद्ध (वृहद्?) वृत्ति प० २०३
 ७ मा. १ वृद्ध (वृहद्?) वृत्ति द्वितीय प०
 १५६
 ८ मा. १ दीपिका प० २१२
 २ श्रीविशेषावश्यकवृहद्वृत्ति प्रम. पत्र ४१
 नथी ४८५
 ३ श्रीविशेषावश्यकसूत्र प० ८७
 ४ श्रीआवश्यकवृत्ति श्रीमलयगिरिस्त. प०
 ३३८
 ५ श्रीआवश्यकलघुवृत्ति प० २३२
 ६ श्रीआवश्यकसूत्र प० २४
 ७ श्रीआवश्यकसूत्र प० २६
 ८ श्रीआवश्यकवृत्तिटिप्पण प० ९४
 ९ श्रीआवश्यकवचूरी प० ७४
 १० श्रीआवश्यकलघुवृत्ति प० ३१३

डामडो ५४.

- १ श्रीआवश्यकनी प्रतो
 निर्युक्ति प० १४२
 सूत्र १९
 निर्युक्ति ४८
 सूत्र ५४
 निर्युक्ति ११६
 चूणि ७५
 चूणि ६६
 अवचूरी २१
 अवचूरी ६३

- निर्युक्ति ६७
 निर्युक्ति ६७
 निर्युक्ति ८४
 सूत्र ३९
 सूत्र ४८
 सूत्र ४८
 वृत्ति ९२
 सूत्र ७३ प्र ० नयी
 चूर्णि ९९४
 निर्युक्ति ६०
 २ श्रीनंदिसूत्र १८७
 ३ श्रीविशेषावश्यकवृत्तिप्रत्ययव्ययन प०
 २९८
 डाभडों ९९.
 १ श्रीजीवाभिगमटीका मलयगिरि पोथी
 अंक १५०२१८ तेमां कुलपोथी १० छे
 २ पोथी अंक २ प्रत ३
 कल्पसूत्र प० ४९
 आद्विविधिप्रकरण प० ११८
 पार्श्वनायचरित्र प० २४६
 ३ पोथी अंक ३ तेमां प्रत ६
 १ तर्कपरिभाषा प० ५२
 २ पञ्चखाननिर्मुक्तो प० ७०
 ३ पुष्पमालावृत्ति प० ११७
 ४ सति(सति?)कावचूरी प० ५४
 ५ क्षेत्रविचार प० ९
 ६ उत्तराष्ट्रपयनदीपिका प० ११५
 ७ पोथी अंक चार ४ नी
 श्रावकानुष्ठानविधि प० ९४
 अणुत्तरोवर्णार्थ प० ९
 ठाणांगसूत्र ७९
 उपदेशमाला ५४
 ५ पोथी अंक ५ नी

- योगकल्पद्रुम प० ५
 एकवीसठाणु ७
 उपदेशमालाप्रकरण २६
 त्रुपिमंडल ८
 कल्पसूत्र ५३
 पंचमीचरित्र ७
 पट्टिशतं ५
 जंतुचरित्र २२
 आचारांगसूत्र १२६
 कल्पसूत्र अर्थात् १४९
 ६ पोथी अंक ६ नी
 कल्पसूत्रट्यर्थ प० १२१
 संग्रहणीसूत्र ९ प० २ नयी
 ज्ञाताधर्मकथा प० ९५
 क्षेत्रसमाप्त ८
 विचारसार ५
 भक्तामर ३
 परिशिष्टपर्वन् ९६
 प्रतिकमणसूत्रवृत्ति १२३
 ७ पोथी अंक ७ नी
 ठाणांगसूत्र प० १४५
 कुमारसंभवकाव्य २८
 दशवैकालिक १५
 आचारांगसूत्र ३३
 पाक्षे [क] सूत्र १६
 श्रीश्रीबालनरैदचोपाई २०
 जीवाविचार
 क्षेत्रसमाप्त प० ८
 नाममाला प० ११
 योनएकादशोक्त्या ७
 विरूपचरित्र १६
 कल्पसूत्र प० ७९
 पञ्चसूत्र प० २२९

८ पोथी अंक ८ नी

विपाकसूत्र ४१

जीवविचार प० ५

कालीदासकृतश्रुतबोधशास्त्र प० ३

प्रत्याख्यानभाष्य प० ५

श्रीगौतमपृच्छा २४

उसुयारीअध्ययन १२

जीवविचार प० ३

नवतत्त्वता. चउशरण प० १०

जंबुचरित्र प० १३

उपासकसूत्रटवार्थ ४२

संघेण प० १०

उत्तराध्ययनटवार्थ प० १४८

दशवैकालिकटवार्थ ६५

पोथी ९ माधवराचितसप्तपदार्थ(धी?)टीका प० ३१

षोडश [ध?] भगवानामाध्ययन ३२.

जंबुचरित्र प० १५

चिंतामणिनाममाला प० १३

चउशरण प० ३

मोटी शांति प० २

चउशरणता. नमस्कार प० १५

श्रीचंद्रराजकृष्णारास ५७

१० श्रीपद्मवर्णानीसूत्र प० ४३६

ढाभडो ५६.

१ पद्मवर्णासूत्रवृत्ति प० ३६५

२ पद्मवर्णासूत्रवृत्ति प० ३७६

३ प्रज्ञापनावृत्ति लघु प० ८०

श्रीपद्मवर्णावृत्ति प० ३७७

४ श्रीभगवतीचूर्ण प० ५६

भगवतीसूत्रवृत्ति प० ३००

भगवतीवृत्ति लघु प० ३३२

५ भगवतीसूत्र प० ५४८

ढाभडो ५७.

१ भगवतीसूत्र प० ४९४

भगवतीचूर्ण प० ५७

भगवतीसूत्र प० ७३

भगवतीर्वाज प० ८

२ भगवतीवृत्ति प० ४९४

भगवतीवृत्ति प० ३६८

ढाभडो ५८.

१ भगवतीजीसूत्र प० २१५

भगवतीजीसूत्र प० २६५

भगवतीजीसूत्र प० २२२

भगवती वृटक प० ७३

२ भगवतीजीवृत्ति प० ३३७

भगवतीजीवृत्ति प० ३८०

३ भगवतीसूत्र प० ३५५

भगवतीवृत्ति प० ३१८ पत्र १४ नयी

तथा २५ पत्रसुधी जीर्ण थई

गया छे.

अनुयोगचूर्ण प० ३७

ढाभडो ५९.

१ श्रीउत्तराध्ययनसूत्र रूपांकित प० ७४

श्रीउत्तराध्ययनवृत्ति प० ३५७

श्रीउत्तराध्ययनकथा प० २२

श्रीउत्तराध्ययनवृत्ति प० १५६

२ श्रीभगवतीजीसूत्र प० ३०१

श्रीउत्तराध्ययनवृत्ति प० ३४४

३ श्रीभगवतीसूत्र प० ३४८

श्रीभगवतीचूर्ण प० ३५

श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० ११८

श्रीउत्तराध्ययनकथा प० ४८

ढाभडो ६०.

१ श्रीउत्तराध्ययनवृत्ति वृटक २६८

श्रीउत्तराध्ययनलघुवृत्ति प० २४८

- २ श्रीउत्तराध्ययनवृत्ति प० ३७६
 श्रीउत्तराध्ययनटवो प० ११२
 श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० ८०
- ३ श्रीउत्तराध्ययनपंचपाटी प० २७९
 श्रीउत्तराध्ययनवृत्ति २२३
- ४ श्रीउत्तराध्ययनवृत्ति प० २५९
 श्रीउत्तराध्ययनटवो प० ११२
 श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० ७९
 डाभटो ६१.
- १ श्रीउत्तराध्ययनवृत्ति प० २५३
 श्रीउत्तराध्ययननमिषयन प० २२
 श्रीउत्तराध्ययननटवृत्ति प० १४
 श्रीउत्तराध्ययननिर्युक्ति प० २१
 श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० ८६
- ९ श्रीउत्तराध्ययनचूर्ण प० १६२
 श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० ८१
 श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० २९
 श्रीउत्तराध्ययनसूत्रवृत्ति प० १३९
 श्रीउत्तराध्ययननटवृत्ति प० ११८
- ३ श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० ५३
 श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० ६१
 श्रीउत्तराध्ययनवृत्ति प० १९३
 श्रीउत्तराध्ययनटवो प० ९३
 श्रीउत्तराध्ययनवृत्ति प० १३५
- ४ श्रीउत्तराध्ययनपंचपाटी प० १०६
 श्रीउत्तराध्ययनपंचपाटी वृटक प० २६
 श्रीउत्तराध्ययनचूर्ण प० २१
 श्रीउत्तराध्ययनवृत्तिपाटी प० २४९
- ५ श्रीउत्तराध्ययनटवो प० १८३
 श्रीउत्तराध्ययनटवो प० १२८
 श्रीउत्तराध्ययनटवो प० २६९
- ६ श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० ५८
 श्रीउत्तराध्ययन वृटक प० ९

- श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० २९
 श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० ४०
 श्रीउत्तराध्ययनचूर्ण प० ३१
 श्रीउत्तराध्ययननटवृत्ति प० १३
 डाभटो ६२.
- १ श्रीराजप्रभो ११५
 राधप्रभो प० ७२
 अंगकुलिषा प० १८
 समवायंग प० ३४
 दशविकालिक प० ७१
 आवश्यकनिर्युक्ति प० ४८
 आवश्यकनिर्युक्ति प० ४८
 सिद्धांतआलावा प० ४१
 राधप्रभो प० ७५
- २ आचारांगवृत्ति प० २६४
 उवाईसूत्र प० २५
 चउशरणटोका प० ७
 ज्ञाताधर्मकयावृत्ति प० १५४
 ज्ञातासूत्र प० १२०
- ३ ज्ञातासूत्र प० १३१
 ज्ञातासूत्र प० १५५
 ज्ञातावृत्ति प० ११७
 ज्ञातावृत्ति प० १०४
- ४ मशव्याकरण प० ३६
 म० व्या० प० ३३
 म० व्या० प० १९
 म० व्या० प० २७
 म० व्या० प० ३५
 म० व्या० प० ३७
 म० व्या० पंचांगवृत्ति प० ९८
 म० व्या० पंचां० प० १११
 म० व्या० प० १००
 म० व्या० प० ९७

- ५ विपाकसूत्र प० ४९
 विपाकसूत्रवृत्ति प० ६६
 विपाकसूत्रवृत्ति प० ११३
 महानिशीथ प० १०६
 महानिशीथ प० ५
 योनिजितकल्प प० २९
 उपासकदशांग प० २३
 अणुत्तरओवाई प० ६
 विचारसंग्रहग्रंथ १५४
 ६ उपासांग(सक)दशांगवृत्ति प० २९
 उपासांग (सक) सूत्र प० २४
 उपासांग(सक)सूत्र प० २६
 अंतगडसूत्र प० २९
 अंतगडसूत्र प० २४
 अंतगडसूत्र प० २४
 डाभडो ६३.
 १ जीवाभिगमवृत्ति प० ४१७
 जीवाभिगमवृत्ति प० २२५
 २ जीवाभिगमवृत्ति प० ३९३
 जीवाभिगमवृत्ति प० १४६
 जीवाभिगमवृत्ति प० १२०
 ३ जीवाभिगमसूत्र प० १४३
 जीवाभिगमसूत्र प० १३८
 जीवाभिगमसूत्र प० १९३
 डाभडो ६४.
 १ बृहत्कल्पवृत्तिप्रथमखंड प० २८४
 बृहत्कल्पवृत्तिद्वितीयखंड प० ४९२
 २ बृहत्कल्पवृत्तितृतीयखंड प० ३३२
 व्यवहारटीकाद्वितीयखंड प० ४६६
 ३ व्यवहारटीकावृत्तिखंड प० ४४७
 बृहत्कल्पभाष्य प० २०७
 ४ आचारप्रदीपिका प० १२३
 संघाचारटीका २३६

- उपदेशमाला प० २५०
 डाभडो ६५.
 १ विजयप्रशस्ति प० २७९
 प्रवचनसारोद्धारवृत्ति प० २५२
 गच्छाचारप्रकरणटीका प० १५
 २ उपासगदशांग प० २२
 अनुयोगद्वार प० १७
 सिद्धांतआलावा प० ३३
 पंचसूत्र प० २१
 पंचसूत्र प० ७
 सिद्धांतआलावा प० ४१
 निरयावलीवृत्ति प० १६
 सूर्यपन्नाति प० ५६
 विपाकसूत्रवृत्ति प० २६
 अंतगडसूत्र प० ३६
 निशीथछंद प० २५
 दशाश्रुतस्कंध प० ५४
 दशाश्रुतस्कंध प० ४७
 अंतगडसूत्र प० २५
 आवश्यकनिर्युक्ति प० ९१
 सूर्यपन्नाति प० ६८
 ३ आवश्यकवाचूरी प० ७२
 प्रभव्याकरणसूत्र प० ३४
 प्रभोत्तराध्ययन प० ८१
 व्यवहारसूत्र प० १२
 दशाश्रुतस्कंध प० ३६
 ाणांगसूत्र प० ६६
 ठाणांगवृत्ति प० २१३
 ४ श्रीभगवतीसूत्र प० ३०८
 उपासंग (सक) दशांग प० १६
 अनुत्तरविवाहवृत्ति प० २८
 ओघनिर्युक्ति प० १७
 आउरपञ्चखण प० ९

दशाश्रुतस्कंधसूत्र प० १९

दशाचूर्णी प० ६८

आवश्यकलघुवृत्ति प० ३०

डामडो ६६.

१ ज्ञाताधर्मकथासूत्र प० ८२

रायपशोणीसूत्र प० ३४

प्रश्नव्याकरणसूत्र प० २२

सुगढांगवृत्ति प० १२५

सुगढांग. त. आचारांगानिर्युक्ति ११

अनुत्तरोववाई अंतगड प० ३१

विपाकसूत्र प० २३

आचारांगसूत्र प० ४४

ठाणांगसूत्र प० ६२

निशीथचूर्णी प० १३४

१ निशीथचूर्णी द्वितीयखंड ३००

उच्चवाईसूत्र प० २०

सूर्यपल्लिटीका प० १२१

ओघनिर्युक्तिसूत्र २४

सिंदहदोलावली प० ८३

पिंडनिर्युक्ति प० १११

३ निरयावलीसूत्र प० २१

उत्तराध्ययनसूत्र प० ४१

ठाणांगसूत्र प० ८४

सुगढांगसूत्र प० ५६

जंबुटानानि सूत्र प० १६९

महानिशीथसूत्र १५९

४ ठाणांगवृत्ति प० २०५

सूरपल्लि प० ३८

जंबुटदीपवृत्ति प० ३२

सूरपल्लिटीका प० १४८

१ उत्तराध्ययनकथा प० ६६

ठाणांगसूत्र प० ८३

उत्तराध्ययनसूत्र प० ६३

अणुत्तरोववाई प० १

नंदीवृत्ति प० ४४

निशीथभाष्य प० ११२

सिद्धांतकुंडी प० १२१

ओघनिर्युक्तिवृत्ति प० ११४

सिद्धांतप्राभृतटीका प० १४

ओघनिर्युक्ति प० १९

विपाकसूत्र प० २३

६ उत्तराध्ययनसूत्र प० २७

पणवणासूत्र प० १०२

आचारांगचूर्णी प० १०६

रायपशोणी प० १९

डामडो ६७.

१—१ दशवैकालिकानि पाटी ७५

२ दशवैकालिकटवो प० ४०

३ दशवै० ट० प० ५२

४ दशवै० पंचपाटी छुटक प० १८

५ दशवै० सूत्र प० ८

६ दशवै० निर्युक्ति प० १७

७ दशवै० सूत्र प० ३२

८ दशवै० वृत्ति प० ११४

९ द० वृद्धवृत्ति प० ३३०

१० दश० सूत्र प० १५

११ दशवै० सूत्र प० २६

२—१ दशवैकालिकसूत्र प० २५

१ दशवै० सू० प० २५

२ दश० सू० प० २५

३ दश० सूत्र प० ११

४ द० वृत्ति २०७ उपरांत बोलवाथा
(बालावबोध!) छे

५ द० वृत्ति १६९

६ द० टवो ५२

७ द० सूत्र २३

८ द० सूत्र २४

३—१ निशीथसूत्र १४

२ द० सूत्र १३

३ द० सूत्र १०

४ द० टबो १३

५ द० सूत्र ११

६ निशीथवृत्ति ८३९

४—१ द० वृत्ति १६६ पोथीआं ४ चुटक

२ द० सूत्र १२

३ द० सूत्र ३१ धुर० १० नयी

४ श्रीद० सूत्र ३

५ द० सूत्र ३०

६ द० सूत्र २८

७ द० पाक्षी ३१

८ द० पंचपाटी २५

९ चउक्षारण ६

१० आराधना ७

डाभडो ६८.

१—१ बालावबोध ९९ पोथी १ कल्पसूत्रनी

२ बालावबोध १६८

३ बालावबोध १७१

४ बालावबोध १५६

२—२ कल्पसूत्रनी प्रतो १ बारसै सूत्र ९४.

४३-८६-३२-४९

प्रतो २ टबानी १०७-१८८

३—१ कल्पसूत्रनी -

१ प्र. १ सुखबोधिका २१०

२ प्र. १ किरणावली २०१

३ प्र. १ वृत्तिनी ६९

४ प्र. १ टीकानी ८३

४—१ कल्पसूत्रटबानू ९०

२ बारसै सूत्र ५१

३ कल्पसूत्रबालावबोध १६४

४ बारसै सूत्र ७१

५ कल्पबालावबोध ४३

६ बारसै सूत्र ३२

५—१ कल्पसूत्रांतर्वाच्य ५५

२ कल्पसूत्रांतर्वाच्य ५८

३ कल्पसूत्र ५३

४ कल्पसूत्र ७८

५ कल्पसूत्र ५८

६ कल्पसूत्र ५४

७ कल्पसूत्र बारसै ५३

८ कल्पसूत्र ३१

९ पट्टावली २४

१० गुर्वावली १३

११ गुर्वावली १८

१२ गुर्वावली ११

डाभडो ६९.

१—१ पोथी १ डाभडानीचेमुकीछेआ! -

१ ठाणांगवृत्ति २३९

२—१ ठाणांगवृत्ति १६२

१ ठाणांगसूत्र ९२

३ ठाणांगसूत्र ८४

४ ठाणांगसूत्र ९१

५ कल्पसूत्रटबो १२८

३—१ ठाणांगवृत्ति ४२९

१ ठाणांगवृत्ति २८७

४—१ ठाणांगवृत्ति ४२५

२ ठाणांगवृत्तिदीपिका ३२९

५—१ ठाणांगदीपिका ३१९

२ कल्पसूत्रजीतकल्पवृत्ति १४३

३ कल्पसूत्र ५४

डाभडो ७०.

१ —१ आचारांगवृत्ति ३८२

२ आचारांगवृत्ति २५४

२—१ आचारांगवृत्ति ३३५

15081

- २ आ० टयो ७८
 ३ आ० पंचपाटी ८३
 ४ आ० प्रदीपिका १५६
 ३—१ आचारांगनंदिसूत्र २३
 २ आ० सूत्र ५९
 ३ आ० सूत्र ४३
 ४ आ० सूत्र ५८
 ५ आ० सूत्र ६२
 ६ आ० सूत्र ३९
 १ आ० निर्युक्ति १०
 २ आ० निर्युक्ति १३
 ३ आ० निर्युक्ति २९
 ४ आ० निर्युक्ति ४९
 १ नंदिवृत्ति १६६
 ४—१ उत्तराध्ययन १८६
 २ समवायांगवृत्ति ७३
 ३ रापपशोणीवृत्ति ७६
 ४ ज्ञाती (ता) सूत्र १२२
 ५ रापपशोणी ४७
 ६ उवार्धसूत्र श्रुटक ५७
 ७ उवार्धसूत्र ३३
 ८ उवार्धसूत्र ३४
 ९ अंतगदसूत्र ४७
 १० नंदिसूत्र २८
 डाप्रडो ७१.
 पोथि १ सुगडांगनी.
 १—१ सुगडांगदीपिका १४०
 २ सुगडांगदीपिका १४४
 ३ सुगडांगदीपिका १९६
 ४ सुगडांग श्रुटक ३६
 २—पोथि २ आंक २
 सुगडांगवृत्ति प्रती २: ३७३-७६
 ३—पोथि १ आ. ३
 n 360-26

- सुगडांगसूत्र प्रती २: ४४-८१
 १ समवायांगसूत्र ५०
 २ समवायांगसूत्र ३४
 ३ समवायांगसूत्र ३१
 ४ समवायांगसूत्र ७०
 ५ समवायांगसूत्र ७०
 ६ समवायांगसूत्र ५९
 ७ समवायांगवृत्ति प्रती २: ८५-११३
 १—पोथि १ आंक १
 १ उत्तराध्ययनटीका ४४७
 २ उपदेशमालावृत्ति २४७
 ३ पांडवचरित्र २३१
 ४ भागवत प्रती २
 प्रवचनसारोद्धार १९
 प्रवचनसारोद्धारवृत्ति
 ५ उपदेशचिंतामणिता. हरियिकमचरि-
 त्र आ वे प्रती तुटक छे
 ६ पांडवचरित्र १८८
 प्रमोक्षप्रकरण ९
 महावीरचरित्र ११६
 मुनिपतिचरित्र ७६
 त्रैलोक्यसंज्ञाचरित्र प्रत ६ नोल
 गधो छे.
 ७ शान्तिनाथजीचरित्र १६४
 ८ भागवत २६
 साधुप्रतिक्रमण ७
 चंद्रप्रभस्वामिचरित्र ३९७
 ९ शान्दाजुशासनवृत्तिताडपत्र सं. १९८८
 २८७
 मृदवृत्ति त. लघुवृत्ति त. गंजुयात. पा-
 कृतवृत्ति त. सप्ततिटीका प्रती जो-
 यिताडपत्रनो छे

१० हेमवादानुशासन प्रतो २ वे

११ ताडपत्रनी प्रतो वे

डाभडो ७२.

१-जंबुद्वीपपन्नत्तीतिपाटी ३८७

जंबुद्वीपपन्नत्ती ७२

जंबुद्वीपपन्नत्ती चूटक ४६

जंबुद्वीपपन्नत्तीसूत्र १९३

२-उवाइसूत्र प्रतो ६: ४४-४४-४९-२६

३२-२३: २१८ समग्र

उवाइवृत्ति प्रतो ५: ७६-६९-८३-७८

८६. ३९९ समग्र

३-१ चंद्रपन्नत्तीटीका ७७

२ जंबुद्वीपसमासटीका ६८

३ जंबुद्वीपसमासटीका ६४

४ जंबुद्वीपसमासटीका ९१

५ जंबुद्वीपवृत्ति ३८

डाभडो ७३.

१-१ कल्पसूत्र रूपांकित ३७

२ कल्पसूत्र रूपांकित १२९

३ कल्पसूत्र रूपांकित ७२

४ वारसे सूत्र ५९

२-१ वारसे सूत्र रूपांकित १३८

२ कल्पसूत्र १२९

३ कल्पसूत्र रूपांकित १२६

३-१ श्रीकालिकाचार्यकथा १७

२ उवाइसूत्र प० ३०

३ कल्पसूत्र रूपांकित ८५

४-१ श्रीकल्पसूत्र प० १३०

२ श्रीकल्पसूत्र प० १०२

३ कालिकाचार्यकथा प० १०

४ श्रीकालिकाचार्यकथा प० ६

५ प्रत. १ उटकटे ६ कल्पसूत्र प० ७३

७ वारसे सूत्र प० १०२

५-१ सोनेरी अक्षरनी प्रत १ वारसे सूत्र.

नी नर्णि छे प० ८३

डाभडो ७४.

१ भगवतीवृत्ति प० ७७५

२ भगवतीवृत्ति प० ६८७

३ भगवतीवृत्ति प० ३०८

भगवतीसूत्र प० २६८

४ भगवतीसूत्र प० ४९०

डाभडो ७५.

१-१ जीतकल्पवृत्ति प० ४९

२ ज्ञातासूत्र प० ९९

३ पंचकल्पभाष्य प० ९१

४ अनुयोगवृत्ति प० १२३

५ जीतकल्पवृत्ति प० १५७

६ जीतकल्पवृत्ति प० ३७

७ रायपशेनीसूत्र प० ३८

२-१ अनुयोगद्वार प० ४०

२ विपाकसूत्र प० २२

३ सूर्यपन्नत्ति प० ७२

४ निरयावलिपूत्र प० ३१

५ कल्पनिर्गुक्ति प० ३८

६ नंदिसूत्र प० २४१

७ नंदिटीका प० ६४

८ नंदिलघुवृत्ति प० ४४

९ महानिशीथसूत्र प० १२३

१ नंदिवृत्ति प० २२०

२ कल्पसूत्रवालावबोध प० १३०

३ पंचसंग्रहटीका प० ३७८

४ जीतकल्प प० ५

डाभडो ७६.

१-१ ठाणांगवृत्ति प० ३८३

२ निरयावली २४

३ कम (कर्म) ग्रंथटीका प० ३८५

- २—१ स्यादिशब्दसमुच्चय प० ३७
 २ साधुसामाचारी प० २७
 ३ विवेकविलास प० २२
 ४ पुष्पमालाप्रकरण २६
 ५ शब्दानुशासन प० ३२
 ६ पासी (क्षिक) सूत्रवृत्ति प० २३
 ७ वृन्दारवृत्ति प० ३४
 ८ कल्पसूत्रांतर्वाध्य
 ९ किरातसूत्र प० २९
 १० योतिक (ज्योतिष?) प० ३७
 ११ ज्ञातासूत्र प० १३६
 १२ उत्तराध्ययन प० ७७
 ३—१ भवभावनावचूरी प० १५
 २ व्याकरण प० २२
 ३ क्रियाकलाप ६
 ४ धनंजयकृत प० ८
 ५ भुवनदीपक प० ४
 ६ काव्यप्रकाश प० ४
 ७ नागराजशतक प० ४
 ८ नवसंवादसुंदरी प० १२
 ९ हेमी (हिमी) यष्टपादक प० ३३
 १० पाठिकमणायपंचपाटी प० ११
 ११ सर्वज्ञप्रसिद्धप्रकरण प० ४
 १२ योतिस (ज्योतिष) प० १९
 १३ पिडाविशुद्धिदीपिका प० ९
 १४ वाक्यप्रकाश प० ४
 १५ योतिक (ज्योतिष) प० २९ पुरां नयी
 १६ नाममाला प० ८
 १७ गुर्वावलीवृत्ति प० १९
 १८ श्री प० २

लाभडो ७७.

- १—१ रायप्रभोसूत्रवृत्ति प० १६
 २ उवा (नवा) ईसूत्र प० ११

- ३ आह्वविधितोका प० ११०
 ४ प्रश्नव्याकरण ६६
 ५ रूपसेनचरित्र प० ८७
 ६ ओघनिर्गुक्ति प० १८
 ७ ओघनिर्गुक्तिदीपिका प० ३७
 ८ वं (छं) दोनुशासन प० ९
 ९ तर्कभाषा प० १९
 १० श्रीपालचरित्र प० ४३
 ११ पट्टावली प० १४
 १२ भवभावना प० १२
 १३ पासी (क्षिक) सूत्र प० ५
 १४ गौतमपृच्छा ४
 १५ सुगंडांगवृत्ति ७१
 १६ श्रीजल्पकल्पलता प० १६
 १७ लिङ्गानुशासन प० ७
 १८ पट्टावली प० २
 १९ प्रज्ञाख्यानभाष्य प० ९
 २० विचारवनरपति प० ३
 २१ व्याकरण प० ७९
 २—१ आवकदिनकृत्य प० १८
 २ आत्मोपदेशसूक्तसारवली ९
 ३ पिडाविशुद्धि प० ८
 ४ सर्वजिनस्तवन प० १
 ५ कल्याणमंदिर प० २
 ६ मस्तावि (व) श्लोक प० १
 ७ पुलीमद्रमास प० १
 ८ गजसुकमाष्टमुनाय १
 ९ बलमद्रमजाय प० २
 १० एनरी (मंत्र) मोहनकथा प० ३
 ११ चटर्वाष्टदंष्टकस्तवन प० २
 १२ मन्त्रमोदिपूजाविधि १
 १३ श्रीक्रपमदेवस्तवन १
 १४ श्रीपालोपालकथा प०

- १५ श्रीदेवरुदास्तोत्र प० २ हृदयस्तोत्र
 १६ शीलोपदेशमाला प० ३
 १७ गुह्यस्वाध्याय १
 १८ उगणत्रिसिभावना प० १
 १९ शीलोपदेशमाला प० ३
 २० ऋषिदत्ताकथा प० ३
 २१ विजयसेनसूरिरास प० ७
 २२ विजयसेनसूरिनिर्वाण प० ९
 २३ प्रतिक्रमण प० ८
 २४ व्योतिष प० ३
 २५ वीतरागस्तोत्र प० १८
 २६ अट्टिद्वीपनो प० १
 २७ मंत्रनो यंत्र प० १
 २८ सत्तरीसोठाण प० ११
 २९ विमलमंत्रिकथा प० ५
 ३० शीलोपदेशमाला प० ३
 ३१ अदारनात्रासबंध प० ३
 ३२ अशनदान उपर कथा ४
 ३३ नववाड प० ३
 ३४ कल्याणमंदिर प० ४
 ३५ जिनशतक प० ८
 ३६ शोभनस्तुति ६
 ३७ वृत्तरत्नाकरवं (छं) दसा ४
 ३८ तीर्थमाला प० २
 ३९ पाक्षिक]मूत्र प० ७
 ४० पंचासीक(शिका?) वृत्ति प० ३
 ४१ संप्रहणी ४
 ४२ अणुत्तरीवर्ग ७
 ४३ शत्रुंजयकल्प २
 ४४ वसंतविलास प० ६
 ४५ चउदरत्नाविचार प० २
 ४६ कालप्रहणाविधि ३
 ४७ पंचमंत्रशिवचूर्ण प० १

- ४८ आराधना ६
 ४९ आदिनाथस्तुति प० १
 ५० भांगनो यंत्र प० २
 ५१ त्रयोविंशतिकथानक प० ३३
 ५२ क्षेत्रसमास प० ८
 ५३ क्षेमापंचावनी प० ४
 ५४ कायस्थिति प० २
 ५५ व्याकरण प० २
 ५६ सक (शकु?) नावली प० ४
 ५७ एकवीसठाणाप्रकरण प० ३
 ५८ भावनाकुलक प० ३
 ५९ ऋषिमंडलसूत्र प० ११
 ६० प्रभोत्तररत्नमाला प० २
 ६१ शत्रुंजयकल्प प० ३
 ६२ जंबुअध्ययन प० २१
 ६३ शत्रुंजयकल्प प० २
 ६४ चतुर्गंगीभावना प० १५
 ६५ शीलोपदेशमाला प० ४
 ६६ पञ्जसणअधिकमासविचार प० २
 ६७ कायस्थिति प० ३
 ६८ श्रावकसामाचारीवृत्ति प० ३
 ६९ जीवने कालना सूक्ष्म विचार प० ३
 ७० लोकमालीवृत्ति प० १
 ७१ चउशरण ५
 ७२ लघुक्षेत्रसमास प० १८
 ७३ आराधनापयनो प० ३
 ७४ व्याकरण प० ७
 ७५ अनितशांति (अ) वचूरी प० ९
 ७६ गहडपुराण प० ४
 ७७ उपदेशरत्नकोशमालावबोध प० ५
 ७८ श्रीअर्हन्मामसहस्रसमुच्चप प० ५
 ८० अतिचार प० ४
 ८१ उत्तमचारिकथा प० ८

- ८२ भावशत प० ७
 ८३ स्तुति प० ८
 ८४ चउशरण प० ३
 ८५ आद्र (ही) कुमारकथा प० ४
 ८६ श्रीआदिनाथविवाहल्यो प० ९
 ८७ शाश्वतामहाराजस्तवन प० १
 ८८ वीरुमंत्र प० १
 ८९ चउशरण प्र० २ प० ४-४
 ९० आपादभूतिरास प० ३
 ९१ पंदक प० १२
 ९२ सुरमुंदरीचरित्र प० २८

डामडो ७८.

- १-१ नंदिलघुवृत्ति ४४
 २ नंदिलघुवृत्ति २८
 ३ ओषधनिर्मुक्तिभाष्य प० ४३
 ४ आउरपचखाणवृद्ध प० ११
 ५ अनुयोगद्वारसूत्र प० ५६
 ६ अंगकुलिया प० २८
 ७ उत्तराध्वयनभाष्य प० १६
 ८ जीतकरूप प० ४९
 ९ सप्तवर्गासूत्र प० ४३
 १० उपासकसूत्र प० १९-१९
 ११ प्रभव्याकरण प० १८
 १२ निरयावलीवृत्ति प० १९
 १३ विपाकसूत्र प० ३४
 १४ ओषधनिर्मुक्ति प० २५४
 २-१ विपाकसूत्र प० ४२.
 २ अंतगडसूत्र प० २७
 ३ व्यवहारटीका द्वितीयखंड प्र० ३ प०
 ३०-९-४१४
 ४ अणुचरीवार्ड प्र० २ प० ७-५
 ५ अंतगडसूत्र प० २२

डामडो ७९.

- १ विशेषाविशेषावृत्ति प० ७५३
 २ संमतिवृत्तिटीका प० ५१०.
 डामडो ८०.
 १ अपराजित
 २ अनुयोगद्वारसूत्र प्रतो २ प० ५६-२७
 ३ तंदुलबियालिया प० १४
 ४ व्यवहारसूत्रभाष्यपूर्ण प्रतो ३ प०
 १२-१३६-२७१
 २-१ प्रभव्याकरण प० ४९
 २ दशवैकालिक प्रतो ५ प० ६२
 ३ द० वै० प० १०
 ४ द० वै० प० ३२
 ५ द० वै० प० १५
 ६ द० वै० प० २१
 ७ अंतगडदशांग प्रतो ४ प० ३८
 ८ अं० प० १८
 ९ अं० प० १८
 १० अं० प० २१
 ११ विपाकसूत्र प्रतो ६ प० ३६
 १२ वि० प० ५४
 १३ वि० प० २५
 १४ वि० प० ४८
 १५ विपाकसूत्र प० ४२
 १६ वि० प० २६
 ३-१ निरयावली १५.
 २ नि० प० २५
 ३ नि० प० ४५
 ४ नि० प० २६
 ५ नि० प० २२
 ६ नि० प० ११
 ७ नि० प० ३०
 २ आतासूत्र प० १२६

अणुत्तरावेवाहं प्रतो २ प० ९-१
 नादिसूत्र प्रतो ३ प० १९
 नादि० प० १६
 नादि० चूर्णि प० २८
 भावश्यकसूत्र प्रतो ४ प० १००
 आ० प० १०८
 आ० प० २९
 आ० प० २०

ओघनिर्युक्ति प्र० ८ प० ३०
 ओघ० प० ३०
 ओघ० प० २४
 ओघ० प० २३
 ओघ० प० ४१
 ओघ० प० १९
 ओघ० प० २६
 ओघ० प० १४

B.—List of Manuscripts in the Upāsraya of Dehlāno pādo in Ahmedabad. (From the list in the possession of the Custodian).

दाभदो १ प्रथम.
 श्रीहेमाचार्यनीकृत—
 पुस्तकटीप.

१ शब्दानुशासनवृत्तौ अष्टमस्वाध्यायचतुर्थ-
 पाद प० ३
 २ चतुर्थस्वाध्यायचतुर्थपादाऽवचूरीप० ४२
 ३ कुमारपालचतुर्थप्रकाश प० ७८
 ४ परिशिष्टपर्वन् प० ११९
 ५ धातुपाठ प० १०
 ६ चतुर्थपाद प० ७
 ७ व्याकरणचतुर्थवृत्तिटिका प० ९०
 ८ शब्दानशासन प० ८९
 ९ लिङ्गानुशासन प० ९९
 १० शब्दानुशासन प० २६
 ११ शब्दानशासन प० ९
 १२ न्यायार्थमञ्जूषिका प० ४३
 १३ योगशास्त्रादशमकाशे चतुर्थप्रकाश प०
 २९
 १४ उणादिगणसूत्राऽवचूरी प० ९

१५ शब्दानुशासन प० ९
 १६ शब्दानुशासन प० ३९
 १७ मारुतदीपिका प० ४२
 १८ महावीरद्वान्त्रिशिका प० १
 १९ नीरद्वान्त्रिशिका प० २०
 २० छंदोनुशासन प० ९
 २१ अनेकार्थसंग्रह प० ४६
 २२ शब्दानुशासन प० १९
 २३ द्वितीयस्वाध्यायद्वितीय प० २६
 २४ शब्दानुशासनपंचमाध्याय प० २१
 २५ चतुर्थपाद प० २३
 २६ आख्यातपष्ठप (पा?) दार्था प० २९
 २७ आख्यातपष्ठपाद प० ३६
 २८ चिंतामणिनाममाला प० ९९
 २९ शब्दानुशासन प० ३०
 ३० अष्टमाध्याय प० ४
 ३१ शब्दानुशासन प० २७
 ३२ उणादिगणसूत्रविवरण प० ३४
 ३३ हेमाविभ्रमसूत्र प० ९

- ३६ व्याख्यातस्य पठपाद प० ३६
 ३६ शब्दानुशासन प० २
 ३७ शब्दानुशासन प० २१
 ३८ शब्दानुशासन प० १८
 ३९ शब्दानुशासन प० २४
 ४० लघुवृत्ती पठपादानुसूरी प० ३
 ४१ हेमव्याकरणचतुर्थपुस्तिका प० ५५
 ४२ शब्दानुशासन प० १८
 ४३ शब्दानुशासन प० १९
 ४४ शब्दानुशासन प० २१
 ४५ शब्दानुशासन प० ३१
 ४६ चतुर्थाध्याय प० ८
 ४७ द्वितीयपाद प० १७
 ४८ शब्दानुशासन प० १७
 ४९ हेमचंद्राभिधाना [नः] पंचमस्वाध्याय प० २०
 ५० पंचमस्वाध्यायचतुर्थपाद प० ५१
 ५१ द्वितीयस्वाध्यायद्वितीयपाद प० २१
 ५२ शब्दानुशासन प० ३७
 ५३ चतुर्थस्वाध्यायचतुर्थपादानुसूरी प० ३०
 ५४ द्वितीयस्वाध्यायद्वितीयपाद प० १३
 ५५ शब्दानुशासनवृत्ती प० ५५
 ५६ शब्दानुशासनलघुवृत्ती प० ७
 ५७ तृतीयस्वाध्यायद्वितीयपाद प० २४
 ५८ वीतरागस्तोत्र प० ७
 ५९ चिंतामणिनाममाला प० १७३
 ६० चिंतामणिनाममालाटीका प० २४०
 ६१ लिगानुशासनसूत्र प० २१
 ६२ लिगानुशासनवृत्ती प० ११७
 ६३ लिगानुशासनविवरण प० ७८
 ६४ योगशास्त्र प० ११
 ६५ योगशास्त्र प० २५
 ६६ योगशास्त्र प० १६
 ६७ अनेकार्थनाममाला प० ४४

- ६८ हेमचंद्राभिधानलघुवृत्ती प० १५
 ६९ पांडवनिर्वाणवर्णनो नाम द्वादशसंग्रह प० ११
 ७० उणादिगणसूत्रपंचव (पां?) टी प० ७
 ७१ शब्दानुशासनलघुवृत्ती प० २४
 ७२ चिंतामणिनाममाला देवकांड प० १४
 ७३ शब्दानुशासन प० ७
 ७४ आतिष्ठागृत्ति प० ५
 ७५ योगशास्त्रद्वादशमकाशे चतुर्थमकाश प० २५

टामडो २ धीजो.

- १ विशेषावश्यकलघुवृत्ति प० ४२२
 २ सम्मतितर्क प० ५३३
 ३ ध्यानशतक प० २२५
 ४ पदविधभावदपकविधि प० ७४
 ५ तर्कपरिभाषा प० १६
 ६ साधुप्रतिक्रमण प० २९
 ७ आउरपञ्चलाण प० ४
 ८ वसुधारा प० ८
 ९ चौधुं संवरदार प० ७
 १० आउरपञ्चलाण प० ७
 ११ आउरपञ्चलाण प० १३
 १२ आउरपञ्चलाण प० ९
 १३ द्वादशभावकल प० १५
 १४ साधुप्रतिक्रमण प० ७
 १५ महानिर्दीयचतुर्थाध्यायनटवो प० ९
 १६ साधुप्रतिक्रमण प० ३४

टामडो ३ श्रीजो.

- १ भागवतपंचमस्कंधे पंचमोऽध्याय (ध्यायः) प० ३१
 २ मुनिस्तनसूरिविरचिते गोरलजोगिदत्त प० २३
 ३ तत्त्वशतक प० ४८
 ४ भागवतचतुष्कंध प० ३१

- ५ धौवाख्यान प० १४
 ६ मुभाषितादशावतार प० १६
 ७ पुराणश्लोक लुटक प० १८
 ८ मुरारिनाटक प० ४१
 ९ सिंहासनयन्त्रोशी प० २६
 १० सुंदरविलास प० ४१
 ११ नैपथ्य विचपा सर्ग प० २४
 १२ खनपुस्तिका प० १४१
 १३ भागवतचतुर्थस्कंध प० ११
 १४ सूर्यनक्षत्र प० १२
 १५ त्रैलोक्यप्रकाश प० ३५
 १६ ज्योतिषटीका प० १९६
 १७ आरामसिद्धिवृत्ति प० ९२
 १८ संगीता प० ३०
 १९ व्याख्यैयकग्रंथ प० ३६
 २० ज्योतिष प० ८
 २१ त्रैलोक्यप्रकाश प० ३५
 २२ कालज्ञान प० ४
 २३ ज्योतिष तथा वैद्यकग्रंथ प० ६
 २४ निदानाख्याततृतीयस्थान प० १४
 २५ संख्या-ताव्रत प० ३
 २६ लज्जपरिक्षा पंचमो विशर्म (मर्शः) प० ५
 २७ वस्त्रपरिधान प० ११
 २८ आरामसिद्धिवातिक पत्र प्रथम १ नधी
 प० ६७

ढाभडो ४ चोथो.

- १ योगशास्त्र प० २२
 २ शब्दानुशासन प० ६५
 ३ वीतरागस्तोत्र प० ९
 ४ वीतरागस्तोत्र प० ३२
 ५ पोटशपाटविशेष प० १३
 ६ इत्याचार्यपाद प० १९
 ७ कुमारपालप्रबंध प० २४

- ८ कविकाव्यनामगर्भचक्रवृत्त प० १६
 ९ प्राकृतवृत्ति प० ४९
 १० शब्दानुशासनवृत्ति प० १९
 ११ वीतरागस्तोत्र प० ४
 १२ योगशास्त्र प० १४
 १३ द्वितीयस्वाध्याय प० १८
 १४ हेमीनाममाला प० ३७
 १५ शब्दानुशासन प० ११
 १६ शब्दानुशासन प० ३
 १७ लिंगानुशासन प० ३०
 १८ वीतरागस्तोत्र प० ५
 १९ वीतरागस्तोत्र प० ६
 २० द्वितीयस्वाध्याय प० ११
 २१ वीतरागस्तोत्र प० ७
 २२ द्वितीयस्वाध्याय प० २६
 २३ शब्दानुशासन प० ५
 २४ भिनशतक प० ८
 २५ वीतरागस्तोत्र प० ११
 २६ सुबोधमंजरी प० ३२
 २७ वीतरागस्तोत्र प० १७
 २८ शब्दानुशासन प० ५
 २९ छंदोनुशासन प० १९
 ३० शब्दानुशासन प० ३२
 ३१ शब्दानुशासन प० ८
 ३२ योगशास्त्र प० १३
 ३३ लिंगानुशासन प० १६
 ३४ लिंगानुशासन प० १६
 ३५ चिंतामणिनाममाला प० ४९
 ३६ चिंतामणिनाममाला प० २५
 ३७ हेमीव्याकरण प० २
 ३८ पष्ठपादावचूरी प० २२
 ३९ लिंगानुशासन प० ११
 ४० योगशास्त्रचतुर्थप्रकाश प० १५

- ४१ वीतरागस्तोत्र प० ४३
 ४२ त्रिपटिशलाकापुरुषचरित्र प० ९३
 ४३ त्रिपटिशलाकापुरुषचरित्र प० १७५
 ४४ चित्तामणिनाममाला प० ४
 ४५ उपदेशचित्तामणि प० ४४
 ४६ छंदानुशासन प० २१
 ४७ पद्यपादावचूरी प० २९
 ४८ शब्दानुशासन प० ५२
 ४९ चित्तामणिनाममाला प० ५३
 ५० लघुद्वितीयपादावचूरी प० १८
 ५१ वा(चा?)दिस्वरूपनिर्णय प० ८३
 ५२ व्याकरण प० ४
 ५३ द्वितीयअष्टमपाद प० ४६
 ५४ लघुवृत्तचूरी प० ३३
 ५५ उणादिविवरण प० ७२
 ५६ निवेक अष्टमाध्याय प० १०४
 ५७ शब्दानुशासन प० ३६
 ५८ चतुर्थप्रकाश प० १६
 ५९ शब्दानुशासन प० ७
 ६० योगशास्त्रचतुर्थप्रकाश प० २०
 ६१ अनित्यकारिकाविवरण प० १०
 ६२ देशशब्दसंग्रह प० ३९
 ६३ उणादिगणविवरण प० ३३
 ६४ श्रीपालनृपकथा प० ९
 ६५ शब्दानुशासन प० २६
 ६६ शब्दानुशासन प० ६
 ६७ चतुर्थध्यायचतुर्थपाद प० १६
 ६८ शब्दानुशासन प० १८
 ६९ द्वितीयपादावचूरी प० ९
 ७० लिङानुशासन प० ९
 ७१ शब्दानुशासन प० १५
 ७२ शब्दानुशासन प० २०
 ७३ शब्दानुशासन प० ३३

- ७४ लिङानुशासन प० ५५
 ७५ वीतरागस्तोत्र प० ११
 ७६ चतुर्थप्रकाशवचूरी प० २४
 ७७ चतुर्थपाद प० ११४
 ७८ पुष्पमाला प० ७
 ७९ शब्दानुशासन प० ९

डाभडो ५.

- १ कुमारपालप्रबंध प० ११६
 २ कुमारपालप्रबंध प० १०५
 ३ परिशिष्टपर्वन् प० १७६
 ४ ६३ शलाकापुरुषचरित्राष्टमपर्वन्
 प० ११६
 ५ परिशिष्टपर्वन् प० ४५
 ६ श्रेणिकनृपचरित्र प० २५
 ७ लिङानुशासन प० ११४
 ८ चतुर्थवाच्यायचतुर्थपाद प० ३२७
 ९ अनेकार्थसंग्रहटीका प० २५
 १० द्वितीयस्वाध्याय प० ६८
 ११ परिशिष्टपर्वन् प० १३
 १२ सप्तमाध्याय प० ५
 १३ पुष्पमालाप्रकरण प० ८
 १४ अध्यात्मोपनिषद्भाषिण संज्ञातो योग-
 शास्त्र प० १०५
 १५ चित्तामणिनाममाला प० ५२
 १६ संग्रहणीटवो प० ३०
 १७ संग्रहणी प० १२
 १८ संग्रहणी प० १९
 १९ संग्रहणी प० ११
 २० संग्रहणी प० १३
 २१ संग्रहणी प० १०
 २२ संग्रहणी प० १३
 २३ संग्रहणी प० १८
 २४ संग्रहणी प० २६

- २५ संग्रहणी प० १८
 २६ संग्रहणी प० २४
 २७ संग्रहणी प० ७
 २८ संग्रहणी प० ९
 २९ ईशशलाकापुरुषचरित्रे द्वादशपर्वन्
 प० १३५
 ३० चतुर्थाध्याय प० १०
 ३१ हेपचंद्रविरचितोपदेशमाला प० ५१
 डाभडो ६ ठो.
 १ आवश्यकटीका तिलकाचार्यकृत प०
 २०४
 २ आवश्यकवचूरी प० १३९
 ३ आवश्यकनिर्णय प० २०३
 ४ आवश्यकचूर्णी प० ३७२
 ५ आवश्यकसूत्रनिर्णय प० ९३
 ६ आवश्यकनिर्णय प० ७६
 ७ आवश्यकसूत्र प० ६४
 ८ श्राद्धप्रतिक्रमणसूत्रवृत्ति प० १०८
 ९ आवश्यकनिर्णय प० ४५
 १० आवश्यकनिर्णयदीपिका प० १३४
 ११ आवश्यकनिर्णय प० १६३
 १२ आवश्यकसूत्र प० ७४
 १३ आवश्यकनिर्णय प० ५७
 १४ आवश्यकसूत्र प० ५६
 १५ आवश्यकपञ्चखाननिर्णय प० ७६
 १६ आवश्यकनिर्णय प० ४८
 १७ आवश्यकपञ्चखाननिर्णय प० ६२
 १८ आवश्यकपञ्चखाननिर्णय प० ५२
 १९ आवश्यकपञ्चखाननिर्णय प० ६२
 २० आवश्यकपञ्चखाननिर्णय प० ५१
 २१ आवश्यकपञ्चखाननिर्णय प० ११५
 २२ आवश्यकपञ्चखान प० ८५
 २३ पडावश्यक प० २६

- २४ पडावश्यकविधि प० ९४
 २५ आवश्यक प० ६
 २६ आवश्यक प० १२
 २७ पडावश्यक प० ४
 २८ पडावश्यक प० ९
 २९ पडावश्यक प० १७
 ३० पडावश्यक प० ८
 ३१ पडावश्यक प० १५
 ३२ आवश्यकचूर्ण प० १२५
 डाभडो ७.
 १ राजा कर्णनो रास प० ११
 २ धनाशालिभद्रचोपाइ प० ९
 ३ चतुःपार्थ चोपाइ प० १०
 ४ गौतमपृच्छाचोपाइ प० ६
 ५ गौतमपृच्छाचोपाइ प० ५
 ६ राजाश्रेणिकरास प० १४
 ७ पिंडाविशुद्धिरास प० ८
 ८ कलापतीचोपाइ प० ११
 ९ नैमीश्वररास प० १०
 १० अरहतकरु(ऋ)धिरास प० ५
 ११ अंजनासुंदरीरास प० १९
 १२ ऋषिदत्तारास प० २३
 १३ अंजनासुंदरीचोपाइ प० १२
 १४ गुणावलिरास प० ५
 १५ नलदमयंतीरास प० ५
 १६ शालिभद्ररास प० २२
 १७ ऋषिदत्तचोपाइ प० १७
 १८ श्रेणिकरास प० १३
 १९ शामप्रद्युम्नचोपाइ प० १९
 २० विद्याविलासरास प० ११
 २१ नादिवेणरास प० १२
 २२ साधुदेनारास प० १४
 २३ नेज[ः]साररास प० १५

- २४ मृगांकलेखारास प० १३
 २५ दीक्षामहोत्सवरास प० ४
 २६ अंजनावचनजयरास प० २३
 २७ आराधनारास प० २०
 २८ गजसुकुमालारास प० २२
 २९ विक्रमचोपाइ प० १४
 ३० महीपालरास प० ४१
 ३१ जंबुकुमररास प० ४९
 ३२ बासुपूज्यस्वामिरास प० १९
 ३३ समक्रीत १२ व्रतकुलकरास प० २०
 ३४ हंसाठ(व?)श्रीरास प० १६
 ३५ पुंन्दरारास प० १०
 ३६ अमरदत्तामित्राणंरास प० १७
 ३७ बीरचरित्रविवाहलो प० १८
 ३८ मुनिपतिरास प० २३
 ३९ सुबाहुकृपिरास प० ९
 ४० इलाचिकेवलिरास प० ८
 ४१ धुलीभररास प० २०
 ४२ बासुपूज्यने(केव?)ली प० ९
 ४३ ऋषिदत्तारास प० २२
 ४४ शीलरसकरास प० १२
 ४५ साररास प० ११
 ४६ सुरसुंदरीरास प० ३३
 ४७ मुनिबरसुरवेल प० ३५
 ४८ उत्तराध्ययनरास प० ६
 ४९ सुबाहुकृपिरास प० १७
 ५० नेमिनाथधवल प० १५
 ५१ जिनपालजिनऋषिचोपाइ प० १९
 ५२ मृगांकलेखारास प० २४
 ५३ प्रदेशीराजारास प० २०
 ५४ मृगांकलेखारास प० १०
 ५५ मुनिपतिचोपाइ प० २०
 ५६ नवतत्परास प० २६

- ५७ रात्रिभोजनरास प० ४७
 ५८ देवराजवत्सराजारास प० १३
 ५९ नवतत्परास प० १०
 ६० रत्नसाररास प० ७
 ६१ रत्नावतीरास प० ११
 ६२ नंदिषेणरास प० ९
 ६३ देवराजवत्सराजारास प० ८
 ६४ भवनमानुकिवल्लिचोपाइ प० १५
 ६५ गीतमपृच्छाचोपाइ प० २७
 ६६ मु(सु)रसेनरास प० १७
 ६७ जंबुकुमररास प० ४४
 ६८ इलाकुमारास प० ४४
 ६९ नेमीसारास प० १०
 ७० साधुवन्दनारास प० ८
 ७१ मृगावतीरास प० १७
 ७२ आपाठभूतिरस प० ३१
 ७३ प्रश्नचंद्रराजऋषिरास प० ११
 ७४ सुरसेनरास प० १४
 ७५ गुणरत्नाकाच्छंद प० ४३
 ७६ श्रेणिकरास प० २६
 ७७ सुरसुंदरीरास प० ९
 ७८ ऋषिदत्तारास प० २४
 ७९ अमरसेनवयसेनरास प० २१
 ८० देवराजवत्सराजारास प० २५
 ८१ मोहसारकर्पूरमंजरीरास प० २६
 ८२ श्रेणिकरास प० २२
 ८३ नोकाररास प० १४
 ८४ सा(सो?)मप्रद्युम्नरास प० २४
 ८५ सारसी(शि?)खामण(णि?)रास प० १३
 ८६ नेमीश्वररास प० ७
 ८७ नेमीसररास प० ९
 ८८ धनाचोपाइ प० ९
 ८९ प्रदेशीराजारास प० ९

- ९० सुदर्शनसेठारास प० ८
 ९१ अष्टप्रकारीपूजारास प० ६
 ९२ केसी(शि?)प्रदेशचोपाइ प० २१
 ९३ श्रीपालचोपाइ प०
 ९४ सुदर्शनचोपाइ प० ४
 ९५ नागदमनी प० ३
 ९६ अज्ञापुत्रारास प० १३
 ९७ गीतमपृच्छाचोपाइ प० ४
 ९८ जंजुरास प० ६
 ९९ गजसुकमालचोपाइ प० ७
 १०० नंदवज्रीसी प० ५
 १०१ ढोलामारुणीरास प० ३८
 १०२ मेतार्यारास प० ४
 १०३ कपवना चोपाइ प० १०
 १०४ बीरसेनकुसुमश्रीारास प० १९
 १०५ पुरंदरारास प० १५
 १०६ बंकचुलारास प० ४
 १०७ धर्मबुद्धिरास प० ६
 १०८ धनाशालीभद्रचोपाइ प० २१
 १०९ श्रेणिकारास प० २१
 ११० नागलकुमारारास प० १७
 १११ मृगा[कि]ल्लाचोपाइ प० २०
 ११२ नागमंत्रारास प० १०
 ११३ दमयंतीरास प० १५
 ११४ वेवकागजसुकमाल प० ५
 ११५ उत्तराध्वयन ३६भास(प्य) प० १०
 ११६ सारसिलामणारास प० १४
 ११७ आद्रकुमारारास प० १५
 ११८ देवराजवत्सराजारास प० १९
 ११९ विद्याबिलासारास प० १२
 १२० शीलारास प० ७
 १२१ नेमिनाथारास प० ८
 १२२ बीरसेनारास प० ६३

- १२३ कृष्णरूपम(विम?)णीवे(के?)ली प० १४
 १२४ श्रीमहाप्रहलाने(नी) श्वरमह रापश्रीवि-
 क्र. प० २८
 १२५ गुणावलीरास प० ४
 डाभडो ८ मो.
 १ कल्पसूत्रटवो प० १५०
 २ कल्पसूत्रटवो प० ११५
 ३ कल्पसूत्रटवो प० १४७
 ४ कल्पसूत्रटवो प० ९८
 ५ कल्पसूत्रटवो प० १३०
 ६ कल्पसूत्रटवो प० १४६
 ७ कल्पसूत्रटवो प० १४१
 ८ कल्पसूत्र प० ४१
 ९ कल्पसूत्रटवो प० २१४
 १० कल्पसूत्र प० ३३
 ११ कल्प[म?]स्ती[स्ति?] प० १०४
 १२ कल्पवचूरी प० ४४
 १३ पञ्जुसणधीकार प० ४८
 १४ अंतरवाच(वाच्य) प० ४०
 १५ कल्पसूत्र प० ६८
 १६ कल्पसूत्रवृत्ति प० ८७
 १७ कल्पवर्वाच्य प० २५
 १८ पथुपणाकल्प प० २३
 १९ अंतर्वाच्य प० १३
 २० अंतर्वाच्य प० १६
 २१ अंतर्वाच्य प० ३०
 २२ अंतर्वाच्य प० ११
 २३ अंतर्वाच्य प० १३
 २४ अंतर्वाच्य प० २
 २५ जिननाम प० ३
 २६ कथा प० ३
 २७ अंतरा प० ३
 २८ अष्टगाभतर प० १९

२९ पञ्चावली प० ५

३० कालिकाचार्यसंक्षेपकथा प०

ढामढो ९.

१ द्वादशकुलकविवरण प० ३३

२ अनुयोगद्वारवृत्ति प० ९४

३ अध्यात्मकल्पद्रुमवृत्ति प० ६०

४ व्यवहारवृत्ति प० ५१०

५ स्याद्वादमंजरी प० १५०

६ धर्मसंग्रहणीवृत्ति प० १९४

७ संग्रहणीवृत्ति प० ७१

८ गणधरसार्द्धशतक प० ३२५

९ द्रव्यसंग्रहणीटीका प० ४५

१० समाधितंत्र दिगं(दिगं)वरी प० १३७

११ नयचक्र देवसेनकृत दिगंवरी प० ३९

१२ नयचक्र प० ८

१३ गणधरवृत्ति प० २४८

१४ उपदेशकंदली प० १७०

१५ समकीर्तनीतीटीका प० १६९

ढामढो १०मो.

१ चिंतामणिनाममाला प० १५८

२ शब्दानुशासन प० ३०

३ योगशास्त्रचतुर्थीप्रकार प० १०

४ विंशतीम(विंशतित्तम?)प्रकाश प० ८४

५ चिंतामणिनाममालाटीका प० १०५

६ अनेकार्थध्वनिचिंतामणि प० १७०

७ शब्दानुशासन अनेकार्थध्वानि प० ३५

८ शब्दानुशासन प० १८

९ शब्दानुशासन प० २४

१० पंचमस्वाध्यायचतुर्थीपाद प० १०

११ द्वितीयस्वाध्यायद्वितीयपाद प० २४

१२ चतुर्थस्वाध्यायचतुर्थीपाद प० १४

१३ शब्दानुशासन प० १७०

१४ परिशिष्टपर्वन् प० १३८

१५ चिंतामणिनाममाला प० ३३

१६ योगशास्त्र प० २०

१७ योगशास्त्र प० ३८

१८ योगशास्त्र प० १९

१९ अष्टमस्वाध्याय प० ११

२० अनेकार्थसंग्रह प० २२९

२१ चिंतामणिनाममाला प० ३०

२२ चतुर्थी(र्थ?)स्वाध्याय प० ४३

२३ शब्दानुशासन प० २३

२४ शब्दानुशासन प० ७५६

२५ कुमारपालचरित्रअष्टमसर्ग प० ६१७

२६ शब्दानुशासन प० ३३

२७ चिंतामणि प० ६

२८ लिङ्गानुशासन प० ११९

२९ अनेकार्थसंग्रह प० ४८

३० नेमिनाथचरित्र प० ७७

३१ वीतरागस्तववृत्ति प० ३८

३२ उणादिगणसूत्र प० २३

३३ शब्दानुशासन प० ११

३४ लिङ्गानुशासन प० १२

३५ शब्दानुशासन प० १३

३६ चतुर्थीस्वाध्याय प० ९

३७ चतुर्थीस्वाध्याय प० २६

३८ द्वितीयस्वाध्याय प० १०

३९ शब्दानुशासन प० ६

४० शब्दानुशासन प० १३

४१ स्मृताध्यायपदो प० ५

४२ शब्दानुशासन प० २७

४३ चतुर्थीस्वाध्याय प० ८

४४ शब्दानुशासन प० ३३

४५ योगशास्त्र प० २९

४६ लघुसंग्रहणी प० २१

४७ संग्रहणी प० ११

४८ चिंतामणिनाममाला प० २०७

डाभडो ११ मो.

१ बारसयसूत्र सोनेरी प० ९२

२ बारसयसूत्र सोनेरी प० ११२

३ बारसयसूत्र सोनेरी प० १०२

डाभडो १२ मो.

१ शत्रुंजयमाहात्म्य प० २४१

२ शत्रुंजयमाहात्म्य प० १९८

३ शत्रुंजयमाहात्म्य प० १२९

४ शत्रुंजयमाहात्म्य प० ३

५ शत्रुंजयमाहात्म्य प० १८

६ शत्रुंजयमाहात्म्य प० ४७

७ शत्रुंजयमाहात्म्य प० २७९

८ शत्रुंजयमाहात्म्य प० २०१

डाभडो १३ मो.

१ उत्तराध्ययनदीपिका प० २३४

२ उत्तराध्ययनसूत्र प० ६४

३ उत्तराध्ययनसूत्र प० ५४

४ उत्तराध्ययन पत्र १९९ अंकणीत प०

२८६

५ उत्तराध्ययन इगपारमोअध्ययन प० ५२

६ उत्तराध्ययनवालावबोध प० ५२

७ उत्तराध्ययनसूत्र प० ४७

८ उत्तराध्ययन प० ५

९ उत्तराध्ययन प० ४३

१० उत्तराध्ययन प० २९

११ परिपहाध्ययनकथा प० २१

डाभडो १४ मो.

१ सुगडांगवृत्ति प० १३८

२ सुगडांगदीपिका प० ३८

३ सुगडांगदीपिका प्रथमश्रुतस्फंध प० ११७

४ सुगडांगसूत्र प० ४५

५ सुगडांग बीजो श्रुतस्फंध प० ६६

६ सुगडांगबी० प० ८३

७ सुगडांगसूत्र प० ४८

८ सुगडांगवालावबोध प० ७८

९ सुगडांग दशमाध्ययन प० १९

१० सुगडांगसूत्र प० ७८

११ सुगडांगसूत्र प० ५

१२ सुगडांगसूत्र प० ४५

१३ सुगडांगसूत्र प० ५७

१४ सुगडांगदीपिका प० १४६

१५ सुगडांगप्रथमश्रुतस्फंध प० ५६

१६ सुगडांगदीपिका प० ९२

१७ समवायांगसूत्र प० ८८

१८ समवायांगवृत्ति प० ६४

१९ समवायांगसूत्र प० ५१

२० समवायांगसूत्र प० ७२

२१ समवायांगवृत्ति प० ५०

२२ समवायांगवृत्ति प० ४१

२३ निरयावलि प० ७८

२४ निरयावलि प० १८

२५ निरयावलि प० ३७

२६ निरयावलि वृत्ति प० ४०

२७ निरयावलि प० ३१

२८ निरयावलि प० ३६

२९ निरयावलि प० ३४

३० निरयावलि प० २५

३१ निरयावलि प० २०

३२ निरयावलि प० २९

३३ निरयावलि प० ५

३४ निरयावलि प० २९

३५ निरयावलि प० ३४

डाभडो १५ मो.

१ पञ्चवणासूत्र प० १७३

२ पञ्चवणासूत्र तृतायपाद प० ९

३ पञ्चवणासूत्र प० ५

- ४ पञ्चवणासूत्र प० १४६
- ५ पञ्चवणासूत्र प० २७४
- ६ उवाइसूत्र प० ३१
- ७ उवाइ प० ५३
- ८ उवाइ प० ३६
- ९ उवाइ प० ८२
- १० उवाइ प० ३८
- ११ उवाइ प० २२
- १२ उवाइ प० ३५
- १३ उवाइ प० ५२
- १४ उवाइ प० २३
- १५ उवाइ प० २६
- १६ उवाइ प० २४
- १७ उवाइ प० ३६
- १८ उवाइ प० ७०
- १९ उवाइ प० २८
- २० उवाइवृत्ति प० ७८
- २१ उवाइवृत्ति प० ५३
- २२ नंदिसूत्र प० १६
- २३ नंदिसूत्रानचूरी प० ५
- २४ नंदिसूत्र प० १५
- २५ नंदिसूत्र प० १८
- २६ नंदिसूत्र प० २०
- २७ अणुत्तरोववाइ प० २७
- २८ अणुत्तरोववाइ प० २
- २९ अणुत्तरोववाइ प० १२
- ३० अणुत्तरोववाइ प० १०
- ३१ अणुत्तरोववाइ प० ९
- ३२ अणुत्तरोववाइ प० ६
- ३३ दशासूत्र प० ३४
- ३४ तत्त्वार्थसूत्र प० ७

ढाभडो १६ मो.

१ जीवाभिगमवृत्ति प० ३३२

- २ जीवाभिगमवृत्ति प० १०६
- ३ जीवाभिगमवृत्ति प० ११
- ४ जीवाभिगमवृत्ति प० ४६
- ५ प्रश्नव्याकरणसूत्र प० ३३
- ६ प्रश्नव्याकरणसूत्र प० ३३
- ७ प्रश्नव्याकरणसूत्र प० ३६
- ८ प्रश्नव्याकरणसूत्र प० २३
- ९ प्रश्नव्याकरणसूत्र प० १००
- १० प्रश्नव्याकरणसूत्रवृत्ति प० ६७
- ११ प्रश्नव्याकरणसूत्र प० ११
- १२ अंतगडसूत्र प०
- १३ अंतगडसूत्र प० ३७
- १४ अंतगडसूत्र प० ३५
- १५ अंतगडसूत्र प० २०
- १६ अंतगडसूत्र प० ३८
- १७ अंतगडसूत्र प० ३३
- १८ अंतगडसूत्र प० ३४
- १९ अंतगडसूत्र प० १६
- २० अंतगडसूत्र प० १५
- २१ अंतगडवृत्ति प० २५
- २२ अंतगडसूत्र प० ४४
- २३ अंतगडसूत्र प० ३०
- २४ अंतगडसूत्र प० ३४
- २५ अंतगडसूत्र प० २८
- २६ अंतगडसूत्रवृत्ति प० ७
- २७ अंतगडसूत्र प० ५
- २८ अंतगडसूत्र प० २४
- २९ अंतगडसूत्र प० २७
- ३० विपाकसूत्र प० ३२
- ३१ विपाकसूत्र प० ४०
- ३२ विपाकसूत्र प० २७
- ३३ विपाकसूत्र प० १२

- २७ आवश्यकसूत्र प० ८६
 २८ पडावश्यकबालावबोध प० १३
 २९ आवश्यकसूत्र प० ९९
 ३० आवश्यकसूत्र प० ११३
 ३१ आवश्यकसूत्र प० ९
 ३२ आवश्यकवृत्ति प० १७६

ढाभडो १९

- १ जंबुद्वीपपन्नतीसूत्र प० १४३
 २ जंबुद्वीपपन्नतीसूत्र प० १०४
 ३ जंबुद्वीपपन्नतीसूत्र प० १०४
 ४ जंबुद्वीपपन्नतीसूत्र प० १५४
 ५ जंबुद्वीपपन्नतासूत्र प० ६९
 ६ जंबुद्वीपपन्नतीसूत्र प० ३८
 ७ जंबुअप्पघन पद्मसुंदरकृत प० २०

ढाभडो २० मो.

- १ आचारांगसूत्रबालावबोध प० ९८
 २ आचारांगसूत्र प० ५९
 ३ आचारांगसूत्र प० ६७
 ४ आचारांगसूत्र प० ७३
 ५ आचारांगसूत्रदीपिका प० २१७
 ६ आचारांगसूत्रवृत्ति प० २८४
 ७ आचारांगसूत्र प० ५४
 ८ आचारांगसूत्र प० ५८
 ९ आचारांगसूत्र प० १९
 १० आचारांगसूत्र प० ३२
 ११ आचारांगसूत्र प० ६२
 १२ आचारांगसूत्र प० ४४
 १३ आचारांगसूत्रपंचपाटी प० ७८
 १४ आचारांगसूत्रपिद्धिका(पिडिता?)र्थ प० २
 १५ आचारांगसूत्रनिर्मुक्ति प० १२

ढाभडो २१ मो.

- १ ज्ञातावृत्ति प० ९४
 २ ज्ञातावृत्ति प० ९९

- ३ ज्ञातावृत्ति प० ९७
 ४ ज्ञातावृत्ति प० ७०
 ५ ज्ञातावृत्ति प० ११५
 ६ ज्ञातावृत्ति प० ९३
 ७ ज्ञातावृत्तिपंचपाटी प० ७५
 ८ ज्ञातावृत्ति प० ३८
 ९ ज्ञातावृत्ति प० ५१
 १० ज्ञातावृत्ति प० १२२
 ११ ज्ञातावृत्ति प० १५७
 १२ ज्ञातासूत्र प० १००
 १३ ज्ञातासूत्र प० ९५
 १४ ज्ञातासूत्र प० १३७
 १५ ज्ञातासूत्र प० १३४
 १६ ज्ञातासूत्र प० १९०
 १७ ज्ञातासूत्र प० ७२
 १८ ज्ञातासूत्र प० १९७
 १९ ज्ञातासूत्र प० १११
 २० ज्ञातासूत्र प० १२१
 २१ ज्ञातासूत्र प० १५६
 २२ ज्ञातासूत्र प० १८
 २३ ज्ञातासूत्र प० ११४
 २४ ज्ञातासूत्र प० १२८
 २५ ज्ञातासूत्र प० ७५
 २६ ज्ञातासूत्र प० ११८
 २७ ज्ञातासूत्र प० २०५
 २८ ज्ञातासूत्र प० १०२

ढाभडो २२.

- १ भगवतीवृत्ति प० २९०
 २ भगवतीवृत्ति प० ४५०
 ३ भगवतीसूत्र प० ४००
 ४ भगवतीसूत्र प० ५९१
 ५ भगवतीसूत्रशतक प० ४०९

- ६ भगवतीसूत्रं गिर्याधिकार प० २१
 ७ भगवतीबीजक प० ८३
 ८ भगवतीबीजक प० ७
 ९ भगवती अधूरि प० ५५
 १० भगवतीबीजक प० १५
 ११ भगवती छुटा अलया प० ६
 १२ भगवतीअलया प० ७०
 १३ भगवती प० ५६
 १४ भगवतीबीजक प० २०
 १५ भगवतीबीजक प० १३

डामडो २२ मो.

- १ शांतिनाथचरित्र प० २००
 २ शांतिनाथचरित्र प० ११६
 ३ शांतिनाथचरित्र प० ९७
 ४ शांतिनाथचरित्र प० १५२
 ५ शांतिनाथचरित्र प० १३८
 ६ शांतिनाथचरित्र प० १२४
 ७ शांतिनाथचरित्र प० १९६
 ८ गीतमपृच्छा प० १०७
 ९ शांतिनाथचरित्र प० ११५
 १० पांडवचरित्र प० २५८
 ११ पांडवचरित्र प० २८६
 १२ पांडवचरित्र प० २११

डामडो २४ मो.

- १ ललितविस्तरानामचैमवंदनावृत्ति प० ३४
 २ ललितविस्तरांपंजिका प० ४५
 ३ अनुचरोक्ताइ नवम अंग प० ७
 ४ पिंडविशुद्धिवृत्ति प० १२९
 ५ पिंडविशुद्धिवृत्ति प० ६
 ६ पिंडविशुद्धि प० ८
 ७ पिंडविशुद्धिमकरणावचूरी प० ८
 ८ पिंडविशुद्धिनिर्गुक्ति प० २४

- ९ पिंडविशुद्धि प० ५
 १० पवेषणविद्धि प० २४
 ११ पिंडविशुद्धि प्रथम पत्र नथो प० ६
 १२ पिंडविशुद्धि प० ७
 १३ पिंडविशुद्धि प० ४
 १४ पिंडविशुद्धि प० २
 १५ पिंडविशुद्धि प० ९
 १६ पिंडविशुद्धि प० ४
 १७ पिंडविशुद्धि प० १६
 १८ पाक्षिकवृत्ति प० ६३
 १९ पाक्षिकावचूरी प० २२
 २० अंगचूलिया प० २५
 २१ पाक्षिसूत्रावचूरी प० ९
 २२ पाक्षिसूत्रवृत्ति प० ५१
 २३ पाक्षिकावचूरी प० १९
 २४ चंद्रावली प० ८
 २५ पाक्षिकावचूरी प० ८
 २६ पाक्षिकावचूरी प० १४
 २७ पिंडनिर्गुक्ति प० १७
 २८ पिंडविशुद्धिद्विपिका प० २०
 २९ पिंडविशुद्धि प० ५
 ३० पाक्षिकवृत्ति प० १७
 ३१ पिंडविशुद्धिचवचूरी प०

डामडो २५ मो.

- १ उपासकदशांगसूत्र सप्तम अंग प० २४
 २ उपासकसूत्र प० १५
 ३ उपासकसूत्र प० २६
 ४ उपासकसूत्र प० ३८
 ५ उपासकसूत्र प० ३३
 ६ उपासकवृत्ति प० १९
 ७ उपासकदशांगसूत्र प० १७
 ८ उपासकदशांगसूत्र प० १९

- ९ उपासकदशांगसूत्र प० २२
 १० उपासकदशांगसूत्र प० ३६
 ११ उपासकदशांगसूत्र प० १२
 १२ उपासकदशांगसूत्र प० ३६
 १३ उपासकदशांगसूत्र प० ३१
 १४ सम्यक्तबहुडिविचार प० १४
 १५ उपासकदशांगसूत्र प० २५
 १६ उपासकदशांगसूत्र प० ४१
 १७ उपासकदशांगसूत्र प० २५
 १८ उपासकदशांगसूत्र प० ३३
 १९ उपासकदशांगसूत्र प० ३१
 २० उपासकदशांगसूत्र प० ३८
 २१ उपासकदशांगसूत्र प० ४६
 २२ उपासकदशांगसूत्र प० ३६
 २३ उपासकदशांगसूत्र प० ३२
 २४ उपासकदशांगसूत्र प० १९
 २५ उपासकदशांगसूत्र प० २२
 २६ उपासकदशांगसूत्र प० २५
 २७ उपासकदशांगसूत्र प० १६
 २८ उपासकदशांगसूत्र प० २०
 २९ उपासकदशांगसूत्र प० ३४
 ३० उपासकदशांगसूत्र प० २६
 ३१ उपासकदशांगसूत्र प० २६
 ३२ भंडारिनेमिचंद्ररुत प० ६
 ३३ पिंडविशुद्धि प० ४
 डामडो २६.
 १ महानरैकैवालचरित्र प० ३१
 २ त्रिजपचंद्रकेवालचरित्र प० ३३
 ३ शान्तिनाथचरित्र प० ११९
 ४ भोजप्रबंध प० १०५.
 ५ समरादित्यचरित्र प० २८१.
 ६ कुमारपालभूपालविवाहप्रबंध प० ६७.
 ७ परिशिष्टपर्वन् पत्र १४४ थी १९० प०
 १९०

- ८ महीपालचरित्र प० ६४.
 ९ दमयंतीचरित्र प० ६८
 १० उपभितभवप्रपंच प० १०६.
 ११ शान्तिनाथचरित्र प० ११८.
 १२ त्रिशङ्खशालाकापुरुषचरित्र प० ६८०
 १३ शालिभद्रचरित्र प० २०
 १४ त्रिजपचंद्रकेवालचरित्र प० १०६
 १५ उत्तमनरैकैवालचरित्र प० १९
 १६ गीतमष्टांश प० २९
 १७ सुतट्टचरित्र प० १६
 १८ सांमलियाबिहारचरित्र प० ५३
 १९ शालिभद्रचरित्र प० २०
 २० ज्ञानपंचम्युदघात प० २६
 २१ श्रीपालकथा प० ४१
 २२ यशोधरचरित्र प० २३
 २३ महीपालचरित्र प० ७५
 २४ चंद्रचरित्र प० ७५
 २५ श्रीपालचरित्र प० १७
 २६ नेमिनाथप्रबंधद्वितीयधिकार प० १३.
 २७ धनाशालिभद्रचरित्र प० २१
 २८ पात्रदानावेषये श्रीधनचरित्र प० १४
 २९ शालिभद्रधनाचरित्र प० १९
 ३० उदाईराजचरित्र प० २४
 ३१ पेयणसुतश्रीज्ञांशणचरित्र प० २७
 ३२ सुलसाचरित्र प० १६
 ३३ श्रीपालचरित्र प० ५२
 ३४ शालिभद्रचरित्र प० २४
 ३५ महाबलमलयासुंदरीचरित्र प० १६
 ३६ उत्तमकुमारचरित्र प० १६.
 ३७ पृथ्वीचंद्रचरित्र प० ३६
 ३८ महीपालचरित्र प० ४७
 ३९ श्रीपालचरित्र प० ५९
 ४० शालिभद्रचरित्र प० २५

४१ शुलभद्रमुनिचरित्र प० ३१

४२ जंबुस्वामिचरित्र प० ११

४३ गौतमपृच्छा प० २५

डाभडो २७.

१ उपदेशमाला प० २४

२ भाष्यत्रण्य (ण?) अवचूरी प० १९

३ उपदेशमाला प० २५

४ तिल्लपंचाशिका प० ३

५ मंडारि नेमिचंद्रकृत प० ८

६ उपदेशमाला प० २७

७ ईश्वरपराजयशतक प० ७

८ भावनाशतक प० ४

९ वैराग्यशतक प० ५

१० संवेत (ग?) शतक प० ६

११ पर्यंतराधनाटको प० ६

१२ पर्यंतराधना प० १६

१३ सितेरसपठाणी प० ११

१४ दंडकात्रिपाठ प० ३

१५ विचारसारावचूरी प० १२

१६ धर्मशिक्षावचूरी प० १२८

१७ समकितसितरी प० ७

१८ जीवविचारटको प० ९

१९ विवेकमंजरी प० ७

२० दंडकबोलत्रीस प० २५

२१ प्रभोत्तररत्नमाला प० ४

२२ अष्टोत्तरसहस्रजिननाम प० १०

२३ जपतिहुअण प० ५

२४ विचा [र] पट्त्रिंशकात्रिपाठ प० ३

२५ गुणस्थानप्रकरण प० २१

२६ वैराग्यशतकटको प० ९

२७ जीवविचारयोगशास्त्र प० २२

२८ वैराग्यकल्पलता प० १०

२९ आदिनाथदेशनोद्धार प० ९

३० तत्त्वार्थ प० २५

३१ भवभावनाप्रकरण प० २५

३२ आर्द्रपतिकमण प० ४३

३३ सिद्धप्रकरण प० १५

३४ शीलोपदेशमाला प० ८

३५ आराधनटको प० ६

३६ समयसारप्रकरण प० १९

३७ दानकुचक प० ६

३८ साधुवंदना प० १४

३९ शीलसंधि प० १७

४० नीवलाभणकुलक प० ५१

४१ समकीतकोमुदी प० ५५

४२ विचारसार प० ३८

४३ रत्नप्रकरण प० ३८

४४ आगमसारमालावबोध प० ३०

४५ उपदेशमाला प० ३२

४६ उपदेशमाला प० २४

४७ खेत्रसमाप्त प० २५

४८ प्रत्याख्यानभाष्य प० ६

४९ विचारामृतसंग्रहः प० ६४

५० कर्पूरप्रकरण प० २७

५१ विचारामृतसंग्रह प० ५९

५२ साधुगुणकुलक प० २०

५३ दिवालिकल्प प० १४

५४ श्लोकसंग्रह प० १२

५५ षष्ठपादावचूरी प० १९

५६ वर्द्धमानदेशना प० १४६

५७ संघाचारभाष्य प० १२७

५८ धर्मरत्नप्रकरण प० २४९

५९ रत्नसंचयग्रंथ प० ४४

६० मित्वसूत्र प० १४

६१ ओगणत्रीसभावना प० ४

६२ भावनाकुलक प० ४

- ४१ जूलिका प० ३
 ४२ वीतरागशतक प० ९
 ४३ पुद्गलविचार प० ४
 ४४ विवेकमंजरी प० ७
 ४५ ऋधिमंडल प० १३
 ४६ कोटकाचितामणि प० ५
 ४७ प्रचूर्णगाथासंचय प० १०
 ४८ इलाचीअध्ययन प० ७
 ४९ ऋधिमंडल प० ८
 ५० कुमारविहारशतक प० १२
 ५१ शीलोपदेशमाला म० ६
 ५२ सम्पत्तवासितरी प० ४
 ५३ पुष्पमाला प० २०
 ५४ प्रश्नोत्तररत्नमाला प० ४
 ५५ गौतमपृच्छा प० ४
 ५६ पदत्रिंशदधिकं शतं प० ११
 ५७ श्रावकातिचार प० ४
 ५८ द्विजवदनवज्रसूचिप्रकरण प० ५
 ५९ श्रावकना११प्रतिमागाथा प० १८
 ६० नक्तारवालावबोध प० ५
 ६१ विहारशतक प० ११
 ६२ सर्वज्ञसिद्धिपकरण प० ५
 ६३ चउसरण प० ९
 ६४ ऋधिमंडल प० ६
 ६५ पद्दर्शनसमुच्चय प० ३
 ६६ आराधना प० १७
 ६७ साधुवंदना प० ८
 ६८ आलोचनागीत प० ९
 ६९ साधुवंदना प० १८
 ७० साधुवंदना प० १२
 ७१ साधुवंदना प० ५
 ७२ साधुवंदना प० १६
 ७३ साधुवंदना प० ७

- ७४ साधुवंदना प० १२
 ७५ भक्तामरत्रिपाठ प० ६
 ७६ सिंदूरप्रकरणटीका प०
 ७७ साधुवंदना प० ९
 ७८ विचारमंजरी प० ७
 ७९ गुणस्थानकमारोहावचूरी प० ९३
 ८० साधुवंदना प० ९
 ८१ चउसरण प० ५
 ८२ रत्नाकरपचीशी प० ७
 ८३ भरत्त(भर्तृह)रिशतक प० १४
 ८४ प०
 ८५ उपदेशरत्नकोश प० ३
 ८६ लोकनालि प० २
 ८७ चाणायक(चाणक्य)शास्त्र प० १५
 ८८ कर्पूरप्रकरण प० ९
 ८९ ——— श्रीवरण प० ४
 ९० सारस्वतधैत्यपरिपाटी प० ७
 ९१ बारभावना प० ७
 ९२ लघु आराधन प० ३
 ९३ नेमिचंद्रकृत(त)रत्नसंग्रह प० ७
 ९४ चुरादिधातु प० ३
 ९५ नमस्तत्त्वबो प० ७
 ९६ विवेकमंजरी प० ६
 ९७ भक्तामरवालावबोध प० १२
 ९८ ऋधिमंडल प० ५
 ९९ सिंदूरप्रकरणावचूरी प० ३
 १०० संबोधसित्तीरटवाली प० ५
 १०१ विधिपत्र प० १५
 १०२ आद्धदिनकृत्य प० ६
 १०३ सिंदूरप्रकरण प० ७
 १०४ उपदेशमाला प० ४३
 १०५ ननुधारा प० ५

१।	१०६ उपदेशमात्रा प० २२
१।	१०७ वीतरागसंग्रह प० ११
१।	१०८ आयुष्यमन्त्राणां प० ४
१।	१०९ जीतकल्प प० २१
१।	११० शेषसमाप्त प० ७
१।	१११ विवेकमन्त्राणां प० ३
७।	११२ मुष्णमात्राप्रकरण प० १०
७।	११३ शीलोपदेशमात्रा प० ७
७।	११४ जीवसमाप्त प० ५
७।	११५ गृह्यमात्रा प० १५
७।	११६ पंचांगप्रकरण प० १८
७।	११७ पट्टप्रिक्षिका प० ३
७।	११८ शीलोपदेशमात्रा प० ८
७।	११९ चतुस्रारण प० ९
७।	१२० आयुष्यमन्त्राणां प० ५
७।	१२१ गृह्यप्रकरणमात्रा प० १६
८।	१२२ कर्मप्रमाणपट्टप्रिक्षिका प० ५
८।	१२३ चतुस्रारणमात्रा प० ४
८।	१२४ शीलोपदेशमात्रा प० ३
८।	१२५ भाष्यप्रकरण प० ४
८।	१२६ प्रमाणपट्टप्रिक्षिका प० १०
८।	१२७ विवेकमन्त्राणां प्रकरण प० १५
८।	१२८ पंचांगप्रकरणमात्रा प० ३
१।	१२९ गृह्यप्रकरणमात्रा प० ७
१।	१३० शीलोपदेशमात्राप्रकरण प० ७
१।	१३१ शीलोपदेशमात्राप्रकरण प० १०
१।	१३२ शीलोपदेशमात्राप्रकरण प० ५
१।	१३३ विवेकमन्त्राणां प० ५
१।	१३४ उपदेशमात्राप्रकरण प० ३
१।	१३५ शीलोपदेशमात्रा प० ५
१।	१३६ विवेकमन्त्राणां प० ७
१।	१३७ शीलोपदेशमात्राप्रकरण प० ७

- १७२ साधुवन्दना प० १९
 १७३ साधुवन्दना प० ११
 १७४ इन्द्रियशतक प० ७
 १७५ नवतत्वबालावबोध प० ५
 १७६ तीर्थमालास्तव प० ६
 १७७ सूर्यनामसहस्र प० ६
 १७८ पुंडरीकविधिवैत्रीपुनिस प० ७
 १७९ जीवविचार प० ५
 १८० सिद्धरूपकरण प० १६
 १८१ आचारदीप प० १०
 १८२ संग्रहणीसूत्र प० २२
 १८३ कल्पसूत्रविचार प० ११
 १८४ शोभनस्तुति प० ७
 १८५ आदिनाथदेशनोद्धार प० १५
 १८६ दीवालीकल्प प० ५
 १८७ गीतमष्टछा प० ४
 १८८ श्रुतबोध प० ४
 १८९ शीशोपदेशमाला प० ५
 १९० आराधना प० ४
 १९१ शोभनस्तुति प० ३
 १९२ कल्याणमंदिर प० ६
 १९३ रत्नाकरपचीशी प० ६
 १९४ शोभनस्तुति प० ६
 १९५ शोभनस्तुति प० ६
 १९६ कारहेटक प० ५
 १९७ सुभाषित प० ८
 १९८ भवभावना प० ११
 १९९ रत्नाकरपचीशी प० ४
 २०० पर्यंतआराधना प० ७
 २०१ अजितशान्तिस्तव प० ३
 २०२ दानकृत्यप्रकरण प० ८
 २०३ ऋषिमंडल प० ५
 २०४ गीतमष्टछा प० २

- २०५ बामभट्टालंकार प० १५
 २०६ सिद्धरूपकरण प० ५
 २०७ पूजाष्टक प० १९
 २०८ शोभनस्तुति प० ७
 २०९ चतुर्वीस प्रबंध प० ४७
 डाभडो २९ मो.
 १ उत्तराध्ययनवृत्ति प० ४३
 २ उत्तराध्ययनसूत्र प० ३१
 ३ उत्तराध्ययनसूत्र प० ४७
 ४ उत्तराध्ययनवृत्ति प० १३९
 ५ उत्तराध्ययनवृत्ति प० ७९
 ६ उत्तराध्ययनावचूरी प० ४३
 ७ उत्तराध्ययनजीवाजीवाविभक्ति प० ४३
 ८ उत्तराध्ययनसूत्र प० ८१
 ९ उत्तराध्ययनसूत्र प० २३
 १० उत्तराध्ययनसूत्रनिर्युक्ति प० २२
 ११ उत्तराध्ययनसूत्रावचूरी प० ६१
 १२ उत्तराध्ययनसूत्र प० ३७
 १३ उत्तराध्ययनसूत्र प० ८५
 १४ उत्तराध्ययनसूत्रसंक्षेपवृद्धवृत्तिटीका प० ३१७
 १५ उत्तराध्ययनटीका प० २०५
 १६ उत्तराध्ययनसूत्र प० ६१
 १७ उत्तराध्ययनवृत्ति प० २६५
 १८ उत्तराध्ययनबालावबोध प० ६१०
 १९ उत्तराध्ययनलघुवृत्ति प० २०१
 २० उत्तराध्ययनसूत्र प० १४६
 २१ उत्तराध्ययनसूत्र प० ८५
 २२ उत्तराध्ययनसूत्रदीपिका प० १८४
 २३ उत्तराध्ययनावचूरी प० ४८
 २४ उत्तराध्ययननिर्युक्ति प० ४०
 २५ उत्तराध्ययनपंचपाटी प० ११९
 २६ उत्तराध्ययनसूत्र प० ६४

- १०६ उपदेशमाला प० २२
 १०७ वीतरागस्तोत्र प० ११
 १०८ आयुरपञ्चलाण प० ४
 १०९ जीतकल्प प० २१
 ११० क्षेत्रसमास प० ७
 १११ विवेकमंजरी प० ३
 ११२ पुष्पमालाप्रकरण प० १०
 ११३ शीलोपदेशमाला प० ७
 ११४ जीवसमास प० ५
 ११५ सूक्तावली प० १२
 ११६ पंचलिंगप्रकरण प० १८
 ११७ पद्मत्रिशिका प० ३
 ११८ शीलोपदेशमाला प० ८
 ११९ चउत्तरण प० ६
 १२० आयुरपञ्चलाण प० २
 १२१ गच्छाचारपयज्ञो प० १६
 १२२ कर्मग्रंथपदसप्ततिका प० ५
 १२३ चउत्तरणपयज्ञो प० ४
 १२४ शीलकुलक प० ३
 १२५ कालसित्तरी प० ४
 १२६ ऋषिमंडलस्तवन प० १०
 १२७ विवेकमंजरीप्रकरण प० १२
 १२८ एकवीसठाणाप्रकरण प० ३
 १२९ गच्छाचारपयज्ञो प० ७
 १३० शीलोपदेशमालाप्रकरण प० ७
 १३१ लोगशानो बागवबोध प० १०
 १३२ दर्शनसित्तरी प० ५
 १३३ विशानंद प० ९
 १३४ उपदेशरत्नकोश प० ३
 १३५ तीर्थमाला प० ९
 १३६ विवेकमंजरी प० ७
 १३७ नवतत्त्वविवरणमालावबोध प० १३
 १३८ कर्मग्रंथयंत्र प० ९

- १३९ अजितशान्तिस्तवत्र (त्रि) पाटी प०
 १४० भक्तामरवालावबोध प० १३
 १४१ कल्याणमंदिर प० ८
 १४२ भक्तामर प० ११
 १४३ अजितशान्तिस्तवटो प० ६
 १४४ ऋषिमंडल प० १२
 १४५ ऋषिमंडल प० ११
 १४६ ज्योतिषरत्नमालासंचय प० १९
 १४७ सूक्तसुक्तावली प० ११३
 १४८ यतिदिनकथ प० ११
 १४९ महावीरगार्हभतस्तन प० २
 १५० जयतिहुपण प० ३
 १५१ श्रीपेटियासमत प० ४
 १५२ बोलविचार प० १६
 १५३ सुपडांगे वीरधुई प० २
 १५४ दीवालीकल्प प० ७
 १५५ बोलविचार प० ७
 १५६ संघकल्पद्रुप प० १६
 १५७ अरहत(अर्हद्)नामसहस्रसमुच्चय प० १
 १५८ सप्तपदार्थ(धी?) प० १२
 १५९ चउदस्वमविचार प० ९
 १६० सर्वज्ञशतक प० ५
 १६१ पांडनिर्युक्ति प० ९
 १६२ कर्पूरप्रकाश प० १९
 १६३ जीवविचार प० ४
 १६४ भाष्य ज्ञण प० ९
 १६५ शकुनावली प० ६
 १६६ शकुनावली प० ५
 १६७ संवोधसीतरी प० ७
 १६८ वाग्वर्णनो नाम पारिच्छेद प० ६
 १६९ सम्पत्कवसप्ततिका प० ४
 १७० आराधनासार प० २
 १७१ वसुधारा प० ६

- १७२ साधुवन्दना प० १९
 १७३ साधुवन्दना प० ११
 १७४ श्रित्यशक्त प० ७
 १७५ नक्तत्वबालावबोध प० ५
 १७६ तीर्थमालास्तन प० ६
 १७७ सूर्यनामसहस्र प० ६
 १७८ पुंडरीकाविधिवैत्रीपुनिम प० ७
 १७९ जीवविचार प० ५
 १८० सिंदूरप्रकरण प० १६
 १८१ आचारदीप प० १०
 १८२ संग्रहणीसूत्र प० २२
 १८३ कल्पसूत्रविचार प० ११
 १८४ शोभनस्तुति प० ७
 १८५ आदिनाथदेशनोद्धार प० १५
 १८६ टीबालीकल्प प० ५
 १८७ गौतमपृच्छा प० ४
 १८८ श्रुतबोध प० ४
 १८९ शीलोपदेशमाला प० ५
 १९० आराधना प० ४
 १९१ शोभनस्तुति प० ३
 १९२ कल्याणमंदिर प० ६
 १९३ रत्नाकरपर्वाशी प० ६
 १९४ शोभनस्तुति प० ६
 १९५ शोभनस्तुति प० ६
 १९६ करहेटक प० ५
 १९७ सुभाषित प० ८
 १९८ भवभावना प० ११
 १९९ रत्नाकरपर्वाशी प० ४
 २०० पर्यंतआराधना प० ७
 २०१ अजितशक्तिस्तव प० ३
 २०२ दानकृत्प्रकरण प० ८
 २०३ ऋषिमंडल प० ५
 २०४ गौतमपृच्छा प० २

- २०५ वाग्भटालंकार प० १५
 २०६ सिंदूरप्रकरण प० ५
 २०७ पूजाटक प० १९
 २०८ शोभनस्तुति प० ७
 २०९ चतुर्विंश प्रबंध प० ४७
 डाभडो २९ मो.
 १ उत्तराध्ययनवृत्ति प० ४३
 २ उत्तराध्ययनसूत्र प० ३१
 ३ उत्तराध्ययनसूत्र प० ४७
 ४ उत्तराध्ययनवृत्ति प० १३९
 ५ उत्तराध्ययनवृत्ति प० ७९
 ६ उत्तराध्ययनावचूरी प० ४३
 ७ उत्तराध्ययनजीवाजीवाविभक्ति प० ४३
 ८ उत्तराध्ययनसूत्र प० ८१
 ९ उत्तराध्ययनसूत्र प० २३
 १० उत्तराध्ययनसूत्रनिर्युक्ति प० २२
 ११ उत्तराध्ययनसूत्रावचूरी प० ६१
 १२ उत्तराध्ययनसूत्र प० ३७
 १३ उत्तराध्ययनसूत्र प० ८५
 १४ उत्तराध्ययनसूत्रस्कंधवृहद्वृत्तिटीका प० ३१७
 १५ उत्तराध्ययनटीका प० २०५
 १६ उत्तराध्ययनसूत्र प० ६१
 १७ उत्तराध्ययनवृत्ति प० १६५
 १८ उत्तराध्ययनबालावबोध प० ६१०
 १९ उत्तराध्ययनलघुवृत्ति प० २०१
 २० उत्तराध्ययनसूत्र प० १४६
 २१ उत्तराध्ययनसूत्र प० ८५
 २२ उत्तराध्ययनसूत्रदीपिका प० १८४
 २३ उत्तराध्ययनावचूरी प० ४८
 २४ उत्तराध्ययननिर्युक्ति प० ४०
 २५ उत्तराध्ययनपंचपाटी प० ११९
 २६ उत्तराध्ययनसूत्र प० ६४

- २७ उत्तराध्ययनसूत्र प० ११५
 २८ उत्तराध्ययनसूत्र प० १११
 २९ उत्तराध्ययनसूत्र प० ५५
 ३० उत्तराध्ययनसूत्र प० ५९
 ३१ उत्तराध्ययनसूत्रवृत्ति प० १६३
 ३२ उत्तराध्ययनसूत्र प० ४२
 ३३ उत्तराध्ययनसूत्र प० १३
 ३४ उत्तराध्ययनसूत्र प० ८५
 ३५ उत्तराध्ययनसूत्र प० ५७
 ३६ उत्तराध्ययनसूत्र प० ५५
 ३७ उत्तराध्ययनसूत्र प० ७९
 ३८ उत्तराध्ययनसूत्र प० ६३

ढाभडो ३० मो.

- १ ठाणांगसूत्र प० ८९
 २ ठाणांगसूत्र प० १२९
 ३ ठाणांगसूत्र प० १८७
 ४ ठाणांगसूत्र प० १८१
 ५ ठाणांगसूत्रदीपिका प० ३२९
 ६ ठाणांगसूत्रवृत्ति प० २५५

ढाभडो ३१ मो.

- १ शांतरस प० ८
 २ सिद्धप्रकाण प० ८
 ३ अलंकारचूडामणि प० ९
 ४ श्रृंगालचरित्र प० ९
 ५ प्रातःक्रमणसूत्र तिलकाचार्यकृत प० १
 ६ यतिजिज्ञासवृत्ति प० १२८
 ७ प्रवर्जा(अज्या)विधानवृत्ति प० २८
 ८ सप्तपदार्थ(धी, दीका प० २३
 ९ दमयंतीकथा प० ४२
 १० कालिकाचार्यकथा प० ७
 ११ विक्रमार्कचरित्र प० ५४
 १२ कर्पूरमंजरी प० १४
 १३ पंचा(पञ्चा)ख्यान प० ७१

- १४ त्रिपटिध्यानकथा प० ६
 १५ कर्पूरप्रकरण प० ९
 १६ संबोधसित्तरी प० ७
 १७ घड्ददर्शन प० ६
 १८ प्रवर्जा(अज्या)विधानप्रकरण प० ८
 १९ क्षेत्रसप्तप्रकरण प० ९
 २० कालचक्रगाथा प० ४
 २१ प्रास्ताविकश्लोक प० २१
 २२ शीलोपदेशमाला प० ११
 २३ शीलोपदेशमाला प० ४७
 २४ एकवीस ठाणा प० ५
 २५ बारव्रतटीप प० ७
 २६ माधवोव्या(पा?)ख्यान प० १
 २७ नेमिसप्तक प० ४
 २८ चोवीसजिनशतक प० ५
 २९ संग्रहणीस्तोत्र प० ९
 ३० सिद्धचक्रपाहात्म्य प० ७४
 ३१ यापत(?)परीक्षाग्रंथ प० ७४
 ३२ रत्नपात्रकथा प० १९
 ३३ पार्श्वनाथचरित्र प० २९
 ३४ पट्टपादावचूरी प० १९
 ३५ तर्कपरिभाष्य(या) प० १९
 ३६ नैषधसर्ग पांचमो प० ४३
 ३७ क्रियाकराप प० ५४
 ३८ धातुपाठवृत्ति प० ८०
 ३९ पुंजटीका प० २१
 ४० वाग्मटालंकार प० १५
 ४१ कविकरूपद्रुमनामधातुपाठ प० १८
 ४२ रूपमंजरीनाममाला प० ७
 ४३ नैषधपथमसर्ग प० ११
 ४४ भवभावनावचूरी प० २०
 ४५ मेघदूताभिधान प० १४
 ४६ कालिकाचर्यकथा प० १८

- ४७ वारव्रतटीप प० ६
 ४८ परमात्मप्रकाश प० १५
 ४९ वाग्मटालंकारचतुर्थपरिभे(च्छे)द प० १५
 ५० वाग्मटालंकार प० १३
 ५१ पार्श्वनाथचरित्र प० ८६
 ५२ प्रवचनसारोद्धार प० ५४
 ५३ दंडक प० २
 ५४ श्राद्धप्रतिक्रमणवृत्ति प० ७
 ५५ क्षेत्रसमाप्तप्रकरण प० ८
 ५६ वृहक्षेत्रसमाप्त प० १०
 ५७ छन्दोत्रसमाप्त प० ६
 ५८ ऋषिचंडल प० ११
 ५९ क्षेत्रसमाप्त प० १२
 ६० भवभावनाप्रकरण प० ३१
 ६१ नवतत्त्वप्रकरण प० २
 ६२ नवतत्त्वशास्त्रबोध प०
 ६३ नवतत्त्व प० २
 ६४ नवतत्त्व प० ३
 ६५ नवतत्त्व प० ८
 ६६ समाप्तिरूप प० ३
 ६७ अणुत्तरोन्नति प० ५
 ६८ सत्तरपदयोऽभाविचिचार प० १६
 ६९ धर्मदासकृष्णविदग्धमुखमंडन प० २८
 ७० प्रशमनप्रकरण प० १४
 ७१ पदपंचाशिका प० ५
 ७२ आराधना प० ४
 ७३ चंदोभिजयपयज्ञो प० २
 ७४ विदग्धमुखमंडन प० ८
 ७५ शीलविदेशमाला प० ८
 ७६ प्राक्रियाप्रसाद प० अंत नयी
 ७७ आगमप्रज्ञाप प०
 ७८ भितभाष(प)णी प०
 ७९ भाष्य सटीक प०

- ८० मुरारिनाटक प०
 ८१ गह्वारपयज्ञो प०
 ८२ शब्दानुशासन प०
 ८३ मेनापी नाम सारस्वतटीका प०
 ८४ जपतिहुयण प०
 ८५ विचारतिचरी प०
 ८६ स्तोत्र प०
 ८७ धनपालपंचाशिका प०
 ८८ जिनस्तुति प०
 ८९ एकवीसप्रकारिपूजा प०
 ९० विसंस्थानकर्त्ता पूजा प०
 ९१ चउत्तरणबालाबोध प०
 ९२ विवेकमंजरी प०
 ९३ चउत्तरण त. संभारापयना प०
 ९४ पुराणादिद्वितीय प०
 ९५ आशातना प०
 ९६ धर्मरत्नप्रकरण प०
 ९७ साधुदिनचर्या प०
 ९८ भवदैराग्य प०
 ९९ भक्तामरस्तव प०
 १०० आराधनाविधि प०
 १०१ तिद्वप्रकरण प०
 डाभडो ३२ मो.
 १ उपदेशचिंतामणि प० २६०
 २ उपदेशचिंतामणि प० ३१३
 ३ आयुर्वेद प० ३१
 ४ प्रतिक्रमणवृत्ति प० १४४
 ५ शंख(सेवा)पवदनविशारण प० ३४
 ६ पुन्यो(प्या)पुन्यदशाष्ट प० ५९
 ७ दानप्रदीप प० १६९
 ८ आत्मानुशासन प० ११
 ९ चतुर्थविचारी प० ३२
 १० गुप्तत्वटीका प० ६०

- ११ दशाचूर्णी प० ५०
 १२ प्रश्नोत्तरग्रंथजीवक प० ३५
 १३ जीवसमास प० १७८
 १४ सारावलीपयज्ञो प० ६४
 १५ रत्नाकरावतारिका प० ६३
 १६ प्रकीर्णावचूरी प० १५१
 १७ स्याद्वादमंजरी प० ४३
 १८ श्रावकप्रतिक्रमणटीका प० १२६
 १९ प्रश्नोत्तरटीका प० १६
 २० आवर्णी(व. णि)श्रुती प० ७
 २१ प्रकीर्णावचूरी प० ११
 २२ पाखीसूत्रचूर्णी प० ९४
 २३ युगप्रधानावतार प० २२
 २४ समास(स)टिप्पण प० ३८
 २५ रत्नसमुच्चयग्रंथ प० ९
 २६ सुभाषितग्रंथ प० २९
 २७ सप्तस्रवचूर्णी प० ६
 २८ देवप्रभस्तववृत्ति प० १
 २९ सर्वज्ञशतक प० ७
 ३० बुद्धचुदाहरण प० १५
 ३१ क्षेत्रसमासचूर्णी प० १९
 ३२ षट्शतक प० ६
 ३३ कालतंत्रविभ्रमावचूरी प० ९
 ३४ कुमरविपनांगुली प० १५
 ३५ स्याद्वादरत्नाकर प० २८३
 ३६ भुवनदीपिकावृत्ति प० २१
 ३७ शीलोपदेशमालावृत्ति प० १८५
 ३८ भक्तामरवृत्ति कयासहित प० ४०
 ३९ अध्यात्मकल्पद्रुम प० ७५
 ४० काव्यकल्पलता प० ८४
 ४१ जितकल्प प० ७३
 ४२ आनेतशांतिस्तववृत्ति प० ११५
 ४३ तिदूरपकरणटीका प० २३

- ४४ दिनचर्या प० ४३
 ४५ पटपंचाशिका प० ३
 ४६ आवश्यकवृत्ति प० ९
 ४७ कल्याणमंदिरावचूरी प० ६
 ४८ पुष्पमालावृत्ति प० २९
 ४९ सहस्रनाम प० ३२
 ५० शीलोपदेशमालावृत्ति प० ९९
 ५१ कल्याणमंदिरावचूरी प० १७
 डाभडो ३३ मो.
 १ साधुप्रतिक्रमणसूत्र प० १
 २ सम्यक्सत्तिसिरीसूत्रपाठ प० ५
 ३ पाखीसूत्र प० १७
 ४ भंडारी नेमिचंद्रकृतषाष्टिप्रकरण प० ९
 ५ साधुदिनकृत्यसूत्र प० १०
 ६ सप्तपदीसूत्र प० १
 ७ सप्तपदीसूत्र प० २
 ८ शीलोपदेशमाला प० ४
 ९ नवतत्त्वटीका प० १४
 १० भववैराग्यशतक प० ९
 ११ जीवविचारमालावर्णन प० ७
 १२ नवतत्त्वजीवविचार प० ५
 १३ खंडप्रशास्तिकाव्याने प० १०
 १४ गीतमपुच्छापंचपाटी प० ३
 १५ नवमस्तवावचूरी प० ५
 १६ निर्घंटद्वितीयपरिच्छेद प० ९
 १७ तपगुणपु प० ४१
 १८ उपदेशमाला प० ३१
 १९ क्षेत्रसमास प० ७
 २० कल्याणमंदिर प० ४
 २१ भक्तामरस्तोत्रवृत्ति प० १२
 २२ भववैराग्यशतक प० १२
 २३ वीतगगस्तोत्र प० ८

- १४ संवोधसित्तरी प० ४
 २५ उपदेशमाला प० १५
 २६ आचारोपदेश प० १०
 २७ दिवालीकल्प प० १५
 २८ संवोधसित्तरी प० १२
 २९ शीलानर्थदंड प० २
 ३० संग्रहणोसूत्र प० २८
 ३१ ऋषिमंडलप्रकरण प० २२७
 ३२ आदिनायदेशनौद्धार प० २०
 ३३ पुष्पमालाप्रकरण प० १०
 ३४ श्रावकदिनकृत्य प० ७
 ३५ श्रावकदिनकृत्य प० १९
 ३६ श्राद्धविधि प० १२४
 ३७ नृदत्तसंग्रहणी प० १३
 ३८ इन्द्रिपपरानयशतक प० ५
 ३९ पट्टपंचाशिका प० ४
 ४० ऋषिमंडल प० ८
 ४१ आराधनापताका प० १४
 ४२ मभोत्तररत्नमाला प० ४
 ४३ स्तोत्र प० ६
 ४४ भेषमाला प० १२
 ४५ अतिचार प० ४
 ४६ पाशकेलिबाकुनावलि प० ५
 ४७ पंचलिंगशृति प० २२
 ४८ भवनदीपक प० १०
 ४९ रुद्रविंशतिकापंचपाटी प० ३
 ५० शतककर्मग्रंथ प० १०
 ५१ कल्याणमंदिर प० ७
 ५२ भवभावनाप्रकरण प० १३
 ५३ साठशाय प० ११
 ५४ विधिकान्तिका प० २२
 ५५ दिवालीकल्प प० ९
 ५६ रत्नकोष प० ३२

- ५७ पद्मरसिद्धविचार प० १६
 ५८ बोतरागस्तोत्र प० ५
 ५९ भण्यभाष्य प० ८
 ६० सम्पत्त्वसित्तरी प० ५
 ६१ आहारपरीक्षा प० २१
 ६२ भक्तामरस्तोत्र प० ७
 ६३ भावनाकुलक प० ६
 ६४ संस्कारप्रकरण प० ८
 ६५ आराधना प० ६
 ६६ गुणस्थानप्रकरण प० ५
 ६७ सिद्धप्रकरण प० ८
 ६८ वैराग्यशतक प० १२
 ६९ उपदेशरत्नकोष प० ३
 ७० उपदेशकालिकाप्रकरण प० १५
 ७१ पुष्पक(भा?)ला प० १०
 ७२ अनेकदुर्गा प० ८
 ७३ विचारसित्तरी प० ४
 ७४ शीलोपदेशमाला प० ७
 ७५ कालसित्तरी प० २
 ७६ वाक्यप्रकाश प० १७
 ७७ दिनकृत्यप्रकरण प० ६
 ७८ लघुनपस्कारग्रंथ प० १०
 ७९ सर्वज्ञस्यापन प० २
 ८० नियमदृष्टांत प० ६
 ८१ भक्तामर प० ४
 ८२ दिवालीकल्प प० ३
 ८३ विवेकविलस प० २१
 ८४ चउत्तरण पत्र ३
 ८५ दिवालीकल्प प० ७
 ८६ नवतत्व प० २
 ८७ चैत्यवेदनभाष्य प० ५
 ८८ नवतत्व प० ३४
 ८९ अ(आ?)भिस्तो. प० ८

- ९० शीलोपदेशमाला प० ४
 ९१ संबोधसित्तरी प० ४
 ९२ देशनाशतक प० ५
 ९३ सप्तपदा[र्थः] प० ८
 ९४ गु(ग)णधरमुद्रसंयं प० ३८
 ९५ प्रत्याख्यानभाष्यावचूरी प० १५
 ९६ भक्तामरकथा प० १०
 ९७ विचारग्रंथ प० १०
 ९८ प्रमाणनय प० १०
 ९९ विशेषाविशेष प० ४
 १०० श्राद्धदिनकृत्य प० ४
 १०१ शीलांगा[गः]रथपत्र प० १०
 १०२ जिनस्तव प० १०
 १०३ संबोधसित्तरी प० १०
 १०४ कल्पविवा(पाः)क प० ४
 १०५ बणाणनी पीठिका प० ४
 १०६ त्रिभुवनदीपिका प० ४
 १०७ इत्यादिमंडविधि प० ११
 १०८ भक्तामरस्तोत्र प० ५
 १०९ भावशतक प० ४
 ११० दिवालीकल्प प० ६
 १११ राहुविचार प० २
 ११२ कालिकाचार्यकथा प० ५
 ११३ भगवद्स्तोत्र प० ३
 ११४ श्लोकना काव्यना गाथा प० ३
 ११५ प्रश्नोत्तररत्नमाला प० ४
 ११६ कर्मग्रंथ प० ३
 ११७ सिद्धपंचाशिका प० ६
 ११८ भक्तामर प० २
 ११९ भक्तामर प० ४
 १२० उपदेशमाला प० ४
 १२१ गीतमपृच्छा प० २८
 १२२ उपदेशमाला प० २

- १२३ उपदेशमाला प० २८
 १२४ संग्रहणी प० २३
 १२५ संग्रहणी प० १७
 १२६ संग्रहणी प० ५३
 १२७ संग्रहणी प० ६१
 १२८ संग्रहणी प० १६
 १२९ संग्रहणी प० ३८
 १३० संग्रहणी प० १४
 १३१ संग्रहणी प० ५२
 १३२ अणुकायविचार प० ४९
 १३३ विचारगताया प० २८
 १३४ चतुर्गतिवैत प० २९
 १३५ मुनिवरसुरवेति प० ७
 १३६ एकरानिर्देशः प० ६
 १३७ वाराणसीदासकृतवाचना प० ४
 १३८ भक्तामरमालावबोध प० ३०
 १३९ सुदृढकथा प० ११
 १४० भावनाकुलक प० ६
 १४१ समपसारनामप्रकरण प० १५
 १४२ छंदःप्रकरण वृत्तक प० ७
 दाभडो ३४ यो.
 १ वासुदेवहिंडी प० १७९
 २ चिंतामणिप्रथमपरिच्छेद प० ९८
 ३ सभक्ति(संमति)टीका प० २६४
 ४ प्रत्यक्षपरीक्षा प० ११०
 ५ न्यायतत्त्वचिंतामणिचतुर्थखंड प० १६१
 ६ तत्त्वार्थवृत्ति प० ३९४
 ७ चिंतामणिप्रकाशे उपमानपरिच्छेद प० २३४
 ८ चिंतामणिप्रथमखंड प० ५९
 ९ चिंतामणिविधिवाद प० ५७
 १० अनुमानखंडालोक प० ८२

- ११ काव्यकम्पलता प० ६१
 १२ आचारप्रदीप प० २३
 १३ संग्रहणीवृत्ति प० ३९
 १४ अर्थालंकार प० ३९
 १५ आराधनापताका प० ३६
 १६ पंचमाध्याय प० १८
 १७ कायस्थकुलालंकार प० ४
 १८ संधारापयन्ता प० ८
 १९ सूत्रप्रदीपिका प० ४
 २० बृहद्भनाकरवृत्ति प० ८
 २१ गुणरत्नसूत्र प० ३२
 २२ शीतोष्णवृत्ति प० ३७
 २३ वृद्धिरत्नाकर प० ९
 २४ सिद्धिहसमुच्चय प० २७
 २५ न्यायावतारटिप्पण प० २३
 २६ समस्यापदिमा प० १७
 २७ स्त्रीपञ्चवालि [व] ज्योधादयापनवृत्ति प० ११
 २८ परमत्रयो [प] स्थापनस्थल प० ५
 २९ द्वितीयाध्याय प० २६
 ३० तृतीयाध्याय प० ३२
 ३१ लघुन्यायप्रशस्ति प० २८
 ३२ सकलकीर्तिनो नाम प० १८
 ३३ पट्टाशिक्षावृत्ति प० ३०
 ३४ न्यायावतारसूत्र प० १६
 ३५ नैपथ्यटीका प० १६
 ३६ शीलोपदेशमालावृत्ति प० ५
 ३७ तत्त्वार्थवृत्तिताड्य (प) त्रना प्रत १ पत्र

ढामडो ३५ मी.

- १ उपदेशमाला प० २७
 २ उपदेशमाला प० २
 ३ उपदेशमाला प० २५
 ४ उपदेशमाला प० २
 ५ उपदेशमाला प० ७

- ६ उपदेशमाला प० २२
 ७ उपदेशमाला प० २०
 ८ उपदेशमाला प० १९
 ९ उपदेशमाला प० १७
 १० उपदेशमाला प० २७
 ११ उपदेशमाला प० २५
 १२ उपदेशमाला प० ३६
 १३ उपदेशमाला प० ३८
 १४ उपदेशमाला प० २८
 १५ उपदेशमाला प० ३६
 १६ उपदेशमाला प० २१
 १७ उपदेशमाला प० १७
 १८ उपदेशमाला प० ११
 १९ उपदेशमाला प० ११
 २० उपदेशमाला प० २५
 २१ उपदेशमाला प० ३०
 २२ उपदेशमाला प० १९
 २३ क्षेत्रसमाप्त प० ५
 २४ क्षेत्रसमाप्त प० ६
 २५ क्षेत्रसमाप्त प० १६
 २६ क्षेत्रसमाप्त प० ८
 २७ क्षेत्रसमाप्त प० २२.
 २८ उपदेशमाला प० १४
 २९ उपदेशमाला प० १६
 ३० क्षेत्रसमाप्त प० ४
 ३१ संग्रहणीवृत्ति प० २१
 ३२ संग्रहणीवृत्ति प० ११
 ३३ संग्रहणीवृत्ति प० ११
 ३४ संग्रहणीवृत्ति प० १५
 ३५ भक्तामरटयो प० १२
 ३६ भक्तामरमय प० ८
 ३७ भक्तामरसालाबोध प० ९
 ३८ भक्तामरसालाबोध प० १५

- ३९ नवतत्त्व प० १३
 ४० नवतत्त्व प० ३३
 ४१ नवतत्त्व प० ८
 ४२ नवतत्त्व प० ७
 ४३ षट्त्रिंशिका प० ८
 ४४ चउत्तरण प० ७
 ४५ प्रवचनसारोद्धार प० ७
 ४६ प्रवचनसारोद्धार प० ७
 ४७ प्रवचनसारोद्धार प० ६८
 ४८ प्रवचनसारोद्धार प० ६९
 ४९ प्रवचनसारोद्धार प० ४९
 ५० प्रवचनसारोद्धार प० ४११
 ५१ नवतत्त्वबालावबोध प० ८
 ५२ नवतत्त्वचूर्णी प० ६
 ५३ भववनसारोद्धार प० ४७
 ५४ विपाकसूत्र प० १०
 ५५ क्षेत्रसमासचूर्णी प० १७
 ५६ लोकनाली प० ३
 ५७ क्षेत्रसमास प० २
 ५८ जंबुद्वीपप्रकरण प० ९
 ५९ क्षेत्रसमास प० २२
 ६० भावसंग्रह प० ५७
 ६१ मत्स्याख्यानभाष्य प० ६
 ६२ क्षेत्रसमास प० ११
 ६३ अचि(ति)चार प० ९
 ६४ आराधना प० ३
 ६५ दशवैकालिक प० ११
 ६६ षट्त्रिंशिका प० १३
 ६७ कुशलाध्ययन प० १०
 ६८ उपदेशमाला प० ९
 ६९ कर्मग्रंथ प० ११
 ७० ब[छि?]ओ कर्मग्रंथ प० ८
 ७१ पांचमो कर्मग्रंथ प० ११

- ७२ भक्तामरनालावबोध प० ६
 ७३ कर्मग्रंथसंक्षेपनालावबोध प० ३० :
 ७४ श्रावकदिनकृत्य प० १७
 ७५ क्षेत्रसमास प० ९
 ७६ आराधना प० ९
 ७७ निगोदविचार प० १६
 ७८ प्रशमरतिप्रकरण प० ११
 ७९ कल्याणमंदिरत्रिपाठ प० १२
 ८० कल्याणमंदिरपंचपाठ प० ९
 ८१ भक्तामरपंचपाटी प० ४
 ८२ समासविवरण प० ३
 ८३ महावीरस्तुत्यचूरी प० ६
 ८४ साधुप्रतिक्रमणसूत्रवृत्ति प० ११
 ८५ संस्कारकविधि प० ४
 ८६ भक्तामरपंचपाटी प० ८
 ८७ अमृतशान्तिस्तव प० ९
 ८८ शान्तरसभावना प० १४
 ८९ पिंडविशुद्धिप्रकरण प० ७
 ९० सत्तारिसयठाण प० ८
 ९१ आदिनाथदेशनोद्धार प० १३
 ९२ शीलौपदेशमाला प० १२९
 ९३ अतिचार साधुना प० ४
 ९४ शोभनस्तुति प० ९
 ९५ संग्रहणीसूत्र प० १९
 ९६ समयसार प० १३
 ९७ ऋषिमंडल प० ४
 ९८ पां(पिं)डविशुद्धि प० ८
 ९९ लघुचणायक(चाणक्य) प० ९
 १०० अतिचारपंचपाटी प० ७
 १०१ नारभावना प० ९
 १०२ षट्पंचाशिका प० ९
 १०३ वनस्पतिषट्सप्तति प० २
 १०४ पटयति(पट्यती)आराधना प० ४

- १०५ क्षेत्रसमाप्त प० १०
 १०६ पाखिसूत्र प० ८
 १०७ पाखिसूत्र प० १०
 १०८ शीलोपदेशमाला प० ६
 १०९ श्रावकसमाचार प० ५
 ११० साधुप्रतिक्रमण प० ८
 १११ सप्ततायंत्रपताका प० ८
 ११२ मोटा संघषण प० ७८
 ११३ उदारणा प० ९
 ११४ बृहद्रत्नाकर प० ६
 ११५ तीर्थमाला प० १२
 ११६ सतिस्मरण प० १३
 ११७ मूर्तीसादीक्षाकुंडलिका प० ९
 ११८ नवतन्त्रवाल्मीकीय प० २८
 ११९ श्रावकमा अतिचार प० ७
 १२० सूर्यसहस्रनाम प० ५
 १२१ आराधना प० ३
 १२२ स्तुतिपत्र प० ३
 १२३ त्रिभुवनदोषिका प० ७
 १२४ पटिशतक प० ४
 १२५ अग्नि[त]स्तो प० ७
 १२६ प्रसाध्यानभाष्य प० ६
 १२७ प्रश्नोत्तररत्न प० २
 १२८ जीवाभिगमविचार प० ६
 १२९ कल्याणमंदिर प० ४
 १३० नवोक्तिक प० ५
 १३१ सिद्धदंडिका प० ४
 १३२ कुशल्याणुभष्यपन प० ३
 १३३ पाखिसामणा प० ३
 १३४ स्वाध्यायकुलक प० २
 १३५ कल्याणमंदिर प० ४
 १३६ भक्तामर प० ४
 १३७ चित्वाति पुत्राख्यान प० १८

- १३८ नवतत्त्व प० २
 १३९ ईर्ष्याकुलक प० २
 १४० साधुप्रतिक्रमण प० ३
 १४१ सतिस्मरण प० ३२
 १४२ सुभाषितानि प० ११
 १४३ लघुशांति प० ७
 १४४ सामोपटणी प० ५
 १४५ प्रवचनसारोद्धार प० ३
 १४६ भावार्थिवारणस्तवावचूरी प० २
 १४७ विवेकमंजरीप्रकरण प० ८
 १४८ शीलोपदेशमाला प० ८
 १४९ क्रियाकलाप प० ९
 १४९ दानकृत्य प० १३
 १५० साध्विचार प० ३
 १५१ श्रावकमंगप्रकरण प० २
 १५२ पाखिसूत्र प० ६
 १५३ जीवविचार प० २
 १५४ सु(स्तु)तयः प० ५
 १५५ अष्टाध्यायिक प० ८
 १५६ ओघनिर्मुक्ति प० २३
 १५७ देवदत्त प० १३
 १५८ उपदेशकंदलीप्रकरण प० ३
 १५९ प्रतिष्ठोपस्था[ख्या]नानि प० ५
 १६० प्रसाध्यानभाष्य प० ९
 १६१ दंडक प० ९
 १६२ समकित(सम्पत्त)भूमिदो प० ३८
 १६३ ओघनिर्मुक्ति प० २८
 १६४ नवतत्त्व प० ३
 १६५ अनेकांतवाद प० १७
 १६६ आराधना प० ५
 १६७ रसमंजरी प० १६
 १६८ शांतिरत्न प० ८
 १६९ नवतत्त्व प० ३

- १७० लघुसंग्रहणी प० ४०
 १७१ उपदेशमालाटबाला प० १०६
 १७२ भाउरपञ्चनखाण प० ९
 १७३ जीवविचार प० ४
 १७४ प्रतिक्रमणसूत्र प० ४
 १७५ भक्तामर प० ३
 १७६ इकवीस ठाणा प० ९
 १७७ नवतत्त्वपंचपाटी प० ५
 १७८ वंदितु श्रावकनु प० २
 १७९ शीलोपदेशमाला प० १५
 १८० सम्यक्त्वसिन्धी प० २
 १८१ एकवीस ठाणा प० ६
 १८२ शांतिस्तववृत्ति प० २१
 १८३ शोभनस्तुति प० २
 १८४ श्रावकश्राव(वि?)काराधना प० ५
 १८५ शत्रुनयोद्धार प० १०
 १८६ शत्रुजयस्तोत्र प० २
 १८७ उपदेशमाला प० २९
 १८८ जीवविचारत्रिपाटी प० २
 १८९ पर्वविमक्ति प० १२
 १९० प्रशमरातिप्रकरण प० ७
 १९१ कल्याणमंदिर प० ७
 १९२ उपासकदशांगविवरण प० २५
 १९३ साधुप्रतिक्रमणवृत्ति प० २१
 १९४ चउशरण प० ८
 १९५ षष्टिशतक प० ५
 १९६ पिंडविशुद्धि प० ७
 १९७ क्षेत्रसमाप्त प० ५
 १९८ वसुधारा प० ८
 १९९ नवतत्त्ववृत्ति प० ४
 २०० शीलोपदेशमाला प० ६
 २०१ आजि(अजित?)संतोषदृढ(दृढ?)वेध
 प० १७
 २०२ दानादिविवाद प० ८

- २०३ तर्कभाषा प० २०
 २०४ जंबुद्वीपसंग्रहणी तथा क्षेत्र[स]माप्त
 प० ६
 २०५ विचारपत्र प० १७
 २०६ धर्मसंवाद प० ८
 २०७ दिवालीकल्प अष्ट स्वमाविचार प० १२
 २०८ शीलोपदेशमाला प० ५
 २०९ अ(अं?)चलमतस्थापन प० २७
 २१० पिंडविशुद्धि प० १३
 २११ पतिक्रमणगर्भहेतु प० २६
 २१२ भक्तामरात्रिपाठ प० ८
 २१३ रत्नाकर(वं?)शत्रि(स्त्रि?)पाठ प० ११
 २१४ साधुवंदना प० १०
 २१५ भाग्योदयहरिकथा प० १७
 २१६ आराधनापत्र प० ४
 २१७ साधुवंदना प० ५
 २१८ भोजप्रबंध प० १५
 २१९ धर्मदशकथा प० ११
 २२० तर्कभाषापत्र प० ५
 २२१ शत्रुजयकरूप प० २
 २२२ प्रत्याख्यानभाष्य प० ६
 २२३ संक्षेपसित्तरी प० ५
 २२४ सिंदूरप्रकरण प० ८
 २२५ आहारपरीक्षा प० २
 २२६ क्षेत्रसमाप्त प० ८
 २२७ वैराग्यशतक प० ६
 २२८ शीलोपदेशमाला प० ८
 २२९ भावनाकुलक प० ५
 २३० वीतरागस्तोत्र प० ९
 २३१ शत्रुजयकरूप प० ४
 २३२ साधुवंदना प० १६
 २३३ रत्नाकरप्रकरण प० ५८
 २३४ श्रवणपदार्थपत्र प० ६
 २३५ नवतत्त्वपंचपाटी प० ३

- २३६ अतिचार साधुना प० ३
 २३७ कायस्थितिविचार प० २
 २३८ श्राद्धविधिप्रकरण प० २९
 २३९ अनेकद्वारगच्छाबुटावा(व्या?)ख्या प० ८१
 २४० ऋषिमंडल प० ३
 २४१ प्रमाणमंजरी प० १२-
 २४२ विवेकविलासनामवबोध प० ३४
 २४३ भावनाकुलक प० ९
 २४४ जातकम्पवृत्त प० ६२
 २४५ संधारापयभो प० ९४
 २४६ तीर्थपाशापस्तव प० १७
 २४७ प्रभुजाशकावालावबोध प० ११
 हाभडो ३६ भो.
 १ हरिवल्लभकथा प० ९
 २ शूलपंचमीकथा प० ६
 ३ पद्माप्यावचूरि प० ९
 ४ भैमिनाथवल्लभप्रबंध प० ४६
 ५ उपदेशमालाकथा प० ६५
 ६ सामायारी समाप्त प० २१
 ७ कालिकाचार्यकथा प० १२
 ८ ज्ञानसाधारणद्वंद्वोपरि या(ध)र्मसारणु
 न्य (गुप्त)सारकथा प० १३
 ९ दमयंतीकथा प० ४३
 १० चित्रसेनपञ्चावतीकथा प० २१
 ११ रूपसेनकथा प० २४
 १२ मलयसुंदरीकथा प० २२
 १३ धर्मदत्तकथा प० ११
 १४ कूर्मपुत्रकथा प० १२
 १५ एकादशीकथा प० १४
 १६ धनपतिश्रेष्ठिकथा प० १८
 १७ महीपालकथा प० ३७
 १८ सिद्धामनवत्रिंशती प० ३८
 १९ कु पद्मकथा प० ६

- २० रोहिणीकथा प० ४
 २१ कथासंचय प० ३२
 २२ सहस्र(स्त्र)मल्ल(स्त्र)कथा प० ९
 २३ एकादशीकथा प० ११
 २४ सुदृढकथा प० ४
 २५ सुंदरराजकथा प० १३
 २६ हरिश्चंद्रकथा प० ४२
 २७ विक्रमादित्यविक्रमसेनकथा प० ५
 २८ नर्मदासुंदरीकथा प० ८
 २९ मेघवाहनकथा प० २१
 ३० सत्यवतोपरि आरामनंदकथा प० १४
 ३१ रत्नपात्रनृपकथा प० ८
 ३२ रूपसेनकथापत्र प० २६
 ३३ धर्मदत्तकथा प० १३
 ३४ विक्रमादित्यपंचदंडच्छत्रबंधकथा प० ७
 ३५ जा(या)किनीधर्मसूत्र श्रीहरिभद्रसूत्र-
 कथा प० ८
 ३६ एकादशीकथा प० ४
 ३७ आरामशोभाकथा प० ११
 ३८ कथा कुट्टक प० ६
 ३९ रत्नशेखरकथा प० १८
 ४० कथाडा(नु) संचय प० ११
 ४१ गीतमपृच्छाकथा प० ६
 ४२ गुणमंजरीकथा प० ११
 ४३ पुष्पमालासीरुत(सुकुत?)कथा प० ६
 ४४ जिनकन्याणकस्तुति प० ७१
 ४५ भोजप्रबंध प० २५
 ४६ रत्नशेखरकथा प० २१
 ४७ चंपकमालाश्रेष्ठिकथा प० ३५
 ४८ पूजाष्टके अष्टमीप्रदीपकथा प० १६
 ४९ सिद्धासनद्वार्यासमी कथा प० ३
 ५० रोहिणीकथा प० २१
 ५१ अष्टमकारिपूजाकथा प० ९

- ५२ पुण्यविपये पुण्यपात (द!) राजकथा
 प० २४
 ५३ उपदेशमालाकथा प० २८
 ५४ श्रीपालनृपकथा प० ३५
 ५५ पञ्चात्तापसुरप्रियकथा प० ७
 ५६ कालिकाचार्थकथा प० ६
 ५७ सौभाग्यपंचमीकथा प० ८
 ५८ कथाओ छुटक प० ३५
 ५९ विक्रमादित्र(त्य)कथा प० २४
 ६० श्रीपालकथा प० २५
 ६१ विक्रमादित्यकथा प० २३
 ६२ सिंहासननक्षिणी प० ८
 ६३ धर्मबुद्धिपापबुद्धिकथा प० १८
 ६४ देवकुमारकथा प० १८
 ६५ नागसिरीकथा प० ८
 ६६ एकादशीकथा प० ३५
 ६७ सुसटकथा प०
 ६८ कथा छुटक विजयासेठविजयासेठा-
 णीकथा प० १५
 ६९ पंचसुप(सभि)तित्रणगुप्तिकथा प० ३४
 ७० नलभद्रनी कथा प० २६
 ७१ तीर्थभालानी कथा प० ९
 ७२ चित्रसेनपद्मावतीकथा प० ११
 ७३ चित्रसेनभूत्यन्मयन प० १४
 ७४ सुसटकथा प० १२
 ७५ सौभाग्यपंचमीकथा प० ६
 ७६ अजनासुंदरीकथा प० १४
 ७७ चंपकमालाकथा प० ३४
 ७८ विं(वृं!)दकथा प० २८
 ७९ धरणीरगेन्द्र त. कालिकाचार्थकथा प०
 १३
 ८० छुटी कथा प० ११
 ८१ अनापुत्रकथा प० १८
 ८२ धर्म(मिन्द)कथा प० ७

- ८३ श्रीपालकथा प० ३०
 ८४ धर्मपरीक्षाकथा प० १०
 ८५ एकादशीकथा प० ४
 ८६ अनंतकीर्तिकथा प० ७
 ८७ चतुःपूर्विकथा प० १०
 ८८ सुसटकथा प० १५
 ८९ मल्लिकार्जुनकथा प० १२
 ९० पंचपवी(वीं!)कथा प० २३
 ९१ देवराजवछराज प० २४
 ९२ श्रीपालकथा प० २२
 ९३ शुकामकथा प० ८
 ९४ आरामशोभाकथा प० ६
 ९५ धर्ममाहात्म्ये धर्मबुद्धिमंत्रीश्वरकथा प० ४
 ९६ रोहिणीकथा प० ४
 ९७ हंसवृत्तकथा प० १४
 ९८ गमपाठ प० ५
 ९९ हंसराजवछराजकथा प० ११
 १०० अंतरकथा प० ४२
 १०१ सुखसप्तिकथा प० ५०
 १०२ आरामशोभाकथा प० ३८
 १०३ चित्रसेनपद्मावतीकथा प० १५
 १०४ दमयंतीकथा प० २१
 १०५ अंतरकथासंग्रह प० ३७
 १०६ दमयंतीकथा प० ५१
 १०७ शीलोपदेशमालाकथा प० २३
 १०८ अंतरकथासंग्रह प० ३८
 १०९ धर्मपरीक्षाकथा प० २०
 ११० विविधतीर्थकल्पकथा प० ७१
 १११ वस्तुपालकथा प० ३०
 ११२ उत्तमराजकथा प० ३३
 ११३ महाबलमलयासुंदरीकथा प० २६
 ११४ मेघनादनृपकथा प० १३
 ११५ अघटकृपाकथा प० ५

- ११६ जितशत्रुकथा प० ६
 ११७ अष्टादश कथा प० २२
 ११८ भीमसेनकुमारकथा प० ५
 ११९ रोहिणीकथा प० १२
 १२० श्रीपालकथा प० ३५
 १२१ धर्मबुद्धिमंत्रिकथा प० ९
 १२२ स्मरनैरकथा प० १२४
 १२३ नागकेतुकथा प० २०
 १२४ धर्मबुद्धिमंत्रिकथा प० ६
 १२५ धनदेवधनदत्तकथा प० ६
 १२७ मंगलकलशकथा प० ७
 १२८ सिद्धदत्तकथा प० ३
 १२९ चित्रसेनपद्मावतीकथा प० ९
 १३० प्रदेशिराजकथा प० ६
 १३१ आरामशोभाकथा प० ९
 १३२ शुभसंख्या प० ४
 १३३ महाशालकथा प० ८
 १३४ हरिहरसंवाद प० ७
 १३५ कालिकाचार्यकथा प० ८
 १३६ कोमादे(कौमुदी?)कथा प० २६
 १३७ पंचमाक्षपाने नीतिशास्त्रकथा प०

२२

१३८ वीरांगदकथा प० १६

हामडो ३७ मो.

- १ कर्पूरमंजरीचोपाई प० ९
 २ विल्हणविलासचोपाई प० १७
 ३ सिद्धचक्रश्रीपालरास प० १०
 ४ गीतमदीपालिकापत्र प० ३
 ५ परिदमणकथाचोपाई प० १८
 ६ राजुलछारमास प० ७
 ७ सुदर्शनश्रेष्ठिरास प० १५
 ८ वरदत्तगुणमंजरी प० २७
 ९ कृष्णपक्षीशुद्धपक्षीरास प० १८

- १० रूपचंद्ररास प० १२१
 ११ रूपचंद्ररास प० १५६
 १२ द्रौपदीचोपाई प० ३५
 १३ अजापुत्रचोपाई प० १७
 १४ अजापुत्ररास प० ३२
 १५ सप्तशेत्ररास प० ५
 १६ गीतमपृच्छाचोपाई प० ७
 १७ जंबूस्वामिरास प० ७
 १८ जंबूस्वामिचोपाई प० ११
 १९ मृगांकलेखारास प० १८
 २० रत्नमोहनपरिहाररास प० ८
 २१ लदाधिराजचोपाई प० १२
 २२ शालिभद्रधनाचोपाई प० ९
 २३ प्रदेशिराजरास प० ८
 २४ छत्रीसमध्ययनमास(भाष्य) प० २१
 २५ मच्छोदररास प० ७
 २६ पंचभावनारास प० ६
 २७ श्रेणिकरास प० १६
 २८ जिनरसितजिनपालिक(त?) प० ६
 २९ पुलिभद्रनवरसो प० ५
 ३० इक्षुरास प० ५
 ३१ नंदिसूत्रचोपाई प० ८
 ३२ थूलिभद्ररास प० ७
 ३३ कलावतीरास प० ८
 ३४ सीप(शीत?)लरास प० १८
 ३५ मृगांकरास प० ३१
 ३६ ऋषिदत्तारास प० २४
 ३७ नलदमयंतीरास प० २६
 ३८ भंकजूलरास प० ५
 ३९ जंबूस्वामिरास प० ५
 ४० द्रव्यगुणपर्यायरास प० २२
 ४१ रात्रिभोजनपरिहाररास प० १२
 ४२ कदवप्तातानो रास प० १४

- २८ कर्पूरग्रंथ प० ४७
 २९ छत्रावणीयाऽप्ययन प० ६
 ३० चउत्तरण त. जीवविचार प० ८
 ३१ नरयभिमतद्वितीयोपदेश प० २
 ३२ तिद्धति छुटक प० ३३
 ३३ नयतत्व प० २
 ३४ विचारसीतरी प० ९
 ३५ पाखीसूत्र प० १
 ३६ सुतदकथा प० ११
 ३७ बारत प० २
 ३८ चंपकश्रेष्ठिकथा प० १६
 ३९ रह(अर्हन्)नेम्यध्ययन प० १०
 ४० ह्रीमव्याकरण प० ३
 ४१ प्रवचनसारोद्धारसूत्र प० १०
 ४२ उपदेशरत्नकोश प० २
 ४३ देशनाशतक प० २१
 ४४ प्रवचनसारोद्धार प० १०
 ४५ जीवसमाप्तप्रकरण प० ६
 ४६ प्रवचनसारोद्धार प० ६६
 ४७ संयारापयन्त्रो प० १०
 ४८ आरामशोभाकथानक प० ६
 ४९ उपदेशमाला प० २६
 ५० देवकुमारकथा प० ११
 ५१ सूर्यप्रज्ञप्ति प० ९५
 ५२ प्रवचनसारोद्धार प० ६७
 ५३ नवमांगप्रदेशीविवरण प० ७
 ५४ शंकराचार्यकृतआत्मप्रबोध प० १७
 ५५ प्रवचनसारोद्धार प० ४७
 ५६ पहीलुपणदेवी प० १५
 ५७ रसवतीस्तोत्र प० ८
 ५८ पडशाता(शीति) प० ७
 ५९ पां(पि)डवी(वि)पुद्गा(दि) प० ३
 ६० व्याकरणशब्द प० १५

- ६१ मौनिकादशीकथा प० ४
 ६२ प्रक्रमसूत्र प० ५४
 ६३ उपदेशरत्नकोश प० ९
 ६४ वासवदत्ता नाम महाकथा प० १०
 ६५ महानिशीथसूत्र प० २६६
 ६६ वसुभूतिवसुमित्रकथा प० २१
 ६७ प्रवचनसारोद्धार प० ४२
 ६८ स्तोत्र प० ४
 ६९ उपदेशरत्नकोश प० ९
 ७० जीवविचारटो प० ४
 ७१ चउत्तरण प० ३
 ७२ विनयचंदकेवलिकथा प० २२
 ७३ संवोधसीतरी प० ३
 ७४ कल्पग्रंथोनवेपणीप प० ५
 डागडो ३९ मो.
 १ आवश्यकसूत्र अधुर्ह प० १९०
 २ पडावश्यकसूत्र अधुर्ह प० ४०
 ३ कल्पसूत्र अंतरवाचनो प० ७२
 ४ वा(ठा?)णंगयंतलखतां अधुरी प० २०८
 ५ शब्दोद्देश्यपदार्थ आद्यपत्र नयी प० ५५
 ६ कल्पसूत्र प० ११८
 ७ ज्ञाताधर्मकथा प० १३५
 ८ ज्ञाता आद्यपत्र २८ नयी प० १३४
 ९ ज्ञातासूत्र पत्र १० नयी प० ११५
 १० उपासमदे(कद)शांग आद्यपत्र ३ नयी प० ८०
 ११ बारसे अंतपत्र २ नयी प० ८७
 १२ बारसा छुटक प० ११
 १३ कल्पसूत्र अधुर्ह प० ६६
 १४ पडावली छुटक प० १३
 १५ ऋषिमंडलप्रकरण प० १५
 १६ चंपूकथा प० ४९
 १७ शांतिनाथचरित्र बीजायी पांचमाधुर्धा नयी प० ११३

- २० हेमचंद्रकृतदशमपाद प० १६
 २१ धर्मविलास प० ४८
 २२ आदिनाथदर्शनोद्धार प० ३४
 २३ कामदेवचरित्र प० २५
 २४ व्याकरण जैनकृत प० ३१
 २५ उपदेशमालावचूरी प० २०
 २६ सतिस्मरण प० ७
 २७ चैत्रपखाडी प० ९
 २८ उपासकसूत्र प० २१
 २९ प्रवचनसारोद्धार प० ५४
 ३० समवायटीका प० ११३
 ३१ हेमचंद्रधातुपाठ प० ५
 ३२ पट्टशक्तिकाप्रकरण प० ६७
 ३३ भेवडद्वारात्रिशिका प० ३४
 ३४ वाग्मृत्ति प० ५
 ३५ श्रेणिकमहाराजचौपार्श्व प० १३
 ३६ ६३ शालाकापुरुषगर्भितस्तोत्र प० ५
 ३७ प्रत्येकबुद्धचरित्र प० १५
 ३८ कुरगड्ड(?)श्रमिरास प० २२
 ३९ चउसरणावचूरी प० ९३
 ४० नारचंद्रचरित्र प० ९
 ४१ प्रक्रियाकौमुदी प० १२९
 ४२ सीतारास प० १९
 ४३ पालीसूत्र प० ११
 ४४ श्रीपालग्रंथ प० २८
 ४५ परमात्मप्रकाश प० २०९
 ४६ द्वितीयाध्यायप्रथमपाद प० ९
 ४७ चतुर्दशमहासप्तविचार प० १४
 ४८ द्वादशप्रकाश प्रथमप्रकाश प० २
 ४९ चतुर्थीध्याप प० ११
 ५० भवनदोषिका प० ८
 ५१ नेमिनाथविशहल प० १२
 ५२ चतुर्थीध्यायचतुर्थपाद प० २१

- ५३ चतुर्थीध्यायः प० १६
 ५४ चतुर्थीध्यायचतुर्थपाद प० ६
 ५५ धातवः प० ५
 ५६ मलयगिरिशठसप्तसातव्य प० २
 ५७ नेमिनाथस्तवन प० २
 ५८ प्रभोत्तररत्नमाला प० ४
 ५९ रूपानली प० १०
 ६० प्रक्रियाकौमुदी प० २४
 ६१ कलाकथा प० १५
 ६२ उत्तरामकृतिपु कर्मस्कंधाऽल्पबहुत्व प० ४
 ६३ क्षितिभरतसप्तमाहुर्दंड प० ५
 ६४ शतकावली प० ८
 ६५ बीवा(विवाह?)पडल प० १३
 ६६ पृथ्वीराजवेलमालावयोध प० ६१
 ६७ नमस्कारस्त[व]मृत्ति प० ६
 ६८ आरंभसिद्धि प० १४३
 ६९ ज्योतिषरसनमाला प० १०
 ७० आरंभसिद्धि प० ९
 ७१ जन्मसमृद्धियाति(ज्योति?)शास्त्रे अष्ट-
 मकण्डोऽल प० ७
 ७२ ज्योतिषशास्त्र प० २०
 ७३ शीलोपस्थापामंदनावतीकथा प० ११
 ७४ महानिशीर्षातर्गताधिकार प० ११
 ७५ बृहद्र(वृत्तर?)स्नाकरंछंडशस्त्र प० ३
 ७६ श्रीभगवत्प्रेषकृतपार्श्वजिनस्तोत्र प० ३

डाभडो ४२ गो.

- १ आनंदश्रावकनी संधिनी प० १८
 २ पल्लवसुंदरीना चरित्रनी आद्यपत्रविना
 प० ३२
 ३ नीदशेडनी कथा प० २५
 ४ उदयनराजक्राप्तिनी प० ४
 ५ नीतयानकना रातनी प० १५०
 ६ आदिनाथदर्शनोद्धार प० ४९

- ११ चतुर्विंशतिजिनस्तोत्र प० ४
 १२ द्वितीयपाद प० २८
 १३ ओयनिर्धुक्ति प० १२
 १४ अंतगढ प० २४
 १५ दशमपर्वन् प० १०८
 १६ बंधनपरी प० ३१
 १७ कर्मविपाक प० ५६
 १८ जिनस्तव प० १४
 १९ अष्टांगनी र्थता(वृत्ति) प० ४
 २० गणितप्रक्रिया प० ७
 २१ उपदेशमाला प० ६१.
 २२ दुग्ढांग प० ८६
 २३ देवैरुल्लक्षण प० ११
 २४ मुनिपतिचरित्र प० १८
 २५ उपदेशमाला प० १५८
 २६ आवश्यकावचूरी प० ११०
 २७ धातुपाठ द्विमी प० ८४
 २८ संयोगध्वारी प० १३१
 २९ हंसवस्त्ररूपा प० १६
 ३० तत्त्वार्थ प० ७३
 ३१ उपदेशमाला प० २७
 ३२ पञ्चलाणनिर्धुक्ति प० ५३
 ३३ महीपालकथा प० २०
 ३४ नैदिस्त्र प० ३०
 ३५ साधी प० १२
 ३६ दर्शन पङ् प० ४८
 ३७ मदनरेहो महा[ह]स्ती प० १०
 ३८ कर्मना वृत्ति प० १४
 ३९ कर्मपदटी प० १८३
 ४० कुमारपालमन्त्र प० ५०
 ४१ महीपत प० ९०
 ४२ सम्प्रसार प० २५
 ४३ मन्त्रकोश प० ५८

- ४४ त्रिविधगोष्ठी प० १२
 ४५ लिगानुशासन प० ३
 ४६ सीद्धतकथा प० ७
 ४७ पिंडविशुद्धि प० ९
 ४८ विक्रमदेवचरित्र प० १२
 ४९ लिगानुशासन प० १९
 ५० शक्तिविलास प० ६७
 ५१ धनदशेष्टी प० ३३
 ५२ स्त्रीणां वस्त्रपर्वन् प०
 ५३ ऋषभदेवस्तोत्र प० २
 ५४ क्षेत्रसमास प० ३४
 ५५ पञ्चनपरंक्षा प० ४१५
 ५६ दीपदीपोपाई प० २७
 ५७ नयानंदपञ्चमविलास प० ६९
 डाभटो ४४ मो.

- १ आरामशोभा प० १०
 २ जीवविचार प० ३
 ३ लघुज्ञाति प०
 ४ सौम्र १९ मो प० ३२
 ५ जीरावलीस्तवन प० २
 ६ संपित्त प० १५
 ७ आवश्यकप्रथमपौष्टिका प० २९
 ८ उपदेशमाला प० २१
 ९ क्रियाकलत्र प० ५१
 १० चतुर्विंशतिस्तवाध्यापनिर्धुक्ति प० ५१
 ११ आचारोगप्रथमपौष्टिका प० ८२
 १२ नाममाला प० ३२
 १३ नाममाशमीजक प० ५
 १४ लिगानुशासन प० ५
 १५ आचारनिर्धुक्ति प० ४
 १६ परितिश्टपर्वन् प० ९२
 १७ आरंभानिद्विजानिक प० ११६
 १८ आवश्यकाविधि प० ४०

- १९ उपदेशमाला प० २१
 २० क्षेत्रसमाप्त प० १३
 २१ उपदेशमाला प० २४
 २२ उपदेशमाला प० १४
 २३ स्तंभनकायनें सपार्थजिनस्तवन प० १४
 २४ पडांकमण प० १
 २५ व्याकरण प० १२
 २६ जंबुद्वीपपञ्चत्ती प० १०४
 २७ आवश्यकचूर्णी प० ४४६
 २८ प्रबंधचतुर्निशिका प० १२४
 २९ मुनिस्तवन प० ७
 ३० भवभाषना श्रुटक प० २५
 ३१ जीवाभिगम प० १८५
 ३२ नवतत्व प० ९
 ३३ भर्तृहरिविराग प० ११
 ३४ व्याकरणशब्द प० २०
 ३५ जीवाभिगमश्रुति प० २५६
 ३६ शीतेशीतयठार्णु प० ३१
 ३७ उपदेश प० १८
 ३८ सिद्धचक्रमाहात्म्य प० १३
 ३९ समगादित्य प० १०४
 ४० काशीदासहत प० ५४
 ४१ उपदेशमाला प० २८
 ४२ उपदेशमाला प० २५
 ४३ आवश्यकानुयोग प० ९४
 ४४ निजपंचद प० ३१
 ४५ क्षेत्रसमाप्तधर्मसंपकरण. प० २४

टाभरी ४५ मो.

- १ व्याकरण हेमाचार्य प० १५
 २ व्याकरण सारसरत प० ६५
 ३ व्याकरणद्वंद्वी माहरीका प० ७१

४ खरतरमतनारूपम(निरूपण)शास्त्र प०

६७

- ५ द्विराशित्रिराशिमतशास्त्र प० २५
 ६ चारप्रत्येकबुद्धचोपाई प० ३५
 ७ सम्पत्तबकौमुदी प० १०१
 ८ स्तवन तथा कुलक प० ३६
 ९ विभक्तिव्याकरण प० ८९
 १० व्याकरणशब्दधातुपाठ प० ४०
 ११ दशवैकाली(लिक) प० ६
 १२ प्रतिक्रमणार्थ प० ८
 १३ नवतत्वविवरण प० ५
 १४ शीलतरंगिणी प० १०४
 १५ व्याकरण हेमाचार्यरुत प० २७
 १६ अनेकार्थ प० १५
 १७ कर्मसिंहसंघपतीनो रास प० १२
 १८ कल्पांतरव्याख्या प० ११
 १९ सप्तविभक्ति प० ६
 २० सारसरतवृत्ति प० १२
 २१ भाष्यविवरण प० ६
 २२ वर्गतराजुलसम प० ४२
 २३ मधोद्वार प० १७
 २४ न्यायमंजूषा प० ३३
 २५ कौमुदीप्राक्तिया प० ४७
 २६ व्याकरण प० ४१
 २७ अलंकारग्रंथ प० २१
 २८ शब्दानुशासन प० ५
 २९ सीमागपमंचर्मास्तोत्र प० ५
 ३० पदपंचाशदशक्ति प्रथमपत्रविना प० १
 ३१ अष्टमवमाताउधेत(?) प० ३
 ३२ छुटा नोट प० २
 ३३ दृष्टान्तरत्नाकर प० २४
 ३४ शान्तिमंत्रचोपाई प० १३
 ३५ क्षेत्रसमाप्त प० २१
 ३६ स्तवन प० १६

डाभडो ४६ मो.

- १ वृत्तिनी हाल प० २६७
- २ लघुवृत्तिनी हाल प० २४७
- ३ अनुचरीनी हाल प० ३६
- ४ सुत्तरनी हाल प० ८१
- ५ टवानी हाल प० ४६
- ६ कथाओनी हाल प० ३५
- ७ सूत्रनी हाल प० ५१
- ८ वृत्तिनी हाल प० ६९
- ९ सूत्रनी वृत्तिनी प० ७७
- १० ऋषिमंडलनी वृत्ति दशविकालिकनी
प० ४ प० ४
- ११ हालपत्र प० १६
- १२ हालपत्र प० ६७
- १३ हालपत्र प० २३
- १४ हालपत्र प० ३२
- १५ सुगडांगना बालावबोध प० २७७
- १६ सार्श्वतपुत्र (सारस्वत पुंजराजी) प०
१३०
- १७ मङ्गलामुधुरानमालानेकार्य प० ४१
- १८ व्यवहारवृत्तिनी प० १८७
- १९ उपदेशमालानी अवचूरी प० २८
- २० हेमाचार्यजीकृत अन(न्य!)दर्शनवाद-
विवाद प० ७०
- २१ आवश्यकनिर्णयिकि प० १०१
- २२ धितामाणनागमाला प० ४९
- २३ पञ्चखाननिर्णयिकि प० ५८
- २४ सुगडांगदीपिकानी ११ पत्रनयी प०
१४८
- २५ क्षेत्रमासबालावबोध प० १७

डाभडो ४७ मो.

- १ नेमितारवृत्ति प० ४
- २ काव्यकल्पलता प० १३८

- ३ शीलमाहात्म्यकुलध्वजकथा प० १४३
- ४ बागमटालंकार प० १२
- ५ महाखंडन प० ८
- ६ कुमारसेनवंतरीपाठ प० ४०
- ७ भक्तामरावचूरी प० १९
- ८ विद्वद्रूपकाव्यसूत्र प० ३८
- ९ काव्यप्रकाश प० ३१२
- १० व्याकरण प० १९
- ११ भक्तामरस्तोत्रसुखबोधटीका प० ७
- १२ भक्तामरत्रिपाठ प० २
- १३ नैपधटीका प० ७७
- १४ तद्वितपकिमा प० ४१
- १५ नैपधनी शेषीटीकासर्ग प० ७६
- १६ नैपधनी शेषीटीकासर्ग प० ८३
- १७ नैपधनीटीका शेषी प० ६६
- १८ नैपधसर्गनी टीका प० ५२
- १९ परिशिष्टपर्वन् प० ४१
- २० वजाल(य)छाया प० ६७
- २१ एवंस(प्र!)शेसावाचकाः प० १०
- २२ जिनशतक प० २०
- २३ अनर्घ्यार्थदीपनक प० २८
- २४ नन्दोदयकाव्यचतुर्थ प० ९
- २५ नवतत्त्वलोका प० ७
- २६ रघुवंश प० २७
- २७ मेघदूतमहाकाव्य प० ११
- २८ पुंजराजीटीका प० ४३
- २९ चादीश्वरादि प० ६
- ३० भीमसेनधातुगण प० ९
- ३१ पटप्रस्तस्ती(शस्ति!)का प० १५
- ३२ प्रमाणमंजरी प० २७
- ३३ काव्यदीपिका प० १८
- ३४ व्याकरण प० १४
- ३५ महानिशीयसमुच्चय प० ३२

- ३६ मेघदूतकाव्य प० ११
 ३७ किराताजुनीय प० ९
 ३८ नवशतक प० १२
 ३९ प्रमाणमंजरी प० १३
 ४० शेषसंग्रहवृत्ति प० ३२
 ४१ सारस्वतप्रक्रिया प० ३९
 ४२ समासोदाहरण प० ९
 ४३ सुखबोधिका प० १३४
 ४४ काव्यप्रकाश प० ९
 ४५ लिङ्गानुशासन प० ६
 ४६ काशिकावृत्ति प० ७९
 ४७ शब्दानुशासन प० २९
 ४८ मुग्धबोध प० १८
 ४९ लिङ्गसंग्रह प० १२
 ५० लिङ्गसंग्रह प० ६
 ५१ प्रमाणमंजरी प० ७
 ५२ कावेप्रशस्ति* प० ३७
 ५३ दीपिका चंद्रार्क प० १२
 ५४ पादानन(दाव)चूरी प० ४०
 ५५ प्रमेयरत्नकोश प० ४२
 ५६ शब्दार्पणावचूरी प० ९
 ५७ न्यायसंग्रह प० ३
 ५८ सारस्वत प० २३
 ५९ स्यादिसमुच्चय प० ९
 ६० काशिकाव्याकरण प० ५४
 ६१ तिलकसंज्ञा प० ३५
 ६२ धातुपाठ प० ४
 ६३ क्रियास्मृतिसमुच्चय प० ६
 ६४ क्रियाकलाप प० ८
 ६५ कुमारसंभव प० २२
 ६६ बाग्भटालंकार प० ४
 ६७ निघंट प० १
 ६८ रुदंतप्रक्रिया प० ९

- ६९ भावनाप्रकरण प० ९
 ७० शब्दानुशासन प० ९
 ७१ सुभाषितानि प० ९
 ७२ भूतपयना प० ६
 ७३ बृहद्भक्तिकारवचूरी प० ७
 ७४ सिंहासनवृत्तीशी प० २३
 ७५ कृतक्रिया(कृतप्रक्रिया) प० १२
 ७६ मलयसुंदरीटीका प० १५
 ७७ खंडमशस्ति प० ६
 ७८ इंद्रियपराजयशतक प० ७
 ७९ पर्यतराधना प० ९
 ८० वीतरागस्तोत्र प० ८
 ८१ कातंत्रनीभूमभवचूरी प० ८
 ८२ स्वरोदय प० १
 ८३ सप्तपदार्थ प० १०
 ८४ इत्यनुष्ठुप्फल प० ७
 ८५ कथसूत्र प० १२
 ८६ कारिका प० ३
 ८७ शेष सर्वत्र पुल्लिङ्गवत्* प० ७
 डाभडो ४८ मो.
 १ पार्श्वनाथचरित्र प० १३०
 २ आराधना प० ९
 ३ श्रीचंद्रशेखरचरित्र प० ५३
 ४ सुसदचरित्र प० १४
 ५ मृगावतीचरित्र प० २१
 ६ कुमारपालचरित्र प० ३६
 ७ त्रैलोक्यसल्लसपुष्पचरित्र प० १६७
 ८ वस्तुपालचरित्र प० १०९
 ९ शालिभद्रचरित्र प० ३६
 १० चंद्रमभचरित्र प० ६७
 ११ पुष्कमालाचरित्रबालावबोध प० १३८
 १२ विक्रमचरित्र प० ५६
 १३ प्रद्युम्नचरित्र प० ९४

*These are two of the many instances in these lists in which the last words in Ms. are put down as the title of the work. कावेप्रशस्ति is here put in for सुरेयात्सव.

- १४ आदिनाथचरित्र प० ७६
 १५ श्रीपालचरित्र प० ३३
 १६ कुमारपालचरित्र प० १९
 १७ मुनिपतिचरित्र प० २७
 १८ मुनिपतिचरित्र प० १९
 १९ मुनिपतिचरित्र प० २३
 २० शालिभद्रचरित्र प० १७
 २१ अंबडचरित्र प० २५
 २२ प्रभावकचरित्र प० १४१
 २३ अगडदत्तचरित्र प० ३६
 २४ रूपसेनचरित्र प० ३३
 २५ धूर्त्तचरित्र प० १९
 २६ श्रेणिकचरित्र प० ११
 २७ भोजचरित्र प० ९१
 २८ पूजाष्टक प० १६
 २९ दमपंतीचरित्र प० ४९
 ३० श्रीपालचरित्र प० ३५
 ३१ धनचरित्र प० २३
 ३२ प्रद्युम्नचरित्रचतुर्दशतर्ग प० १०७
 ३३ सुरामिषकैवल्यचरित्र प० १२
 ३४ मुनिपतिचरित्र प० १९
 ३५ रूपसेनचरित्र प० ५४
 ३६ अंजनसुंदरीचरित्र प० ४
 ३७ कुमारपालप्रबंध प० ९१
 ३८ पंचदंडप्रबंध प० ६
 ३९ श्रीपालचरित्र प० ११
 ४० महीपालचरित्र प० ५३
 ४१ परहेतुतमोभास्कर प० १५
 ४२ शान्तिनाथचरित्र प० १८३
 ४३ पांडवचरित्र प० १९३
 ४४ जावडभावडचरित्र प० १४
 ४५ मनोबेगपंचोद्वेगसारच्छेद प० ३६
 ४६ शान्तिनाथचरित्र प० ११०

- ४७ वासुपूज्यचरित्र प० १२६
 ४८ जंबुचरित्र प० १६
 ४९ मुनिपतिचरित्र प० १५
 ५० धनचरित्र प० २०
 ५१ हरिभद्रसूरिप्रबंध प० १२
 ५२ यज्ञापुत्रप्रबंध प० ११
 ५३ महीपालचरित्र प० ६९
 ५४ मुनिपतिचरित्र प० १५
 ५५ दमपंतीचरित्र प० ३२
 ५६ सप्तपदी प० ४२
 ५७ पद्याखानग्रंथ प० १३१

डाभडो ४९ मो.

- १ काविकल्पद्रुम प० १६
 २ काव्यकल्पलता प० ५९
 ३ वाग्भटालंकार प० २०
 ४ ज्ञापसार तृतीयपरिच्छेद प० १४
 ५ क्रियाकल्प प० ४६
 ६ वाग्भटालंकार प० १६
 ७ वाग्भटालंकार प० १६
 ८ षोडशोदाहरणव्याख्या प० १९
 ९ वाग्भटालंकार प० ६
 १० अष्टोत्तरीवृत्ति प० १२
 ११ काव्यकल्पलतावृत्ति प० ४७
 १२ सारस्वतघातुपाठ प० ४
 १३ सारस्वतपुंजराजी प० २७
 १४ पाटिशतक प० २७
 १५ शब्दसंचय प० ८
 १६ तर्कपरिभाषा प० २६
 १७ सारस्वतताद्वितप्रक्रिया प० ३१
 १८ सारस्वतपंचसंधि प० ५
 १९ तर्कपरिभाषा प० १६
 २० स्याद्वादमंजरी प० ५३
 २१ अलंकार प० १५

- २२ वाग्भटालंकार प० ४
 २३ कविकल्पद्रुम प० ७
 २४ सारस्वत प० ७४
 २५ कुमारसंभव प० ६२
 २६ तर्कभास (पा) प० ६२
 २७ वाग्भटालंकार प० १
 २८ क्रियारत्नसमुच्चय प० १०७
 २९ नैषधटीका प० ३२
 ३० रत्नाकरावतारी टीका प० ८८
 ३१ सारस्वतदीपिका प० ८९
 ३२ चंद्रकीर्ति प० १८
 ३३ चंद्रकीर्तिवृत्ति प० १०४
 ३४ तर्कपारभाषा प० ३४
 ३५ प्रक्रियाकौमुदी प० ४४
 ३६ किरात प० ६१
 ३७ कथारत्नाकरग्रंथ प० १६६
 ३८ कृतप्रक्रिया प० २४
 ३९ न्यायसारवृत्ति प० ५३
 ४० विषमपदपूजिका प० ३
 ४१ कारिकाटीका प० २०९
 ४२ तर्कभाषाभाष्य प० १८
 ४३ न्यायमंजूषा प० ५४
 ४४ जातिविवृति प० १
 ४५ तर्कभाषा प० १९
 ४६ युक्ति प० ९
 ४७ तर्कभाषा प० २०
 ४८ मुग्धबोध प० ६
 ४९ आरंभसिद्धि प० २२
 ५० व्या(आख्या)तप्रक्रिया प० ४०
 ५१ आरंभसिद्धि प० ८९
 ५२ व्याकरण प० ७
 ५३ पंचमपादोद्धृतसूत्रवृत्ति प० ५३
 ५४ तर्कभाषा प० २६

- ५५ नैषधनी टीका सर्ग प० ४६४
 ५६ ताद्वितप्रक्रिया प० १८
 ५७ सारस्वत प० ७
 ५८ कृतप्रक्रिया प० १४४
 ५९ सारस्वत प० २१
 ६० विद्वग्मकरंदकर्ष प० ४२
 ६१ ललिताविस्तार नाम चैत्रवंदनवृत्ति
 प० ५८
 ६२ चैत्रवंदनकुलकवृत्ति प० ७४
 ६३ काव्यकामधेनुधातुवृत्ति प० २२
 ६४ विक्रमादित्यप्रचंडछत्रबंध प० १०
 ६५ विक्रमादित्यप्रचंडप्र(छत्र)बंध प० ४९
 ६६ जितकल्पवृत्ति प० १०
 ६७ भक्तामरवृत्ति प० ४३
 ६८ काव्यकल्पलताकाविशिष्टावृत्ति प०
 ५९
 ६९ एकाक्षरी नाममाला प० २
 ७० खंडप्रशस्तिमहाकवितानी प० ७
 ७१ सप्तपदार्थटीका प० ३८
 ७२ उपदेशपद प० ५०
 डामडो ५० मो.
 १ ऋषिमंडल प० १९
 २ ऋषिमंडल प० १४
 ३ ऋषिमंडल प० १४
 ४ ऋषिमंडल प० १३
 ५ ऋषिमंडल प० २२
 ६ नीलविचार प० ९
 ७ पिंडविशुद्धिदीपिका प० ६
 ८ पिंडविशुद्धि प० ८
 ९ आयुष्यचक्राण प० १६
 १० तैगीआमध्यपन प० ९
 ११ साधुदिनकृत्य प० १४
 १२ नुं(!)णावली प० ३७

- १३ विचार प० ३३
 १४ क्रियासमुच्चय प० ५०
 १५ संगीतरत्नावली प० १६
 १६ जयसांती प० ५
 १७ ऋषिमंडल प० ११
 १८ सिंदूरप्रकरण प० १४
 १९ वैराग्यशतक प० ७
 २० स्यादिसमुच्चय प० ४
 २१ चतुःप्रकाश प० १२
 २२ चैत्यवंदनभाष्य प० ७
 २३ कल्याणमंदिर प० ४
 २४ देशनाशतक प० ५
 २५ अलोचनानी विधि प० ६
 २६ पिंडविशुद्धि प० १०
 २७ भित्तिभाषिणी प० १४
 २८ आदिनाथदेशनौद्वार प० १५
 २९ साधुवंदना प० १०
 ३० जीवविचार प० ३
 ३१ ज्ञाताध्ययन प० २
 ३२ प्रमाणमंजरी प० ९
 ३३ दंडकबोल प० १६
 ३४ वाक्यप्रकाश प० ७
 ३५ सर्वज्ञशतक प० २
 ३६ साधुवंदना प० ८
 ३७ महाभयहरस्तोत्र प० २
 ३८ वैराग्यशतक प० ६
 ३९ नोकारनालावकीध प० १३
 ४० महाभयहरस्तोत्र प० २
 ४१ अजितशान्ति प० ३
 ४२ इक्षोकाक्षरनाममाला प० २
 ४३ साधुदिनकर (कृत्य) प० १३
 ४४ जयतीहु[य]णावचूरी प० ६
 ४५ पिंडानिर्गुक्ति प० ६

- ४६ चउत्तरण प० ५
 ४७ गुरुस्थापना प० ४
 ४८ क्षेत्रसंपास प० १२
 ४९ स्तोत्र प० ६
 ५० मुग्धबोधनामोक्ति प० ७
 ५१ नाममाला प० ७
 ५२ नमीउणनी टीका प० ३
 ५३ पद्मसंज्ञाय प० ४
 ५४ त्रिनमंडनप्रकाश प० ३
 ५५ स्तुति प० ४
 ५६ कल्याणमंदिर प० ४
 ५७ भक्तामर प० ५
 ५८ साधुपतिक्रमण प० ७
 ५९ संश्रद्धणीसूत्र प० १५
 ६० युगप्रधानावतार प० ४
 ६१ भक्तामरात्रिपाटी प० ४
 ६२ परठवानो अधिकार प० ५
 ६३ अर्हन्नामसहस्रसमुच्चय प० ६
 ६४ विनयवितामणिस्तोत्र प० ४
 ६५ अजितशान्त्यवचूरी प० ८
 ६६ विविधजननामभालाप प० ८
 ६७ ज्ञातापनपरमाथा प० ५
 ६८ कुलकृति प० ३
 ६९ विवेकमंजरी प० ५
 ७० युगप्रधानावतार प० १४
 ७१ शोभनस्तुति प० ४
 ७२ एकवीस ठाणा प० ७
 ७३ चैत्यवंदनभाष्यता(त?)संपपण प० ९
 ७४ प्रास्ताविक प० २४
 ७५ जिनशतक प० ८
 ७६ नवतत्त्वटीका प० १३
 ७७ ऋषिमंडल प० ७
 ७८ निबंधनकुलक प० ५

- ७९ कर्मप्रधावचूरी प० १६
 ८० स्याद्वादमंजरी प० ८१
 ८१ क्षेत्रसमास प० १२
 ८२ लोकनालावचूरी प० ७
 ८३ पाष्टिशतक प० ११
 ८४ वाग्मटालंकार प० १३
 ८५ दृष्टांतशतक प० १४
 ८६ विवेकबिलास प० २९
 ८७ ऋषिमंडल प० ११
 ८८ दानादिकुलक प० ४
 ८९ पिंडविशुद्धि प० ५
 ९० मरणबीही पांचमो उद्देश प० १८
 ९१ विचारसारप्रकरण प० ९
 ९२ भक्तामरवालावबोध प० ९
 ९३ प्रभोत्तररत्नमाला प० ३
 ९४ पाक्षिकसूत्र प० १०
 ९५ भक्त्यामर प० ५
 ९६ साधुयोगनियमकुलक प० ४
 ९७ पाक्षिकसूत्र प० १०
 ९८ सप्तपदार्थ प० २
 ९९ वीतरागस्तोत्र प० २
 १०० आ(श्रा)वकप्रतिक्रमणसूत्र प० ३
 १०१ कल्पणमंदिर प० ३
 १०२ तपनी विगत प० २
 १०३ विभक्ति साध प० २
 १०४ जपतीहु[प]नस्तोत्र प० ५
 १०५ विचारछात्रीशी प० ४
 १०६ एकवांस ठाणा प० ८
 १०७ क्षेत्रसमास प० १०
 १०८ चठसरण प० ३
 १०९ नयतत्ववालावबोध प० १४
 ११० छु जीवाध्ययन म० १०
 १११ उपदेशमालावचूरी प० ११

- ११२ पालीसूत्र प० १६
 ११३ संबोधसंतीरी प० ४
 ११४ आदिनाथदेशनोद्धार प० ५
 ११५ जितकल्प प० ९
 ११६ आराधना प० ८
 ११७ ऋषिमंडल प० ९
 ११८ पिंडविशुद्धि प० १६
 ११९ कर्पूरप्रकरण प० ९४
 १२० पद्मसंज्ञावावचूरी प० ३
 १२१ जिनशतक प० १४
 १२२ चउसरण प० ५
 १२३ आवश्यकचूर्णी प० २९
 १२४ युक्तानि प० ६
 १२५ साठसोठाणुप्रकरण प० १६
 १२६ नेमिचंदकृतसाठसोप्रकरण प० ६
 १२७ वंदीत्तासूत्र प० ३
 १२८ शीलोपदेशमाला प० ८
 १२९ वाक्यप्रकाश प० १०
 १३० दानशील प० ३
 १३१ मेघमाला प० ६
 १३२ उपध्याननिराकरणसांधि प० ५
 १३३ साध्वतिचार प० ३
 १३४ नवतत्व प० ३
 १३५ अतिचार प० ४
 १३६ प्रतिक्रमणाविधि प० १४
 १३७ कवर्णवज्रदग्ध(काव्यविदग्ध?)ना-
 मना टीका प० १
 १३८ विवेकमंजरी प० ७
 १३९ पिंडविशुद्धि प० ५
 १४० पुष्पमालावचूरी प० १८
 १४१ इन्द्रियपरानय प० ११
 १४२ आप्यासअ(ख्याता)वचूरी प० २०
 १४३ योगशास्त्र प० १८
 १४४ ऋषिमंडल प० ११

- १४१ इति योगशास्त्रावचूरी प० १७
 १४६ चउसरण प० ८
 १४७ चउसरण प० ६
 १४८ चउसरण प० ३
 १४९ पिडविशुद्धि प० ८
 १५० कल्याणमंजरी प० १०
 १५१ जयतीहु[य]ण प० ३
 १५२ आलोपण प० ३
 १५३ नवतत्व प० ३
 १५४ सीलाश्व(शीलोच्छ्र)वप्रव प० ३५
 १५५ कल्पसूत्रविचार प० ९
 १५६ नमस्कार प० ४
 १५७ चउवीस दंडक प० ३
 १५८ आराधना प० ३
 १५९ साधुवंदना प० ५
 १६० उपदेशमाला प० २२
 १६१ शतरीसयठाण प० ९०
 १६२ साठसया प० ६
 १६३ विचारमंजरी प० ११
 १६४ जंघुहीपप्रकरण प० ३
 १६५ नवतत्व प० ४
 १६६ उपधानस्यापना प० २२
 १६७ सतिस्मरण प० १४
 डाभडो ५१ मो.
 १ संग्रहप्यवचूरी प० ११
 २ पञ्चोत्तररत्नमाला प० ५
 ३ जयतीहुयण प० ४
 ४ शत्रुंनयमंडन प० ३
 ५ योगशास्त्रप्रमाण प० २३
 ६ रत्नमंजरी प० ११
 ७ सप्तपदार्थलक्षण प० ६
 ८ सुतहीतना अध्वयन प० ९
 ९ वाक्पप्रकाश प० ५

- १० स्वस्त्रीलिंग प० १३
 ११ रूपमंजरी प० ५
 १२ पञ्चोत्तररत्नमाला प० ४
 १३ उवहाणवीहीकुलक प० ४
 १४ भक्तामर(राव)चूरी प० ९
 १५ भप[ह?]रटीका प० २
 १६ पट्टपंचाशिका प० ३
 १७ सप्तवसनावचूरी प० ७
 १८ क्षेत्रसमास प० १३
 १९ शीलोपदेशमाला प० ९
 २० क्षेत्रसमास प० ६
 २१ संबोधसित्तरी प० ३
 २२ वाक्पप्रकाश प० ४
 २३ चतुरविंशतित्तुति प० ४
 २४ क्षेत्रसमास प० ५
 २५ ऋषिमंडल प० ८
 २६ वीतरागस्तोत्र प० ९
 २७ ऋषिमंडल प० १०
 २८ उपदेशमाला प० १७
 २९ संबोधसित्तरी प० ५
 ३० संबोधसित्तरी प० ५
 ३१ संबोधसित्तरी प० ९
 ३२ कर्मग्रंथ छठो प० ६
 ३३ सिद्धप्रकरण प० ४
 ३४ संध्यापयना प० १२
 ३५ संग्रहणी प० ५
 ३६ आराधना प० ९
 ३७ शीलोपदेशमाला प० ९
 ३८ विवेकमंजरी प० ५
 ३९ निहृवस्वरूप प० ४
 ४० संबोधसित्तरी प० ५
 ४१ सुद्धावतारन स्तुति प० ११
 ४२ स्पादितमुच्च प० ४

- ४३ नवकारमंत्रबालावबोध प० ९
 ४४ आदिनाथदेशनोद्धार प० १४
 ४५ विवेकमंजरी प० १४
 ४६ चैत्यवंदन प० ९२
 ४७ भाष(पा?)पञ्चखाण प० ९
 ४८ पैराग्यशतक प० १९
 ४९ उपदेशमाला प० ३१
 ५० सारस्वतकारक प० ६
 ५१ छ कर्मग्रंथ प० ८
 ५२ वाग्भटालंकार प० ५
 ५३ क्षेत्रसमाप्त प० ९
 ५४ योगप्रकाश प० १८
 ५५ उपदेशमाला प० २०
 ५६ विचारसप्ततिका प० ५
 ५७ शीलोपदेशमाला प० ८
 ५८ भवचनसारोद्धार प० ४९
 ५९ शृंगारशतक प० ९
 ६० भावमाकुपकार्य प० ११
 ६१ वसुधारा प० ५
 ६२ जीवविचार प० २
 ६३ वाग्भटालंकारसूत्र प० १०
 ६४ गोपधंकेशीर्षोद्ध प० ४
 ६५ सतिस्मरण प० १६
 ६६ विवेकमंजरी प० ६
 ६७ पञ्चखाणभाष्य त्रण प० ६
 ६८ वीतरागस्तोत्र प० ९
 ६९ चउद सुपन प० १७
 ७० पट्टपंचाशिका प० ३
 ७१ सूक्तानि प० १२
 ७२ शीतरसभावना प० ८
 ७३ शीतरसभावना प० ३
 ७४ शब्देनपलघुस्तन्य प० १२
 ७५ प० ११

- ७६ मेघदूतकाव्य प० ११
 ७७ जिनशतक प० ११
 ७८ संवीधासित्तरी प० ६
 ७९ सतरसयठाण प० १४
 ८० नवतत्त्वटीका प० १०
 ८१ काणादरहस्यकारिका प० ३
 ८२ त्रिविधगोष्ठी प० १२
 ८३ आवश्यकचूर्णी प० २४
 ८४ उपदेशावचूरी प० १८
 ८५ ऋषिमंडल प० ५
 ८६ महावीरस्तवन प० ३
 ८७ आराधना प० ६
 ८८ विदग्धमुखमंडन प० ९
 ८९ वाग्भटालंकार प० ६
 ९० अनुयोगप्रधान प० १६
 ९१ आद्धविधिमकरणवृत्ति प० २०९
 ९२ शीलोपदेशमाला प० ६
 ९३ भक्तामरस्तोत्र प० ९
 ९४ क्षेत्रसमाप्त प० १२
 ९५ सारस्वतव्याकरण प० ७
 ९६ ऋषिमंडल प० ५
 ९७ सप्तसंनंददापक प० ८
 ९८ चउसरण प० ११
 ९९ सतिरीकर्मग्रंथ प० ६
 १०० मालारोपणविधि प० १२
 १०१ अजी(आजित?)संतो(प)प० ८
 १०२ पट्टपाइननाश प० ५३
 १०३ अजीसंतो(अजितसंतोप?) प० ८
 १०४ वाक्यप्रकाश प० ८
 १०५ पट्टपंचाशिका प०
 १०६ लघुवृत्तांत(ताव)चूरी प० ६०
 १०७ पंचसंघाय प० १४
 १०८ त्रिपानिधंत प० ४

- १०९ जातककर्मप्रकरण प० ७
 ११० वाग्मटालंकार प० ७
 १११ नृपवृत्ति प० ८
 ११२ समुच्चयसंख्या प० ७
 ११३ षट्कारकविवरण प० २
 ११४ विदग्धमुखमंडन प० ११
 ११५ न्यायसिद्धान्तदीपक प० ११
 ११६ न्यायसिद्धान्तदीपक प० १८
 ११७ वाक्यप्रकाश प० ५
 ११८ अनेकार्थध्वनिमंजरी प० ५
 ११९ विदग्धमुखमंडन प० ७
 १२० वाग्मटालंकार प० ११
 १२१ वृत्तरत्नाकरच्छंद प० ४
 १२२ षट्पंचाशी(शिका)टीका प० १३
 १२३ विदग्धमुखमंडन प० ५
 १२४ शब्दप्रकाश प० ५
 १२५ चतुर्थपाद प० १०
 १२६ तर्कभाषा प० ८
 १२७ पंचमाध्यायनृतीपपाद प० ९
 १२८ आख्यानषट्पादावचूरी प० ९
 १२९ षट्पंचाशिका प० ७
 १३० आख्यानषट्पादावचूरी प० १०
 १३१ ट(षट्)कारकविवरण प० २
 १३२ इक्ष्मीक समाप्त प० ५
 १३३-नमीकार्तमुक्तांगिता प० ३
 १३४ षट्पाद प० ७
 १३५ वाग्मटालंकार प० ९
 १३६ त्रिविक्रमशतक प० ४
 १३७ ग्रहलाघवालाघ प० १३
 १३८ षट्पंचाशिका प० ९
 १३९ तर्कभाषा प० ९
 १४० वाक्यप्रकाश प० ३
 १४१ सुरादि(दि)योगि प० ३

- १४२ उपदेशमाला[बालाव?] बोध प० १४१
 १४३ विदग्धमुखमंडन प० ६
 १४४ विदग्धमुखमंडन प० ८
 १४५ परीक्षामुखस्थल प० २५
 १४६ धातुपाठ प० ७
 १४७ तर्कभाषा प० २९
 १४८ वाग्मटालंकार प० १६
 १४९ उपदेशमाला प० ३०
 १५० तर्कविचूरी प० १५
 १५१ चतुर्धाध्याप प० १२
 १५२ संस्तरकप्रकरण प० ६
 डाभंडो ५२ मो.
 १ वाग्मटालंकार प० ६
 २ लघुव्याकरण प० १०
 ३ रघुवंश कालिदासकृत प० ६५
 ४ रघुवंशटीका सुबोधिनी प० १३२
 ५ रघुवंशटीका प० १६३
 ६ रघुवंशमूलसूत्र कालिदासकृत प० ५३
 ७ ह्यादिसमुच्चय प० ३७
 ८ षट्पंचाशिका प० ४
 ९ नलोदयकाव्य प० १५
 १० खंडमशरित प० ३५
 ११ बलाबलवृत्ति प० ९
 १२ न्यायावतारवृत्ति प० ४६
 १३ नलोदयकाव्य प० १३
 १४ अपशब्दाभाष्यकाव्य प० ७
 १५ काततर(तन्त्र)धातुपार(राय)ण
 प० १२
 १६ बोपदेशविरचितधातुपाठ प० १३
 १७ धातुपाठ प० ९
 १८ धातुपाठ बोपदेशविरचित प० ११
 १९ तत्त्वतरंगिणीवृत्ति प० २६
 २० सप्तपदार्थटीका प० ८

- २१ प्रमाणमंजरी प० १०
 २२ न्यायप्रदीप प० ३०
 २३ अनेकार्थचतुर्थ प० १७
 २४ मेघदूतकाव्य प० १३
 २५ मेघकाव्य प० ७१
 २६ वाक्यप्रकाश प० ११
 २७ तार्किकचक्रचूडामणिमंजरी प० ७
 २८ तुर्कीनाममाला प० ५
 २९ धनंजयनाममालापथमपरिच्छेद प० ८
 ३० वाक्यप्रकाश प० १६
 ३१ तीर्थकल्प प० ४६
 ३२ दुर्गासिंहवर्जोपनीका (वृत्तिमंजिका)
 प० ९६
 ३३ अनेकार्थकांड प० २५
 ३४ सारस्वतवृत्ति प० ४४
 ३५ प्रभञ्जककाव्य प० १९
 ३६ अनेकार्थनाममाला प० १६
 ३७ वाग्भटालंकारनिपाठ प० १८
 ३८ विदग्धमुखमंडन प० ११
 ३९ कौमुदी रामचंद्रविरचिता प० ४०
 ४० वाक्यप्रकाशटीका प० १२
 ४१ अष्टसहस्रांभाष्यमीमांसासालकान्तिन्याय
 १३८
 ४२ मेघदूतकाव्य प० ७
 ४३ यतिसमाधीयचतुर्थपाद प० २२
 ४४ तर्कभाषासूत्र प० २९
 ४५ काव्यकल्पलता प० ५७
 ४६ जैनमेघदूतमहाकाव्य प० ४५
 ४७ नैपघकाव्य छोटक प० ८२
 ४८ रघुवंशटीका प० २०
 ४९ रत्नाकरच्छंद प० ५
 ५० तर्कटीका वरदराज(कृत) प० ४
 ५१ तत्त्वचिंतामणिद्वितीयपरिच्छेद प० ४१
 ५२ संदेहसमुच्चयप्रश्न प० १२

- ५३ वृत्तरत्नाकरावचूरी प० १६
 ५४ न्यायसारतृतीयपरिच्छेद प० ७
 ५५ न्यायार्थमंजूषावृत्ति प० ७४
 ५६ व्याकरणचतुर्थध्याय प० ५२
 ५७ तर्कपरिभाषा प० २६
 ५८ प्रभञ्जकाकरण प० १४
 ५९ कुमारसंभव प० ३९
 ६० विदग्धमुखमंडन प० २०
 ६१ पञ्चोत्तररत्नमाला प० २
 ६२ नैपघटीका प० ८३
 ६३ सारस्वतप्राक्रिया प० ३३
 ६४ नैपघटीका प० ६१
 ६५ न्यायशास्त्र प० ५०
 ६६ काव्यप्रकाश प० १२०
 ६७ एकाक्षरीनापमात्र प० ४
 ६८ विदग्धमुखमंडन प० ३५
 ६९ धानुपाठ प० १२
 ७० रघुवंशमूल प० १३६
 ७१ रघुवंश प० ७
 ७२ नेमिनिर्वाण वाग्भटविरचित प० ८
 ७३ कुमारसंभव प० ६३
 ७४ वीका(वाक्याः)र्थ प० १२
 ७५ मेघदूताभिधान प० १२
 ७६ काव्यकल्पलतावचूरी प० ३६
 ७७ व्याकरण प० ८
 ७८ सारस्वत त. शोभनस्तुति प० ४
 डाभडो ५३ मो.
 रायपसेणीसूत्रप्रमुख प०
 १ सूत्र प० ८३
 २ सूत्र प० ३९
 ३ सूत्र प० ६१
 ४ सूत्र प० ६५
 ५ सूत्र प० ५४

६ सूत्र प० ५३
 ७ सूत्र प० ६३
 ८ सूत्र प० ६५
 ९ सूत्र प० ४७
 १० सूत्र प० ८९
 ११ सूत्र प० ७५
 १२ सूत्र प० ४२

१३ वृत्ति प० ७४
 १४ वृत्ति प० १४४
 १५ वृत्ति प० ५०
 १६ वृत्ति प० ८३
 १७ सूत्र प० ४४
 १८ सूत्र प० ५८
 १९ सूत्र प० ५२

॥ डामढो ५२ समाप्त ॥

APPENDIX II.

A Catalogue of Manuscripts collected during the year 1883-84.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Samvat.	Remarks.
-----	---------------	---------	---------	----------------------------	------------------------------	-------------	----------

I.—GUJARAT SECTION.

CLASS I.—VEDAS INCLUDING UPANISHADS.

1	Āramopanishad and Garbhopani- nishad.	.....	4	15	13	.....	1st complete; 2nd in- complete, Character, Śārada.
2	Pit̥r̥brahmanya ..	.....	4	9	38	.....	Complete.
3	Sāmavedapitr̥vārcika ..	.....	24	8	29	1582	Incomplete.
4	Sāmavedapādāni, uttarārcika ..	.....	123	6	25	.....	Do.
5	Sāmavedagāna, Ūhya ..	.....	93	7	24	.....	Complete.
6	Stoma-gāna ..	.....	10	9	32	1722	Two Prapāṭhkas,

CLASS II.—VEDĀNGAS AND SACRIFICIAL MANUĀLS.

(a).—Vedāṅgas.

7	Āgnyayanaśāstra, Baudhāyanaīya ..	.....	1	8	36	1745	Complete.
8	Āśvalāyanaśāstra, Sūtraśāstra ..	Siddhāntin ..	21	15	46	.....	Ch. I, Kandikās 10 and a portion of the 11th.
9	Kātyāyanasūtra ..	Kātyāyana ..	96	7	30	1538	First leaf wanting, To the 13th Adhyāya.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Samvat.	Remarks.
CLASS II.—VEDĀNGAS AND SACRIFICIAL MANUALS—continued.							
(a).— <i>Vedāngas</i> —continued.							
10	Kātyāyanārāddhasūtra with a commentary.	Kātyāyana	44	13	27	.....	Incomplete. Char., Śār.
11	Nirukta, a commentary on ...	Durgādhārya...	21	10	39	.....	Ch. I, Pādas 5 and 6. Leaf 1 wanting.
12	Pāṇinīyāsikṣhāpañjikā	.....	13	9	28	.....	Complete.
13	Pāṇskaranagrihyasūtrabhāṣya...	Haribara	75	12	48	.....	Do.
14	Baudhāyanachāturmāsyasūtra-bhāṣya.	Bhavasvāmin...	11	14	47	.....	Do.
15	Baudhāyanakarmāntasūtra	.....	7	13	47	.....	Do.
16	Baudhāyananarigāreshtisūtra	.....	1	10	33	.....	Do.
17	Vājasaneyipratishākhya	Uvata	113	10	28	.....	Leaves 1-10 and 107—111 wanting.
18	Sulvasūtravivarana	Karka	8	9	34	.....	Complete.
19	Sāmānyasūtrabhāṣya, Part of Prāśna XXIV.	Dhūrtasvāmin.	24	11	40	.....	Leaves 1-3 and 12 wanting.
20	Anvārambhañyeshī	.....	2	10	30	1630	Complete.
(b).— <i>Sacrificial Manuals</i> .							
20	Anvārambhañyeshī	.....	2	10	30	1745	Complete.

21	Āpastambasūtradhivartitā r t h a. Trikāṇḍamanda- kārikā.	34	12	41	.....	Do.
22	Āḥanādicā t u r m ā s ā n t a (Baudhāyanaśārin).	49	12	41	1742	Do.
23	Jāteshtiprayoga Baudhāyanya.	1	10	36	1742	Do.
24	Pishitapaśuśālikagrāntā ...	13	22	41	.....	Incomplete.
25	Prayogarāna, Śrautakārikā ...	30	9	33	1742	First 4 leaves wanting.
26	Bahvichabrahminvaprayoga of the Darśapārnamāsa.	1	14	42	.....	Complete.
27	Baudhāyanapārāyaṇchittakārikā.	22	12	46	1739	Do.
28	Mrigāreshthāutra...	5	10	33	.....	Do.
29	Sulvakalpa, Vihārakārikā ...	3	13	37	.....	Do.

CLASS III.—ITRUDĀS, PURĀNAS, MĀNVAHYAS AND SŌTHAS.

30	Kaśmiramāhātmya (Nīlamata) .	39	16	40	Saptarshi (?) 4872.	Do.
31	Gaurīvanastotra ...	3	19	16	.....	Do. Char., Śār.
32	Triparāstotra with a commentary	8	10	40	1653	Do.
33	Mahimnastotra with a commen- tary.	111	13	10	.....	Do.
34	Rāmāyana, Ayodhyākāṇḍa ...	148	11	42	.....	6th leaf wanting.
35	Do, Sundarākāṇḍa ...	240	9	35	1683	Complete.
36	Līngapurāṇa, Uttarakāṇḍa ...	198	10	41	.....	93 Adhyāyas; 94th incomplete.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Samvat.	Remarks.
CLASS III.—ITIHĀSAS, PURĀNAS, MĀHĀTMYAS AND STOTRAS—continued.							
37	Vāraṇapurāṇa (abridged)	...	117	10	35	1757	Complete.
38	Sivapurāṇastotra...	Vyāsa	8	12	8	.....	Do. Char., Śār.
39	Sukṣaṇvāda	.....	25	5	18	.....	Do. Do.
40	Stutikṣuṇḍājālī with a commentary.	(Text) Jagad- dhara.	13	15	53	.....	Incomplete. Do.
41	Tho samo	Do.	353	10	35	.....	Leaves 19—59 wanting.
42	Stotrāvalī	Utpalāchārya...	35	8	29	.....	First two leaves and the 11th wanting. Char., Śār.
43	Haridvaramāhātmya	.....	24	0	34	1694	Complete.
CLASS IV.—DHARMAŚĀSTRA OR RELIGIOUS AND CIVIL LAW.							
(a.)—General.							
44	Āchārādāraṇa of the Vāṇsane-	Srīdatṭa	75	10	41	1690	Leaves 9—18, 23, and 36—40 wanting.
45	Āchārādāraṇa, a Commentary on.	Gaurīpati	39	12	40	1800	Complete.
46	Kuṇḍamaṇḍapastidhi	Nīlakaṇṭha	17	10	37	.....	Do.

47	Gautamiyacharnasāstra in Sūtras	.....	13	14	49	.....	Do.
48	Chaturvimsatimata	.....	16	14	43	1886	Do.
49	Tārāpāśapaddhati	.....	12	8	32	.....	Incomplete.
50	Dāyabhāga	Raghuṇandana	7	14	49	.....	Do.
51	Dharmavivṛiti	.....	6	27	24	.....	Do.
52	Madanapārijāta	Viśveśvarabha- ṭṭa.	314	11	36	1650	Complete.
53	Manusmṛiti	.....	203	16	17	.....	Do.
54	Yājñavalkyasmṛitiṭīkā, Adhyā- yas 1 and 2.	Aparādītya	313	16	52	1899	Do.
55	The same, Śrāddha- prakaraṇa.	Do.	42	16	46	.....	Do.
56	Yāstapñjanapaddhati	Devayājñika	29	9	42	1820	Do.
57	Virāḍachandra	Saumiśramisūrd	60	11	30	.....	Do.
58	Vivādāmarabhañjana	.....	101	11	31	.....	Incomplete.
59	Virāḍasaṅkhyā	Nilakantha	26	12	45	.....	Do.
60	Vpddhavarasīsh;hasarhitā	.....	64-106	14	34	.....	Do.
61	Śrāddhaviśeka	Rudradhara	209	7	27	1709	Complete.
62	Śarasāgara, Tattraṅkti	.....	21	13	48	.....	Do.
63	Smṛitiśāra	.....	27	21	18	.....	Seems incomplete.
64	Smṛityarthasāra	Śrīdharaśāharya	112	11	44	.....	Char., Śār.
65	Homapaddhati	.....	10	10	28	.....	Complete.

(b.)—Of the followers of Rāmānuja.

66	Nityārāchanavidhi	Rāmānujaśāharya	32	6	16	.....	Do.
67	Rāmapaddhati	Do.	16	7	24	.....	Do.
68	Rāmamantrepaddhati	Do.	14	9	20	.....	Do.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Sanvat.	Remarks
69	Amaruśātaṭṭikā ...	...	35	12	40	.....	Complete.
70	Kālikānuvandichampū ...	Kokassambhava.	18	0	30	1781	Incomplete.
71	Kirātārjajñāṭikā ...	Chakrapāni ...	190	19	28	.....	Complete. Char., S'ār.
72	Krmārasambhava with a commentary ...	Jonarāja (Com.) Vallabhadeva.	61	34	32	.....	To the end of the 8th canto. Char., S'ār.
73	The same ...	.....	21	19	50	.....	7 cantos.
74	Chāṭakyaṇṭi ...	Bhojarāja ...	25	12	38	1845	Complete.
75	Pañchatautṛa, 1st tantra ...	Viśvayasarman ...	90	20	32	.....	Do.
76	Pīyūshalaharī ...	Jagannātha ...	14	6	16	.....	Do.
77	Prabodhachandrodayanāṭaka ...	Srikrishṇamisra ...	101	5	30	1601	Do.
78	The same with a commentary ...	Com. by Rāmādāsādīkshita, son of Vināyaka.	70	15	49	.....	Do.
79	Prastāvaratnākara, Nītiprakāraṇa ...	Haridāsa ...	6	13	36	.....	Do.
80	Bhāmīnīvilāsa with a commentary.	Jagannātha; Rāma.	114	10	...	1846	Do.
81	Bhojacharita ...	Ballāla ...	32	18	41	.....	Incomplete.

CLASS V.—POEMS, PLAYS, FABLES, &c.

		(Com.)	Valla-	23	31	32	.....	Complete, Char. S'ār.
82	Meghadūta with a commentary	...	bhadrā.	127	26	30	.....	Do.
83	Raghuvamśatikā ...	...	Do.	12	12	30	.....	First leaf wanting.
84	Rāmāstaka ...	...	Someśvara	36	17	50	1774	Complete.
85	Vidyadhishvarāṭikā ...	...	Madhusūdana	20	18	30	1667	Do.
86	Vishvabhaktikālpalātā with a commentary—8th Stabaka	...	Parushottama ; Mahēśvara.	48	9	44	.....	Do.
87	Sākuntalā ...	...	Kālidāsa	7	7	18	.....	Do.
88	Sṛīgāratilaka ...	...	Do.	20	23	24	.....	Do.
89	Sāmbhapañchāsikā with a commentary	...	Com. by Kahe- marāja.	12	10	36	.....	Do.
90	Subhāshitāni ...	...	.....	39	10	26	.....	Incomplete. Chars., Nāgarī and S'ār.
91	The same	...	.....	83	11	32	1612	Complete.
92	Subhāshitānukāvalī	...	Bhaṭṭa Śrīkri- shṇa.	155	10	32	.....	Some leaves wanting at the end.
93	Subhāshitaratnakōśa	...	Saṅkarāchārya; Kavirāja s'ar- ma.	43	19	51	.....	Complete.
94	Saundaryalaharī with a commentary	...	Rāmabhadrami- śra.	39	13	32	1862	Do.
95	The same, a Commentary on ...	...	Com. by Bala- bhadrā.	102	15	49	.....	Do.
96	Haumamātaka with a commentary	...	...	...	...	...	...	...

CLASS VI.—VYĀKARANA OR GRAMMAR.

97	Kātantralaghuvṛtti	...	.....	204	19	15	.....	Leaves 43-67 wanting.
98	Kātantrasūtra with Paribhāṣāśā-	...	.....	25	22	25	.....	Complete.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Samvat.	Remarks.
-----	---------------	---------	---------	----------------------------	------------------------------	-------------	----------

CLASS VI.—VĀKARANA OR GRAMMAR—continued.

99	Kāśikāvr̥tti	...	Jarādītya and Vāmana.	315	13	50	Adhyāyas IV—VIII.
100	Dhātupāṭha	...	...	28	13	23	Complete. Char., Sār.
101	Dhāturāpaikasā (Kriṭi)	...	Dasabala	4	9	35	Do.
102	Prakryākaumudīprasāda	...	Viṭṭhalachārya.	251	19	54	Do.
103	Prabodhachandrikā	...	Vaijñānabhāpati.	52	7	21	Do.
104	Mahābhāṣyagūḍhārthadīpikā	...	Sadāśiva	25	8	54	Incomplete.
105	Laghubhāṣya on Sarasvatīdat- ta Sūtras.	...	Raghunātha	276	16	47	Do.
106	Sābhasāra with a commentary.	...	Yatīśa; his pupil	36	10	56	Do.
107	Sāradīpikā, a commentary on the Sārasvata.	...	Jagannātha	46	16	48	Complete.

CLASS VII.—KOŚAS OR LEXICONS.

108	Apūrvanāmanāla nusārīpī.	Vīśvakośa-	...	54	14	36	1862
-----	-----------------------------	------------	-----	----	----	----	------

109	Abhidhānamnāmlā	... Bhatṭa Haṭā- yudha.	60	8	32	.....	Incomplete.
110	Amarakośa	... Amarasiṃha ...	99	14	15	.....	Complete. Char., Sār.
111	Amarakośapūjikā	... Rāyamukṣa or Bṛhaspati.	336	11	42	1711	A few leaves wanting

CLASS VIII.—Poetry.

112	Kāvyaaprakāśa	... Mammaṭa	33	15	67	.....	Complete.
113	Kāvyaaprakāśatikā, 10th ullāsa	.....	36	13	32	.....	Incomplete.
114	Kāvyaaprakāśatikā	... Bhṛma	490	7	47	.....	Complete.
115	Kuvalāyānandakārikā with a commentary.	Com. by Āśa- dhara.	41	11	44	.....	Incomplete.
116	Chandraloka	.....	11	10	50	.....	Do.
117	Rasamanjari with a commentary	Bhānupāṇḍita; Viśveśvara.	25	22	63	.....	Do.

CLASS IX.—Yoga.

118	Gorakṣaśataka	...	28	7	16	.....	Complete.
119	Yogasādhana	...	31	9	38	.....	Do. Char., Sār.

CLASS X.—Mīmāṃsā.

120	Kārikāṭkā	... Upādhyāya Su- chaitamīra.	101	8	44	.....	Incomplete.
121	Jaiminiyanyāyamālavistāra	... Mādhava	144	13	40	.....	First leaf wanting.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Samvat	Remarks.
-----	---------------	---------	---------	----------------------------	------------------------------	------------	----------

CLASS X.—Mīmāṃsā—continued.

122	Tantravārtikavyākhyāna Ch. II., Pāda i, Bhāvārtha.	Kamalākara-bhaṭṭa.	68	10	39	.....	1st leaf wanting.
123	Nyāyasūdhā, a gloss on Tantravārtika.	Somesvara ...	81	11	37	... ..	3rd Adhyāya, 2nd Pāda.
124	Mīmāṃsāparibhāṣā	Krishnayajvan.	51	7	24	.....	Complete.
125	Mīmāṃsābhāṣya...	Sābaraśvāmīn.	3-60	7	56	... ..	Chapter IX. Pādas 1 and 2, portions of.
126	Leaves of some work	.....	61-153	7	51	... ..	Incomplete.

CLASS XI.—VEDĀNTA AND OTHER THEOSOPHIC SYSTEMS.

(a).—Sāṅkarācārya's or Advaita.

127	Advaitachandrikā...	... Brahmananda-bhikṣu.	99	11	44	.....	Do.
128	Advaitasiddhivyākhyāna entitled Laghuchandrikā.	Do. ...	200	11	54	.....	Do.
129	Advaitesvaravāda...	... Raghunātha ...	4	12	25	.....	Complete.

130	Aparokṣānubhūti	Śaṅkarācārya	7	11	40	.....	Do.
131	The same	Do.	30	5	16	.....	Do.
132	Āgamaśāstravivaraṇa, Gaṇḍa- pāḍyānkārāvivaraṇa.	Do.	23	24	24	.....	Do. Char, S'ār.
133	Ātmabodha	Do.	15	5	16	.....	Do.
134	The same with a commentary..	(Text) Do.	32	14	12	Saptarshi 26	Do.
135	The same	Do.	10	21	19	.....	Do. Char, S'ār.
136	Kenopaniṣadbhāṣya	Do.	14	15	37	.....	Do.
137	Tattvānusandhāna	Maṇḍova Sa- rasvati.	25	13	42	1760	Do.
138	Tripurīprakaraṇa with a com- mentary.	Text by Śaṅka- rācārya; Com- mentary by Anandaśūāna.	8	11	30	.....	First leaf belongs to another manuscript.
139	Daśaratnabhidhāna	Śaṅkarācārya	4	5	16	.....	Complete.
140	Dvādaśasiddhānta ..	.....	18	13	43	.....	Do.
141	Pāñchadaśī with a commentary.	Text by Viśvā- rāya; Com- mentary by Rāmakṛṣṇa.	120	27	23	.....	Do. Char, S'ār.
142	Pāñcāṅgaśaṣṭipetikā	Vijaya rāma- cārya.	12	16	51	1875	Do.
143	Brahmasūtravṛtti, Brahmāṇḍi- tavarṣiṇi.	Rāmaṇḍesa- rasvati.	201	14	35	.....	Do.
144	Yogasāśāstrasūtrādīpikā	.....	73	14	12	Saptarshi 26	Do.
145	Velāntasāra	.....	5	22	22	.....	Do. Char, S'ār.
146	Vedāntasūddhāntabhāṣya	.....	24	12	46	.....	Incomplete.
147	Sṛikhaṇḍavedāntasāra	.....	11	9	27	.....	Complete.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Sautvat.	Remarks.
CLASS XI.—VEDĀNTA AND OTHER THEOSOPHIC SYSTEMS—continued.							
(a.)— <i>S'āṅkarāchārya's or Advaita</i> —continued.							
148	S'vetāśvataropanishadālaka	...	56	10	85	.....	Incomplete.
149	Sarvopanishatsāra...	Vijñānabhikṣu	7	7	27	.....	Complete.
150	Hastāmālaka with Vedāntasiddhāntatāpikā.	Text by S'āṅkarāchārya.	32	14	12	Saptarshi 26	Do.
(b.)— <i>Rāmānuja's or Viśiṣhādvaita</i> .							
151	Archirādimārgavaibhava	...	9	10	49	.....	Do.
152	Arthapañchaka	S'rīmanārāya-naparivrāt.	6	10	40	.....	Do.
153	Gītābhāṣya with text	Rāmānuja	99	13	45	1792	Do.
154	Yatindramatatāpikā	S'rinivāsa	36	11	32	.....	First leaf belongs to another manuscript.
155	Some work	.....	25	13	40	.....	Incomplete.

(c)—*Madhva's or Devita.*

156	Brahmasūtrabhāṣya	...	...	92	10	40	.....	Do.
-----	-------------------	-----	-----	----	----	----	-------	-----

(d.)—*Vallabha's.*

157	Bhāgavatopaniṣad ...	...	.....	36	10	37	1759	Do.
-----	----------------------	-----	-------	----	----	----	------	-----

(e.)—*Miscellaneous Vaiṣṇavism.*

158	Paramāgamaśūdhāmaṇi, Nāma- dapañcīkaraṇa.	.....	454	11	43	1725	Leaves 54 & 91 wanting.
159	Bhaktirasāmpitāsadbha	...	Kṛishnachaita- nyasishya.	86	10	32	Complete.
160	Bhagavadbhaktirātmāvalī with a commentary entitled "Sātkīrti- mālā."	...	Viṣṇupurāṇa ...	78	9	36	Do.
161	Muktichintāmaṇi ...	...	Parushottama	26	10	37	Do.
162	Viṣṇubhaktichandrodaya	...	Nṛsiṃhāranya- muni.	3-191	10	27	Incomplete.

(f.)—*Spanda and Pratyabhijñā.*

163	Gītārthasaṅgraha...	...	Abhinavagupta.	26	13	58	Complete. Char., Śār.
164	Gītāśāra	...	.....	12	7	19	Do.
165	Paramārthasāra	...	Abhinavagupta.	11	9	20	Do.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Sañvat.	Remarks.
166	Paramārthasāra with Virṛiti ...	Text by Abhi- navagupta and commentary by Kṣhemarā- ja. Do. do. ...	80	16	20	.....	Complete. Char., Śār.
167	Do. do. ...	Text — Utpalā- chārya; com- mentary. Abhi- navagupta. Rājānukarāṇa- kavi. Do. ...	163 88	14 23	12 24	Saptarāśi 26 1808	Do. Do. Char., Śār.
168	Pratyabhijñānavimarsinī leghu- vṛtti.	Orig. — Vasa- gupta; Vār.— Bhāskaraśāchārya	142	10	42	.....	Do.
169	Bhagavadgītāvivaraṇa ...	...	110	9	45	.....	Incomplete.
170	The same ...	...	12	12	40	.....	Complete. Char., Śār.
171	S'ivasātravārtika...	...	...	...	...	...	...

CLASS XI.—VEDĀNTA AND OTHER THEOSOPHIC SYSTEMS—continued.

(f)—*Sāṇḍa and Pratyabhijñā*—continued.

172	Starachintāmaṇi with Vivṛiti...	Nārāyaṇa; Kāshmarāja.	26	27	24	.....	Do.
173	Spandapradīpikā ...	Text—Kallatā; commentary— Utpalā.	80	10	16	.....	Do.
(g).—General.							
174	Uttaragītā ...	.....	13	9	24	.....	Do.
176	Gitāsāra ...	.....	13	9	9	.....	Do.
176	Do., a Commentary on ...	Sṛidharācārjya	13	11	19	.....	Do. Char., Sār.
177	Jñānālīpa ...	.....	10	7	34	1689	Incomplete.
178	Dattagītā ...	.....	22	5	16	.....	Complete.
179	Bhagavadgītāṭīkā, entitled "Svātmānandaravivardhan"	Ānanda ...	110	23	19	.....	Incomplete. Char., Sār. 15 ll. belong to a Ms. of Gitāsāra with commentary.
180	Mahimnastara with a commentary	.....	32	14	12	Saptarshi 26	Complete.
181	Vidyaṇmodatarangīnī ...	Chir a in jīva- bhaṭṭācārjya.	12	10	37	.....	Incomplete.
182	Shāṅkarāṇanavichāra ...	.....	3	23	24	.....	Do. Char., Sār.
CLASS XII.—NYĀYA AND VAISĒSHIKA.							
183	Kirāṇavālī, Dravyapadārtha ...	Udayanācārjya	25	19	59	.....	First leaf wanting.
184	Tārīkarakāśhā with a gloss en- titled "Sārasaṅgraha," 2nd and 3rd Parichechhedas ...	Varadarāja ...	27	13	43	.....	Complete.
185	Nyāyasiddhāntamanjariṭīkā ...	Nṛsiṃha pañ- chāṇana.	122	10	33	.....	Incomplete.
186	Padārthadīpikā ...	Koṇḍabhāṭṭa ...	59	9	27	.....	Complete.
187	Sīromaniṇyāptivādaṭīkā	Jayarāma ...	246	10	34	.....	First 4 leaves wanting.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Lane.	Age Samvat.	Remarks.
CLASS XIII.—JYOTISHA OR ASTRONOMY, ASTROLOGY AND DIVINATION.							
188	Karaṇagr̥antha ...	.....	20	19	34	.....	Incomplete.
189	Chāḍukayantra with a commentary.	Text—Gaṇeśa; commentary Jyotiṣirvin- muniśvara.	2	10	38	.....	Complete.
190	Jyotiṣharatnamālā with a commentary.	Text—Śrīpati; commentary —Paṇḍita- vaidya.	92	9	35	.....	Incomplete.
191	Jyotiṣhakalpataru...	Kavichūḍāmaṇi	2—32	19	36	... ..	Do.
192	Pāśarīpaddhati ...	.....	2	12	39	.....	Complete.
193	Prāśnājñāna ...	Bhaṭṭotpala ...	5	12	32	.....	Incomplete.
194	Prastāvaratnākara	Haridāsa, son of Paruṣhottama.	29	8	48	.....	Do.
195	Phaṭṭeśāhaprakāśa	.....	6—24	24	18	1777	Do.
196	Bhāvrachintā ...	.....	32	12	32	1874	Complete.
197	Bhāsvatikarṇa with a commentary.	S'atānanda; Mādhava.	90	10	33	.....	Do.
198	Bhāsvatikarapaṭikā	Aniruddha ...	92	15	51	.....	Do.

199	The same	...	Gaṅgādhara ...	36	15	32	1855	Do.
200	Bhāṣatīpaddhati ...	...	.....	19	14	40	.....	Do.
201	Mahārachakāraṇi ...	...	Sivadaivajña ...	52	13	44	1812	Do.
202	Yantaratanvālī, Dhruvabhra-	...	Padmāmbha ...	8	11	27	1761	Do.
203	manayatra with a commentary.	...	.....	37	22	18	1777	Incomplete.
204	Yāgyamata Gāḍhīdyavā-	...	.....	37	22	18	1777	Incomplete.
205	khyā.	...	.....	37	22	18	1777	Incomplete.
206	Rāmananda ...	...	Rāmanbhatṭa ...	21	18	34	1867	Complete.
207	Līlāratīvarāṇa ...	...	Mahāśā ...	54	9	40	1733	Do.
208	Varshaphalavichārasiddhānta, a	...	Original—Nīla-	90	10	31	.....	Do.
209	Commentary on.	...	kaṇṭha; com-	90	10	31	.....	Do.
210	mentary—	...	Mādhava,	90	10	31	.....	Do.
211	Vāstuprakaraṇa ...	...	.....	13	14	35	1873 (śaka 1733)	Do.
212	Vāstupradīpa ...	...	Vaudeva ...	14	12	29	1856	Do.
213	Vijayakalpātā ...	...	Chakrapāṇi ...	23	7	43	.....	Do.
214	Vridhārgyasaṁhitā ...	...	.....	40	12	80	1873	Do.
215	Vridhārgyasaṁhitā ...	...	Yaranesvara-	80	24	57	1805	Do.
216	ś'ghrabodha ...	...	chārya.	40	16	14	1817	Do. Char., Śār.
217	Shatapadhāsikā with a commen-	...	Kāśmātha ...	103	11	34	1879	Prasnavaiṣṇava and
218	tary.	...	Text—Pīṭha-	103	11	34	1879	Jātakābharaṇa ap-
219	Prasnavaiṣṇava	...	yaśas; Com-	103	11	34	1879	pear to be incom-
220	Jātakābharaṇa	...	Bhāṭṭotpala,	103	11	34	1879	plete.
221	Pavazavijaya.	...	Nārāyaṇadāsa,	103	11	34	1879	plete.
222	Samarasāra	...	Dhondirāja.	103	11	34	1879	plete.
223	...	...	.....	103	11	34	1879	plete.
224	...	...	Rāmachandra	12	7	29	.....	Complete.
225	...	...	Somayājīn.	12	7	29	.....	Complete.
226	...	...	Kalyāṇaverman.	146	12	32	1865	Do.

225	Kāmākāvilāsa with a commentary.	Puṇyānanda- Natanānanda- nātha.	54	8	38	.....	Do.
226	Kāmeśvarapañchāṅga	.....	32	8	23	.....	Do. Char., Śār.
227	Kūṭṛpaṇa	.....	13	14	24	.....	1st and 9th Ullāsa, Complete.
228	Gurushaṣṭaśrīpāñchāṅga	.....	15	10	26	.....	Do.
229	Chandrikālekhikavācha	.....	16	6	12	.....	Do. Char., Śār.
230	Tantrasāra	Abhinavagupta.	51	22	22	.....	Do.
231	Navarashmihotsava	.....	6	12	32	.....	Do. Char., Śār.
232	Netrodhyota	Tājānakaksho- marāja.	105	23	24	.....	Do.
233	Bahurūpagaṇbhastotra	.....	6	19	15	.....	Do.
234	Bhairavastavādīprakarāṇī	.....	12	15	13	.....	Do.
235	Matangavṛtti	Itānakapṛha- bhāṣa.	246	23	24	.....	Do.
236	Yāmikeśvara Mahātānta	.....	13	23	24	.....	Do.
237	Mahārthaprakāśa	Śitikanṭha	36	12	43	1794	First two leaves want- ing. Char., Śār.
238	The same	Do.	40	23	24	.....	Two incomplete copies. Char., Śār.
239	Mahārthamañjarī with Parimāla	Text-Mahēśva- rānanda.	27	23	24	1803	Complete. Char., Śār.
240	Mahārthamañjarīparimāla	.....	6	22	22	.....	Do.
241	Lalitavṇechechandas and other Tāntrika Prakaraṇas.	.....	142	22	18	.....	Do.
242	Vijñānabhaṣya, Rudrayāna- lōka.	.....	14	12	18	.....	First leaf wanting. Char., Śār.
243	Śivaprasādasundarastava	Śaṅkarakanṭha	3	23	24	.....	Complete. Char., Śār.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Samvat.	Remarks
-----	---------------	---------	---------	----------------------------	------------------------------	-------------	---------

CLASS XIII.—JYOTISHA OR ASTRONOMY, ASTROLOGY AND DIVINATION—continued.

216	Sārāvalījātaka (Sārasāgara, Brahmasiddhānta).	.....	34	10	36	.....	3 leaves wanting.
217	Subodhamañjarī ...	Raghunātha ...	13	12	36	.....	Leaves 9—13 wanting.

CLASS XIV.—VAIDYAKA OR MEDICINE.

218	Ashtāṅgahriḍayaṭīkā	... Hemādri ...	89	8	34	.....	Incomplete.
219	Chikitsāsārasaṅgraha	... Vāṅgasena ...	320	7	34	.....	Do.
220	Yogasūtraka ...	... Vararuchi ...	17	5	32	1848	Complete.
221	The same, a Commentary on	... Pārmasena ...	29	8	24	.....	Do.
222	Vīrasinhāvaloka ...	... Vīrasinhānripa ...	121	13	32	1873	Do.
223	Sāhchotra with a gloss in Gujarātī.	.....	20	13	37	.....	Do.

CLASS XV.—TĀNTRIKA LITERATURE.

224	Siddhakhapṭa—Mantrasāra ...	Nityanātha, son of Pārvaṭi.	81	10	38	1745	Do.
-----	-----------------------------	-----------------------------	----	----	----	------	-----

225	Kāmkāśīlīsa with a commen- tary.	Panyānāda; Natanāpanda- nātha.	54	8	38	.....	Do.
226	Kāmesvarapāñchāṅga	.....	32	8	23	.....	Do. Char., Śār.
227	Kulārpava	.....	13	14	24	.....	1st and 9th Ullāsas.
228	Gurushaṣṭanāmapāñchāṅga	.....	15	10	26	.....	Complete.
229	Chandrikādevikavacha	.....	16	6	12	.....	Do.
230	Tantrasāra	Abhinavagupta.	51	24	22	.....	Do. Char., Śār.
231	Navavarahamahotara	.....	6	12	32	.....	Do.
232	Netroddṛṣṭa	Rājānakṣha o- marāja.	105	23	24	.....	Do. Char., Śār.
233	Bahurūpagaṛbhastotra	.....	6	19	15	.....	Do.
234	Bhairavastavādīprakaraṇāni	.....	12	15	13	.....	Do.
235	Matāṅgarīti	Rāmakaṇṭha- bhakṭa.	216	23	24	.....	Do.
236	Vāmikeśvara Mahātāntṛa	.....	13	23	24	.....	Do.
237	Mahātāntṛaprakāśa	Śiṭikaṇṭha	36	12	43	1794	First two leaves want- ing. Char., Śār.
238	The same	Do.	40	23	24	.....	Two incomplete copies.
239	Mahārthamañjarī with Parimala	Text-Mahēśva- rānanda.	27	23	24	1803	Char., Śār.
240	Mahārthamañjarīparimala	.....	6	22	22	.....	Complete. Char., Śār.
241	Lalitāsvarachhandas and other	.....	142	22	18	.....	Do.
242	Tāntṛika Prakaraṇas.	.....	.....	23	18	.....	Do.
243	Vijñānabhairava, Rudrayāma- loka.	.....	14	12	18	.....	First leaf wanting.
244	Sivaprasādasundarastava	Śaṁkarakaṇṭha	3	23	24	.....	Char., Śār.

APPENDIX II—continued.

No	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each line.	Age Savvat.	Remarks.
CLASS XV.—TĀNTRIKA LITERATURE—continued.							
244	Shatchakranilaya ...	...	3	22	22	.....	Complete. Char., S'ár Do.
245	Sarvabhadrachakra, Brahma-yāmalokta.	.....	27	11	31	.....	Do.
246	Sudarsanassāṃhitā, Hanumat-kalpa.	.....	12	11	32	.....	Do.
CLASS XVI.—ŚILPA AND SAMĪTA OR ART.							
247	Samgitaratnākarakāśānīdhi ...	Chaturakallī-nātha.	101	12	42	.....	Incomplete
248	Nṛtyasāstra ...	.....	56	10	50	.....	Do.
249	Aparājita-prītebhā ...	Bhavadēvā-chārya.	29	15	48	.....	Do.
250	Vāstuvidyā, a Commentary on .	.....	18	15	40	.....	Do.
CLASS XVII.—JAINA LITERATURE.							
(a).—Śvetāmbara.							
251	Anekāntajayupatākā ...	Harihadrā-sūri.	204	10	27	.....	Complete.

		121	19	79	1719	Do.
252	Abhidhānchintāmanīnamāṃśā with a commentary.					
253	The same with commentary					
254	Abhidhānchintāmanī with Bhā- ṣānāmna.	277	13	44	.....	Do.
255	Aṣṭalakṣyaṛthi, 1st Khanda...	75	17	34	.....	Do.
256	Āvaśyakaniryuktavachānī ...	15	17	62	1654	Do.
257	Āvaśyakaniryukti					
258	Uttarādhyayanopāśādhavṛtti ...					
259	Uttarādhyayanopāśādhavṛtti with Bāḍa- yabodha.	173	9	30	1583	Complete.
260	Uttarādhyayanopāśādhavṛtti. Subo- dhā.	392	15	53	1657	Complete.
261	Uttarādhyayanopāśādhavṛtti. Subo- dhā.	233	11	38	1575	First leaf wanting.
262	Uttarādhyayanopāśādhavṛtti. Subo- dhā.	262	15	56	.....	Complete.
263	Uttarādhyayanopāśādhavṛtti. Subo- dhā.	143	16	44	1692	Do.
264	Uttarādhyayanopāśādhavṛtti. Subo- dhā.	344	15	40	1739	Do. A few leaves torn.
265	Uttarādhyayanopāśādhavṛtti. Subo- dhā.	78	16	48	.....	Do.
266	Uttarādhyayanopāśādhavṛtti. Subo- dhā.	151	15	53	.....	Last leaf wanting.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Samvat.	Remarks.
CLASS XVII.—JAINA LITERATURE—continued.							
(a).— <i>Sectāmbara</i> —continued.							
265	Kaṇagranthapañcaka (in Prā.) with Arachūri.	Text — Devendraśāstri.	38	20	63	1660	Complete
266	Kalpasūtra (in Prā.) with a commentary.	Text — Bhadrabāhusvāmīn; Commentary — Samayasūtra-pādhya.	184	14	48	1769	Do.
267	Kalpāntarvāchanikā	.....	21	15	50	.....	Do.
268	Kāvya kalpalatāsūtra	... Anarachandra.	9	16	35	1505	Do.
269	Do. with Vṛitti	Do. ...	57	16	60	.....	Do.
270	Kirātārjunīyākāvyaṭikā	... Prakāśavarsha.	73	15	59	.....	Do.
271	Kirātārjunīya with a commentary.	Commentary — Vinayasuṇḍara.	31-153	17	41	1747	Incomplete.
272	JambudvīpaprājñaptiCommentary on.	Brahmanuṇi ...	235	17	64	.....	Complete.
273	Tarkaphakṭikā ...	... Kṣamākalyāṇa.	30	12	34	.....	Do.

[illegible]

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Sautvat.	Remarks.
CLASS XVII.—JAINA LITERATURE—continued.							
(b.)—Digambara.							
288	Ādipurāṇa with Chūlikā	... Text—Jinasenā- chārya and Gunahadrā- chārya.	497	11	33	1674	Complete.
289	Uttarapurāṇa ...	... Gunahadrā- chārya.	233	11	44	.....	Do.
290	Kārtikeyānuprekshā with a com- mentary.	... Śubhachandra- chārya.	270	10	38	1794	Do.
291	Jinasamhitā ...	... Bhagavadeka- sāndhībhāṭṭā- raka.	121	11	38	1887	Do
292	Jīvanāharasvāmīcharita	... Śubhachandra...	110	10	34	1638	Do.
293	Jainendrayajñavidhi	... Śrutasāgara ...	42	13	50	.....	Do.
294	Tattvārthasāradīpaka	... Sakalakīrtibhāṭ- tāraka.	91	9	36	1820	Do.
295	Daśalakṣhaṇājāyamālā	... Rayadhā ...	6	7	44	.....	Do.
296	Daśalakṣhaṇajyōtīpāna	... Sumatisāgara...	11	13	42	.....	Do.

297	Dharmāmr̥ṭasāstra with a commentary.	Āśādhara ...	547	10	40	1548	Do.
298	Namasāramāṇānya	Śiddhasenāchārya.	6	14	44	.....	Do.
360-366	Niyamasāstra with a commentary.	Text—Kundakūṇḍachārya; commentary— Padmaprabhā- malladhāridē- va.	146	10	24	.....	Do.
300	Padmanandipāṇḍavinsārikā ...	Padmanandibhaṭṭāraka.	244	5	20	.....	Do.
301	Padmapurāṇa ...	Raviṣeṇāchārya.	523	13	40	1885	Do.
302	Pāṇyavidhānapāṭī ...	Ratsanandī ...	8	11	34	.....	Do.
303	Pāśvānāthacharitra	Sakalakīrti ...	197	11	34	1662	Do.
304	Pravachanasārasādhāna (Pr.) with a commentary (Sk.) and Bālvabodha (vernacular).	Kundakūṇḍachārya; Amṛitachandra; Hemarāja.	212	10	40	1809	Incomplete.
305	Prasānottoropāsādhāna	Sakalakīrti ...	149	9	34	1768	Complete.
306	Malināthapurāṇa ...	Do.	74	8	28	1782	Do.
307	Yasodharacharitra	Sarvasena ...	38	12	35	1585	Do.
308	Vasudevahūṇḍa, Mādhyama-khṇḍa.	.....	330	11	38	.....	Do.
309	Sāntidhātthacharitra	Sakalakīrti ...	182	11	38	1883	Do.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Samvat.	Remarks.
CLASS XVII.—JAINA LITERATURE—continued.							
(b.)— <i>Diḡambara</i> —continued.							
310	S'ripālācharitra ...	Nemidattayati.	76	11	82	1750	Complete.
311	Samyaktvakaumudī, with a gloss in the vernacular.	.....	96	7	36	1867	Do.
312	Siddhachakra-kāthā	S'ubhachandra	7	10	32	.....	Do.
313	Subhacharakathā	Ratnachandra	22	15	44	.....	Do.
314	Subhacharitra...	Jinādāsa, pupil of Sakalākīrti.	275	12	35	1654	Do.
315	The same	Do. ..	278	10	41	1820	Do.
(c.)— <i>Jaina Works in the Vernacular.</i>							
316	Añjanāsuandakīraṇa	.....	7	23	42	...	Do.
317	Jambūdvāminīraṇa ...	Padmāchandra.	37	17	56	1877	Do.
318	Neminātharāṇa ...	Vijayadevasūri.	6	15	54	.....	Do.
319	Purandarakathā ...	.....	13	14	32	1717	Do.
320	Mantrikarmachandranāśavālī-prabandha.	Gupavinaya ...	10	13	42	.....	First leaf wanting.
321	S'ripālachaupāl ...	.....	22	15	55	1736	Complete.
322	Vasudhātmanahāvidyā	.....	5	11	48	.....	Do.

CLASS XVIII.—BRĀHMANIYA WORDS IN THE VERNACULAR.

323	Āimavichāra ...	Mānikadāsa ...	80	11	28	1909	Do.
324	Śatprasū ...	Manoharadāsa..	100	9	27	.....	Do.
325	Septasatadadhaka...	Vihāridāsa ...	19	15	44	1746	Do.

II.—MARĀTHĀ SECTION.

CLASS I.—VEDAS INCLUDING UPANISHADS.

326	Āitrātrasāman ...	.....	10	9	21	.....	Complete.
327	Ātharvavedasamhitā	.....	712	7	28	.....	13th Kāṇḍa wanting and 2 copies of the 20th.
328	Ātharvavedopanishads 33	.....	79	8	38	.....	Complete.
329	Ādhānopayuktasāmāni	.....	5	6	30	.....	Do.
330	Īśāśyopanishad ...	.....	5	7	15	Śaka 1725	Do.
331	Rigvedasamhitā, Ashpikas I., III, VII.	.....	309	10	32	Śaka 1671	Incomplete.
332	Rigvedasamhitābhāṣya, Maṇ- ḍala V, Anuvāka I, Śūktā 9.	Sāyanaśāharya..	2	19	58	.....	Do.
333	Audgātamantramālīkā	.....	9	8	22	.....	Complete.
334	Audgātaman ...	.....	12	8	18	Śaka 1701	Do.
335	Kaivalyopanishaddīpikā	.....	4	19	58	.....	Do.
336	Gopathabrahmana, Prapātakas II, V, VI.	Saṁkarānanda.	102	6.7	38	Śaka 1736	Do.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Saka.	Remarks.
CLASS I.—VÉDAS INCLUDING UP-NISHADS—continued.							
337	Gopichandanopaniṣad with a commentary.	.....	5	12	32	...	Complete.
338	Chāndoggyopaniṣad, Prapāṭhaka VI.	.....	4	14	30	.....	Do.
339	Taittirīyabrāhmaṇa, Prapāṭhaka i of Kāṇḍa III.	.....	23	6	38	.....	Do
340	Dhūrḡāna ...	.....	5	8	21	.....	Do.
341	Paranapāvana ...	.....	5	11	25	1694	Do.
342	Pavāmānapādāni ...	.....	28	8	30	.....	Incomplete.
343	Pāśchimadvārasāman ...	.....	13	8	21	1759	Complete.
344	The samo ...	.....	14	9	21	.....	Do.
345	Purushasūktabhāṣya ...	.....	2	18	66	.....	Do.
346	Prastotuh Sāman ...	.....	12	8	21	.....	Do.
347	Brahmanaspatiśūktā, Padas of...	.....	8	8	26	.....	Do.
348	Rudra (Taittirīyasūktā)	.....	26	8	16	1668	Do.
349	Rudra of the Vajasaneyins	.....	51	6-8	27	.....	Two incomplete copies.
350	Rudrabhāṣya ...	Sāyanāchārya	7	18	93	.....	Complete.
351	Vajasaneyisaṭhītā ...	.....	190	7	19	.....	Parvārāṭha.

352	The same	...	.....	213	7	34	.....	Complete.
353	Vājasaneyi Peda text	...	.....	337	8	20	.....	Do.
354	Vājasaneyi Sambhitā, Krama and Jātā of.	Krama	.....	400	9	26	.....	Krama to the 37th Adhyāya and Jātā of a portion of the 28th Adhyāya.
355	Vāndeopaniṣad with Dipikā.	Dipikā by Nārāyaṇa.	.....	5	12	32	.....	Complete.
356	Satapathabrāhmana, Prakaraṇas from.	Praka- raṇas from.	.....	75	...	...	.....	Do.
357	Śrautaṇyāsaśāsmāni	...	.....	19	8	34	.....	Do.
358	Sarvaṇyāsaśāsmāni	...	.....	36	8	21	1717	Do.
359	Saura ...	...	.....	10	8	18	.....	Do.

CLASS II.—VEDĀNGAS AND SACRIFICIAL MANUALS.

(a).—*Vedāṅgas*.

360	Kātyāyanīyapāśubandhasūtra	...	.....	4	10	38	.....	Incomplete.
361	The same, a Vyākhyā on	...	.....	3	12	34	.....	Do.
362	Kātyāyanīyapṛtījñāsūtra and Śāddhanavakanaṭṭhikāsūtra.	...	Kātyāyana	5	9	34	.....	Complete.
363	Kātyāyanīyāśulvasūtrambrāhmya.	...	Mahādharma	30	11	26	.....	Do.
364	Kātyāyanīyāśulvasūtra	...	Kātyāyana	218	5	42	1753	Do.
365	The same	...	Do.	33	8	36	.....	From Chapter XI. to the end.
366	The same	...	Do.	42	8	27	1515	To the end of the 1st Pāda of the 5th Adhyāya.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age S'aka.	Remarks.
CLASS II.—VEDĀNGAS AND SACRIFICIAL MANUALS—continued.							
(a).—Vedāngas—continued.							
367	Kātyāyanīyaśrautasūtrabhāṣya	Devanāñjika	304	5	32	1757	Adhyāya XXV.
368	The same	Do.	65	11	57	Saṁvrat 1752	Adhyāya V.
369	Kātyāyanīyasnānasūtra	Kātyāyana	3	8	21	.....	Complete.
370	The same, Bhāṣya on	Karka	15	9	26	.....	Do.
371	The same	Keśava, son of Trimalla.	58	7	26	1720	Do.
372	Kramasatthāna	.....	4	7	17	.....	Do.
373	Charanavyāha	.....	4	9	33	1700	Do.
374	Pāraskaraḡṇīyasūtra	Pāraskara	38	9	29	1712	Do.
375	The same	Do.	51	8	36	.....	First 2 leaves and last leaf wanting.
376	The same, Kāṇḍas II. & III.	Do.	{ 33	{		.....	} Kāṇḍa II. complete, Kāṇḍa III. incom- plete.
377	The same, Kṣhepakakandikā of	Do.	{ 25	{		.....	} Complete.
378	Vikṛitlakṣaṇa with a gloss	Madhusūdana; O	7	7	26	.....	Complete.
			6	11	36	.....	Incomplete.

379	Sikshā Māṇḍūkī	...	Māṇḍūkya ...	14	9	32	Complete.
380	Sikshā Yājñavalkī	...	Yājñavalkya ...	9	10	1087	Do.
381	The same	...	Do.	9	10	.....	Do.
382	Śrāddhabhāṣikā...	...	Krishna ...	116	12	.....	Incomplete.
383	Sarvasammatasikshā with Vivaraṇa.	...	(Of the text) Kṛṣṇa; (of the Com.) Alakṣmaṇaśi...	29	12	...	Complete.
384	Sarvānukramavivaraṇa	...	Jagannātha ...	55	9	.....	Do.
385	Śvarāṭikāśa with a commentary.	...	(Of the text) Jayanta; (of the Com.) Nīlakaṇṭha.	17	9	1698	Do.

(b).—Sacrificial Manuals.

386	Agnyādheyakarman (Vājasa-	.....	.....	11	8	42	Incomplete.
	neyin).					.....	
387	Achchāvākayoga	...	.....	9	8	32	Complete.
388	Anvārambhanīyeshī and Āgrayanāntra (Vāj.).	...	.....	4	11	.....	Do.
389	Apainikādhāna...	...	Nīlakaṇṭha ...	20	5	50	Do.
390	Aptoryāmasāstrāni	...	.....	31	9	32	Incomplete.
391	Āgrayaṇayoga (Baudhāyana).	...	Deviraghana...	8	10	1690	Complete.
392	Āyasastra and Praṇigasastra	...	.....	2	9	.....	Do.
393	Evayānaruchelhastra	...	.....	7	8	.....	Do.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each line.	Age Saka.	Remarks.
394	Aikāhikachāturmāsya (Mādhyandina).	.....	11	7	44	.....	Complete.
395	Kāmyeshṭiprayoga (Hiranyadeva, son of Nārāyaṇa).	Mahādeva, son of Nārāyaṇa.	29	8	48	.....	Do.
396	Kāmyeshṭi (Hiranyakeśin) ...	Do. ...	43	8	24	.. ..	Do.
397	Gopālakārikā on the Soma sacrifice.	Gopāla ...	15	9	34	.....	Do.
398	Chāturmāsyaṇḍayoga (of the Vājasaneyins).	.....	52	12	26	.....	Do.
399	Chāturmāsya (Hiranyakeśin) ...	.....	56	9	39	.....	Do.
400	Chāturmāsyaṇḍayoga (Śvalāyanānusārin).	.....	18	10	40	1696	Do.
401	Jyotiṣṭomaśastrīni ...	.....	16	6	36	.....	Incomplete.
402	Jyotiṣṭomasamsthā ...	.....	17	11	32	.....	Stray leaves.
403	Darsapūrnimāṣaprayoga (Baudhāyanānusārin).	.....	74	9	34	1709	Complete.

CLASS II.—VEDĀNGAS AND SACRIFICIAL MANUALS—continued.

(b).—Sacrificial Manuals—continued.

404	The same	...	Govindasheha...	30	11	40	Do.
405	The same (Ātharvāna)	...	.....	80	7	24	Do.
406	Darsapūrnāmāśrāyaścittāni (from Hiranyakeśisūtra prayo- garatna).	...	Mahādeva Soma- yajin.	52	9	35	Do.
407	Darsapūrnāmāśrāyaścittāni (Ātharvaveda, Kausikasūtra).	...	.....	9	8	22	Do.
408	Darsapūrnāmāśrāyaścittāni (Āśvalāyanaśrāya).	...	.....	16	9	36	Do.
409	The same	...	.....	19	8	22	Do.
410	The same	...	.....	16	8	31	Do.
411	Devayanabrahmāpāṇi (Vāj.)	...	.....	2	7	42	Do.
412	Nakshatrasatrasa (Baudhayanokta)	...	.....	26	5	33	Do.
413	Nakshatrasatrasa (Baudhayanokta)	...	.....	16	12	26	Do.
414	Nakshatreshthi	...	.....	2	8	24	Incomplete.
415	Nakshatrasatreshthi prayoga	...	Ananta, son of Apadeva.	8	6	30	Only Kritikeshti.
416	Nirādhapāśubandhamaitrāvara- naprayoga (Āśvalāyanashrāya)	...	.....	4	10	31	Complete.
417	Neshitritras prayoga (Āśvalāya- nānusārīn).	...	.....	5	8	32	Do.
418	Purvanirāya (from Dharma- sindha).	...	.....	11	5	42	Incomplete.
419	Parvanirāya	...	Martī	18	5	48	Do.
420	The same	...	Do.	40	5	37	Complete.
421	Pavitreshthi (Yajamāna) of the Vajasaneyina.	...	.....	4	5	42	Incomplete.
422	Pavitreshthi (Vāj.)	...	.....	14	6	30	Complete.
423	Pavitreshthi (Baudhānyanīya)	...	.....	6	10	32	Do.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age S'ika.	Remarks.
CLASS II.—VEDĀNGAS AND SACRIFICIAL MANUALS—continued.							
(b)— <i>Sacrificial Manuals</i> —continued.							
424	Paśubandha (Nirādhā), the whole	.....	53	7	24	.....	First leaf wanting.
425	Prayoga of (Vāj).	.....	2	8	24	.....	Complete
426	Putrakāmyashtī (Vāj.) ...	.....	7	9	32	.....	Do.
427	Pottitvaprayoga ...	.....	20	10	38	1625	Incomplete.
428	Prāyascittapradīpa ...	.....	93	10	46	...	Complete.
429	The same (Bandhāyanakaśārin).	.....	41	8	32	1622	Li. 1—4 wanting.
430	Prāyascittāni Śūnānyāni (Apastambākaśārin).	.....	24	10	32	1698	Complete.
431	Prāyascittāni (Hiranyakeśid-troktāni).	Gaṇeśasomayājñ.	47	10	31	1599	Do.
432	Prāyascittāni (Kīraṇya.) Agni-horasaṁbandhinī.	Mahādevasaoma-yājñ.	4	12	21	.....	Incomplete.
433	Bādhmanāyachhemiśprayoga (Āpalaṇyakaśārin).	.....	4	8	42	.....	Complete.
434	Mrigśrośhī (Ādhivaryya, Vāj.)	.....	5	6	37	.....	Do.
435	Mṛgśrośhī (Bandhāyanakaśārin).	.....	5	6	37	.....	Do.

435	Mritapatnikādhana ...	Dhanurjaya Lallopākhyā.	7	6	46	....	Do.
436	Maitravarunaprayoga and Some, Śvalīyanaśūtrina)	.....	21	8	33	....	Do.
437	The same (Some, Śśr.)	.....	8	10	31	....	Incomplete.
438	The same (Pañca, Śśr.)	.....	6	13	28	1679	Complete.
439	Maitravarunāśāstrāḥ (Agnisho- ma.)	.....	6	8	24	....	Do.
440	Parvāśāstrāni ...	.....	28	9	32	....	Do.
441	Vājapeyandgātrāprayoga ...	.....	18	11	29	....	Do.
442	Vājapeyasarvaprishthapūryā- mandgātrāprayoga.	Goradhana ...	50	10	36	1694	Do.
443	Shodāśāstra ...	.....	5	9	24	Snāh 1827	Do.
444	The same ...	.....	4	10	28	1718	Do.
445	Sarvatomukhaugātrāprayoga...	Tripāthi, son of Devastara.	39	10	22	....	Do.
446	Śyamiprātaraṅghihotmbhoma (Vāj.)	.....	6	5	36	....	Do.
447	The same (Vāj.)	.....	10	6	26	....	Do.
448	Sāvanprishtheshti (Vājasaneyā- dhivaryava).	.....	6	6	46	....	Incomplete.
449	Somaṇḍaprayoga, Hiranyakeśin ...	.....	73	11	42	1618	Complete.
450	Svargadvāreshṭisātrāprayoga ...	Dhanurjaya ...	20	5	40	1753	Do.
451	The same (Baudhāyanānusūtrīyā- dhivaryava, Hantura-sūmānya.)	Do. ...	7	14	48	1778	Do.
452	Hanturaṇḍipati ...	Jagannātha ...	36	11	40	....	Incomplete.
453	Adityabrahmayastotra ...	... Vyāsa ...	18	11	24	....	Complete.

CLASS III.—ITIHĀSAS, PURĀṆAS, MĀHĀTMYAS AND STOTRAS.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age S'aka.	Remarks.
CLASS III.—Itihāsas, Purāṇas, Mātṛmyas and Stotras—continued.							
454	Ādityahridayastotra ...	Vyāsa...	27	10	18	.....	Complete.
455	Rishipañchamīvrata-kathā ...	.....	14	7	18	.....	The first leaf and a few at the end wanting.
456	Kāśikhaṇḍa ...	Vyāsa...	262	17	48	Saṁvat 1829	Complete.
457	The same with a commentary ...	Com. by Rāmānanda.	101	14	38	.....	Incomplete.
458	Gaṅgāśalasannānastotra ...	.....	4	18	54	.....	Complete.
459	Gayānābātmya ...	Vyāsa...	38	10	31	.....	Do.
460	Garudapurāṇa, Pretakalpa ...	.....	59	13	34	1745	Do.
461	Gāyatrīpañcāṅgāni ...	.....	44	9	18	.....	Incomplete.
462	Gurugītā ...	.....	23	6	20	.....	Complete.
463	The same ...	.....	28	7	19	.....	Do.
464	Nṛsiṃhapurāṇa ...	.....	47	10	45	.....	Incomplete.
465	Nṛsiṃhasaśasannānastotra ...	.....	4	19	57	.....	Complete.
466	Pāṇḍavagītāstotra ...	.....	5	18	53	.....	Do.
467	Prajñānukūṇḍachandrikā from Brahmāṇḍapurāṇa.	Vyāsa...	255	9	38	.....	Do.

			37	7	18	Sana (Hijra?) 1140	From the Atharvaveda. Leaves 28—35 wanting.
468	Pratyāṅgīrasaśraṇānustotra...	.....					
469	Pratyāṅgīśāhātmya ...	.....	5	19	56	..	From the Matsyapurāna. Incomplete.
470	Brahmottaraṅkhaṇḍa. Chs. I—XXII.	.....	120	9	35	.....	From the Skandapurāna. Complete.
471	Do, do.	.....	163	10	19	1654	From the Skandapurāna. Complete.
472	Mallārikaracā ...	.....	2	10	57	.....	Complete. From the Skandapurāna.
473	Mallārinābātmya ...	.....	14	14	50	.....	Incomplete. From the Brahmanāṇḍapurāna.
474	Mallārisaśraṇānustotra ...	.....	31	7	17	.....	Complete. From the Padmapurāna.
475	Mudgālapurāṇa ...	.....	82	26	32	.....	Khaṇḍa I and Khaṇḍa V. (incomplete).
476	Mudgālapurāṇastotra ...	.....	1	12	39	.....	Complete. From the Skandapurāna.
477	Mokṣashakti...	.....	38	16	36	.....	Incomplete. From the Bhārata.
478	Rāmāyaṇaśraṇānustotra ...	.....	2	23	65	.....	Complete. From the Padmapurāna.
479	Rāṅgānābātmya ...	.....	85	10	42	.....	Incomplete.
480	Rāṅgāśaśraṇānustotra ...	.....	15	9	24	.....	Complete.
481	Rāṅgāśaśraṇānustotra ...	.....	6	15	56	.....	Do. From the Brahmanāṇḍapurāna.
482	Rāṅgāśaśraṇānustotra ...	.....	5	9	24	.....	Complete.

293

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age S'aka	Remarks.
CLASS III.—ITHĪSĪS, PURĀNAS, MĀHĀTHYAS AND STOTRAS—continued.							
483	Vishnu, Apāmāṇastotra in honour of.	.....	2	20	43	.....	Complete.
484	Vaiśākhmāhātmya ...	.....	113	10	26	1709	First leaf wanting. From the Skanda- purāṇa.
485	Do. ...	.....	26	15	45	.....	Incomplete. From the Skandapurāṇa.
486	Sṛṅkarach ...	.....	2	14	58	.....	Complete. From the Skandapurāṇa.
487	Do. ...	.....	10	7	24	.....	Incomplete. From the Skandapurāṇa.
488	Sivasahasranāmastotra ...	.....	18	16	50	.....	Complete. From the Skandapurāṇa.
489	Sivastotra ...	.....	5	7	16	.....	Complete. From the Bhārata.
490	Saptakāṭī, a Commentary on ...	.....	32	17	67	.....	Complete. Some leaves torn.
491	Īmāśāśmāhātmya ...	.....	15	10	20	.....	Complete. From the Bhaviṣyastpurāṇa.

CLASS IV.—DHARMASĀSTRA OR RELIGIOUS AND CIVIL LAW.

		41	8	20	1753	Complete.
492	Āgṇimukha or Āyātanta- prayoga, and Laghūśānti- dakṛprayoga.	.....				Complete.
493	Ājapa Gāyatrī ...	13	8	21	.....	Do.
494	Ādhyāyotsargopākṛma (Vai)...	27	13	22	1718	Do.
495	Do.	10	11	21	.....	Do.
496	Ādhyāyotsargopākṛmaboma ...	2	19	58	.....	Incomplete.
497	Antyaśāntiprayoga ...	54	7	28	.....	Complete.
498	Āśvathothāpāna ...	16	8	27	1690	Do.
499	Do.	7	8	27	.....	Do.
500	Āsthīśuddhi ...	5	10	27	.....	Do.
501	Āsthyuddharana ...	2	7	41	.....	Do.
502	Āchārādīnakaṛoddya ...	35	14	40	.....	Do.
	<i>alias Viśveś- vara.</i>					
503	Āchārāpradīpa ...	42	26	32	.....	Do.
504	Ābhyudayaikāśāddha ...	9	8	48	.....	Do.
505	Do.	4	8	48	.....	Do.
506	Āśvathādhāna and other household rites, a Manual of.	13	13	37	.....	Incomplete.
507	Āśaucha-nirṇaya... ..	64	10	48	.....	Complete.
508	Śaṅkārakaustubha ...	11	9	34	.....	Incomplete.
509	Āśaucha-nirṇaya... ..	46	9	33	1681	Do.
510	Āśvāyana-gṛhyasūtrikā ...	73	10	35	1681	Complete.
	Ābrika ...				Smṛ	Do. Of the Mādhyas.
	son of Chhalā- rindīāyana.				1816	

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Saka.	Remarks.
511	Ahnika according to the Ganta-masātra.	.....	10	11	35	1708	Complete.
512	Ahnika ...	Raghunātha ...	63	8	20	.....	D.
513	Udakaśānti ...	.....	28	10	33	1728	Do.
514	Upanayanaprayoga ...	.....	8	10	21	...	Incomplete.
515	Do. from Saṃskāranirṣiṃha ...	.....	17	8	21	.....	Complete.
516	Saṃskāras up to Upanayana ...	.....	20	9	21	...	Do.
517	Upākarmapramāṇa ...	Bāladikṣhita ...	3	12	26	.....	Do.
518	Rigvedālinikachandrikā ...	Kāśinātha ...	33	9	35	.....	Do.
519	Aurdhvadehikaprakaraṇa ...	.....	32	8	27	1704	Incomplete.
520	Aurdhvadehikavidhi ...	.....	14	10	28	.....	Do.
521	Kanyāgatatōthavidhi ...	.....	24	12	21	.....	Complete.
522	Kāyasthanirṇaya ...	.....	10	22	44	.....	Do.
523	Kālanirṇayachandrikā ...	Divākara ...	14	12	44	.....	Incomplete.
524	Kālanirṇayadīpikāvivaraṇa ...	Nṛsiṃha ...	112	11	22	.....	Do.
525	Kālanirṇayaprakāśa ...	Rāmacandra-bhaṭṭa.	144	11	50	Sam. 1746	Complete.

CLASS IV.—DHARMAŚĀSTRA OF RELIGIOUS AND CIVIL LAW—continued.

626	Kālamādhavakārikā	... with	Mādhava	10	9	32	.....	Do.
627	Kālamādhavakārikā	with	(Gloss by) Vaidyanātha.	54	11	30	1727	Five Prakaraṇas.
628	Kālasiddhanta	...	Chandrasekhara.	27	9	30	.....	Incomplete.
629	Kuṇḍamaṇḍapāsiddhi	with	Viṭṭhaladikahite	57	8	24	.....	Complete.
630	Do.	...	Do.	39	8	30	.....	Incomplete.
631	Kuṇḍasiddhanta	...	.....	5	11	34	Sam. 1816	Do.
632	Keśantasāhskāra, time of, prescribed by Pāṇskara	...	.....	3	8	18	.....	Complete.
633	Kaulasiddhavidhi	...	.....	4	12	31	.....	Do.
634	Gaṇeśarghyadāna	...	.....	2	7	24	.....	Do.
635	Gajākrīṭya	...	.....	18	10	24	.....	Incomplete.
636	Do.	...	Raghunātha	8	10	30	.....	Complete.
637	Garbhādāna, Sāṁskāras from, to Nāṁakaraṇa.	from	.....	9	8	30	.....	Do.
638	Garbhādānasāṁskāra	from	Rishidhva	13	8	26	.....	Do.
639	Sāṁskārabhāskāra (Vaj.)	from	.....	63-143	8	27	1638	Incomplete.
640	Gāyatrīpuraṣṭharṇa	...	.....	4	8	32	1706	Complete.
641	Gotraṇirṇaya	...	Mahādeva Dai- vajia.	9	7	48	.....	Appears incomplete.
642	Gotrapravara	...	.....	5	8	28	.....	Complete.
643	Gomukhaprasava	...	.....	0	6	46	.....	Do.
644	Do. from Prayogadarpāṇa.	...	Kamalākara	23	7	28	1722	Do.
645	Grahayajña	...	.....	18	8	18	.....	Do.
646	Grahayajñapaddhati	...	.....	2	8	32	1725	Do.
647	Jvarasānti	...	.....	3	8	32	1739	Leaf 2 wanting.
648	Do.	...	.....	3	8	32	.....	

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Saka.	Remarks.
CLASS IV.—DHARMAŚĀSTRA OR RELIGIOUS AND CIVIL LAW—continued.							
548	Tīthinirpa	... Bhaṭṭoji. Dik- shita.	42	11	30	.....	Complete.
549	Tīchābhāskara	...	5	18	50	.....	Do.
550	Do.	...	4	20	42	.....	Do.
551	Trinagachchikvartṭha	... Rāmabhaṭṭa	21	9	30	.....	Do.
552	Tvaritarudravādhāna	...	4	8	26	.....	Do.
553	Dānavākyaṅgali	... Dharmati	46	16	66	Sainvat 1539	Do.
554	Dānavidhi	...	12	8	28	.....	Incomplete.
555	Dharmaśāstrasaṅgraha	...	7	33	22	.....	Complete.
556	Do.	...	6	18	52	.....	Do.
557	Dharmaśāstrasaṅgrahaślokaḥ	...	8	19	58	.....	Incomplete.
558	Dharmasindhu	... Bābā Pādhye	275	2	36	.....	Do.
559	Navarātrabavanavidhi	...	3	11	30	.....	Complete.
560	Nityayātrā	...	10	10	27	1702; Sainvat 1837	Do.
561	Nirṇayasindhu	... Kamaṭākara	631	10	37	1581	Do.
562	Nirṇayāmpita	... Śrīyasaṇa	244	9	40	.....	Do.

563	Nūtanamūrtipratishṭhā	....	16	8	26	.....	Do.
564	Pañcha Mahāvājūh	....	4	8	27	1739	Do.
565	Pañchāṅgarudraṇyāsah	....	20	7	29	....	Incomplete.
566	Pañchāṅgarudraṇyāsa, Japa and Homa.	....	13	9	35	.....	Complete.
567	Parabrahmajñāniraya	....	19	12	32	.....	Do.
568	Pallipātana	....	3	12	33	....	Do.
569	Paravānāhomavidhi	....	10	10	32	.....	Do.
570	Pikayañja, Grihāgnyādhana- paddhati with, from Prayoga- paddhanti.	Gangādhara ...	42	12	44	1672	Do.
571	Pālāśavilhi	....	4	6	21	.....	Do.
572	Panyāhavāchana	....	10	5	18	.....	Incomplete.
573	Panyāhavāchanaḥprayoga	....	12	11	29	.....	Do.
574	Puttalatavidhi	....	20	9	28	.....	Complete.
575	Pratishṭhādarpaṇa	Padmanābha ...	69	9	30	1706	Do.
576	Prayogadarpaṇa	Do. ...	34	6	42	.....	Incomplete.
577	Prayogapaddhati	Peñjalla Jñān- gaya.	105	9	30	.....	Do. Leaves 7—11 wanting.
578	Pratyachittanainikāpa	....	4	7	26	.....	Incomplete.
579	Pretāpika	Gopinātha ...	78	9	25	1720	Complete.
580	Bahirmātrikā	....	6	8	22	.....	Do.
581	Brahmayajña of the Rīgvedins.	....	2	14	50	.....	Do.
582	Bhūtasūcthi	....	2	19	58	.....	Do.
583	Do. and other Prakaraṇas.	....	6	15	29	1692	Do.
584	Mantrapushpājali	....	2	8	20	.....	Do.
585	Mahānyāsa	....	16	7	17	1676	Do.
586	Maharudrapaddhati	....	15	6	17	.....	Incomplete.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Saka.	Remarks.
CLASS IV.—DHARMAŚĀSTRA OR RELIGIOUS AND CIVIL LAW—continued.							
587	Mahāyānaprayoga ...	.....	28	7	16	.....	Complete.
588	Mitākṣarā—Chapter I.	Vijñāneśvara ..	100	11	32	.....	Do.
589	Do. —Chapter II.	Do. ...	185	11	36	1572	Do.
590	Mūlaśānti ...	.....	28	5	40	.....	Incomplete.
591	Rajodarśanaśānti ...	.....	5	11	25	1761	Complete.
592	Varadachaturthivratā ...	.....	6	12	44	.....	Incomplete.
593	Vāpyutsarga ...	.....	15	10	30	.....	Complete.
594	Vāmanadvādaśī and other Vratas	.....	38	11	32	1745	Do.
595	Vāstuprayoga ...	.....	21	7	24	1657	Do.
596	Vāstūśānti ...	.....	12	7	23	1655	Do.
597	Viśvāmītrakaṇṭha ...	.....	129	9	36	.....	Incomplete.
598	Viśveśvari ...	Viśveśvara ...	36	10	30	.....	Do.
599	Vratarāja ...	Viśvaśānta ...	500	10	44	.....	Complete.
600	Sālakarmapaddhati ...	Deivejña.	37	9	28	.....	Do.
601	Sāligramaparikṣā ...	.....	10	16	50	.....	Do.
602	Śrāvānavādāśī ...	.....	6	10	32	.....	Incomplete.
603	Śravaṇākarmaṇ and others (according to the Hiranyakeśiśāstra)	Gopīnātha Dikṣita.	13	10	32	1728	Complete.

604	S'rāddhaprayoga ...	...	.....	30	9	6	25	Do.	Do.
605	S'rāvanaprayoga ...	...	.....	33	10	20	52	Do.	Do.
606	Do.	...	.....	30	7	10	29	Do.	Do.
607	S'rīdharapaddhati up to the Avasāyaprayaschūta.	...	S'rīdhara	13	12	10	32	Do.	Do.
608	Shadgrahasānti ...	...	.....	6	6	...	46	First leaf wanting.	First leaf wanting.
609	Samdhyābhāshya ...	...	.....	19	20	...	30	Incomplete.	Incomplete.
610	Samnyāsavidhi ...	...	.....	11	10	...	20	Do.	Do.
611	Do.	...	.....	11	10	...	30	Complete.	Complete.
612	Samskāranirṇaya ...	...	Nandapāṇḍita	25	12	...	46	Do.	Do.
613	Samskārapaddhati	...	Gaṅgādhara	30	10	...	30	Do.	Do.
614	Do.	...	Do.	40	9	...	20	Do.	Do.
615	Samskāramuktāvali	...	Tānapāṭhaka	122	9	...	30	Complete.	Complete.
616	Sarvotobhadra and Godāna	...	.....	9	10	...	30	Do.	Do.
617	Sarvotobhadra	...	.....	8	9	...	29	Do.	Do.
618	Do. and Līngatobhadra.	...	.....	8	9	...	20	Do.	Do.
619	Sarvotobhadrahoma	...	.....	5	11	...	30	A very small portion wanting.	A very small portion wanting.
620	Do.	...	.....	8	7	...	26	Complete.	Complete.
621	Sarvaprayaschīta...	...	.....	12	10	...	20	Do.	Do.
622	Sāpīḍyanirṇaya ...	...	.....	14	9	...	23	Do.	Do.
623	Smārtaśāstrasāṅgraha	...	Gaṅgādhara	59	10	...	38	1608, Smārta 1803.	Ll. 1-16, 19 and 62-65 wanting.
624	Svābhāra and Smākalpa	...	.....	12	12	...	26	Complete.	Complete.
625	Kenātri, Smākalpa from	...	.....	3	10	...	26	Do.	Do.
626	Kamārasambhava with a commentary.	...	CLASS V.—POEMS, PARTS, FABLES, &c. Kālidāsa; Mallinātha.	77	13	...	34	Cantos I—V.	Cantos I—V.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age, S'aka.	Remarks.
CLASS V.—POEMS, PLAYS, FABLES, &c.—continued.							
627	Kṛṣṇanakaṣṇamṛita	... Līlāsuka ...	9	18	52	.....	Complete.
628	Do.	Do.	10	19	52	.....	Do.
629	Godāhara	...	11	8	27	1773	Do.
630	Do.	... Kṛṣṇaśaraṅga-dikṣita.	2	19	56	.....	Do.
631	Ghatakharpura	... Kālidāsa ...	6	0	16	.....	Do.
632	Do. with a commentary.	.....	6	13	37	.....	Do.
633	Do.	... Kālidāsa ; O. ...	9	10	39	.....	Do.
634	Navaratnamālā	... Saṅkarācārya.	1	18	56	.....	Do.
635	Naishadhakāvya	... Śrīharsha ...	16	18	55	.....	Cantos I—V.
636	Do. with a commentary.	Do. ; Nārāyaṇa.	889	9	48	.....	Cantos VI—XXI.
637	Pāñchatantra	.....	46	11	48	.....	Incomplete.
638	Padyaprasādañjali or Vishṇu-sahasranāmastotra.	Gambhīra bharati.	4	19	60	.....	Two Manjaris and a portion of the 3rd.
639	Pāṇḍīkesastuti	... Saṅkarācārya.	2	15	60	.....	Complete.
640	Prasnottarāmālā	... Śuka.	4	8	26	.....	Do.
641	Prasnottarāmālīkā	... Saṅkarācārya.	5	13	17	.....	Do.
642	Bhavanāṅgalastotia	.....	2	19	52	.....	Do.

First complete; second incomplete.
Complete.
Do.
Do.
Do.
Chapters I-VIII.
Incomplete.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

37
31
32
41
62
27
65
30

13
9
11
12
18
12
12
9

28
25
15
6
1
32
10
12

Bhartribari ...
Satakas.
Bhāminivāsa ...
Jagunnātha ...
Mahimānā stotra, Commentary
on.
Mudgala's Āryās ...
Kālidāsa ...
Laghustava ...
Vīṇarantī ...
Viddhachakrākya ...
Hanumannāṭaka ...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

CLASS VI.—VĀSARANA OR GRAMMAR.

Saṁdhi prākaraṇa
wanting.
Incomplete.
Complete.
Do.
Do.
Up to Sabanta and a
portion of Tinanta.
Incomplete.
Complete.
Incomplete.
Do.
Do.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

23
28
33
38
32
21
63
64
49
47
72

9
7
9
10
11
8
9
9
14
13
12

255
24
73
66
232
50
Tā, 57
Vaid, 29
Sādh, 16
8
Sāh, 113
Tā, 23

Anubhūtiśvarā.
pāchārya.
Bhāskara
Komalabhaṭṭa
Varadarāja
Do.
Bhaṭṭoji Di-
kshita.
Do.
Haridīkshita.

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

661 Rājasekharatapanakriyā

662 Do.

663 Paribhāṣabhāskara

664 Bhāṣanāśra

665 Madhyamakamudrā

666 Do.

667 Manoranā

668 Vāṇikī from Siddhānta Kau-

669 Sāddarāṭna

...

...

...

...

...

...

...

...

...

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age S'aka.	Remarks.
CLASS VII.—KOSAS OR LEXICONS.							
660	Anekārthadhvanimūjari ...	.....	8	11	46	.....	Incomplete.
661	Mātrikānighanṭa ...	.....	1	22	72	.....	Complete.
CLASS VIII.—POETICS AND METRICS.							
662	Rasamūjari-parimala, a commentary on Rasamūjari.	.....	67	12	40	.....	Do.
663	Subodhinī, a commentary on S'rutabodha.	.....	18	8	32	.....	Do.
CLASS IX.—YOGA.							
664	Rājayoga ...	.....	29	6	29	Saṁvat 1867.	Do.
665	Haṭhapradīpikā ...	.....	33	10	30	.....	Do.

CLASS X.—Mīmāṃsā.

666	Piṣṭapastaṁmīmāṃsā ...	Nārāyaṇapaṇḍi- tā.	20	10	29	.....	Do.
667	Brahmīmāṃsā ...	Saṅkara ...	18	13	31	.....	Incomplete.

CLASS XI.—VEDĀNTA AND OTHER THEOSOPHIC SYSTEMS.

(a).—*Saṅkarācārya's Advaita.*

668	Drīdasamahrākyaṇvli	.....	31	13	36	.....	Complete.
669	Panchikaraṇa ...	.....	13	11	21	.....	In Sanskrit and Marā- thi.
670	Yogasūtrībhāṣātrivaraṇa and Vajrasūchyupaniṣad.	Mahākara; O..	12	21	52	.....	The former incomplete.
671	Vedāntasūtrabhāṣya with Rat- naprabhā.	Saṅkara; Go- vindānanda.	77	15	46	.....	Ch. I. pāda I.
672	Sarvasāra ...	.....	8	8	24	.....	Incomplete.
673	Do. ...	.....	11	24	38	.....	Complete.
674	Subodhini, a commentary on the Bhagavadgītā.	.....	61	18	58	.....	Incomplete at the end.

(c).—*Madhva's or Dvaita.*

675	Gītābhāṣya ...	Ānandatīrtha...	18	11	33	.....	Chs. I. and II.
676	Gītāṭkā ...	Vidyādhiraṇa...	121	14	33	.....	Up to the 20th stanza of Chapter XVI.
677	Venkateśasahasraṁamṭkā	Pupil of Satya- vijaya.	45	15	36	.....	Incomplete.
678	Vedāntasūtrabhāṣya	Ānandatīrtha...	42	16	48	.....	Do.

APPENDIX II.—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age, S'aka.	Remarks.
-----	---------------	---------	---------	----------------------------	------------------------------	-------------	----------

CLASS XI.—VEDĀNTA AND OTHER THEOSOPHIC SYSTEMS—continued.

(c).—Miscellaneous *Vaiṣṇavism*.

679 | Bhaktiratnāvalī ... | ..... | 26 | 8 | 37 | ..... | Complete.

(g).—General.

680 | Yājñavalkyaśāstra ... | ..... | 8 | 19 | 52 | ..... | Incomplete.

CLASS XII.—NYĀYA AND VAIŚEṢIKA.

681 Gādadhara ...	Gādadhara ...	300	12	48	.....	Up to Vyāptivāda. Incomplete.
682 Tarkasamgraha ...	Annanābhāṣa ...	7	11	24	.....	Complete.
683 Tarkadīpikā ...	Do. ...	18	11	42	.....	Do.
684 Nyāyasiddhāntamūlī ...	Jānakīnātha ...	38	9	50	Saṅgāt 1771.	Do.
685 Pakṣatātvavāda ...	.....	22	12	36	.....	Do.
686 Bhavānand ...	Bhāvānanda ...	121	11	40	.....	Incomplete

687	Do. — Arayana	...	70	15	66	.....	Complete.
688	Do. — Hetvābhāsa	...	52	15	61	.....	Incomplete.
689	Bhavinandiprakāsa	...	324	14	42	.....	As far as the Vyāpti- vāda. Some leaves wanting.
690	Do.	...	101	10	41	.....	Incomplete.
691	Do.	...	121 61	13	38	.....	Do.
692	Muktāvalī	...	59 40-67 51 31	9 12 12 10	44 42 48 50	.....	{ Four incomplete ma- nscripts.
693	Vāyupratyakṣharāda	...	7	8	52	.....	Complete.
694	Vyūtpattivāda	...	151	11	48	1732	Do.
695	Sāpiapadārthī	...	10	10	30	.....	Do.

CLASS XIII.—JYOTISHA OR ASTRONOMY, ASTROLOGY AND DIVINATION.

696	A Karapagrantha...	...	12	9	37	.....	Incomplete.
697	Kirapāvalī	...	197	9	40	.....	Complete.
698	Koṣavapaddhanti, Illustrative calculations of.	...	48	11	32	.....	Incomplete.
699	Godhulavichitra	...	4	7	13	.....	Complete.
700	Grahakantaka with a commen- tary.	...	48	13	40	1500	Do.
701	Jātakaśāndrikā	...	39	9	21	Saṃvat 1803	Do.
702	Jyotiṣagrantha	...	21	10	36	.....	Incomplete at the beginning and the end.

APPENDIX II.—continued.

No	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age, Saka.	Remarks.
XIII.—JYOTISHA OR ASTRONOMY, ASTROLOGY AND DIVINATION—continued.							
703	Jyotishasāgara ...	.....	113	5	19	.....	Incomplete.
704	Do. ...	.....	71	10	16	.....	Do.
705	Tithichakra ...	.....	15	14	31	.....	Do.
706	Pañchāṅgasāmī ...	.....	34	7	38	.....	Do.
707	Paranavajaya—Svarodaya ...	.....	19	11	30	.....	Complete.
708	Pārāśarīyātakavyākhyā ...	.....	11	9	28	1774	Do.
709	Prasambhairava ...	.....	15	11	32	1741	Do.
710	Phārasiprakāśa ...	Vedāngarāja ...	66	10	21	.....	Incomplete.
711	Buddhivilāsa ...	.....	21	6	24	.....	Two incomplete copies.
712	Bhavanakosa ...	Guṇarāmanā ...	66	9	22	.....	Complete.
713	Muhūrtachintāmaṇi ...	Daivañjārāma ...	11	10	32	.....	Do.
714	Do. ...	Do. ...	32	12	34	.....	Do.
715	Muhūrtatattvaṭikā ...	Kesava ...	41	11	30	.....	Incomplete.
716	Muhūrtadipaka ...	Mahādeva ...	46	10	36	.....	Complete.
717	Muhūrtamārtanda ...	Nārāyaṇa ...	11	10	25	.....	Do.
718	Muhūrtamārtandaṭikā ...	Do. ...	20	12	32	1677	Incomplete.
719	Muhūrtamuktāvalī ...	Srīkaṇṭhāchārya.	60	10	30	1728	Complete.
			10	7	20		

720	Ramalaśāstra	...	Chintāmani	10	18	58	Do.
721	Līlāvati	...	.....	51	8	32	Incomplete.
722	Vivāhavinīśāstra	...	Kesaradaivajñā	22	9	35	Complete.
723	Śighrabodha	...	Kāśmātha	36	8	36	Do.
724	Śatpāñcāśikā	...	Prihuyasason of Varāhami- hira.	10	9	24	Do.
725	Samarasātra	...	.....	10	9	40	Incomplete.
726	Samarasātrikā	...	Rāmachandra; his younger brother Bha- rata.	22	14	48	Complete.
727	Sāmudrika	...	.....	1	15	60	Incomplete.

CLASS XV.—TĀNTRIKA LITERATURE.

728	Kālikarāja	...	.....	2	24	41	Complete.
729	Khaḍgamālāstotra	...	.....	6	10	21	Do. From Rudrayā- mala.
730	Mantrachandrikā	...	Janārḍhana	89	12	28	Do.
731	Rāmatrimsannāmasotra	...	.....	2	24	50	Do. From Rudrayā- mala.
732	Laṅgupādhati	...	Vidyānanda- nātha.	29	9	13	Do.
733	Vanadurgāprayerga	...	.....	29	11	40	Do
734	Varivasyarāhasya	...	Bhāskaraṇḍa	54	11	40	Do.
735	Sābaratantra	...	.....	27	9	38	Do
736	Śradhātīlakaṭikā	...	.....	45	17	45	Incomplete.
737	Śvarnākāśanabhairavī	...	.....	5	8	40	Complete

APPENDIX III.

A. *Pramāṇamañjarī.*

प्रमाणमञ्जरी.

Beg.—हेतवे जगतामेव संसारार्णवसेतवे । प्रभवे सर्वविद्यानां शम्भवे गुरवे नमः ॥

End.—नाकाशे व्यभिचारस्तस्यापि तथा साधनात् । इति तार्किकसर्वदेवसूरिणा विरचितायां
प्रमाणमञ्जर्यामभावपदार्थः समाप्तः ॥

प्रमाणमञ्जरीटीका

Beg.—नत्वा हरिपदं मत्वा गुरोरर्थं च यत्नतः । प्रमाणमञ्जरीटीका बलभद्रेण तन्यते ॥ १ ॥

End.—यन्मिश्रबलभद्रेण निरटङ्कीह किंचन । तच्छ्रोत्रयन्तु सुधियः साशसारविवेचकाः ॥

B. *Prākṛitaprakriyāvṛitti.*

प्राकृतप्रोक्त्यावृत्ति.

Beg.—यस्यक्रम[नमः]स्कारः सारसौख्याविधायकः।

सश्राविश्वविभूती[भुजो]यासमसि नितमां मम॥

सिद्धहैमाष्टमाध्याये प्रोक्तं प्राकृतवक्ष्यम् ।

क्रियते दृष्टिका तथा नाम्ना व्युत्पत्तिदीपिका ॥

End.—इति वृद्धतपागच्छे श्री ९ सौभाग्यसागरसूरिशिष्येण हर्षकुलपण्डितवचःप्राप्तप्रयो-
गरहस्येन उदयसौभाग्यगणिना लिखितायां हैमप्राकृतवृत्तिदृष्टिकायां व्युत्पत्तिदीपि-
काभिधानायां सर्वप्रयोगविशेषव्युत्पत्तिप्रकाशायामनुर्थः पादः समर्थितः ॥

C. *Kīrtikaumudī.*

कीर्तिकौमुदी.

By Gūnjareśvara-Pāṇḍita Someśvara.

Date.—विक्रमनो गिरिगगनस्मरशरविधुसंख्यकस्तरे बहति ।

स्वपरोपकारकृतये लिप्यकारि मृमक्षुणा ॥ १ ॥ श्रीपति पत्तननगरे

D. *Gurvācalī.*

गुर्वावली.

Beg.—तिरिमन्तो मुहुरेउ गुरुपरिपाटीइ आगओसन्तो ।

पञ्जोसवणाकप्पो वाइज्जइ तेण तं बुच्छं ॥

तिरिविजयसेणसूचमुहेहि वेगसाहुवगोहि ।

परिकलिओ पुहपितले पिहरन्तो जयउ जगवन्धू ॥

E. *Seshasāṅgraha*.

शेषसंग्रहः

Beg.--प्रणिपत्यार्हतः सिद्धसाङ्गशब्दानुशासनः । शेष(पा)ह्यनाममायाया नामानि प्रतनो-
भ्यदं । निर्वाणेस्याह्यति भावः ।

End —इयन्त इति संख्यानां निपातानां न विशते । प्रयोजनवशादेते निपात्यन्ते पदेपदे ॥७॥

F. a. *Mitabhdshīpi*.

मितभाषिणी.

Beg.—वेदान्तविज्ञानमुनिश्रितार्थयोगीश्वरैर्ध्ययमजं विशद्वम ।
उमानुमान्यामधिगम्यमान वन्दे महेशं सदानुप्रवेशम् ॥
विघ्नेशार्दान्ममकृत्य माधवाद्यपसरस्वतो ।
शिवादिस्वरुतेष्टीकां करोति मितभाषिणीम् ॥

End.—गोराट्टदेशोल्लिखिताद्वर्षः सदाकरो दक्षिणभूमिनिष्ठः ।
धिराजते सप्तगिरीन्द्रसानी यत्रास्ति गोकर्णमहाबलेशः ॥
तदेशजन्मा यतिरेकदण्डी सरस्वतीमस्तकमाधवाद्यपः ।
सोऽयं शिवादिस्वरुतेस्वर्पाष्टीकामिमां बालसुखप्रवृत्त्यै ॥

b. *A Commentary on the Saptapadārthi by Bhavarāṇḍyeśvara.*

Beg.—श्रीसप्तमयकरमोचनाशनेकमुकृतवगारिश्रीसर्वज्ञाय । हेतवे जगतामित्यादि ।

End.—श्रीकोटिं स्पष्टार्थः इति श्रीमत्तत्त्वज्ञानार्किकतिलकेन भावावेश्वर(रेण)विरचितसप्तपदार्थी-
टीका समाप्ता.

G. *Kāryakalpalatā*.

कार्यकल्पलता.

श्रीमद्वायडगच्छवारिधिविधोः पादारविन्दद्वये
 येन श्रीजिनदत्तसूरिसुगुरोः शृंगारभृङ्गायितं ।
 स श्वेतांबरपीलिरत्नमयरः श्रीबीरतीर्थकर-
 प्रह्लात्माकृत काव्यकल्पलतिकारवृत्तिं सतां संमतां ॥
 काव्यकल्पलतावृत्तौ समूत्रायामनुष्ठुभां ।
 त्रिसहस्री त्रिशती च सप्तपंचाशदुत्तरा ॥
 पंचत्राणसमुद्भूते विक्रमवत्सरे ।
 पौपस्य प्रतिपदायां तिथौ पक्षे सितेतरं ॥

H. *Kumārāpālacharita.*

कुमारपालचरितम् ।

Beg.—चिदानन्दैककन्दाय नमस्तस्मै परात्मने ।

सिद्धश्री रमते यस्मिन्हंतीव सरसीरुहे ॥

End.—न पदपदवी नव्या भव्या न वारप विचित्रता

न च शुचिर्लंकार स्कारश्चकास्ति रसोत्र न ।

तदपि चरितं विज्ञायैतत्कुमारमहीभृतः

सुकृततृपया दृश्यं शुद्धं विधाय विशारदैः ॥

श्रीविक्रमनृपाद्विद्विम्बन्वन्देपमजायत ।

ग्रन्थः सप्तत्रिंशतीपदसहस्राप्यनुष्ठुभाप् ॥

* * *

इति कृष्णपीयश्रंजयसिंहसूरैर्विरचिते महाकाव्ये परमाहृतश्रीकुमारपालचरिते श्रीकुमारपालस्वर्ग-
 भगमनवर्णनो नाम दशमः सर्गः ।

J. *Nyāyakandālī, a Commentary on Praśastapôdāchārya's Bhāṣya, by Śrīdhara.*

न्यायकन्दली ।

Beg.—अनादिनिधनं देवं जगत्कारणमीश्वरम् ।

प्रपद्ये सत्यसंकल्पं नित्यविज्ञानविग्रहम् ॥ १ ॥

एकनैकतानमनसो विगतप्रचाराः पश्यन्ति ये कमपि निर्मलमद्वितीयम् ।

ज्ञानात्मने विघटिताखिलबन्धनाय तस्मै नमो भगवते पुरुषोत्तमाय ॥

End.—इति श्रीभट्टश्रीश्रीधरकृतायां न्यायकन्दलीटीकायां समाप्तः ॥

सुवर्णमयसंस्थानरम्या सर्वोत्तरस्थितिः । सुमेरोः शृङ्गावीथीव टीकेयं न्यायकन्दली ॥ १ ॥

अक्षीणानिपक्षेषु ख्यापयन्ती गुणानसौ । परप्राप्तिद्विसिद्धान्तं दलयति न्यायकन्दली ॥ २ ॥

आसीदक्षिणरादायां द्विजानां पुण्यकर्मणाम् । भूरिसृष्टिरिति ग्रामो भूरिश्रेष्ठिजनाश्रयः ॥ ३ ॥

अम्भोराशेरिवैतस्माद्भूव क्षितिचन्द्रमाः । जगदानन्दकृद्वन्द्यो बृहस्पतिरिति द्विजः ॥ ४ ॥

तस्माद्विशुद्धगुणस्त्नमहासमुद्रो विद्यालतासमवलम्बनभूरुहोभूत् ।

स्वच्छाशयो विविधकीर्तिनदीप्रवाहप्रस्पन्दसंपदबलो बलदेवनामा ॥ ५ ॥

तस्याभूद्भूरियशसो विशुद्धकुलसंभवा । अम्भोके(अच्छोके) स्थावितगुणा गुणिनो गृहमेधिनी ॥ ६ ॥

संस्थापः स्थूलकलदो बहुशालो द्विजाश्रयः । ताम्बां श्रीधर इत्युच्चैरधिकम्पद्ममभवत् ॥ ७ ॥

असौ विद्याविदग्धानामसूत श्रवणोच्चिताम् ।

पदपदार्थवितामेनां रुचिरां न्यायकन्दलीम् ॥ ८ ॥

अधिरुदशोत्तरनवशतशाकान्दे न्यायकन्दली रचिता ।

श्रीपाण्डुदासयाचितभट्टश्रीश्रीधरेण्यम् ॥ ९ ॥

एतां लिखित्वा यो न शोधयति यश्च एतस्या उ(अ?)पायं करोति यश्चित्तस्यां
केवलमेव वादमुद्धरति स पञ्चानां महापातकानां फलमभामोति ॥ श्री ॥ शुभं भवतु
श्रीश्रमणसंघस्य ॥ संवत् १४७९ वर्षे प्रोषमासे शुक्लपक्षे ९ लिखितम् ॥

K. Kavirahasya.

कविरहस्यम् ।

- अस्मिन्सप्तमुनेज्योत्स्नापवित्रे दक्षिणापथे ।
कृष्णराज इति द्वापतो राजा साम्राज्यदीक्षितः ॥
- तोलयत्यतुलं शक्त्या यो भारं भुवनेश्वरः ।
कस्तं तुल्यति स्यान्ना राष्ट्रकूटकुलोद्भवम् ॥
- सोमं सुनोति यज्ञेषु सोमवंशविभषणः ।

L. A Historical Work in broken Sanskrit.

ईदृशं नगरं तत्र पत्तनं पुरमुत्तमं ।

वनराजकृतं राज्यं षष्टिवर्षं शुभं पुरे ॥ १० ॥

विक्रमाद्वर्षतो यावत् अष्ट शतानि वर्तते ।

तदोपरि द्वेपट्टी च तावद्राज्यं कृतं सुखं ॥ ११ ॥

वनराजपदे राज्यं कृतं योगराजं शुभं ।

पञ्चत्रिंशतिवर्षाणि कियते राज्यमुत्तमं ॥ १२ ॥

धर्मधुरंधरराजगोत्रालाणं च रक्षक ।

कूपकूपिकातडागं वापीपर्वणि कारिता ॥ १३ ॥

वृक्षवाटिकारम्याणि शुभं देवालयं तथा ।

अन्धानि बहुस्यानानि धर्मकार्याणि कारयेत् ॥ १४ ॥

विक्रमाद्वर्षतो यावत् सप्तानवसुवर्षयोः ।

तदोपरि क्षेमराजं राज्यं कृतं सुखानि च ॥ १५ ॥

पश्चिमदेशे जित्वा च नम्रं एकादशं शुभं ।
 पंचविंशतिवर्षाणि क्षेमेन क्षमसजयो ॥ १६ ॥
 विक्रमाद्वर्षतो यावत् द्वेद्वेच अंकवर्षयो ।
 तावद्वाजानि भोक्तव्यं राज्यं कृत्वा सुखानि च ॥ १७ ॥
 तदोपरि च राज्यानि बाडडाभूयडस्तथा ।
 एकोनत्रिंशतिवर्षं राज्यं कृत्वा सुखानि ॥ १८ ॥
 पश्चिमसागरांतं च मगरेयेनमुत्तमं ।
 सर्वे स्ववशतां कृत्वा यावत् दारावती शुभा ॥ १९ ॥
 तदोपरि च राज्यानि वीरासिंह इति नृप ।
 वर्षपंचविशं राज्यं कर्तव्यं शुभकांक्षिभिः ॥ २० ॥
 केचिदेशान्नराजेन युद्धे जित्वा च तत्क्षणं ।
 गजहपरथं द्रव्यं रत्नानि विविधानि च ॥ २१ ॥
 अस्त्रशस्त्रं वस्त्राणि सर्वे गृण्हाति तत्पर ।
 विक्रमाद्वर्षतो यावत् विधुशरांक ९९१ वर्षयो
 निर्मये राज्यं कृत्वा नि यथा राज्यं युधिष्ठिर ॥ २२ ॥
 तदोपरि च राज्यानि रत्नादित्यो महाबल ।
 वर्षं पंचदशं चैव राज्यं कृत्वा सुखानि च ॥ २३ ॥
 विक्रमाद्वर्षतो यावत् रससप्तांक ९७६ वर्षयो ।
 यथादित्यसप्तो तेज युद्धे च भीमविक्रमा ॥ २४ ॥
 तदोपरि च राज्यानि यथा स्वर्गं च नायक ।
 सामंतसिंहोतिरूपात् विक्रमेण वृकोदर ॥ २५ ॥
 दाने बलिसमो राजा वचनेन युधिष्ठिर ।
 चापीकुपतडागानि बाटिकारमणेषु च ॥ २६ ॥
 विक्रमाद्वर्षतो यावत् विधुनवांक ९९१ वर्षयो ।
 सामंते सप्त वर्षाणि कृत्वा राज्यं सुखानि च ॥
 एते चापोत्कटा राजा राज्यं कृत्वा च पत्तने ॥ २६ ॥
 विक्रमाद्वर्षतो यावत् वसुनवांकवर्षयो ९९८ ।
 मूलराजा तदा स्थाप्य सामंतो भगिनीसुत ॥ २७ ॥
 तस्य माता ली...वती...मूलरा... ।
 वर्षी पंचवर्षाशत् ९९ राज्यं कृत्वा सुखानि च ॥ २८ ॥
 प...मा...व...वत् त्रीणिपंचदशरतथा १०९३ ।
 तदोपरि...चामुडेति महाबली ।
 वर्षत्रयोदशं चैव राज्यं कृत्वा सुखानि च ॥ २९ ॥

विक्रमाद्वर्षतो यावत् रसांगदश स्मृत ॥
 बलराजो महाधीर युद्धे च सिंहविक्रम ।
 रसवर्षं च राज्यानि कर्तव्यं सुमनोहरं ॥३९॥
 तदोपरि च राज्यानि राज्यं रसमासानि च ।
 विक्रमाद्वर्षतो यावत् रसांगदशवर्षयो १०१६॥३९॥
 तदोपरि च राज्यानि वर्षेणकादशस्तथा ।
 मातं षडधिकं चैव राज्यं कृत्वा सुखानि च ॥३९॥
 विक्रमाद्वर्षतो यावत् वसुमनिदशस्मृत १०७८
 भीमराहोमहावीर स्थापितो च महीपति ॥३९॥
 तत्पदे कर्णनृपति...स्थापितो बलवीर ।
 .....पदे सिद्धराजेन रुद्रभक्तिपरायण ॥
 विक्रमाद्वर्षतो यावत् .....प चतु रुद्र..... ।
 राज्यं शुभं कृतो येन जित्वा बहुदेशानि च ॥३९॥
 शिवालयं बहु कृत्वा वापीकूपसरांसि च ।
 सिद्धराममेवे गत्वा सर्वे राजा महीपति ॥३९॥
 राजा च विजयो कृत्वा सप्तदेशानि महीपति ।
 कोटिर्दशार्धचंद्रिंश सुवर्णानि यथाविधि ॥३९॥
 राजाग्नि आनीत द्रव्यं सुवर्णटकशालिना ।
 धनं च प्रेषितो राजा विस्मयं मनसि गत ।
 इदं द्रव्यं कथं कार्यं मंत्रीणां पृच्छती तदा ॥ ४० ॥

॥ राजोवाच ॥

अहो मंत्रीश्वरो राज अहष्टष्टोततशुभ ।
 .....द्रव्यं कर्तव्यं इदं वचनमब्रवीत् ॥ ४२ ॥

॥ मंत्रीश्वरोवाच ॥

राजन् तव महद्भाग्यं कर्तव्यं शुभकर्मसु ।
 तद्भागमहतां कृत्वा जीवा बहुसुखानि च ॥ ४४ ॥
 अनदिहपुरे लो.....ति च ॥
 सरोवरं महादिव्यं कर्तव्यं राजनं तदा ॥ ४५ ॥
 रूपधारो गृहे यत्र दूतो तत्र गृहे गत ॥

॥ दूतोवाच ॥

सूत्रधारो महातेजो राजान स्मरणं कृत ॥ ४६ ॥
 सूत्रधारो लघितेन आगतो राजद्वारयो ।
 शिरेण वचनं कृत्वा राजाग्रे शिर नाभितं ॥ ४७ ॥

॥ सूत्रधारोवाच ॥

राजन किं कामार्थं च कर्तव्यं स्मरणं तव ।

॥ राज्ञोवाच ॥

चिन्तीतमेकं कार्यं च कर्तव्यं तडागं शुभं ॥

नौतनं सरोवराणि कर्तव्यं तव तत्क्षणं ।

शिवालयं सहस्राणि सरत्तृटे च शोभिता ॥ ४९ ॥

मध्ये शिवालयं कृत्वा निर्व्यं पूजां करोति च ।

इदृशं च तडागानि कर्तव्यं सूत्रधारो ॥ ५० ॥

सरत्तृटे दुर्गमेकं नूतनं उत्तमं शुभं ।

इदृशानि च कर्माणि जातं च मम इच्छया ॥ ५१ ॥

॥ सूत्रधारोवाच ॥

उत्तमं कथितं.....चित्तक्षणात् ।

त्रयोदशानि जतनमानि शास्त्रे उक्ता च पूर्वयो ॥ ५२ ॥

तन्मध्ये षोडशकोणं कर्तव्यं शास्त्रमग्नयो ।

सोपानं नवाध्वि च वर्तते तडागं शुभा ॥ ५३ ॥

सप्त रंडानि कृत्वानि कर्तव्ये तडागे शुभे ।

मुखे चतुष्पवापीत्वा सरं शीतलवारिणा ॥ ५४ ॥

दुर्गे च चतुषष्ट्याणि कोष्ठं कृत्वा शुभानि च ॥

तन्मध्ये च पुरोकोष्टा कर्तव्या दीर्घमेव च ॥ ५५ ॥

✽

✽

✽

पंचवर्षे संपूर्णोयं जातं तडागं शुभं ।

यदृशं चित्रितं पत्रं तदृशं कारितं सर ॥ ५६ ॥

त्रिणिशतं पष्ट्याधिकं तडागं च कृतानि च ।

सिद्धक्षेत्रे रुद्रालये कर्तव्यं सर्वतोधिकं ॥ ५७ ॥

ईदृशे बहुकार्याणि कर्तव्यां सिद्धराजयो ।

वीराग्रे कथितं सर्वं वासुदेवे निवेदितं ॥ ५८ ॥

सिद्धरामहात्म्यं शुभं वीरजा श्रवणं कृतं ।

प्रातःकाले सिद्धराग्रे गंतव्या वीरजा जना ॥ ५९ ॥

राजानं कथितं तत्र मम भ्राता सहोदरो ।

सर्वे च बसिता तत्र यत्र नम्रं च पत्तनं ॥ ६० ॥

राजानां वचनं श्रुत्वा वीरो वचनमब्रवीत् ॥

शुभवचनं कथितं यापातं तव संगयो ॥ ६१ ॥

एवं केचिद्विवसानि आयातं नम्रपत्तने ।

बहु धनं तत्र देयानि वस्त्राभरणभूषणं ॥७८॥
 अश्वरभिदेयानि महिषी च तदोपरि ।
 नग्रतो इशानभागे गृहार्थं भूमिदत्तयो ॥७९॥
 वीरजा वासिता तत्र कर्तव्यं गृहमंडनं ।
 पट्टकुलं तत्र कर्तव्या वाणिज्यं च कृतानि च ॥८०॥
 द्वादश वासान तत्राणि रचिता वीरजास्तथा ।
 देवलं तत्र कर्तव्या त्रिपुरेश्वराणां शुभां ॥८१॥
 पंचोदं देवलं कृत्वा वीरजा सर्वे शुभाजना ।
 वासे वासे देवस्थानि कर्तव्या तत्र वीरजा ॥८२॥
 वासुदेवजा जे विप्रा आयातो नग्रपत्तने ।
 तस्यार्थं रचितं तत्र वासमध्ये गृहाणि च ॥८३॥
 पंड्या नाम्ना निवर्तते आचार्या वीरजास्तथा ।
 नग्रमध्ये श्रेष्ठं जातं दश मास इति स्मृत ॥८४॥
 नग्रे बहुप्रतिष्ठानि वीरजानां तत स्मृत ।
 कौशपबहुवस्त्राणि विचित्राणि विविधानि च ॥८५॥

* * *

सिद्धरापदे राजान कुमारपालोभिर्दीपते ।
 तस्य माता रत्नसेना सिद्धरानां भगिनी तत ॥१॥
 निमपराज्यं .....त्वानि एकत्रिंशत् वर्षयो ।
 जिनधर्मप्रवर्तनी दयामार्गप्रवर्तक ॥ २॥
 अश्वारूढं न कर्तव्यं यावच्चातुर्मासं दिनं ।
 वस्त्रपूतं जलं चैव सर्वं प्राणिनां पिवत्त ॥ ३॥
 विक्रमाद्वर्षतो यावत् नंदांकुडुरुवर्षयो ११९९ ।
 चेचस्या .....राजपंचमी सितपक्षके ॥ ४॥

संवत् १२३० वर्षे बालमूलस्थाप्य

संवत् १२३० वर्षे अजयपालस्थाप्य वर्षे ३ राज्य कृतं

संवत् १२३३ वर्षे बालमूलस्थाप्य वर्षे २ राज्य कृतं

संवत् १२३५ वर्षे लघुभीमदेवस्थाप्य वर्षे ६३ राज्य कृतं

संवत् १२९८ वर्षे तिहुंगपालस्थाप्य वर्षे ४ राज्य कृतं

.....व चोलुक्कयवंशे ११ भूपा वर्ष ३४०० मध्ये

[१] ३०२ वर्षे वीसलदेवस्थाप्य वर्षे १८ राज्य कृतं

१० वर्षे अर्जुनदेवस्थाप्य वर्षे १३ राज्य

संवत् १३३३ सागर(रंग)देवस्थाप्य वर्षे २० राज्य कृतं

संवत् १३९३ लघुकर्णस्थाप्य वर्ष ७ राज्यं कृतं
 एवं वर्ष ५८ मध्ये वाघेलान्वये राज्यं कृतं ततः अलाव...
 विसुरत्राण अलावदिननूकटकादिलोथकुं आपु हीदुनू राज्य
 नीगमू तुर्क आण्वा वर्ष ४० ततारघामे राज्य कीर्धू

सं० १३९३ वर्षे उदेषान वर्ष २५ राज्य कृतं
 सं० १४१८ सुरत्राणमुदाफर वर्ष १८ राज्य कृतं
 सं० १४३६ सुरत्राण अहिमुद वर्ष ३२ मास ७ राज्य कृतं दिन ७
 अहिमदावाटवासु

सं० १४६८ सुरत्राण कृतवदिन वर्ष १० मा० ५ दि० ६ न

सं० १४७९ वर्षे सुरत्राण दाउदशाह वर्ष ३६ राज्य कृतं

सं० १५१५ वर्षे माघशुदि १२ मातसा [म]हिमुद

सं० १५६८ मार्गशीर्ष शुदि ४ सुरत्राण मंदाक ....

सं० १५८२ वर्षे सुरत्राण शकंदर दिन ८ राज्य कृतं

सं० १५८२ वर्षे येष्टवदि ५ गुरी पातशाह श्रीमहीमुद मास १ दिन १० राज्य कृतं

सं० १५८२ आषणशुदि २ पातशाह नादर वर्ष वर्ष १० राज्य कृतं तेणि देश घण

पोते कीधा पछे पातसाह हमाउ आण्वा ते मुगल मास ८ गुजराति रहा। पछे बाहादर

आण्वा समुद्रमध्ये ते मृत्यु पांम्यो

सं० १५८३ वर्षे पातसाह महिमुद वर्ष १७ रा. तेने पुनी श्वहरादापिने मारो

सं० १६०० वर्षे पातशाह महिमुद वर्ष १० रा०

सं० १६१७ वर्षे वैशाख शुदि ५ पातसाह मुदाफर स्था० राज्यभेद देशभंग पछे हमाउ-

सूत अक्बर आण्वा १६२४ आण्वा । याणां मुक्तीने पाछा दिली चाल्या १२९ मार्गशीर्ष

शुदि २ वली पातशाह अक्बर आण्वा वर्ष सं० १६८२ माघ शुदि ५

पातशाह शाहांगीर वर्ष २१ राज्य

फ शुदि ७ शाहशां वर्ष ३१ रा०

संवत् १७१४ पातशाह अद(व)रंगजेव राज्य.

M. A. Pattāvali.

श्री विश्वमानशासनश्रीवर्द्धमानस्वामीस्तुक् ॥ तस्य वर्ष ७२ सर्वायुः ॥ पश्चाच्छ्रीवर्द्धमान-
 स्वामिप्ररूपितशुद्धधर्मापराधकानां पञ्चानुक्रमः

१ वीरात् संवत् २ श्रीसुधर्मस्वामी वर्ष २० पट्टधारी गौतमस्वामी १२ वर्ष यावत् आदी

२ नंबूस्वामी केवली ६४(४४?) मणपरमोहपला १० विछेदंवीरात् ६० नवनंदराज्यं वर्ष ११८

३ वीरात् प्रभवः ७० वर्षे निर्वाणः प्रभवस्वामी व० ११

४ वीरात् ९९ सज्यंभवसिद्धः सिज्यंभवस्वामी व० २३ वी० ११५ चंद्रगुप्ति १६४ नृप

५ यशोभद्रसूरी १४८

६ संभूतिविजय १५६

७ भद्रबाहु १७०

८ धूलिभद्र २१५४ पूर्वसंस्थानादिकविच्छेद दूयां

९ श्रीमहागिरिः वीरात् २४५

१० सूहस्तिशिष्यौ सुस्थितमुपनिबुद्धौ कौटिकादिकगण बी. ३७६ वर्षगते कालिकसूरिश्वा-
माचार्यः

११ इंद्रदिनसूरिः ४५३ गर्दीभिलोत्थापककालिकाचार्यः

१२ श्रीदिनसूरिः ४५३ श्री भरुयछे आर्यखपटाचार्यः

१३ श्रीसीहागिरिः ४६७ आर्यमंगुवृद्धवादी पादालेष्ट आचार्यः नीद्धानां वारितः

१४ श्रीवज्रस्वामी ४७० श्रीविक्रमादिसराउभयं सिद्धसेनश्च कल्याणमंदिरकर्ता

१५ वयरसेण ४९६ वज्रस्वामिजन्म ५३३ भृगुगुप्त आ.

१६ श्रीचंद्रसूरिः ५२५ शत्रुंजयछेद हूओ वृद्धदेवसूरिः आख्यातः ५७७ जावहोद्वारः ५८४
गमखैराशिकः संव० ११४१९९७ आर्यरक्षितः ६० शाके राज्ये दिग्वराचार्यः

१७ श्रीसामंतभद्रसूरिः

१८ श्रीदेवसूरिः

१९ प्रद्योतनसूरिः

२० श्रीमानदेवसूरिः

२१ श्रीमानतुंगसूरिः तेन श्रीभक्तावरनमांडणादि कृताः

२२ श्रीवीराचार्यः ६७० सन्नपुरे श्रीवोरः

२३ श्रीजयदेवसूरिः

२४ श्रीदेवाणंदसूरिः

२५ श्रीविक्रमसूरिः

२६ श्रीनरसिंहसूरिः

२७ श्रीसमुद्रसूरिः

२८ श्रीमानदेवसूरिः

२९ श्रीहरिभद्रसूरिः व्रीद्धा मुक्ता १४४४ प्रकरणकर्ता आवश्यवृद्धहृत्तिः ८४ सहस्रकर्ता २२
सहस्री च

३० श्रीविबुधमभसूरिः

३१ श्रीजयानंदसूरिः ॥ नागद्वह(न्हद?)तीर्थ धयउं

क्षपनको जितः अंवातः भूरिमंत्रं लब्धवान्

महान(नि)सीयादिग्रंथकर्ता वीरात् ९९३ चतुर्दश्यां चतुर्मासी कृता पशुपणा कारक
कालिकसूरिः ॥

३२ वीरप्रभसूरिः

- ३३ श्रीपशोदेवसूरिः
 ३४ श्रीविमलचंद्रसूरिः
 ३५ श्रीउदयोतनसूरिः
 ३६ श्रीसर्वदेवसूरिः
 ३७ श्रीपद्मदेवसूरिः
 ३८ उदयप्रभसूरिः
 ३९ श्रीप्रभाजंदसूरिः
 ४० श्रीधर्मचंद्रसूरिः
 ४१ श्रीसुमणचंद्रसूरिः
 ४२ गुणचंद्रसूरिः
 ४३ श्रीविजयप्रभसूरिः
 ४४ नरचंद्रसूरिः
 ४५ श्रीवीरचंद्रसूरिः
 ४६ मुनितिलकसूरिः
 ४७ श्रीजयासिंहसूरिः
 ४८ श्रीआर्यरक्षितसूरिः
 ४९ श्रीविजयसिंहसूरिः
 ५० श्रीधर्मघोषसूरिः
 ५१ महेंद्रसिंहसूरिः
 ५२ श्रीसिंहप्रभसूरिः
 ५३ श्रीअजितसिंहसूरिः
 ५४ देवदसिंहसूरिः
 ५५ श्रीवर्मप्रभसूरिः
 ५६ श्रीसिंहतिलकसूरिः
 ५७ श्रीमहेंद्रप्रभसूरिः
 ५८ श्रीमेरुतुंगसूरीश्वरः
 ५९ श्रीजयकीर्तिसूरिः
 ६० श्रीजयकेसरसूरिः
 ६१ श्रीसिद्धांतसागरसूरिः
 ६२ श्रीभावसागरसूरिः
 ६३ श्रीगुणनिधानसूरिः
 ६४ श्रीधर्ममूर्तिसूरिः
- वीरात् १०९६ वर्षे वृद्धगच्छस्थापना
 ८४ गच्छस्थापना
 श्रीशंखेश्वरशाखायां श्रीनिधिपद्मान्नाये
 विक्रमात् संव. १०८४ खरतरगच्छः
 संव. ११५९ पूर्णिमापक्षः पूर्वं
 मलधारगच्छनाम चंद्रकुलकोटिगणे
 चंद्रगच्छे श्रीअचलगच्छस्थापना शुद्धविधिप्रकाशनात् सं. ११५९
 पारके चित्रावालगच्छतो निर्गता सं. १२८५ तपगच्छमतं पस्तुपालतः
 गच्छस्थापना
 मेरुतुंगव्याकरणजिनपंचकान्यकर्ता महिमा(म)वान्
 चांपानेरपुरे पताई राउल राज्यमान्यं
 सं. १५३२ प्रतिमोत्थापकमतं
 सं. १५८४ आणंदविमलक्रादिमती(तः)
 सं. १६[०?]२ क्रियोद्धारः सं. १५६० पासचंद्रः सं. १५६२
 कटुकमती (तः?)

६९ श्रीकल्याणसागरसूरिः

श्रीमद्विक्रमतः खवाणहुतभुक् ३५० काले मुनींद्रैरसा
वाचीर्णा च चतुर्दशो रविपुगे काञ्चे च ४१२ चैत्रस्थितिः ।
वस्वभ्रात्रकुभिश्च १००८ पौषघमवो वेदाभिर्द्वैस्तथा
राकांकः शशिग्न्यूभास्करभव १२०१ श्वाभुंडको नैष्ठिकः ॥ १ ॥
हुंनंदेद्रियसूत्रकालजनितः ११५९ पक्षोस्ति राकांकितो १५
वेदाभ्राष्टण १२०४ काल अ(ओः?)द्विक्रमवो नंदर्तुकालेऽचलः ११५(६)९ ।
पट्यर्केषु च १२३६ साधुपूर्णम इति व्योमेंद्रियार्के पुनः १२५०
वर्षे त्रिस्तुतिकोऽक्षयं गलरवौ १२८५ गढकिया(य)स्तापसः ॥ २ ॥
नाणाओ बडगच्छो कोरंटगणाओ चित्तवालगणो ।
कुब्जराओ नवगी राया गुरुपुण्णतुल्लाओ ॥१॥ इति वृद्धवादः॥

वीरात् ६० नवमंदरायं

श्रीवीरात् २९१ संप्रतिराजा

श्रीवीरात् ४९३ गर्दभिहोच्छेद्री कालिकसूरिः

श्रीवीरात् ४७० विक्रमादित्यराज्यं सिद्धसेनश्च

विक्रमात् ३८५ बलभीभगः

विक्रमात् ४७७ बलभ्यां सिलादित्यउपरोधेन शत्रुंजयमाहारम्यं धनेश्वरसूरिणा कृतं

विक्रमात् ४१२ चैत्रस्थितिः

विक्रमात् ७३० चतुर्दशीपक्षः विक्रमात् ७३० स्वातिसूरिणा पूर्णमासः

वि० ५२३ वर्षे पर्जुषणा चतुर्थ्यामानीता कालिकसूरिणा पंचमीतः

वि० ५८५ पाकिनीसूनुः हरिभद्रसूरिः ४४४ वैष्णवा नीताः

वि० ८०० वप्पभट्टसूरिर्जन्म ८९५ स्वर्गः आमराजप्रतिबोधकः

वि० ८३८ निनगमंत्रिभार्यया नारंगदेव्या श्रीपत्तने श्रीनारंगण (अत्र गताक्षरा पंक्तिरेका
तदक्षराज्ञानात् लिखिता)

वि० ८०२ वनराजेन पत्तनस्थापना सूरिमंत्रेण शीलगजसूरिणाकारि श्रीपंचाशरपांश्च-
नाथस्य च स्थापना रायविहारे कारिता

वि० १००८ शत्रुंजये जावडसाहेन त्रिविद्वारः श्रीवयरसामिप्रातिमा

वि० १००८ शालास्थितिः

वि० १०९६ वर्षे बटवृक्षे ८४ आचार्यपदानि ततो वृद्धगलः

वि० १०८८ विमलविसहस्रीस्थापना पित्तलममविनं आदिनाथस्य स्थापना

वि० ११०९ नारापल्लीतीर्थं

वि० ११५९ पूर्णिमापक्षः

वि० ११६६ हेमाचार्यस्य सूरिपदं ११९९ कुमारपालराज्यं

- वि० ११९८ जयसिंहकारितरुद्रमालयतत्प्रधानालयव०
 वि० ११९९ कलवर्द्धिग्रामे पार्श्वनाथविंशस्थापना १२०४ चतुर्मुखध्वजारोपः
 वि० ११८८ लुण्णिगवसहीकसोटीविंशस्थापना वस्तुपालेन अर्जुदाचले संपादिता
 वि० १२९८ वस्तुपालस्वर्गभनादनु १० वर्षे तेजपालस्वर्गः
 वि० १२०२ श्रीमालजातीयचंद्रदेवेन श्रीशत्रुंजयमासादः कार्तिक १२५१४
 वि० १२१५ वर्षे(६)त्रयदुर्भिक्षे वसिलंदेराजा नगडुसा १५१ मूल्य
 वि० १२३१ समरसीसाहधनामुगादि विंश स्थापितं
 वि० १२२१ येथडदे
 वि० १२६७ योगिनीपुरादागतेन भुरन्नाणेन जावडस्थापितानिध्वंसस्तदनु विक्रमात्
 १२७१ समराह्वेन शत्रुंजयोद्धारः
 वि० १२६९ वर्षे विमलवंत्री(त्रि)स्थापितपित्तलविंशस्य मुठैभंगे अर्जुदाचले १२७८
 लाला विनडायां विमलवसती शैलमयाविंश
 वि० १२७६ भागसाहमासादः
 वि० १४०४ योगिनीपुरे पिराजसाहराज्ये ४२ वर्षाणि
 वि० १४६३ श्रीशत्रुंजयेदपरपाने तद्विंशतीर्थभेगश्च कृतः
 वि० १४७७ सा. आवागणीयाकेन देवालय १० यात्रा
 वि० १४७९ नाणोटीगोविंदेन श्रीतारंगेऽजितः ९५ऽगुप्रतिष्ठितः
 वि० १४४१ मेरुतुंगसूरिमहिमा
 वि० १४३२ गाडीपार्श्वनाथविंशप्रतिष्ठा अभयसिंहसूरिणा पत्तनेऽवलगणे(?) वो०
 पेताकेन तदनु विक्रमात् १४३६ गोठी मेघाकेन गोडाग्रामे स्थापित स्वाम्ना
 वि० १२४९ भिन्नमालपार्श्वे रत्नपुरवासीसहस्रगणागांधा अदबुदप्रतिमा शत्रुंजये अंच-
 लगच्छे जयसिंहसूरिणा प्र०
 वि० १२३६ महिमदावादीपार्श्वप्रतिष्ठा धर्मघोषसूरिणा
 सिद्धा निगोयजीवा वणस्सई कालपुगल्लवेव ।
 सन्वो लोकाकासो अणंतचक्रं विषागाहि ॥१॥

N. Śrutasābdārthamahānītha(ya)samucchaya.

श्रुतशब्दार्थमहनीय(य)समुच्चयः ।

अंते ।

श्रीयोगेश्वराचार्यस्य शिष्येण मुनिनामुना । सोमेश्वरेण व्यराचे श्रुतशब्दसमुच्चयः ॥

O. Kārikāṭṭkā.

कारिकाटीका ।

आदी ।

वार्तिकारम्भे शिष्टाचारयनुविदधानो मङ्गलं तावत्करोति ॥ विशुद्धोति ।

धत्ते ।

अर्थसामर्थ्यकारितफलं भाष्यकारेण कथ्यत इत्यर्थः ।

P. Prākṛitapadyālaya.

प्राकृतपद्यालयम् ।

सव्वण्णवयणपंकयनिवासिणिं पणमिऊण सुयदेविं ।

धम्माइतिवग्गजुयं सुयणाण सुहासियं बीछं ॥ १ ॥

ओं नमः परमात्मने । प्राकृतसुभाषितावस्थाविद्यालयस्य छाया लिख्यते । तत्र शास्त्रस्यादौ श्वेतांबरशिरोमणिर्जयवल्लभो नाम कविः संस्कृते निःप्रतिभं तथा च शृंगारिणं जनमवलोक्यात्मना संस्कृतपारंगतोपि प्राकृतगाथासंग्रहमिमं चकार । तत्रापि आद्यायां गाथायां विमलप्रोत्सारणाप-
निजसमुचितदेवतां श्रुतदेवतां गाथापूर्वार्धेनोत्तरार्धेन चाभिधेयं ब्रूते । अहं कविः श्रुतदेवतां सरस्वतीं प्रणम्य सुभाषितं वच्मितीति संबधः । किंविशिष्टां श्रुतदेवतां । सव्वण्णवयणपंकयनिवा-
सिणिं । सर्वज्ञो जिनस्तद्दत्तपंकजनिवासिनीं । किंविशिष्टं सुभाषितं । धम्माइतिवग्गजुये । धर्मादिविवर्गयुतं । धर्मार्थकामानां त्रिवर्गः । तेन युतं । इह सुभाषितामिति जातविकवचनं । यथा निष्पन्ना यव इति । तेन सुभाषितानि वच्मितीत्यर्थः । केषां सुयणाण । सुजनानां सज्जनानां विदु-
षामिति यावत् ॥ १ ॥

अययं पाइयकब्बं पाटिउं सोउं च जे ण नानांति ।

कामस्स तत्ततात्तं कुणंति ते कइ ण लज्जंति ॥ २ ॥

ते पुरुषाः कथं न लज्जते । ते क इत्याह । येऽमृतममृतमयं प्राकृतकाव्यं पठितुं श्रोतुं च न जानांति । तत्रापि कायस्य तत्त्ववार्तां कुर्वन्ति ते कथं न लज्जन्ति । अयं भावः । प्राकृतकाव्ययजानानाः कायतत्त्ववार्तां निर्लज्जा एव कुर्वन्ति ते नराः ॥ २ ॥

विविहकइविरइयाणं गाहाणं वरकुलइ घेत्तुणं ।

इयं वज्जालगं विहिणा जयवल्लहं नाम ॥ ३ ॥

विविधकविर्विरचितानां गाथानां वरकुलानि । कोर्थः । गाथावृन्दं गृहीत्वा (रचित्वा) प्रज्ञालयं रचितं विधिना शास्त्रोक्तपकारेण । किंनाम । जयवल्लभं नाय । जयवल्लभं नाय प्राकृतं काव्यमिति ॥ ३ ॥

एकत्थे पत्थावे जेत्य पाटिउजंति पउरगाहाओ ।

ते खलु वज्जालगं वज्जालि य पइइ भणिया ॥ ४ ॥

एकार्थे प्रस्तावेमत्र प्रचुरा गाथाः पठ्यन्ते तत्त्वलु वि(प?)द्यालयं नाम वज्जा इति पद्धति-
भणिता । अथ च प्राकृतवशात्पद्या पद्धतिः । स्रग्भिः पद्धतिः पद्या इत्यमरसिंहः ॥ ४ ॥

एषं वज्रकाणं सत्त्वं जो पढइ अवसरमि सया ।

पाइयकव्वकर्ह सो होहिइ तह कित्ति मतो य ॥ ५ ॥

इदं नि(प?)द्यालयं सर्वं यः पठति अनसरे सदा प्राकृतकाव्यकविः स भविष्यति कीर्ति-
मांश्च तथा ॥ ५ ॥

[द्वारसंग्रहगाथा ॥

गाहाणं १ कव्वाणं २ सज्जण ३ पिप्पुणाण ४ नीइ ५ धीराण ६ ।

सइ ७ असइ ८ घणिण ९ नेहाण १० छेय ११ अत्तीण १२ मुत्तलाण १३ ॥ ६ ॥

धम्मिय १४ विज्ज १५ निमित्तिय १६ नेसाणं १७ सेवयाण १८ सुइडाण १९ ।

हारे २० मयण २१ सुरय २२ हिययालायाण २३ वाहाण २४ नयणाण २५ ॥ ७ ॥

सिहिणाण २६ उलगाविपाणं २७ दूर्इण २८ घण्ण २९ सत्तयाण ३० ।

पंचम ३१ विओय ३२ पिम्माण ३३ माण ३४ माणसवरणयाणं ३५ ॥ ८ ॥

मालइ ३६ भमर ३७ गयाणं ३८ रहय (?) ३९ लावण ४० बालकितीण ४१ ।

दइयाणुराय ४२ बालासववण ४३ बालासिरकाणं (?) ४४ ॥ ९ ॥

पंधिय ४५ इंस ४६ घणाणं ४७ वसंतयाणं च ४८ सत्तप(?)यमि ।

एवं अट्टालीसं हंतति वज्राज्जा नायव्वा ॥ १० ॥]

सोयारवग्गा श्रोतृविद्या ॥ १ ॥ दुक्खं कोरइ कव्वं कव्वंमि कए पउंजणादुक्खं ।

संतं पउंजमाणे सोयारो दुल्लहा हुंति ॥ ६ ॥

दुःखं क्रियते काव्यं काव्येऽपि कृते प्रयुज(योज)नादुःखं । सति प्रयुजके(युजाने)सोयारो
श्रोतारो दुर्लभा भवन्ति ॥ ६ ॥

सत्तपअसत्तपं पि हु अत्थो सोयारसंगमवसेण ।

अपुव्वरसवित्तेसं जणेइ नंतं पहच्छरियं ॥ ७ ॥

संस्कृतमसंस्कृतमपि खलु अर्थः श्रोतृसंगमवशेनापूर्वरसविशेषं जनयति पत्तन्महाश्वर्यं ॥ ७ ॥

मुक्ताहलं न कव्वं सहावविमलं सुवण्णसंघाडियं । सोयारकणकुहरंमि पडियं पायडं होइ ॥ ८ ॥

मुक्ताफलमिव काव्यं स्वभावविमलं सुवर्णसंघटितं । श्रोतृकर्णकुहरे पतितं प्रकटं भवति ॥

मुक्ताफलपक्षे सुवर्णेन कमकेन सह संघटितं । काव्यपक्षे शोभनवर्णैरक्षरैर्घटितं ॥ ८ ॥

गाहाविज्जा गाथाविद्या ॥ २ ॥ अद्धक्खरभणियाइं पूणं सविल्लसमुद्धहसियाइं ।

अद्धल्लिपेत्तिमाइं गाहाहिं विणा ण णज्जंति ॥ ९ ॥

अर्धोक्षरभणितानि नूनं सविल्लासमुद्धहसितानि । अर्धोक्षिप्रेक्षितानि कटाक्षावलोकनानि
गाथाभिर्विना न ज्ञायन्ते ॥ ९ ॥

सालंकाराहिं सलक्खणाहिं अनन्तरायरसियाहिं । गाहाहिं पणयणीहिं खिज्जइ चित्तं अयंतीहि ॥ १० ॥

गाथाभिः प्रणयिनीभिश्च अनागच्छंतीभिर्हृदयं खिद्यते । उभयोः खंडशेषः । किंविशेषा-
भिर्गाथाभिः । सालंकाराहिं । अलंकारशास्त्रसहिताभिः । तथा सलक्खणाहिं । सलक्षणभिः ।

लक्षणं व्याकरणं तत्संयुक्ताभिः । अन्योन्यरागरसिताभिः । प्रणयिनीभिरपि किञ्चिद्विशेषाभिः ।
सालंकाराभिः मंडनसहिताभिः । सलक्षणाभिः लक्षणानि सामुद्रिकीकृतानि । तथान्योन्यं परस्परं
रंगश्चिच्छपीतिस्तेन रसिकाभिः ॥१०॥

अंते ग्रंथस्य ।

इय कइयणोहं रइए वज्जा(जा)लये सयल्लोयरमणीए ।

पत्थावे गोठिठियइछियगाहा पटिज्जंति ॥ ३ ॥

इति पूर्वोक्तप्रकारेण कविजनैर्विरचिते वज्जालये सकललोकाभीष्टे प्रस्तावे गोष्ठिस्थितैः
ई(स्थितैः)स्तुतगाथाः पठ्यन्ते ॥३॥

एयं वज्जालगं ठाणं गाहिऊण पटइ नो कोवि ।

नियठाणे पत्थावे गुहत्तणं लहइ सो पुरिसो ॥ इति श्रीविआहलं संपूर्णं ॥

इदं वज्जालगं पद्यालयं स्थानं गृहीत्वा पठति यः कोपि निजस्थाने प्रस्तावे गुहत्वं
लभते स पुरुष इति भद्रं ॥ इति पद्यालयच्छाया समाप्ता ॥

गच्छे प्रथी श्रीमति मानमद्रसुर्वभूव प्रथितः पृथिव्या । तदीयपट्टे हरिभद्रसुरिर्जज्ञाखिल-
दमासल्लोकपूज्यः ॥१॥ तच्छिष्यलेशोरेत गुणानुरक्तः श्रौधर्मचंद्रः सकलः कलाभिः । निपीय
यद्भागमृतं सुधाया मनोहरं नो विबुधाः स्मरन्ति ॥२॥ विद्यालये प्राकृतेस्मिन् सुमापितमणा-
वहो । लिलेख लेखकच्छायां रत्नदेवश्च तद्विरा ॥३॥ शिखिप्रह्लाभिचंद्रैर्हि १३९३ प्रमिते वत्सरे
वरे । ग्रंथोयं संक्षपयाख्यातः सहस्रात्रितयं ननु ॥४॥ इति श्रीविद्याहलवृत्तः संपूर्णः ।

Q. *Kāvyaṇprakāśadīpikā.*

काव्यप्रकाशदीपिका ।

अथ सुधिया विकासहेतुग्रंथोयं कदाचिदपरिपूर्णत्वादन्धेन पूरितशेष इति द्विविडो-
प्यखंड इव यद्भाति तत्रापि संघटनैव हेतुः[ ] संनिमित्तं नाहं सुघटितस्य तीव्रबंधः कदाचिल्लक्ष्यते
इत्यर्थशक्त्या ध्वन्यते । श्रीः संवत् १३९० वर्षे ज्येष्ठवादे ३ रवी । अश्वेह आशापल्लीसमावाप्ति-
तश्रीमद्विजयकटके सकलारातिभूपालमौलिमुकुटालंकारभूषितपादपंकजमहाराजाधिराजश्रीसारं-
गदेवकल्याणविजयराज्ये साहित्यविद्याविसिनीविकासनैकाधिकाकरस्य सकलालंकारविवेकचतु-
रमानसमानसरानंदस्य पट्टदर्शनपारावारपोतायमानावांतरप्रतिमानिमज्जनैकमहापोतस्य नि-
खिलपुराणपुराणीकृतमार्गांतरविद्वज्जनमनोज्ञानमहांधकारसंहारस्तदस्वकारस्य श्रुतिस्मृतिमहार्थ-
मिश्रांतविभ्रांतविद्वज्जनमनोज्ञानतिमिरपरिहारचंद्रोदयस्य श्रीमदूर्जरमेढलेशमुकुटालंकाररत्नभा-
परिचुंबनवहुलीकृतचरणनखकिरणस्य महामात्यपुरोहितश्रीमद्भ्राजस्वामिमुवापुरोहितश्रीजयंत-
भट्टेन सकलसुधीजनमनोज्ञानतिमिरविनाशकारणं निरचितेयं काव्यप्रकाशदीपिका ॥

श्रीमद्भ्राजजयपदीनुजीयमसादतो ग्रंथरहस्यमेतत् ।

विज्ञाय किञ्चित्कृतवाञ्छयंतस्तत्र प्रमाणं सुधियां वितर्कः ॥

काव्यप्रकाशदीपिका समाप्ता १४७९

श्लोकः	Dr. Bühler's Edition.	The Ahmedabad Manuscript.
--------	-----------------------	---------------------------

सर्गः १.

६३	कुलराजधानीं	किल राजधानीं
६९	चालुक्य	चौलुक्य
७२	संयामलीला	संयामलीला
७३	महीभुजः	महाभुजः
७४	a. चालुक्य b. कपालान्गपि त्रैणि	a. चौलुक्य b. कपालान्यवचूणि
७५	भिदते स्म	मन्वते स्म
७९	a. चालुक्य b. महायशोसि	a. चौलुक्य b. करं यशोसि
८७	यन्मंडलायं	यन्मंडलाग्रं
९०	चौलीकपोलस्थल	चौढीकपोलस्थल
९१	कवलीचकार	कवलीकरोति
९८	चक्रे स पाषाण	चक्रे स पाषाण
१०१	चालुक्य	चौलुक्य
१०४	a. यस्यासिरत्पुच्छता b. सहस्रसंगम- भ्युक्ष्य	a. यस्यासिरन्युच्छलता b. सहस्रसंगा- दभ्युक्ष्य
११५	यश्चोल	यश्चौड
११६	चोलस्य यद्वीति	चालस्य यद्वीति
११७	वर्गमनर्गले	वर्गनिरर्गले
११८	सर्वैरखर्वाः	शर्वैरखर्वाः
महाकाव्ये त्रिभुवनहृदेनविद्यापाति- काश्मीरकभट्टविह्णविरचिते प्र- थमः सर्गः		महाकाव्ये काश्मीरकश्रीत्रिभुवननायक- महोदेनविद्यापातिभट्टश्रीविह्णविरचि- ते प्रथमः सर्गः समाप्तः

सर्गः २.

१	पुरं पार्ष्ण्यं	पुरंदरार्ष्ण्यं
२	भवति माने	भवति मान्ये
३	संमार्जनभस्म	संमार्जितभस्म

श्लोकः	Dr. Bühler's Edition.	The Ahmedabad Manuscript.
६	गतोपि &c.	Omitted.
६	शरत्समुत्सारित	सरःसमुत्सारित
७	वप्रसंहतिः	वप्रसंततिः
८	करण्डपाण्डुरः	परागपाण्डुरः
११	हरस्य गाहते	हरस्य जायते
१४	परिवोध्यते धनुः	प्रतिबोध्यते धनुः
१५	क्षणमात्रविश्रम	क्षणमात्रविश्रम
१८	विश्रमादृतं	विश्रमायितं
१९	यत्र वासं कुचयोः	यत्र पार्श्वं कुचयोः
२३	सौधसंगतिम्	सौधसंततिम्
२५	अमुष्य लोकात्रितया	अमुष्य विश्वत्रितया
२७	पादतलेस्थितेषु	पादतलेस्थितेषु
२९	नाधुनापि यत्	नाधुना यतः
३०	मृगयते	लक्षयते
३९	कृतश्रुतागमः	कृतः श्रुतागमः
४१	प्रभूतभावः प्रपते यतैरिपः	प्रभूतभावप्रथितो जितैरिपः
४२	विधाय शशै &c.	Omitted.
४३	प्रार्थितवस्तुसिद्धये	प्रार्थितकर्मसिद्धये
४४	पूजितत्रिलोचनः	पूजितत्रिलोचनः
४५	शशीव तारायुति	शशीव चण्डयुति
४६	माणिक्यमतीव	माणिक्यमणिं च
५०	चुलुक्यक्षिति	चुलुक्यक्षिति
५१	यदूर्जितैः	यदूर्जितैः
५२	a. कलालयस्ते b. मुखादिपार्थिव	a. कलानिधिस्ते b. मुखाद्यपार्थिव
५३	श्रियं स दोर्बला	श्रियं स्वदोर्बला
५६	राज्यमुखेष्वरज्यत	राज्यमुखे व्यरज्यत
५८	ययोचितं सोम	ययोचितः सोम
६३	निवेशिता	निप(धि)विता
७१	कुलाचलैरपि	कुलाचलैरिप
७२	जालमिवातपं	जालमिवातपं

श्लोकः	Dr. Bühler's Edition.	The Ahmedabad Manuscript.
७९	गुरुस्मया कारयितुं	गुरुस्मयात्कारयितुं
७६	मत्सराश्विता	चण्डमत्सरा
७९	रिचापुतः	रिव पुतः
८२	प्रभाधरेष्वर्ति	प्रभाधरेष्वर्ति
८३	ततस्त्रोटन	ततस्ताडन
८६	a. चतुर्भिः पातका b. सपदद	a. कुञ्जकम् b. सपदद
८८	कृतज्ञतयेति	कृतज्ञ इतीव
९०	करटप्रारब्धनृत्तोत्सवं	करटिप्रारब्धनृत्योत्सवं
९१	हि भुवने	दि गृहिणां

सर्गः ३.

२	a. चालुक्य b. सासाम्राज्य	a. चौलुक्य b. साम्राज्य
९	चालुक्य	चौलुक्य
१७	लिपिपु	लिखिपु
२७	राजलक्ष्मीम	राज्यलक्ष्मीम
३२	शाम्पतु	शाम्यति
३६	चालुक्य	चौलुक्य
३७	तदादौ तातस्य	तदासौ तातस्य
४१	यौधराज्यं	राज्यसौरव्यं
४७	सवैस्तुप्याति	सवैस्तुप्यति
५०	जगाद	जगाम
५४	मणिना समत्वं	मणिता(?)समत्वं
६०	जयामृतानि	यशोमृतानि
६२	तटी पयोधेः	तटी पयोधेः

सर्गः ४.

४	चंदनस्यंदडिडीर	चंदनस्यंदिडिडीर
६	तप्तपायोधौ	तप्ते पायोधौ
११	क्षोभमायधौ	क्षोभनां यधौ

श्लोकः	Dr. Buhler's Edition.	The Ahmedabad Manuscript.
१४	मंदरास्मरणाय	मंदरास्मरणाय
१८	अगस्त्यमुनि	अगस्तिमुनि
१९	लोढनाद्धात	लोढनोद्धात
२४	समतां गतैः	समतां गतैः
२७	अलका	अलका
२९	चैंगि	वं(नै)गि
४१	दूषितम्	दुःखितम्
४३	निरुत्साहया	निरुत्सवया
५२	कृता भूमि	कृता तामि
५७	वसुधाभूताम्	वसुधाश्रिते
६०	जातोयमुप	जातोयमुप
६४	डिण्डीरे	डिण्डीर
७०	तथा रुरोद	तथा भेदेन
७४	तथादेकूर्म	तथादेकूर्म
८०	विटकात्पतनं	विटंकात्पतनं
८१	क्लेशनिष्पन्ना	क्लेशनिष्पन्न
८२	a. गांभीर्यविश्रमाः b. यत्सलं	a. गांभीर्यविक्रमाः b. तत्सलं
८३	पाठांतरम् ॥ मद्भाग्य &c.	The line omitted.
८५/८६	—	Interchange places.
९७	सोमेश्वरस्ततः	सोमेश्वरः कृतः
१०१	कुंतलोद्भासा	कुंतलोद्भास
१०३	पादै	रफादै
१०६	समीरसंगि	समीरासंगि
१०८	उपरि प्रतिबंधेन व्याख्येय	उपरि प्रतिबंधेन व्याख्येय
११०	a. व्यरय्यत b. त्यागो हि नाम	a. व्यरमत b. त्यागोपि नाम
१११	सुखगुणानाम	सुखल (लु) व्यानाम
११२	For this stanza	we have प्रणवप्रवणैवास्तिस्य श्री[ः] सपरिग्रहाः (हा) । परं नांगीकरोते स्म विकर्माकः कलंकिनी ॥
११८	कुपितो	कुपितः

श्लोकः	Dr. Bühler's Edition.	The Ahmedabad Manuscript.
--------	-----------------------	---------------------------

सर्गः ५-

३	हंतुमेन	नाहमेन
५	मनसाम	मनसां न
६	संकटेप्यगहना	संकटेपि गहना
७	a. अंतकः प्रतिभट - b. तन्मद	a. अंकितः प्रतिभटः b. उन्म
९	तत्र तामरसपत्र	तत्र तत्र शतपत्र
१०	चित्तनान्मनः	चित्तया मनः
११	बद्धवर्त्मसु	बद्धवर्त्मसु
१६	भ्रमुषियतमस्य	भ्रमपियतमस्य
२१	कामिनीशरण	कामिनीः शरण
२३	कर्तुमुद्रुतविलाससाक्षिणीः	कर्तुमुद्रुतविलाससाक्षिता
२५	a. दधिकमर्पयद्धनं b. कौंकण	a. दधिकमार्पयद्धनं b. कौंकण
२६	आलुपेद्र	आलुपेद्र
३१	कश्चलुक्य	कश्चलुक्य
३३	a. तत्र हंसनिबद्धोपमं	a. पत्र b. हंस इव होमजं
३४	त्वदुज	त्वदुण
४०	गुहाश्रये	गुहासु ये
४५	प्राप्तवत्सु	प्राप्तवत्सु
४७	तादृशां	तादृशं
५४	विक्रमांकमप	विक्रमांकमुप
५५	परिपंथितामगात्कश्च	परिपंथितां व्रजेत्कश्चि
५७	पर्वणीदु	पार्वणीदु
५८	यत्र	यत्र
६६	तत्र भूरजासि	तच्चमूरजासि
६८	शयनोपयोगत	शयनोपदेशत
७०	तद्वलस्य सुभगत्वमागमत्	तद्वलानि सुगमत्वमानयत्
७२	तेन सैन्य	तेषु सैन्य
७८	वन्दते च	वन्दते स्म
८२	a. नृपतिर्न्यवर्तयत् b. तोपितः	a. नृपतिर्न्यवर्तयत् b. तोपितः

श्लोकः	Dr. Bühler's Edition.	The Ahmedabad Manuscript.
८३	अद्य ज्ञातमपि	अब्धिज्ञातमपि
८५	प्रणयपूर्ण	प्रणयिपूर्ण
८७	a. वैधेयस्य b. सकलादिराजानेर्माण	a वैधेय b सकलादिराजः निर्माण

सर्गः ६.

३	प्रतिपदमुदकंठतः	प्रतिपदमदुक्कंठत
१३	मध्यरोहद्रुत	माहरोहद्रुत
१४	a. तिलकान्नयनांतमाससाद b. रूपाय	a. तिलकं नयनांतमानिनाय b. रूपाय
१५	कृतमधुरं	कृतमधुरं
१७	गलविगलित	करविगलित
१८	नगर	चपल
१९	a. स्फुरित b. किंचित	a. न्द्रुरित b. किंचिति
२६	चैंगिनाथः	वैग(वैंगि)नाथः
३२	वारणाभिः	वारुणाभिः
३३	विधाय	निधाय
३७	a. अनुचितममुना b. चेतसा यदस्मिन्	a. अनचितमिदमाः b. चेतसो यदस्य
३९	वधाय	विधाय
४२	स्मरणशरणपंकजानि	विदलितसरसीरुहाणि
४४	द्रुलंती	त्पलंती
४६	रथमंडलै	सुरमंडलै
४८	a. प्रतिफलननिभाः b. न प्रतिष्ठितेन c. माश्रिता	a. प्रतिफलनवशात् b. नांतवर्तनीपु c. मार्येना
४९	a. रवमनुमितधावनानुरूपं b. त्वया न पृथ्वी c. सुरपुटै	a. नवसमुचितधावनानुरूपा b. न नाथ पृथ्वी c. सुररवै
५०	वर्मबंधाः	कर्मबंधाः
५१	नीला	नील
५२	a. विरहिता b. मंडलैस्तदीया	a. पि विहता b. मंडलीस्तदीयाः
५७	a. यत्सम b. संचरन्पृथक्कैः	a. यं सम b. संचरत्पृथक्कैः
५८	मामहहा	मे हहहा

श्लोक.	Dr. Bühler's Edition.	The Ahmedabad Manuscript.
६०	शनकैर्य	शतशो य
६१	शपथशतैः	शतशपथैः
६४	a. मोहहेतो b. दुष्कृतानां	a. भोगहेतो b. दुःखितानां
६७	a. प्रसरदुभ b. भोगलोभा	a. प्रसभमुभ b. भोगलोभा
६९	सहानुरा	महानुरा
७१	a. संगतिं b. केतु	a. संगतं b. चिह्न
७३	गमन	गगन
७७	फलममनुत जन्मनो	फलमिह मनुजन्मनो
८१	मुदंचयति	मुदं चरति
८२	दुच्छल	दुच्छल
८६	तनयेन	तनयस्य
८८	कोशं	शेषं
८९	योग्यं	भोग्यं
९१	किमस्य	किमस्त (स्य)
९४	फालिता	फलता
९९	सक्त्या	भक्त्या
९८	हममुप	हममुच

सर्गः ७.

१	निचोलकारासित	निचोलुकावासित
३	वाणमित्रं	वालमित्रं
५	कुंजादाशा	कुंजादिशा
८	पाटमुद्रा	पट्टमुद्रा
११		युग्मं after the verse.
१३	पाप	पाप
१४	इति	अति. At the end, कुलकं
१५	a. प्रसाद b. रराज	a. प्रासाद b. वभूव
१८	विलासवत्यः	नितंबवत्यः
२४	निर्दलितो	जर्जरितो
२५	यत्पूर	यं पूर

श्लोकः	Dr. Buhler's Edition.	The Ahmedabad Manuscript.
२८	विलासिनीनां	नितंबिनीनां
३२	a. प्रदर्या b. गृहादवाह्यत वियोगि- नीभिर्गुणो हि काले गुणिनां गुणाय	a. प्रकर्षा b. गृहादकप्यंत वियोगि- नीभिर्गुणो हि दोषाय भवेत्कदाचित्
३३	वृत्तावसरं	वृत्तावरतं
३७	क्रीडन्वैनः	क्रीडञ्जनैः
३८	दक्षप्रवालौष्ठ	दक्षः प्रवालौष्ठ
४०	क्षुण्णहेतो	क्षुण्णहेतो
४६	क्षणमेवमेव	क्षणमेकमेव
४७	बंधनेषु	बंधनेन
४९	पूर्वाभिभाषी	पूर्वाभिलाषी
५१	घूर्णमाना	घूर्णमाणा
५२	पुष्पसूचीः	पुष्पवीचीः
५४	कौसुमाख्यः	कौसुमाख्यः
५९	पातकिना	पातकिना
६३	a. विरह b. मैत्री	a. विरहि b. मैत्री
६६	गुलधनुः	गुलिधनुः
६७	विश्राम्यति श्रमेण	विश्राम्यत्यश्रमेण
७१	लुठित	लुलित
७२	लभते	भजते
७६	a. जैत्रेषु तां b. मुन्मूलति	a. जैत्रास्त्रतां b. मुन्मूलति
७७	a. विहर b. प्रसादं	a. विरह b. प्रमोदं

S. Surathotsava.

सुरयोत्सवः ।

आदौ । प्रथमः सर्गः ।

श्रीकण्ठकांतास्तु सतां सुखाय नखैर्दुःकांशंकुरितो यदन्दिः ।

हसन्निवाभाति मर्द्दहेतिमल्लडितोऽडलुलपलोमा ॥ १ ॥

स नः शिवायाश्वरणाः श्रियेस्तु रक्ताक्षरक्तोत्तितमाहवे यं ।

प्रक्षालयन्ति स्म सप्तं नमंतः प्रमोदवाष्पावुभिरिव देवाः ॥२॥
 दन्तांतरालप्रणयिनि युद्धानिरेद्धंजग्धान्धारिजंगलानि ।
 कनिष्ठिकाग्रेण किलाकुर्यती भद्राणि वः पुष्पतु भद्रकाली ॥३॥
 मीनध्वजप्रञ्चलनापराधात्पुनः पुराणां प्रणमस्यन्ने ॥
 रतेर्मुखं स्मेरमुपांतगाया विलोकयन्ती गिरिजा मुदेस्तु ॥ ४ ॥
 सा वः शिवायास्तु शिवा यदीयसाकूतद्वपातगुहं गिरिशः ।
 नाद्यापि गीर्णं नरयत्युदीणमर्तविकुर्वाणमयुग्मवाणं ॥ ५ ॥
 सरस्वतीपाणिययोजवीणा प्रीणानु सा वः सरसं रसंती ।
 यतश्च्युतेव श्रवणामृतोमिज्जिहासु वासं कुरुते कवीनां ॥ ६ ॥
 जगत्त्रयेपि त्रिजगत्सवित्री दधातु धातुर्दुहिता हितानि ।
 यत्पादपद्मद्वयसेवयैव कवित्वमापद्यत यानहंसः ॥ ७ ॥
 दुग्धादाभिष्यक्तवपुः सुधायाः स्वसा च मिश्रा मधु[ना]शनेन ।
 कृताधिवासा कमलैरितीव या लोभनीया जगतां स्तुमस्तां ॥ ८ ॥
 पुनर्भवक्षेशविनाशनीनां पंथाः श्रुतिनामुपातिष्ठते यं ।
 नतरोस्मि ल्होचनगोचराय कस्मैचिदस्मै परमेश्वराय ॥९॥
 श्रुतिस्त्वन्तीनगनायकाय पितामहाय प्रणतोस्मि तस्मै ।
 वाग्देवतां विष्टपमातरं यः सृष्ट्वापि मातामहतामवाप ॥ १० ॥
 क्षमावतामाद्यतमाय तस्मै विश्वैकभाषाय नमस्करोमि ।
 वत्कं च पादौरापि च सृशंतं दौषाकरं यः शरसा विभति ॥ ११ ॥
 स्मरद्विपः पातु शिरःसरिद्वः कृतं वपुर्व्यस्तविधे दधानः ।
 दुःखेन सख्युः कुसुमापुधस्य तपस्यतीवोर्ध्वकरः सुधांशुः ॥ १२ ॥
 उग्रः स्वयं गेहवती च चंडी पुत्रोभिभूः संनिहिता द्विजिह्वाः ।
 एवंप्रकारीपि परं य एकाः कल्पानहेतुर्जगतां स पातु ॥ १३ ॥
 वंदे तदेकं शिवयोः शरीरं यद्वायभागे कुचकुंभदंभात् ।
 अवाप्तमृत्युर्युधि लिंगरूपी वीरः स्वयंभूदभून्मनोभूः ॥१४॥
 धातायमेकः पततामिहेति मत्वेव पत्या यततां श्रितो यः ।
 मुदे स देवोस्तु सदा मदाधदैतेयदंतोऽग्रहृरिहृरिवः ॥ १५ ॥
 पादाग्रदग्ने विदधत्ययोधौ केलिं स कोलः कुरुतान्मुदं वः ।
 दंष्ट्राविलम्बामवांनि विवेद यस्तकृताभिः स्तुतिघोयणाभिः ॥ १६ ॥
 पुंस्केसरी पातु स वः स्तवार्धमायत्सु यस्य त्रिदशेषु हर्षात् ।
 गंधोपलभेपि भयान्निवृत्तं शुष्कमदेन द्विरदाननेन ॥ १७ ॥
 स पातु गोवर्धनभारलिजयदंगसंवाहनकैतवेन ।
 गोप्यो गुरूणां पुरतोप्यशंकमवापुराश्लेषसुखं स्मरतां ॥१८॥

राधास्तु सिद्धये रतिविग्रहे या प्रत्त प्रियेणाधरमित्यपास्यत् ।
 प्रयच्छ तस्यै त्वं चक्रिणोपि प्रतिग्रहेरिमन् रुचिररित यस्याः ॥१९॥
 श्रियेस्तु रामस्तव यः पलाशसमित्समिद्धे निजशौर्यवद्गौ ।
 दशास्यराज्यं सुरभीदमाज्यमिवातिजुहा जुहवांचकार ॥२०॥
 वंदे विदेहाधिपतेस्तनूजां यस्याः परित्यागकथाप्रयासु ।
 सा रामभद्रस्य यशःप्रशस्तिर्विश्वप्रियाप्यप्रियतां प्रयाति ॥२१॥
 भग्नोग्रधन्वा जनकोपकारी रामोस्तु भर्ता न तु रावगो मे ।
 या नित्यमित्यर्थयते स्म गौरी गुरुः कथं स्त्रीषु न मैथिली सा ॥ २२ ॥
 लंबोदरस्पर्षेदुराहोदरश्रीर्दंतोस्तु संतोषसमृद्धये वः ।
 प(म?)दस्त्रवंतीसपिधस्थितो यः सितच्छदस्य च्छविमाच्छिनत्ति ॥ २३ ॥
 विलोलयन्मौलिमनेकबेलमनेकपास्यः समुपास्यतां सः ।
 यः प्रत्यहं स्वप्रणतिप्रियेभ्यः प्रदातुमाकारयतीव सिद्धिं ॥२४॥
 तन्मंडलं चंडरुचेः शुचं वशिष्ठननु दैत्यारिपुरप्रतोली ।
 यत्रांकुरश्रेणिविभा विभाति भासां ततिस्तोरणमालिकेव ॥ २५ ॥
 भावेन वंदेहमशीतरात्रिं दत्ते नवं देहमदेहिनां यः ।
 कृत्वा तमोहानिमुपस्करोति यः शान्तमोहानि च दिङ्मुलानि ॥ २६ ॥
 वीरः स्मरो भीरुपरिच्छदोपि वंद्यः स यस्मादापि भस्मितांगात् ।
 शंके शशांकाभरणः सशंको द्रुगाश्रयं मुञ्चाति नाधुनापि ॥ २७ ॥
 साभ्यस्तिसृम्भोपि नमः धुतिभ्यः श्रेयःसुतान्यज्जानेतान्दधाना ।
 महामुनीनां किल मंडलीयमालंयते बालकपालकवं ॥ २८ ॥
 जपाति विश्वत्रयहेतवस्ते येषां ब्रह्मां मुखमेकमेव ।
 जपलतावप्यवितर्क्यमूर्तिरेकस्य भूयांसि मुलानि यस्य ॥ २९ ॥
 मुख्यं मुनीनामिव दंडवीक्षा(?) नमामि येनागमकोविदेन ।
 स्वकान्यदेवायतनोधिदेवी प्रतिष्ठिता राघ[व]कीर्तिमूर्तिः ॥ ३० ॥
 ऋचां रहस्यं यजुषां विवर्तः सारं च साम्नां धुरि बंधुराणां ।
 कतिर्यदीया पृणति त्रिलोकीं तं सत्यवत्यास्तनयं स्तवीमि ॥३१॥
 उपहृतद्रोणमपास्तसिधुराजं विराजत्यवनात्मजेन ।
 सरामवृत्तं हरिवंशहारि रामायणं भारतवज्रतोस्मि ॥३२॥
 यः प्राकृतोक्त्यैव महाकर्त्रानामगौरवं देवगिरां चकार ।
 बृहत्कथामस्य न मन्यते कः कवेर्गुणाढ्यस्य बृहत्कथेति ॥ ३३ ॥
 संत्येव साहित्यरसेन सिद्धाः सत्यं सुबोधमुखः कर्त्राक्षः ।
 तथादृष्ट्येष्वपि येषु सासादाकण्यते कर्णमुखा तदुक्तिः ॥ ३४ ॥
 श्रीकालिदासस्य वचो विचार्यै नैवान्यकाव्ये रमते मात्मेन ।

किं पारिजातं परित्यज्य हंत भृंगालिरनंदाति सिंदुवारे ॥३५॥
 मन्ये चिरान्माघमुरारिमुख्याः स्यास्यंति सुत्याः सर्बिधे विधातुः ।
 प्रवर्तिता येनिजवाग्विभूतिव्याजेन लोके मधुदुग्धकुल्याः ॥३६॥
 सरस्वतीं शश्वदुपासते ये गृह्णन्ति नार्थानपि ये परेषां ।
 वित्ताश्च वृत्तैर्यतिसेवितैर्ये किं मेध्यमेधोप्यपरं कविभ्यः ॥ ३७॥
 रसप्रधानैः कवितावितानैर्मान्या न मान्याः कवयो दक्षोभिः ।
 तेभ्योविशेषान्मणयोर्हणीया भवंति न प्रस्नरवत्प्रथिम्ना ॥३८॥
 परस्म्य काव्यं स्वामिति वृत्ताणो विज्ञायते जैरिह काव्यचोरः ।
 विलोक्य माणिक्यमयोग्यहस्ते प्रत्येति को नाम यदेतदस्य ॥ ३९॥
 काव्यं परोक्तैः क्रियते यदर्थैः कृतेन कस्तेन गुणोस्ति कर्तुः ।
 यज्जीवतस्तस्य बहुश्रुतेभ्यः शंका विपन्नस्य न चात्र कीर्तिः ॥४०॥

अन्ते । पंचदशः सर्गः ।

अस्ति प्रशस्ताचरणप्रधानं स्थानं द्विजनानां नगराभिधानं ।
 कर्तुं न शक्नोति कदापि यस्य त्रेतापवित्रस्य कालिः कलंकं ॥१॥
 सत्तीर्थस्य सुराश्रितेन ज...ता(नभसा?) यस्मिन्पमा स्वात्कर्षं
 स्वाध्यायैकनिधेर्गतश्रुतिवृत्तेनोर्वितिलेनापि वा ।
 यत्सौधेषु विशुद्धि...वपुर्बालोपि नालोक्यते
 वंदे श्रीनगरं तदेतदखिलस्थ.नातिरिक्तोदयं ॥ २॥
 इतनयनसुखैर्मत्वाधिधूमैः श्रुतिकटुभिर्बहुनृन्दवेदपाटैः ।
 कलिरकालितसंमदः प्रदत्तं न खलु पदं विदुषां गृहेषु यत्र ॥३॥
 ध्वजस्यचमत्वाभिभक्तमसि स्थानेत्र नेत्रानल-
 ग्वालयमग्न्यालेतमसूनधनुषा देवेन दत्तोदये ।
 श्रीमत्तां च पवित्रतां च परमामालोक्यंतः सुराः
 स्वर्वासेप्सरसा रसामरजनव्याजेन भेजुः स्मरन्ति ॥ ४॥
 तस्मै.संयमिनामिनाय मुनये नित्यं नमस्कृर्भहे
 यन्माहात्म्यमसह्यमाह स मुहुर्मुह्यन्मनाः कौशिकः ।
 आविर्भूतमभूतपूर्वचरितश्रेष्ठाद्वसिष्ठोत्ततः
 सत्कर्णोदरमध्वास्थितिविदां स्थानेत्र गोत्रं महत् ॥ ५ ॥
 येषामशेषाधिपतिः प्रसन्नः संनद्धपाणिः कणिकंकणेन ।
 त एव संभूतिमिहामुवांति कुले गुलेचाभिधया प्रसिद्धे ॥ ६ ॥
 श्रीसीलशर्मा विमले कुलेत्र जन्म द्विजन्मप्रवरः प्रपेदे ।
 यः स्वर्गिणः सोमरसेन यागे पितृश्च पिंडैरष्टणत्प्रयागे ॥ ७॥

सोलः सलीलमवनीमिवतामसी यः सौवस्तिकोस्त्विति वरं स्मरता स्मरारेः ।

श्रीगूर्जरक्षितिभुजा किल मूलराजदेवेन दूरमुपख्य पुरोदधे यः ॥ ८ ॥

यथा प्रतिष्ठा महती वसिष्ठः तिम्रांशुवंशे भगवानवाप ।

निजेन सौवस्तिकतागुणेन चैलुम्भभूपालकुले तथासौ ॥ ९ ॥

विधिवद्वाजपेयं यः कलिकालेष्वकल्पयत् ।

क्रियती वा जपेयं तच्चरितार्द्रुतसंहितां ॥ १० ॥

ऋग्वेदवेदी च कृतकतुश्च दत्तान्नदानश्च जितोद्विषश्च ।

तिरोहिते तत्र पुरोहितेद्रे तदंगजन्मान्जनि लल्लुशर्मा ॥ ११ ॥

यः करोति स्म चामुंडराजाख्ये नृपमाश्रया ।

हेतिप्रतापसंपन्ने हविषा च हविर्भुजं ॥ १२ ॥

श्रीभुजनामा तनुजस्तदीयः स्वयं स्वयंभूरिव भूतलेभूत् ।

ब्राह्मण्यलाभाय तथाहि सद्भिरभाजि भौजीरशनेव वृत्तिः ॥ १३ ॥

सद्वंशजातेन गुणान्वितेन शरासनेनेव पुरोहितेन ।

मेनेन मेने भवनेपि किञ्चिन् दुर्लभं दुर्लभराजदेवः ॥ १४ ॥

संतापशान्तिं जगतेऽपि सोमस्तन्मदनश्चदनवञ्चकार ।

पीयूषहारी हरिणाकितश्च सखां बभाज द्वित्रराजतां यः ॥ १५ ॥

यस्याशीःप्रतिपादितोदययुगा श्रीभौमभूमीभुजा

धारक्षालितशालितुल्यसितं साक्षात्कृतं तस्यशः ।

येनाशाक्रमणे क्षमेण त इमे मूर्तिप्रभेदाः प्रभो ।

धर्मोद्भूतनमन्तेरेण धन्याः सर्वेऽपि निर्वसिताः ॥ १६ ॥

भिन्ना भान्तुं तत्र ताति प्रयाते पुत्रः श्रीमानामशर्मा बभूव ।

कथा सम्पदममर्षस्थाः कर्तुन् क्रीता काम्या येन सम्राटभिख्या ॥ १७ ॥

सदा यदाशीःपरिपूर्णकर्णः श्रीकर्णनामा नृपतिप्रकांड ।

यसुंधरामंडलमर्णवांतं वातारिनारोनयनांशु चक्रे ॥ १८ ॥

दानानि तानि सदनानि च तानि दोभारेभोजरात्रिचराणि सरोसि तानि ।

येनामुना मुनिजनानुक्ता कृतानि विलेशुल्लसत्कुलसंभवभूपदत्तैः ॥ १९ ॥

धाराधीशपुरोधसा निन्नृपक्षीर्णां विज्ञेयविराजं

शौल्लसत्कुलितां तदव्ययकृते कृत्वा किलोत्पादिता ।

मंत्रैर्मस्य तपस्यतः प्रतिहता तत्रैव तं गोत्रिवा

ता संदय तटिलता तन्मिव क्षिप्रं प्रपादा कथित् ॥ २० ॥

तस्मात्कुमारः सुकुमारमूर्तिर्मुनस्तपोराशिरिनीज्जगाम ।

एतद्यप्यराग्योदयदायिनी वायुवात शस्त्रैरेव यस्य वस्त्रे ॥ २१ ॥

बद्धः सिधुवसुंधरापतिरतिमौढप्रतापोपि य-

श्रीतः स्त्रीतबलोपि मालवपातिः कारां च दारान्वितः ।

दृष्टः सोपि सपादलक्षनृपातिः पादानतिं शिक्षितः ।

श्रीसिद्धक्षितिपेन सैव विभरः सर्वोपि यस्याशिषां ॥ २२ ॥

कुशोपशोभिभिर्यगिस्तडागैश्च — परः ।

इष्टं पूर्तं च यश्चक्रे चक्रवर्तिपुरोहितः ॥ २३ ॥

ऋजुरोहितभृत्पुरोहितत्वस्पृश्येन त्रिदिवं गतस्य तस्य ।

तनुभूर्मनुभूपतिमणोतस्मृतिसर्वस्वमवाप सर्वदेवः ॥ २४ ॥

मन्त्रैर्व्यधित साधुसपर्यामन्त्रेषु यजति स्म सुरेशं ।

मानवानविदितापरयाञ्चो मानवानकृतं चैव कृतार्थान् ॥ २५ ॥

अधिपामयनमीशुपि तत्र क्षत्रसत्तमनमस्करणीये ।

अध्यगामि विधिरामिगनाम्ना वैदिकस्तदनु तत्तनुजेन ॥ २६ ॥

सत्कर्मनिर्माणरतेरमुष्य व्रीडानिदानं द्वयमेतदासीत् ।

स्ववर्णनाकर्णनमुत्तमेभ्यः संसारकारांतरवस्थितेश्च ॥ २७ ॥

ग्येष्ठः त्रेष्ठतमः समस्तविदुषां श्रीसर्वदेवाङ्ग्यः

श्रेयःसंपदपास्तदुस्तरतमाः श्रीमान्कुमारोनुजः ।

सुंजोष द्विजकुंजरस्तदनु च न्यायः(?)मयेनाहङ-

श्वरवारस्तनयास्ततः समभवन्वेदा इम व्रक्षणः ॥ २८ ॥

कुमारपालस्य चुलुक्यभर्तुरंगानि गंगासलिले निधाय ।

श्रीसर्वदेवेन गयाप्रयागविषाः प्रदानेन कृताः कृतार्थाः ॥ २९ ॥

स्थाने स्थाने तडागानि शिवपूजा दिने दिने ।

विप्रे विप्रे च सत्कारः श्लाघा यस्य गृहे गृहे ॥ ३० ॥

राही गृहीतोष्णकरे कुमारः कुमारपालस्य सुतेन राज्ञा ।

कृतोपरोधोपि परंपुरोधाः प्रत्यग्रहीतस्य न स्तनगांशे ॥ ३१ ॥

यः शीघ्रसंयमपटुः कटुकेश्वराख्यमाराध्य भूधरसुताघटितार्धदेहं ।

तां दारुणामपि रणांगणजातघातघातव्यथामजयपालनृपादपास्यत् ॥ ३२ ॥

विलोक्य दुष्कालवशेन लोकं कंकालशेषं सविशेषशु(शो?) कः ।

श्रीमूलराजं दक्षितारिराजमचीकरत्तत्करमोचनं यः ॥ ३३ ॥

दुष्टारिकोटिकदनोत्कटराष्ट्रकूटकुल्येन शिषितरणांगणकौकणेन ।

सर्वप्रधानपुरुषाधिपतिः प्रतापमह्येन भूपतिमत्तद्विक्रया कृतो यः ॥ ३४ ॥

सेनानीविदधे कुमार इति यः शंके चुलुक्येदुना

जित्वा सोऽथ जयादवार्यतरसः प्रत्यधिपृथ्वीपतीन् ।

इष्टां तद्विषयाद्विमाशिपमिव प्रादात्पुरोधाः स्वयं

स्वस्मै पाश्यमहीभुजे निजचमूर्वारज्जैरक्षतैः ॥ ३५ ॥
 घाराधीशो विद्वच्चर्मण्यवंध्यकोधाष्मातेष्यानिमुत्सृज्य याते ।
 गोगस्थानं पत्तनं तस्य भंजत्वा सौधस्थाने खानितो येन कूपः ॥ ३६ ॥
 गृहीतं कुप्यता कुप्यं मालवेश्वरदेशतः ।
 दत्तं पुनर्गयाश्राद्धे येनाकुप्यमकुप्यता ॥ ३७ ॥
 जित्वा म्लेच्छपतेर्वन्धं तदतुलं राज्ञीश्वरः संनिधौ
 स्वः सिधोः सलिलैर्विधाय विधिवत्प्रीतिं पितृणामपि ।
 [६] दानिमोक्षमनुक्षितक्षितितले रुत्नाब्दमब्दव्रजे
 राजार्थं रचयांचकार चतुरः स्वार्थं प्रजायं च यः ॥ ३८ ॥
 यः कर्माणि च षड् गुणाश्च तनुते तद्गुणैः स्वस्वयं
 कीर्तिर्पश्य च यश्च निर्मलरुचिर्नो जातुचिर्मुवाति ।
 शस्त्राविष्कृतिरश्वरे च युधि च श्लाघ्योऽजिह्वीते यतः
 सूत्रं यस्य तद्दि स्फुरत्यविरतं ब्राह्मं च राज्यस्य च ॥ ३९ ॥
 अरुंधतीव कांतास्य पत्युराज्ञामरुंधती ।
 यमूदमिधवा लक्ष्मीः साक्षालक्ष्मीरिव क्षितौ ॥ ४० ॥
 आदिमः प्रशममंदिरे महर्देव इत्यभिधया तदंगभूः ।
 येन पाणिनिहितेन पंक्तमेव तुष्यति परं सरस्वता ॥ ४१ ॥
 सोमेश्वरदेव इति क्षितिदेवस्यास्य बंधुरनुजन्मा ।
 अजनि कनिष्ठस्तस्य धाता दूषातान्वयो विजयः ॥ ४२ ॥
 तैस्त्रिभिः प्रथममध्यमोत्तमैः स्वे पदे च पुरुषैर्व्यवस्थितैः ।
 चाब्दशास्त्रमिव गोत्रमुच्चकैः सत्किं समजनिष्ट विटपे ॥ ४३ ॥
 सोमेश्वरदेवकवेरेव लोकेकं पूर्णं गुणग्रामं ।
 हरीहरसुमटप्रभृतिभिरभिहितमेवं कविप्रवरैः ॥ ४४ ॥
 श्रीसोमेश्वरदेवस्य कवितुः सवितुश्च गौः ।
 सतृणाम्यवहारस्य नितसोपि रसप्रदा ॥ ४५ ॥
 वाग्देवतावतंसस्य कवेः श्रीसोमशर्मणः ।
 धुनोति विनुयान् सूक्तिः साहित्यमोनिधेः सुधा ॥ ४६ ॥
 तव वक्त्रं शतपत्र सद्गुणं सर्वशास्त्रसंपूर्णं ।
 अवतु निजं पत्रकमिव सोमेश्वरदेव चाद्रेवो ॥ ४७ ॥
 वसिष्ठा निष्ठायाः पदमिति जगत्वास्ति पटहः
 प्ररुटास्तेषामप्यजनिपतः मुंजप्रभृतयः ।
 कुले जातोऽप्येषां शतघृतिदुहत्रा पुनरयं
 स्वयं पुत्रीचक्रे नवकावेगुणमीणिब्रह्मदा ॥ ४८ ॥
 काव्येन नव्यपदपाकरसारपदेन यामार्धमाजघाटितेन च नाटकेन ।

श्रीभीमभूमिपतिसंसादि सभ्यलोकमस्तोकसमदवशंवदमादधे यः ॥ ४९ ॥

कर्षोद्रपदवास्पृहामहह तोपि तन्वंति य-

द्वचः ककचकर्कशं प्रथयाति व्यथां कर्णयोः ।

कविः स विरलः पुनर्भुवि भवादृशो दृश्यते

सुधाभिरभिषेचनं रचयतीव यः सूक्तिभिः ॥ ५० ॥

मंदश्छंदसि कोपि कोपि विकलः सालंकृतौ व्याकृता-

वर्थे कौपि वृथाश्रमो रसनिधावंधश्च कोप्यध्वनि ।

वक्त्रांतविहरद्विरिचितनयामंजीरमंजुस्वर-

स्पर्धाबधुभिरेक एव कवते काव्यैः कुमारतमजः ॥ ५१ ॥

वैदुष्यं विगताश्रयं श्रितवति श्रीहेमचंद्रे दिवं

श्रीमल्लादनमंतरेण चिरतं विश्वोपकारप्रतं ।

दृष्ट्वा तद्रूपमत्र यंत्रिगुडुदे श्रीवस्तुपाले कवि-

स्तस्कीतिस्तुतिकैतपादाति मुदामुद्गारमारब्धवान् ॥ ५२ ॥

प्राग्भाटान्वयनारिधौ विधुरिव श्रीचंडपः प्रागभूत्

संभूतोद्भुतसत्यज्ञौचसदनं चंडप्रसादस्ततः ।

सोमस्तत्तनयो नयोऽञ्जलनतिस्तस्याश्वराजः सुतः

पूतात्माय तदंगभूः सुकृतभूः श्रोवस्तुपालेभरत् ॥ ५३ ॥

उरकुल्लमल्लीप्रतिमल्लकीर्तैः श्रीमलदेवोभवदग्रजन्मा ।

बभूव तस्यावरजश्च तेजःपालाभिधानः सचिवप्रधानं ॥ ५४ ॥

श्रीवस्तुपालः स चिरायुरस्तु दिशां प्रकाशं दिशते सदा यः ।

कर्पूकिर्मीरितकेरलस्त्रोरदावदातश्रुतिभिर्वेशोभिः ॥ ५५ ॥

क्षीणि चक्षुषि भेषजं भगवती कालीश्वरी देहेनां

देहे श्वित्रविचित्रमाजि शरणं श्रीवैद्यनाथः प्रभुः ।

संसारज्वरजनेरे त्वादि सदा विष्णुर्भविष्णुर्मुदे

दौर्गत्ये च जिघांसिते गतिरसौ श्रीवस्तुपालः पुनः ॥ ५६ ॥

न वदाति पुरुषा रुषापि वाचः स्पृशति परस्परं न मर्म नर्मणापि ।

विरगति मतिमात्रमान्यचंद्रः कचन च नार्थिकदार्थतोपि दानात् ॥ ५७ ॥

धनमनवरतस्तिर्दत्तेवाश्रमसमन्नाप्तमयत्नतोपि दत्ते ।

अपरमपि परोपकारकं यद्विमृशति वस्तु तदेव वस्तुपालः ॥ ५८ ॥

सत्यं द्रुवे भवतु मा क्षतिरत्र काचिद्भूत्वा खलपकृतेनापि मयातिमात्रं ।

मंत्री समे च विषये च परोक्षितोसौ दृष्टं न दुष्टामेह किंचन सच्चरित्रे ॥ ५९ ॥

अयमनुदिनदानोत्कथितप्रानांपर्धत्परिचरितचरित्रः स्वस्तिमानस्तु मंत्री ।

तुहिनकरसमानैर्यस्य कीर्तिप्रतानैरजानिपत रजन्यः प्राप्तराकाविपाकाः ॥ ६० ॥

लभते लोकतः पापाः शापानन्ये नियोगिनः ।

अधिकारमधिकारममात्यः शास्त्रसौ पुनः ॥ ६१ ॥

त एव स्तूयते नृपतिपशुभिर्धौवतया

प्रजानामानायः सपादि रूढु येभ्यः प्रपतति ।

तदित्थं सुस्थानां [चकित ?] चकितं कापि वसतां

सतां संपत्येकः सचिवशिवनातिर्भुवि भवान् ॥ ६२ ॥

अर्थदानदलितार्थिदुस्स्थितिं त्वां विना विनयनम्र संप्रति ॥

मृज्यते जगति केनचित्सतां गुरुपाल न कपालदुःस्थिः ॥ ६३ ॥

गोमयसानुलिप्ते कौन्निमुधाधवलिते च भवनगृहे ।

श्रीवस्तुपाल भवतः चक्राक्षित चित्रं चरित्रमिह ॥ ६४ ॥

पीयूषैः प्रणता हिमैः प्राणिहिता ताराभिराघिता

गंगावीचिभिराचिता परिचिता दिग्दन्तिदन्तांशुभिः ।

कर्पूरेः परिशीलिता मलयजैराजिता मेण्डिता]

डिंडीरस्तवकैर्बभ्रानुसृता मन्त्रीश कीर्तितस्तव ॥ ६५ ॥

प्रवर्तमानेन कवित्वसत्वे सत्कृत्य सत्पात्रमनात्मैवं ।

कृतार्थगारमानमसारमैस्व सावस्तिको गुर्जरनिर्जराणां ॥ ६६ ॥

कुमारपुत्रेण कुमारभातुः काव्यं तदेतज्जगदिकदेव्याः ।

भुतिस्मृतिव्याकृतियज्ञावशादिसारेदेन क्रियतेस्म तेन ॥ ६७ ॥

इति गुर्जरेश्वरपुरोहितश्रीसोमेश्वरदेवावेचिते सुरशोत्सवनाम्ने महाकाव्ये अत्रविप्रशास्त्रिवर्णने
नाम पंचदशः सर्गः ।

T. No. 1. Garbhopenishad and Asramopenishad.

गर्भोपनिषदाश्रमोपनिषच्च ।

इत्यथर्ववेदे आश्रमोपनिषत्समाप्ता द्विपञ्चाशत्सु ह्योपनिषद्ग्रन्थसमाप्तिः ॥ ६२॥ प.

अचदशो [प] निषदो भवन्ति शौनकेयनाम् । मुण्डकादिस्त्वलतान्ता विज्ञेया ब्रह्मवेदस्य ॥ १।

सप्तात्रि(त्रि)शत्तयान्वाश्च पैपलादिपमेतः । एवं पञ्चाशदुवाधिका ब्रह्मवेदस्य नान्यतः ॥ २।

नीलकण्ठप्रभृतय आश्रमान्तः(न्ताः)प्रकीर्तिता [ः] एतास्तर्वा पृथग्वान्या जीवब्रह्मैक्यतो

धिकाः ॥३॥ इत्यथर्ववेदोपनिषद्ग्रन्थः समाप्तः ॥

मुण्डकोपनिषत् १ प्रश्नोपनिषत् २ ब्रह्मविद्योप० ३ क्षुरिकोपनिषत् ४ चूलिकोपनिषत्
शिरोपनिषत् ५ शिखोपनिषत् ७ गर्भोपनिषत् ८ महोपनिषत् ९ ब्रह्मोपनिषत् १० प्राणाग्नि
होत्रोपनिषत् ११ मण्डूकोपनिषत् १२ वैतथ्याख्यं प्रकरणमुपनिषत् १३ अद्वैतो० १४ अलत
शान्ता (न्या)ख्यं प्रकरणं १५ पञ्चदशोप नीलकण्ठोप० १६ नादाविन्दू० १७ ब्रह्मविन्दू०
१८ अमृतविन्दू० १९ प्यानाविन्दू० २० तेजोविन्दू० २१ योगशिखोपनिष० २२ योगतत्त्वोप०
२३ स (सं) न्यासोप० २४ आघोषो० २५ कण्ठश्रुत्युप० २६ पिण्डोप० २७ आत्मोपनि० २८

नृसिंहपूर्वतापनी २९ तापनीषी(ये) महोप० ३० तापनीये महोप० ३१ तापनीय ३२ नृसिंहताप-
नीमहोप० आदित ३३ उत्तरतापनी ३४ कठवल्या(ह्रया)ख्या ३५ कठवल्या(ह्रया)ख्या
उत्तरवली(ली) ३६ केनिपतोप० ३७ नारायणोपनि० ३८ वृहत्ना(ना)रायणोप० ३९ वृहत्ना-
(ना)रायणो० ४० सर्वोपनिषत्सारं ४१ हंसोप० ४२ परमहंसोपनिषत् ४३ आनन्दवली (ली) ४४
भृगुवली(ली) ४५ गारुडोप० ४६ कालामिन्द्रोप० ४७ रामपूर्वतापनीय ४८ रामोत्तरतापनीय
४९ कैवल्योप० ५० जाबालोप० ५१ आश्रमोप० ५२

U. No. 382. *Śrāddhakāśikā.*

श्राद्धकाशिका ।

आद्यं ।

यस्य प्रसादपयसा क्रतुपादपास्तं काश्यायनं मुनिवरं शिरसाभिवन्दे ।

सिक्ताः फलेति यजुषामिह याजकानां स्वर्गोद्भवानि विविधानि फलान्यजसं ॥१॥

कर्को व्याख्यदिदं गभारिवचनैः सूत्रं यतोस्मादभू-

दुर्बोधं च ततो हलायुध इति व्याख्या तथान्यस्कुटं ।

भूयोपि प्रतिषेधकादिवचनैः स्मार्तेर्मया काशिका

सूत्रस्योपरि संशयोऽतिमिदध्वंसाय तन्तव्यते ॥ २ ॥

सूत्रार्थव्यञ्जनाद्वाक्यैर्विशेषोक्तिप्रकाशनात् ।

अस्यान्वर्थमिदं नाम ग्रन्थस्य श्राद्धकाशिका ॥ ३ ॥

नित्यानन्द इतीह याज्ञिकवरो आतस्तदीयः सुतः

स्पर्ताग्री विदितक्रियेति सुख इत्याख्यो जगत्पुत्रतः ।

तत्पुत्रोऽप्यभवत्स्मृतिज्ञचतुरः शास्त्रेणाधीति(ती) श्रुती

विष्णुमिश्र इमं निबन्धनकरोत्कृष्णः कृती तन्सुतः ॥ ४ ॥

अन्ते खंडितः

V: No. 363. *Sūtrasūtravṛtti by Mahādharma.*

शुल्लसूत्रवृत्तिः ।

रसवेदांगभूवर्षे भाष्यते(भाष्यते?) धवले दले ।

त्रयोदश्यां रवेरारे चाराणस्यां महीधरः ॥ १ ॥

श्रीरत्नेश्वरमित्रस्य गुरोः केशवजन्मनः ।

आज्ञया विवृतिं शौलवीं भाष्यवृत्त्यनुसारिणीं ॥ २ ॥

विदुषां सुखबोधाय व्यधाब्दुद्धयनुसारतः ।

भाष्यं रामकृतां वृत्तिं सूत्राण्यालोच्य तत्त्वतः ॥ ३ ॥

नीलकण्ठो रमानाथः सितामश्वेदशेखरः ।

भैरवेशः कृपासिंधुः स मे तुल्यानृकेतरी ॥ ४ ॥

W. No. 25. *Hautrakârikâh.*

हौत्रकारिकाः ।

प्रणमामि गणाधीशं विघ्नध्वान्तिबाकरं ।
 देतावलमुखं सार्क्षसिदूरारुणविग्रहं ॥ १ ॥
 वंदे विष्णुं जगद्भवं नीलाचलनिवासिनं ।
 मीमांसायुगुलव्याख्यानिपुणं श्रौतकर्मणा(णः) ॥ २ ॥
 विज्ञातारं गुरुं नौमि यातिमीश्वरभारती ।
 प्रणम्य पंचाननवाइननाभुधि तथा शौनकमाश्वलायनं ।
 करोति तस्मूत्रविबोधितार्थं प्रयोगरत्नं नरसिंहयज्वा ॥ ३ ॥
 नानाश्रौतेषु निपुणा याज्ञिकास्त्यक्तमत्सराः ।
 युक्तमेतदयुक्तं वा क्षतुमर्हथ सज्जनाः ॥ ४ ॥

मध्ये ।

जयति स होतृददेशे ग्रामवरो नामतो वरुर्वाहुः ।
 यत्र श्रीनरसिंहो जातस्तस्मूत्रनुगतः काशीं ॥ १ ॥
 अपन्वयावतंसो नारायणभट्टसंज्ञकः काश्यां ।
 अमर्ह च सुपुत्रं गोपीनाथं विपश्चितं सुषुवे ॥ २ ॥
 गोपीनाथबुधानुजयस्वश्रीमन्मृत्सिंहराजितेस्मिन् ।
 श्रौतप्रयोगरत्ने चातुर्मास्यानि सभ्ययुक्तानि ॥ ३ ॥

X. No. 428. *Prâyaścittapradîpa.*

प्रायश्चित्तप्रदीपः ।

नत्वा बीषायनाचार्यं तेनोक्तश्रौतकर्मणां ।
 विष्पतिकर्मणे प्रायश्चित्तदीपः प्रकाश्यते ॥ १ ॥
 श्रौते बीषापनोक्तानि प्रायश्चित्तानि यानि तु ।
 उक्तानि सूत्रमध्ये च वर्यगोपालसुरिणा ॥ २ ॥
 व्यासोक्तानि प्रकीर्णानि तैरनुक्तानि यानि च ।
 भवस्वाभिमतोत्तेषां विस्तरान्निर्णयं द्रुवे ॥ ३ ॥

Y. No. 21. *Apastambadhvanitârthakârikâh by Trikânḍamanḍana.*

आपस्तम्बध्वनितार्थकारिकाः ।

उपवर्षः ।

5 b 1 उपवर्षादिभिः प्रोक्तमाधाने शतभोजनं ।
 सूत्रांतरेषु तन्नोक्तं तस्मादेतद्वृत्तास्तं ॥

- 11 a 6 उशिजा वामदेवाश्च तथा दीर्घतमादयः ।
गौतमा एव विज्ञेया उपवर्षादिपाठतः ॥
कर्कः ।
- 14 a 1 तूष्णीमिवोपतिष्ठेत् प्रवक्ष्यन्नागतोपि वा ।
इति कात्यायनः प्राह कर्को व्याख्यातवांस्तथा ॥
- 6 a 8 अस्मिन्निभमेवान्यविशेषोक्तिविवर्जितं ।
वर्जं कात्यायनः प्राह कर्को व्याख्यातवांस्तथा ॥
पाणिनीयः ।

- 17 a 2 [Lacuna] अदृष्टा जपेन्मंत्रांश्च तानपि ।
इत्याथर्वणसूत्रे तु पाणिनीयानिरूपितं ॥
नारायणः

- 2 a 2 यस्मिन्कस्मिंश्चिदृतावाद्धीतेत्याश्वलायनः ।
आतुराधानविषयमिति नारायणोब्रवीत् ॥
व्याख्यातं भवनागेन सूत्रमेतदथाश्रुतं ॥

- 12 a 2 यस्तु नारायणेनोक्तं ग्रामात्स्वामिसमन्वितात् ।
गत्वा ग्रामान्तरे वासः प्रवासोपमितीदृशः ॥
उपलक्षणमेवैतद्ग्रामस्योच्चारणद्वयं ।

ग्रामान्तरे नगर्या वा पल्लवां वा अन्यत्र वा कश्चित् ।
सीमापतीत्य चैत्रात्री वासः प्रसन्नं हि तत् ॥

- 24 b 3 अरण्यारोपणे स्पर्शं विना मंत्रेण मन्थयेत् ।
स्वयं वा मन्थनं कुर्यादिति नारायणोब्रवीत् ॥
भवनागः

- 2 a 2 उपरि विन्यस्तः ।

- 13 a 4 बह्वर्थेनेति मंत्रेण बह्व्यवोपातिष्ठेत् ।
इत्युक्तं भवनागादीरमयं व इतीह तु ॥

- 30 a 1 मंत्रेण गार्हपत्येभ्यो तूष्णीमग्न्यन्तरे तपेत् ।
इति वा स्यात्स्मारोपो भवनागादिदर्शनात् ।

Z. No. 41. *Stutikusumāṅjalī*

स्तुतिकुसुमांजलिः ।

अंते ।

पुरा पुरारेः पटभूलिभूतरः सरस्वतीस्वयनेहारभूरभूत् ।

विशालवंशश्रुतवृत्तविश्रुतो मनीषिणां गौरवरः किलप्रणीः

भ्रमादनिर्माय पुरातनः कविर्यमग्रिमश्चोकमवश्यमग्रतः ।

विमृष्य पंक्तीरूपरि द्विजन्मनां न्यवे(वी)विशत्काकपदांकितं पुनः ॥ २ ॥

अनेतसिद्धांतपथांतगाभिः समस्तशास्त्रार्णवपारदधनः ।

ऋजुर्वेदोर्ध्वदपदार्थवर्णना व्यनक्ति यस्याद्भुतविश्रुतं श्रुतं ॥ ३ ॥

सुतो भवद्भनधरः शिरोमणिर्मनीषिणामस्य गुणीघसागरः ।

यमाश्रिताह्वास्त सरस्वती हरेरुरस्यलं रत्नधरं श्रितां श्रियं ॥ ४ ॥

उदारसत्त्वे विपुले सुनिर्मले प्रहृदमर्यादमगाधमाश्रयं ।

प्रविश्य यस्य स्ववशा सरस्वती पदे बन्धं स्थिरमंबुधेरिव ॥ ५ ॥

कपोलदोलायितकर्णभूषणं तरंगितभूयुगभंगुरालिकं ।

सचेतसामर्धनिमीलितक्षणे क्षणं वितन्वति मुखं यदुक्तयः ॥ ६ ॥

अथास्य धीमानुदपादि वादिनां वितीर्णमुद्रो बदनेष्वनेकशः ।

उदारसंस्कारसुसारभारतीपवित्रवक्त्रांबुद्धो जगद्भरः ॥ ७ ॥

अपि स्थवीयः स्वकृतरियरस्यातिः कुशाग्रतीक्ष्णमधिरुद्य यन्मतिः ।

बहो बत स्वैरविहारलीलया पदं न्यधादस्त्वलितं सरस्वती ॥ ८ ॥

निर्मत्सरः सददयः श्रुतपारदश्चा विश्वातिशाविधिनयः प्रियवाक्सुशीलः ।

किं वापरं कविगिरौ सदसद्विचारचातुर्यधुर्यधिषणः शरणं य एकः ॥ ९ ॥

तेनादृतेन शिशुनैव निवेदयामानमानंदकंदलितभाक्तिकुतुहलेन ।

एतं शशांककलिकाकलितावतंससंसारसायनरसे रसयंतु संतः ॥ १० ॥

गृह्णंतु कंचन विशेषमेषमस्मादस्माकमसिञ्चनात्कचनान्तरज्ञाः ।

विन्वति पन्वलजलात्कुशला विशालशेवालजालकलितारकमलीधमेव ॥ ११ ॥

यदाप्यासाग्नलसरसस्कारसारं न किञ्चिद्वाचामंतर्विरचितचमत्कारमस्यर्थतत्त्वं ।

तत्राप्येतांस्त्रिभुवनगुरुस्तोत्रमैत्रीपावित्राः कर्णाम्यर्णाभरणसारणि नेतुमर्हति संतः ॥ १२ ॥

प्रेमाणं मणिकर्णिकां प्रति बुधा मंदोक्तुर्ध्वं मतिं

मुक्तादामनि मा कृत स्यशत मा तांबूलहेवाकितां ।

भूयार्थं प्रभवन्ति कर्णपुलिने कंठे मुखांभोरुहे

देवस्य स्मरशासनस्य यदिमाः स्तोत्रावलीसूक्तयः ॥ १३ ॥

निक्षिप्तं शतसप्तकेन सहितं पादायुतार्थं मया

निर्हिंसे गुणिनि द्विजैर्द्रमुकुटे धर्मैकधाम्नीश्वरे ।

प्रायेण त्रिशितस्य दीनवचसः द्वाक्षिसमूहोपि मे

पादं नैकमयं प्रयच्छति विधौ वक्त्रे करोम्यत्र किम् ॥ १४ ॥

कारकारमकारि वारितशमेरुक्षेपरक्षेपिदं

निघ्नं विघ्नितशंभुसेवनगुणभोगोपभोगं वपुः(मनः) ।

किंतु कापि कदापि कापि पातितः सा साधुदृष्टिर्गतः
 प्राप्तः सूक्तिवपुर्जितोजितसुधास्वादः प्रसादः प्रभोः ॥ १९ ॥
 यत्सत्यं सदसद्विवेकविकलग्रामीणकुग्रामणी ।
 मिथ्यास्तोत्रपरा पराभवपदं नीतासि गीतास्पतः ।
 मातः कातरतां विमुंच यदसौ सौभाग्यभाग्यावाधेः
 संजातो जगदेकनायनृतिभिर्वाग्देवि ते विश्वमः ॥ १६ ॥

AA. No. 110 of 1873-74. *Madanavinodanighaṇṭu*, leaf 43, a.

अद्वे ब्रह्मयुगयुगेदुगणिते श्रीविक्रमार्कप्रभो-
 मीधे मासि बलक्षपक्षललिते पष्ठयां शुधाशे(सुधांशो)दिने ।
 दानानां परितापदलनो (?) ग्रंथं निघंटुं कलिः (किञ्च)
 श्रीदः श्रीमदनो व्यधत्त चतुरः सच्चक्रचूडामणिः ॥ १४ ॥

BB. Nos. 44 and 45. *Āchārādarśa and Commentary*.

आचारादर्शः ।

तत्रायं ।

दीक्षितो रणयज्ञेषु विबुधानंददायिषु ।
 हरिराब्धिसुतावक्त्रसोमपीती(थी) पुनातु वः ॥ १ ॥
 अहोरात्राश्रितो धर्म इह वाजसनेयिनां ।
 निबध्यते निबद्धो यो धर्मशास्त्रनिबन्धिभिः ॥ २ ॥

अति ।

समूलवचनाभागो मीमांसान्यायनिर्मलः ।
 श्रीदत्तेन सतामेव आचारे दर्पणः कृतः ॥
 दुरुक्तमपि सूक्तं मे मन्वादिबचनाश्रितं ।
 अपि चर्मोदकं तीर्थसलिलांतर्गतं शुचि ॥

इति श्रीमहामहोपाध्यायश्रीश्रीदत्तकृत आचारादर्शः समाप्तः । संवत्सरात्संवत् १
 भाद्रपदशुक्लद्वितीयायां लिखितोयं पंडितक्षिरोमणिरुष्णदत्तमते स्थापिना श्रीकंठेन

आचारादर्शटीका ।

तत्रायं ।

श्रीमच्छंकरतुष्ट्यर्थमाचारादर्शोपनिनी ।
 क्रियतेतिरुफुटा रम्या भट्टगौरीशशर्मणा ॥

गंलं ।

श्रीमन्मैयिलसूरिवृन्दतिलकः श्रीशंकरः -सत्कविः

क्षिप्यस्तस्य जलालदीनशककूदामोदरः पंडितः ।

तत्पुत्रेण सतां मुदे विरचिता आदक्षसंबोधनी

भूय(या)च्छंकरतुष्टिहेतुरनिशं व्याख्या गुणैः संयुता ॥

अर्त्तवन्करसचंद्राब्दे विक्रमादित्यमूपतेः ।

आश्विनस्य त्रयोदश्यां रवी काश्यां प्रपूरिता ॥

इति स्मार्तशिरोमणिदामोदरभट्टपुत्रगौरीपतिभट्टविरचिता आचारादर्शविवृतिः
पूर्णा । संवत् १८०० वर्षे कार्तिकशुद्ध ९ भौमे ।

CC. No. 58. *Vivādarṇavabhaṇjana.*

विवादार्यवभंजनं ।

तस्याद्यं ।

विश्वेषां शरणं नवांबुदरुचिः सद्भक्तचित्तमणि-

र्यः प्रत्युहृतमोविनीशेभिहिरः कीनाशमीनाशनः ।

संसारिकमहार्णवे निपततां विस्तार्यजं नृणां

गोविंदः कृपया सुरासुरगणैर्विवाधिरं पातु यः॥१॥

चंडेशधरेश्वराविश्वरूपा मिताक्षराकारहलायुधौ च ।

श्रीकृष्णवाचस्पतिधर्मरत्नकतस्तथा श्रीकरशूलपाणी ॥ २ ॥

गोविंदलक्ष्मीधरतत्त्वकारा आचार्यचूडामणिनाचभट्टः ।

वाक्यानि तेषां सुविमृश्य कुर्मो ग्रंथं विवादार्यवभंजनार्यं ॥ ३ ॥

इह वाच्यानि वर्णादेः सृष्टिर्वर्णस्य वृत्तयः ।

राजप्रशंसा तच्छ्रवमंत्रिदूतादिलक्षणं ॥ ४ ॥

अंते खंडितं ।

DD. No. 562. *Nirṇayāmr̥ita.*

निर्णयामृतं ।

आद्यं ।

कारणमेकं जगतां वारणमास्वेन वा(ता थ. L.)रणं विपदां ।

विमपि महो महनीयं प्रत्युह्व्यूहवारणं वेदे ॥ १ ॥ २ । ३ । ४ । ५ ॥

जयंति भूमावेह वा(चा)हुवाणाः क्षितीश्वरा विश्रुतवाहुवाणाः ।

प्रकुर्वते ये विशदा यशोभिर्जगत्समग्रं चस(वश)दायशोभिः(भि) ॥ ६ ॥

वभूव भूपस्त्रिदशैः सत्पुस्तदन्ववाये बलवान्स्वरूपः ।

चकार नित्यं च (न्व?) समाहितानां परिश्र(क्ष)यं यः परमाहितानां ॥ ७ ॥

तस्यात्मजन्मानानि कर्णदेवस्यागेन यो विधुतकर्णदेवः ।
 वपुःश्रिया निजितकामदेवः सदासमाराधितवामदेवः ॥ ८ ॥
 तदात्मभूद्धरणः क्षितींद्रः कृतींद्रभोगद्रिनिभानुमावः ।
 स्वकीर्तिवल्लीप्रभवालवालस्थली च दिल्ली नगरीमतल्ली ॥ ९ ॥
 भल्लीशतप्रोतशकेशकुंभीकुंभास्त्रनीरैः समसि(से)चि येन ।
 शुभावदातायतकीर्ति[राती]हरः सतां श्रेयतिमूर्तिरासीत् ॥ १० ॥
 मस(व्यव. ८.)क्तमुक्तामयहेमकुंभमुक्ताद्य(व्यव. ८.)मुक्तागणपोषशक्ताः ।
 रक्तासवैः संयति के(यि)न काली व्यालीढविश्वाम्भितर्प्यतेस्म ॥ ११ ॥
 उद्धरणं शुद्धरणं मुद्धरणं विद्धिषां समुद्धरणं ।
 सुहृदां पुरातनहृदां(?)नमतितपां को ननाम तमनामः (?) ॥ १२ ॥
 सौंदर्येण विजृम्भता रतिपातिः सौंदर्येण च श्रीपातिः
 गाम्भीर्येण सरित्पतिर्विलसता धैर्येण भूमृत्पातिः ।
 सात्कांत्योद्धृपातिः श्रिया धनपातिर्यस्यी(स्त्वौ?)जसाहर्षति-
 स्तेनार्थो(र्यो व्यव. ८.)द्धरणेश्वरेण सुमतिः स्पर्धेत कः क्षमापातिः ॥ १४ ॥
 असावसावाहितसत्प्रभावः स्वसंनिवेशोचितरम्यदेशः ।
 अध्वारत ऋद्ध्यास्तसमस्तशकास्पदं पुरं सादरमेकवक्त्रं ॥ १५ ॥

राजते तत्पुरं रम्यं राजमंडलमंडितं ।
 कमलोद्भासितरत्नरत्नाकराविभूतिमत् ॥ १६ ॥
 लसाद्द्विभासिर्नासिनन्तूपुरं भाति तत्पुरं ।
 पुरं पुरंदरस्येव भूरिसुंदरमंदिरं ॥ १७ ॥

यस्योपकंठे शितिकंठकंठस्पर्धेप्रभा भानुसुता वहंतौ ।
 तदृच्चवेदध्वनिसंनिकर्षादभ्यस्पतीवाखिलपावनत्वं ॥ १८ ॥
 यत्रानिशं सत्रकृतः पवित्राः सत्रा स्वगोत्रे गृहिणो वसन्ति ।
 यद्धोमधूमः कुरुतेतिभूमा घनाधनैर्मदुर्मंतरीक्षं ॥ १९ ॥
 येत्सीधजालेषु निवेश्य रात्री तद्वासधूपैः पृथुलीकृतांगः ।
 निर्याणनिर्यत्नतया मज्जेत नीलांबुदा नीलशिलाविलसत् ॥ २० ॥
 यदुच्चसीधध्वजजालचेलजालानिलैर्होह्लिहयाः सलीलं ।
 विश्रांतिमश्रांतमितः श्रयंतः कुत्रोपि न श्रांतिमवाप्नुवन्ति ॥ २१ ॥
 प्रत्याशमापूरितयाचकाशं मान्यं वदान्यान्वयमत्र वीक्ष्य ।
 वृंदारकाणां त्रिदिशेषि वृंदैर्मंदारकाणां वसतिविंगीता ॥ २२ ॥
 पुरं शशसिख पुरंदराभस्तदैकचक्रारण्यमनेकचक्रः ।
 असंख्यसंख्यारिजयोजिताख्याविख्यासुपेनो (तशुष्मो-प. ८.)द्धरणक्षितीशः ॥ २३ ॥

स(अ. ७. ८.)मुद्रैरपि यः सप्तसमुद्रैः संयुतां (मुद्रितां ७. ८.) महीं ।

पालयंस्तन्महीपालः पुरालंकुरुते पुरं ॥ २५ ॥

गुणरत्नाकराच्चंद्रश्चंद्रसेनस्ततोभवत् ।

महामहा महादेवशालिमौलिबीभूषणः ॥ २६ ॥

यस्य विश्वोपकाराय दातुमभ्युदिते करे ।

शशंके धनदः स्वैरं चक्रे कनकाचलः ॥ २६ ॥

अमनोवृत्तिगम्येन यस्य दानेन दीव्यता ।

अर्थिप्रसूयिनोप्युच्चैः प्राप्सुख न दुर्गति ॥ २७ ॥

यस्य विश्राणनस्योच्चैःश्रवणेन रणस्य च ।

सुराः सुरालयं स्वरूपमनल्पमीष मेनिरे ॥ २८ ॥

यस्य धाटीषु घोडानां प्रखरं(प्रसरतू ७. ८.) खुरजं रजः ।

चकाराच्छिन्नगगनं दुर्दिनं रिपुमंदिरे ॥ २९ ॥

तस्याध्वजोभूच्चरिता(त्यजन्मा चरिता ७. ८.)ध्वजन्मा श्रीसूर्यसेनो जघाते क्षितींद्रः ।

सुदर्शनेनैव विभाति गोपा नारायणत्वं भुवि यः प्रसिद्धं ॥ ३० ॥

संतानशोभगानः कविगुरुबुधमित्रमंगलैः सहितः ।

जिष्णुर्य एष व्यक्तं श्रितशतकोटिः सुधर्माढ्यः ॥ ३१ ॥

यस्मिन् धारयाति क्षोर्णामेणीद्विचत्तहारिणि ।

शेषेपि फणिनाभीशे न विशेषधियो वर्य ॥ ३२ ॥

ददतो यस्य पाणिस्थपारिहार्यस्वनच्छलात् ।

रमा रौतवी सततं राजा वितरतीति मां ॥ ३३ ॥

द्विषोस्य पत्रावलिभिः परिधानं प्रकुर्वते ।

तद्योपितां ततो मन्ये तच्छून्यास्तनमंडलाः ॥ ३४ ॥

विबुधानंदयन् सर्वान् राजा वसुभिस्तर्जितैः ।

कथं मौल्ये महेशानां न पदं कुरुते सदा ॥ ३५ ॥

निहत्य शत्रून्खिलास्तदीया देशाः सदावग्रहस्त्रिन्वर्षाः(वेशाः ७. ८.) ।

तदंगनानां घननादयुक्तैः(मुक्तैः ७. ८.)नैत्रात्र(त्रात्रु)भिर्येन कृतः सवर्षाः ॥ ३६ ॥

समुद्यते यस्य करे प्रदातुमालोक्यते ह्यत्र महद्विचित्रं ।

वनीपक्तानां मवनीपकत्वं वनीपकत्वं त्ववनीपकानां ॥ ३७ ॥

जलेन दिव्येन सदाभिषिक्ताः सिंहासनाभ्याश्रयिणो निरस्ताः ।

श्रीसूर्यसेनेन वनोपि राज्यं कांतात्पत्राः कल्यैत्यमित्राः ॥ ३८ ॥

यत्कीर्तिश्चरितीति कातिकशशिश्चेतेषमन्यादृशं

धातुः सर्गिनिसर्गमत्र कुतुकं स्पर्शादमुष्या यतः ।

कीलासांति नगा वलंति मनुजाः क्षीरार्णवंत्यर्णवा-
 श्वक्रांगति खगा हरंति च सुराः शेषंति सर्वेहयः ॥३९॥
 चक्रास्ति यस्यातिनलप्रतापः प्रासपसेनोवरजः प्रसिद्धः ।
 भक्त्याभिरामस्य सदाग्रजस्य यो लक्ष्मणावतारमुपैति भद्रं ॥ ४० ॥
 औदार्यसौंदर्यदयानपत्तोऽविज्ञानशीर्यादिगुणेषु नान्यं ।
 प्रतापसेनस्य सभं समंतालोके विलोकेत्र विचित्रलोके ॥ ४१ ॥
 श्रीदेवसेनस्तनपोपि गोपीनारायणेना(यणस्या v. ८.)जाने कामरूपः ।
 लब्धप्रसादेन महेश्वरस्य रामारतिस्तुष्टिमुपैति यत्र ॥ ४२ ॥
 देवसेनकुमारस्य प्रतिभाति न चांतरं (कुमारस्य च नांतरं v. ८.) ।
 आर्यानंदरुतो नित्यं विश्राणः (भ्रतः v. ८.) शक्तिमुत्तमं ॥ ४३ ॥
 श्रीसूर्यसेनः पुरमेकचक्रं वरांगमध्यास्य जयद्वजस्तं ।
 यमेश्य कांतं जितनाककांतं गुर्वायमुर्वी च सदाविरास्ते ॥ ४४ ॥
 विद्वत्सु सत्स्वपि महत्सु समाश्रितेषु
 श्रीसिद्धलक्ष्मणस्तुतः सुतराममुष्य ।
 श्रीसूर्यसेननृपतेनिज(रुह v. ८.)तेजसोभू-
 दल्लाडनाथमतिमानतिमानपार्त्रं ॥ ४५ ॥
 एनं कदापि सुमनाः सुमतिः सुधाम्ना(सुमतिर्नुपतिः स्वनाम्ना v. ८.)
 श्रीतादिकर्मसु सकालविनीर्णयाप ।
 आदिक्षदृक्षपतिमव्ययशा निशात-
 शस्त्राहताहितशतः शतमन्युकल्पः ॥ ४६ ॥
 अगाधप्रंथपाथोधिमथालोह्य मया धिया ।
 समुद्धूतं नृपादेशात्तेनेदं निर्णयामृतं ॥ ४७ ॥
 मनुस्मृतिं विष्णुपराशरापस्तंबस्मृतीर्वीक्ष्य मिताक्षरां च ।
 तयापराकोर्णवपारिजातान् स्मृत्यर्थसारं स्मृतिचंद्रिकां च ॥ ४८ ॥
 मात्स्यं कौमं च वाराहं दृष्ट्वा वैष्णववामने ।
 मार्कंडेयपुराणं च भविष्योत्तरभारते ॥ ४९ ॥
 परिशिष्टं हेमाद्रेरनंतभट्टपगृह्यपरिशिष्टे ।
 कालाद दं चितामणिं त्रिटर्दी च रुद्रकल्पतरुं ॥ ५० ॥
 धवलपुराणसमुच्चयदुर्गास्तवरामकीतुकांन तथा ।
 संवत्तरप्रदीपं समोजराजीयदेवदासीयं ॥ ५१ ॥
 रूपनारायणीयं विद्यावेद(भट्ट v. ८.) पद्धतिं चित्रां (वितर्ता v. ८.) ।
 वीक्ष्य महोदवीयं शुभं निबन्धं च विश्वरूपकृतं ॥ ५२ ॥

श्रीसूर्यसेननृपतेरादेशारिसद्बलक्षमणतनूजः ।

अह्लाङ्गनाथसूरिः संप्रहामिह कालनिर्णये कृतवान् ॥ ५३ ॥

इति ग्रंथावतारः ॥

EE. No. 553. *Dānavākyaṭīkā*.

दानवाक्यावली।

वंदे मुकुन्दस्य पदारविन्दं वंदाऽऽवृन्दारकवृन्दवंशी ।

मंदाकिनी यन्मकरन्दविद्रुमंदोहसंदेहाधि— ॥ १ ॥

त्रैलोक्याधिपतेः पदत्रयभुजं दैत्याधिपं याचतो

दत्तां सत्त्वमयेन तेन वसुधापेवाग्रतो गृह्यतः ।

देवार्थे बलिनं बलिं छलयतो —हरेस्तुष्यतः

स्वाराज्यप्रतिभूभविष्णु सपदि स्वस्त्वक्षरं पातु वः ॥ २ ॥

श्रीकामेश्वरराजपंडितकुलालकारसारः श्रिया-

मावासो नरसिंहदेवमिथिलाभूमंडलाखंडलः ।

दृष्यदुर्धरवैरिदर्पदलनो भूदर्पनारायणो

विख्यातः कुमुदेंद्रकुन्दधवलः— वशोमंडलः ॥ ३ ॥

तस्मोदारगुणाश्रयस्य मिथिलाक्षमापालचूडामणैः

श्रीमद्धीरमतिः प्रिमा विजयते भूमंडलालंकृतिः ।

दाने कल्पतेव चासुचरिते पार्श्वधतीव स्थिरा

या लक्ष्मीरिव वैभवे गुणगणैर्गौरीव या गण्यते ॥ ४ ॥

वापी पुण्यमलाधिकासि(शि?)विमला विज्ञानवापीसमा

रम्यं तीर्थनिवासे वासभवनं चंद्राभमभ्रंलिहं ।

उद्यानं फलपुष्पनम्रविटपच्छायाभिरानंदितं

मिलुम्यः सरसाज्जदानमनघं मस्मांभवान्मा इव ॥ ५ ॥

लक्ष्मीभाजः कृतार्थानकृत सुमनसो या महादानदेम-

प्रामै राजाविराजीवहलतरपरागाहारागीस्तडागैः ।

विज्ञानज्ञाप्य विद्यापतिमतिकृतिनं सप्रमाणामुदारा

पुण्या लोकाधराज्ञी विरचयतितरां दानवाक्यावलीं सा ॥ ६ ॥

अंते ।

निबद्धान्तम्यगालोच्य श्रीविद्यापतिसूरिणा ।

दानवाक्यावलीं देव्याः प्रमाणैर्विमलीकृता ॥ २ ॥

इति समस्तप्रक्रियाविराजमानदानदलितकल्पलताभिमानमहादेवीश्रीधीरमतिविरचिता दा-
नवाक्यावली समाप्ता संवत् १९३९ शके १९०४ समये पीप शुद्धे पंचमी रविवारे ॥

FF. No. 612. *Saṁskāranirṇaya*.

संस्कारनिर्णयः । आद्यं खंडितं ।

अंते ।

अस्ति श्रीहरिवंशवर्धनपतिर्मागीनृपस्यात्मजी

मार्हे शास्त्रयमौलिभूषणमणिः संकल्पचिंतामणिः ।

निर्वंधेन निबंधराजमसृजत्तत्कीर्तिबंधोऽग्न्यलं

तस्याब्रामनु नंदपंडित इमं धर्माधिकारी भुवः ॥ १ ॥

सिद्धानां वचसां निबंधविहितव्याख्यावतां संप्रद्वे

किं कष्टं विदुषामिति प्रतिसमं जल्पत्यनल्पं तु ये ।

तेषामुत्तरमेतदेव नलधी सिद्धानि रत्नानि तैः

कृत्वा हारमुदारमात्मनि न वा किं यच्छ्रुय स्वेच्छया ॥ २ ॥

इति श्रीमद्भर्माधिकारिरामपंडितात्मजनंदपंडितकृते स्मि(स्मृ)तिसिंधौ संस्कारनिर्णयतरंगः ॥

CG. No. 502. *Achāradinakaroddyota*.

आचारदिनकरोद्द्योतः । आद्यं ।

सारं यच्छ्रुतिशिरसामर्गोचरं यन्मनोवचसां ।

तत्कौशल्यावचसां शिखापात्रं महो बंदे ॥ १ ॥

मीमांसार्णवकर्णधारचतुरः श्रीमद्वनारायण-

स्तद्वंशस्य करीरतां भजति यो विश्वेश्वरारव्यः कृती ।

गागाभट्ट इति प्रयां दिनकरात्प्राप्तः पितुर्लालना-

तेनाचारनिबंधनो दिनकरोद्द्योतो धुनापूर्यते ॥ २ ॥

अंते ।

इति श्रीपद्मिद्वन्मुकुटमाणिरयमरीचिपंजरितपद्मंशरविंदश्रीमन्नारायणभट्टसूरिसूनुश्रीप-

द्मकृष्णभट्टात्मजभट्टादिनकरात्मजेन गागाभट्टपरनामकाविश्वंभ(श्वेश)रभट्टपुरिते दि-

नकरोद्द्योते आचारकांडं समाप्तं ।

HII. No. 503. *Ahnika from Achārāpradīpa*.

आचारप्रदीप आह्निकं । आद्यं ।

विश्वनाथं भवानीशं दुंदिराजं च भैरवं ।

श्रीमाधवं दंडपाणिं काशीं गंगां नमाम्यहं ॥ १ ॥

आरंभतस्य कार्यस्य सिद्धी विघ्नपनुत्तये ॥

दूरीभवन्ति दुरितान्यपपांति तापाः प्रादुर्भवन्ति विभवा परमाश्च वृद्धाः ।

संपद्यते शिविधसंपदपैति मोहः श्रीरामचंद्रपदपन्नमस्कृतः ॥ २ ॥

रामं कुलपतिं नत्वा पुंडरीकात्मजं गुरुं ।

आह्निकस्य प्रयोगस्य विधिं च प्रवदाम्यहं ॥ ३ ॥

नानानिवंधपाथोधौ संनिमग्नमितस्ततः ।

आचारवाक्यरत्नानां समुद्धृत्य कदंबकं ॥ ४ ॥

तदेव भूषणं कृत्वा स्वाचारासक्तचेतसां ।

विदुषां कंठभूषणाय ददाति कमलाकरः ॥ ५ ॥

अंते ।

ग्रामे कूर्परसंज्ञके क्षितितले यत्रास्ति शुद्धेश्वरे

गोदा पश्चिमवाहिनी विजयते यावत्कचेश्वरः ।

तत्रत्यो कमलाकरः स्वमुक्तादागम्य काश्यां स्थिता (तः)

तत्रेदं कृतवान्सतामुपकृते विश्वेश्वरानुग्रहात् ॥ २ ॥ वच० ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

इत्याचारप्रदीपनिबंधे आह्निकं समाप्ति [म] गमत् ॥

II. No. 529. *Kuṇḍamanḍapāsādhī.*

कुंडमंडपसिद्धिः । अंते ।

इतिमंडपकुंडसिद्धिमेनां रुचिरा विदुलदीक्षितो व्यधत् ।

अधिकाशिनगर्धुमेशतुष्टयै विबुधः शोधयतादिमां विचार्य ॥ ६० ॥

शशिपुगतिधिगण्यै याति शाके वरेण्ये विभवशरादे रम्ये माप्ति सस्ये तपस्ये ।

शशधरभृति दक्षेमुष्य पक्षे वलक्षे कमलनयनतिष्ठां भानुमद्धारयत्नां ॥ ६१ ॥

ग्रंथे परोक्ते मम दूषणोक्तया किंवा गुणोक्तया विदुषा विचार्य ।

ग्रंथे मष्टक्ते सदसद्विशोध्यं सर्वस्तु सर्वं न हि वेद कश्चित् ॥ ६२ ॥

अंगीकार्या मत्कृतिर्निस्तुपेयं कस्मादेवं पंडितान्प्राथयेहं ।

क्षीरं पेयं नीरमेतद्विहाय को वा हंसं विज्ञमज्ञोर्धयेत् ॥ ६३ ॥

इतिश्रीविदुलदीक्षितविरचितकुंडमंडपसिद्धिः सटीका समाप्ता ।

व्योमांकमेदिनिपराधिपगण्यशाकेन्द्रे सर्वधारिणि नमोऽधवल्ले शिवस्य ।

तिथ्यां खेरहनि विदुलश्रोत्रियोसौ पुस्तं रराद किल मंडपकुंडसिद्धेः ॥ १ ॥

JJ. No. 599. *Vratardja.*

व्रतराजः । आद्यं ।

ओंकारविघ्नेशगुह्यस्तरस्वतीं गौरीशसूर्यो च हरिं च भैरवं ।

प्रणम्य देवान्कुरुते हि ग्रंथं दैवज्ञशर्मा जगतो हिताय ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

रामांकमुनिभूतसंख्ये १७९३ वस्तिष्वर्गैर्दुसंख्यके ।

वर्धे शाके शुक्लपक्षे पंचम्यां तपसः शुभे ॥ ६ ॥ ७ ॥

विचपावनजातीयशांडिल्यकुलमंडनः ।

गोपालात्मजदैवज्ञसंगमेश्वरसंज्ञितः ॥ ८ ॥

दुर्गाघाटे वसन्काश्यां नत्वा पिठपितामहान् ।

कुर्वे वै विश्वनाथोहं व्रतराजं सुविस्तरं ॥ ९ ॥

अंते ।

इति ब्रह्मांडपुराणे लक्षपूजाव्रतोद्यापनं संपूर्ण ।

KK. No. 507. *Aśauchanirṇaya.*

आशीचनिर्णयः ।

कृत्स्नदमातलवार्तिपंडितजनालंकारचूडामणि-
गौदातीरजनिर्गुणोच्चयस्तनिर्नाम्नापदेवोऽग्रणीः ।
तत्सूनोरिह जीवदेवकृतिनः सद्धर्मशास्त्रे कृता-
वाशीचस्य विनिर्णयोऽयमवच्छोकृष्णसंतुष्टये ॥

इति श्रीमात्स्यकलभूमंडलमंडनायमानश्रीमद्विद्वद्व्यापदेवसुतजीवदेवकृतिकीर्तुभे आशीच-
दीधितिः समाप्तः ।

LI. No. 575. *Pratishṭhādarpaṇa.*

प्रतिष्ठादर्पणं ।

आदौ ।

श्रीमद्गोपालपितरं नारायणपितामहं ।
नत्वा च शितिकंठाख्यं गुरुं वेदविदां वरं ॥ १ ॥
सर्वग्रंथास्तमालोक्य पौर्वापर्यानुसारतः ।
प्रतिष्ठा सर्वदेवानां पद्मनाभेन रच्यते ॥ २ ॥

अंते ।

श्रीनारायणात्मजगोपालसूनुपद्मनाभविशेषिते प्रयोगप्रतिष्ठादर्पणे सर्वदेवप्रतिष्ठाप्रयोगः ।
इत्यचलार्चा शके १७०६ क्रोधिनामाम्दे आश्विनकृष्ण एकादश्यां ।

No. 576. *Prayogadarpaṇa.*

प्रयोगदर्पणं ।

आद्यं ।

यो वंशस्त्रिदशैः सदैव यमिनां ध्येयः सदा योगिभि-
र्यो विघ्नीयविनाशनेष्वतिदृष्टो भाग्यप्रदः सेविनां ।
यो विश्वार्तिहरस्तथैव सुखदः साहिष्यविद्यानिधि-
स्तं वंदे गिरिजात्मजं गणपतिं वाक्पुंसिद्धये सर्वदा ॥ १ ॥
वंदे श्रीवैष्णवीं मूर्तिं मोहिनीं कुलदेवतां ।
प्रवरायास्तटे रम्ये निवासपुरवासिनीं ॥ २ ॥
श्रीमद्गोपालपितरं नारायणपितामहं ।
गुरुं श्रीशितिकंठाख्यं पार्वतीं चैव मातरं ॥ ३ ॥

नाम्ना वै पद्मनाभस्तु दीक्षितः श्रीदयान्वितः ।
 नानाग्रंथान्समाश्लोक्य विदुषां प्रीतिहेतवे ॥ ४ ॥
 रम्यां नवीनां सुगमां नानावाक्यसुधामयीं ।
 प्रयोगदर्पणाख्यां वै चक्रे पद्धतिमुत्तमां ॥ ५ ॥

अंते खंडितं ।

MM. No. 577. *Prayogapaddhati.*

प्रयोगपद्धतिः ।

आदां ।

महादेवमहं वेदे गुह्यतामहर्निशं ।
 सहायं महतां शश्वदहार्यदृष्टितः पतिं ॥ १ ॥
 महागणपतिं वेदे गुहाप्रजमज्ञार्चितं ।
 अहार्यतनयानंदं सहायमसक्तस्ती (?) ॥ २ ॥
 पैजल्लमंचनाचार्यसुनो क्षिगयकोविदः ।
 प्रयोगपद्धतिं चक्रे मंत्रपूर्वक्रियोत्तरां ॥ २ ॥

अंते खंडिता ।

NN. No. 71. *Commentary on the Kirātārjunīya.*

किरातार्जुनीयटीका ।

आटी ।

श्रीनोनराजतनयः कुम्भवि(जि)शरित्रे पर्याय[मात्र]मभिधास्यति जोनराजः ।
 किं नाम नामलमणिप्रगुणास्तडाको [व्या] कोशपत्युदधिवत्तरलांस्तरङ्गान् ॥
 श्रंजिनोद्गाह(भ)देनस्य साम्रा[ज्ये] जोनको द्विजः ।
 स्वार्पविश्वमिते शाके यथामति यतिष्यते ॥

पीडशसर्गोत्ते ।

इतिश्रीलीलराजमुत्पण्डितनोनराजसूनुपण्डितवरजोनराजकृतायां किरातार्जुनीयटीकायां
 पीडशसर्गः ।

अंते ।

कादमीरिकेन कविना कियते प्रकाशवर्षेण हर्षतनयेन किरातटीका ।
 मात्सर्यजिन्नगदहृदवचःप्रशुभिः संमस्यते स्फुटमिमां हृदयेन लोकः ॥
 (?) कार्यधेय वचनस्य वैदुषी ज्ञायते न न रुतश्रमा नृणाम् ।
 (?) दर्शनतरकृतावतारणीस्तत्पुत्राष्टुत्तलयप्रकाशनम् ॥

जनानां मात्सर्यं किमिदमथवाज्ञातमहिमा

गुणेषु प्रद्वेष [:] किमिति किमुतार्थव्य (?) विरह : ।

यदस्मिन्नः क्षेपे विजन इव नृत्तोत्सवविधौ

सदित्युच्चैरादसदपि न केनाप्यभिहितम् ॥ ५० ॥

इति किरातार्जुनीयटीकायामष्टादशः सर्गः १८ समाप्तमिदं किरातार्जुनीयं नाम महा-
काव्यम् कृतिर्भारवस्येति भरम् ।

OO. No. 86. *Vishṇubhaktikalpalatā.*

विष्णुभक्तिरूपलताया अष्टमस्तवकः ।

आद्यं ।

अथ विष्णुविज्ञप्तिवर्णनं नाम खट्ट (माष्टमः) स्तवकमारभ्यते ।

अन्ते ।

इति श्रीपुरुषोत्तमकविकृतविष्णुभक्तिकल्पलतायाटीकायां मा(म)हेश्वरविरचितायामामो-
दसमाख्यायां चित्तप्रबोधनामाष्टमः स्तवकः । अथ विवरणनिर्माणकालः

श्रीमद्भूवलयातुरंजनलसत्कीर्तिनृपाद्रिक्रमा-

ज्जातेश्वा(श्वा)वुधिरागभूमिगणितेन्द्रे मार्गशीर्षेर्हने ।

पक्षे मुख्यजयातिथौ सुरगुरु (री?) वारे विरूपासभू-

निर्मातिस्म महेश्वरो गुरुकपटीकाभिमां सुंदरां ॥

संवत् १६५७ श० १५३३ प्र । जे(जे)ष्ठशुद्धि ९ गुरौ लिखितं ॥

PP. No. 96. *Hanumanndāka with a Commentary.*

हनुमन्नाटकं सटीकं । तत्र टीकाद्यं ।

शृंगारी क्षितिजागुल (ले?) सकरुणोऽहल्यासु वीरः खरे

बीभत्सु(त्त)श्च जये शरैश्च भयकद्वद्धाब्धिरत्यद्भुतः ।

रौद्रो रावणमर्दने कपिसहो(हो) द्वासः सुशान्तो गुरौ

भक्तः सर्वरसात्मको रघुपतिर्विबति सर्वोपरि ॥ १ ॥

प्रस्तारा अपि पत्नीत्वं याति वारि तरंति च ।

यत्कृपाचंद्रिकास्पृशाम्रमचंद्रं नतीस्मि तं ॥ २ ॥

स्वाराम राम रजनीचरदुर्वणानां कल्यांतपावक निजोत्तमनामधेयं ।

नाथ त्वदग्निरसीरुहषट्पदानां यस्माद्भयं नु तमपाकुरु (?) नस्ततो ब्राह्म ॥ ३ ॥

रामायणमयीं नावं संसारार्णवतारिणीं ।

यश्चकार मुनिः सम्यक्तस्मै वाल्मीकये नमः ॥ ४ ॥

आसीच्छ्रीकृष्णदत्तः सकलगुणनिधिर्नादिनागैर्द्रसिंहं (हस्)

तत्पुत्रः काशी(शिः)नाथः समजानि बलभद्राभिधस्तत्तनूजः ।

नत्वा श्रीरामभद्रं निखिलगुणनिधिं श्रीपतेः प्रीणनाय

व्याचष्टे नाटकं श्रीसकलबुधजना(नाः or नैः)क्षम्यतां घाट्यमेतत् ॥ १ ॥

अते टीकायाः ।

योगी(गिः)जनप्रियस्यापि स्तवो येन विनिर्मितः ।

तत्कृता दीपिका चेयं चकास्तु महतां हृदि ॥ १ ॥

कीर्तिर्ब्रह्मांडखंडे प्रचरतु सततं भक्तिसत्पक्षयुक्ता

ज्ञानैजा(नैनाः) लं स्फुरतु हृदि परं सच्चिदानंदरूपं ।

स्वस्ति स्याद्गोद्विजे[भ्योः]मधुकरनृपतेर्मंडलेऽखंडलश्री(क्ष्मीः)- ।

रायुः पुष्टिश्च देहे रिपुषु सविजयं राजराजत्वमस्तु ॥ २ ॥

श्रीकृष्णदत्तपदपंकजपट्टपदस्य

श्रीकाशिनाथतनयस्य सनादजातेः ।

श्रीकुंभवारिधिविधोर्वलभद्रकस्य

व्याख्या मुदेस्तु रघुनाथपरायणानां ॥ ३ ॥

एतद्विचारसंतुष्टसूरिसंमोदसंभवात् ।

सुहृताच्छ्रीपातिः प्रीतिं प्रयातु प्रणतप्रियः ॥ ४ ॥

श्रीकृष्ण[ः] क्षम्यतां — — भूदेवश्च सतां सुहृत् ।

कालातिपाताद्भयस्य यदद्य मे स्थिरात्मनः ॥ ५ ॥

वस्वसिरसचंद्रैश्च गणिते व्ययवन्तरे ।

सिद्धेया(ज्ञेयः) चित्रशुक्लस्य श्रीरागनवमीदिने ॥

इति श्रीमत्सनादाककुलकुमुदिनीकातिदातरुक्मिणीहृदयानंदनेन श्रीबलभद्रेण विरचितायां श्री
नुगभाटकदीपिकायां पंचदशः प्रकाशः ।

सिद्धयाकाशवपुद्विजैर्ब्रगनेते(गणिते) भागोनिधे वत्सरे

हेमंतर्तुष्येतेऽलिगे (?)दिनकरे मासे व[ल]क्ष[क्षे] दले ।

वारे वाधिसुतात्मजे भवतिद्वि(र्था) मे कृत्तिकायां शुभे

श्रीमद्भामचरित्रचित्रितमिदं चालिख्य साधोर्मुदे (?) ॥ ६ ॥

QQ. No. 85. Vidvadbhūṣhaṇāṭikā.

विद्वद्भूषणटीका ।

जंबूद्वीपावतंसप्रममतिरुचिरं सूरजातीरभ्रमा-

वंतर्वेद्यां प्रसिद्धं जगति विज्ञपते सत्पुरं गोकुलार्थं ।

यत्र श्रीकृष्णसेनाप्रमुदितमतयो वेदशास्त्रीकनिष्ठाः

श्रीतस्मार्तक्रियाभिर्विमलतमधियो भूमिदेवा वसन्ति ॥ ९ ॥
तत्रायं समभूद्ग्रन्थो बालकृष्णसुधीकृतः ।

तट्टीकापि कृतात्रैव मधुसूदनशर्मणा ॥ १० ॥

विद्वद्भूषणसंज्ञस्य ग्रंथस्यास्यानुवर्तिनी ।

प्रियेव राजतां नित्यं व्याख्येयं मञ्जुभाषिणी ॥ ११ ॥

श्रीमत्पंचनदान्वयाबुधिविधुस्तैलिंगविप्रार्थितो ।

जातः [:] श्रीनरसिंह इत्यजनि यस्तस्माच्छ्रुत्वा माधवः ।

तत्सूनुर्मधुसूदनो गुरुकृतौ व्याख्यामिमं यां व्यधात्

सेयं मूलविभूषिता विजयतामकैटुतारावधि ॥ १२ ॥

त्रिद्विदूषणसंज्ञत्र ग्रंथे संख्या क्षानुष्टभां ।

अष्टापचाशदधिका शतयोर्द्वितीयी कृता ॥ १३ ॥

संख्या तु मञ्जुभाषिण्यां श्लोकानामिह निश्चिता ।

सहस्रद्वितीया(यी) चैव चतुःसप्ततिसंपुता ॥ १४ ॥

समूलटीकासंख्या तु द्वे सहस्त्रे अनुष्टभां ।

शतत्रयं च द्वात्रिंशदिति ज्ञेयं विचक्षणैः ॥ १५ ॥

विदुद्वयार्ध(यापै)धरणी १७०० प्रमितेन वर्षे मासे शुचितपलमनो (?) ।

वार(रे)रवेरिदम — — — — — ग्रन्थोद्भूतः कृतधियां परितोषहेतुः ॥

इति श्रीमदान्ध्रपञ्चालकृष्णभट्टकृतविद्वदूषणग्रंथस्य

संपूर्णा संवत् १७७४ चैत्रमासे दशम्यां पुष्यनक्षत्रे चंद्रो

RR. No. 79. *Prastāvaratnāṅkarakośa.*

प्रस्तावरत्नाकरे नीतिः ।

आद्यं ।

चंदे तं गणनाथमर्ध्वमनघं दारिद्र्यदावानलं

शुद्धादं विधूय(तः)मानश(स)मलं संसारसिंधोस्तरि ।

यं नत्वा सुरकोटयः प्रभुवरं सिद्धिं लभन्ति परां

सिद्धारुणविग्रहं परिपतद्दारा(दानां)बुधारावृतं ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

अथ कविवंशवर्णनं ।

खारागठे महाराज्ये करणः पुरुषोत्तमः ।

आसीत्पाज्ञः सतां श्रेष्ठो विख्यातविदः कृती ॥ ५ ॥

अभवस्तनयास्तस्य चत्वारो भूरितैजसः ।

तेषां ज्येष्ठः कृष्णदासो गुणैः श्रेष्ठस्तु सत्तमः ॥ ६ ॥
 तस्यानुजौ महात्मानौ दामोदरना(न)रायणौ ।
 कनिष्ठो हरिदासोभूद्विघ्नराजस्य सेवकः ॥ ७ ॥
 ज्योतिःशास्त्रवृहत्कथास्मृतिकथाचाणक्यसामुद्रिकान्
 ग्रंथावशाकुनपंचतंत्रचरकान्काव्यादिकांश्चापरान् ।
 आलोच्य प्रयत्नं मुदे मतिमतां भीत्यैव दृष्टात्मनां
 विद्वाः श्रीहरेदास एष तनुते प्रस्तावरत्नाकारं ॥ ८ ॥ हरिदासस्य ॥
 वर्षे वेदरसारसैदुकलिते मात्रासिते पंचमी
 हस्तार्के वरवोरसाहिनृपतौ श्रीमद्वदपत्तने ।
 पुण्ये नार्मदकोटितीर्थेविषये संपूर्णताभागम-
 द्विजश्रीपुरुषोत्तमात्मजकृतौ प्रस्तावरत्नाकरः ॥
 ततोऽनुक्रमणि का । ततो राजनीतिः ।

अंत ।

इति श्रीकारणकुलालंकारपुरुषोत्तमसूनुहरिदासविरचिते प्रस्तावरत्नाकरे नीतिः समाप्ता ।

SS. No. 93. *Subhāshitaratnakośa* (ff. 16-17).

सुभाषितरत्नकोशः ।

छेपे केचन शब्दगुंफाविषये केचिद्भस्ते चापरे-
 लंकारे कतिचित्सदर्थविषये चान्ये क्षमा वर्णके ।
 आः सर्वत्र गभीरधीरकविज्ञाविंश्यादधी पातुती-
 संचारे कविकुंभिकुंभभिदुरो ज्ञानस्तु पंचाननः ॥ १९ ॥
 माघेन विभितोत्साहा नोत्सहते पदक्रमे ।
 स्मरंतो भारेवरेव कवयः कपयो यथा ॥ २० ॥
 तावत्कविविहंगानां ध्वनिर्लोकेषु शस्यते ।
 यावन्नो विशति श्रोत्रे मयूरमधुरध्वनिः ॥ २१ ॥
 निर्माणे यदि मार्मिकोसि नितरामर्त्यतपाकद्व-
 न्मृद्धीकामृदुमाधुरीमदपरीहारोद्भुराणां गिरां ।
 काव्यं तर्हि सखे सुखेन कथय त्वं संमुखे मादृशां
 नो चेद्गुण्यतामात्मना कृतमिव स्वांताद्वादिर्मा कथाः ॥ २२ ॥
 विद्वांसो वस्तुधातले परवचःश्लाघासु बाधंयमा
 भूपालाः कमलाविलासमदिरोन्मीलन्मदामूर्छिताः ।
 आस्ये धास्याति कस्य लास्यमधुना धन्यस्य कामालस-
 स्वर्वाभाधरमाधुरीमधरयन्वाचां विपाको मम ॥ २३ ॥

विद्वांसो मत्सरग्रस्ता राजानो मदबिह्वलाः ।

अज्ञानोपहताश्चान्ये जर्णिमंगे सुभाषितं ॥ २४ ॥

साहित्यपाथोनिधिर्मधनोत्थं कर्णामृतं रक्त भोः कर्वादाः ।

यत्तस्य दैत्या इव लुंठनाय काव्यार्थचीराः प्रगुणीभवन्ति ॥ २५ ॥

गृह्णन्तु सर्वे यदि वा यथेच्छं नास्ति क्षतिः कापि कवीश्वराणां ।

रत्नेषु लुप्तेषु बहुष्वमर्त्यैरद्यापि रत्नाकर एव सिंधुः ॥ २६ ॥

अनास्वाय गौडीमनाराय्य गौरीं विना शङ्खचौर्यं विना मंत्रतंत्रं ।

कवित्वं प्रकृतं प्रगल्भं समर्थो विरं(रि)चिप्रपंचे मदन्यः कविः कः ॥ २७ ॥

हे गोदावरि देवि तावकतटोद्देशे कॉल्यः कवि-

वार्गदेवी बहुदेशदर्शनसखीं सख्यं विरक्तिं भतः ।

एनामर्णवमध्यसुप्तमुरजिन्नाभीसरोजालयं

बह्माणं गमय क्षिती कथमसावेकाकिनी स्थास्यति ॥ २८ ॥

किं कवेस्तस्य काव्येन किं कांडेन धनुष्मतः ।

परस्प ददये लग्नो नाघूर्णयति यच्छिरः ॥ २९ ॥

कवपाते मयि(कवि?)सार्वभौमी(मे?) कवयंस्त्रयोपि किं वयं कुर्मः ।

नृत्यति पिनाकपाणौ नृत्यत्यन्येपि भूतवेतालाः ॥ ३० ॥

देवीं वाचमुपासते तु बहवः सारं तु सारस्वतं

जानीते नितरामसी गुरुकुलद्विष्टो मुरारिः कविः ।

अब्धिलंघित एव वानरभटैः किं त्वस्य गंभीरता-

मापातालानिर्ममपीवरतनुर्जानाति मंथाचलः ॥ ३१ ॥

हरिहर परिहरं गर्वं कविराजगजांकुशो मदनः ।

मदन विगुह्य वदनं स्मर हरचरितं पुरातीतं ॥ ३२ ॥

या(जा)ते जगति बाल्मीकी कविरित्यभवद्भनिः ।

कया इति ततो व्याप्ते कवयस्त्वयि दंडिनि ॥ ३३ ॥

T.T. No. 103. Prabodhachandrikā.

प्रबोधचंद्रिका ।

आद्यं ।

हरिहरगुरुभक्तः सर्वलोकानुरक्त-

स्त्रिभुवनगतकीर्तिः कालिकंदर्पभूर्तिः ।

रणरिपुगणकालो वैजलशोणिपालो

जगति जयति दाता सर्वकर्मावधत्ता ॥ १ ॥

चंद्रावतीवदनचंद्रचकोरविक-
 मादिस्मभूपतनयो नयतंत्रवेत्ता ।
 चीहानवंशातिलकः पटनाधिनाथो
 राजा परं जयति वैजलदेवनामा ॥ २ ॥
 रामो मे निहितं करोतु सततं रामं भजे सादरं
 रामेणापहंतं समस्तदुरितं रामाय दत्तं धनुः ।
 रामान्मुक्तिरभीप्सिता सरभसं रामस्य दासोऽस्म्यहं
 रामे रंज(रज्य)तु मे मनः करुणया भो राम मां पालय ॥ . ॥
 श्रीमद्वैजलदेवेन रामभक्तिरतात्मना ।
 इति चिंतितमेकांते कदाचिच्चिष्टत(?) सता ॥ ४ ॥

UU. No. 102. *Prakriyākaumudīprasāda.*

प्रक्रियाकौमुदीप्रसादः ।

आदौ ।

श्रीमद्विठ्ठलमेकमव्ययमजं शब्दालम्बकं ब्रह्म यः
 स्वेच्छातो जगदुद्भवस्थितिलये हेतुः स्वमापागुणैः ।
 यच्छ्वासः श्रुतिसंततिव्यववृत्तिस्तं पुंडरीकाक्षमे
 भक्तानुग्रहेतुतः स्थितमहं वंदे मुदे संनिदे ॥ १ ॥
 श्रीशंभु पाणिनिं श्रीनिरुचिमय वानसंस्कृती दीक्षितं श्री-
 शेषं तद्भाष्यहार्दप्रकटनपटुगीः पंडितान्भर्तुमुखान् ।
 वृत्तिन्यासादिकर्तृस्वमतपरमतख्यापकान्भोजदुर्ग-
 क्षीरस्वामिप्रमुख्यान्प्रगुणनति भजे तन्मतज्ञसिंहितोः ॥ २ ॥
 किं शेषः पाणिनिर्वा धरस्वाचिरथवा सर्वविद्याप्रणेता
 शंभुर्भूमावभूदसुरकुलतिलकौप्रदेशेऽयवशे ।
 ऋग्वेदी सर्वशास्त्रप्रकटनपटुधीः कृष्णजो रामचंद्रो-
 ऽनंताचार्यप्रपौत्रो दिशतु कृतिमतिं मे स कौण्डिन्यगोत्रः ॥ ३ ॥
 वंदे तं यतिवृंदवंदितपदं श्रीराघवेन्द्रादिय-
 नामाभाति सरस्वतीपरपदं वार्दीश्वरिश्चवर्क ।
 यो विद्याः समदाच्चतुर्दश मुदा श्रिषिष्यभण्ड्यादिकाः
 शिष्येभ्यो मायि परकृपास्ति सततं सच्छास्त्रसंविज्ञे ॥ ४ ॥
 लोकेऽस्मिन्पटुप्रकमं बरिवृत्तीत्यौदार्यलोकज्ञता-
 विद्वत्तोपकृतिक्षमासुजनसविदोक्तधर्मदरं ।
 आचार्यं कृतकालनिर्णयमहाग्रन्थार्थसंदीपिका-

टीकं तं नरसिहमात्मजनकं वंदे विदां संमतं ॥ ५ ॥
 गंभीरार्थां मितोत्तया कलितसकलसच्छब्दरत्नाकरां श्री-
 शेषोक्तन्यायगर्भां स्वपरमतयुतां प्रक्रियाकौमुदीं तां ।
 व्याकुर्वन्बुद्धिहीनो यदापि तदपि तत्पुत्रजो रामचंद्रा-
 चार्षोक्तिः पाठरक्षाकरणगणतया सज्जनैर्नोपहास्यः ॥ ६ ॥
 तथा च पंडितमन्यैः प्रक्षेपैर्मलिनीकृता ।
 प्रक्रियाकौमुदी तस्याः प्रसादः क्रियेत मया ॥ ७ ॥
 स्पष्टत्वात्समुपेक्षितानि कतिचिद्व्याख्यातकल्पत्वतो
 रामाचार्यवरैरमूनि विशदं व्याख्यामि सूत्राण्यहं ।
 ग्रंथस्मिन्स्वरसाधनं कतिपयानीणादिकांश्च ब्रुवे
 स्थाने तांश्च गणान्यथामाते तथा न्यायान्पदैः सूचितान् ॥ ८ ॥
 टीकेयं विपुलेति येन विदुषा संक्षिप्यते तस्य नो
 लाभः किंतु सर्वा(मा ७. ८.)हिताः पुनरपी सर्वे विशेषा हताः ।
 येनास्माभिरनेकसूरिरचितग्रंथार्थमालोढ्य(नय ७. ८.) त-
 त्सारं मूलगतं विशेष(समस्त ७. ८.)विदुषां प्रीत्यै प्रकाशकृतं ॥ ९ ॥

सुब्रंतांति श्लोकः ।

श्रीरामाचार्यसूनुर्हरिहरमननीकाग्रधीः श्रीनृसिंहा-
 चार्षो पं माणिकांगप्यजनपदतुलं विदुषाचार्यमार्गं ।
 तस्य श्रीपाणिनीयाद्यनुगुणसगुणे प्रक्रियाकौमुदीय-
 व्याख्यानेस्मिन्प्रसादे सुविशदमगमंस्तद्धितास्ते समाप्तिं ॥ १ ॥
 तिङन्तस्थादौ ।

श्रीविदुलं सुरवरं प्रणमामि देवं
 कारुण्यसिधुमखिलानतदत्तबुद्धिम् ।
 ईषत्सहासमुखपंकजमात्मभास-
 मुत्प्लुल्लोचनविलोकननाशिताघं ॥ १ ॥
 तिङन्तकांडस्य हि कीपि पारं नाज्ञासिधुः शुद्धधिषोपि सन्तः ।
 तं प्रक्रियाकौमुदमंशमज्ञो व्याख्यानहं स्यामुपहास्य एव ॥ २ ॥
 प्रक्षेपकालुष्यनिरासहेतोः प्रसादमस्या विदधे यथावत् ।
 शति प्रतिज्ञातमतः करिष्ये व्याख्यां स्वतः सज्जनतोषदार्त्री ॥ ३ ॥
 अंते ।

श्रीमद्विदुलपादकंजयुगुलं वंदे सुरैर्वंदितं
 भक्तेभ्यो ह्यभयाव्ययं(वहं?) सुखकरं विज्ञानदं सर्वदं ।

क्षोदीयः] किल यद्रजोजनितत्पट्टशीस्थिरातांधरो (?)
 या विश्वस्य विधारणेजानि तथा पुष्टो समर्था तथा ॥ १ ॥
 वंदे पाणिनिमीश्वरं वररुचिं शेषं तथात्मासुधान् (तथान्यान्युधान्)
 ग्रंथान्ये वदक (विदधुः) परोपकृतये सूत्रादिभाष्यादिकान् ।
 पोतैस्तैरसुतरां तरन्ति गहनं तं शङ्करनाकरं
 चित्रं यत्परपारमाप न परो देवो मरुत्वानपि ॥ २ ॥
 यस्मिन्नेदिक (?) धर्मराजमनिशं जागर्ति तद्वैष्णवा-
 वा(चा)रातुष्टिनिवद्धि? विट्कलविभुः सर्वार्थिदः सर्वदा ।
 ऋग्वेदादिसमस्तशास्त्रनिचयश्रीपंचरत्ना(रात्रा)गम-
 व्याख्यानक्षमपूरूपो विजयते वंशोभ्रदेशोद्भवः ॥ ३ ॥
 तद्वंशे नररत्ननायकमणिर्जातो विभुक्तांगनो-
 नंताचार्य इति त्रिलोकावैदितः सर्वज्ञ एवापरः ।
 रामस्वामिपतीन्द्रचा(व)र्यविहिताचार्याभिषेकस्तावता (स्ततो)
 लक्ष्मीवैदिकी(?) पंचरत्न(रात्र)मकरोद्यो बह्मभानां त्रय ॥ ४ ॥
 तत्सूनुर्निगमागमादिकुशलः स त्यास(न्याय?) वैशेषिक-
 व्याख्यारूपजैमिनीयगीणितिष्ठव्याहृतप्रातिपमिथः (गणितेष्वव्याहृतप्रातिमः) ।
 सौदशन(?) भाष्यमाह्वयदमलं विद्वत्सभासन्निभा(धा?) -
 रा(वा?) चार्या बृहस्पतिः(?) सदाचरणतः साक्षात्कृतः श्रीहरिः ॥ ५ ॥
 गोपालाचार्यमुखायाः प्रथितगुणगणास्तस्य पुत्रा अभूवन्
 कृष्णाचार्यः कनीयानापि नगति गुणैः श्रेष्ठ आसीद्वरिष्ठैः ।
 सद्देवाद्याः सुविद्याः स्वयमधिवसति चक्रुस्तर्पदेतोः
 तस्माच्छ्रीकृष्ण एवेत्यनुजगदुररं सूरयः शौरिभक्ताः ॥ ६ ॥
 तस्मादाचार्यवर्यो हरिहरभजनप्राप्तसंक्रिप्तकाशा-
 वास्तां ज्येष्ठो नृसिंहो निखिलगुणनिधी रामचंद्रः कनिष्ठः ।
 येनानेकप्रबंधाः क्षितिपतिसमितिरूपातविष्वस्तबोधो-
 द्वोधार्थं चकिरे यैर्भवति वादि कृते(तैः) कोविदः प्राकृतोपि ॥ ७ ॥
 तत्सूनुं सकलेषु शास्त्रनिबहेष्वाचार्यकृष्णानुगुरो (कृष्णादुरो-)
 लक्ष्म(लब्ध)ज्ञानविशेषमात्मजनकं श्रीमनृसिंहं भजे ।
 तत्पूर्वश्च(यं च) कलिप्रलुप्तमखिलं विद्यासमूहं तथा
 धर्मं स्मारायेतुं क्षितीं समभवद्येनावतारो हरेः ॥ ८ ॥
 श्रीमद्वाचयवत्संज्ञकं (श्रीमद्राघवसंज्ञकं) यतिवरं वंदे गुरुं संततं
 यः सर्वज्ञसमं(मान्) व्यधाद्भुवि नरनात्मीयसेनापरान् ।
 वादीद्रान्यहुवादिदर्पशमनाञ्जित्वा तथास्यापय-

योद्वैतं श्रुतिमूर्धनिर्णयचणो भाषा(ष्या)दिसंस्कारकः ॥९॥ :

यः शास्त्रलोकव्यवहारविद्याजगत्तमग्रं स्ववशं व्यतानीत् ।

तमर्भकं कृष्णगुरोर्ममाभि (नमामि) रामेश्वराचार्यगुरुं गुणाब्धिः (विं३) ॥ १० ॥

श्रीविठ्ठलाचार्यगुरोस्तनूजं सौजन्यभाजं जितवादिराजं ।

अनंतसंज्ञं पदवाक्यविज्ञं प्रमाणचित्तं तमहं नमामि ॥ ११ ॥

श्रीनागनाथं जितवाजिनाथं विद्याधिनाथं वज्रराजनाथं ।

श्रीकृष्णसूनुं विबुधं नमामि वदूत्रयोगाद्वितगीष्पतीति (१) ॥ १२ ॥

जगन्नाथाश्रमं वंदे यतिवेदांतकोविदं ।

पदवाक्यप्रमाणज्ञं स्वधर्मनिरतं सदा ॥ १३ ॥

श्रीरामाचार्यसूनुर्हरिहरभजनैकाग्रधीः श्रीनृसिंहा-

चार्यो यं माणिकांवाप्पजनयदनुत्तं [विठ्ठलचार्यमार्गं] ।

तस्य श्रीपाणिनीयाद्यनुगुणसंगुणे प्रक्रियाकौमुदीय-

व्याख्यारूपं प्रसादं विशदमकरवं विलङ्घ्यतेन तुष्यात् ॥१४॥

इति प्रक्रियाप्रस्तादवृत्तिः समाप्ता ॥ संवत् १७१७ आसूसुदि १० (३)दिने बुधवासरे ।

No. 324 of Viśrāmabāg Collection, Prakriyākaumudī,

प्रक्रियाकौमुदी,

श्री स्वरित श्री संवत् १९८३ वर्षे शके १४४८ प्रवर्तमाने भाद्रपदमासे शुक्लपक्षे त्रयो-
दश्यां तिथौ भौमदिने नंदिगिरौ श्रीरामचंद्राचार्यसुतसुतसुतोलेख ॥ शुभं भवतु ॥ कल्या-
णमस्तु ॥

VV. No. 662. *Rasamañjarī with a commentary.*

रसमंजरी सटीका ।

टीकायां ।

प्रेमाधार्धनिरीक्षणादनुदिनं मधुबनाल्लिङ्गना-

यो दंतस्तसील्लतान्त्रपदोल्लेखाद्वियोगाच्च यः ।

यूनोः केपि परस्परागतसखीसंभाषणाज्जायते

शृंगारः स विभूतये भवतु [बो?] लक्ष्मीनृसिंहाख्ययोः ॥१॥

रदोद्धिन्नपृथ्वीनिनिर्यत्कर्णोद्गस्फुरद्भनकांतौ मणिस्तंभमुद्भवा ।

पितृभ्यां हि संस्मरमालोकिता मां कपोलौ विघर्षन्गणेशः पुनातु ॥ २॥

इंद्रादेदेवपीरसेवितपादपद्मां

पद्मासनां विकचपद्मदलायताक्षी ।

पद्मप्रभां विमलपद्मनिभाननां तां

वागीश्वरीमनुदिनं शरणं प्रपद्ये ॥ ३॥

अज्ञानादिरणकशिपोर्दिलने साक्षान्नृसिंह एव परः

तमहं शेषमुपासे पितरं श्रीमन्मूर्तिहाख्यं ॥४॥

अतिविषमरसमंजर्या व्याख्यामेतां परोपकाराय ।

तनुते नृसिंहतनयः श्रीमोक्षितामणिः शेषः ॥५॥

अंते ।

शेषावतंसः श्रीशेषनृसिंहतनयः सुधीः । यूनां मनोविनोदाय मंजरीव्याकृतिं व्यधात् ॥

इति श्रीपंडितघंटाग्रणीश्रीमच्छेषवर्षशालंकारभूतविद्वज्जनवृंदचूडामणिमरीचिपिनारित-
चरणसुगलकलिशेषावतारश्रीमच्छेषनृसिंहतनयेन श्रीनृमिहचरणोपासना ब्रध्नुपुरनिवा

सिना श्रीशेषचितामणिना निर्मितो रसमंजरीपारमलः समाप्तः ॥

WW. No. 154 and another Ms., *Yatindramatadipikā*.

यतीन्द्रमतदीपिका । आद्यं ।

श्रीव्यंकटेशं करिशीलनाथं श्रीदिवराजं घटिकादिसिंहं ।

कृष्णेन साकं यतिराजमीडे स्वमेन दृष्टान्मम दोषकैरज्ञान् ॥ १ ॥

यतीश्वरं प्रणम्याहं वेदाचार्यं महागुरुं ।

करोमि बालबोधार्थं यतीन्द्रमतदीपिकां ॥ २ ॥

श्रीमन्नारायण एव चिदचिद्विशिष्टाद्वैततत्त्वं भक्तिप्रपत्तिभ्यां प्रसन्नः स एवोपायः ।

अप्राकृतदेशविशिष्ट एव प्राप्यः । इति वेदांतवाक्यैः प्रतिपादयतां व्यासबोधायनगृहदेव-
भारुचित्रज्ञानंदिब्रवि(मि)डाचार्यश्रीपरांकुशनाथयामुनमुनियतीश्वरप्रभृतीनां मतानुसारेण
बालबोधार्थं वेदांतानुसारेण यतिपतिमतदीपिकारख्या शारीरकपरिभाषा महाचार्य-
रूपावर्लब्धिना मया यथामति संप्रहेण प्रकाश्यते ॥

अंते ।

एवंब्रवि(मि)डभाष्यं न्यायतत्त्वं सिद्धित्रयश्रीभाष्यदीपसारवेदार्थसंग्रहः(ह)भाष्याविवरणत-
गातिमाल(ला)पदार्थसंक्षेपभुतप्रकाशिकातत्त्वरत्नाकरप्रज्ञापरित्राणप्रमेयसंग्रहन्यायकुलेश-
न्यायसुदर्शनमान(दर्शन v.l.) याथात्म्यनिर्णयन्यायसारतत्त्वदीपन(दीप v.l.) तत्त्वनिर्णय-
सर्वार्थसिद्धिन्यायपरिशुद्धिन्यायसिद्धांजनपरमतमंगतत्त्वत्रयचुलुकतत्त्वनिरूपणतत्त्वत्रय-
[व्याख्यान v.l.] चंडभारुतवेदांतविजयपाराशर्यविजय [यादि v.l.] पूर्ववार्थप्रबंधानुसारेण
ज्ञातव्यार्थान्संगृह्य बालबोधार्थं यतीन्द्रमतदीपिकाख्यशारीरकपरिभाषायामस्यां ते प्रतिपा-
दिताः । अध्यात्मशास्त्राणां तत्त्वहितपुरुषार्थप्रतिपादकत्वात्तत्त्वसोरोरिष्यन्ति प्रकृतिर्नविश्व-
परिच्छेदैस्तत्त्वस्य निरूपितत्वाद्वादिपारिच्छेद उपायस्य निरूपणान्नित्यविप्रतिपरिच्छेद
ईश्वरपरिच्छेदे च पुरुषार्थस्य निरूपणाच्च तत्त्वोपायपुरुषार्थान्निरूपिता इति निरवयं ।
एकं तत्त्वमिति प्रतिपादयति सूयः । आत्मानामिति विभज्य द्वेधा निरूपयति प्रपयः ।
श्रुत्यनुसाराद्भोक्तृभोग्यनिर्यंतृरूपतत्त्वत्रयमिति प्रतिपादयत्याचार्याः । हेयं तस्य निवर्तक

मुपादेयं तस्योपाय इति चतुर्धा विभज्यानुसंधते कोचदाचार्याः । प्राप्यं प्राप्नोपायः कलं विरोधीति पंचधा निरूपयति कथयत्यपर देशिकाः [१८.] अर्थपंचकमेव संबधे न साकं षोढा परिगणय्य वर्णयति सन्धे गुरवः [७. ८.] । एतेषां तत्तद्विभाजकधर्ममादायानुसंधान-मुपपद्यते । वस्तुतस्तु वेदांतानां चिदचिद्विशिष्टाद्वैतमेकमेव ब्रह्मेति तात्पर्यं । अत एव चिदचिद्विशिष्टं ब्रह्मेकमेवेति मत्वा भगवान्वादरापणोधातो ब्रह्मजिज्ञासेत्युपक्रम्य तमेव प्रकारं निरूपितवान् । अतश्चिदचिद्विशिष्टो ब्रह्मशब्दवाच्यो विष्णुवाच्यः परवासुदेवो नारायण एवैकं तत्त्वमिति विशिष्टाद्वैतवादिनां दर्शनमिति सिद्धं ।

इति विविधविचित्रं मानमेयप्रकाशं घनगुरुवरदासेनोक्तमादाय शास्त्रात् ।

यतिपतिमतदीपं वेदवेदांतसारं स भवति मतिमान्यः सत्कटाक्षैकलक्ष्यः ॥ १० ॥

इति श्रीवाधूलकुलतिलकश्रीमन्महाचार्यस्य प्रथमदासेन श्रीमन्वांकटगिरिनाथपदकमल-सेवापरायणस्यामिपुष्करेण गोविंदाचार्यमूनुना श्रीनिवासदासेन विरचितायां यतींद्र-मतदीपिकायामद्रव्यपरिच्छेदो नाम दशमोऽवतारः ॥ १० ॥

स्वप्ने श्रोत्र्यंकटेशस्य संनिधौ रूपया स्वयं श्रीगंधामयहस्तांतः प्रादान्मम महागुरुः ॥ १ ॥

XX. A Commentary on the Tārīkīkarakṣā.

तार्किकरक्षाटीका ।

परस्परोपासकभावभाजौ कौचेदयालू कलये पुमांसौ ।

ययोरभूदेकतरः कलत्रो भूकन्यया भूधरकन्ययान्यः ॥ १ ॥

वाणीं काणभुजीमजीगणदवासं(स)सीञ्च वैधासकी-

मंतस्तत्रमरंस्त पञ्चगव्यगुणेषु चाजामरीत् ।

वाचामाकलयद्रहस्यमखिलं यश्चासपादस्फुरो

लोकेभूद्यदुपज्ञमेव विदुषो सौजन्यजन्येयराः ॥ ३ ॥

श्रीमल्लिनाथकविरेष करोति टोंकां

वाणीगणेशचरणांबुहृद्वा[व]लंबी ।

निःशेषकंटकनिराकरणेन नाम्ना

निःकं(कं)टिकां वरदराजनिबन्धनस्य ॥ ३ ॥

इह खलु तत्रभवान्कालानुकंपी वरदराजः सकलन्यायशास्त्ररहस्योपादिदित्तया संक्षिप्य स्वविरचिततार्किकरक्षाश्लोकव्याख्यानाय सारसंग्रहं नाम प्रकरणमारभमाणस्तदविष्णुपरि-समाप्तिंसमदायाविच्छेदलक्षणफलकाम्पया विशिष्टाभिष्टां च देवतामभिवादयते नमामि परमात्मानमिति ॥

तार्किकरक्षा ।

आदौ ।

अथ जातिः । तत्र सामान्यलक्षणसूत्रं । साधर्म्यवैधर्म्याभ्यां प्रत्यवस्थानं जातिरिति । तदिदं
राहुत्तरप्रकरणसमाप्तीतकालोद्भावनाभ्यामतिव्याप्तेऽवतर्क्यसमाद्यव्याप्तेश्चालक्षणमुपलक्षणपर
मिति मन्वाना भाष्यवार्तिकटीकातात्पर्यपरिशुद्धिकाराः सर्व एव सर्वास्वपि जातिषु समशब्द
प्रयुज्जानस्य सूत्रकारस्य तदर्थ एवानुवृत्तबाल्लक्षणत्वेन विवक्षित इति व्याचक्षते ।

अति ।

अपसिद्धांतः सिद्धांतसिद्धावयवव्यूनमाधिकं च कथाविच्छेदनिमित्तमित्याचक्षत इति ॥ ७ ॥

न्यायविद्याविदग्धस्य भीमांसापारदृश्वनः ।

इयं वरदराजस्य कृतिर्विजयतेतरां ॥ ७ ॥

बालोड्य दुस्तरतरान्—प्रबंधान्वाचस्पतेरुदयनस्य तथापरेषां ।

सारो मयात्र समगृह्यत वावदूकैर्निबन्धं कथासु विजिगीषुभिरेव धार्यः ॥ ७ ॥

इति श्रीवरदरानामूलसूत्रं तत्पूर्णे ॥

दुर्जनान्बोधजननी सुजनानन्दकारिणी ।

चैत्रयुक्तेव रजनी भावसी शिशुबोधिनी ॥ १ ॥

• • • उदाहरणं । विक्रम । शाक १९९१ । अस्य संवत्सर इति प्रातिद्विः । अस्मा-
त्पंचत्रिंशदधिकं शतं प्रपातितं जातं १४१६ ॥ जन्मवर्षे शकाब्दीब्द (यं) ॥

अंते ।

स्वरशशिशक्रसमेते सकलं(शक)नृपकाले स्व(श्व)शुव(श्व)हलपक्षे ।

प्रतिपद्युत शनिवारेऽनिबद्धविदुषा समाविता टीका ॥ १ ॥

खनयनतिथिवत्सरके महति कुले य(ज)न्प मेभवद्विदुषां ।

शशिगुणवर्णेण मया विमला शिशुबोधिनी रचिता ॥

इति श्रीभावशर्मन्मज्जानिरुदविरचितायां शिशुबोधिण्यां भास्वतीटीकायामष्टमोऽङ्काः ।

AAA. No. 188. *Khandakhadyodāharana.*

खंडखाद्योदाहरण आद्यं ।

ॐ नमो गुरवे ॐ नमो वाग्देव्यै नमः सूर्यादिभ्यो ग्रहेभ्यो नमः ॐ

ॐ प्रणिपत्य महादेवं जगदुत्पत्तिस्थितिप्रलपेहंतुं ।

वक्ष्यामि खंड(खाद्यै(श्व))कामाचार्यार्यभट्टतुल्यफलं ॥ १ ॥

प्रायेणार्यभट्टे(टि)न षण्वह्वारः प्रतिदिनं यतोश्वपः ।

उल्लाहजातकादिषु तत्समफललघुततोक्तिरनः ॥ २ ॥

अनयोः गणितप्रपेलनाभावादर्यो न व्याख्यातः । एवमारंभप्रयोजनप्रदर्शन(ने?)कर-
णमारभ्यते ।

ओं मुनिवेदतियीन्यस्य लौकिकाब्दान्विनित्तिपत् ।

एष कालः शकैर्द्राणां सूरिभिः समुदाहृतः ॥

किंचित्कालमवधीकृत्य गणितमारम्भं । तत्राचार्यावंतदेशे विक्रमादित्येन राज्ञा पश्चिन्काले

शका नाम भ्लेच्छा व्यामा(पा)दितः(ताः) स शकानामिति व्युत्पत्त्या शाकाः(कः) कार्याः

(यैः) स्पर्धमाणः सर्वज्योतिःशास्त्रविद्विः संरक्ष्यते । तत्र गुरुचदनभिखुहादुपदेशो निर्गतो यथा

अत्र मुनिवेदा दृढा[ः] संरक्षणीयाः शाक्तेत्युत्तरारभ्य वर्षशतेऽतिक्रांति एकमेकमधिकीकृत्य यथै-

कदा वर्षशते मुन्यधिबिभ्रान्संस्थाप्यान्वर्द्धशते मुन्यधिषमनूत्संस्थाप्यान्वर्द्धशते मुन्यधिपतिथी-

न्संस्थाप्याग्रिमवर्षशते मुन्यधिषोडश संस्थाप्यैकमेकमधिकीकार्यं । अद्य पंचदशशतं समचत्वारि-

श[द्वि]धिकं संस्थाप्य लौकिकवर्षान्नातन्निष्ठाग्रिमवर्षे शकैर्द्राणां काले बुधैरुदाहृतः । अयमेव

श्रीशाको लोकेषु पठ्यते तदयथाष्टादशवर्षस्य शाकाः नामगत्या मुनिवेदतियीन्संस्थाप्य १९४७

सप्तदशाधिकीकृत्य जातः श्रीशाकः १९६४ । अयं शाकः अगवसुशरैरुनः पंचाभिः शतैः

सप्त(सा)शीत्यधिकीत्यर्थः ९८७ । अगवसुशराश्च स्थापनायां वामाः(मा) अवर्गंतव्याः ।

एवमन्यत्राप्यंकस्थापना सर्वत्रैव वामा[व]र्गंतव्या । एवमगवसुशरानूनीकृत्य जातः(ताः)

करणगताब्दाः ९७७ ।

तार्किकरक्षा ।

आदी ।

अयं जातिः । तत्र सामान्यलक्षणमूत्रं । साधर्म्यवैधर्म्याभ्यां प्रत्यवस्थानं जातिरिति । तर्हि ।
सदुत्तरप्रकरणसमातीतकालोद्भावनान्यामिति न्यासेऽस्त्वप्यसमादाव्यतिथ्यालक्षणमुपलक्षण-
मिति भ्रान्तानां भाष्यवार्तिकटीकातात्पर्यपरिशुद्धिकाराः सर्वे एव सर्वास्वपि जातिषु समग्र-
प्रयुज्जानस्य सूत्रकारस्य तदर्थं एवानुवृत्तबाललक्षणत्वेन विवक्षित इति व्याचक्षते ।

अन्ते ।

अपासिद्धांतः सिद्धांतसिद्धावयवव्यूनमाधिकं च कथाविच्छेदनिमित्तमित्याचक्षत इति ॥ ७

न्यायविद्याविदग्धस्य मीमांसापरदृश्वनः ।

इयं वरदराजस्य कृतिर्विजयतेतरां ॥ ७ ॥

आलोड्य दुस्तरतरान्—प्रबंधान्वाचस्पतेरुदयनस्य तथापरैषां ।

सारो मयात्र समगृह्यत वावदूकैर्नित्यं कथासु विजिगीषुभिरेव धार्यः ॥ ७ ॥

इति श्रीवरदराजमूलसूत्रं संपूर्णं ॥

YY. No. 205. *Līlāvatīvivaraṇa*.

लीलावतीविवरणं ।

वेदश्रुत्यंगपूर्वेषु आश्विने पंचमीधुधे ।

महीदासीऽल्लिखल्लीलावत्या विवरणं शुभम् ॥

ZZ. No. 198. *Bhāṣyatīkāraṇaśikā*.

भास्वतीविवरणस्य टीका । आद्ये ।

तन्मामि क(कि!)मपि प्रतिपत्तेः कारणं महिमहो मिहिराख्यं ।

यत्कृतातिशयशान्तमनस्कां योगिनो नु कलयन्ति की(कि)लाद्ये ॥ १ ॥

आसीद्वैद्याधिराजः खलु यमनपुरे श्रीमहाशर्मनामा

तत्पुत्रो भावद्रासः सकलगुणनिधिः संवभूवाग्रमन्मा ।

यः पूर्वाम्पाससंगादापि सकल्पदं धर्ममध्यं चरित्वा

शान्तिमतिं प्रयातो हरिचरणमनाः पत्तने शंकरस्य ॥ २ ॥

अनिन्दस्तस्य गुणो गुणजनचरणारविन्दरुतसेवः ।

युक्ते बुधोपयुक्तां संशितां भास्वतीटीकां ॥ ३ ॥

श्रीहीरस्य तनुजस्य जन्मकाल्यगतानि ६ ।

प्रवकारगणिद्रुतानुदाहराते स रक्तं ॥ ४ ॥

- इति श्रीगार्गी० सस्यजातकं त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥
 इति श्रीवृ० मासप्रयुक्तकालवर्षनिर्णयो नाम च० ॥ १४ ॥
 इति श्रीगार्ग्य० मेघारसघो(ः)वृष्टिलक्षणाध्यायः पं० ॥ १५ ॥
 इति श्रीगार्ग्य० बीजवर्षापने समाप्तं ।
 इति श्रीवृ० नक्षत्रातीथिलभ्रप्रत्येकफलं पो० ॥ १६ ॥
 इति श्रीगा० नक्षत्रसप्तभेदाभेदाध्यायः स० ॥ १७ ॥
 इति श्रीगार्ग्य० प्रवरो(रः)प्रकरणं नामाष्टादशो० ॥ १८ ॥
 इति श्रीगार्ग्य० अन्नप्राशनाध्यायः ।
 इति० चूलकर्माध्यायः ।
 इति० उपनयाध्यायः ।
 इति० समावर्तनाध्यायः ।
 इति० वृथका(?)ध्यायः ।
 इति मरणकूटं ।
 इति योनिकूटं ।
 इति ग्रहकूटं ।
 इति शंकुलक्षणं ।
 इति श्रीगार्ग्यसंहितायां विवाहपटलाध्यायः
 इति० यात्राकरणं ।
 इति० वास्तुप्रकरणं ।
 इति० श्राद्धपलाध्यायः संपूर्णः ।

DDD. No. 201. *Muhūrtachūdāmanī.*

मुहूर्तचूडामाणिः । आद्यं ।

सर्वसिद्धिसदनेखिलवंधे दृष्टतौघाविनेवारणदक्षे ।
 विघ्नराजपदपंकजयुग्मे चंचरीकसममस्तु मनो मे ॥ १ ॥
 नवीनयद्यैर्गणका[ः?] सशंकाः स्युः पूर्वपदैर्नितरां विशंकाः ।
 अतः शिवः सारवदाद्यपदैर्मुहूर्तचूडामाणिमातनोति ॥ २ ॥

अंते ।

गोलग्रामे वावपतीनां जनानां गोलज्ञानां वा निवासेन सार्धे ।
 गोदावर्याः सौम्यतीराधिवासशालीनादथे सद्विद्वद्भाष्यदेशे ॥ १ ॥
 सांवत्सराकृत्यधकेशवसूनुर्वयः श्रीमद्गणेशगुरुलब्धमतिप्रबोधः ।
 वेदांतवेदितिलको — — — बभूव श्रीमद्विवाकर इति प्राधितः शयिव्यां ॥ २ ॥
 यंचास्यपंचास्यसम्प्रभावाः सगर्वदैवज्ञगर्जेन्द्रदे ।

BBB. No. 697. *Kiraṇāvali by Daddabhāi.*

किरणावली । आशं ।

प्रणिपत्य परं ब्रह्म सूर्याशयमहोदधेः ।

सारचंद्रं समुद्धृत्य तनोमि किरणावलीं ॥ १ ॥

चित्तपावनजातीयमाधवांगभवः सुधीः ।

दादामाई समालोच्य वराहादिकृतीः स्फुटाः ॥ २ ॥

मध्ये ।

प० १७४ सांवष्टष्ठे । यंद(दि) कश्चन वेदबाह्यमतानुयायी ब्रूयादयनांशाग्रवस्ततमुपची-
यमानाः संहितोक्तक्रणायनांशो(शा) न चकमितास्तदा धनगता इत्युक्तेऽपि संहिताग्रंथः संगच्छत
इति चेद्वेदबाह्येनापि वर्षेयनांशगतिः चतुःपंचाशद्विकल्पाभितान्गीकृतास्ति तेन प्रमाणेनाष्टादशे-
दानीमीदृशे चंद्राब्धिभूपमिते शालिवाहनशककाले तेषामष्टादशभितानामयनांशानां वर्षाणि
खल्वर[वि]भितानि १२०० ।

प० १७८ निरंकष्टष्ठे । सप्तार्चिनसत्रसंबंधादिदानां नक्षत्रसंबंध ईदृशे कालिगते ४८२० न
संबदतीति ।

प० १७९ निरंकष्टष्ठे । ईदृशे शालिवाहनशके १६४१ कालिगतं ४८२० अस्मिन्काले
अंते ।

इति श्रीचित्तपावनजातीयश्रीगांवकरमाधवात्मजश्रीदादाभाईकृते सौरसूरविवरणे मानाध्यायः
समाप्तं चोत्तरार्धं ॥

CCC. No. 210. *Vṛiddhagārgyasaṃhitā.*

वृद्धगार्ग्यसंहितायां विषयाः ।

इति श्रीवृद्धगार्ग्यसंहितायां सूर्यचारः ॥ १ ॥

इति श्रीवृद्ध० चंद्रचारो द्वितीयः ॥ २ ॥

इति श्रीवृ० कुन्धारस्तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

इति श्रीगार्ग्य० बुधचारश्चतुर्थः ॥ ४ ॥

इति श्रीवृ० गुरुचारः पंचमे (मः) ॥ ५ ॥

इति श्रीवृ० शुक्रचारोऽध्यायः षष्ठः ॥ ६ ॥

इति श्रीवृ० शनिचारोऽध्यायः सप्तमः ॥ ७ ॥

इति श्रीवृ० राहुकेतुचारोत्पातावष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

इति श्रीवृ० मंडलादिनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥

इति श्रीवृ० संवत्सराध्यायो दशमः ॥ १० ॥

इति श्रीवृ० पठ्यफलमेकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

- इति श्रीगार्ग्यो० सस्यजातकं त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥
 इति श्रीवृ० मासप्रयुक्तकालवर्षनिर्णयो नाम च० ॥ १४ ॥
 इति श्रीगार्ग्यो० मेघारसघो(?)वृष्टिलक्षणाध्यायः पं० ॥ १५ ॥
 इति श्रीगार्ग्यो० नीलवर्षापनं समाप्तं ।
 इति श्रीवृ० नक्षत्रातीर्थेलग्नप्रत्येकफलं षो० ॥ १६ ॥
 इति श्रीगा० नक्षत्रसप्तभेदाभेदाध्यायः स० ॥ १७ ॥
 इति श्रीगार्ग्यो० प्रवरो(?)प्रकरणं नामाष्टादशो० ॥ १८ ॥
 इति श्रीगार्ग्यो० अश्वप्राशनाध्यायः ।
 इति० चूलकर्माध्यायः ।
 इति० उपनयाध्यायः ।
 इति० समावर्तनाध्यायः ।
 इति० पृथका(?)ध्यायः ।
 इति परणकूटं ।
 इति योनिःकूटं ।
 इति ग्रहकूटं ।
 इति शंकुलक्षणं ।
 इति श्रीगार्ग्यसंहितायां विवाहपटलाध्यायः
 इति० मात्राकरणं ।
 इति० वास्तुप्रकरणं ।
 इति० श्राद्धपलाध्यायः संपूर्णः ।

DDD. No. 201. *Muhûrtachûdâmāni.*

मुहूर्तचूडामाणेः । आद्यं ।

सर्वसिद्धिसदनेखिलवंचे दुष्कृतौघाविनिवारणदक्षे ।
 विप्रराजपदपंकजयुग्मे चंचरीकसममस्तु मनो मे ॥ १ ॥
 नवीनपद्मैर्गणकाः(?) सशंकाः स्युः पूर्वपद्मैर्नितरां विशंकाः ।
 अतः शिवः सारवदाद्यपद्मैर्मुहूर्तचूडायामातनोति ॥ २ ॥
 अन्ते ।

गोलग्रामे वाक्पतिनां जनानां गोलज्ञानां वा निवासेन सार्थं ।
 गोदावरीयाः सौम्यतीराधिवासशालीनादचे सद्भिर्भारुहमदेशे ॥ १ ॥
 सांवत्सरार्कबुधकेशवसूनुवर्यः श्रीमद्गणेशगुरुलब्धयतिप्रबोधः ।
 वेदांतवेदितिलको — — बभूव श्रीपद्मिवाकर इति प्रथितः प्रथिव्यां ॥ २ ॥
 पंचास्यपंचास्यसमप्रभावाः सगर्वदैवज्ञगजैर्द्रुदे ।

पुत्रा बभूवुः सुतरां पवित्राः श्रीमद्भरद्वाजमहाधर्मगोत्राः ॥ ३ ॥
 ज्येष्ठस्तेषां धरित्रीपतिविविधसमालम्बमूरिप्रतिष्ठः
 सर्वाधीशस्य चंचत्पदयुगशतता(धाः)सिधिविद्वद्वरिष्ठः ।
 भव्यान्वाचा प्रबंधान्तपादि बहुविधान्यो विधत्ते च सार्था
 दैवज्ञाख्यामाभिव्यक्त्या वदति — — — कृष्ण एष द्विजैः ॥ ४ ॥
 सदा मुदा सेवितगर्भ(भर्गः)सूनुः संख्यातमः प्रौढतयेव गर्गः ।
 वाचा विलासैर्वचसाभिवेशो जगद्गुरुर्विष्णुरिति द्वितीयः ॥ ५ ॥

अनन्यसामान्यगुणातिरेकान्तरैर्द्रमौलिसुतिरांजितांगिः ।
 मल्लारिसेननलब्धसंपन्नमल्लारिनामा तनयस्तृतीयः ॥ ६ ॥
 तस्यानुजः केशवनामधेयः सुरूपधेयः शुभभागधेयः ।
 श्रीविश्वनाथस्तदनु प्रसिद्धः संख्या न संख्यानमती हि यस्य ॥ ७ ॥
 श्रीकृष्णतः श्रीनरसिंहसंज्ञः सिधोः सुधारिश्मरिवोदियाय ।
 यद्वासनाकरूपलतामवेक्ष्य श्रीभास्करं चेतासि न स्मरामः ॥ ८ ॥
 तस्यानुजः श्रीशिवनामधेयो मुहूर्तचूडामणिनामधेयः ।

विनिर्ममे सारवदाद्यपदैः सच्छिष्यतोपाय पुरे पुरोरेः ॥ १० ॥ * * ११
 इति श्रीकृष्णदेवज्ञातमजश्रीमच्छिवदेवज्ञविरचितो मुहूर्तचूडामणिः समाप्तमगमत् ॥
 संवत् १८१९ वर्षे शाके १६७८ प्रवर्तमाने मेषुमासे बहुलपक्षे त्रयोदश्या भौमवातरे ।

EEE. No. 722. Vivādhavirindāraṇa.

विवाहवृंदावनं सटीकं । आद्यं ।

तीर्थानामधिपः कुभृच्छ्रितपदोऽस्य कवेलास्थिते-
 यैत्पर्याप्तकलद्विजाधिपसमीक्षासोऽमु(?)त्पूरवान् ।
 लक्ष्मीशोखिलदानवारिसंततप्रसिद्धसन्निधिते-
 र्योपप्लवस्तमलो जपत्युरुपासिर्धुर्गुरुः केशवः ॥ १ ॥
 बभातिस्म विवाहपूर्वकपदं वृंदावनं केशवा-
 दिशो यत्कुटिलोक्तिरुक्तिचहुलं बद्धैर्गुणैः पदैः ।
 हेलगम्यमनल्पदृष्टमुधिषां तत्रैतरेषां तथा
 तस्मात्तद्विवृतिं विशेषप्रहितामारब्धुमस्म्युत्सुकः ॥ २ ॥
 नानाकलागमपदभूवि गीति(त)क्तीतः
 श्रीकेशवो(व)स्य तनयः कुरुते गणेशः ।
 टीकां श्रमाधतमसापहरां विवाह-
 वृंदावनस्य करपीडनदीपिकाख्यां ॥ ३ ॥

व्याख्यामत्रिण तुष्यं(?) ये केशवोच्चावचा इह ।
 भंति(?)तस्तु सुशुक्तिविशेषमचनैरपि ॥ ४ ॥
 कृत्वादौ ग्रहलाघवात्पकरणं तिथ्यादिसिध्दिद्वयं
 श्लोकैः श्राद्धविधिं सवासनतया लीलावतीव्यक्तित्वं(क्ततां) ।
 संक्षेपेण मुहूर्ततत्त्वविवृतिं पर्वोदिसंनिर्णयं
 तस्मान्मंगलानिर्णयाद्यकृता वे(वै)वाहसंदीपिका ॥ ५ ॥
 अन्ते ।

अभूद्भद्रानमहर्षिवंशे विश्वावतंसे श्रुतितत्त्ववेत्ता ।
 औदीच्यचारित्रयप्रवृत्तिर्नगार्दनो याज्ञिकचक्रवर्ती ॥ १ ॥
 आस्ति श्रियादित्य इति स्म तस्य सूनुः श्रियादित्य इव द्वितीयः ।
 त्रिस्कंधपारंगतरंगमहस्तदात्मजो राणक इत्युदीर्ये(र्यः?) ॥ ३ ॥
 श्रीकेशवः सुकाविरध्यपनाचनीनः व्यूहान्प्रतर्पयितुमर्धपयःप्रवाहिः ।
 दैवज्ञराणगुतः सुतपःश्रियेस्मिन्वृंदायने मुनिगवीनिबहं दुदोह ॥३॥४॥५॥

इति श्रीविवाहवृंदायने केशवदैवज्ञविरचिते विवाहदीपिका समाप्ता शके १६७९ ईश्वरन
 मसंवत्सरे अ(आ)श्विन अधिकाशुद्ध एकादशी ११ शनी विराटक्षेत्रे श्रीकृष्णातीरकृष्णासंनिधौ...

FFF. No. 218. *Ashtāṅgahṛidayatīkā*.

अष्टांगहृदयटीका । आद्यं ।

पृष्ठे कूर्मतया चतुर्भुजतया दोमंडले भंदरं
 रुद्धा क्षीरसमुद्रमौषधमृतं निर्मथ्य निष्पादेतैः ।
 आनीतैरमृतैर्भिषक्तमतया योपेक्षया पायितै-
 र्देवानामजरामरत्वमकरोत्समी नमो विष्णवे ॥ १ ॥
 हेमाद्रिणा चतुर्बर्गीक्षितामणिविधायिना ।
 तदुक्तव्रतदानानि(नां) सिद्धचेमारोग्यासेद्धये ॥ २ ॥
 क्रियतेष्टांगहृदयस्यायुर्वेदस्य सुग्रहा ।
 टीका चरकहारीतसुश्रुतादिमतानुगा ॥ ३ ॥
 चरके हरिचंद्राद्यैः सुश्रुते नेज्जटादिभिः ।
 टीकाकारैर्विनिर्णीताभिह हेमाद्रिणोदितं ॥ ४ ॥
 देशभ्रंशभयाद्विचाल्य लयिनः स्नेहैः प्रतापैः परा-
 न्विद्राव्य प्रसृतान्मवेश्य परितो दुर्गोदरं प्राक्ततः ।
 ऊर्ध्वाधोगति निर्गमय्य मदनैर्दद्यादिभिर्विद्विषो
 दोपानद्रदि रामराज्यमगदंकारेण हेमाद्रिण ॥ ५ ॥

हेमाद्रिर्नाम रामस्य राजश्रीकरणेष्वाधि ।

ननु यो भगवन्निष्ठपादुष्मकरणेष्वाधि ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

अष्टांगहृदयं मुख्यमनुक्तेष्टांगसंग्रहः ।

तन्त्रांतराणि चोक्तानि वैपद्ये विवृतानि च ॥ ९ ॥

GGG. No. 222. Virasinhāvaloka by Virasinha.

वीरसिंहावलोक आद्यं ।

यच्चक्षुर्भुवनस्य दिव्यममलं धाम श्रुतीनां परं

यद्ग्लैकनिकेतनं च पयसा बीजं यदेकं सतां ।

सत्रेष्वाभिहितस्य वेदविदितं स्थानं च यत्सर्वदा

तद्वः पातु सनातनं हरिमहस्तत्त्वमयोदयं ॥ १ ॥

दैवज्ञागमधर्मशास्त्रनिगमापूर्वददुग्धोदधी-

नामथ्य स्फुरदात्मबुद्धिगिरिणा विश्वोपकारोज्ज्वलं ।

आलोकयामृतमातनोति विबुधैरासेव्यमसद्गुतं

श्रीमत्तोमरदैववर्मतनयः श्रीवीरसिंहो नृपः ॥

अन्ते ।

इति श्रीवीरसिंहाव(१)तोमरवंशावतंसरिपुभूतभैरववीरसिंहदेवरचिते ग्रंथे वीरसिंहावलोकं
प्रयोतिःशास्त्रकर्मविपाकापूर्वदोक्तप्रयोगो मिश्रकाध्यायः ॥

न श्रेष्ठस्तरणिप्रभावजनितो वंशः समालिरव्यते

रामाद्याः शयिबीश्वराः समभवन्पत्र प्रतापोजताः ।

नो वा यत्र युधिष्ठिरप्रभृतयो भूपा वभूवुस्ततः

सृष्टस्तोमरवंश एव विधिना सत्कर्मसेविता ॥ १ ॥

तत्राभवत्कमलसिंह इति प्रसिद्धः

सर्वांगमाचरणसेवितदेवासिद्धः ।

तस्माद्भुजंगगतिभूयतिदेववर्मा

विद्याविनोदमतिराट्टनपुण्यकर्मा ॥ २ ॥

श्रीदेववर्मात्मन एष धीरः स्वशस्त्रसंतापितशत्रुवीरः ।

श्रीवीरसिंहः सितिपालसिंहः शास्त्रान्वयाद्भ्रूयमिदं(मं)न्यधत् ॥ ३ ॥

इति श्रीवीरसिंहावलोकस्य ग्रंथः संपूर्णः । संवत् १८७३.शका १७३८ चैत्रकृष्णपक्षे
द्वादश्यां शुक्ले शुभे भूमात् ॥

HHH. No. 236. *Vāmakeśvaratantra*.

वामकेश्वरतन्त्रे ।

चतुःपाटिस्तु तन्त्राणि मातृणामुत्तमानि तु ॥
 महामायाशम्बरं च योगिनीजालशम्बरम् ।
 तत्रशम्बरकं देव भैरवाष्टकमेव च ॥
 बहुरूपाष्टकं ज्ञानं यमलाष्टकमेव च ।
 चन्द्रज्ञानं वासुकिं(?) च महासंमोहनं तथा ॥
 महाच्छुभं महादेवं वायुलं च नयोत्तरम् ।
 तद्देवं मातृभेदं च गुह्यतन्त्रं च कामिकम् ॥
 कालपादं कालसारं तथान्यत्कुब्जिकामतम् ।
 नयोत्तरं च यौण्ड्यं तोत्तलं तोत्तलोत्तरम् ॥
 पञ्चामृतं रूपं(?) भेदं भूतोद्गाममेव च ।
 कुलसारं कुलोद्गीर्णं कुलचूडामणिं तथा (णिस्तथा) ॥
 सर्वज्ञानोत्तरं चैव महापेशमतं तथा ।
 महालक्ष्मीमतं देव सिद्धयोगीश्वरीमतम् ॥
 कुरूपिकामतं देव रूपिकामतमेव च ।
 सर्ववीरमतं देव विमलमतमुत्तमम् ॥
 आरुणेण मोदनेन विशुद्धेश्वरमेव च ।

JJJ. No. 225. *Kāmakalāvīṭṭsa* by Puṇyānanda with a commentary by
 Nāṭanānandanātha.

कामकलाविलसः सटीकः ।

आद्यं टीकायाः ।

बंदे तन्मिथुनं दिव्यमाशमानंदचिह्नं ।
 अनुत्तरं परं ज्योतिरिति तद्भाव्यते बुधेः ॥ १ ॥
 श्रीमते नटनानंदयोगिने परमात्मने ।
 रक्तशुक्लप्रभाभिः श्रुतेजो गुरवे नमः ॥ २ ॥
 प्रणमत नाथानंदं परया भक्त्या चिद्वक्त्रबोधानंदं ।
 उपनिषदर्थनिगूढं सकलजनानंदमद्रपीठानुसृतं ॥ ३ ॥
 नमः शिवाय नाथाय चिद्रूपानंदरूपिणे ।
 श्रीमते चंचलार्पागपाटितातंकरंशब्दे ॥ ४ ॥
 पुष्पांशुदमुर्नीलात्कामकला नाम विद्युता जाता ।
 आर्षां चाचिदेमुष्या नटनानंदः करोति सव्याख्या ॥ ५ ॥

इति श्रीनटनानन्दनाथविरचिता कामकलाविल्लासव्याख्या संपूर्णा ।

मूलं ।

सकलभुवनोदयस्थितिलयमयलीलाविलोकनोद्युक्तः ।
 अंतर्लीनविमर्शः पातु महेशः प्रकाशमात्रतनुः ॥ १ ॥
 सा जयति शक्तिराद्या निजसुखमपनित्यानेरुपमाकारा ।
 भाविचराचरबीजं शिवरूपविमर्शनिर्भयादर्शं ॥ २ ॥
 स्फुटशिवशक्तिसमागमबीजाकुरूपेणी परा शक्तिः ।
 अणुतरस्यानुत्तरविमर्शलिपिलक्षविप्रहा माति ॥ ३ ॥
 परशिवरविकरनिकरे पतिकलति विमर्शदर्पणे विशदे ।
 प्रतिरुचिरुचिरे कुड्यो चित्तमये निविशते महाबिंदुः ॥ ४ ॥
 चित्तमयोहंकारः सुष्यक्ताहार्णसमरसाकारः ।
 शिवशक्तिमियुनपिंडः कवलीकृतभुवनमंडलो जयति ॥ ५ ॥
 सितशोणाबिंदुयुगलं विभक्तिशिवशक्तिसंकुचप्रसरं ।
 वागर्थसृष्टिहेतु परस्परानुप्रविष्टविस्पष्टं ॥ ६ ॥
 बिंदुरहंकारात्मा रबिरेतन्मियुनसमरसाकारः ।
 कामः कमनीयतया कला च दहनैदुविमर्शो बिंदू ॥ ७ ॥
 इति कामकलाविद्या देवीचक्रकामात्मिका सेयं ।
 विदिता येन स मुक्तो भवति महात्रिपुरसुंदरीरूपः ॥ ८ ॥
 स्फुटितादरूणाद्धिदोर्नादब्रह्मांकुरो रथोद्युक्तः ।
 तस्माद्गुणसमीरणदहनोदकभूमिवर्णसंभूतिः ॥ ९ ॥
 अथ विशदादपि बिंदोर्गगनानिबलहिनारिभूमिजनिः ।
 एतत्पंचकविरुतिर्जगादिदमण्णवादाजाडपर्यंतं ॥ १० ॥
 बिंदुद्वितयं यद्वद्वेदविहीनं परस्परं तद्वत् ।
 विदादेवतयोरपि न भेदलेखीस्ति वेदवेदकयोः ॥ ११ ॥
 वागर्थो नित्ययुती परस्परं शक्तिशिवमयावेली ।
 सृष्टिस्थितिलयभेदो त्रिधा विभक्तौ त्रिवीजरूपेण ॥ १२ ॥
 माता मानं मेयं बिंदुत्रयभित्तबीजरूपाणि ।
 धामत्रयपीठत्रयशक्तित्रयभेदमावितान्यापि च ॥ १३ ॥
 तेषु क्रमेण लिगात्रितयं तद्वच्च मातृकात्रितयं ।
 इत्थं त्रितयतुरीयां तुरीयपीठादिभेदिनीं विद्या ॥ १४ ॥

शब्दस्पर्शा रूपं रसगंधौ चेति भूतसूक्ष्माणि ।

व्यापकमाद्यं व्याप्यं तूत्तरमेवं क्रमेण पंचदश ॥ १५ ॥

पंचदशाक्षररूपा नित्या सैषा हि भीतिकामिमता ।

नित्याः शब्दादिगुणप्रभेदाभिजास्तथानया व्याप्ताः ॥ १६ ॥

नित्यास्तिथ्याकारास्तिथयः शिवशक्तिसमरसाकाराः ।

दिवंसनिशामध्यंस्ताः श्रीवर्णास्तेपि तद्वृत्तीरूपाः ॥ १७ ॥

अव्यंजनविंदुत्रयसमष्टिभेदैर्विभाविताकारा ।

पटत्रिंशत्तत्त्वात्मा तत्त्वातीता च केवला विद्या ॥ १८ ॥

विद्यापि तादृगात्मा सूक्ष्मा सा त्रिपुरसुंदरी देवी ।

विद्याविद्यात्मकयोरसंताभेदमामनंश्रयार्थाः ॥ १९ ॥

या सातरोद्धरूपा परा महेशी त्रिभाविता सैव ।

स्पष्टा पश्यंत्यादित्रिमातृकात्मा च चक्रतां याता ॥ २० ॥

चक्रस्मापि महेश्मा न भेदलेशो विभाव्यते विबुधैः ।

अनयोः सूक्ष्माकारा परैव सा स्थूलसूक्ष्मयोश्च भिदा ॥ २१ ॥

मध्यं चकस्य स्वात्परामयं विंदुतत्त्वमेवेदं ।

उच्छृण्वं तच्च यदा त्रिकोणरूपेण परिणतं चक्रं ॥ २२ ॥

एतत्पश्यंत्यादित्रितयनिदानं त्रिवीजरूपं च ।

नामा ज्येष्ठा रैश्री चाविका अ(१)नुत्तरांशभूताः स्युः ॥ २३ ॥

इच्छाज्ञानाक्रियाः सांताभीतास्तयोत्तरावयवाः ।

व्यस्ताव्यस्ततदर्णद्वयमिदमेकादशात्म पश्यंती ॥ २४ ॥

एवं कामकलात्मा त्रिविंदुतत्त्वस्वरूपवर्णमयी ।

तेयं त्रिकोणरूपं याता त्रिगुणस्वरूपिणी माता ॥ २५ ॥

एका परा तदन्त्या वामादिव्यष्टिमातृसृष्टयत्मा ।

तेन नवात्मा जाता माता सा मध्यमाभिधानाम्या ॥ २६ ॥

द्विविधा हि मध्यमा सा सूक्ष्मस्थूलाकृति स्थिता सूक्ष्मा ।

नवनादमयी स्थूला नववर्गात्मा च भूतलिप्यारूपा ॥ २७ ॥

आद्या कारणमन्या कार्यं त्वनयोपतस्ततो हेतोः ।

सैवेयं नाहि भेदस्तादात्म्यं हेतुहेतुमदभीष्टं ॥ २८ ॥

आद्यसप्तवर्गमयं तद्व्युत्क्रां मध्यकोणविस्तारं ।

नवकोणं मध्यं चेत्यंशमिदोपदीपिते दशके ॥ २९ ॥

तच्छेषाद्वितयमिदं दशारचक्रद्वयात्मना विततं ।

कचटतवर्गचतुष्टयविलसन्नविस्फटकोणविस्तारं ॥ ३० ॥

एतच्चकचतुष्टयमभासमेतं दशारपरिणामः ।

हादिस्वरनवकचतुर्दशवर्णमयं चतुर्दशारमिदं ॥३१॥

परया पश्यंत्यापि च मध्यमया स्थूलवर्गस्त्रिपिण्या ।

एताभिरेकपंचाशदक्षरात्मा च वैखरी जाता ॥३२॥

कादिभिरेष्टभिरुपचितमष्टदलान्जं च वैखरीवर्गैः ।

स्वरंगणसमुदितमेतद्वचष्टदलांभोरुहं च संचित्यं ॥३३॥

विदुत्रयमपतेजस्त्रितयत्रिकाराश्च तानि वृत्तानि ।

भूर्ध्रिवत्रयमेतत्पश्यंत्यादित्रिमातृविश्रांतिः ॥३४॥

क्रमणं पदविक्षेपः क्रमोदयरतेन कथ्यते द्वेधा ।

आवरणं गुरुपंक्तिद्वयमिदमंबापदांबुजप्रसरं ॥३५॥

सेयं परा महेशी चक्राकारेण परिणमेत तदा ।

तद्देहावयवानां परिणतिरावर्णदेवताः सर्वाः ॥३६॥

आसीना विदुमये चक्रे सा त्रिपुरसुंदरी देवी ।

कामेश्वरांकनिलया कलया चंद्रस्य कल्पितोत्तंसा ॥३७॥

पाशांकुशेषुचापप्रसूनशरपंचकांकितस्वकरा ।

बालाक्षणाक्षणांगी शशिभानुकशानुलोचनत्रितया ॥३८॥

तन्मिथुनं गुणभेदादास्ते विदुत्रयात्पको ज्यस्ते ।

कामेशीभिर्नेशप्रमुखद्वंद्वत्रयात्मना विततं ॥३९॥

चमुकोणनिवासिन्यो यास्ताः संध्यारुणा चशिन्याद्याः ।

पुष्यष्टकमेवेदं चक्रतनोः संविदात्मनो देव्याः ॥४०॥

तद्विषयवृत्तयस्ताः सर्वज्ञादिस्वरूपमापन्नाः ।

अंतर्दशारनिलया लसंति शरदिदुसुंदराकाराः ॥४१॥

तद्वाद्यपंक्तिकोणे योगिन्यः सर्वसिद्धिदाः पूर्वाः ।

देवीर्धाकर्मद्विषयिषयमया विशदवेपभूयाद्याः ॥४२॥

भुवनारचक्रमवना-देवीमनुकरणविवरणस्फुरणाः ।

संध्यासवर्णवसनाः संचित्याः संप्रदाययोगिन्यः ॥४३॥

व्यप्यक्तमहदहंरुतितन्मात्राः स्वीकृतांगनाकाराः ।

द्विरदष्टदशनसरोजे जयंति गुप्ततरयोगिनीसंज्ञाः ॥४४॥

भूतानीन्द्रियदशकं मनश्च देव्या विकारपोडशकं ।

कामाकापिण्यादिस्वरूपतः पोडशारमण्यास्ते ॥ ४५ ॥

मुद्रास्त्रिखंडया सह संनिष्पद्यः संमृच्छिताः सर्वाः ।

आदिमहीगृह्वासा भासा बालार्ककांतिभिः सदृशाः (शः?) ॥ ४६ ॥

आधारनवकमस्या नवचक्रत्वेन परिणतं येन ।

नवनादशकयोपि च मुद्राकारेण परिणताश्चक्रे ॥ ४७ ॥

अस्यास्वगादिसप्तकमाकारश्चैवमष्टकं स्पष्टं ।
 ब्राह्म्यादिमातृरूपं मध्यमभूविचमेतदध्यास्ते ॥ ४८ ॥
 अणिमादिभूतयोस्याः स्वीकृतकमनीयकामिनीरूपाः ।
 विद्यानिरकलभूता गुणभाविनात्यभूनिकेतनगाः ॥ ४९ ॥
 परमानन्दानुभवः परमगुरुनि(निः?)विशेषविद्वात्मा ।
 स पुनः क्रमेण भिन्नः कामेशत्वं ययी विमर्शाशात् ॥ ५० ॥
 आसीनः श्रोत्रादि कृतयुगकाले गुरुः शिवो विद्यां ।
 तस्यैव ददौ स्वशक्त्यै कामेश्वर्यै विमर्शरूपिण्यै ॥ ५१ ॥
 साध्येव मित्रसंज्ञान्स्यानेशाञ्ज्येष्ठमध्यवालाख्यान् ।
 चित्पाणविषयभूतास्त्रितागुगादिकारणात्रिगुस्त् ॥ ५२ ॥
 बीजत्रितयाधिपतीन्परीक्ष्य विद्यां प्रकाशयामास ।
 एतैरोघत्रितयाननुग्रहीतुं गुरुक्रमो विहितः ॥ ५३ ॥
 उदितः पुण्यानंदादिति कामकलाविलासोयं ।
 परशिवभुजंगभावाकर्षणहर्षाय कल्पतां नित्यं ॥ ५४ ॥
 चित्रांतरंगतरलस्तृष्णासालिलः प्रपंचवाराशिः ।
 यदनुग्रहेण तोर्णस्तस्मै श्रोनाथदेशिकाय नमः ॥ ५५ ॥

KKK. No. 304. *Prarachanasāra by Kundakundalekhya.*

प्रवचनसारः ।

- गा. एस गुरासुरमनुसिदवंदिदं धोदघादिकर्ममलं ।
 पणमामि वट्ट(डु)माणं तित्थं धम्मस्त कत्तारं ॥१॥
- सं. एष गुरासुरमनुष्यैश्चंदितं धीतघातिकर्ममलं ।
 पणमामि वट्टमानं तीर्थं धर्मस्य कर्त्तारं ॥१॥
- गा. सेसे पुण तित्थपरे ससव्वासिद्धे विमुद्धसन्मावे ।
 समणे य णाणदेसणचरित्तववीरियापरि॥ २ ॥
- सं. शेषान्पुनस्तर्धिकान्सर्वसिद्धान्विशुद्धसद्भावान् ।
 श्रमणाश्च ज्ञानदर्शनचारित्र्यतपोवीर्याचारान् ॥ २ ॥
- गा. तेते सव्वे समगं समगं पत्तेगमेव पत्तेगं ।
 वंदामि य वट्ठे अरहंते माणसे सेत्ते ॥ ३ ॥
- सं. तांस्तान्सर्वान्समकं समकं प्रत्येकमेव प्रत्येकं ।
 वंदे च वर्तमानानर्हतो मानुषे क्षेत्रे ॥ ३ ॥
- गा. किञ्चा आरिहंतारं सिद्धारं तथ णमो गणधराणं ।
 अज्जावयवग्गाणं साहूणं चेदि सव्वेसि॥ ४ ॥
- तेसि विमुद्धसणंणानपघाणासमं संग्गसिज्ज ।
 उवसंपयामि सम्मं जत्तो निज्वाणसंपत्ती ॥ ५ ॥
- सं. रत्वाहेह्वयः सिद्धेभ्यस्तथा नमो गणधरेभ्यः ।
 अद्याप्यकर्णेभ्यः साधुभ्योति सर्वेभ्यः ॥ ५ ॥

From a MS.
recently purchased.

- तेषां विशुद्धदर्शनज्ञानप्रधानाश्रयं समासाद्य ।
उपसंपद्ये साम्यं यतो निर्बीजसंप्राप्तिः ॥ ९ ॥
- गा. संपज्जदि निब्बाणं देवासुरमेणुयरासविहवेहि ।
जीवस्स चरित्तादो दंसणणाणप्पहाणाओ ॥ ९ ॥
- सं. संपद्यते निर्वाणं देवासुरमेनुजराजविभवैः ।
जीवस्प चरित्रादर्शनज्ञानप्रधानात् ॥ ९ ॥
- गा. चारित्तं खलु धम्मो धम्मो जो सो समो त्ति णिदिट्ठो ।
मोहस्सकोहविहूणो परिणामो अप्पणोथ समो ॥ ७ ॥
- सं. चारित्रं खलु धर्मो धर्मो यस्तत्ताम्यमिति निर्दिष्टं ।
मोहक्षोभविहीनः परिणाम आत्मनोऽथ साम्यं ॥ ७ ॥
- गा. परिणमादि येन दब्बं तत्कालं तम्मयं त्ति पण्णत्तं ।
तम्हा धम्मपरिणदो आदा धम्मो मुणेयव्वो ॥ ८ ॥
- सं. परिणमति येन द्रव्यं तत्कालं तन्मयमिति प्रज्ञप्तं ।
तस्माद्धर्मपरिणत आत्मा धर्मो ज्ञातव्यः ॥ ८ ॥
- गा. जीवो परिणमदि जदा सुहेण असुहेण वा सुहो असुहो ।
सुद्धेण तदा सुद्धो हवदि हु परिणामसम्भावो ॥ ९ ॥
- सं. जीवः परिणमति यदा शुभेनाशुभेन वा शुभोऽशुभः ।
शुद्धेन तदा शुद्धो भवति हु (खलु) परिणामसम्भावः (सङ्भावः?) ॥
- गा. णत्थि विणा परिणामं अत्थो अत्थं विणेह परिणामो ।
दब्बगुणपज्जयत्थो अत्थो अत्थिच्चणिब्बत्तो ॥ १० ॥
- सं. नास्ति विना परिणाममर्थार्थं विनेह परिणामः ।
द्रव्यगुणपर्ययस्थोऽर्थोऽस्ति त्वनिर्मुक्तः ॥ १० ॥
- गा. धम्मेण परिणदप्पा अप्पा आदि सुद्धसंपओगज्जदो ।
पावदि निब्बाणमुहं सुहोवसुत्तो व सम्गसुहं ॥ ११ ॥
- सं. धर्मेण परिणतात्मा आत्मा यदि शुद्धसंप्रयोगमुतः ।
प्राप्नोति निर्वाणसुखं शुभोपयुक्तो वा स्वर्गसुखं ॥ ११ ॥
- गा. असुहोदयेन आदा कुणरो त्तिरिओ भविष पेस्सयो ।
दुस्ससहस्सोहि सदा अभिहुदो भमदि अब्बत्तं ॥ १२ ॥
- सं. अशुभोदयेनात्मा कुणरस्तिर्यग्भूत्वा नीरयिकः ।
दुःखसहस्रैः सदा अभिहुतो यमव्यक्तं ॥ १२ ॥
- गा. अदिसयमादसमुत्थं विसपातीदं अणोवममणत्तं ।
अव्युच्छिन्नं च सुहं सुद्धवओगप्पसिद्धानं ॥ १३ ॥

- सं. अतिशयमात्मसमुत्थं विषयातीतमनौषम्यमनंतं ।
 अव्युच्छिन्नं च सुखं शुद्धोपयोगप्रसिद्धानां ॥ १३ ॥
- गा. सुविदितपदत्यसुतो संयमतवसेन्दो विगतरागो ।
 समणो समसु हृदुस्को भणितो सुद्धोऽभोगोत्ति ॥ १४ ॥
- सं. सुविदितपदार्थसूत्रः संयमतपःसंपुतो विगतरागः ।
 श्रमणः समसुखदुःखो भणितः शुद्धोपयोग इति ॥ १४ ॥
- गा. उवओगयिसुद्धो जो विगदावरणंतरायमोहरओ ।
 भूदो सयमेवादा जादि पा(पः)ं जेयभूदानं ॥ १५ ॥
- सं. उपयोगविशुद्धो यो विगतावरणांतरायमोहरजाः ।
 भूतः स्वयमेवात्मा याति पारं ज्ञेयभूतानां ॥ १५ ॥
- गा. तह सो लद्धसहानो सव्वण्णू सव्वलोगपादिमहिदो ।
 भूदो सयमेवादा हवादि संपभुत्ति णिदिदो ॥ १६ ॥
- सं. तथा स लब्धस्वभावः सर्वज्ञः सर्वलोकपतिमहितः ।
 भूतः स्वयमेवात्मा भवति स्वयंभूरिति निर्दिष्टः ॥ १६ ॥
- गा. भंगविहूणो य भवो संभवपरिवज्जिदो विणासो हि ।
 विज्जादि तस्सेव पुणो ठिदिंसंभवणाससमवाओ ॥ १७ ॥
- सं. भंगविहीनश्च भवः संभवपरिवर्जितो विनाशो हि ।
 विद्यते तस्यैव पुनः स्थितिसंभवनाशसमवायः ॥ १७ ॥
- गा. उत्पादो य विणासो विज्जादि सव्वस्स अत्यजादस्स ।
 पज्जापणं दु केणानि अत्यो खलु होदि सम्भूदो ॥ १८ ॥
- सं. उत्पादश्च विनाशो विद्यते सर्वस्पर्यजातस्य ।
 पर्यायेण तु केनाप्यर्थः खलु भवति सद्भूतः ॥ १८ ॥
- गा. पक्खणिघादैकम्मो अनंतवरवीरिओ आधिकतेजो ।
 जादो अदिदिओ सो णाणं सोल्लं य परिणमादे ॥ १९ ॥
- सं. प्रक्षीणघातिकर्मा अनंतवरवीर्योऽधिकतेजाः ।
 जातोर्तीक्षिपः स ज्ञानं सौख्यं च परिणमते ॥ १९ ॥
- गा. सोल्लं वा पुणं दुल्लं केवल्लणाणिस्स णत्थि देहगदं ।
 नम्हा अदिदिपत्तं जादं तम्हा दु तं जेयं ॥ २० ॥
- सं. सौख्यं वा पुनर्दुःखं केवल्लानिनो नास्ति देहगतं ।
 यस्मादतीक्षिपत्वं जातं तस्मानु तज्जेयं ॥ २० ॥
- गा. परिणमदे(दो) खलु णाणं पक्खका सव्वदव्वपज्जापा ।
 सो जेद ते विज्जाणदि ओग्गदुप्पादि फिरियाहिं ॥ २१ ॥

सं. परिणममानस्य खलु ज्ञानं प्रत्यक्षाः सर्वद्रव्यपर्यायाः ।

स नैव तान्विजानाति अवग्रहपूर्वाभिः क्रियाभिः ॥ २१ ॥

गा. णत्थि परोस्कं किंचि वि समंतसव्वह्वकगुणसमिद्धस्स ।

अह्कादीदस्स सदा सयमेव हि णाणजादस्स ॥ २२ ॥

सं. नास्ति परोक्षं किंचिदापि समंततवर्षिगुणसमृद्धस्य ।

अक्षातीतस्य सदा स्वयमेव हि ज्ञानजातस्य ॥ २२ ॥

गा. आदा णाणप्पमाणं णाणं ज्ञेयप्पमाणमुद्दिट्ठं ।

जेयं लोमाल्लोगं तम्हा णाणं तु सव्वगमं ॥ २३ ॥

सं. आत्मा ज्ञानप्रमाणं ज्ञानं ज्ञेयप्रमाणमुद्दिष्टं ।

ज्ञेयं लोकालोकं तस्माज्ज्ञानं तु सर्वगतं ॥ २३ ॥

गा. णाणप्पमाणमादा ण हवदि जस्सेह तस्स सी आदा ।

हीणो वा अधिगो वा णाणादो हवदि धु(धु?)वमेव ॥ २४ ॥

हीणो जदि सी आदा तण्णाणमचेदणं ण जाणादि ।

अधिगो वा णाणादो णाणेण विणा कहं णादि ॥ २५ ॥

सं. ज्ञानप्रमाणमात्मा न भवति यस्येह तस्य स आत्मा ।

हीनो वाधिको वा ज्ञानाद्भवति भुवमेव ॥ २४ ॥

हीनो यादे स आत्मा तण्ज्ञानमचेतनं न जानाति ।

अधिको वा ज्ञानाज्ज्ञानेन विना कथं जानाति ॥ २५ ॥

गा. सव्वगदो जिणवसहो सव्वे वि य तग्गया जगतिं अट्ठा ।

णाणमयादो य जिणो विसयादो तस्स ते भणिदा ॥ २६ ॥

सं. सर्वगतो जिनवृषभः सर्वेपि च तद्गता जगत्पर्याः ।

ज्ञानमयत्वाच्च जिनो विषयत्वात्तस्य ते भणिताः ॥ २६ ॥

गा. णाणं अप्पत्ति मदं वट्ठदि णाणं विणा ण अप्पाणं ।

तम्हा णाणं अप्पा अप्पा णाणं य अप्पा वा ॥ २७ ॥

सं. ज्ञानमात्रमेति मतं वर्तते ज्ञानं विना नात्मानं ।

तस्माज्ज्ञानमात्रमात्मा ज्ञानं चान्यद्वा ॥ २७ ॥

गा. परिणमदि ज्ञेयमट्ठं णादा जदि जेव खाइयं तस्स ।

णाणं त्ति तं जिणिदा सवयंतं कम्ममेवुत्ता ॥ ४२ ॥

सं. परिणमति ज्ञेयमर्थं छाता यदि नैव क्षायिकं तस्य ।

ज्ञानमिति तं निर्देशः क्षम्यतं कर्मवोक्तवतः ॥ ४२ ॥

गा. उदयगदा कम्मंसा जिनवरसहेण(हिं?) गियदणा(दिण?) भणि

तेसु हि गुदिदो रत्तो दुट्ठो वा बंधमणुहवदि ॥ ४३ ॥

सं. उदयगताः कर्मांशा जिनवरवृषभैर्नियत्या भाणिताः ।

तेषु हि मूढो रक्तो दुष्टो वा बंधमनुभवति ॥ ४३ ॥

गा. ठाणणिसंज्जविहारा धम्मवदंसो य णियदयो तेसि ।

अरहंताणं काले मायाचारुव्व इत्याणं ॥ ४४ ॥

सं. स्थाननिषद्याविहारा धर्मोपदेशश्च नियतपस्तेपां ।

अर्हतां काले मायाचार इव स्त्रीणां ॥ ४४ ॥

अथ शुभपरिणामाधिकारः ।

गा. देवदजदिगुरुपूजासु वे(यि)व दाणम्मि वा सुसीलेसु ।

उववासादिसु रत्तो सुहोवओगप्पगो अप्पा ॥ ६९ ॥

सं. देवतायतिगुरुपूजासु चैव दाने वा सुशीलेषु ।

उपवासादिषु रक्तः शुभोपयोगात्मक आत्मा ॥ ६९ ॥

गा. जुत्तो सुहेण आदा तिरियो वा माणसो य(व) देवो वा ।

भूदो तावदकालं ल्हदि सुहमिदियं विविहं ॥ ७० ॥

सं. युक्तः शुभेनात्मा तिर्थत्वा मानुषो वा देवो वा ।

भूतस्तावत्कालं लभते सुखमिन्द्रियं विविधं ॥ ७० ॥

गा. जदि संति हि पुण्णाणि य परिणामसमुन्भवानि विविहाणि ।

जणयति विसयतन्हां जीवाणं देवदंताणं ॥ ७४ ॥

सं. यदि संति हि पुण्यानि च परिणामसमुद्भवानि विविधानि ।

जनयति विषयतृष्णां जीवानां देवतांतानां ॥ ७४ ॥

गा. ते पुण उदिण्णतन्हा दुहिदा तन्हाहिं विसयसौख्याणि ।

इच्छंति अणुहवंति य आमरणं दुक्कसंतत्ता ॥ ७५ ॥

सं. ते पुनरुदीर्णतृष्णा दुःखिता तृष्णाभिविषयसौख्यानि ।

इच्छंत्यनुभवन्ति चामरणं दुःखसंतप्ताः ॥ ७५ ॥

एता गाथाः प्रथमप्रकरणस्थाः ।

गा. आदा कम्ममल्लिमसो धारादे पाणे पुणो पुणो अण्णे ।

ण जहादि जाव ममतिं देहपघाणेसु विसयेसु ॥ ९४ ॥

सं. आत्मा कर्ममल्लीमसो धारयति प्राणान् पुनःपुनरन्यान् ।

न जहाते यावन्ममतां देहप्रधानेषु विषयेषु ॥ ९४ ॥

गा. णरणावयतिरियसुरा संठाणादीहिं अण्णहा जादेः ।

पज्जाया जीवाणं उदयादु हि णामकम्मस्स ॥ ९७ ॥

सं. नरनारकतिर्यक्सुराः संस्थानादिभिरन्यथा जाताः ।

पर्याया जीवानामुदयाद्वि नामकर्मणः ॥ ९७ ॥

- गा. नाहं पुग्गलमदओ ण ते मया पोग्गला कया पिहं ।
तद्वा हि ण देहोहं कत्ता वा तस्स देहस्स ॥ ३६ ॥
- सं. नाहं पुद्गलमयो न ते मया पुद्गलाः कृताः पिहं ।
तस्माद्धि न देहोहं कर्ता वा तस्य देहस्य ॥ ३६ ॥
- गा. मुत्तो ख्वादिगुणो बज्झादि फासेहिं अण्णमण्णेहिं ।
तव्विवरीदो अप्पा बन्धदि किध पुग्गलं दव्वं ॥ ४७ ॥
- सं. मूर्तो रूपादिगुणो दध्यते स्पर्शरन्ध्रान्यैः ।
तद्विपरीत आत्मा बध्नाति कथं पौद्गलं कर्म (द्रव्यं?) ॥ ४७ ॥
- गा. ख्वादिएहिं रहिदो पेच्छदि जाणादि ख्वामादीणि ।
दव्वाणि गुणं य जथा तध बंधो तेण जाणादि(हि) ॥ ४८ ॥
- सं. रूपादिकै रहितः पश्यति जानाति रूपादीनि ।
द्रव्याणि गुणाश्च यथा तथा बंधस्तेन जानीहि ॥ ४८ ॥
- गा. उपभोगमओ जीवो मुब्भ(ज्झ?)दि रज्जेदि वा पट्टस्तेदि ।
पप्प विविधे विसए जो हि पुणो तेहिं सो बंधो(द्धो) ॥ ४९ ॥
- सं. उपयोगमयो जीवो मुह्यति रज्यति वा प्रदेष्टि ।
प्राप्य विनिधाभिवषयान्यो हि पुनस्तीः सो (स) बद्धः ॥ ४९ ॥
- गा. परिणामादो बंधो परिणामो रागदो(दे?) समोहजुदो ।
अमुहो मोहपदेसो सुहो व असुहो हवदि रागो ॥ ५४ ॥
- सं. परिणामाद्बंधः परिणामो रागद्वेषमोहमुतः ।
अशुभो मोहप्रद्वेषो शुभोशुभो वा भवति रागः ॥ ५४ ॥
- गा. कुव्वे सहावमादा हवदि ह कत्ता सगंस्स भावस्स ।
पोग्गलदव्वमपाणं ण तु कत्ता सव्वभावाणि ॥ ५८ ॥
- सं. कुर्वन्स्वभावमात्मा भवति हि कर्ता स्वकस्य भावस्य ।
पुद्गलद्रव्यमयानां न तु कर्ता सर्वभावानां ॥ ५८ ॥
- गा. गिण्णादि पेव ण मुंचदिं करोदि णहि पुग्गलाणि कम्माणि ।
जीवो पुग्गलमज्जे पवट्टमाणो वि सव्वकालेषु ॥ ५९ ॥
- सं. गृह्णाति नैव न मुञ्चति करोति नहि पु(पौ?)द्गलानि कर्माणि ।
जीवः पुद्गलमध्ये प्रवर्तमानोपि सर्वकालेषु ॥ ५९ ॥
- गा. स इदाणि कत्ता सं सगपरिणामसं दव्वजादस्स ।
आदीयदे कदाई विमुच्चदि कर्मधूलीहिं ॥ ६० ॥
- सं. स इदानीं कर्ता सन्स्वकपरिणामस्य द्रव्यजातस्य ।
आदीयते कदाचिद्भिमुच्यते कर्मधूलीभिः ॥ ६० ॥

गा. परिणमादे जदा अप्पा सुहग्गि असुहग्गि रागदोसज्जो ।

तं पविसदि कम्मरयं णाणावरणादिभावेहिं ॥ ६१ ॥

सं. परिणमति यदात्मा शुभेशुभे रागद्वेषयुतः ।

तत्प्रविशति कर्मरजो ज्ञानावरणादिभावैः ॥ ६१ ॥

गा. एसो बंधसमासो जीवाणं णिच्छएण णिदिट्ठो ।

अरहंतेण जदीणं ववहारो अण्णहा भणिदो ॥ ६२ ॥

सं. एष बंधसमासो जीवानां निश्चयेन निर्दिष्टः ।

अर्हद्विर्यतीनां व्यवहारोऽन्यथा भणितः ॥ ६२ ॥

गा. ण जहादि जो दु ममात्ति अहं ममेदस्ति देहदविणेषु ।

सो सामण्यं चत्ता पडिवण्णो हेइ उम्मग्गं ॥ ६४ ॥

सं. न जहाति यस्तु ममतामहं ममेदमिति देहदविणेषु ।

स आमण्यं सत्का प्रतिपन्नो भवत्युन्मार्ग ॥ ६४ ॥

गा. णाहं होंमि परेसि ण मे परे संति णाणमहेमको ।

इदि जो श्वायदि ज्ञाने स अप्पाणं हवादि ज्ञाता ॥ ६५ ॥

सं. नाहं भवामि परेषां न मे परे संति ज्ञानमहमेकः ।

इति यो ध्यायति ध्याने स आत्मानं भवति ध्याता ॥ ६५ ॥

गा. एवं णाणध्याणं दंसणभूदं अतिदियमहत्थं ।

धुवमचलमणालंबं मण्णेहि अप्पगं सुद्धं ॥ ६६ ॥

सं. एवं ज्ञानात्मानं दर्शनभूतमतीन्द्रियमहार्थं ।

ध्रुवमचलमणालंबं मन्येहमात्मकं शुद्धं ॥ ६६ ॥

गा. देहा वा देविणा वा सुहदुक्का वाघ सनुमित्तजणा ।

जीवस्स न संति धुवा धुवोवओगप्पमो(गो) अप्पा ॥ ६७ ॥

सं. देहा वा दविणानि वा सुखदुःखे वाय शत्रुमित्रजनाः ।

जीवस्य न संति ध्रुवाः ध्रुव, उपयोगात्मक आत्मा ॥ ६७ ॥

गा. जां एवं जार्णिचा श्वादि परं मप्पगं विसुद्धणा ।

सागारो णागारो, खवेदि सो मोहदुग्गांठि ॥ ६८ ॥

सं. य एवं ज्ञात्वा ध्यायति परमात्मानं विशुद्धात्मा ।

साका(गा)रो नाका(गा)रः क्षपयति स मोहदुग्गार्थं ॥ ६८ ॥

गा. वो णिहदमोहगंठी रागपदोसो खविष सामण्णे ।

होज्जं समसुहदुक्के सो सोख्कं अक्कयं लहादि ॥ ६९ ॥

सं. यो निहतमोहग्रंथीः रागद्वेषौ क्षपायेत्वा आमण्ये ।

भवेत्समसुखदुःखः स सौख्यमक्षयं लभते ॥ ६९ ॥

- गा. जो खविदमोहकलुप्तो विसयविरक्तो मनो निरंशिता ।
समवद्विदो सहावे सो अप्पाणं हवदि ज्जादा ॥ ७० ॥
- सं. यः क्षपितमोहकलुप्तो विषयविरक्तो मनो निरन्ध्र ।
समवस्थितः स्वभाव स आत्मानं भवति ध्याता ॥ ७० ॥

- गा. आपिच्छ(च्छ) बंधुवर्गं विमोददो गुरुकलत्रपुत्रोहि ।
आसिज्ज णाणदंसणचरित्तववीरियायारे ॥ १ ॥
- सं. आष्टच्छत्र बंधुवर्गं विमोचितो गुरुकलत्रपुत्रः ।
आसद्य ज्ञानदर्शनचारित्र्यतपोवीर्याचारं (रात्र्) ॥ १ ॥
- गा. जध जादस्वजाद उप्पाडिदकेसमंसुगं सुद्धं ।
रहिदं हिंसाती(दी)दो अप्पडिकम्म हवदि लिंगं ॥ ४ ॥
- मुच्छा(च्छा)रंभविजुत्तं जुत्तं उवओगजोगमुद्धीहि ।
लिंगं ण परवेदकं अपुणम्मवकारणं जोन्ह(जेनं) ॥ ११ ॥

- सं. यथा जातरूपजातमुत्पाटितकेशश्मश्रुकं शुद्धं ।
रहितं हिंसादितोऽप्रतिकर्म भवति लिंगं ॥ ४ ॥
- मूर्छारंभविजुक्तं युक्तपुपयोगयोगशुद्धिर्वा ।
लिंगं न परापेक्षमपुनर्भवकारणं जैनं ॥ ११ ॥

- गा. आदाय सं पि लिंगं गुरुणा परमेण तं णमंसिता ।
सोच्चा सबदं किरिया(यां) उवद्विदो होदि सो समणो ॥ ६ ॥
- सं. आदाय तदपि लिंगं गुरुणा परमेण तं नमस्कृत्य ।
श्रुत्वा सन्नतां क्रियामुपस्थितो भवति स श्रमणः ॥ ६ ॥

- गा. वदसमदिदियरोधो लोचावश्यकमचेलमण्हणं ।
खिदिसयणमदंतवणं वि(च्छि ०५ तिथ)दिभोयणमेयभत्तं च ॥ ७ ॥
- एदे खलु मूलगुणा समणणं जिणवरोहि पन्नत्ता ।
तेसु पमत्तो समणो छेदोवट्ठावगोहोदि ॥ ८ ॥

- सं. व्रतसमर्ताद्रियरोधो लोचावश्यकमचेलमस्नानं ।
क्षितिशयनमदंतधावण(न)स्थितिभोजनमेकभक्तं च ॥ ७ ॥
- एते खलु मूलगुणाः श्रमणानां जिनवरैः प्रज्ञप्ताः ।
तेषु प्रमत्तः श्रमणश्छेदोपस्यापक्वो भवति ॥ ८ ॥

- गा. पयदमिह समारद्धे छेदो समणस्स कायचेदुम्मि ।
जावादि जदि तस्स पुणो आलोयणपुब्बिया किरिया ॥ १० ॥
- छेदुवजुत्तो समणो समणं वचहारिणं जिणमदम्मि ।
आसेज्जालोचिच्चा उवदिदं तेण कायव्वं ॥ ११ ॥

- सं. प्रयत्नायां समारब्धायां छेदः श्रमणस्य कायचेष्टायां ।
 नापते यदि तस्य पुनरालोचनपूर्विका क्रिया ॥ १० ॥
 छेदोपपुक्तः श्रमणः श्रमणं व्यवहारिणं जिनमते ।
 आसाद्यालोच्योपदिष्टे तेन कर्तव्यं ॥ ११ ॥
- गा. अधिवासे वा विवासे छेदविहीणो भवीय सामण्ये ।
 समणो विहरतु णिच्चं परिहरमाणो णिवंधाणि ॥ १२ ॥
- सं. अधिवासे वा विवासे छेदविहीनो भूत्वा श्रामण्ये ।
 श्रमणो विहरतु नित्यं परिहरमाणो निबंधान् ॥ १२ ॥
- गा. चरदि णिवद्धो णिच्चं समणो णाणम्मि दंसणमुहम्मि ।
 पयदो मूलगुणेषु य जो सो पडिपुण्णसामण्यो ॥ १३ ॥
- सं. चरति निबद्धो नित्यं श्रमणो ज्ञाने दर्शनमुखे ।
 प्रयतो मूलगुणेषु च यः स परिपूर्णश्रामण्यः ॥ १३ ॥
- गा. हवदि व ण हवदि बंधो मदे हि जीविष कायचेष्टाम्मि ।
 बंधो ध्रुवमुपधीदो इदि सवणा छड्डिया सव्वं ॥ १८ ॥
- सं. भवति वा न भवति बंधो मृतं हि जीविष कायचेष्टायां ।
 बंधो ध्रुवमुपधित इति श्रमणास्त्यक्तवतः सर्वं ॥ १८ ॥
- गा. ण हि णिरवेक्खो चाऊ ण हवदि भिक्खुस्स आसपविसुद्धी ।
 अविमुद्धस्स य चित्ते कइं णु कम्मस्सकपो विहिज्ज ॥ १९ ॥
- सं. न हि निरपेक्षस्यागो न भवति भिक्षोराशयविशुद्धिः ।
 अविशुद्धस्य च चित्ते कथं नु कर्मस्यो विहितः ॥ १९ ॥
- गा. छेदो जेण ण विज्जदि गहणविसर्गेषु सेवमाणस्स ।
 समणो तेणिह वट्ठु कालं खेत्तं विपाणिता ॥ २१ ॥
- सं. छेदो येन न विद्यते ग्रहणविसर्गेषु सेवमानस्य ।
 श्रमणस्तेनेह वर्ततां कालं क्षेत्रं विज्ञाय ॥ २१ ॥
- गा. उवयरणं जिणमग्गे लिंगं जह जादरूवमिदि भणितं ।
 गुरुवयरणं पियविणज्ज सुत्तज्जयरणं च पण्णत्तं ॥ २४ ॥
- सं. उपकरणं जिनमार्गे लिंगं यथा जातरूपमिति भणितं ।
 गुरुवचनमपि च विनयः सूत्राध्ययनं च प्रज्ञतं ॥ २४ ॥
- गा. इहलोकाग्निरवेक्खो अप्पडिबद्धो परम्मि लोह(ग)म्मि ।
 झुत्ताहारविहारो रहितकसाओ हवे समणो ॥ २५ ॥
- सं. इहलोकान्निरपेक्षोप्रतिबद्धः परमिच्छोके ।
 युक्ताहारविहारो रहितकषायो भवेच्छ्रमणः ॥ २५ ॥
- गा. जस्स अणेसणमप्पा तं पि तओ तप्पडिच्छणा समणा ।

अण्णं भिक्कुमणेसणमथ ते समणा अणाहारा ॥ २६ ॥

सं. यस्यानेषण आत्मा तदपि तपस्तत्प्रेष(प्रतीप)काः श्रमणाः ।

अन्यद्वेक्ष्यमनेषणमथ ते श्रमणा अनाहाराः ॥ २६ ॥

गा. केवलदेहो समणो देहे ण ममेत्ति रहितपरिकम्भो ।

आउत्तो तं तवसा अणिगूहं अप्पणो सत्ति ॥ २७ ॥

सं. केवलदेहः श्रमणो देहे न ममेति रहितपरिकर्मा ।

आयुक्तवांस्तं तपसानिगूहज्जात्मनः शक्तिः ॥ २७ ॥

गा. एयग्गदो समणो एयग्गं णिच्छिदस्स अत्थेसु ।

णिच्छिच्छी आगमदो आगमचेट्ठा तदो जेट्ठा ॥ १ ॥

सं. ऐकाग्र्यगतः श्रमण ऐकाग्र्यं निश्चितस्यार्थेषु ।

निश्चितिरागमत आगमचेष्टा ततो ज्येष्ठा ॥ १ ॥

गा. आगमहीणो समणो णेवप्पाणं परं विद्याणादि ।

अविजाणतो अत्थे खवेदि कम्माणि विध भिक्कु ॥ २ ॥

सं. आगमहीनः श्रमणो नैवात्मानं परं विजानाति ।

अविजानन्नर्थान्क्षपयति कर्माणि कथं भिक्षुः ॥ २ ॥

गा. सव्वे आगमसिद्धा अत्था गुणपज्जयेहिं चित्तेहिं ।

जाणंति आगमेण हि पच्चि(पिच्छि)त्ता से वि ते समणा ॥ ३ ॥

सं. सर्व आगमसिद्धा अर्था गुणपर्यायीश्चिन्तैः ।

जानन्ध्यागमेन हि दृष्ट्वा तानपि ते श्रमणाः ॥ ३ ॥

गा. आगमपुब्बा दिट्ठो न हवदि जस्सेह संजगो तस्स ।

णत्थित्ति भणइ मुत्तं असंजदो हवदि विध समणो ॥ ४ ॥

सं. आगमपूर्वा दृष्टिर्न भवति यस्येह संयमस्तरय ।

नास्तीति भणति सूत्रमसंयतो भवति कथं श्रमणः ॥ ४ ॥

गा. णहि आगमेण सिज्झदि सदहणं जदि न अत्थि अत्थेसु ।

सदहमाणो अत्थे असजदो वा ण णिव्वादि ॥ ५ ॥

गं. नद्यागमेन सिध्यति श्रद्धानं यदि नास्त्यर्थेषु ।

श्रद्धानोपपत्थानसंयतो वा न निर्वाति ॥ ५ ॥

गा. परमाणुपमाणं वा मुच्छा देहादियेसु जरस्स पुणो ।

विज्जदि जदि सो सिद्धिं ण लहइ सव्वागमधरो वि ॥ ६ ॥

सं. परमाणुपमाणं वा मूर्च्छा देहादिकेषु मस्य पुनः ।

विद्यते यदि स सिद्धिं न लभते सर्वागमधरोपि ॥ ६ ॥

गा. पंचसमिदो त्तिगुत्तो पंचेदियसंबुदो जिदफसाओ ।

- दंसणणाणसमग्गो समणो ससंजदो भणिदो ॥ ९ ॥
 सं. पंचसमितिस्त्रिगुप्तः पंचैन्द्रियसंवृतो जितकषायः ।
 दर्शनज्ञानसम्पन्नः श्रमणः स संयतो भणितः ॥ ९ ॥
 गा. समसत्तुबंधुवर्गो समसुहृदुल्लो पसंसणिदसमो ।
 समलोठकंचणो पुण जीविदमरणे समो समणो ॥ १० ॥
 सं. समशत्रुबंधुवर्गः समसुखदुःखः प्रशंसानिदासमः ।
 समलोठकांचनः पुनर्जीवितभरणे समः श्रमणः ॥ १० ॥

अंतिमाः पंच गायाः ।

- गा. जे अजधागाहदत्था एदे तच्चत्ति णिच्छिदा समये ।
 अशंतफलसमिद्धं भमंति तेतो परं कालं ॥ १ ॥
 सं. ये अययागृहीतार्या एते तत्त्वमिति निश्चिताः समये ।
 अशंतफलसमृद्धं भ्रमंति तेतः परं कालं ॥ १ ॥
 गा. अजधाचारविजुत्तो जधन्वपदणिच्छिदो पसंतप्पा ।
 अफले चिरं न जीवदि इह सो संपुण्णसामण्णो ॥ १ ॥
 सं. अययाचारविमुक्तो यथार्थपदनिश्चितः प्रशंतात्मा ।
 अफले चिरं न जीवति इह स संपूर्णश्रामण्यः ॥ २ ॥
 गा. सम्मं विदितपदत्था चत्ता उवधि वहित्थमः सत्तयं ।
 विसयेसु णावसत्ता जे ते सुद्धत्ति णिदिद्दाः ॥ ३ ॥
 सं. सम्पविदितपदार्थास्तत्त्वबोधाधि वहित्थमध्यस्यं ।
 विपयेसु नावसक्ता ये ते शुद्धा इते निदिष्टाः ॥ ३ ॥
 गा. शुद्धस्त य सामण्णं भणियं शुद्धस्त दंसणं णाणं ।
 शुद्धस्त य निव्वाणं सो चिय सिद्धो णमो तस्त ॥ ४ ॥
 सं. शुद्धस्य च श्रामण्यं भणितं शुद्धस्य दर्शने ज्ञानं ।
 शुद्धस्य च निर्वाणं स एव सिद्धो नमस्तस्मै ॥ ४ ॥
 गा. बुद्धादि सासणमेयं सागाराणां यारचरियया जुत्तो ।
 जो सो पवणसारं लहुणा कालेण पप्पोदि ॥ ५ ॥
 सं. बुद्ध्यते शासनमेतत्सागारानां गारचर्यया युक्तः ।
 यः स प्रवचनसारं लघुना कालेन प्राप्नोति ॥ ५ ॥

From a Ms.
recently
purchased.

अंते ।

मूलग्रंथ करता भवी कुंदकुंद मतिमान् । अमृतचंद टीका कारी देवभाष परवान ॥१॥
 जैमो करता मूलकी तैसो टीकाकार । जाते आतिमुंदर मरम वरते प्रवचनसार ॥ २ ॥ सकल-
 तत्त्वप्रकाशिनी तत्त्वदीपिका नाम । टीकासरसुति देखी की यह टीका अभिराम ॥ ३ ॥ चौपई ॥

बालबोध यह कीनी जैसे । सो तुम सुणहु कहूं मे तैसे । नगरआगरेमें हितकारी । कौरपाल
ग्याता अविकारी ॥ ४ ॥ तिनि विचारि जियमै यह कीनी । जै भाषा यह होइ नबीनी ।
अलपबुधी भी अरख बखानैं । अगम अगोचर पद यह चानैं ॥ ५ ॥ यह विचारि मनमें तिनि
राषी । पांडे हेमराजसौं भाषी । आगैं राजमल्लनैं कीनी । समयसार भाषा रस लीनी ॥ ६ ॥
अब जौ प्रवचनकी व्है भाषा । ती जिनधर्म बधैं सौ शापा । ततिं करहु विलंब न कीजैं ।
परभावना अंग फल लीजैं ॥ ७ ॥ सोरेठा । निज सुबोध अनुसारि । जैसे हित उपदेसस्यौ ।
रची भाषि अविकार । जैवती प्रगटौ सदा ॥ ८ ॥ हेमराज हित आनि । भविक जीवके हित
भणी । जिनवरआण प्रवांनि । भाषा प्रवचनकी करी ॥ ९ ॥ दोहरा । अवनपाति बंदै
चरण । सुनैं कमल विहसत । साहिजहां दिनकर उदैं । अरिगण तिमिर नसत ॥ १० ॥
सत्रहसैं नव ओतैरैं । माघमास सितपाप । पंचमि आदितवारकीं । पूरन कीन्ही भाष । इति
श्रीप्रवचनसारसिद्धांतस्य बालावबोधटीका पंडितश्रीहेमराजविरचिता संपूर्णा ॥ संवत् १८०९
वर्षे पीपकृष्णे सप्तम्यां तिथौ बुधवासरे पं । श्रीमयाचैरेण

LLL. No. 297. *Dharmāmṛita with a commentary.*

धर्मामृतशास्त्रं ।

मूलस्यांते ।

अथ प्रशस्तिः ॥ श्रीमानस्ति सपादलक्षनिपयः शाकंभरीभूषण-
स्तत्र श्रीरतिधाममंडलकरं नामास्ति दुर्गं महत् ।
श्रीरत्न्यामुदपादे तत्र विमलव्याघ्रैरबालान्वया-
च्छ्रीसलक्षणतो जिनेंद्रसमयश्रद्धालुराशाधरः ॥ १ ॥
सरस्वत्यामिवात्मानं सरस्वत्यामजीजनत् ।
यः पुत्रं छाहडं गुण्यं रंजितार्जुनभूषति ॥ २ ॥
व्याघ्रैरबालवरवंशसरोजहंसः
काव्यामृतौघरसपानसुतृप्तमात्रः ।
सलक्षणस्य तनयो नयविश्वचलु-
राशाधरो विजयतां कालिकालिदासः ॥ ३ ॥
इत्युदयसेनमुनिना काविसुहृदा योभिर्नंदितः प्रीत्या ।
प्रज्ञापूर्वोसीति च योभिर्हितो मदनक्रीलेंयतिपतिना ॥ ४ ॥
म्लेच्छेशेन सपादलक्षनिपये व्यासे स्मृवृत्तशक्ति-
त्रासाद्विष्यन्नरेद्रतोऽपरिमलस्फुर्जारेत्रवर्गोनासि ।

प्राप्नो मालवमंडले बहुपरिवारः पुरीमावस-
 न्यो धारामपठग्निनप्रभितिवाक्शास्त्रे महावीरतः ॥ ५ ॥
 आशावरत्वं मयि विद्धि सिद्धं निसर्गसौंदर्यमज्ज्वल्यम् ।
 संस्वतीपुत्रतया यदेतदर्थपरं वाच्यमयं प्रपंचः ॥ ६ ॥
 इत्युपश्लोकितो विद्वद्विस्तृष्टेन कवीशिना ।
 श्रीविध्यभूषातिमहासाधिविग्राहिकेण यः ॥ ७ ॥
 श्रीमदर्जुनभूपालराज्ये श्रावकसंकुले ।
 जिनधर्मोदयार्थं यो नलकच्छपुरेवसत् ॥ ८ ॥
 यो द्राग्व्याकरणाब्धिपारमनुपच्युतभूषमाणान्न का-
 न्यदूतकौपरमास्त्रमाप्य न यतः प्रत्यर्धिनः केक्षिपन् ।
 चेष्टः केस्तल्लितं न येन जिनवाम्दीपं पथि ग्राहिताः
 पोत्वा काव्यसुधां यतश्च रसिकेष्वापुः प्रतिष्ठां न के ॥ ९ ॥
 स्याद्वादविद्याविशदप्रसादः प्रपेपरत्नाकरनामधेयः ।
 तर्कप्रबंधो निरवयवव्यपीयूषपूरो बहति स्म यस्मात् ॥ १० ॥
 सिद्धयंकं भरतेश्वराम्युदयसत्काव्यं निबंधोज्ज्वलं
 यच्चैविशकवीरमोदनसहं स्वश्रेयसेशोरचत् ।
 योर्हद्वाक्यरसं निबंधरुचिरं शास्त्रं च धर्माभूतं
 निर्माय न्यदधान्मुमुक्षुविदुषामानंदसांघे हृदि ॥ ११ ॥
 राजमिताविप्रलभं नाम नेमाश्विरानुगं ।
 व्यधत्त खंडकाव्यं यः स्वर्पकृतनिबंधनं ॥ १२ ॥
 आदेशात्पितुरग्यात्मरहस्यं नाम यो व्यधात् ।
 शास्त्रं प्रसन्नगंभीरं प्रियमारब्धयोगिनां ॥ १३ ॥
 यो मूलासधनेष्टोपदेशादिषु निबंधनं ।
 व्यधत्तामरकोशे च क्रियाकलापमुज्जगौ ॥ १४ ॥
 रौद्ररस्य व्यधात्काव्यालंकारस्य निबंधनं ।
 सहस्रनामस्तवनं सानिबंधं च योर्हतां ॥ १५ ॥
 सानिबंधं यश्च जिनपञ्चकल्पमरीरचत् ।
 त्रिपाटिस्मृतिशास्त्रं यो निबंधालंकृतं व्यधात् ॥ १६ ॥
 योर्हन्महाभिषेकार्चाविधिं मोहतमोराविं ।
 चक्रे नित्यमहोदयोतं स्नानशास्त्रं जिनेशिनं ॥ १७ ॥
 रत्नत्रयविधानस्य पूजामाहात्म्यवर्णकं ।
 रत्नत्रयविधानाख्यं शास्त्रं वितनुते स्म यः ॥ १८ ॥
 आधुर्वदविदामिदं व्यक्तुं वाग्भटसंहिता ।

अष्टांगद्वयोद्द्योतं निबन्धमसृजच्च यः ॥ १९ ॥
 सोहमाशाधरोकार्यं टीकामेतां मुनिप्रियां ।
 स्नोपज्ञधर्माभृतोक्तयातिधर्मप्रकाशिनीं ॥ २० ॥
 शब्दे चार्थे च यस्त्विचिद्व्यारितं स्थूलितं मम ।
 छद्मस्थभावात्संशोध्य सूर्यस्तत्पठंस्विमां ॥ २१ ॥
 नलकच्छपुरे पौरपौरस्यः परमार्हतः ।
 जिनयज्ञगुणीचिद्व्यरूपादानपरायणः ॥ २२ ॥
 खलित्यान्वयकल्याणमाणिक्यं विनयादिमान् ।
 साधुः पापाभिघः श्रीमान्धसत्पापपराङ्मुखः ॥ २३ ॥
 तत्पुत्रो बहुदेवोभूदादाः पितृभरक्षमः ।
 द्वितीयः पद्मसिंहश्च पद्मालिङ्गिताविग्रहः ॥ २४ ॥
 बहुदेवात्मजाश्चासन्हरदेवः स्फुरद्गुणः ।
 उदयी स्तम्भदेवश्च त्रयस्यैवर्गिकादृताः ॥ २५ ॥
 गुग्मगुद्धिप्रबोधार्थं महीचन्द्रेण साधुना ।
 धर्माभृतस्य सागारधर्मटीकास्ति कारिता ॥ २६ ॥
 तस्यैव यतिधर्मस्य कुशाग्रीयधियामपि ।
 सुदुर्बोधस्य टीकायै प्रसादः क्रियतामिति ॥ २७ ॥
 हरदेवेन विज्ञप्तो धनचक्रोपरोधतः ।
 पण्डिताशाधरश्चक्रे टीकां क्षोदक्षमाभिमां ॥ २८ ॥
 विद्वाद्भिर्भयकुमुदचन्द्रिकेत्याख्ययोदिता ।
 द्विष्टाभ्याकल्पमेवास्तां चिन्तमाना मुमुक्षुभिः ॥ २९ ॥
 प्रमारवंशवार्धोद्देवपालनृपालमजे ।
 श्रीमज्जैतुगिदेवसिस्थान्नावन्तीनवत्यलं ॥ ३० ॥
 नलकच्छपुरे श्रीमन्नेमिचैद्यालयेसिघत् ।
 विक्रमाब्दशतेष्वेषा त्रयोदशसु कार्तिके* ॥ ३१ ॥
 अनुष्टुप्छन्दसामस्याः प्रमाणं द्विशताधिकैः ।
 सहस्रैर्द्वादशमितीविज्ञेयमनुमानतः ॥ १ ॥ ३२ ॥
 अलमतिप्रसंगेन ॥
 शान्तिः शं तनुतां समस्तजगतः संगच्छतां धार्मिकैः
 श्रेयः श्रीः परिवर्धतां नयधुराधुर्या धरित्रीपातः ।
 सद्विद्यारसमुद्गिरंतु कवयो नामाप्यघस्थास्तु मा

प्रार्थ्यं वा किपदेक एव शिवरुद्धमौ जयत्वर्हताम् ॥ ३३ ॥

इत्याशाधरविरचिता भव्यात्महरदेवानुमता धर्माभूतयतिधर्मटीका समाप्ता ॥

संवत् १५४९ वर्षे ज्येष्ठशुद्धि १० श्रीमूलसंधे नन्द्याम्नाये बलात्कारगणे सरस्वतीगच्छे
धौकुंदकुंदाचार्यान्वये भ०श्रीपद्मनांदिदेवास्तत्पष्टे भ०श्रीशुभचंद्रदेवास्तत्पष्टे भ०श्रीजिनचं-
ददेवास्तच्छिष्यमुनिश्रीरत्नकीर्तिस्तदात्मनाये खंडेलालान्वये टीग्यामोत्र साधुश्रीमांगाभार्या-
पदी द्वितीया लाडी । तत्पुत्रास्त्वयो धीरा दानपूजाविचक्षणाश्च ऊधरनामा तद्भार्याउतिवदेवीना-
म्नी । द्वितीयः साधुपता । तृतीयः साधुराह्या । पताभार्या हिरासेरिनाम्नी । तत्पुत्राः सप्त । साधुम-
हिराजा । सीहाधामा । लाला । बाला । कान्हा । टीला । नामानः । राह्याभार्या रङ्गणा पुत्रधीना ।
एतेषां मध्ये साधुश्री ऊधरनाम्ना शास्त्रमिदं लेखयित्वा मुनिश्रीरत्नकीर्तये भक्त्या विधिना
मदत्तमिदं आचन्द्रार्क स्थेपादातुर्ज्ञानं प्रयर्थतां श्रीसंधे मंगलं भवतु ॥

MMM. No. 294. From the *Tattvārthasāradīpaka*,

तत्त्वार्थसारदीपकः ।

अर्धेजिनमुखोत्पन्ने गणैर्द्ररचितं गिरा ।

अंगपूर्वांगब्राह्मणेषु यन्मतिज्ञानपूर्वकं ॥ ७३ ॥

तच्छ्रुतज्ञानपस्यं लोकांल्लेकार्थदीपकं ।

ब्रह्मे ज्ञानाय भव्यानां स्वपरात्मप्रकाशकं ॥ ७४ ॥

आचार्यांगं भवेद्विश्वपसाचारप्ररूपकं ।

आद्यं समस्तमष्टादशसहस्रपदप्रमं ॥ ७५ ॥

सज्ञानविनपच्छेदोपस्थापनक्रियादयः ।

यत्रोच्यते द्वितीयांगं तत्सूत्रैरुक्तनामकं ॥ ७६ ॥

स्वात्पट्टत्रिंशत्सहस्राणां(णिः) पदसंख्या जिनोदितं ।

सर्वद्रव्यपदार्थानां निर्णयो यत्र कथ्यते ॥ ७७ ॥

स्यानीगं तद्विचत्वारिंशत्सहस्रपदप्रमम् ।

द्रव्यक्षेत्रद्विधाकालभावानां यत्र कोविदैः ॥ ७८ ॥

समानगणिताद्यैश्च समसंख्या निगद्यते ।

सर्वायचतुःषष्टिसहस्रलक्षमस्तु तत् ॥ ७९ ॥

अस्ति जीवोत्र किं नास्तीति कृतानां गणेशिना ।

षष्टिसहस्रप्रभानां प्रोक्तं यत्र दीयते ॥ ८० ॥

जिनेन्द्रध्वनिना व्याख्याप्रज्ञेयं तदुच्यते ।

अष्टाविंशत्सहस्राष्ट्रलक्षपदसंख्यकं ॥ ८१ ॥
 श्रीतीर्थेशगणेशानां नानाधर्मकथापराः ।
 वर्ण्यते यत्र भव्यानां धर्मसेवगमातृकाः ॥ ८२ ॥
 ज्ञातृधर्मकथागं तद्विश्वधर्मकथाकरं ।
 षट्पञ्चाशत्सहस्राष्ट्रपञ्चलक्षपदप्रमं ॥ ८३ ॥
 श्रावकाणां क्रियाधर्मप्रतशीलादयोऽखिलाः ।
 अत्रामुत्रार्थधर्मासिचै यत्रोच्यते गणाधिपैः ॥ ८४ ॥
 शुभाचाराकरं तच्चोपासकौघ्ययनाह्वयं ।
 स्यात्सप्ततिसहस्रैकादशलक्षपदप्रमं ॥ ८५ ॥
 प्रत्येकं सर्वतीर्थेशां तीर्थं दशदशप्रमाः ।
 अंतर्कलेबलिनो यत्रोच्यते धैर्मशालिनः ॥ ८६ ॥
 घोरोपसर्गजेतारस्तदंतर्कृद्देशाभिर्धं ।
 त्रयोविंशतिलक्षाष्टाविंशत्सहस्रसंख्यदं ॥ ८७ ॥
 सर्वेषु जिनतीर्थेषु प्रत्येकं दश योगिनः ।
 जित्वा घोरोपसर्गादीन् श्रीपञ्चानुत्तरं गताः ॥ ८८ ॥
 कथ्यते यत्र चांगं तदनुत्तरीपैपादिकं ।
 नवद्विचतुरविंशतिशून्यां कसंख्यसंख्यदं ॥ ८९ ॥
 लक्षान्त्रिंशत्तिस्रैवाध सहस्राणि षोडश ।
 एतदं कप्रमाणानां प्रश्नव्याकरणसंख्यकं ॥ ९० ॥
 बहुधा नष्टमुट्यादीन्परप्रश्नं समादिशत् ।
 कोट्येकचतुरशीतिलक्षसंख्यपदप्रमं ॥ ९१ ॥
 शुभाशुभादिकर्मोपानां कृतानां च देहिनां ।
 विपाकसंख्यकांगं स्याद्विपाकसूत्रनामकं ॥ ९२ ॥
 चतस्रः कोटयो लक्षाः पञ्चदशप्रमाणकाः ।
 द्विसहस्राखिलगणानां पदसंख्येति कीर्तिता ॥ ९३ ॥
 परिकर्म च सूत्रं प्रथमानुयोगनामकं ।
 पूर्वगतह्वयं त्रैलोक्ये पञ्चविधं भवेत् ॥ ९४ ॥
 अंतिमं दृष्टिर्वादिगं क्रियावादादिसूचकं ।
 चंद्रस्यायुर्विभूत्याद्या यस्यां प्रोक्ता जिनाधिपैः ॥ ९५ ॥
 चंद्रप्रज्ञासिंहा सा चंद्रगत्यादिसूचिका ।

^{3६०५०००} षट्त्रिंशत्क्षयुक्पंचसहस्रपदसंमिता ॥ ९६ ॥

^{५०३०००} लक्षाः पंच सहस्राणि त्रीणीति पदसंख्यका ।

सूर्यस्यायुःपरीवारचारक्षेत्रादिसंपदां ॥ ९७ ॥

सम्पन्निरूपिका सूर्यमैत्राप्तिरुच्यते बुधैः ।

^{३२५०००} पंचविंशत्सहस्रात्रिलक्षसत्पदसंमिता ॥ ९८ ॥

जंबूद्वीपकुलाद्रीणां भोगभूमीतरात्मनां ।

पृथक्प्ररूपिका जंबूद्वीपमैत्राप्तिरुच्यते ॥ ९९ ॥

^{५२३६०००} स्यात्षट्त्रिंशत्सहस्रद्विपंचाशत्क्षसत्पदा ।

असंख्यद्वीपवार्धनां तिर्यक्स्थित्यादि भूभृतां ॥ १०० ॥

सम्पन्निरूपिका द्वीपवार्धिमैत्राप्तिरुत्तमा ।

^{८४३६०००} लक्षाश्चतुरशीतिः षट्त्रिंशत्सहस्रसंयुता ॥ १ ॥

इति संख्यांकित्वा व्याख्यामर्जोतिः प्रतिपादिका ।

षड्द्रव्यलक्षणादीनां गुणपर्यायभाषणैः ॥ २ ॥

^{१८१०५०००} एका कोटी तथा लक्षा एकाशीतिः सहस्रकाः ।

पंचेति पदसंख्यादयं पंचधा परिकर्म च ॥ ३ ॥

कर्मणां कर्तृभोक्तृत्वादयो यत्रोदिता नृणां ।

तत्सूत्रं स्यात्पदं त्र्यष्टाशीतिलक्षपदप्रमं ॥ ४ ॥

^{५०००} स्यात्प्रथमानुयोगं पंचसहस्रपदप्रमं ।

सत्त्रिपटिशलाकापुरुषस्वरूपदेशकं ॥ ५ ॥

^{१०००००००} आद्यमुत्पादपूर्वं स्यात्कोट्येकपदमानकं ।

जीवादीनां किलोत्पादव्ययधौव्यादिसूचकं ॥ ६ ॥

^२ अग्रायणीपूर्वं ^{५६००००००} षण्वतिलक्षसत्पदं ।

भंगानामग्रभूतार्थप्रधानार्थप्ररूपकं ॥ ७ ॥

^३ वीर्यप्रवादपूर्वं ^{७०००००००} सप्ततिलक्षपदप्रमं ।

चक्रिकेबालिदेवैन्द्रादीनां दृग्वीर्यदेशकं ॥ ८ ॥

^४ अस्तिनास्तिप्रवादं ^{६०००००००} स्यात्पटिलक्षपदप्रमं ।

द्रव्यपंचास्तिकायास्तिनास्त्यादिनयमापकं ॥ ९ ॥

^५ ज्ञानप्रवादपूर्वं ^{११११११११} त्रिकोणकोटीपदप्रमा ।

पंचतानत्रिकाज्ञानोत्पत्त्याधारादिदेशकं ॥ १० ॥

सत्यप्रवादपूर्व^{१००००००६} पदप्रकोटीपदप्रमं ।

वाग्गुप्तिसूत्रासत्यादीनां सूचकमंजसा ॥ ११ ॥

आत्मप्रवादपूर्व^{२६००००००} पद्विंशकोटीपदप्रमं ।

जीवानां कर्मकर्तृत्वभोक्तृत्वादिनिरूपकं ॥ १२ ॥

एका(क?)कोट्यधिकांशतिलक्षसत्पदसंमितं ।

कर्मप्रवादपूर्व^{१८००००००} स्वात्मकर्मणां सूचकं नृणां ॥ १३ ॥

बंधोदयशमादीनां निर्जरानुभवात्मनां ।

चतुर्मिराभिकांशतिलक्षसंख्यपदप्रमं ॥ १४ ॥

प्रत्याख्यानावहयं पूर्वं प्रत्याख्यानस्य धीमतां ।

व्रतानां निषमादिस्वरूपाणां च प्रलपकं ॥ १५ ॥

विद्यानुवादमेका(क?)कोटीदशलक्षसत्पदं ।

सर्वविद्यानिमित्ताद्यष्टांगनिमित्तसूचकं ॥ १६ ॥

कल्याणनामधेयं पद्विंशकोटीपदप्रमं ।

सत्त्रिपाटिशलाकापुरुषकल्याणदेशकं ॥ १७ ॥

प्राणावायं भवेत्कोटीनां त्रयोदशसत्पदं ।

प्राणावायुचिकित्सादिप्रतिपादकमंगिनां ॥ १८ ॥

क्रियाविशालपूर्व^{१३} स्वात्मत्रयोविंशकोटीपदप्रमं ।

छंदोलेकारसत्काव्यं कलागुणादिदेशकं ॥ १९ ॥

द्विपट्कोट्यग्रपंचाशलक्षसत्पदमानकं ।

स्याष्टोर्विंदुसारोऽयं मोक्षमार्गादिसूचकं ॥ २० ॥

पंचाग्रनवतिः कोट्यो लक्षाः पंचाशदेव हि ।

पंचैति सर्वपूर्वाणां पदसंख्यास्तत्र पिंडिता ॥ २१ ॥

द्वे कोट्यौ नव लक्षाणि नवाशीतिसहस्रकाः ।

द्वे शतत्रैति चांकोक्तपदसंख्यासमन्विता ॥ २२ ॥

आद्या जलगताभिख्या चूलिकास्ति निरूपिका ।

जलेषु गगनस्तंभनादि सन्नादिकात्मनः ॥ २३ ॥

एतावत्पदसंख्या चूलिका स्थलगतभिधा ।

धरागमनसन्मंत्रतंत्रादिप्रतिपादिका ॥ २४ ॥

तावत्पदप्रमा मायागतारव्या चूलिका स्मृता ।

इंद्रजालादिहेतूनां मंत्रवादादिसूचिका ॥ २५ ॥
 पूर्वोक्तपदसंख्या चूलिका रूपगताव्धया ।
 नानाव्याघ्रेभरूपादिकर्तृविद्यादिदेशिका ॥ २६ ॥
 तत्प्रामाण्यपदाख्या चूलिकाकाशगता मता ।
 आकाशगमनादीनां मंत्रतंत्रादिसूचिका ॥ २७ ॥
 दश कोट्यश्च लक्षाण्येकोनपंचाशदेव हि ।
 सहस्राः पदचत्वारिंशत्पदसंख्येति चूलिका ॥ २८ ॥
 अष्टोत्तरशतकोट्योष्टपाटिलक्षसंख्यकाः ।
 पदपंचाशत्सहस्राणि पंचेति पदसंमिता ॥ २९ ॥
 संख्या पिंडीकृता प्रोक्ता श्रीगणेशैजिनागमे ।
 दृष्टिवादाख्यपूर्वस्यातिमस्य पंचधात्मनः ॥ ३० ॥
 द्विपदकोट्यः शताग्रास्यपञ्चाति लक्षाः सहस्रकाः ।
 अष्टपंचाशदेवाथ पंचेति चांकसरव्यया ॥ ३१ ॥
 पिंडीकृतानि सर्वाणि पदानि स्युजिनागमे ।
 समस्तद्वादशांगानां रचितानां गणेशिना ॥ ३२ ॥
 शतषोडशकोट्योश्च चतुस्त्रिंशश्च कोटयः ।
 उपशीतिप्रमल्लक्ष्ण्यष्टसप्ततिशतानि च ॥ ३३ ॥
 अष्टाशीत्यक्षराणीत्यक्षरसंख्या जिनोदिता ।
 पदैकस्य पृथग्भूता पदेषु सकलेषु च ॥ ३४ ॥
 उत्पादाख्यादिमे पूर्वं वस्तूनि दश संति च ।
 अग्रावणीयपूर्वं स्युर्वस्तून्मेव चतुर्दश ॥ ३५ ॥
 वस्तून्पष्ट नृतीये पूर्वैर्दश चतुर्थके ।
 द्वे पद्वैस्तूनि पूर्वं पंचमे पष्टे च त्रैदश ॥ ३६ ॥
 सममे षोडशीव स्फुरष्टमे तानि विंशतिः ।
 पूर्वं च नवमे त्रिंशैर्दशमे प्रोदितानि च ॥ ३७ ॥
 पूर्वं पंचदशैस्तूनि त्रैदशैस्तूनि श्रीजिनागमे ।
 प्रत्येकं दश वस्तूनि शेषपूर्वचतुष्टये ॥ ३८ ॥
 पंचमेवैतिसंयुक्तं शतं वस्तूनि संति च ।
 सर्वद्विसप्तपूर्वाणां पिंडीकृतानि पि(पं)डितैः ॥ ३९ ॥
 प्रत्येकं कृत्स्नवस्तूनां प्राभूताः कथिता जिनैः ।
 त्रिनागमे समाना विंशतिविंशतिसंख्यकाः ॥ ४० ॥

राईभोयणविरओ मेहुणसारंभसंगचत्तो य ।
 कज्जाणुमोयविरओ उदिट्ठाहारविरदो य ॥ ३०६ ॥
 चहुगदिभवो सण्णी सुविमुद्धो जम्ममाणपज्जत्तो ।
 संसारतडे णियडो णाणी पावेइ सम्मत्तं ॥ ३०७ ॥
 सत्तण्हं पयड्ढाणं उवत्तमदो होदि उवत्तमं सम्मं ।
 खयदो य होइ ख्कइयं केवालेमूले मणुस्सत्त ॥ ३०८ ॥
 अणउदपादो छण्हं सजाइस्सवेण उदयमाणानं ।
 सम्मत्तकम्मउदए खयओवत्तमियं हवे सम्मं ॥ ३०९ ॥
 गिण्हदि मुंचदि जीवो वे सम्मत्तं असंखवाराओ ।
 पदमकसायविणासं देसवयं कुणादि उक्कत्तं ॥ ३१० ॥
 नो तच्चमणेयंतं णियमा सददादि सत्तभंगेहिं ।
 लोमाण पण्हवसादो ववहारपवत्तणट्ठं च ॥ ३११ ॥
 नो आपरेण मण्णादि जीवाजीवादिणवविहं अत्थं ।
 सुदणाणेण णएहं य सो सदिट्ठी हवे सुद्धो ॥ ३१२ ॥
 नो ण य कुव्वदि गव्वं पुत्तकलत्ताइसव्वअत्थेसु ।
 उवत्तमभावे भावादि अप्पाणं मुणदि तिणमित्तं ॥ ३१३ ॥
 विसयासत्तो विसया सव्वारंगेसु बड्डमाणो वि ।
 मोहविलासो एसो इदं सव्वं मण्णदे हेयं ॥ ३१४ ॥
 उत्तमगुणगहणरओ उत्तमसाहूण निणयसंजुत्तो ।
 साह(हु!)म्मि य अणुराई सो सादेट्ठी हवे परमो ॥ ३१५ ॥
 देहमिलियं पि जीवं णियणानगुणेण मुणदि नो भिण्णं ।
 जीवमिलियं पि देहं कंचुउ(अ?)सरिसं विषाणेइ ॥ ३१६ ॥
 निजेज्जदोसं देवं सव्वजीवाण दपावरं धम्मं ।
 वज्जियगंधं च गुरुं नो मण्णादि सो हु सादेट्ठी ॥ ३१७ ॥
 दोससत्तिं पि देवं जीवहिंसाइसंजुदं धम्मं ।
 गंधासत्तं च गुरुं नो मण्णादि सो हु कुदिट्ठी ॥ ३१८ ॥
 ण य कोवि दोदि लच्छीं ण कोइ जीवस्स कुणइ उवपारं ।
 उवपारं अवपारं कम्मं पि सुहासुहं कुणादि ॥ ३१९ ॥
 भत्तीए पुज्जमाणो वितरदेवो विदेदि जादि लच्छीं ।
 तो किं धम्मं कीरादि एवं चित्तेइ सदिट्ठी ॥ ३२० ॥
 जं जस्स जम्मि देसे जेण विहाणेण जम्मि कालगिह ।
 णादं जिणेण णियट्ठं जम्मं वा अहव मरणं वा ॥ ३२१ ॥

तेषां समस्तवस्तुनां प्राप्नुताः कीर्तिता युधैः ।
 मेलितास्त्रिसहस्राः संयुक्ता नवशतैः श्रुते ॥ ४१ ॥
 सामायिकं चतुर्विंशतिस्तत्रैवोर्वदना ततः ।
 प्रतिकर्मणोऽसंज्ञं वैनयिकं कृतिकर्म च ॥ ४२ ॥
 दशवैकालिकाभिर्यमुत्तपथ्ययनार्द्धयं ।
 कल्पादिन्यैवहारोय कल्पाकल्पाविधीनकं ॥ ४३ ॥
 महाकल्पाभिधीनं च पुंडरीकसमोद्भवम् ।
 महादिपुंडरीकोऽख्यमशीतिकसंगोऽख्यकं ॥ ४४ ॥
 इमान्यत्रांगवाह्यानि प्रकीर्णकानि चागमे ।
 चतुर्दशलपवुद्धीनां बोधाय रचितान्यपि ॥ ४५ ॥
 अष्ट कोट्योऽथ लक्षकोट्यसहस्रास्तथा शतं ।
 पञ्चसप्ततिरेवेति पदसंख्या जिनोदिता ॥ ४६ ॥
 चतुर्दशमकीर्णानां सर्वेषां पिडितागमे ।
 एतत्सर्वं श्रुतज्ञानं ज्ञेयं विश्वार्थदीपकं ॥ ४७ ॥
 एतज्ज्ञानमुधारसं निरूपमं जन्मादिदाहापह-
 मंसातीतगुणार्णवं सुविमलं मोक्षारिदग्जं परं
 श्रीसर्वज्ञमुल्लेखानिर्गतमिहामुत्रातिशर्मावहं
 दक्षाः कर्णपुटैः पिबंतु सततं दुष्कर्मशालैः सिद्धेति(?) ॥ ४८ ॥
 श्रुतमपि मतिपूर्वं विश्वनेत्रं समस्तं रहितानिखिलदोषं स्वर्गमोक्षैकहेतुं ।
 त्रिजगति वरदीपं ध्वस्तकुञ्जानजालं मम भवतु मयेज्यं पञ्चसज्ज्ञानसिद्धये ॥ ४९ ॥
 इति श्रीतत्त्वार्थसारदीपकमहाप्रथे भतिश्रुतज्ञानमेदप्ररूपको नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

NNN. No. 290. Kārtikeyānuprekshā—Adhikāra XII.

कार्तिकेयानुप्रेक्षा । द्वादशोधिकारः ।

जो जाणादि पञ्चल्लं तियाल्लगुणपञ्जणहं संजुत्तं ।
 लोयालोयं सयलं सो सज्जण्हू हवे देवो ॥ ३०२ ॥
 जदि ण हवादे सज्जण्हू ता को जाणादि आदिदिपं अत्थं ।
 इंदियणार्णं ण मुणदि धूलं पि अससपज्जायं ॥ ३०३ ॥
 तेषुवइट्ठो धम्मो संगसत्ताण तह असंगणं ।
 पदमो वारहमेओ दसमेओ भासिओ विदिओ ॥ ३०४ ॥
 सम्मदंसणसुदो रहिओ मज्जाइयूलदोसेहिं ।
 वयधारी सामाइओ पव्ववई पासुवाहारी ॥ ३०५ ॥

राईभोयणविरओ मेहुणसारंभसंगचत्तो य ।
 कज्जाणुमोयविरओ उदिट्टाहारविरदो य ॥ ३०६ ॥
 चट्टुगदिभवो सण्णी सुविमुद्धो जग्गमाणपज्जत्तो ।
 संसारतडे णियडो णाणी पावेइ सम्मत्तं ॥ ३०७ ॥
 सत्तहं पयडीणं उवसमदो होदि उवसमं सम्मं ।
 खयदो य होइ ख्वाइयं केयलिमूले मणुस्तस्स ॥ ३०८ ॥
 अणउदयादो छण्हं सजाइस्सवेण उदयमाणानं ।
 सम्मत्तकम्मउदए खयओवसमियं हवे सम्मं ॥ ३०९ ॥
 गिण्हदि मुंचदि जीवो वे सम्मत्ते असंखवाराओ ।
 पदमकसायावेणासं देसवयं कुणादि उक्कत्तं ॥ ३१० ॥
 ओ तच्चमणेयंतं णियमा सद्वदि सत्तभंगेहिं ।
 लोयाण पण्हवसादो ववहारपवत्तणट्ठं च ॥ ३११ ॥
 जो आपरेण मण्णादि जीवाजीवादिणवविहं अत्थं ।
 सुदणाणेण णएहिं य सो सदिट्ठी इव सुद्धो ॥ ३१२ ॥
 जो ण य कुब्बदि गव्यं पुत्तकलत्ताइसव्वअत्थेसु ।
 उवसमभावे भावदि अप्पाणं मुणदि तिणमित्तं ॥ ३१३ ॥
 विसयासत्तो विसया सव्वारंभेसु बड्डमाणो वि ।
 मोहविलासो एसो हांद सव्वं मण्णदे हेयं ॥ ३१४ ॥
 उत्तमगुणगहणरओ उत्तमसाहूण विणयसंजुत्तो ।
 साह(हु!)म्मि य अणुराई सो सादेट्ठी इवे परमो ॥ ३१५ ॥
 देहमिलियं पि जीवं णियणाणगुणेण मुणदि जो भिण्णं ।
 जीवमिलियं पि देहं कंचुउ(अ!)सरित्तं वियाणेइ ॥ ३१६ ॥
 निजिजयदोसं देवं सव्वजीवाण दयावरं धम्मं ।
 वउज्जयगंथं च गुरुं जो मण्णादि सो हु सादेट्ठी ॥ ३१७ ॥
 दोससद्वियं पि देवं जीवहिंसाइसंजुदं धम्मं ।
 गंधासत्तं च गुरुं जो मण्णादि सो हु कुदिट्ठी ॥ ३१८ ॥
 ण य कोवि दोदे लच्छीं ण कोइ जीवस्स कुणइ उवपारं ।
 उवपारं अवपारं कम्मं पि सुहासुइ कुणादि ॥ ३१९ ॥
 भत्तीए पुज्जमाणो वितरदेवो विदेदि जादे लच्छीं ।
 तो किं धम्मं कीरादि एवं चित्तेइ सादेट्ठी ॥ ३२० ॥
 जं जस्स जम्मि देसे जेण विहाणेण जम्मि कालहिं ।
 णादं तिणेण णियटं जम्मं वा अह्व मरणं वा ॥ ३२१ ॥

तं तस्स तम्मि देसे तेण विहाणेण ताम्हे कालम्मि ।
 को सकइ चालेहुं इंदो वा अह जिणिंदो वा ॥ ३२२ ॥
 एवं नो णिच्छयदो जाणादि दब्बाणे सब्बपज्जीए ।
 सो सद्विट्ठी मुद्धो जो संकादि सो हु कुट्टिट्ठी ॥ ३२३ ॥
 जो ण विजाणइ तच्चं सो जिणवपणे करेदि सदहणं ।
 जं जिणवरोहिं भाणियं त सब्बमह समिच्छामि ॥ ३२४ ॥
 रयणाण महारयणं सब्बजोवाण उत्तमं जोयं ।
 रिद्धोण महारिद्धी सम्मत्तं सब्बसिद्धियरं ॥ ३२५ ॥
 सम्मत्तगुणपहाणो देविदणरिदवंदिओ होदि ।
 चत्तवयो चिय पावदि सग्गसुहं उत्तमं विविहं ॥ ३२६ ॥
 सम्माइट्ठी जीवो दुग्गदिहेहुं ण बंधदे कम्मं ।
 नं बहु भवेसु बद्धं दुष्क(रुक्)म्मं तं पि णासेदि ॥ ३२७ ॥
 बहुतससमण्णिणदं जं मज्जं मंसादि णिदिदं दब्बं ।
 जो ण य सेनादि णियमा सो दंसणसावओ होदि ॥ ३२८ ॥
 दिट्ठचित्तो जो कुब्बादि एवं पि वयणियाणपरिहीणो ।
 येरगभावियमणो सो वि य दंसणगुणो होदि ॥ ३२९ ॥
 पंचाणुवपधारी गुणवयसिष्कावएहिं संजुत्तो ।
 दिट्ठचित्तो सममुत्तो जाणी वयसावओ होदि ॥ ३३० ॥
 जो वाव(वा?)रइ सदओ अण्णाणसमं परं पि मण्णंतो ।
 णिदणगरहणजुत्तो परिहरमाणो महारंभे ॥ ३३१ ॥
 तसघादं जो ण करदि मणवपकाएहिं णेव कारयदि ।
 कुब्बंतं पि ण इच्छदि पटमवयं जायदे तस्स ॥ ३३२ ॥
 हिंसावयणं ण वयदि कक्कसवयणं पि जो ण भासेदि ।
 णिहुरवयणं पि तहा ण भासेदे गुज्जवयणं पि ॥ ३३३ ॥
 हिदमिदवयणं भासादि संतोसकरं तु सब्बजोवाणं ।
 धम्मपयासणवयणं अणुव्वदी हवादि सो विदिओ ॥ ३३४ ॥
 जो बहुमुल्लं वरुं अप्प[प?]मुल्लेण णेय गिण्हेदि ।
 बीसरियं पि ण गिण्हदि लाहे थूवेहि तूसेदि ॥ ३३५ ॥
 जो परदब्बं ण हरदि मायालोहेण वोहमाणेण ।
 टिट्ठचित्तो मुद्धमई अणुव्वई सो हवे तिदिओ ॥ ३३६ ॥
 असुरमयं दुग्गंधं महिलेटेहं विरगमाणो जो ।
 स्सं लावणं पि य मणमोहणकारणं मुणइ ॥ ३३७ ॥

जो मण्णदि परमहिलं जणणीवहिणीसुआइसारिच्छं ।
 मणवयणे कायेण वि बंभवई सो हवे थूओ ॥ ३३८ ॥
 जो लोहं णिहणित्ता संतोसरसायणेण संतुहो ।
 णिहणदि तिण्हा दुट्ठा मण्णंतो विणस्सरं सव्वं ॥ ३३९ ॥
 जो परिमाणं कुब्बदि धणधण्णसुवण्णखित्तमाईणं ।
 उवओगं जाणित्ता अणुव्वयं पंचमं तस्स ॥ ३४० ॥
 जह लोहणासणद्धं संगपमाणं हवेइ नीवस्स ।
 सव्वं दिसिसु पमाणं तह लोहं णासए णियमा ॥ ३४१ ॥
 नं परिमाणं कीरदि दिसाण सव्वाण सुप्पसिद्धानं ।
 उवओगं जाणित्ता गुणव्वदं जाण तं पढमं ॥ ३४२ ॥
 कज्जं किं पि ण साहदि णिच्चं पावं करेदि जो अत्थो ।
 सो खलु हवे अणत्थो पंचपयारो वि सो विविहो ॥ ३४३ ॥
 परदोसाणं गहणं परलच्छीणं समीहणं नं च ।
 परइत्थीआलोओ परकलहालोयणं पढमं ॥ ३४४ ॥
 जो उवएसो दिज्जदि किसिपसुपालणवणिज्जपमुहेसु ।
 पुर(रि)सित्थीसंजोए अणत्थदंडो हवे विदिओ ॥ ३४५ ॥
 विहलो जो नावारो पुढवीतोयाण अग्गिपवणाणं ।
 तह वि वणप्फदिछेओ अणत्थदंडो हवे तिदिओ ॥ ३४६ ॥
 मज्जारपहुदिधरणं आउधलोहादिविक्कणं नं च ।
 लक्खाखलादिगहणं अणत्थदंडो हवे तुरिओ ॥ ३४७ ॥
 नं सवणं सत्थाणं मंडणवसियरणकामसत्थाणं ।
 परदोसाणं च तहा अणत्थदंडो हवे चरिमो ॥ ३४८ ॥
 एवं पंचपयारं अणत्थदंडं दुहावहं णिच्चं ।
 जो परिहेइ णाणी गुणव्वदी सो हवे विदिओ ॥ ३४९ ॥
 जाणित्ता संपत्तीभोयणतंबोलवत्थमाईणं ।
 नं परिमाणं कीरदि भोउवभोयं वयं तस्स ॥ ३५० ॥
 जो परिहेइ संतं तस्स वयं धुव्वदे सुरिदिहिं ।
 जो मणुल्लुव मस्कादि तस्स वयं अप्पसिद्धिकरं ॥ ३५१ ॥
 सामाइयस्स करणे खेत्तं कालं च आसणं विलड ।
 मयवयणकाय्यसुट्ठी णायव्वा हुंति सत्तेव ॥ ३५२ ॥
 नत्थ ण कलयलसदं बहुजणसंघट्ठणं ण जत्थात्थि ।
 जत्थ ण देसादीया एस पसत्थो हवे देसो ॥ ३५३ ॥

पुण्वण्डे मञ्जुण्डे अवरण्डे तिहिबि णालिमाळको ।
 सामाइयस्स कालो सविणयणिस्सेसणिदिट्ठो ॥ ३५४ ॥
 बंधित्ता पज्जंको अहवा उद्धेण ओभउ ठिच्चा ।
 कालपमाणं किच्चा इदि[अ]वावाखज्जिदो होउं ॥ ३५५ ॥
 जिणवयण्येयग्गमणो सपुंडकाओ य अंजलि किच्चा ।
 ससरूवे संलीणो वंदणअत्थं बिचिंततो ॥ ३५६ ॥
 किच्चा देसपमाणं सब्बं सावज्जवज्जिदो होउं ।
 जो कुण्वदि सामइयं सो मुणिसरिसो हवे सावउ ॥ ३५७ ॥
 ण्हाणविलेवणभूसणइत्थीसंसग्गगंधधूवदीवादि ।
 जो परिहरेदि णाणी वेरग्गाभरणभूसणं किच्चा ॥ ३५८ ॥
 दोसु वि पब्बेसु सया उववासं एयभत्तणिग्वियडो ।
 जो कुण्वादि एवमाई तस्स वयं पोसहं विदियं ॥ ३५९ ॥
 तिबिहे पत्ताहि सया सद्धाइगुणेहि संजुदो णाणी ।
 दाणं जो देदि सयं णवदाणावहीहिं संजुत्तो ॥ ३६० ॥
 सिख्खावयं च तइयं तस्स हवे सब्बसिद्धिसोखकरं ।
 दाणं चउब्विहं पि य सब्बे दाणाण सारयरं ॥ ३६१ ॥
 भोयणदाणेण सोखकं ओसहदाणेण सत्यदाणं च ।
 जीवाण अभयदाणं सुट्ठहं सब्बदाणाणं ॥ ३६२ ॥
 भोयणदाणे दिण्णे तिण्णि वि दाणाणि होति दिण्णाणि ।
 भुक्कतिसाए वाही दिणे दिणे होति देहीणं ॥ ३६३ ॥
 भोयणवलेण साहू सत्थं सेवदि रत्तिदिवहं पि ।
 भोयणदाणे दिण्णे पाणा विय रत्तिकया होति ॥ ३६४ ॥
 इहपरलोपणिरीहो दाणं जो देदि परमभत्तीण ।
 ख्यणत्तये सुठविदो संघो सयलो हवे तेण ॥ ३६५ ॥
 उत्तमपत्तबिसेसे उत्तमभत्तीए उत्तमं दाणं ।
 एयदिणे वि य दिण्णं इंदसुहं उत्तमं देदि ॥ ३६६ ॥
 पुण्वपमाणकदाणं सब्बदिसीणं पुणोवि संवरणं ।
 इंदियविसयाण तहा पुणोवि जो कुण्वादि संवरणं ॥ ३६७ ॥
 वासादिकयपमाणं दिणे दिणे लोहकायसमणत्थं ।
 सावज्जवज्जणट्ठं तस्स चउत्थं वयं होदि ॥ ३६८ ॥
 वासवएहिं जुत्तो जो सल्लेहेणं करोदि उवसंतो ।
 सो सुरसोखकं पायिय कमेण सोखकं परं लहदि ॥ ३६९ ॥

एकं पि वयं विमलं सदिद्री नइ कुणइ दिढचित्तो ।
 तो विविहरिद्धिजुत्तं इंदत्तं पावइ णियमा ॥ ३७० ॥
 जो कुणइ काउसग्गं वारसआउत्तसंजदो धीरा(रो) ।
 णमणहुगं पि करंतो चटुप्पणावो पसप्पणप्पा ॥ ३७१ ॥
 चितंतो ससख्वं जिणाविंशं अहव अहकरं परमं ।
 उजायदि कम्मविवायं तस्स वयं होदि सामादयं ॥ ३७२ ॥
 सत्तमितेरसिदिवसे अवरण्हे जाइऊण जिणभवणे ।
 कैरियाकम्मं काऊ उववासं चउव्विहं गहिय ॥ ३७३ ॥
 गिहवावारं चत्ता रत्तिं गमिऊण धम्मचित्ताए ।
 पच्चूसे उट्टित्ता किरियाकम्मं च कादूण ॥ ३७४ ॥
 सत्थम्भासेण पुणो दिवसं गमिऊण वंदणं किच्चा ।
 रत्तिं णेदूण तहा पच्चूसे वंदणं किच्चा ॥ ३७५ ॥
 पु(पू)जणावेहिं च किच्चा पत्तं गहिऊण णवरि तिावेहिं पि ।
 भुंजाविऊण पत्तं भुंजंतो पोसहो होदि ॥ ३७६ ॥
 एक्कं पि णिरारंभं उपवासं वो करेदि उवसंतो ।
 बहुमवसंचिपकम्मं सो णाणी खवदि लीलाए ॥ ३७७ ॥
 उपवासं कुव्वंतो आरंभं वो करेदि मोहादो ।
 सो णियदेहं सोसदि ण ज्जाडइ कम्मलेसं पि ॥ ३७८ ॥
 सच्चि(चि)त्तं पसकलं छल्लो मूलं च विसल्लयं वज्जिं ।
 वो ण य भएकदि णाणो सच्चित्तविरओ हवे सो वि ॥ ३७९ ॥
 वो ण य भएकदि सयं तस्स ण अण्णस्स जुज्जदे दाउं ।
 भुत्तस्स भोजिदस्स हि णत्थि विसेसो तदो कोवि ॥ ३८० ॥
 जो वज्जेदि सच्चित्तं वृज्जयजीहा विणिज्जया तेण ।
 दयभावो होदि किओ जिणवयणं पालियं तेण ॥ ३८१ ॥
 जो चउावेहिं पि भोज्जं रयणीए णेव भुंजदे णाणी ।
 ण य भुंजावइ अण्णं णिसिविरओ सो हवे भोज्जो ॥ ३८२ ॥
 जो णिसिभुत्ति वज्जदि सो उववासं करेदि छम्मासं ।
 संवच्छरस्स मज्जे आरंभं मुयदि रयणीए ॥ ३८३ ॥
 सब्बेसिं इत्थीणं जो अहिल्लसं ण कुव्वदे णाणी ।
 मणयायाकाएण य वंभवई सो हवे सदउ ॥ ३८४ ॥
 जो आरंभं ण कुणदि अण्णं कारयदि णेव अणुमण्णो ।
 हिंसासंतत्थमणो चत्तारंभो हवे सो हि ॥ ३८५ ॥

लो परिवज्जइ गंधं अब्भंतखाहिरं व साणंदो ।
 पावंति मण्णमाणो णिग्गंधो सो हवे णाणो ॥ ३८६ ॥
 बाहिरगंधविहीणा दालिदमणुआ सहायदो होंति ।
 अब्भंतरगंधं पुण ण सक्कदे कोवि छंडेदुं ॥ ३८७ ॥
 जो अणुमणणं ण कुणदि गिह्ण्यकज्जेसु पावमूलेसु ।
 भवियव्वं भावंतो अण(णु)मणविरओ हवे सो दु ॥ ३८८ ॥
 जो पुण चित्तिदि कज्जं सुहासुदं रायदोससंजुत्तो ।
 उवओगेण विहोणं स कुणदि पावं विणा कज्जं ॥ ३८९ ॥
 जो णवकोडिसुद्धं भिक्खायरणेन भुंजदे भोज्जं ।
 जायणरहिं जोगं उदिट्ठाहारविरओ सो ॥ ३९० ॥
 जो सावयवयसुद्धो अंते आराहणं परं कुणदि ।
 सो अच्छुदभिह सगो इंदो सुरसोविओ होदि ॥ ३९१ ॥

अंते प्रशस्तिः ।

अनुप्रेक्षा इति प्रोक्ता भावना द्वादश स्फुटं ।
 यश्चित्तयाति साचित्ते स भवेन्मुक्तिवल्गुभः ॥ १ ॥
 श्रीमूलसंघे जिननंदिसंघः वरो बलात्कारगणः प्रसिद्धः ।
 श्रीकुंदकुंदो वरसूरिबर्षो विभाति भाभूषणभूषितांगः ॥ २ ॥
 तदन्यथे श्रीमुनिपद्मनंदी ततोभवच्छ्रीसकलादिकीर्तिः ।
 तदन्यथे श्रीभुवनादिकीर्तिः श्रीज्ञानभूषो वरावित्तिभूषः ॥ ३ ॥
 तदन्यथे श्रीविजयादिकीर्तिस्तत्पट्टधारी शुभचंद्रदेवः ।
 तेनैयमाकारे विशुद्धटीका श्रीमत्सुमत्यादिसुकीर्तितश्च ॥ ४ ॥
 सूरिश्रीशुभचंद्रेण वादिपर्वतवज्जिणा ।
 त्रिविद्येनानुप्रेक्षाया वृत्तिर्विरचिता वरा ॥ ५ ॥
 श्रीमाद्विक्रमभूपतेः परिमिते वर्षे शने षोडशे
 माघे मासि दशाग्रवक्ष्मिपक्षिते ख्याते दशम्यां तिथौ ।
 श्रीमच्छ्रीमहिषारसेरनगरे चैत्यालये श्रीपुरः
 श्रीमच्छ्रीशुभचंद्रदेवविहिता टीका सदा नंदत ॥ ६ ॥
 वर्णिश्रीक्षी(क्षे)मचंद्रेण विनयेन कृतप्रार्थना(ः) ।
 शुभचंद्रगुरो स्वामिन् कुक्ष टीकां मनोहरां ॥ ७ ॥
 तेन श्रीशुभचंद्रेण त्रैविद्येन गणेशिना ।
 कार्तिकेयानुप्रेक्षाया वृत्तिर्विरचिता वरा ॥ ८ ॥
 तथा साधुसुमत्यादिकीर्तिना कृतप्रार्थना ।
 सार्थीकता समर्थेन शुभचंद्रेण सूरिणा ॥ ९ ॥

भट्टारकपदार्थास्मा मूलसंघे विदां वराः ।

रमावीरैर्दुचिद्रूपगुरवो हि गणेशिनः ॥ १० ॥

लक्ष्मीचंद्रगुरुस्वामी शिष्यस्तस्य सुधीयशाः ।

वृत्तिर्विस्तारिता तेन श्रीगुर्मेदुप्रसादतः ॥ ११ ॥

इति श्रीस्वामिकार्तिकेयानुपेक्षायां, त्रिनेत्रविद्याधरपद्माशक्तविचक्रवर्त्तिश्रीगुप्तचंद्रविरचितटी-
कायां धर्मानुपेक्षायां द्वादशोधिकारः ॥ १२ ॥ अथ शुभसंवत्सरे संवत् १७८४ पोषशुद्धि ५ दिने
लिपीकृतम् ॥

000. *Juinasūtra by Umāsvatī.*

तत्त्वार्थाधिगमं नाम मोक्षशास्त्रं ।

ॐ नमः सिद्धेभ्यः ।

मोक्षमार्गस्य नेतारं भेत्तारं कर्मभूभृतां ।

ज्ञातारं विश्वतत्त्वानां वंदे तद्गुणलब्धये ॥ १ ॥

सम्यग्दर्शनज्ञानचारित्र्याणि मोक्षमार्गः ॥ २ ॥

तत्त्वार्थश्रद्धानं सम्यग्दर्शनं ॥ ३ ॥

तन्निर्गताधिगमाद्वा ॥ ४ ॥

जीवाजीवास्त्वयं संस्वरनिर्जरा मोक्षास्तत्त्वं ॥ ५ ॥

नामस्थपिनाद्रव्यभावस्तन्मयातः ॥ ६ ॥

प्रमाणनयैरधिगमः ॥ ७ ॥

निर्देशस्वामित्वसाधनाधिकरणाख्यतिविधानतः ॥ ८ ॥

सत्संख्यशेषे त्रस्पृशनिर्कालांतरभावाल्लप्यहुर्त्वं ॥ ९ ॥

मतिश्रुतावधिमनःपर्ययकेवलानि ज्ञानं ॥ १० ॥

तत्प्रमाणे ॥ ११ ॥

आद्ये परीक्षं ॥ १२ ॥

प्रत्यक्षमन्यत् ॥ १३ ॥

मतिः स्मृतिः संज्ञा चिंताभिनिबोध इत्यनर्थांतरं ॥ १४ ॥

तद्विद्विद्यानिद्रियनिमित्तं ॥ १५ ॥

अवग्रहेहावायधारणाः ॥ १६ ॥

बहुबहुविधिक्षिप्रनिसृतामुक्तध्रुवाणां सेतराणां ॥ १७ ॥

अर्थस्य ॥ १८ ॥

व्यंजनस्यावग्रहः ॥ १९ ॥

न चधुरनिद्रियाम्बां ॥ २० ॥

श्रुतं मतिपूर्वं चानेकज्ञादशभेदं ॥ २१ ॥

भवप्रत्ययेवावेदेवनारकाणां ॥ २२ ॥

क्षयोपशमनिमित्तः पङ्क्तिरूपः शेषाणां ॥ २३ ॥

ऋतुविपुलमती मनःपर्ययः ॥ २४ ॥

विशुद्धचमतिपाताम्पां तद्विशेषः ॥ २५ ॥

विशुद्धिस्तत्रस्वामिविषयेभ्योऽवधिमनःपर्यययोः ॥ २६ ॥

मतिश्रुतयोर्निबन्धो द्रव्येष्वसर्वपर्यायेषु ॥ २७ ॥

रूपिष्ववधेः ॥ २८ ॥

तदनन्तभागे मनःपर्ययस्य ॥ २९ ॥

सर्वद्रव्यपर्यायेषु केवलस्य ॥ ३० ॥

एकादीनि भाज्यानि युगपदेकस्मिन्नाचतुर्थ्यः ॥ ३१ ॥

मतिश्रुतावधयो विपर्ययश्च ॥ ३२ ॥

सदसत्तारविशेषाद्यदृच्छोपलब्धेरुन्मत्तवत् ॥ ३३ ॥

नैगमसंग्रहव्यवहारजुस्तूत्रशब्दसमभिस्तैर्विभूता नयाः ॥ ३४ ॥

तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे प्रथमोध्यायः ॥ १ ॥

औपशामिकक्षायिकी भावी मिश्रश्च जीवस्य स्वतत्त्वनैदयिकपारिणामिकी च ॥ १ ॥

द्विनवाष्टादशैकमिहातित्रिभेदा यथाक्रमं ॥ २ ॥

सम्पक्ववचारित्रे ॥ ३ ॥

ज्ञानदर्शनदानलाभभोगोपभोगवीर्याणि च ॥ ४ ॥

ज्ञानाज्ञानदर्शनालब्धयश्चतुस्त्रिपञ्चभेदाः सम्पक्वचारित्रसंयमासंयमाश्च ॥ ५ ॥

गतिकषायलिंगमिध्यादर्शनाज्ञानासंयतासिद्धलेइयाश्चतुश्चतुष्टयेकैकपद्मभेदाः ॥ ६ ॥

जविभय्याभयस्त्वानि च ॥ ७ ॥

उपयोगो लक्षणं ॥ ८ ॥

स द्विविधोष्टचतुर्भेदः ॥ ९ ॥

संसारिणो मुक्ताश्च ॥ १० ॥

समनस्कामनस्काः ॥ ११ ॥

संसारिणस्त्रसस्यावराः ॥ १२ ॥

श्रद्धाव्यक्तेर्जीवायुवनस्वतयः स्यावराः ॥ १३ ॥

द्वीन्द्रियादयस्त्रयः ॥ १४ ॥

पञ्चेन्द्रियाणि ॥ १५ ॥

द्विविधानि ॥ १६ ॥

निर्वृत्त्युपकरणे द्रव्येन्द्रियं ॥ १७ ॥

लब्ध्युपयोगो भावेन्द्रियं ॥ १८ ॥

स्पर्शनरसनघ्राणचक्षुःश्रोत्राणि ॥ १९ ॥

स्पर्शरसगंधवर्णशब्दास्तदर्थः ॥ २० ॥
 श्रुतमनिद्रियस्य ॥ २१ ॥
 वनस्पत्यंतानामेकं ॥ २२ ॥
 कृमिपिपीलिकाध्रमरमनुष्यादीनामेकैकवृद्धानि ॥ २३ ॥
 संज्ञिनः समनस्काः ॥ २४ ॥
 विग्रहगती कर्मयोगः ॥ २५ ॥
 अणुश्रेणिगतिः ॥ २६ ॥
 अविग्रहा जीवस्य ॥ २७ ॥
 विग्रहवती च संसारिणः ॥ २८ ॥
 प्राक् चतुर्भ्यः ॥ २९ ॥
 एकसमया विग्रहाः ॥ ३० ॥
 एकं द्वौ त्रीन्वानाहारकः ॥ ३१ ॥
 सन्मूर्च्छनगर्भोपपादा जन्मः(न्म) ॥ ३२ ॥
 सन्नित्तशीतसंवृताः सेतरा भिन्नाश्चैकशस्तद्योनयः ॥ ३३ ॥
 जरायुजाडमपोतानां गर्भः ॥ ३४ ॥
 देवनारकाणामुपपादः ॥ ३५ ॥
 शेषाणां सन्मूर्च्छनं ॥ ३६ ॥
 औदारिकवैक्रियकाक्षारकर्तृजसत्कार्मणानि शरीराणि ॥ ३७ ॥
 परं परं सूक्ष्मं ॥ ३८ ॥
 प्रदेशतोसंख्येयगुणं प्राकृतजसात् ॥ ३९ ॥
 अनंतगुणे परे ॥ ४० ॥
 अप्रतीघाते ॥ ४१ ॥
 अनादिसंबन्धे च ॥ ४२ ॥
 सर्वस्य ॥ ४३ ॥
 तदादीनि भाग्यानि पुण्यपदेकास्मिन्नाचतुर्थ्यः ॥ ४४ ॥
 निरुपभोगमंसं ॥ ४५ ॥
 गर्भसन्मूर्च्छनजमाद्यं ॥ ४६ ॥
 औपपादिकं वैक्रियकं ॥ ४७ ॥
 लब्धिप्रत्ययं च ॥ ४८ ॥
 तैजसमपि ॥ ४९ ॥
 शुभं विशुद्धमव्यापाति चाहारकं प्रमत्तसंपतस्थैव ॥ ५० ॥
 नारकसन्मूर्च्छनो नपुंसकानि ॥ ५१ ॥

न देवाः ॥ ५२ ॥

शेषास्त्रिविदाः ॥ ५३ ॥

औपपादिकचरमोत्तमदेहासंख्येयवर्षायुषोनपवर्षायुषः ॥ ५४ ॥

ते तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे द्वितीयोध्यायः ॥ २ ॥

रत्नशर्कराबालुकापंकधूमतमोमहातमःपद्माभूमयो घनांबुवाताकाशप्रतिष्ठाः सप्ताधोदः ॥ १ ॥

तासु त्रिशत्पंचविंशतिपंचदशदशत्रिपंचोनैकनरकशतसहस्राणि पंच चैव यथाक्रमं ॥ २ ॥

नारका नित्याशुभतरलेयापरिणामदेहवेदनाविक्रियाः ॥ ३ ॥

परस्परोदीरितदुःखाः ॥ ४ ॥

संक्षिष्टासुरोदीरितदुःखाश्च प्राक्चतुर्थ्याः ॥ ५ ॥

तेष्वेकत्रिसप्तदशसप्तदशद्वाविंशतित्रयस्त्रिंशत्सगरोपमा सत्त्वानां परा स्थितिः ॥ ६ ॥

जंबूद्वीपलवणोदादयः शुभनामानो द्वीपसमुद्राः ॥ ७ ॥

द्विद्विंशविंशभाः पूर्वपूर्वपरिक्षेपिणो बलयाकृतयः ॥ ८ ॥

तन्मध्ये मेघनाभिर्वृत्तो योजनशतसहस्रविंशंभो जंबूद्वीपः ॥ ९ ॥

भरतहैमवतहरिबिदेहूरम्यकहैरण्यवतैरावतवर्षाः क्षेत्राणि ॥ १० ॥

तद्विभाजिनः पूर्वापरायता हिमवन्महाहिमवन्निपधनीलहविमशितारिणो वर्षधरप-

र्वताः ॥ ११ ॥

हेमार्जुनतपनीपवैर्ध्वरजतहेममयाः ॥ १२ ॥

मणिबिचित्रपार्श्वा उपरि मूले च तुल्यविस्ताराः ॥ १३ ॥

पद्ममहापद्मतिमिच्छकेसरिमहापुंडरीकपुंडरीका नृदास्तेषामुपरि ॥ १४ ॥

प्रथमो योजनसहस्रापामस्तदूर्ध्वविंशंभो नृदः ॥ १५ ॥

दशयोजनावगाहः ॥ १६ ॥

तन्मध्ये योजनपुष्करं ॥ १७ ॥

तद्विगुणद्विगुणा नृदाः पुष्कराणि च ॥ १८ ॥

विजयातिथ्यो देव्यः श्रीनृद्वीधृतिकीर्तिमुज्ज्वलक्ष्म्यः पत्न्योपवस्थितयः सप्तमानिकप-

रिपत्काः ॥ १९ ॥

गंगा सिंधु रोहिणीहितास्या हरिद्वरिकांता शीता शोतोदा नारी नरकांता सुवर्णक्ष्णकू-

रक्ता रक्तोदा सरितस्तन्मध्यगाः ॥ २० ॥

द्वयोर्द्वयोः पूर्वाः पूर्वगाः ॥ २१ ॥

शेषास्त्वपरगाः ॥ २२ ॥

चतुर्दशानदीसहस्रपरिवृता गंगासिन्धुद्वयो नवः ॥ २३ ॥

भरतः पार्श्वेतिपंचयोजनशतविस्तारः पट्टेकोनविंशतिभागा योजनस्य ॥ २४ ॥

तद्विगुणद्विगुणविस्तारा वर्षधरवर्षा विदेहांताः ॥ २५ ॥

उत्तरा दक्षिणतुल्याः ॥ २६ ॥

मरतैरावतयोर्वृद्धिहासी पद्मसमयाम्नामुत्सार्पेण्यवसार्पेणीभ्यां ॥ २७ ॥

ताभ्यामपरा भूमयोवस्थिताः ॥ २८ ॥

एकद्वित्रिपल्योपमस्थितयो हैमवतकहरिवर्षकदैवकुरवकाः ॥ २९ ॥

तयोत्तराः ॥ ३० ॥

विदेहेषु संख्येयकालाः ॥ ३१ ॥

भरतस्य विष्कंभो बन्धुद्वीपस्य नवतिशतभागः ॥ ३२ ॥

द्विर्धातकीखडे ॥ ३३ ॥

पुष्करार्धे च ॥ ३४ ॥

प्राङ्मानुषोत्तरान्मनुष्याः ॥ ३५ ॥

आर्यां श्लेष्ठाश्च ॥ ३६ ॥

भरतैरावतविदेहाः कर्मभूमयोऽन्यत्र देवकुरुत्तरकुरुम्भः ॥ ३७ ॥

वृत्स्थितौ परावरे त्रिपल्योपमांतर्मुहूर्ते ॥ ३८ ॥

तिर्यग्योनिजानां च ॥ ३९ ॥

इति तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

देवाश्चतुर्भिकायाः ॥ १ ॥

आदितस्त्रिषु पीतांतर्लेश्याः ॥ २ ॥

दशाष्टपंचद्वादशविकल्पाः कल्पोपपन्नपर्यन्ताः ॥ ३ ॥

ईदृशामानिकत्रायस्त्रिंशपरिपदास्वरक्षलोकपालानीकप्रकीर्णकाभियोगपरिकल्पिकाश्चेक
काः ॥ ४ ॥

त्रायस्त्रिंशलोकपालवर्ग्या व्यंतरज्योतिष्काः ॥ ५ ॥

पूर्वयोर्द्वादशः ॥ ६ ॥

कायप्रवीचारा आ ऐशानात् ॥ ७ ॥

शेषाः स्पर्शरूपशब्दमनःप्रवीचाराः ॥ ८ ॥

परे[अ]प्रवीचाराः ॥ ९ ॥

भवनवासिनो सुरनागविद्युत्सुपर्णाभिवातस्तमितोदधिद्वीपदिक्कुमाराः ॥ १० ॥

व्यन्तराः किन्नरकिंपुरुषमहोरगगंधर्वयक्षराक्षसभूतपिशाचाः ॥ ११ ॥

ज्योतिष्काः सूर्याचंद्रमरी ग्रहनक्षत्रप्रकीर्णकतारकाश्च ॥ १२ ॥

मेरुप्रदक्षिणानिअगतयो नृलोके ॥ १३ ॥

तत्कृतः कालविभागः ॥ १४ ॥

बहिरवस्थिताः ॥ १५ ॥

वैमानिकाः ॥ १६ ॥

कल्पोपपन्नाः कल्पातीताश्च ॥ १७ ॥

उपर्युपरि ॥ १८ ॥

न देवाः ॥ ५२ ॥

शेषास्त्रिविदाः ॥ ५३ ॥

ओषपात्रिकचरमोत्तमदेहासंख्येयवर्षायुषोनपवर्ज्ययुगः ॥ ५४

ते तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे द्वितीयोध्यायः ॥ २ ॥

रत्नशर्कराबालुकापंकभूमतमोमहातमःप्रभाभूमयो घनांबुवाताव
तामु त्रिशत्पंचविंशतिपंचदशदशत्रिपंचोन्नैकनरकशतसहस्राणि
नारका नित्याशुभतरलेश्यापरिणामदेहवेदनविक्रियाः ॥ ३
परस्परोदीरितदुःखाः ॥ ४ ॥

संहितासुरोदीरितदुःखाश्च प्राक्चतुर्ध्याः ॥ ५ ॥

तेष्वेकत्रिसप्तदशसप्तदशद्वविंशतित्रयस्त्रिंशत्सगरोपमा सत्त्वान
जंबूद्वीपलवणोदादयः शुभनामानो द्वीपसमुद्राः ॥ ७ ॥

द्विद्विंशिविष्कंभाः पूर्वपूर्वपरिक्षेपिणो बलयाकृतयः ॥ ८ ॥

तन्मध्ये मेरुनाभिर्वृत्तो योजनशतसहस्रविष्कंभो जंबूक्षेपः ॥ ९

भरतहैमवतहरिविदेहस्यकहैरम्यवतैरावतवर्षाः क्षेत्राणि ॥ १

तद्विभाजिनः पूर्वापरायता हिमवन्महाहिमवन्निपधनीलहा

र्वताः ॥ ११ ॥

हेमार्जुनतपनीयवैदूर्यरजतहेममयाः ॥ १२ ॥

भणिभिचित्रपार्श्वा उपरि मूले च तुल्यविस्ताराः ॥ १३ ॥

पद्ममहापद्मतिर्गच्छकेसरिमहापुंडरीकपुंडरीका नृदास्तेषामुपां

प्रथमो योजनसहस्रायामस्तदूर्ध्वविष्कंभो नृदः ॥ १५ ॥

दशयोजनावगाहः ॥ १६ ॥

तन्मध्ये योजनपुष्करं ॥ १७ ॥

तद्विगुणाद्विगुणा नृदाः पुष्कराणि च ॥ १८ ॥

अग्निवासिन्धो देव्यः श्रीःश्रीधृतिकीर्तिजुद्धिलक्ष्म्यः पत्न्योप

रिपत्ताः ॥ १९ ॥

गंगा सिंधु रोहिणीहितास्या हरिद्वरिकांता शीता शीतोदा नारा

रक्ता रक्तोदा सरितस्तन्मध्वगाः ॥ २० ॥

द्रयोर्द्वयोः पूर्वाः पूर्वगाः ॥ २१ ॥

शेषास्त्वपरगाः ॥ २२ ॥

अनुर्दशनदीसहस्रपरिवृता गंगासिन्ध्यादयो नद्यः ॥ २३ ॥

भरतः पार्श्वशतिपंचयोजनशतविस्तारः पट्टेकोनविंशतिमा

तद्विगुणाद्विगुणविस्तारा वर्षधरवर्षा विदेहान्ताः ॥ २५ ॥

उत्तरा दक्षिणतुल्याः ॥ २६ ॥

- निस्त्रावस्थितान्पक्षाणि ॥ ४ ॥
 रूपिणः पुद्गलाः ॥ ५ ॥
 आआकाशादेकद्रव्याणि ॥ ६ ॥
 निष्क्रियाणि च ॥ ७ ॥
 असंख्येयाः प्रदेशा धर्माधर्मैकजीवानां ॥ ८ ॥
 आकाशस्यानन्ताः ॥ ९ ॥
 संख्येयासंख्येयाश्च पुद्गलानां ॥ १० ॥
 नाणोः ॥ ११ ॥
 लोकाकाशेवगाहः ॥ १२ ॥
 धर्माधर्मयोः कस्ते ॥ १३ ॥
 एकप्रदेशादिषु भाज्यः पुद्गलानां ॥ १४ ॥
 असंख्येयभागादिषु जीवानां ॥ १५ ॥
 प्रदेशसंहारवित्तर्पित्वां प्रदीपवत् ॥ १६ ॥
 गतिस्थित्युपग्रहौ धर्माधर्मयोरुपकारः ॥ १७ ॥
 आकाशस्यावगाहः ॥ १८ ॥
 शरीराङ्गनः प्राणापानाः पुद्गलानां ॥ १९ ॥
 सुखदुःखजीवितमरणोपग्रहाश्च ॥ २० ॥
 परस्पोषग्रहो जीवानां ॥ २१ ॥
 वर्तनापरिणामक्रियापरत्वापरत्वे च कालस्य ॥ २२ ॥
 स्पर्शरसगन्धवर्णवतः पुद्गलाः ॥ २३ ॥
 शब्दबन्धसौक्ष्म्यस्थौल्यसंस्थानभेदतमच्छायातपोद्योतवन्तश्च ॥ २४ ॥
 अणवः स्कन्धाश्च ॥ २५ ॥
 भेदसंघातेभ्य उत्पद्यन्ते ॥ २६ ॥
 भेदादणुः ॥ २७ ॥
 भेदसंघाताभ्यां चाक्षुषः ॥ २८ ॥
 सद्रव्यलक्षणं ॥ २९ ॥
 उत्पादव्ययध्रौव्यमुक्तं सत् ॥ ३० ॥
 तद्वावाव्ययं नित्यं ॥ ३१ ॥
 अप्रितानपित्तसिद्धेः ॥ ३२ ॥
 जिग्धस्त्वार्द्राहंघः ॥ ३३ ॥
 नृनघन्यगुणानां ॥ ३४ ॥
 गुणताम्ये सदृशानां ॥ ३५ ॥
 व्याधिकादिगुणानां तु ॥ ३६ ॥

सौधर्मेशानसनत्कुमारमाहेंद्रब्रह्मब्रह्मोत्तरलांतवकापिष्टशुकमहाशुकशतारसहस्रारेध्वानत-
प्राणतयोरारणाच्युतयोर्नवसु ग्रैवेयकेषु विजयबैजयंतजयंतापराजितेषु सर्वार्थसिद्धौ
च ॥ १९ ॥

स्थितिप्रभावसुखशुतिलेश्याविशुद्धीश्रियावधिविषयतोधिकाः ॥ २० ॥

गतिशरीरपरिग्रहाभिमानतो ह्रीनाः ॥ २१ ॥

पीतपद्मशुक्लेश्याद्वित्रिशेषेषु ॥ २२ ॥

प्राग्ग्रैवेयकेभ्यः कल्पाः ॥ २३ ॥

ब्रह्मलोकाख्या लौकांतिकाः ॥ २४ ॥

सारस्वतादित्यवल्ग्वरुणगर्दतोपतुषिताव्याघारिष्ठाश्च ॥ २५ ॥

विजयादिषु द्विचरमाः ॥ २६ ॥

औपपादिकमनुष्येभ्यः शेषास्तिर्यग्योनयः ॥ २७ ॥

स्थितिरसुरनागसुपर्णद्वीपशेषाणां सागरोपमत्रिपल्योपमार्धहानिमिताः ॥ २८ ॥

सौधर्मेशानयोः सागरोपमे अधिके ॥ २९ ॥

सनत्कुमारमाहेंद्रयोः सप्त ॥ ३० ॥

त्रिसप्तनवैकादशत्रयोदशपंचदशभिरधिकानि तु ॥ ३१ ॥

आरणाच्युतादूर्ध्वमेकैकेन नवसु ग्रैवेयकेषु विजयादिषु सर्वार्थसिद्धौ च ॥ ३२ ॥

अपरापल्योपममधिकं ॥ ३३ ॥

परतः परतः पूर्वापूर्वानंतराः ॥ ३४ ॥

नारकाणां च ॥ ३५ ॥

द्वितीयादिषु ॥ ३६ ॥

दशवर्षसहस्राणि प्रथमायां ॥ ३७ ॥

मुवनेषु च ॥ ३८ ॥

च्यंतराणां च ॥ ३९ ॥

परापल्योपममधिकं ॥ ४० ॥

ज्योतिष्काणां च ॥ ४१ ॥

तदष्टभागोपरा ॥ ४२ ॥

लौकांतिकानामष्टौ ॥ ४३ ॥

सागरोपमानि सर्वेषां ॥ ४४ ॥

न तत्सर्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे चतुर्योध्यायः ॥ ४ ॥

अजीवकायाधमधिर्माकाशपुद्गलाः ॥ १ ॥

द्रव्याणि ॥ २ ॥

जीवाश्च ॥ ३ ॥

नित्यावस्थितान्यरूपाणि ॥ ४ ॥

रूपिणः पुद्गलाः ॥ ५ ॥

आकाशादेकद्रव्याणि ॥ ६ ॥

निष्क्रियाणि च ॥ ७ ॥

असंख्येयाः प्रदेशा धर्माधर्मकजीवानां ॥ ८ ॥

आकाशस्यानन्ताः ॥ ९ ॥

संख्येयासंख्येयाश्च पुद्गलानां ॥ १० ॥

नाणोः ॥ ११ ॥

लोकाक्तशेषगाहः ॥ १२ ॥

धर्माधर्मयोः कृत्स्ने ॥ १३ ॥

एकप्रदेशादिषु भाज्यः पुद्गलानां ॥ १४ ॥

असंख्येयभागादिषु जीवानां ॥ १५ ॥

प्रदेशसंहारविसर्पाभ्यां प्रदीपवत् ॥ १६ ॥

गतिस्थित्युपग्रही धर्माधर्मयोरूपकारः ॥ १७ ॥

आकाशस्यावगाहः ॥ १८ ॥

शरीराङ्गनः प्राणापानाः पुद्गलानां ॥ १९ ॥

मुलद्दुःखजीवितमरणोपग्रहाश्च ॥ २० ॥

परस्परौपग्रहो जीवानां ॥ २१ ॥

वर्तनापरिणामक्रियापरत्वामरत्वे च कालस्य ॥ २२ ॥

स्पर्शरसगंधवर्णवन्तः पुद्गलाः ॥ २३ ॥

शब्दब्रंहसीक्ष्मस्थीह्यसंस्थानभेदतमच्छायातपोशोतवन्तश्च ॥ २४ ॥

अणवः स्कन्धाश्च ॥ २५ ॥

भेदसंघातेभ्य उत्पद्यन्ते ॥ २६ ॥

भेदादणुः ॥ २७ ॥

भेदसंघाताभ्यां चाक्षुषः ॥ २८ ॥

सद्रव्यलक्षणं ॥ २९ ॥

उत्पादव्ययध्रौव्ययुक्तं सत् ॥ ३० ॥

तद्भावाव्ययं नित्यं ॥ ३१ ॥

अर्पितानर्पितसिद्धेः ॥ ३२ ॥

स्निग्धरूक्षत्वाद्बन्धः ॥ ३३ ॥

नृजघन्यगुणानां ॥ ३४ ॥

गुणसाम्ये सदृशानां ॥ ३५ ॥

व्याधिकादिगुणानां तु ॥ ३६ ॥

पसी साधुसमाधिर्नैवानृत्यकरणमर्हदाचार्यबहुश्रुतप्रवचनभक्तिरावश्यकपरी-
हाणिमर्गिप्रभावना प्रवचनवात्सल्यमिति तीर्थकरत्वस्य ॥२४॥

परात्मानंदाप्रशंसे सदसद्रूपोच्छादनोद्भावने च नीचैर्गोत्रस्य ॥२५॥

तद्विपर्ययो नीचैर्वृत्त्यनुत्सेकी चोत्तरस्य ॥२६॥

विघ्नकरणमंतरायस्य ॥२७॥

ते तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे षष्ठोऽध्यायः ॥६॥

हिंसानृतस्तेयान्नक्षयपरिग्रहेभ्यो विरतिर्व्रतं ॥१॥

देशमर्वतोषुमहती ॥२॥

तत्सत्यैवार्थं भावनाः पंचपंच ॥३॥

बाहुनोगुप्तोर्वादाननिक्षेपणसमित्यालोकितपानभोजनानि पंच ॥ ४ ॥

क्रोधलोभभीरुत्वहास्यप्रत्याख्यानान्यनुवीचीभाषणं च पंच ॥ ५ ॥

शून्यागारविमोचितायासपरोपरोधाकरणभैक्ष्यशुद्धिसद्धर्मा विसंवादाः पंच ॥ ६ ॥

स्त्रीरागकथाश्रवणतन्मनोहरांगनिरीक्षणपूर्वरतानुस्मरणवृष्येष्टरसस्वशरीरसंस्कारज्जागाः

पंच ॥ ७ ॥

मनोज्ञानेक्षेत्रियविवयरागद्वेषवर्जनानि पंच ॥ ८ ॥

हिंसादिष्विहामुत्रापायावयदर्शिनं ॥ ९ ॥

दुःखमेव वा ॥ १० ॥

मैत्रीप्रमोदकाक्षय्यमाध्यस्थानि च सत्त्वगुणाधिककृद्दिश्यमानाविनयेषु ॥ ११ ॥

जगत्कायस्वभावौ वा संबन्धवैराग्यार्थं ॥ १२ ॥

प्रमत्तयोगात्प्राणव्यपरोपणं हिंसा ॥ १३ ॥

असदभिधानमनृतं ॥ १४ ॥

अदत्तादानं स्तेयं ॥ १५ ॥

मैथुनमव्रज ॥ १६ ॥

मूर्छा परिग्रहः ॥ १७ ॥

निःशल्यो व्रती ॥ १८ ॥

अगार्थनगारश्च ॥ १९ ॥

अणुव्रतोगारी ॥ २० ॥

दिग्देशानर्थद्वन्द्वविरतिसामायेकप्रोपशोपवाप्तोपभोगशरीरभोगपरिमाणातिथिसंविभागव्रत-

संपन्नश्च ॥ २१ ॥

मारणातिक्ती संलेखनां योपिता ॥ २२ ॥

शंकाकांक्षाविचिकित्सापद्विप्रशंसासंस्तवाः सम्यग्द्वेष्टरतीचाराः ॥ २३ ॥

व्रतशालेषु पंच पंच यथाक्रमं ॥ २४ ॥

पसी साधुसमाधिर्वैद्यावृत्त्यकरणमर्हदाचार्यबहुश्रुतप्रवचनभक्तिरावश्यकपरि-
ह्याणिमार्गप्रभावना प्रवचनवात्सल्यमिति तीर्थकरत्वस्य ॥२४॥

परात्मानंदाप्रशंसि सदसद्रूपोच्छादनोद्भावने च नीचैर्गोत्रस्य ॥२५॥

तद्विपर्ययो नीचैर्वृत्त्यनुत्सेकौ चोत्तरस्य ॥२६॥

विघ्नकरणमंतरायस्य ॥२७॥

ते तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे पष्ठोऽप्यायः ॥२८॥

हिंसानृतस्तेषामत्रपरिग्रहेभ्यो विरतिव्रतं ॥१॥

देशमर्चतोणुमहती ॥२॥

तत्स्थैर्यार्थं भावनाः पंचपंच ॥३॥

वाङ्मनोगुप्तीर्षादाननिक्षेपणसमित्यालोकितपानभोजनानि पंच ॥ ४ ॥

क्रोधलोभमोहत्वहास्यप्रत्याख्यानान्यनुवीचीभाषणं च पंच ॥ ५ ॥

ज्ञानागारविमोचितावातपरोपरोधाकरणभैक्ष्यशुद्धिसद्धर्मा विसंवादाः पंच ॥ ६ ॥

स्त्रीरागकथाश्रवणतन्मनोहरांगनिरीक्षणपूर्वरतानुस्मरणवृष्येटरसस्वशरीरसंस्कारव्यागाः

पंच ॥ ७ ॥

मनोज्ञान्नेत्रिन्द्रियविषयरागद्वेषवर्जनानि पंच ॥ ८ ॥

हिंसादिष्विहामुत्रापायवद्यदर्शनं ॥ ९ ॥

दुःखमेव वा ॥ १० ॥

मैत्रीप्रमोदकारुण्यमाध्यस्थानि च सत्त्वगुणाधिकश्लिश्यमानाविनयेषु ॥ ११ ॥

जगत्कायस्वभावी वा संवेगवैराग्यार्थं ॥ १२ ॥

प्रमत्तयोगात्प्राणव्यपरोपणं हिंसा ॥ १३ ॥

असदभिधानमनृतं ॥ १४ ॥

अदत्तादानं स्तेयं ॥ १५ ॥

मैथुनमज्ज ॥ १६ ॥

मूर्छा परिग्रहः ॥ १७ ॥

निःशल्यो व्रती ॥ १८ ॥

अगार्थनगारश्च ॥ १९ ॥

अणुव्रतोगारी ॥ २० ॥

दिग्देशानर्थदेहविरतिसामाविक्रमोपवीपत्रासोपभोगपरिभोगपरिमाणातिथिसंविभागव्रत-

संपन्नश्च ॥ २१ ॥

मारणांतिकीं संलेखनां योयिता ॥ २२ ॥

शंकाकांक्षाविचित्रिस्तान्यदृष्टिप्रशंससंस्तवाः सम्यग्दृष्टेरतीचासः ॥ २३ ॥

व्रतशीलेषु पंच पंच यथाक्रमं ॥ २४ ॥

बंधबंधच्छेदातिभारोपणान्नपाननिरोधाः ॥ २५ ॥

मिथ्योपदेशरहोम्याख्यानकूटलेखक्रियान्यासापहारसाकारमंत्रभेदाः ॥ २६ ॥

स्तेनप्रयोगतदाहतादानभिरुद्धराज्यातिक्रमहानाधिकमानोन्मानप्रतिरूपकव्यव
हाराः ॥ २७ ॥

परविवाहकरणेत्वरिकापरिगृहीतापरिगृहीतागमनानंगक्रीडाकायतीव्राभिनि-
वेशाः ॥ २८ ॥

क्षेत्रवास्तुहिरण्यसुवर्णधनधान्यदासीदासकुप्यप्रमाणातिक्रमाः ॥ २९ ॥

ऊर्ध्वाधस्तिर्यग्व्यातिक्रमक्षेत्रवृद्धिस्मृत्यंतराधानानि ॥ ३० ॥

आनयनप्रेष्यप्रयोगशब्दरूपानुपातपुद्गलक्षेपाः ॥ ३१ ॥

कंदर्पकौस्तुभ्यमौल्यार्थसमीक्षाधिकरणोपभोगपरिभोगानर्थक्यानि ॥ ३२ ॥

योगदुःप्रणिधानानादरस्मृत्यनुपस्थानानि ॥ ३३ ॥

अप्रत्यक्षेक्षिताप्रमानितोत्सर्गादानसंस्तरोपक्रमणानादरस्मृत्यनुपस्थानानि ॥ ३४ ॥

सचित्तसंबंधसन्निध्याभिपवटुःपकाहाराः ॥ ३५ ॥

सचित्तनिक्षेपापिधानपरव्यपदेशमारुतर्थाकाल्यतिक्रमाः ॥ ३६ ॥

जीवितमरणाशंसाभिन्नानुरागसुखानुबंधनिदानानि ॥ ३७ ॥

अनुग्रहार्थं स्वस्यातिसर्गोदानं ॥ ३८ ॥

विधिद्रव्यदातृपात्रविशेषात्तद्विशेषः ॥ ३९ ॥

इति तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे सप्तयोध्यायः ॥ ७ ॥

मिथ्यादर्शनाविरतिप्रमादकपाययोगा बधहेतवः ॥ १ ॥

सकपायत्वाज्जीवः कर्मजो योग्यान्पुद्गलानादत्ते संबंधः ॥ २ ॥

प्रकृतिस्थिसनुभागप्रदेशास्तद्विधयः ॥ ३ ॥

आयो ज्ञानदर्शनावरणवेदनीयमोहनीयायुर्नामगोत्रांतरायाः ॥ ४ ॥

पंचनवद्वयटार्विशतिचतुर्द्विचत्वारिंशद्विपंचभेदा यथाक्रमं ॥ ५ ॥

मतिश्रुतावधिमनःपर्ययकेवलानां ॥ ६ ॥

चक्षुरंचक्षुरवधिकेवलानां निशानिद्रानिद्राप्रचलाप्रचलाप्रचलास्थानगूढयश्च ॥ ७ ॥

सदसद्वेद्ये ॥ ८ ॥

दर्शनचारित्रमोहनीयाकपायकपायवेदनीयाख्यास्त्रिद्विनवबोद्धशभेदाः सम्यक्त्वमिथ्या-
त्वतदुभयान्यकपायकपायौ हास्वरत्यरतिशोकभयज्जुगुप्सास्त्रीपुंनपुंसकवेदा अन-

तानुबंधप्रत्याख्यानसंज्ञलनविकल्पाश्चैकशः क्रोधमानमायालोभाः ॥ ९ ॥

नारकतैर्यग्योनमानुषदेवानि ॥ १० ॥

गतिजातिशरीरांगोपांगनिर्माणबंधनसंघातसंस्थानसंहननस्पर्शरसगंधवर्णानुपूर्व्या गुरु-
लघूपघातपरघाततपोद्योतोच्छ्वासविहायोगतयः प्रत्येकशरीरत्रसप्तभगसुखसुम-

सूक्ष्मपर्याप्तिस्थिरादेवयशःकीर्तिसत्तराणि तीर्थकरत्वं च ॥११॥

उच्चैर्नीचैश्च ॥१२॥

दग्निलामभोगोपभोगवीर्याणां ॥१३॥

आदितस्तिसृणामंतरापस्य च त्रिंशत्सागरोपमकोटीकोट्यः परा स्थितिः ॥१४॥

सप्ततिर्गोहनीयस्य ॥१५॥

विंशतिर्नामगोत्रयोः ॥ १६ ॥

त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमान्यायुषः ॥१७॥

अपरा द्वादश मुहूर्ता वेदनीयस्य ॥ १८ ॥

नामगोत्रयोरष्टौ ॥ १९ ॥

शेषाणामंतर्मुहूर्ता ॥ २० ॥

विपाकरोनुभवः ॥ २१ ॥

स यथानाम ॥ २२ ॥

ततश्च निर्जरा ॥ २३ ॥

नामप्रत्ययाः सर्वतो योगविशेषात्सूक्ष्मैकक्षेत्रावगाहयिताः सर्वात्मिभवे शेष्वनंतानंत-
प्रदेशाः ॥ २४ ॥

सद्वैद्यशुभायुर्नामगोत्राणि पुण्यं ॥ २५ ॥

अतोऽन्यत्पर्यापं ॥ २६ ॥

इति तत्त्वार्थधिगमे मोक्षशास्त्रे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

आस्तवनिरोधः संवरः ॥ १ ॥

स गुप्तिसमिति धर्मानुपेक्षापरीपहजयचारैत्रैः ॥ २ ॥

तपसा निर्जरा च ॥ ३ ॥

सम्यग्योगनिग्रहो गुप्तिः ॥ ४ ॥

ईर्ष्याभयिषणादाननिक्षेपोत्सर्गाः समितयः ॥ ५ ॥

उत्तमक्षमामार्दवार्जवसत्त्वशौचसंयमतपस्यार्गाकंचन्यज्ञहचर्याणि धर्मः ॥ ६ ॥

अनिआशरणसंसारैकान्यत्वाशुच्यास्त्रवसंवरनिर्जरालोकबोधितुर्लभधर्मस्वाख्यात-
त्वानुचितनमनुपेक्षाः ॥ ७ ॥

मार्गाच्चवनानिर्जरार्थं परिपोढव्याः परीपहाः ॥ ८ ॥

क्षुत्पिपासाशोतोष्णदंशमशकनाग्न्यारतिस्त्रीचर्यानिपद्याशय्या क्रोशवधयाद्यालाभ-
रोगतृणस्पर्शमलसत्कारपुरस्कारमज्ञाज्ञानादर्शनानि ॥ ९ ॥

सूक्ष्मसांपरायच्छद्रास्यवर्तिरागभोश्चतुर्दश ॥ १० ॥

एकादश जिने ॥ ११ ॥

वादरसांपराये सर्वे ॥ १२ ॥

ज्ञानावरणे प्रज्ञाज्ञाने ॥ १३ ॥

दर्शनमोहांतराययोरदर्शनालाभौ ॥ १४ ॥

चारित्र्यमोहे नाग्न्यारतिस्त्रीनिषयाक्रोश्याच्चासत्कारपुरस्काराः ॥ १५ ॥

वेदनीये शेषाः ॥ १६ ॥

एकादयो भाग्यानि युगपदेकस्मिन्नेकोनविंशतेः ॥ १७ ॥

सामयिकच्छेदोपस्थापनापरिहारविशुद्धिसूक्ष्मसांपरायणयाख्यातमिति चारित्रं ॥ १८ ॥

अनशनावमोदर्यवृत्तिपरिसंख्यानरसपरित्यागविविक्तशय्यासनकायकेशा बाह्यं तपः ॥ १९ ॥

प्रायश्चित्तविनयवैयाघृत्यस्त्राध्यायन्युत्सर्गध्यानानुत्तरं ॥ २० ॥

नवचतुर्दशपंचद्विभेदा यथाक्रमं ॥ २१ ॥

प्रागध्यानात् ॥ २२ ॥

आलोचनप्रतिक्रमणतदुभयविवेकव्युत्सर्गतपञ्चेदपरिहारोपस्थापना ॥ २३ ॥

ज्ञानदर्शनचारित्र्योपचाराः ॥ २४ ॥

आचार्योपाध्यायतपस्विशैक्षग्लानगणकुलसंघसाधुमनोज्ञानां ॥ २५ ॥

वाचनाप्रच्छेदानुप्रेक्षाभ्यायधर्मोपदेशाः ॥ २६ ॥

बाह्याभ्यन्तरोपध्याः ॥ २७ ॥

उत्तमसंहननस्यैकाग्रचित्तानिरोधो ध्यानमंतमुहूर्त्तात् ॥ २८ ॥

आर्तरीक्षधर्मशुद्धानि ॥ २९ ॥

परे मोक्षहेतू ॥ ३० ॥

आर्तममनोज्ञस्य संप्रयोगे तद्विप्रयोगाय स्मृतिसमन्वाहारः ॥ ३१ ॥

विपरीतं मनोज्ञस्य ॥ ३२ ॥

वेदनायाश्च ॥ ३३ ॥

निदानं च ॥ ३४ ॥

तदविरतदेशविरतप्रमत्तसंयत्नानां ॥ ३५ ॥

हिंसानृतस्तेषुविप्रेयसंरक्षणेभ्यो रीक्षगविरतदेशविरतयोः ॥ ३६ ॥

आज्ञापायविगाकसंस्थानविचयाय धर्म्यं ॥ ३७ ॥

शुद्धे चोद्ये पूर्वविदः ॥ ३८ ॥

परे केवलिनः ॥ ३९ ॥

पृथक्त्वैकत्ववितर्कसूक्ष्मविचारक्रियाप्रतिपातिन्युपरतक्रियानिवर्तनी ॥ ४० ॥

अपेकयोगकाययोगायोगानां ॥ ४१ ॥

एकाग्रये सवितर्कनिचारे पूर्वे ॥ ४२ ॥

अवीचारे द्वितीयं ॥ ४३ ॥

वितर्कः श्रुतं ॥ ४४ ॥

वीचारार्थव्यञ्जनयोगसंक्रांतिः ॥ ४५ ॥

सम्पद्यट्टिश्चायकविरतानंतविषयजकदर्शनमोहक्षपकोपशमकोपशान्तमोहक्षपक क्षीणमोह

जिनाः क्रमशोसंख्येयगुणनिर्जराः ॥ ४६ ॥

पुलाकवकुशकुशीलनिर्ग्रथक्तातका निर्ग्रथाः ॥ ४७ ॥

संयमश्रुतप्रतिसवन्नातीर्थलिंगलेख्योपपादस्यानविकल्पतः साध्याः ॥ ४८ ॥

इति तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥

मोहक्षयाज्ज्ञानदर्शनावरणात्तस्यक्षयाच्च केवलं ॥ १ ॥

बंधहेत्वभावनिर्जराम्भ्यां कृत्स्नकर्मविप्रमोक्षो मोक्षः ॥ २ ॥

औपशमिकादिभव्यत्वानां च ॥ ३ ॥

अन्यत्र केवलसम्प्रवृत्तज्ञानदर्शनासिद्धत्वेभ्यः ॥ ४ ॥

तदनंतरपूर्वं गच्छत्यालोकांतात् ॥ ५ ॥

पूर्वप्रयोगादसंगत्वाद्ब्रूवच्छेदात्तयागातिपरिणामाच्च ॥ ६ ॥

आविद्धकुलालचक्रवन्धपगतलेपालाबुवदेरंडव्रीजवदभिशिखावच्च ॥ ७ ॥

धर्मास्तिकायाभावात् ॥ ८ ॥

क्षेत्रकालगतिलिगतीर्थ चारित्रप्रत्येकबुद्धबोधितज्ञानावगाहनांतरसंख्याल्पबहुत्वतः
साध्याः ॥ ९ ॥

इति तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥

मोक्षमार्गस्य नेतारं भेत्तारं कर्मभूभृतां ।

ज्ञातारं विश्वतत्त्वानां वंदे तद्गुणलब्धये ॥ १ ॥

अक्षरमात्रपदस्वरहितं व्यंजनसंधिविजितरेकं ।

साधुभिरत्र मम क्षमितव्यं को न विमुह्यति शास्त्रसमुद्रे ॥ २ ॥

दशाध्याये (यैः) परिच्छिन्ने तत्त्वार्थे पठिते सति ।

फलं स्यादुपवासस्य भाषितं मुनिपुंगवैः ॥ ३ ॥

तत्त्वार्थसूत्रकर्तारं गृध्रपिच्छोपलक्षितं ।

वंदे गर्णीद्रसंज्ञातमुमास्वामिश्रुनीश्वरं ॥ ४ ॥

जं सक्कइ तं कीरइ जं च ण सक्कइ तं च सदहइ ।

सदहमाणो जीवो पावइ अजरामरं द्वाणं ॥ ५ ॥

तवयरणं वयधरणं संयमसरणं च जीवदयाकरणं ।

अंते समाहिमरणं चउगइदुल्लं(ल्लं) णिवारेइ ॥ ६ ॥

इति तत्त्वार्थमहिमा समाप्तः ।

P P P. No. 301. Padmapuri

पद्मपुराणं । प्रथमं पर्व ।

वर्धमानजिनेन्द्रोक्तः सोयमर्थो गणेश्वरं ।

इन्द्रभूतिं पारिभासः सुधर्मं धारणीमवं ॥ ४१ ॥

प्रभवे क्रमतः कीर्तिं ततोऽनुत्तरवामिनं ।

लिखितं तस्य संप्राप्य स्वैर्यत्नोद्यमुद्रतः ॥ ४२ ॥
 स्थितिर्वंशसमुत्पत्तिः प्रस्थानं संयुगं ततः ।
 लवणाकुशसंभूतिर्भवोक्तिः परनिर्वृतिः ॥ ४३ ॥
 अवांतरभवैर्भूरिप्रकारैश्चाख्यवर्भिः ।
 युक्ताः सप्त पुराणोस्मिन्नधिकारा इमे स्मृताः ॥ ४४ ॥
 पद्मचेष्टितसंबंधकारणं तावदत्र च ।
 त्रैशिल्यदिगतं वक्ष्ये सूत्रं संक्षेपे तद्यथा ॥ ४५ ॥
 वीरस्य समवस्थानं कुशाग्रगिरिर्मूर्धनि ।
 श्रेणिकस्य परिप्रशमिद्रभूतेर्महात्मनः ॥ ४६ ॥
 तत्र प्रभे युगे यक्षा(लः?)मुत्पत्तिं कुलकारिणां ।
 भीतींश्च जगतो दुःखकारिणाकस्मिकेक्षणात् ॥ ४७ ॥
 ऋषभस्य समुत्पत्तिमभिधेकं नगाधिपे ।
 उपदेशं च विविधं लोकस्पातिंविनाशनं ॥ ४८ ॥
 श्रामण्यं केवलौत्पत्तिमैश्वर्यं विष्टपातिगं ।
 सर्वामराधिपायानं निर्वाणमुखसंगमं ॥ ४९ ॥
 प्रधनं बाहुबलिनो भरतेन समं महत् ।
 समुद्भवं द्विजातीनां कुतीर्थिकगणस्य च ॥ ५० ॥
 इक्ष्वाकुप्रभृतीनां च वंशानां परिकीर्तनं ।
 विद्याधरसमुद्भूतिं विदुर्दृष्टस्य संभवं ॥ ५१ ॥
 उपसर्गं जयंतस्य केवलज्ञानसंपदं ।
 नागराजस्य संक्षोभं विद्याहरणतर्जने ॥ ५२ ॥
 अजितस्यावतरणं पूर्णाबुदसुतामुखं ।
 विद्याधरकुमारस्य शरणं प्रतिसंश्रयं ॥ ५३ ॥
 रक्षोनाथपरिप्राप्तं रक्षोद्वीपसमाश्रयं ।
 सगरस्य समुद्भूतिं दुःखदीक्षणनिर्वृती ॥ ५४ ॥
 असिक्तांतमहारक्षोजन्मनः परिकीर्तनं ।
 शालामृगध्वजानां च प्रज्ञाप्तिमतिविस्तरात् ॥ ५५ ॥
 षडित्केशस्य चरितमुदघेरमरस्य च ॥
 किष्किंधांधलगोत्पादं श्रीमालाखेचरागमं ॥ ५६ ॥
 वधाद्विजयसिंहस्य कोपं चाशनिवेगम् ।
 अंधकांतमरिप्राप्तिं पुरस्य विनिवेशनं ॥ ५७ ॥
 किष्किंधपुरविन्यासं मधुपर्वतमूर्धनि ।

सुकेशनन्दनादीनां लंकाप्राप्तिनिरूपणं ॥ १८ ॥
 निर्घातवधहेतुं च मालिनः संपदं परं ।
 दक्षिणे विजयार्थस्य भागे च रथनूपुरे ॥ १९ ॥
 पुरे जननमिद्रस्य सर्वविद्याभृतां विभोः ।
 मालिनः पंचतावार्तिं जन्म वैश्रवणस्य च ॥ २० ॥
 पुष्पांतकसमावेशं तनयस्य सुमालिनः ।
 कैकयस्यासहं योगं चास्वप्नावलोकनं ॥ २१ ॥
 दशाननस्य प्रजनं विद्यानां समुत्पादनं ।
 अनावृतस्य संक्षोभमागमं च सुमालिनः ॥ २२ ॥
 मंदोदर्याः परिप्राप्तिं कन्यकानां परीक्षणं ।
 चेष्टितं भानुकर्णस्य कोपं वैश्रवणोद्भवं ॥ २३ ॥
 यक्षराक्षससंग्रामं धनदस्य तपस्यनं ।
 लंकागमं दशास्यस्य प्रश्नचिन्तावलोकनं ॥ २४ ॥
 श्रीमती हरिपेणस्य माहात्म्यं पापनाशनं ।
 त्रिजगद्भूषणाभिरूपद्विरद्वैद्रावलोकनं ॥ २५ ॥
 यमस्थानच्युतं चार्करजःकिष्किघसंगमं ।
 चौरणं कैकसेण्याश्च खरालंकारसंश्रयं ॥ २६ ॥
 अनुराधामहाहःखं चंद्रोदरवियोगतः ।
 विराधितपुरंभ्रंशं सुग्रीवश्रीसमागमं ॥ २७ ॥
 बालैः प्रव्रजनं क्षोभमष्टापदमहीभृतः ।
 सुग्रीवस्य सुताराया लाभं साहसगामिनः ॥ २८ ॥
 संतापं विजयाधर्मादिगमनं रावणस्य च ।
 अनरण्यसहस्रांशुवैराग्यं यजननाशनं ॥ २९ ॥
 मधुपूर्वमवाख्यानमुपरंभाभिलाषणं ।
 विद्यालाभं महेंद्रस्य राज्यलक्ष्मीपरिक्षयं ॥ ३० ॥
 दशास्यमेरुगमनं पुनश्च विनिवर्तनं ॥ ३१ ॥
 अनंतवीर्यसंप्रश्नं दशास्यनियमक्रियं ।
 हनूमतः समुत्पत्तिं कापकेतोर्महात्मनः ॥ ३२ ॥
 अष्टापदे महेंद्रेण प्रह्लादस्याभिलाषणं ।
 वायोः कोपं प्रसादं च तज्ज्ञायाप्रजनोत्पत्ते ॥ ३३ ॥
 दिगंबरं कथनं हनुमत्पूर्वजन्मनः ।
 सूर्तिं हनूतहप्राप्तिं प्रतिसूर्येण कारितं ॥ ३४ ॥
 भूताटवीं प्रविष्टस्य वायोरिभावलोकने ।

विद्याधरसमायोगमंजनादर्शनोत्सवं ॥ ७५ ॥
 बासुपुत्रसहायत्वं दारुणं परमं रणं ।
 रावणस्य महाराज्यं जैनमुत्तेधमंतरं ॥ ७६ ॥
 रामकेशवतच्छत्रुपदखंडपरिचेष्टितं ।
 दशस्यंदनसंभूतिं केकयावरसंपदं ॥ ७७ ॥
 पद्मलक्ष्मणशत्रुघ्नभरतानां समुद्रवं ।
 सीतोत्पत्तिं प्रभाचक्रद्वर्तिं तन्मातृशोचनं ॥ ७८ ॥
 नारदाल्लिखितां सीतां दृष्ट्वा मातुर्विमूढतां ।
 स्वयंवराय वृत्तान्तं चापरत्नस्य चोद्भवं ॥ ७९ ॥
 सर्वभूतशरण्यस्य दशस्यंदनदीक्षिणं ।
 भाचक्रान्पभवन्वानं विदेहायाश्च दर्शनं ॥ ८० ॥
 केकयावरतो राज्यप्रापणं भरतस्य च ।
 वैदेहीपद्मसौमित्रिगमनं दक्षिणाशया ॥ ८१ ॥
 चेष्टितं वयकर्णस्य लाभं कल्पाण्यौषितं ।
 रुद्रभूतिवशीकारं बालिलिल्यविमोचनं ॥ ८२ ॥
 निकारमरुणग्रामे रामपुर्वा निवेशनं ।
 संगमं वनमालया अतिवीर्यसमुत्पत्तिं ॥ ८३ ॥
 प्राप्तं च जितपद्मायाः कौलदेशविभूषणं ।
 चरितं कारणं रामचैत्यानां वंशपर्वते ॥ ८४ ॥
 जटायुर्निषमप्राप्तिं पात्रदानफलोदयं ।
 महानागरधारोहं संवृकविनिपातनं ॥ ८५ ॥
 कैकसेय्याश्च वृत्तान्तं खरदूषणाविग्रहं ।
 सीताहरणशोकं च शोकं रामस्य दुर्धरं ॥ ८६ ॥
 विराधितस्यागमनं खरदूषणपंचतां ।
 विद्यानां रत्नजाटेनः छेदं सुग्रीवसंगमं ॥ ८७ ॥
 निधने साहसगतेः सीतोदतं विहायसा ।
 यानं विभीषणापानं विद्याति हरिपद्मयोः ॥ ८८ ॥
 इंद्रजित्कुम्भकर्णाब्दस्वरपन्नगबंधनं ।
 सीमित्रिशक्तिनिर्भेदविशल्याशान्यताकृतिं ॥ ८९ ॥
 रावणस्य प्रवेशं च जिनशांतिगृहे स्तुतिं ।
 लंकाभिमवर्नं प्रतिहार्यं देवेः प्रकम्पितं ॥ ९० ॥
 चक्रोत्पत्तिं च सीमित्रेः कैकसेयस्य हिंसनं ।
 बिलापं तस्य नारीणां केवल्यागमनं ततः ॥ ९१ ॥

दीक्षामिन्द्रजिदादीनां सीतया सह संगमं ।
 नारदस्य च संप्राप्तिमयोध्यायां निवेशनं ॥ ९२ ॥
 पूर्वजन्मानुचरितं गजस्य भरतस्य च ।
 तत्प्रव्रज्यां महाराज्यं सीरच्चक्रप्रहारिणोः ॥ ९३ ॥
 लाभं मनोरमायाश्च-लक्ष्म्याल्लिङ्गितवक्षसः ।
 संयुगे मरणप्राप्तिं सुमधोर्लवणस्य च ॥ ९४ ॥
 मथुरायां सदेशायामुपसर्गविनाशनं ।
 सप्तर्षिसंश्रयात्सीतानिर्वासिपरिदेवने ॥ ९५ ॥
 वज्रजंघपरित्राणं लवणांकुशसंभवं ।
 अन्यराज्यपराभूतिं पित्रा सह महाहवं ॥ ९६ ॥
 सर्वभूषणकैवल्यसंप्राप्तावमरागमं ।
 प्रातिहार्यं च वैदेह्या विभीषणभर्तातरं ॥ ९७ ॥
 तपः कृतांतवक्त्रस्य परिक्षीयं(भं?) स्वपंवरे ।
 श्रमणत्वं कुमाराणां प्रभामंडलदुर्मतिं ॥ ९८ ॥
 दीक्षां पवनपुत्रस्य नारायणपरासुतां ।
 रामात्मजतपःप्राप्तिं पद्मशोकं सुदारुणं ॥ ९९ ॥
 पूर्वोपदेवजनिताद्धोधानिर्ग्रथताश्रयं ।
 केवलज्ञानसंप्राप्तिं निर्बोणपदसंगतिं ॥ १०० ॥
 एतत्सर्वं समाधाय मनः शृणुत सञ्जनाः ।
 सिद्धास्पदपरिप्राप्तेस्सोपानमभिसौख्यदं ॥ १०१ ॥
 पद्मादीन्मुनिसत्तमान्स्मृतिपथे तावन्नृणां कुर्वतां
 दूरं भावभरानतेन मनसा मोदं परं विभ्रतां ।
 पापं याति भिदां सहस्रगणनिः खंडैश्चिरं संचितं-
 निःशेषं चरितं तु चंद्रधवलं किं कृष्णवतामुच्यते ॥ १०३ ॥
 एतद्यैः कृतमुत्तमं परिदत्तं तैश्चेदमेनस्करं
 कर्मात्यंतविवेकचित्तचतुरा[ः ?] सतः प्रशस्ता जनाः ।
 सेवर्षं चरितं पुराणपुरुषैरासेवितं शक्तितः
 सन्मार्गे प्रकटीकृते हि रविणा कश्चारुदृष्टिः स्वलेत ॥
 स्यापि रविषेणाचार्यप्रोक्ते पद्मचारिते सूत्रविधानं नाम प्रथमं पर्व ॥
 अंते ।

एतत्तत्सुसमाहितं सुनिपुणं दिव्यं पवित्राक्षरं
 नानाजन्मसहस्रसंचितघनछेदौघनिर्णयनं ।
 आख्यानेर्विविधैश्चितं सुपुरुषण्यापारसंकीर्तनं

भग्याभोजपर[प्र?]र्पजननं संकीर्तितं भक्तिः ॥ ६६ ॥
 निर्दिष्टं सकलैर्नतेन भुवनैः श्रीवर्धमानेन यत्
 भूपो वासवभूतेना निगदितं जंतोः(वोः)प्रश(शि)ष्यस्य च ।
 शिष्येणोत्तरवाग्मिना प्रकटितं पद्मस्य वृत्तं मुनेः
 श्रेयःसाधुसमाधिवृद्धिकरणं सर्वोत्तमं मंगलं ॥ ६७ ॥
 ज्ञाताशेषकृतांतसन्मतिमनःशोपानपर्वावली
 पारंपर्यसमाधितं सुवचनं सारार्थमत्यद्भुतं ।
 आसीदिंद्रगुरोर्दिवाकरयतिः शिष्योस्य चार्हन्मुनिः
 तस्माल्लक्ष्मणसेनसन्मुनिरदःशिष्यो रविस्तत्स्मृतं ॥ ६९ ॥

* * *

द्विशताभ्यधिकेन(delo न) समासहस्रे समतीतेर्धवतुर्थवर्ष सं(delet)
 युक्ते ।

बिनभास्करवर्धमानसिद्धे चरितं पद्ममुनेरिदं निबद्धं ॥ १८३ ॥

QQQ. No. 288. *Adipurāṇa by Jināsena.*

आदिपुराणं । प्रथमोऽध्यायः ।

कवयः सिद्धसेनाद्याः वयं च कवयो मताः ।
 मणयः पद्मरागाद्याः ननु काचेपि मेचकः ॥ ३९ ॥
 यद्वचोदर्पणे रुत्सवं बाह्णभयं प्रतिबिम्बितं ।
 तान्कवीन्बहु मन्येहं किमन्यैः कविमानिभिः ॥ ४० ॥
 नमः पुराणकारेभ्यो यद्वक्त्राब्जे सरस्वती ।
 येषामन्यकवित्वस्य सूत्रतापायितं वचः ॥ ४१ ॥
 प्रवादिकरियूथानां केसरी नयकेसरः ।
 सिद्धसेनकविर्जीषाद्विकल्पनखराकुरः ॥ ४२ ॥
 नमः समंतभद्राय गृह्णे कविवेधसे ।
 यद्वचोवज्रपातेन निर्भिन्नाः कुमतादयः ॥ ४३ ॥
 कवीनां गमकानां च वादिनां वाग्मिनामापि ।
 यशः सामंतभद्रपि भून्धि चूडामणीयते ॥ ४४ ॥
 श्रीदत्ताय नमस्तस्मै तपःश्रीदोषमूर्त्ये ।
 कंठीरवायितं येन प्रवादीमप्रभेदने ॥ ४५ ॥
 विदुष्विणीषु संसत्सु यस्य नामापि कीर्तितं ।
 निखर्वयाति तद्गुर्यं यशोमद्रः स पातु नः ॥ ४६ ॥
 चंद्रांशुशुभ्रयशसं प्रभाचंद्रकाविं स्तुवे ।
 कृत्वा चंद्रोदयं येन शश्वदाहुदितं जगत् ॥ ४७ ॥

चंद्रोदयकृतस्तस्य पशः केन न शस्यते ।
 यदाकल्पमनाम्भानि सतां शेखरतां गतं ॥ ४८ ॥
 शीतीभूतं जगदस्य वाचाराध्य चतुष्टयं ।
 मोक्षमार्गं स पायान्नः शिवकोटिर्मुनीश्वरः ॥ ४९ ॥
 काव्यानुचितने यस्य जटाः प्रबलवृत्तयः ।
 अर्थान् स्मानुवदंतीव जटाचार्यः स नीयतात् ॥ ५० ॥
 धर्मसूत्रानुगा ददा यस्य बाह्णयोमलाः ।
 कयालंकारतां भेजुः काणभिलुर्जयत्यसी ॥ ५१ ॥
 कवीनां तीर्थरुदेवः कितरां तत्र वर्ण्यते ।
 विदुषां बाह्णलघ्वेति तीर्थं यस्य वचोमयं ॥ ५२ ॥
 भट्टाकलंकश्रीपालपात्रकेसरिणां गुणाः ।
 विदुषां हृदयारूढा हारायंतेतिनिर्मलाः ॥ ५३ ॥
 कवित्वस्य परा सीमा वाग्मिवस्य परं पदं ।
 गमकत्वस्य पर्यतो वादिसिंहोच्यते न कैः ॥ ५४ ॥
 श्रीवीरसेन इत्याप्तभट्टारकपृथुपथः ।
 स नः पुनातु पूतात्मा वादिबृदारको मुनिः ॥ ५५ ॥
 लोकविस्व काविरं च स्थितं भट्टारके द्वयं ।
 वाग्मिता वाग्मिनो यस्य वाचा वाचस्पतरोपे ॥ ५६ ॥
 सिद्धांतोपनिबधानां विधातुर्मदुरोश्चरं ।
 मन्यनःसरसि स्थेयान्मृदुपादकुशेशयं ॥ ५७ ॥
 धवलां भारतीं तस्य कीर्तिं च शुचिनिर्मलां ।
 धवलोरुतनिःशेषभुवनां ननमीम्यहं ॥ ५८ ॥
 जन्मभूमिस्तपोलक्ष्म्याः श्रुतप्रशमपोर्निधिः ।
 जयसेनगुहः पातु बुधवृंदाग्रणीः स नः ॥ ५९ ॥
 स पूज्यः कविभिलोके कवीनां परमेश्वरः ।
 वागर्थसंग्रहे कृत्स्नं पुराणं यः समग्रहीत् ॥ ६० ॥
 कव्योन्येषि संज्ञेव कस्तानुदेष्टुमप्यलं ।
 सत्कृता ये नगत्पूज्यास्ते मया मंगलार्थिना ॥ ६१ ॥
 * * * * *
 कवेर्भाविष्यवा कर्म काव्यं तज्ज्ञैर्निदध्यते ।
 तत्प्रतीतार्थमग्राग्यं सालंकारमनाकुलं ॥ ६४ ॥
 केचिदर्थस्य सौंदर्यमपरे पदसौष्ठवं ।
 वाचामलंक्रियां प्राहुस्तद्व्यं नो मर्तं मतं ॥ ८५ ॥

सालंकारमुपाहृतसमुद्भूतसौष्ठवं ।

अनुच्छिष्टं सनां काव्यं सरस्वत्या मुखायते ॥ ९६ ॥

अस्पष्टबंधलालेखमपेतं रसवचया ।

न तत्काव्यमतिग्रास्यं केवलं कटु कर्णयोः ॥ ९७ ॥

सुश्लिष्टपदविन्यासं प्रबंधे रचयति ये ।

श्रव्यं बंधप्रसन्नार्थं ते महाकवयो मताः ॥ ९८ ॥

• • • • •

अद्भुतार्थमिमां दिव्यां परमार्थां नृहृत्कयां ।

लंभैरनेकैः संदृग्धां गुणादयैः पूनेसूरिभिः ॥ ११५ ॥

चतुर्थध्यायतः ।

लोकोत्पत्तिमो ज्ञेयो जीवाद्यर्थावगाहकः ।

नित्यः स्वभावनिर्वृत्तः सोऽन्ताकाशमध्यगः ॥ ११ ॥

स्रष्टास्य जगतः कश्चिदस्तीत्येके जगुर्जडाः ।

तदुर्णयनिरासार्थं सृष्टिवादः परीक्ष्यते ॥ १६ ॥

स्रष्टा सर्गाग्रहिर्भूतः कस्यः सृजति तज्जगत् ।

निराधारश्च कूटस्थः सृष्टैतत्कं निवेशयेत् ॥ १७ ॥

नैको विश्वात्मकास्यास्य जगतो घटने पटुः ।

वित्तनोश्च न तन्वादिमूर्तमुत्पत्तुमर्हति ॥ १८ ॥

कथं च स सुनेल्लोकं विनान्यैः कारणादिभिः ।

तानि सृष्ट्वा सृजेल्लोकमिति चेदनवस्थितिः ॥ १९ ॥

तेषां स्वभावसिद्धत्वे लोकेऽप्येतत्प्रसज्यते ।

किं च निर्मातुवादिभ्यं स्वतः सिद्धिमवाप्नुयात् ॥ २० ॥

सृजेद्दिनापि सामग्र्या स्वतंत्रः प्रभुरिच्छया ।

इतीच्छामात्रमेवैतत्कः श्रद्धयादयुक्तिकं ॥ २१ ॥

कृतार्थस्य विनिर्भित्ता कथमेवास्य युज्यते ।

अकृतार्थोऽपि न स्रष्टुं विश्वमिष्टे कुलालवत् ॥ २२ ॥

अमूर्तो निष्क्रियो व्यापी कथमेष जगत्सृजेत् ।

न तिसृषापि तस्यास्ति विक्रियारहितोऽत्मनः ॥ २३ ॥

तथाप्यस्य जगत्सर्गे फलं किमपि मृग्यतां ।

निष्ठितार्थस्य धर्मादिपुरुषार्थेष्वनार्थिनः ॥ २४ ॥

स्वभावतो विनैवार्थात्सृजतोऽनर्थसंगतिः ।

क्रीडयं कापि चेदस्य दुरता मोहसंततिः ॥ २५ ॥

कर्मापेक्षः शरीरादि देहिनां घटयेद्यदि ।

नन्वेवमीश्वरो न स्यात्पारतंत्र्यात्कुर्विदवत् ॥ २६ ॥
 निमित्तमात्रमिष्टश्चेत्कार्ये. कर्मादिहेतुके ।
 सिद्धोपस्थाप्यसौ हंत पोष्यते क्रियकारणं ॥ २७ ॥
 वत्सलः प्राणिनामेकः सृजन्ननुनिधृक्षया ।
 ननु सौख्यमयीं सृष्टिं विदध्यादनुपप्लुतां ॥ २८ ॥
 सृष्टिप्रयासवैयर्थ्यं सर्जने जगतः सतः ।
 नात्यंतमसतः सर्गो युक्तो व्योमाराविदवत् ॥ २९ ॥
 नोदासीनः सृजेन्मुक्तः संसारी सोऽप्यनीश्वरः ।
 सृष्टिवादावतारोऽयं ततश्च न कृतश्चन ॥ ३० ॥
 महानधर्मवोगोऽस्य सृष्ट्वा संहरतः प्रजाः ।
 दुष्टनिग्रहबुद्ध्या चेद्धरं दैत्याद्यसर्जनं ॥ ३१ ॥
 बुद्धिमद्धेतुर्सान्निध्ये तन्वाशुत्पत्तुमर्हति ।
 विशिष्टसंनिवेशादिप्रतीतिर्नगरादिवत् ॥ ३२ ॥
 इत्यसाधनमेवैतदीश्वरास्तित्वसाधने ।
 विशिष्टसंनिवेशादेरन्यथाप्युपपातितः ॥ ३३ ॥
 चेतनाधिष्ठितं ह्यदं कर्मनिर्मातृचेष्टितं ।
 तन्वक्षमुत्प्लुःखादिवैश्वरूपाय कल्पते ॥ ३४ ॥
 निर्माणकर्मनिर्मातृकौशलापादेतोदयं ।
 अंगोपांगादिवैचित्र्यमंगिनां संगिरामहे ॥ ३५ ॥
 तदेतत्कर्मवैचित्र्याद्भवन्नानात्मकं जगत् ।
 विश्वकर्माणमात्मानं साधयेत्कर्षस्तारयि ॥ ३६ ॥
 विधिः स्रष्टा विधाता च दैवं कर्म पुराकृतं ।
 ईश्वरश्चेति पर्याया विज्ञेयाः कर्मबोधसः ॥ ३७ ॥
 स्रष्टारमंतरेणापि व्योमादीनां च संगरात् ।
 सृष्टिवादी स निर्ग्राह्यः शिष्टैर्दुर्मतदुर्मदी ॥ ३८ ॥
 ततोऽसावकृतोऽनादिनिधनः कालतत्त्ववत् ।
 लोको जीवादितत्त्वानामाधारात्मा प्रकाशते ॥ ३९ ॥

अष्टात्रिंशाध्यायतः ।

गर्भान्वयक्रियाश्चैव तथा दीक्षान्वयक्रियाः ।
 फलान्वयक्रियाश्चेति तास्त्रिधा विभज्यते ॥ ५१ ॥
 आधानाशास्त्रिधा शब्देना गार्भान्वयक्रियाः ।
 चत्वारिंशदथाष्टौ च स्मृता दीक्षान्वयक्रियाः ॥ ५२ ॥

कर्त्रन्वयक्रियाश्चैव सप्त तज्ज्ञैः समुच्चिताः ।
 तासां यथाक्रमं नामनिर्देशोपमनूयते ॥ ५३ ॥
 अंगानां सप्तमादंगाद्गुस्तरादण्वादिपि ।
 श्लोकैरष्टाभिस्तु नेष्ये प्राप्तं ज्ञानबलं मया ॥ ५४ ॥
 आधानं प्रीतिसुप्रीती धृतिर्मोदः प्रियोद्भवः ।
 नामकर्मबहिर्व्याननिपद्याः प्राशनं तथा ॥ ५५ ॥
 व्युष्टिश्च केशवापश्च लिपिसंख्यानसंग्रहः ।
 उपनीतिर्व्रतचर्या व्रतावतरणं तथा ॥ ५६ ॥
 निवाहो वर्णलाभश्च कुलचर्या गृहीशिता ।
 प्रशांतिश्च गृहस्यागो दीक्षाद्यं जिनरूपता ॥ ५७ ॥
 मौनारूपमनवृत्तत्वं तीर्थकृत्वस्य भावनाः ।
 गुरुस्थानाभ्युपगमो गणापग्रहणं तथा ॥ ५८ ॥
 स्वगुरुस्थानरहं(?) क्रांतिर्निःसंगत्वात्मभावना ।
 योगनिर्वाणसंप्राप्तिर्योगनिर्वाणसाधनं ॥ ५९ ॥
 इन्द्रोपपादाभिषेकी विधिदानसुखोदयः ।
 इन्द्रस्यागावतारी च हिरण्योत्कृष्टजन्मता ॥ ६० ॥
 मन्दोद्वाभिषेकश्च गुरुस(?) उद्योपलभनं ।
 यौग्राज्यं सुराज्यं च चक्रलाभो दिशां जयः ॥ ६१ ॥
 चक्राभिषेकसाम्राज्ये निष्क्रांतियोगसंग्रहः ।
 आर्हस्यं तद्विहारैश्च योगस्यागोऽग्रनिर्गुतिः ॥ ६२ ॥
 त्रयःपञ्चाशदेता हि गता गर्भान्वयक्रियाः ।
 गर्भाधानादिनिर्वाणपर्यन्ताः परमागमे ॥ ६३ ॥

RRR. No. 289. *Uttarapurāṇa by Guṇabhadra.*

उत्तरपुराणांतस्थं ।

चतुर्विंशतितीर्थेषां चतुर्भिर्निनिवृत्तये ।
 वृषभादिमहावीरपर्यन्तान्प्रणमाम्यहं ॥ १ ॥
 यस्यानताः पदनलैश्च विचचुं चिच्छामणिप्रकटसन्मुकुटाः सुरैराः ।
 न्यकुर्वन्ते स्म हरवर्धनशशाङ्कमीलितिलोद्भूतं स जयताग्जिनवर्धमानः ॥ २ ॥
 श्रीमूलसंघवाराही मणीनामिव सावित्रां ।
 महापुरुषरत्नानां स्थानं सेनान्वयोजानि ॥ ३ ॥

तत्र वित्रासिताशेषप्रवादिमद्वारणः ।
 वीरसेनाग्रणीर्वीरसेनभट्टारको बभौ ॥ ४ ॥
 ज्ञानचारित्रसामग्रावाग्रहादिह विग्रहं ।
 विराजते विधातुं यो विनेयानामनुग्रहं ॥ ५ ॥
 यत्कमानमराजन्पुष्पाब्जान्यादधुः श्रियं ।
 चित्रं विकाशमासाद्य नखचंद्रमतीचिभिः ॥ ६ ॥
 सिद्धिभूपदैतिर्यस्य टीकां संवाक्ष्य भिक्षुभिः ।
 टीकयते हेलयान्येषां विषमापि पदे पदे ॥ ७ ॥
 यस्यास्याब्जजवाकिश्रया भवलय कौर्त्येव संश्रवया
 संप्रीतिं सततं समस्तसुधियां संपादयंत्या सतां ।
 विश्वव्याप्तिपरिश्रमादेव चिरं लोके स्थितिः संश्रिता
 श्रोत्रालीनमलान्यनाशुपचितान्यस्तानि निःशेषतः ॥ ८ ॥
 अमवदिव हिमाद्रेर्देवासिंधुप्रवाहो
 ध्वनिरिव सकलज्ञातसर्वशास्त्रैकमूर्तिः ।
 उदयगिरितटाद्वा भास्करो भासमानो
 गुनिरनु जिनसेनो वीरसेनादमुष्मात् ॥ ९ ॥
 यस्य प्रांशुनखांशुजालाविसरद्वारंतराविर्भव-
 त्पादाभोजरजःपिशंगमुकुटप्रत्यग्रत्नद्युतिः ।
 संसमर्ता स्वममौघवर्धनपतिः पूतोहमद्येत्यलं
 स श्रीमाञ्जिनसेनपूज्यमगस्त्यादो जगन्मंगलं ॥ १० ॥
 प्रावीण्यं पदचाकयोः परिणतिः पक्षांतराक्षेपणे
 सद्भावावगतिः कृतांतविषया श्रेयः कयाकीशलं ।
 प्रथमप्रथिभिदिः सदध्वकवितेत्यज्यो गुणानां गणो
 यं संप्राप्य चिरं कलंकविकलः काले कलौ मुरियतः ॥ ११ ॥
 उपोत्क्षेप तारकाधांशे सहस्रांशाविव प्रभा ।
 स्फटिके स्वच्छतेवासीसहजास्मिन् सरस्वती ॥ १२ ॥
 दशयथगुरुरासीतस्य धीमान् सधर्मा शशिन इव दिनेशो विश्वलोकैकचक्षुः ।
 निखिलमिदमर्दापि व्यापितद्वाङ्मयैः प्रकाटितनिजभावं निर्मलैर्धर्मसारैः ॥ १३ ॥
 सद्भावः सर्वशास्त्राणां तद्भास्वद्वाक्यविस्तरे ।
 दर्पणार्पितविषाभो बालैरप्याशु बुध्यते ॥ १४ ॥

प्रत्यक्षीकृतलक्ष्यलक्षणविधिर्विश्वोपावेशांतरा-
 त्सिद्धांताध्वैवसानयानजानितप्रागल्भ्यवृद्धेद्धधीः ।
 नानानूननयप्रमाणनिपुणोगण्यैर्गुणैर्भूषितः
 शिष्यः श्रीगुणभद्रसूरिरनयोरासीज्जगद्विश्रुतः ॥ १६ ॥
 पुण्यश्रियोपभजघत्सुभगत्वदर्प-
 मित्याकलक्ष्य परिशुद्धमतिस्तपःश्रीः ।
 मुक्तिश्रिया पटुतमा प्रहितेव दूती
 प्रीत्या महागुणधनं समाशिश्रियद्यं ॥ १६ ॥
 तस्य वचनांशुविसरः संततवृत्तदुस्तरांतरंगतमाः ।
 कुवलयपद्माद्वादी जितशशिहरिदैश्वरादिमत्प्रसरः ॥ १७ ॥
 कविपरमेश्वरनिगादेतगद्यकथामौत्रकं पुरोश्चरितं ।
 सकलच्छंदोलंकृतिलक्षरं सूक्ष्मार्थगूढपदरचनं ॥ १८ ॥
 व्यावर्णनानुसारं साक्षात्कृतसर्वशास्त्रसद्भावं ।
 अपहस्तितान्यकाव्यं श्रव्यं व्युत्पन्नमतिभरोदयं ॥ १९ ॥
 जिनसेनभगवतोक्तं मिथ्याकविदर्पदलनमतिललितं ।
 सिद्धांतोपानिबन्धनकर्त्रा भर्त्रा विनेयानां ॥ २० ॥
 अतिविस्तरभीरुत्वादवशिष्टं संगृहीतममलधिया ।
 गुणभद्रसूरिणेदं प्रहीनकालानुरेवेन ॥ २१ ॥
 व्यावर्णनादिरहितं सुबोधमखिलं सुलेखमखिलहितं ।
 महितं महापुराणं पठंतु शृण्वंतु भक्तिमद्भग्याः ॥ २२ ॥
 इदं भावयता पुंसां तार्पो (?) भवविभित्तया ।
 भव्यानां भाविसिद्धीनां शुद्धदृग्भूतावेदतां ॥ २३ ॥
 शांतिर्वृद्धिर्जयः श्रयः प्रायः प्रेयःसमागमः ।
 विगमो विप्लवव्याप्तेरासिरर्थायिसंपदां ॥ २४ ॥
 बंधहेतुकलज्जानं स्याच्छुभाशुभकर्मणां ।
 विज्ञेयो मुक्तिसद्भावो मुक्तिहेतुश्च निश्चितः ॥ २५ ॥
 निर्वेगत्रिनयोद्धृतिर्धर्मश्रद्धाप्रवर्धनं ।
 असंख्येयगुणश्रेण्या निर्जराशुभकर्मणां ॥ २६ ॥

१ व्यवहार for व्यवसान. v.l.

२ जितशशिराशिशिररादिम v. l.

३ मातृकं v. l.

४ नयो for तापा v. l.

आस्रवस्म च संशयः कृत्स्नकर्मविमोक्षणात् ।

सिद्धिरात्यंतिकी प्रोक्ता सैव संसिद्धिरात्मनः ॥ २७ ॥

तदेतदेवं व्याख्येयं श्रव्यं भव्यैर्निरंतरं ।

चिखं पूज्यं मुदा लेख्यं लेखनीयं च भाक्तिकैः ॥ २८ ॥

विदितसकलशास्त्रो लोकसेनो मुनीशः

कविरविकलवृत्तस्तस्य शिष्येषु मुखयः ।

सततमिहपुराणे प्राप्य साहाय्यमुच्चै-

र्गुरुविनयमनैधीन्मान्यतां स्वस्य साद्धिः ॥ २९ ॥

यस्थोत्तुंगमतंगजा निजमदस्त्रोतस्विनीसंगमा-

द्रांगं चारि कलोकतं कटुमुहुः पीत्वाप्यगच्छतृपः ।

कौमारं वनचंदनं वनमपां परपुस्तरंगानिलै-

र्मदांदोलितमस्तभास्करकरच्छायं समाशिश्रियन् ॥ ३० ॥

दुग्धाब्धौ गिरिणा हरी हतसुखा गोपीकुचोददृनैः

पद्मे भानुकरैर्भिदेलिमदले रात्रौ च संवैश्रिते ।

यस्पोरःशरणे प्रधीयसि भुजस्तंभातरोत्तंभित-

स्थेपे हारकलापतोरणगुणे श्रीः सौख्यमागाधिरं ॥ ३१ ॥

अकालवर्षभूपाले पालयसखिलामिलां ।

तस्मिन्निध्वस्तनिःशेषद्विपि वीघ्रयशोनुपि ॥ ३२ ॥

पद्मालयमुकुलकुलप्रविकासकसत्पतापततमहासि ।

श्रीमति लोकादिले प्रध्वस्तविततशत्रुसंतमसे ॥ ३३ ॥

चेष्टपताके चेष्टध्वजानुजे चेष्टकेतनतनूजे ।

नैनैर्धर्मवृद्धिविधायिनि खविधुवीघ्रपृथुयशसि ॥ ३४ ॥

वनवासदेशमखिलं भुंजति निष्कण्टकं सुखं सुचिरं ।

तत्पितृनिजनामकृते ख्याते वंकापुरे पुरेष्वाधिके ॥ ३५ ॥

शकनृपकालाभ्यन्तरविश्वविकाटशतमिताब्दांते ।

मंगलमहार्थकारिणि पिंगलनामनि समस्तजनसुखदे ॥ ३६ ॥

श्रापंचभ्यां बुधाद्रायुजे दिवसवरे मंत्रिवारे बुधांशे

पूर्वायां सिंहलमे धनुषि धराणिजे वृश्चिकार्के तुल्यायां ।

सापै शुके कुलीरे रविजसुरगुरी निष्ठितं भव्यवर्धेः

प्राप्तेभ्यं शास्त्रसारं जगति विजयते पुण्यमेतत्पुराणं ॥ ३७ ॥

यानद्भरा जलनिधिर्गमनं हिमांशुस्तिग्मशुतिः सुरगिरिः ककुभां विभागाः ।

तावत्सतां वचसि चेतसि पूलमेतच्छ्रोतव्यतास्थितिमूर्ध्वं महापुराणं ॥ ३८ ॥

धर्मोत्र मुक्तिपदमत्र कवित्वमत्र तीर्थेशिना चरितमत्र महापुराणे ।
 यद्वा कवीन्द्रजिनसेनामुखारविदनिर्वह्यासि न मनाति हरति केपा ॥ ३९ ॥
 कविवरजिनसेनाचार्यवर्यायमासी मधुरिमणि न वाच्यो न भिसूनोः पुराणे ।
 तदनु च गुणभद्राचार्यवाचो विचित्राः सकलकविकरीन्द्रजातसिद्धो जयति ॥ ४० ॥
 यदि सकलकवीन्द्रभोक्तृमूक्तप्रचारश्रवणसरसचेतास्तत्त्वमेव सखे स्याः ।
 कविवराजिनसेनाचार्यवरात्ररविदपणिमादितपुगणाकर्णनाम्पण्यं कणः ॥ ४१ ॥
 धर्मः कश्चिदिहास्ति नैतद्विचिंतं चतुः पुराणं महत्
 श्रव्याः किंतु कथास्त्रिपाटिपुरुषाख्यानं चरित्रार्णवः ।
 कोप्यस्मिन्फलितागुणोस्ति कवयोप्येतद्वचोऽनालपः
 कोसावत्र कविः कवीन्द्रगुणभद्राचार्यवर्यः स्वयं ॥ ४२ ॥

इत्यार्षे भगवद्गुणभद्राचार्यप्रणीते त्रिपाटिलक्षणमहापुराणसंग्रहे पुराणसमाप्ती प्रशस्तिः
 वर्णनं नाम सप्तसप्ततितमं पर्व ॥

स्व० श्रीः सवत् १९८६ शक १९७२ भाद्रमासि कृष्णे गुरुवारे ॥

The part of stanza 37 in the above which contains the positions of the heavenly bodies is corrupt. It has thus been corrected by Mr. Śaṅkar B. Dikshit after an actual calculation :

श्रीपंचम्यां बुधार्द्राद्युनि दिवसवरे मंत्रिवारे मुभांशी
 पूर्वायां सिंहलमे धनुषि धरणिजे वृश्चिकार्को तुलागौ ।
 सूर्ये शुके कुलीरे गवि च सुरगुरी

The following are his notes on the passage:—

"Here मंत्रिवारे=गुरुवारे; वृश्चिकार्को=आर्को (शनी) वृश्चिके; तुलागौ=तुलायामगौ (राही); गवि=वृषभे. That is, the positions were: — सूर्यः—कुलीरे; चंद्रः—पूर्वा[भाद्रपदा]यां; धरणिजः—धनुषि; बुधः—आर्द्रायां; सुरगुरुः—वृषभे; शुक्रः—कुलीरे; शनिः—वृश्चिके; राहुः—तुलाया. The लग्न was सिंह (which was from about 4 to 9 ghatis after sunrise). And this statement is correct, in Śaka years 819 and 820, for no other day but अर्मांत आपाढ रु. ५ गुरुवार Śaka 819, 23rd June, 897 A. D." For श्रीपंचम्यां बुधार्द्राद्युनि some Mss. have श्रीपंचम्यश्वयुजे which violates the metre as it is, but might be amended to श्रीपंचम्याश्वयुज्यायुजि, if this were astronomically correct.

SSS. No. 309. Śāntināthapurāṇa.

शांतिनाथपुराणे ।

येन प्ररूपितो धर्मो वर्ततेवापि दुःख(गी?)मे ।

काले मुनिवरैर्लोकं धृतश्च आवि(व)कैः सदा ॥ १२ ॥

तस्मै श्रीवर्धमानाय महावीराय प्रत्यहं ।
 जगत्त्रयहितायैव नमः कर्मरिशान्तये ॥ १३ ॥
 शेषान् सर्वजिनाधीशान् धर्मसाम्राज्यनाथकान् ।
 लोकत्रयहितान्वदे स्तुतान् कृत्स्नरामैः ॥ १४ ॥
 चतुर्विंशतितीर्थेशान् सादृशान् (सदृशान्) सद्गुणैर्भुवि ।
 महातिशयसंपन्नान् प्रातिहार्यादिभूषितान् ॥ १५ ॥
 अनंतगुणसंयुक्तान् भव्यजीवावबोधकान् ।
 मुक्तिमर्तृन् प्रवदेहं प्रारब्धार्थप्रसिद्धये ॥ १६ ॥
 प्रवर्तयति यो धर्मं पूज्यः सर्वनरामैः ।
 संवमध्ये सभायुक्तो विदेहे पूर्वनामनि ॥ १७ ॥
 तं श्रीसीमं धरं वदे भव्यलोकैकवांधवं ।
 धर्माकरं जिनाधीशं जगदानंददायि(प)कं ॥ १८ ॥
 अग्रे ये बहवः संति तीर्थनाथाः सुरारिचिताः ।
 अर्धनृतीयसद्गुणे तान्सर्वान्निणमाम्यहं ॥ १९ ॥
 प्रकटीकृतसद्गुणैर्जिनाधीशान् गणाधिपान् ।
 त्रिजगत्जनसंसेव्यान्कालत्रितयसंभवान् ॥ २० ॥
 केवलज्ञानसद्गुणान् प्रानंतदर्शनानि (निबन्धितान्) ।
 प्रणमाभि महासीढ्यान् महावीर्यान्मुमुक्षुकेदान् ॥ २१ ॥
 सिद्धान् कर्मरिनिर्मुक्तान् गुणाटकाविभूषितान् ।
 लोकाप्रशिखराब्जडाञ्जिननाथनमस्कृतान् ॥ २२ ॥
 अनंतसुखसंपन्नान् सर्वशेषपरिच्युतान् ।
 स्मरामि मानसे नित्यं तद्गुणग्रामहेतवे ॥ २३ ॥
 ये चरन्ति स्वयं साक्षात्पंचाचारगुणान्मुनि ।
 चारयन्ति विनेयानां मुनीनां मुक्तिसिद्धये ॥ २४ ॥
 तेषामाचार्यवर्गाणां पादपद्मान् सुरारिचितान् ।
 प्रणमाभ्युत्तमांगेन पंचाचारविशुद्धये ॥ २५ ॥
 ये पठन्ति स्वयं सिद्धये (द्वया) अंगपूर्वपक्षीर्णकान् ।
 पाठयन्ति यतीनां च शिष्याणां मुक्तिहेतवे ॥ २६ ॥
 तान् शाठकमुनीन् वदे द्वादशांगान्धिपारमान् ।
 सर्वसत्त्वहितयुक्तान् गपूर्वादिप्राप्तये ॥ २७ ॥
 ये साधयन्ति लोके हिमन्मुक्तिमार्गं मुनिमलं ।
 तपोभिर्दुष्करैर्वैरै रत्नत्रयसमायुतैः ॥ २८ ॥

त्रिकालयोगयुक्तांस्तान्साधून्वदे गुणाकरान् ।
 तपसा धैर्यसेपनांस्तद्गुणाय महायतीन् ॥ २९ ॥
 ग्रंथादौ संस्तुता येपि वेदिताश्च नमस्कृताः ।
 स्वशक्त्या भक्तिभारेण पंचैव परमेष्ठिनः ॥ ३० ॥
 ते कुर्वंतु ममालंतं ममि ग्रंथार्थपारगां ।
 प्रारब्धशास्त्रसिद्धयर्थं बोधिं च मुक्तिहेतवे ॥ ३१ ॥
 ये ग्रंथति स्वयं साक्षाद्वादश गभृतं परं ।
 पवित्रं भण्यलोकानां हितमुदिश्य मुक्तिदं ॥ ३२ ॥
 सर्वान्वृषभसेनादीन्गौतमांताङ्गणाधिपान् ।
 तान्ममामि त्रिशुद्ध्याहं कविर्वादिगुणासये ॥ ३३ ॥
 सुधर्माचार्यमेवाहं केवलावगमेशिन ।
 सुधर्माभूतसंवृष्ट्या वंदे मेघोपमं भुवि ॥ ३४ ॥
 येन बालनेतिवैराग्यखड्गेनैव हतो रिपुः ।
 कामो मोहश्च वंदे तं श्रीमंस्त्रामिनं परं ॥ ३५ ॥
 विष्णुश्च नंदिभिन्नाख्योपरामितसमाह्वयः ।
 गोवर्धनो भद्रबाहुर्गतः पारं शुनानुये ॥ ३६ ॥
 भुतकेवलिनश्चैव पंचिते मुनिनायकाः ।
 भवांत प्रणमाग्येतान्धर्मसन्मार्गवर्तकान् ॥ ३७ ॥
 विशाखाचार्यमुल्पा ये बहवः संति सूरयः ।
 प्रत्येकं मंगलार्थं तान्प्रवंदे धर्मदोषकान् ॥ ३८ ॥
 श्रीकुंदकुंदनामानमाचार्यं भण्यबोधकं ।
 महाकार्ष्णिं सुरैः पूज्यं तद्गुणाय नमाम्यहं ॥ ३९ ॥
 नमोस्तु कवये त्यक्तकलंकवचसे भुवि ।
 हितायाप्यकलंकाय रत्नामिने वादिने सदा ॥ ४० ॥
 नमः समंतभद्राय कबीराय चिदात्मने ।
 नमः श्रीपूज्यपादाय प्रपूज्याय बुधोत्तमैः ॥ ४१ ॥
 सिद्धांतपारमार्थैव नेमिचंद्राय संनमः ।
 प्रभाचंद्राय लोकेस्मिन्मन्त्रोपमाय वै ॥ ४२ ॥
 ये संति बहवोऽपि जिनसेनादिसूरयः ।
 सम्यक्त्वार्लंकृता दक्षाः ज्ञानविज्ञानपारगाः ॥ ४३ ॥
 धर्मप्रभावका निःस्पृहं मुक्तिसंगमलालसाः ।
 ग्रंथादौ मंगलार्थं च तेषां पादौ नमाम्यहं ॥ ४४ ॥

ते सर्वे कवयोत्रैव वंदिता पूज्यतास्तु ताः ।
दिशंतु मे मार्ते सारां सर्वशास्त्रार्थपारगां ॥ ४९ ॥

TTT. No. 303. *Pārsvanāthacharitra-*

पार्श्वनाथचरित्रं ।

आद्यं ।

नमः श्रीपार्श्वनाथाय विश्वविघ्नघनाशिने ।
त्रिजगत्स्वामिने भूधर्ना हानंतमहिमात्मने ॥ १ ॥

* * *
नैनशासनमाहात्म्यप्रकाशनपरान्वरान् ।
महाकवीन्महर्षींश्च द्वादशांगवित्रपारगान् ॥ १८ ॥
गौतमादीन्गणाधीशान् विश्वनाथैर्जुतकमान् ।
वंदे सर्वदितान्भूधर्ना तद्गुणप्राप्तहेतवे ॥ २९ ॥
येन पूर्वविदेहे साक्षाज्जिनेन्द्रो नमस्कृतः ।
नमामि शिरसा कुंदकुंदाचार्यं कविं हितं ॥ ३० ॥
कलंकातिगवाक्याय कवित्वादिगुणाब्धये ।
वादिने धर्मधीर्षोपाकलंकस्वामिने नमः ॥ ३१ ॥
समंताद्भुवने भद्रा विश्वलोकोपकारिणी ।
पद्माणी सं प्रबंदे समंतभद्रकवीश्वरं ॥ ३२ ॥
अन्येपि जिनसेनाचार्यादयः कवयोखिलाः ।
वंदतास्ते स्तुताः संतु मे कवित्वादिसिद्धये ॥ ३३ ॥
अति ।

इति भट्टारकश्रीसकलकीर्तिविरचिते श्रीपार्श्वनाथचरित्रे श्रीपार्श्वनाथमोक्षगमनो नाम
शतितमः सर्गः सं० १६६२ वर्षे भाद्रपदमासे शुक्लपक्षे पंचम्यां तिथौ १ भृगुवाकरे ॥

UUU. No. 314. *Harivamśapurāṇa-*

हरिवंशपुराणं । आद्यं ।

सिद्धं संपूर्णभज्यार्थं सिद्धेः कारणमुत्तमं ।
प्रशस्तदर्शनज्ञानचारित्रप्रतिपादनं ॥ ४९ ॥

* * *
श्रीवीरजिननायोक्तो गौतमं गणनायकं ।
सौम्यः प्राप्तः सुधर्मं च श्रीजंग्गुस्वामिनं ततः ॥ ४९ ॥
विद्युच्च(घ)रं ततः कीर्तिमनुत्तरविदं क्रमात् ।
B 360-55

रविषेणाभिधाचार्यं जिनसेनं गुहं ततः ॥ ४७ ॥

तद्वाक्परचनं प्राप्य मयात्र क्षिपते स्फुटं ।

ग्रंथः सुखेन मनुजा यथा जानंति सत्कथां ॥ ४८ ॥

भद्रबाहुं प्रणम्याथ यतिसंघनमस्कृतं ।

श्रीकुंदकुंदाचार्यादीन्मुनीञ्जनत्रयां कितान् ॥ ४९ ॥

गुहं सकलकीर्तिं च श्रुतांमोधि महामुनि ।

भक्त्या भुवनकीर्तिं च चंचत्कीर्तिं तपोनिधि ॥ ५० ॥

निर्ग्रंथाब्जशुद्धचारित्रान्नित्याद्यानपरानपि ।

अनुकमास्तं गमुक्तान् रागद्वेषातिगान्सदा ॥ ५१ ॥

तन्मया जिनदासेन संक्षेपादुच्यते धुना ।

हरिवंशस्य चरितं भव्यश्रुतिसुखाकरं ॥ ५२ ॥

अंते ।

श्रीवर्धमानेन जिनेश्वरेण त्रैलोक्यपद्मेन पदुक्तमादौ ।

ततः परं गीतमसंज्ञकेन गणेश्वरेण प्रथितं जनानां ॥ ३३ ॥

ततः क्रमाच्छ्रीजिनसेननाम्नाचार्येण जैनागमकोविदेन ।

सत्काव्यकेलौ स दनेन पृथ्व्यां नीतं प्रसिद्धिं चरितं हरेश्च ॥ ३४ ॥

श्रीकुंदकुंदाब्जभूषणोऽथ बभूव विद्वान्किल पद्मनदी ।

गुनीश्वरो नादिगजैर्गतिहः प्रतापवान्भूषणलये प्रसिद्धः ॥ ३५ ॥

तत्पट्टपंकेजविकासभास्वान्बभूव निर्ग्रंथवरः प्रतापी ।

महाकविवादि कलाप्रवीणस्तपोनिधिः श्रीसकलादेकीर्तिः ॥ ३६ ॥

पट्टे तदीये गुणवाग्मनीषो क्षमानिधानो भुवनादिकीर्तिः ।

जीयाच्चिरं भव्यसमूहवंशो नानायतिव्रातनिषेवणीयः ॥ ३७ ॥

न गति भुवनकीर्तिर्भूतले ख्यातकीर्तिः

श्रुतजलनिधिबेत्तानंगमानप्रमेत्ता ।

विमलगुणनिवासश्छिन्नसंसारपाशः

स जयति जिनराजः साधुराजीसमानः (जे) ॥ ३८ ॥

सद्गुणोच्चारी गुहपूर्वकोस्य आता गुणज्ञोऽस्ति विशुद्धचित्तः ।

जिनस्य दासो जिनदासनामा कामारिजेता निदितो धरित्र्याम् ॥ ३९ ॥

श्रीनेमिनाथस्य चरित्रमेतदनेन नीत्वा रविषेणसूरेः ।

सगुहं स्वान्यसुखप्रबोधितोऽश्विरं नैदत्तु श्मिषीठे ॥ ४० ॥ ४१—४७ ।

इति श्रीहरिवंशे भट्टारकश्रीसकलकीर्तिशिष्यब्रह्मचारिजिनदासविरचिते नेमिनाथनिर्वाण-
नवर्णनो नामैकोनचत्वारिंशत्तमः सर्गः * * संवत् १६९६ वर्षे पौष शुदि १० गुरुवासरे ।

VVV. No. 310. *Sripālācharita.*

श्रीपालचरितं । अन्ति ।

गच्छे (च्छे) श्रीमाते मूलसंधतिलके सारस्वतीये शुभे
 श्रीभट्टारकपञ्चनंदिमुनिपो देवैर्द्रव्योत्तिस्ततः ।
 विद्वान्दिगुरुस्ततो गुणानेधिः पदे तदीये सुधाः
 श्रीभट्टारकमल्लिभूषणगुरुः सद्बोधसिधुर्महान् ॥ ३१ ॥
 तच्छिष्यो गुणरत्नरंजितमतिः श्रीसिहनन्दी गुरुः
 सरस्वतप्रपमंढितोतिनितरा भव्यौघनिस्तारकः ।
 तेषां पादपयोजयुग्ममधुपः श्रीनेमिदत्तो यती(तिः)
 चक्रे चारुचरित्रमेतदुचितं श्रीभारुजं संक्रियात्(?) ॥ ३२ ॥
 अम्रोतोत्तमवंशमण्डनमणिः स ब्रह्मचारी शुभः
 श्रीभट्टारकमल्लिभूषणगुरोः पादान्नसेनारतः ।
 जीपादत्र महेंद्रदत्तसुपती(तिः) संज्ञानवाभिर्मलः
 पुरीश्रीश्रुतसागरादियतिनां सेवापरः सन्मतिः ॥ ३३ ॥
 रूपाते मालवदेशस्थे पूर्णाशानगरे वरे ।
 श्रीमदरादिजिनगारे सिद्धं शास्त्रमिदं शुभं ॥ ३४ ॥
 संवत्सार्द्धसहस्रे च पञ्चाशत्तिसमुत्तरे ।
 आपादे शुक्लपंचम्यां संपूर्णं रविवासरे ॥ ३५ ॥

इति श्रीसिद्धचक्रपूजातिशयं प्रति श्रीपालमहाराजचरिते भट्टारकश्रीमल्लिभूषणशिष्याचार्य-
 श्रीसिहनन्दिब्रह्मश्रीशक्तिदासानुमोदिते ब्रह्मनेमिदत्तविरचिते श्रीपालमहागुनीश्वरवीणागमन-
 वर्णनो नाम नवमोधिकारः समाप्तः ॥ ९ ॥ संवत् १७३० वरुणे (पे) भाद्रपदतितपंचम्यां
 शुक्रवासरे * * *

WWW. No. 292. *Jivanidharasvdmicharitra.*

जीवधरस्वामिचरित्रं । आद्यं ।

श्रीसन्मतिः सतां कुर्यात्समीहितं(त)कलं परं ।
 येनाप्येत महामुक्तराजस्य वरवैभवः ॥ १ ॥ २-९ ।
 गौतमं धर्मपारीणं पूज्यपादं प्रबोधकं ।
 समंतभद्रमानंदमकलंकगुणाकरं ॥ ६ ॥
 जिनसेनं शुभासीनं ज्ञानभूषं परं गुरुं ।
 शुभचंद्रं प्रणम्योक्षीर्षस्ये श्रीजीवकोद्ववं ॥ ७ ॥
 अथ ज्ञेयमति द्वीपे शस्ये भरतनामानि ।
 देशोक्तिं यगधामिहस्यो नानाग्रामपुराग्रिनः ॥ ८ ॥

वन्ते ।

श्रीमूलसंघो यतिमुख्यसेव्यः

श्रीभारतीगच्छ(च्छ)विशेषशोभः ।

मिष्यामतर्ध्वात्ताविनाशद्रक्षो

जीयाच्चिरं श्रीशुभचंद्रमोक्षी ॥ ८२ ॥

श्रीमद्विक्रमभूपतेर्वसुदतद्वैते शते सप्तह (?)

वेदै (द्वैः) न्यूनतरे ममे शुभतरे मासे वरे च (?) शुची

वारे गीष्पतिके त्रयोदशतिथौ सञ्जतने पत्तने

श्रीचंद्रप्रभधाम्नि वै विरचितं चेदं मया तोषतः ॥ ८३ ॥

इति श्रीमन्जीवंधरस्वामिचरिते जीवंधरस्वामिमोक्षगमनवर्णनं नाम त्रयोदशो लंभः ॥ १३ ॥

XXX, No. 313. *Subhaumacharitra..*

सुमीमचरित्रान्तः ।

अथ प्रशस्तिः ॥ अथासीन्मूलसंधिस्मिन्गच्छे(च्छे) सारस्वताभिधे ।

मुनिः श्रीकुंदकुंदाख्यः श्रीसीमंधरतोर्विगः ॥ ७८ ॥

तस्यान्वये विदो मान्यः पद्मनेदी यतीश्वरः ।

भव्यांगिपद्मनेदी च समभूतपत्ता निधिः ॥ ७९ ॥

भट्टारकवरेण्योस्य पट्टे सकलकीर्तिवाक् ।

धर्मः प्रकाशितो येन स जीयाञ्जगदीश्वरः ॥ ८० ॥

गुरुर्भुवनकीर्त्याख्यस्तत्पट्टोदयभानुमान् ।

नातवाञ्जनितानंदो वनवासी महातपाः ॥ ८१ ॥

गुरुभ्राता तदीयोभूद्रत्नकीर्तिगुणाग्रणीः ।

स्थविरौ मंडलाचार्यपदभाण्डर्ध्वकर्षकृत् ॥ ८२ ॥

तत्पट्टे मंडलाचार्यो यशःकीर्तिर्यशोनिधिः ।

अनायतागमाध्यात्मपुराणार्थाविचक्षणः ॥ ८३ ॥

आदित्यस्य परं(रा) सीमा गमकस्य परं पदं ।

कविवादेः परं धाम गुणचंद्रस्तदन्वये ॥ ८४ ॥

मिनचंद्रो जयत्वत्र बलाकारगणाग्रणीः ।

तत्पट्टे सर्ववैकांतनिर्मिताशेषवाक्सू (?) रिः ॥ ८५ ॥

पट्टे सकलचंद्रोभूतश्रीये विपुलोदये ।

सैद्धांतिकः सतां बंधः मूरिवर्षो विदां वरः ॥ ८६ ॥

यस्त पट्टे वरीवर्ति भट्टारकपदस्थितः ।

रत्नचंद्रो विदां मान्यः रणाद्वादसकलार्थवित् ॥ ८७ ॥

संवते(ति) षोडशाख्याने व्यशीतिवत्तरांकिते ।

मासि भाद्रपदे श्वेतपंचम्यां गुरुवारके ॥ ८८ ॥

पत्तने पाटलीपुत्रे मगधांतःप्रवर्तिनि ।

स्वर्धुनीतटगे पार्श्वसुदर्शनालयाश्रिते ॥ ८९ ॥

सलेमसाहसशाय्ये सर्वम्लेच्छाधिपाधिपे ।

रक्षत्यत्र घराचक्रं निर्जिताखिलविद्विषि ॥ ९० ॥

श्रीमत्प्रभाचंद्रगुणोद्भवे भट्टारकश्रीमुनिचंद्रकीर्तेः ।

पट्टांवरोद्भासनभानुमाली भट्टारकोभूदिविजेत्रकीर्तिः ॥ ९१ ॥

तच्छिष्यतदाम्नायकौ हि सुभगौ खंडेलवालान्वयौ

श्रीतेजपालहेमनामपरमौ धनराक्षेष्ठांगजौ ।

संप्रीतौ गुरुभक्तिभाजनपरौ सदृशनालंकृतौ

चक्राते सुभीमचरित्ररत्ने साहाय्यसापेक्षतां ॥ ९२ ॥

सौमध्यगोत्रे तेजाख्यौ बुधादिपदसंयुतः ।

पट्टणिगोत्रजो हेमः पट्टणे च तदन्वये ॥ ९३ ॥

समेदाचलपात्रायै रत्नचंद्रास्तमागताः ।

जगन्महाराजचार्यजयकीर्तिभिरान्विताः ॥ ९४ ॥

श्रीमत्कमलकीर्त्याह्वैः सूरिभिश्च सुवर्णिभिः ।

कल्याणकचराख्यानकान्हजीभोगिद्रासकैः ॥ ९५ ॥

श्रीमद्बुवडजातीयमहाराख्यवणिकपातिः ।

चंपाकुक्षिसमुत्पन्ना रत्नचंद्रा व्यरीरचन् ॥ ९६ ॥ त्रिभिः कुलकं ।

श्रीमत्खंडेलवालैषु श्रय्यवालैषु दानिषु ।

जैसवालैषु सद्गतिं कुर्वन्तु श्रावकेषु च ॥ ९७ ॥

धनराट्कोसिपुत्रस्य तेजपालविपाशितः ।

साहाय्याखिलसामर्थी सा(श्रीम)पेक्ष्य स्वैस्सितप्रदां ॥ ९८ ॥

श्रीमत्खंडेलवालार्यौ हीराख्यभ्रातृजान्वितः ।

हमीरदेपतिर्हेमराजः कारितवानिदं ॥ ९९ ॥ युग्मं ।

आश्रयवाग्वरदेशस्थसंगपत्तनवासिनः ।

हेमाख्यश्रेष्ठिनः पुत्रो जयतान्मंगलाभिधः ॥ ९९ ॥

व(चः)दुआणकृष्णदासस्य क्षत्रियान्वयसन्मणे [ः] ।

महोजसौ कुमारी स्तः राजसिंहामराभिधौ ॥ १० ॥

भीमाद्याह्वानना तत्राकार्यश्रीहेमकीर्तयः(?) ।

यं पदे स्थापयामासु रत्नैर्दं संघसादरात् ॥ १५ ॥

सम्यक्पिण्डविशुद्धिशास्त्रविलसत्कर्मादिशास्त्रैकरुत् ॥ ३ ॥

एवं सूरिपरंपरागत इह श्रेष्ठे गणे दीप्यते
स श्रीमज्जिनचंद्रसूरिमुगुरुश्वारित्रपात्रिभ्यभृत् ।

तेजःश्रीमदकव्वराभिधनृपः श्रीपातिसाहिर्मुदा-
बादीद्यं सुयुगप्रधान इति सन्नाम्ना यथार्थेन वै ॥ ४ ॥

श्रीमंत्रोश्वरकर्मचंद्रविहितोद्यत्कोटिकव्यय-
श्रीनंशुत्सनपूर्वकं युगवरो यस्यै ददौ स्वं पदम् ।

श्रीमल्लभपुरे दयादृढमातिः श्रीपातिसाद्याग्रहा-
भंशाच्छ्रीजिनसिंहसूरिसुगुरुः स स्कीततेजोयशः ॥ ५ ॥

सुरत्वरितराहुस्य गच्छस्येश्वरयोस्तयोः ।

धर्मसंबधिसाम्राज्ये विजयिन्यमुतोनासि ॥ ६ ॥

तथा योषपुरद्वंगे सूरसिंहनरोशितुः ।

राज्ये च वत्सरे सप्तषष्टिपट्टचंद्रसंमिते ॥ ७ ॥

पूर्वं श्रीजिनराजसूरिसुगुरोः शिष्याग्रणीः शास्त्ररु-
षज्ज्ञो श्रीजयसागरो भुवि ततः श्रीरत्नचंद्रोभवत् ।

दीप्तोतोजने भाक्तिलाभसुगुरुश्वारित्रसारस्त-
श्वत्वारः क्रमतो बभूवर्महोपाध्यायमित्रा अमी ॥ ८ ॥

श्रीमच्चारित्रसाराणां पाठकानां गुणौकसाम् ।

शिष्योभूदाचनाचार्यमानुमेरुः प्रतापवान् ॥ ९ ॥

देदीप्यतेधुना तस्य शिष्यमुरव्या विच्छसणाः ।

ज्ञानविमलनामानः पाठका गुरवो मम ॥ १० ॥

तच्छिष्यो वाचनाचार्यो वादिश्रीवह्मभोमवत् (दृभत् another Ms.) ।

श्रीहैमना[म]मालायां नाम्नां सारोद्धृति शुभां ॥ ११ ॥

हैमव्याकरणोणादिपाणिनीपादिकं भृशं ।

दद्वैषोत्रोदमश्वके नामकोशांश्च भूपसः ॥ १२ ॥

तयापि वितथं यत्स्यात्तदुत्सार्य विशारदैः ।

उपकारपराः संतो यतो दोषापकारकाः ॥ १३ ॥

संबन्ध १७१९ एवं मार्गशीर्षकृष्णचतुर्थ्यां .....

तेनैदं चरितं वर्णिनेसराजप्रसादतः ।

वादिचंद्रानुभावाच्चाचंद्रार्कं जयताचिरं ॥ २६ ॥

एकोपि सिंहसदृशः सकलावनीशो हत्वा पितुर्बधकृतौ नरकं प्रपद्य ।

दुःखं प्रभुज्य बहुधा भरतेत्र तस्मान्निर्गम्य तीर्थपदभाग्यभवितास्तु सिद्धौ ॥ २७ ॥

इति श्रीसुभौमचरित्रे सूरिसकलचंद्रानुचरभट्टारकश्रीरत्नचंद्रविरचिते विनुधश्रीतेजपालसा-
हाय्यसापेक्षे श्रीखंडेलवालान्वयपट्टणिगोत्राविराटित्यश्रेष्ठिश्रीहेमराजनामांकिते सुभौम-
रक्तप्रासिवर्णनो नाम सप्तमस्तर्गः ॥

संवत् १८२९ का शाके १६९४ मवर्तमाने मासोत्तममासे मधुमासे श्वेतपक्षे त्रिपौ-
द्धितीयायां गुरुवासरे लिप्यकृतम् ॥

YYY. No. 252. *Abhidhānachintāmanindamamāla with Vādi-
Śrīvallabha's Commentary.*

अभिधानचिंतामणिनाममाला सटीका ।

टीकादी ।

श्रीमदहंतमानस्य सेवित्संपद्विधापिनं ।

श्रीहेमचंद्रसदृक्धननामकीयप्रबोधदं ॥ १ ॥

स्वकीयज्ञानसिद्धयर्थं श्रीश्रीवल्लभवाचकः ।

सारोद्धारमिमं नाम्नां तनुते नामनिर्णयात् ॥ २ ॥

निरणायि मया नाम्नां निर्णयो नामनिर्णये ।

तत एवायमुद्धारः शीघ्रज्ञानाय तन्यते ॥ ३ ॥

टीकांति ।

श्रीवीरशासनसमुद्रत आविरासी-

त्प्रोद्यत्कलाभिराभितः प्रथितः पृथिव्यां ॥

स्फूर्जन्महःप्रसरनाशिततामसौघः

श्रीचंद्रगच्छ इति चंद्र इवोदितश्रीः ॥ १ ॥

तत्रासीद्विबुधाग्रणीर्गिणगुरुः श्रीवर्धमानोत्तमपुत्र

सूरीन्द्रः स जिनेश्वरो दशशताशीत्या मिते संवति ।

जित्वा श्रीमणहिल्लपत्तनपुरे दुर्पादिनो दुर्लभ-

द्वपास्याद्विरुदं वरं खरत्तरेत्याख्यं यकः प्राप्तवान् ॥ २ ॥

तत्पट्टेभयदेवसूरिमवर्द्धगन्धवोगमिहा-

वृत्तिस्तंभनपार्श्वनाथमगवन्मूर्तिप्रकाशिककृत् ।

तच्छिष्यो जिनवल्लभाभिधगुरुः कुराकिपाकृद्भभी

सम्पत्किंपडविशुद्धिशास्त्रविलसत्कर्मादिशास्त्रैकरुत् ॥ ३ ॥
 एवं सूरिपरंपरागत इह श्रेष्ठे गणे दीप्यते
 स श्रीमज्जिनचंद्रसूरिसुगुरुश्चारित्रपावित्र्यभृत् ।
 तेजःश्रीमदकब्जराभिधनृपः श्रीपातिसाहिर्मुदा-
 वादीद्यं सुमुगप्रधान इति सन्नाम्ना मधार्थेन वै ॥ ४ ॥
 श्रीमंजीश्वरकर्मचंद्रविहितोदात्कोटिटंकव्यय-
 श्रीनंद्युःसवपूर्वकं युगवरो यस्यैव ददौ स्वं पदम् ।
 श्रीमह्यभपुरे दयादृढमातिः श्रीपातिसाध्याग्रहा-
 न्दवाच्छ्रीजिनसिंहसूरिसुगुरुः स स्कीततेजोयशाः ॥ ५ ॥
 सुरत्त्व[रित]राहुस्य गच्छस्येश्वरयोस्तयोः ।
 धर्मसंबंधिताम्राज्ये विजयिन्यद्भुतौ नसि ॥ ६ ॥
 तथा योषपुरदंगे सूरसिंहनरोक्षितुः ।
 राज्ये च वत्सरे सप्तपष्टिपट्चंद्रसंमिमे ॥ ७ ॥
 पूर्वं श्रीजिनराजसूरिसुगुरोः शिष्याग्रणीः शास्त्रक-
 वज्जे श्रीजयसामरो भुवि ततः श्रीरत्नचंद्रोभवत् ।
 दीक्षीतोजाने भक्तिलाभसुगुरुश्चारित्रसारस्तत-
 श्चत्वारः क्रमतो बभूवुरमहोपाध्यायमिश्रा वमी ॥ ८ ॥
 श्रीमच्छारित्रसारार्णा पाठकानां गुणौकताम् ।
 शिष्योभूद्वाचनाचार्यभानुमेधः प्रतापवान् ॥ ९ ॥
 देदीप्यतेधुना तस्य शिष्यमुरव्या विचक्षणः ।
 ज्ञानविमलनामानः पाठका गुरवो मम ॥ १० ॥
 तच्छिष्यो वाचनाचार्यो वादिश्रीबल्लभीभवत् (दृढम् another Ms.) ।
 श्रीहैमना[म]मालायां नाम्नां सारोद्धृति शुभा ॥ ११ ॥
 हैमव्याकरणोणादिपाणिनीयादिकं भृशं ।
 दद्वैपोत्रोदमश्चक्रे नामकोशांश्च भूयसः ॥ १२ ॥
 तथापि वितथं यत्स्यात्तदुत्सार्य विशारदः ।
 चपकारपराः संतो यतो दोषापकारकाः ॥ १३ ॥

संवत् १७१९ वर्षे मार्गशीर्षकृष्णचतुर्थ्यां .....

ZZZ. No. 258. *Uttarādhyayanabṛihadvṛitti by Śāntyaśh*

उत्तराध्ययनसूत्रबृहद्वृत्तिः ।

अंते ।

अस्ति विस्तारवानुव्यां गुरुशाखासमान्वितः ।

असिन्वो भव्यसार्थानां श्रीकौटिकगणद्वयः ॥ १ ॥

तदुत्थवैरशाखायामभूदायतिशालिनी ।

विशाला प्रतिशाखेव श्रीचंद्रकुलसंततिः ॥ २ ॥

तस्याश्वोत्पद्यमानच्छदनिचयसदृक्कायकर्णांश्वयोत्थ-

श्रीधारापद्मगच्छप्रसवत(भ)रलसद्धर्मीकजल्कपानात् ।

श्रीशांत्याचार्यभृंगो यदिदमुदगिरत्सन्मधु श्रोत्रपेयं

तद्गो भव्यास्त्रिदोषप्रशमकरमतो गृह्यतां लिङ्गतां च ॥ ३ ॥

श्रीभिल्लमालकुलशेखरशांत्यमात्य-

निर्मापिताणहिलपाटकचैत्यगेहे ।

भ्रातृव्यभूषकमहत्तमकारितोरु-

सीवर्भरम्यकलशान्वयमूर्तकीर्ति ॥ ५ ॥

श्रीशांतिसूरिरकरोद्गुणसेनसूरि-

वाचोत्तराध्ययनशासनवृत्तिमेतां ।

प्रख्यापिता तदनु तद्गुणसर्वदेव-

गुणगणैकसुशिख्य(व्य)वर्गः (?) ॥ ६ ॥

सिद्धांतस्वाध्यायव्यसनतयान्वासु वृत्तिषु सतीषु ।

यद्विरचितयमपरा तत्सद्भिर्मर्षणीयं मे ॥ ७ ॥

यस्याभूद्गुरुरागमे गुणनिधिः श्रीसर्वदेवाङ्गव्यः

सूरीशोभयदेवसूरिरचितख्यातप्रमाणेपि च ।

तस्येयं सुगुरुद्रयादधिगत(?)दल्पात्मविद्यागुण-

प्रत्याख्याय चिरं भुवि प्रचरतु श्रीशांतिसूरेः कृतिः ॥

संवत् १९६७ वर्षे माहवादि १४ दिने तपागच्छालंकारमहारकपुरंदरसर्वा-
नगद्गुदधिरुदधारकश्रीविजयसेनसूरीश्वरतच्छिष्यमहोपाध्यायश्रीनयविजयगणित-
च्छिष्यपंडितश्रीकीर्तिविजयगणिभिःश्रीभक्तव्बरपुरे

AAAA. No. 260. Devendragan's Ullarādhyājanasūtranpittī.

उत्तराध्ययनसूत्रवृत्तिः ।

आदौ । "

प्रणम्य विघ्नसंघातघातिनस्तीर्थनायकात् ।

सिद्धांश्च सर्वसाधूँश्च स्तुत्वा च श्रुतदेवतां ॥ १ ॥

आत्मस्मृतये वक्ष्ये जडमतिसंशेषरुचिहितार्थं च ।

एकैकार्थनिबद्धां वृत्तिं सूत्रस्य सुखबोधां ॥ २ ॥

बहुधाद्बद्धकृतान्त्रंभीसाद्विवरणात्समुद्भूतम् ।

अध्ययनानामुत्तरपूर्वाणामेकपाठगतं ॥ ३ ॥

अर्थावराणि पाठांतराणि सूत्रे च बृद्धटीकातः ।

बोद्धव्यानि यतोपं प्रारंभो गमनिकामात्रं ॥ ४ ॥

अन्ते ।

इत्युत्तराध्ययनटीकायां सुखबोधायां पट्विशमध्ययनं समाप्तं । इत्युत्तराध्ययनटी-

कायां पट्विशमध्ययनं समाप्तं ।

अस्ति विस्तारवानुष्यां गुरुशाखासमन्वितः ।

आसेव्यो भव्यसार्थानां श्रंकोटिकगणद्वयः ॥ १ ॥

सदुरयवैर[शा]खायामभूदापतिशालिनी ।

विशाला प्रतिशाखेन श्रीचंद्रकुलसंततिः ॥ २ ॥

तस्याश्रोतृपद्यमानच्छुदनिचयसदृक्काचकर्णोन्वयोत्थ-

श्रीधारापदगच्छप्रसवभरलसमर्द्ध(द्धर्म(किंजल्कपानात् ।

श्रीशांयाचार(र्ष)भृंग[ः] मन्त्रमधुतमामुत्तराध्यय(ध्या)[प]वृत्तिः ।

विद्वत्साकस्य दत्तप्रमुदमुदगिरिणां गभीरार्थसारां ॥ ३ ॥

तस्या[ः]समुद्भूता वे(चै)या सूत्रमात्रस्य वृत्तिका ।

एकपाठगता भेदबुद्ध्या(द्धी)नां हितकाम्यया ॥ ४ ॥

आत्मसंस्मरणार्थाप तथा भेदाधिषा भषा ।

अतोपराधमेन मे धर्म(साध्वं)नुश्रुतशालिनः ॥ ५ ॥

आसीच्चंद्रकुलोद्भूतो निख्यातो जगतीतले ।

असमाराजितोऽप्युर्ध्वः क्षमागजितः सदा ॥ ६ ॥

धर्मो नु मूर्तिमानेव सीम्पमूर्तिः नशांकवत् ।

नमित्तथाशुभैर्भानै रगद्वेपमदादिभिः ॥ ७ ॥

मुनिनिर्भल(मुनिर्भल) गुणैर्निय (न्ये another Mr.) प्रगाढैः श्रुतशास्-

(लि)भिः ।

प्रमुग्धमानदेवादिभूरिभिः प्रावेशितः ॥ ८ ॥

विश्रुतस्य महीपीठे बृहद्रच्छस्थ मंडनं ।

श्रीमान्विहारकः पृष्टः(रुक्मपृष्टः another Ms.) सूरिरुद्धचोव(त)ना
भिधः ॥ ९ ॥

तस्य शिष्योऽप्रदेवोऽभूद्रुपाध्यायः सतां मतः ।

यत्रैका[त]गुणापूर्वं दोषो(र्णे दोषै)र्लभे पदं ननु ॥१०॥

देवेन्द्रगजिशू[णि]श्वेमासु another Ms.] ब्रूतवान्वृत्तिकां ताद्विनेयः ।

गुरुसौ(सो)दर्यश्रामन्मुनेश्व(चं)द्राचार्यवचनेन ॥११॥

शोधयतु बृहदनुग्रहबुद्धिं मयि [सं]विधाय विज्ञजनः ।

तत्र च मिथ्यादुःकृतः(त)मसुकृतमसंगतं यदिह ॥८॥

अणाहिलपाटकनगरं दोहद्विश्रेष्ठिसक्कवसती च ।

संतिष्ठता कृतेयं नवहरस्तरे (नवकरहरवस्तरे another Ms.) चैव ॥९॥

पट्टिकातोलिखेमां सर्वदेवाभिधी गणिः ।

आत्मकर्मक्षयापाथ परोपकृतिहेतवे ॥१०॥

दोहद्विश्रेष्ठिना चास्य लिखिता प्रथमा प्रतिः ।

जिनवाक्यानुरक्तेन [भक्तेन] गुणवञ्जने ॥११॥

BBBB. No. 262. *Jayaśekhara's Upadeśachintāmaṇi with commentary.*

उपदेशचिन्तामणिः सटीकः ।

ग्रंथस्यांति ।

अथ प्रशस्तिः ।

वंशे वीरविभोरभूदिति बहन्वीरत्वमत्युज्जितं

मिथ्यात्वादेविपक्षवारणविधौ धर्मोद्यमे चोत्तमे ।

जातः पूर्णमिहार्यरक्षितगुरुश्वकेश्वरीदेवतां

साक्षात्कृत्य तपोभिरचलगणं विस्तारयन् भूतले ॥१॥

मौनं धुनोति स्म विलोक्य यस्य निःसंगतां विस्मितचित्तवृत्तिः ।

श्रीसिद्धराजः स्वसमाजमध्ये सोभूततः श्रीजयसिंहसूरिः ॥२॥

तत्पट्टपंकेतहराजहंसा(सः ?) सदा सदाचारकृतप्रशंसः ।

गुरुनिःस्तान्यमतप्रघोषः श्रीधर्मघोषः स्वगणं पुषोष ॥३॥

येनाज्ञानतमोऽप्रवाक्यकिरणैर्दूरागतश्रावक-

स्वांतांभोरुहताश्रुभिर्मयिकाशीतिः सुबद्धा अपि ।

रोल्लवा इव दूरिताः प्रथमका लोकेऽपहो संशयाः

श्रीमानेष महेंद्रसिंहसुगुरुर्भजे ततो भानुवत् ॥४॥

सिंहप्रभोगु(र्गु)रुस्य प्रथितस्ततोपि रेजे जगत्सजितसिंहगुरुगुणाब्धिः ।

पापाद्रूपक्षपणसिंहसमानशक्तिर्देवैर्द्रसिंहगुरभ्युदयाय तस्मात् ॥१॥

भावारिनिष्कृतपःकरवालशाली धर्मप्रभः सुगुरराज इतो रराज ।

पीयूषविंदुसदृशाक्षरवाग्बलात्ताः (सः?) श्रीसूरिसिंहतिलकश्च ततः प्रतीतः ॥ ६ ॥

तत्पट्टनंदनवनकल्पद्रुमसमाश्रितः ।

जयंति सांप्रतं श्रीमन्महेंद्रप्रभसूरयः ॥७॥

यत्पाणिमाहुः कृतिनः श्रियश्च गिरि(र)श्च मैत्रीघटनैकतीर्थ ।

संपर्कतस्तस्य जनः प्रणंता श्रीमांश्च घौमांश्च किमन्यथा स्वात् ॥८॥

येषां कीर्तिभरे भरेण धवलीकर्तुं जगत्पोषते

भो(नो)भूक्तोपि स यो ददते(ददाति) तमसस्त्वस्त[स्य] शश्वत्पदं ।

भमाशस्य च तस्य निर्जितचरैर्दूर्वादिद्वंदः स्फुरत्-

कारुण्यैरिव वासभूमिरचला स्त्रोमे मुखे दीयते ॥९॥

तेषां शिष्याः श्रीमन्मुनिशेखरसूरयो नयोपेताः ।

श्रीजयशेखरसूरिः श्रीसूरिर्मेतुंगश्च ॥१०॥

एतेषु शिष्याः खलु मध्यमोहं मोहं कुबोधप्रभवं विहाय ।

गुरूपदेशादुपदेशचित्तामणिश्रुतं सूत्रतया व्यगुंक्तं ॥ ११ ॥

व्य(वि)धाय तस्य स्वयमवलीकां टीकां कयासारविचारदया ।

दंडाडुधांभोनिधिचंद्र १४३६ संरब्दे वर्षे पुरे श्रीनृसमुद्रनाम्नि ॥ १२ ॥

अनुजश्चाण्णतीर्थयश्चास्माकं टोकाभिमां मुदा ।

लिलेख प्रथमादर्शं मानतुंगमणिर्गुणी ॥ १३ ॥

प्रदक्षरं निरूप्यारवां ग्रंथमानं विनिश्चितं ।

सहस्रा द्वादश लोकाश्चतुःपट्टपाथिका इति ॥१४॥

* * *

इति श्रीजयशेखरसूरिविरचिता स्वोपज्ञ उ(ज्ञो)पदेशाचितामणिटीका । संवत् १७३९ वर्षे वैशा-
ख(ख)शुद्धिचौथिथुक्वारे श्रीमदचलगळे सकलभट्टारकशिरोरत्नभट्टारकश्रीअमरसागरसूरिविज-
यराज्ये तदाज्ञाकारीयपालीताणीयशापा(खा)यां पंश्री५श्रीमुनिशीलगणितच्छिष्यपं०श्री५
श्रीगुणशीलगणितच्छिष्यवाचकशिरोरत्नबा०श्री५विनयशीलगणितच्छिष्यकर्मकिकरमुनिजयशीलेन
लिपीकृतं स्वस्य पठनार्थं श्रीमत्पट्टनमध्ये ।

BBBB 1. No. 264. *Rishi mandalaprakaraṇa with
Padmamandiragaṇi's commentary.*

ऋषिमंडलप्रकरणं सवृत्तिकं । प० १२८ सांकपृष्ठे ।

कमादशचतुःपूर्ववेदी सूरिगुणाग्रणीः ।

भद्रबाह्यदेशाभैरव्यस्तः सूरिपदकमे ॥१॥

दशवैकालिकस्वाचारांगसूत्ररुतांगयोः ।

उत्तराध्ययनसूत्रप्रज्ञप्तयोः कल्पकस्य च ॥६॥

व्यवहारविभाषामा(विता, another Ms)वश्यकानामिमाः क्रमा-

दशाश्रुताख्यस्कन्धस्य निर्युक्त(की)देश सेतनेत् ॥७॥ युग्मं ।

तथान्यां भगवांश्चक्रे संहितां भद्रबाहवीं ।

No. 257. *Āraśyakanirṇyukti*.

आवश्यकानिर्युक्तिः । प० १० सांकपृष्ठे प० ११ निरंकपृष्ठे च ।

ते वंदिऊण सिरसा अत्यपुहत्तस्त तेहिं कहियस्त ।

मुअनाणस्त भगवओ निज्जुत्ति कित्तइस्सामि ॥४॥

आवस्तगरस्त दस्सकालियस्त तह उत्तरउत्तमायारे ।

सूअगडे निज्जुत्ति बुच्छामि तहा दसाणं च ॥५॥

कप्पस्त प निज्जुत्ति ववहारस्सेव परमानिऊणस्त ।

सुग्गिअपत्तत्तिए बुच्छं इतिभासियाणं च ॥६॥

एएसि निज्जुत्ति बुच्छामि अहं जिणोवएसेणं ।

आहरणेइउकारणपवनिवहमिणं समासेणं ॥७॥

In No. 256 दसाणं is explained as दशाश्रुतस्कन्धे ख्यातानाम्.

CCCC. No. 261. *Rishimandalaprakaraṇa with Padmamandiragaṇi's commentary.*

ऋषिमंडलप्रकरणं सवृत्तिकं । वृत्तेरते ।

इति श्रीऋषिमंडलप्रकरणसूत्रं तत्समाप्ती [च समाप्ता] कथार्णवाकानाम्मी तवृ(दृ)त्तिः ।

एनां जेसलमेरुनाभि नगरे प्रारब्धवानाभिनी-

फोटि शगगुरुपद्ममंदिरगणिः पूर्णाचकारानु च ।

• वर्षे बहिर्गाराशुमोदुपमिते वैशाख(स)शुक्लत्रयो-

दश्यां शुक्लकरोद्वे शुभतमे योगेल्लपधिशप(ख)रः ॥ १ ॥

अपिच । अर्हन्मतातिवेपुलावरमंडलेरिम-

भाद्रं कुलं किल कलां कलयांवसुव ।

सूर्यावन्ती प्रतिदिनं ननु पत्र चित्र-

शुद्धोत्तमासदनुत्तरसंपदया ॥ २ ॥

तत्र स्वच्छाक्रियात्पुच्छो(शो?) गच्छः खरतराह्वयः ।

संपाप पोतिभिस्तारं शाखाभिर्वटशाखिवत् ॥ ३ ॥

The Ms. reads वर्षे- — शशसुमोदुपमिते and No. 140 of 1873-74 वर्षे बहि-

• शशसुमोदुपमिते.

तत्रासीदादिभो भ्राता(देवा the other Ms.)चार्य आचार्यवर्यधीः ।

नेपिचंद्रोद्द्योतनश्रीवर्द्धमानाश्च सूरयः ॥ ४ ॥

स्वरतर[विरुदं the other Ms.] विशदं श्रीदुर्लभराजसदसि यो लेभे ।

स श्रीनिवेश्वरगुरुर्जीयाजिनचंद्रगुरवश्च ॥ ५ ॥

स्वमे शासनोदवतोक्तवचसाविष्कृत्य यं (य the other Ms.)स्तंभन-

श्रीपार्श्वप्रतिमां तदंगपयसा दुष्टं स्वकुटं क्षणा-

दूरीकृत्य नवांगवृत्तिमयलामाविश्वकारोद्यकै-

स्तत्पट्टेभयदेवसूरिसुगुरुर्नातायमुदायशाः ॥ ६ ॥

प्राप्तोपसंपदिभवस्तदंते द्विधापि सूरिजिनवल्लभोभूत् ।

जयंध(ग्रंथ) यो ग्रंथमनर्थसार्थप्रमाथेनं तीव्रक्रियाकठोरः ॥ ७ ॥

पट्टे तदीयेभवदद्भुतश्रीर्युगमधानो जिनदत्तसूरिः [ः] ।

यो योगिनीचक्रमुत्तादिदेवशीर्षे निजा(जिना the other Ms.)ज्ञां मुकुटी-
चकार ॥ ८ ॥

नुरत्नमौलिजिनचंद्रसूरिस्ततोऽप्यभूच्छ्रीजिनपत्तिसूरिः ।

पट्टे त(पद्मत्रैश the other Ms.)दुदाहरवादजेता चकार गच्छेत्र विधीन्
बहून् यः ॥ ९ ॥

जिनेश्वराख्यः प्रबभूव सूरिजिनप्रबोधाभिधसूरयश्च ।

जज्ञे पुनः श्रीजिनचंद्रसूरिः श्रीवीरतीर्थप्रकटप्रभावः ॥ १० ॥

जिनादिरूपः कुशले मुनीन्द्रो नृलक्षणोवा(र्वा?)जिनपद्मसूरिः ।

लब्धिप्रधानो जिनलक्ष्मिसूरिः पुराणमी(पुनर्गणे the other Ms.) शो
जिनचंद्रसूरिः ॥ ११ ॥

जिनोदयाख्योऽनु च सूरिरासीद्विद्वन्मणिः श्रीजिनराजसूरिः ।

समप्रसिद्धांतविचारवाद्धिकुंमोद्भवः श्रीजिनभद्रसूरिः ॥ १२ ॥

तत्पट्टे(६)*पूर्वाचलहेलिकेलीदीक्षागुरुर्मे जिनचंद्रसूरिः ।

व्याख्यारसप्रीणितभूरिभूपश्चानुर्यवर्यामृताचंदुकूपः ॥ १३ ॥

जिनादिरत्रास्ति समुद्रसूरिर्गुरुर्गणेस्मिन्नथ विद्यमानः ।

यत्कीर्तिकांता ककुभां मुखानि चुंबन्तपि प्राप सतीप्रसिद्धिं ॥ १४ ॥

श्रीकीर्तिरत्नाभिधसूरयोस्मिन् गणे बभूवुर्भुवनप्रसिद्धाः ।

वाक्क्षेप्तिसल्लब्धिविशुद्धबुद्ध्यादयो गुणा कस्य मुदे न वैपां ॥ १५ ॥

बालृत्वार्जवभावदुस्तपतपश्चारित्रतीव्रक्रिया-

काठिन्यप्रमुखाश्चमल्लितकृतो लोकंशृणा यदृणाः ।

केपां नाद्भुतदायिनोत्र गुणरत्नाचार्यवर्या अमी

* The portion that follows is wanting in this Ms. as the last leaf has been lost. It has been taken from No. 140 of 1873-74.

जीयासुर्गुरुकीर्तिरत्नपदवीशृंगारहीरश्रियः ॥ १६ ॥

तेषां प्रसादादणुधीः प्रयत्नमकार्षमस्मिन् महने कवीनां ।

जंघालतां किं न जगद्विलंघने धत्ते कुरंगोपि मृगांकसंगतः ॥ १७ ॥

संसूत्रितं यदुत्सूत्रमत्र सुग्धाधिया मया ।

तच्छुद्धबुद्धिभिः शुद्धं कार्यं मयि कृपापरैः ॥ १८ ॥

प्रत्यक्षरगणनया ज्ञेया नि(वि)ज्ञैरनुष्टुभां ।

द्वासप्ततिः[ ] शतान्यस्यासेकपष्टवधिकान्यापि ॥ १९ ॥

बागुरुधवलचंद्रज्ञानमंदिरसंज्ञकौ ।

शोधयामासतुर्धत्नादिषां लाक्षणिकोत्तमै(मी) ॥ २० ॥

यावद्भवलयं समुद्रानिलयं यावत्सुवणाचलो

यावच्चंद्ररवी नवीनमहसौ यावज्जिनाज्ञा शुभा ।

तावच्छास्त्रमिदं विदंत(?)द्वयैः पापठयमानं बुधैः

भव्यानामनुवासरं हृदि चिदुत्पादाय संजायतां ॥ २१ ॥

इति श्रीकल्पसिंहल्लघूतिः पूर्णा जाता । ....

सं १८४५ वर्षे शाके १७१० प्रवर्तमाने ज्येष्ठशुक्लतृतीयाक्षनी मध्याह्नसमये पूर्णाकृता ।

हरिदुर्गमध्ये लिपिकृतं ।

DDDD. No. 266. *Kulpasūtra with the commentary of Samayasundaropādhyāya.*

कल्पसूत्रटीका । प० १५३ सांकष्टे ।

सिद्धसेनेन विक्रमादिरण[नामा, another Ms.] राजा प्रतिबोधितः.....

श्रीसू[रि]सांनिध्यादिक्रमादित्ये(त्यो) राजा संवत्सरं प्रवर्तयामास पूर्वं तु श्रीवीरसंवत्सरं (वीरवत्सर another Ms.) मासीत् ।

EEEE. No. 266. *Kulpasūtra with the commentary of Samayasundaropādhyāya.*

कल्पसूत्रटीका । टीकांति ।

पञ्चोत्सवणाकल्पो सम्पत्तोति पर्युपणाकल्पः समाप्त इति पर्युपणा वर्षासु एकक्षेत्रनि-
वासस्तस्य संवधी कल्पः सामाचारी साधून्प्रतीत्य विधिप्रतिषेधरु(रु)पा कर्तव्येति तदभिधे-
ययोगादध्ययनमपि पर्युपणाकल्पः रत्नपरीक्षागजशिक्षादिवत् स च श्रीदशाश्रुतस्कंधादि-
सिद्धांतस्य अध्ययनमष्टमं समाप्तः समर्थितमिति ।

व्याख्यानं कल्पसूत्रस्य नवमं सुगमं स्क(स्कु)टं ।

शिष्याथे पाठकाश्चक्रुः समपादिमसुंदराः ॥ १ ॥

श्रीज्ञानसाधोश्चरवर्द्धमानः गुणैरनंतैरातिवर्द्धमानः ।

यदीयतीर्थे लखखाब्दनेत्र २१००० वर्षाणि यावद्विजाये प्रसिद्धं ॥ १ ॥

तदीयसिक्षो(शिष्यो) गणभृच्च पंचमः सुधर्मनाम(मा)स्य परंपरायां ।
वभूव शाखा किल वज्रनाम्नी चांद्रं कुत्रं चांद्रं कलेव निर्मलं ॥ २ ॥

तद्गच्छे न्वभिधानतः सरतरे * * *

पुनरपि यस्मिन्गच्छे वभूव जिनकुशलनामसूरिवरो ।

यस्यसूप(?)निवेशा सुयशःपुंजा इवाभांति ॥ ५ ॥

तत्पद्मानुक्रमतः श्रीमज्जिनचंद्रसूरिनामानः ।

जाता युगप्रधाना डिह्डीपातिपातशादिकताः ॥ ६ ॥

अकच्च(य)रंजनपूर्व द्वादशसुवेपु(?) सर्वदेशेषु ।

स्फुटतरममारि(?) पटहः प्रवादितो गैश्च सूरिवरैः ॥ ७ ॥

यद्वारे किल कर्मचंद्रसचिवः श्राद्धोभयदीप्तिमान्

येन श्रीगुह्यराजन(ना?)दिमहसि द्रव्यव्ययो निर्ममे ।

कोटेः पादयुजः शराग्निः(ग्नि) ३५ समये दुर्भिक्षवेलाकुले

सत्राकारविधानतो बहुजना संजीविता येन च ॥८॥

यद्वारे पुनरत्र सौमजिसिन्ना(शिवौ?) श्राद्धौ जगद्विश्रुतौ

याभ्यां राणपुरस्य १ रैवतगिरेः २ श्रीअर्बुदस्य स्फुटे ३ ।

गौडी ४ श्रीविमलाच[ल]स्य ५ च महान्तसंघोनघ[ः] कारिता(ती)

गच्छच्छ्रम(च्छालं?)निका कता प्रतिपुरं स्वमार्द्धमेकं पुनः ॥९॥

तेषां श्रीजिनचंद्राणां शिष्याः [ ] प्रथमतोभवत् ।

गणि[ः] सकलचंद्राण्यो रीहडा न्वयभूषणं ॥१०॥

तत्ति(च्छि)प्यसमयसुंदरसदुपाध्यायैर्विनिर्मिताध्यायैः ।

कल्पलतानामायां(?) ग्रंथश्रुते प्रयत्नेन ॥ ११ ॥

* * * * *

लूणकर्णसराग्रामे प्रारब्धा कर्तुमादरात् ।

वर्षमध्ये रुता पूर्णा मया चैपारिणीपुरे ॥१२॥

राज्ये श्रीज(नि)नराजसूरिमुगुरोर्बुद्ध्या जितः स्वगुरो-

र्यद्वाग्धं भुवि लोकावेस्मयकरं सौभाग्यमत्यद्भुतं ।

कीर्तिस्तु प्रसरीसरीति जगते प्रौढप्रतापोदया-

दातास्तुप्रतमा कृपा तनुभृतां दारिद्र्यदुःखापहा ॥१८॥

* * * * *

राजंते जिनराजसूरिगुरुवस्ते सांप्रतं भूतले ॥१९॥

ज्ञ(यु)भराजे जिनसागरसूरिवरे विजयिनि प्रकृतिसौम्ये ।

यत्सौभाग्ययशोभिर्घनलीकृतभूतलं भाति ॥२०॥

तद्रुणा प्रसादेन मया कल्पलता कृता ।

कल्पसूत्रमिदं यावत्तावन्नन्दतु सापि हि ॥२१॥

इति श्रीसम्यसुन्दरोपाध्यायविरचिता कल्पलतानाम्नी कल्पसूत्रटीका समाप्ता ।

FFFF. No. 271. *Vinayarāma's Commentary on the Kīrtārjunīya.*

किरातार्जुनीयटीका ।

अन्ते ।

वर्षेभिर्गृध्वीरसभूमिसंहया(ख्ये)श्रीविक्रमाङ्गमिविभो[ऽ]पयाते ।

मासे मनोहारिणि कालगुणाख्ये वारे गुरौ पंचमिकादिने च ॥१॥

क्षमादयादानतपोधि(नि)धानं प्राप्तप्रतिष्ठी गुणगौरवार्हः ।

तुर्यस्य काव्यस्य विधाय टीकां लिखेत् रामो विनयादिशब्दः ॥ २ ॥

श्रीरत्नाकरसूरीणां पादपदप्रभावतः ।

व्याख्या कृतास्ते संशोध्य विबुधैरूपसूरिभिः ॥ ३ ॥

संवत् १७२७ वर्षे कालगुण(न)मासे कृष्णपक्षे अष्टम्यां तिथौ कुजवासे लिखितं । इति श्रीकिरातकाव्यं संपूर्णं । व्यासश्रीशोधरपुत्ररत्नव्यासश्रीजयरामजीकस्य पठनार्थं । चेला-
गुणराजजीलिखितं श्रीकर्णपुरवरे ।

GGGG. No. 272 *Brahmamuni's Jambūdvīpāprajñaptiṭkā.*

जम्बूद्वीपप्रज्ञाप्तिटीका ।

अन्ते ।

इति सकलमुविहितसैद्धांतिकशिरोरत्नालंकारश्रीपार्श्वचंद्रसूरितच्छिष्यश्रीवितयदेवसूरिसती-
र्थचरणभोजमधुकरश्रीत्रिप्रमुनिविरचितायां श्रीजम्बूद्वीपप्रज्ञाप्तिटीकायां ज्योतिषकादिविचार-
धिकारः समाप्तः ।

श्रीसाधुरत्नाभिघण्डितेशः

स्वकीर्तिविव्योतितसर्वदेशाः ।

यथास्थितं जैनमतं जनानां

प्रकाशयतः सुखदा अभूवन् ॥१॥

तद्दीपपादांबुजपुष्पभृङ्गा-

स्त्यक्ताखिलारंभपरिग्रहीयाः ।

जयंति संवेगमुपैकपानाः

श्रीपार्श्वचंद्राभिघसूरयोमी ॥२॥

तपगणगगननभोमणिसूरिश्रीविजयेनशिष्याणां ।
 वाचकनयविजयानां शिशुना बुधकीर्तिविजयेन ॥ १ ॥
 मुनिरसरसचंद्रमिते वर्षे चिन्कोशवृद्धये स्वस्य ।
 मुक्ता श्रीमदकच्चरपुरे सदासी प्रतिर्जीयात् ॥ २ ॥

HHHH. No. 273. *Kshamākalayāna's Tarkaphakkikā*

तर्कफक्किकाः ।

अंते ।

श्रीजिनभक्तिसूरीद्रपट्टभासनभास्वराः ।
 श्रीजिनलाभसूरीद्रा आसंश्वंद्रकुलेश्वराः ॥१॥
 प्रीतिसागरनामानः श्रीमंतस्तस्ततीर्थकाः ।
 वाचकामृतधर्माख्यास्तेषां शिष्या विचक्षणाः ॥२॥
 तद्विनेयेन क्षमादिकल्याणेन मनोषिणा ।
 तर्कसंग्रहसूत्रस्य सवृत्तेः फक्किका इमाः ॥३॥
 यथा श्रुता गुरुमुखात्तथा संकलिताः स्वयं ।
 यत्नेन त्रिसिद्धिचंद्रमयिते हायने मुदा ॥४॥ चतुर्भिः कलापकम् ।
 सूरतविदरे इति शेष इति श्रीतर्कसंग्रहफक्किका संपूर्णा ।

JJJJ. No. 274. *Gupāvinaya's Damayantichampūfikā*

दमयंतीचंपूटीका ।

अंते ।

इति वाचनाचार्यश्रीप्रमोदमाणिक्यगणेशिष्यश्रीज[य]सोमंगणितच्छिष्यश्रीगुणाविनयवि-
 चितायां श्रीविक्रमभट्टविरचितश्रीदमयंतीचंपूकयाविश्रुतौ सप्तम उल्लासः समाप्तः ।
 श्रीमत्खरतरगच्छे स्वच्छेभूवन्वांगवृत्तिकराः ।
 श्रीमदभयदेवाख्याः पुरा यथाचार्यगुणमुखाः(ख्याः) ॥१॥
 तेषां क्रमेण पठे विख्याता लक्षसंख्यगुणदक्षाः ।
 रेजुर्जलधिगभीराः श्रीजिनमाणिक्यसूरिवराः ॥२॥
 तपठे विशदप्रभाकरवारस्कूर्जत्प्रतापोद्भवाः
 चादप्राप्तजया धरापतिसदःपीठे सदा मुंदराः[ः] ।
 सत्तत्त्वविधानतो भुवि चक्रकारं विशां चकिरे
 चेतसु प्रथमागमाधिगमतो लब्धप्रतिष्ठाश्च ये ॥३॥

युगप्रधानेषु महाप्रभावश्रियो निधानेषु विशुद्धबुद्धिषु ।
 विराजमानेषु जनेषु तेषु स्तुत्येषु सञ्ज्जीविनचंद्रसूरिषु ॥४॥
 श्रीक्षेमशाखासु सुधातिश(शा)पिरसप्रवेशासमवाग्विलसाः ।
 श्रीस्वैमराभा भुवि पारिजातफलोपमाः पाठकलक्षिमलदमाः ॥५॥
 नयंतु तेषां च वरा विनेयाः सद्भागधेयाः[ः] स्वगुणैरमेयाः ।
 चत्वार आसन्विसलप्रबोधा विधेर्नु वेदा इव मूर्तिमंतः ॥६॥
 शिवसुंदरनामानो विलसत्संविगकनकतिलकाङ्गाः ।
 पाठकपदप्रधाना उभयोपि प्राप्तकीर्तिभराः ॥७॥
 सदयोदयास्तृतीयाः सदयास्तततं दयातिलकगणयः ।
 वाग्गुरवो वाग्गुरवस्तुर्याशि(रिश)प्याश्च विजयंते ॥ ८ ॥
 श्रीम(श्रीमत्प्र)भोदमाणिक्यनामधेयोयःसु(धेयारसु another Ms.)साधु-
 वृत्त[ध]राः ।
 भाग्याभ्यधिकास्तेषां विद्यंतेषां पुनरिज्ञेय्याः ॥ ९ ॥
 चत्वारोप्यवुधिवद्रंभीराक्षोभ्यतादिगुणयुक्ताः ।
 न च जडसंगतिभाजो भवंति येस्मिन्महीपीठे ॥ १० ॥
 वाग्गुरुगुणरंगाख्या रंगह्रुभक्तिभाग्दयारंगाः ।
 श्रीजयसोमास्त्वोमाननास्तथा क्षेमसोमाङ्गाः ॥ ११ ॥
 तत्र श्रीजयसोमकरूपतरवोमेयप्रमा(का)क्षे मुखी(?)
 शाखालीढयरागमांबरतलास्तत्पात्रशोभाबहाः ।
 कीर्तिप्राप्तफलाः कलाचरकलास्तंतीह मत्पाठकाः
 श्रीमंतो गुरुवो खोदितरसैः[ः] तंभीणितमाणिनः ॥ १२ ॥
 तेषां शिष्यो मुद्गणो गुणाविनयाख्यो विमृश्य शास्त्राणि ।
 सत्पाणिनीयहेमानेकार्योणादिमुख्यानि ॥ १३ ॥
 श्रीचंडपालरचितं दुर्गापदमकटनैकसितकक्षं ।
 श्रीचंपूटिष्पनकं पुनस्तहार्दं समुपजीव्य ॥ १४ ॥
 श्रीविक्रमशो(मंशो)द्वयसद्विक्रमराजसिद्धनृपतिराज्ये ।
 सत्कर्मकर्मचंद्राभिधधीसत्प्रयुषसंधार्यः ॥ १५ ॥
 श्रीमाद्विक्रमभूपतेः स्वरसरस्वत्कर्तृशक्रप्रमा-
 ख्यातायां शरदि प्रभोदविसरभ्रानिष्पुषीराकुले ।
 श्रीसिद्धयकनाम्नि भद्रनगरेईशैयशोभाधरे
 चक्रे श्रीदमयंत्युदारचरिते टीकां महायां मुधाः ॥ १६ ॥
 सरस्वत्या प्रणीतायां श्रीचंपूषां कृतसंविदि ।
 यन्मया वितथं मौक्तं मतिमंदिन गान्यया ॥ १७ ॥

सव्याख्यां कुर्वता संतोनुग्रहं मायि धी[ध]नाः ।

तत्कृतोत्सारथ्यत्वार्या मावजानंतु किंचन ॥ १८ ॥ शुभं । १९ । २० ।

श्रीफलवद्विकपार्श्वश्रीमज्जिनदत्तकुशलसूरीणां ।

सीम्पदृशा पठतामिह शुभार्थदा वृत्तिरेषा स्तात् ॥ २१ ॥

न येषु देशेषु विशिष्टधर्मवार्त्तापि कर्णातिथितां वभाज ।

येन प्रजापालनतत्परेण प्रवर्तितस्तेषु विशुद्धधर्मः ॥ १ ॥

अनार्या अपि देशाः सद्धर्मभाजनयानया ।

येनार्या विहिता यद्वात्तिलाः पुष्पैः सुवासिताः ॥ २ ॥

दोषापहारात्तमसो विनाशनाप्रकाशनाभ्यायपथस्य भूतले ।

श्रीसूर्यसेवाकरणानुपगणिणा श्रीसाहिना येन कृतं महाद्भुतं ॥ ३ ॥

गवादिप्राणिसेधातघातस्य प्रतिषेधनाद् ।

येन कांता दया कांता सौभाग्यैकमठीकता ॥ ४ ॥

स्वमेपि सज्जनाः सर्वे यस्येभामाशिषं ददुः ।

त्वं पालय चिराद्वाज्यं यत्क(यः क?)पावारिवारिधिः ॥ ५ ॥

यस्य राज्ञः प्रसूयामी धर्मे कुर्वन्ति साधवः ।

तस्माद्यद्विजयो नित्यं यतो धर्मेस्ततो जयः ॥ ६ ॥

यस्य नाग्नि विराजते विष्णुब्रह्ममहेश्वराः ।

तेनात्राकवरेखाख्यां ख्याता सर्वत्र भूतले ॥ ७ ॥

बिबुधश्रेणिविराजितसन्निधे वरनन्दनश्रियां मुदिते ।

कृतगोरक्षे दक्षे शुभनयन इव त्रिदिवनाथे ॥ ८ ॥

अकबरनृपाधिनृपतौ विजयिनि शरभुवनसम्मते वर्षे ।

श्रीमच्छाभपुरीयं प्राकाशि परा पुरस्तुधियां ॥ ९ ॥

श्रीचंपूवृत्तिः समाप्ता । सरस्वतीतिनाम्नी वृत्तिरियं ।

These verses do not
occur in the present
Ms. but in two others.

KKKK. No. 275. *Mānavijayagan's Dharmasaṅgraha with
commentary.*

धर्मसंग्रहः सटीकः । अंते ।

अथ प्रशस्तिः ।

श्रीमद्रीरजिनैरपटुपदवीसीमंतिनीमंदनं

प्रख्यावानजनिष्ट हरिविजयः सूरिः सतामग्रणीः ।

येनाकबरराट् प्रबोध्य विहितो दुःकर्मकर्तापिहो ।

धर्मोक्त्या त्रिदिवस्य कोशगणिनेवार्हः प्रदेशान्तरः ॥ १ ॥

अमलमलमकापीत्सदुरोस्तस्य पट्टं

विजयिविजयसेनः सूरिरुद्रप्रतापः ।

महति सदासे साहेर्वादिनो निःप्रतापान्
रविरिव निजगोभिस्तारकान् यश्चकार ॥ २ ॥

विजयतिलकसूरिभूरिसूरिप्रकटो

दिनमणिदयादौ तस्य पट्टे बभूव ।

कुपतितिमिरमुग्रं प्रास्य शुद्धोपदेश-
प्रसूमराकिरणैर्योब्रूवुधद्वयपद्मान् ॥ ३ ॥

तदीये पट्टेभूद्विजयिविजयानन्दसुगुरु-
र्यशस्वी तेजस्वी मधुरवचनः सौम्यवदनः ।

कपापैर्निर्मुक्तः प्रशमगुणयुक्तः सुविहित-
स्तपागच्छाधीशः सकलवसुधाधीशमदितः ॥ ४ ॥

जयांति विजयराजः सूरिरेतस्य पट्टे
सकलगुणगरिष्ठः शिष्टलोकैः प्रशंस्यः ।

प्रायेतद्युजयश्रीरुद्रप्रपुण्यप्रभावः
कालितसकलशास्त्रः प्रास्तामिष्यात्वजालः ॥ ५ ॥

तदनु पट्टपतिर्विहितोऽधुना विजयराजतपागणभूभुजा ।
विजयमान इति प्रथिताद्वयो विजयतेऽनुलभाग्यनिधिः सुधीः ॥ ६ ॥

इतश्च विजयानन्दसूरीणां (Om. सूरीणां ६.) विनेया विनयान्विताः ।
श्रीशांतिविजयाद्गुणाः शोभन्ते पंडितोत्तमाः ॥ ७ ॥

वाजन्मादपि शीघ्रसत्यमृदुताक्षोऽस्य(त्या)र्जवाद्या गुणा
भूयांसो गुरुभक्तता च विपुला येषु प्रकटा भृशं ।

प्राप्तेसाहाय गुणार्थिनां स्वगुरुभिर्यत्कीकृता भूतले
सर्वत्राखिलगच्छकार्यविनिशेधेन प्रसन्नात्मभिः ॥ ८ ॥

तेषां विनेय उदितादरतो विवरे ग्रंथं च माचविजयाभिधवाचकोमुं ।
हृण्णं यदत्र मतिमंदतया भवेत्तन्मेषाविभिर्वाये रूपां प्रणिधाय शोध्यं ॥ ९ ॥

सत्तर्ककर्कशधिपाखिलदर्शनेषु मूर्धन्यतामधिगतास्तपगच्छधुर्वाः ।
काश्यां विजिम्ब परसूथिकवर्षदोष्ट्या विस्तारितप्रवरजैनमतप्रभावाः ॥ १० ॥

तर्कप्रमाणनयमुख्यविवेचनेन प्रोद्धोधितादिमपुनिश्रुतकेवलित्वाः ।
चकुर्यशोविजयवाचकराजिमुख्या ग्रंथेत्र मप्युपकारं पारिशोधनाद्यैः ॥ ११ ॥

बाल इव मंदगतिरपि सामाचारीविचारदुर्गम[ये] ।

अवाभूवं गतिमस्तेषां हस्ताबल्येन ॥ १२ ॥

वर्षे दिग्गजगुणमुनिचक्र १७३८ प्रमिते च माघवे मासे ।

शुद्धतृतीयादिवसे यत्नः सफलोयमज्ञनिष्ट ॥ १३ ॥

अहम्मदावादपुरे समप्रदेशस्फुरद्गुर्जरदेशमंडने (?) ।

श्रीवंशजन्मा मनिआभिधानो वणिग्बरोभूच्छुभकर्मकर्ता ॥ १४ ॥

नित्यं गेहे दानशाला विशाला प्रौढोन्मया तीर्थराजादिमात्राः ।

सप्तश्रेण्यां यस्य वित्तव्ययश्च ख्यातुं प्रायो ह्यस्मदाद्यैरशत्रयः ॥ १५ ॥

साधुश्रीशोतिदासः] प्रचुरगुणनिधिस्तत्सुतोभूद्दुदारा

धात्र्यां विख्यातनामा जगद्गुप्तमाधिकानेकसत्कृत्या (?) ।

रंकानामन्वस्त्रीपथसुवितरणाद्येन दुःकालनाम

विध्वस्तं शस्तभूया बहुविधिमाहिता ज्ञातिसाधर्मिकाश्च ॥ १६ ॥

पुत्र-यस्तसमस्तगेहकरणीयस्य स्फुटे वार्द्धके

सिद्धांतश्रवणादिधर्मकरणे बद्धश्चहस्यानिशं ।

सद्धर्मद्वयसंविधानरचनाशुश्रूषणोत्कण्ठित-

स्तस्य प्रार्थनयास्य शुक्लनिधौ जातः प्रयत्नो मम ॥ १७ ॥

ज्ञानाराधनमतिना विनयादिगुणान्वितेन वृत्तिरियं ॥

प्रयमादर्शं लिखिता गणिना कात्यादिविज्ञयेन ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

इति प्रशस्तिः ।

KKKK. No. 278. *Dharmasāgara's Pravachanaparīkṣhā*.

प्रवचनपरीक्षा । २ पत्रस्य निरंकुष्टमाख्य ३ पत्रस्य निरंकुष्टं यावत् ।

दिगंबरस्तावत् । श्रीनिर्वाणान्नबोत्तरपट्टशतवर्षातिक्रमे शिवभूत्यपरनाम्नः सहस्रमल्लतः
सजातः । यदागमः ।

छात्राः सयाई नवुत्तराई तईआ सिद्धि गयस्त वीरस्त ।

तो बोडिआण दिट्टी रहवीरपुरे समुष्णणा ॥ १॥

इत्यत्र दिगंबरस्तावदित्यं प्रष्टव्यः । भो दिगंबर स्वदुत्पत्तेः पूर्वं श्रीवीरभिनप्रवर्तितं
तीर्थमासीन्न वा । आसीच्चैताहिं बोटिकातुत्पत्तावनन्यगत्या श्वेतांबर एव तीर्थं संपन्नं ।
अथ नासीत्ताहिं व्युच्छिन्नं तीर्थं शिवभूतिना प्रादुष्कृतमिति श्रोतुमप्यकल्पं । न हि
व्युच्छिन्नतीर्थं तीर्थकारमंतरेण केनापि प्रादुष्कृतं शक्यते । तीर्थकराधिक्यप्रसंगात् ।
इत्युभयथापि दिगंबरस्तीर्थबाधाः संपन्नः । यत्तु दिगंबरात् श्वेतांबरोत्पत्तिरिति त्वदीयं
वचः तच्च सुक्लं..... इत्यादि श्रीभद्रबाहुस्वामिप्रणीतनिर्मुक्तचार्गमबोधितत्वेन देवानां
मियमल्यपकल्पमेवेति दिगंबरसुमदायो नाच्छिन्नं तीर्थमिति बोध्यं १ । एवं पीर्ण-
मीयकोपि श्रीवीरात् १६२९ वर्षे विक्रमात् ११५९ वर्षे श्रीमुनिचंद्रसूरिगुरुआत्मा-
त्सर्वाचितुर्दशीयपसनिगर्ताचंद्रप्रभाचार्यात्प्रवृत्तो न तीर्थं । युक्तिस्तु प्रागुक्तेवात्राप्य-
तारणीया चतुर्दशीपकान्तिगतिवचं तदीयैरप्युक्तं । यदुक्तं ।

दुर्वादित्तरदांकुशः समयावित्श्रेणीशरोमंडनं
 श्रीचंद्रप्रभासूरिराट्ट स भगवान् प्राचीकशत्पूर्णिमां ।
 तस्माज्जैनवचोमृतं भृशमपुः श्रोधर्मघोषादयः
 श्रीभद्रेश्वरसूरितस्त्वचकलत् शाखा द्वितीया प्रथां ॥ १ ॥

इति पौर्णमीयककृतसंस्कृतक्षेत्रसमासवृत्तिप्रशस्ती । तथा श्रीअममतीर्थकृच्चरित्रप्रशस्त्या-
 दावपि तदीयैरेव चंद्रप्रभाचार्योदय पूर्णिमाप्रकटनं भणितमिति । तथा ।

चंद्रगच्छात् पुष्णिम पुष्णिमत् सट्ट(डू?)पुष्णिमचलया ।

दोहि वि आगमनामा कुच्चरा खरयरो नात् ॥१॥

तथा संघेन निवार्यमाणोपि चंद्रप्रभाचार्यः पूर्णिमापास्तिकां प्रकाशितवान् । इत्यस्मद्बृद्धवचं
 (चः) । किं च यथा गुरुभाट्टश्रीमुनिचंद्रसूरिमात्सर्यात् ११५९ वर्षे चतुर्दशीयकाचंद्रप्रभाचार्यात्
 पूर्णिमापक्षः समुत्पन्न इति प्रसिद्धिर्न तथा अमुकहेतुनाऽमुकाचार्यतोऽमुकसेवःसरे पूर्णिमापक्षाच्च-
 तुर्दशीपक्ष इति प्रसिद्धिः कर्णकोटरपथमवतीर्णा । अत एवास्मिन्ने तीर्थं विद्यमाने
 वि० सं० १२०४ वर्षे
 जाता । तत्रापि स एव तान्निदित्यं प्रष्टव्यो भोः खर-
 तरेत्यादिप्रश्नोत्तरवचोगर्भा युक्तिः प्रागेवद्वगंतव्या । ये स्वाचलिकसाद्धपौर्णमीयकागमिकनामानः
 कुपाक्षिकास्ते पौर्णमीयकमूलका एवेति निजनिजनाम्ना, विश्रामे वक्ष्यामस्तेन पौर्णमीयके तीर्थे
 बाह्ये सिद्धेते तु सुतरांतीर्थबाह्या एवेति । पट्टकुपाक्षिका नीर्णा इति जने प्रसिद्धिः । अथाधुनिकानां
 चतुर्णां मध्ये लुपाकमतं वि० १५०८ वर्षे लुपकलेखकात् प्ररूपणांमधिकृत्य प्रवृत्तं । तत्प्ररूप-
 णा च जिनप्रतिमानिषधमूलका । तन्मते वेपथराः पुनः वि० सं० १९३३ वर्षे सीरोहीप्रत्यासन्ना-
 रघट्टनाटकवास्तव्यप्राग्नाटज्ञातीयभाषास्वदेव प्रवृत्ताः । एतदुत्पात्तविस्तरस्तु एतन्नाम्ना सप्तम
 विश्रामे वक्ष्यते । अयं च प्रवचनबाह्य आबालगोपांगतानामपि प्रतीतः ७ । एवं कटुकबीजा(नः?)
 पराजचंद्राः स्वस्वनाम्ना मताकर्षका अपि गोप्याः । उपलक्षणादन्येषु प्रधानाद्यपलापिन-
 स्तथाभूता एवावगंतव्याः १० । एते दशाप्यतीर्थकरमूलका न तीर्थं । किंतु मरुमरीचिकायां न-
 लाभास इव तीर्थाभासास्तीर्थबाह्या इति । ननु तपागणोपि वि० १२८५ वर्षे श्रीजगच्चंद्रसूरितो
 जातः सोऽप्युक्तयुक्त्या कथं तीर्थमिति चेदुच्यते । न हि श्रीजगच्चंद्रसूरिर्वटगच्छात्कुताश्चिनिमि
 ताद्विपरीतप्ररूपणया चंद्रप्रभाचार्यादिवत्प्रभूतः । किंतु प्रमादवशेन क्रियाशिथिलसाधुसमु-
 दायं परिसज्ज्य गुर्वाज्ञाया श्रीआनंदविलमसूरिवत् श्रीसुधर्मस्वामिनोच्छिन्नपरिपाक्षा समागत
 दशविधचक्रवालसामाचारीक्रियां कुर्वाणं यावज्जीवमाचाम्लतपोभिग्रहेण कशांगीभूतं श्रीजग-
 चंद्रसूरिं दृष्ट्वा राज्ञां तपा इत्याख्या वक्तव्येत्युक्तं ततः प्रभृति वटगणस्यैव तपा इत्याख्या
 प्रससार न ह्येतावता प्रागुक्तयुक्तिरत्रावतरति । अन्यथा श्रीसुरिथितसुप्रतिबुद्धाम्यामेव कौटिक-
 नाम्ना गणः ततोपि श्रीचंद्रसूरेश्वरगच्छतं जातापि [चः] चंद्रगच्छीयश्रीउदयोतनसूरिणा

श्रीसर्वदेवसूरेर्वदे सूरिपदकरणात् श्रीसर्वदेवसूरितो वटगच्छ इति रुद्रिरिमेवं कौटिकादिगणा
अप्यच्छिन्नं तीर्थं न स्युः । तस्मान्नामांतरप्रादुर्भावेप्याचारप्ररूपणयोराच्छिन्नताभ्युपगंतव्या ।

LLLL. No. 278. *Dharmasāgara's Pravachanaparīkshā.*

प्रवचनपरीक्षा ।

२२ पत्रस्य निरंकश्टे ।

यतस्ते कौटुशा उन्मार्गप्ररूपणारसिकाः । उन्मार्गः स्त्रीमुक्तिनिषेध १ चतुर्दशीपाक्षिक-
निषेध २ पर्वातिरिक्तादिनपोषधानिषेध ३ सामायिकादीं श्राद्धमुखवस्त्रिकानिषेध ४ जिनाविवा-
नां पुरः फलादिपूजानिषेध ५ श्रुतदेवतास्तुतिनिषेध ६ जित्प्रतिमानिषेध ७ संप्रति गुरुदृक्प-
थावतारनिषेध ८ परंपरागतप्रायोबहुविधनिषेध [ध] ९ जिनपूजादिपु साधूपदेशनिषेध १० प्रमुख
लक्षणः तस्य प्ररूपणा तव्यवस्थापनाय कुयुक्त्युद्भावना तत्र रसिका अहोरात्रं तदेकध्यानपरा-
यणाः ।

१४६ पत्रस्य निरंकश्टे ।

कुपाक्षिकमार्गस्तस्य यन्मूलं प्रथममुत्तमं क्षपनकानां नाग्यव्रतं । १ ।

पौर्णमासिकानां पूर्णिमापाक्षिकं । २ ।

औष्टिकानां(णां) स्त्रीजिनपूजानिषेधः । ३ ।

स्तनिकानां मुखवस्त्रिकानिषेधः । ४ ।

सार्द्धराकानां फलादिपूजानिषेधः । ५ ।

आगमिकानां श्रुतदेवतास्तुतिनिषेधः । ६ ।

लुपाकानां प्रतिमानिषेधः । ७ ।

कटुकानां संप्रति साधुदर्शनाभावः । ८ ।

बंध्यानामागामि[क] वत् श्रुतदेवतानिषेधः । ९ ।

पाशस्य निश्रादिकरणे साधूनां जिनोपदेशनिषेधः । १० ।

MMMM. No. 278. *Dharmasāgara's Pravachanaparīkshā.*

प्रवचनपरीक्षा । ८६ पत्रे ।

यद्यस्मात् स दुर्लभराजा पट्टपट्यधिकदशशतवर्षे १०६६ राज्ये उपविश्य सत्सप्तत्यधि-

कदशशत १०७७ वर्षे कालगतः । परलोकं प्राप्तः । काचित् सं० १०७८ वर्षे इत्यपि दृश्यते । त-
त्रायं वर्ष ११ मास ६ रात्र्यं कृतवानिति लिखितमतस्तदपि युक्तमेव । यतः श्रीवत्तनराजपट्टावली
त्वेन । श्रीवीरात् ४७० वर्षे श्रीविक्रमः । संवत्सरः विक्रमादित्यतः । सं० ८०२ वर्षे वनराजेन प-
त्तनस्थापना कृता । तत्र तस्य राज्याभिषेकश्च ८०२ वर्षे । वनराजराज्यं वर्ष ६० । ततः ८६२
योगराजराज्यं वर्ष ३५ । ततः ८९७ क्षेमराजराज्यं वर्ष २५ । ततः ९२२ भूयडराज्यं वर्ष २९ ।
ततः ९५१ वैरसिंहराज्यं वर्ष २५ । ततः ९७६ वर्षे रत्नादित्यराज्यं वर्ष १५ । ततः ९९१ सामंत-
सिंहराज्यं वर्ष ७ । एते चापोत्कटा राजानः १९६ वर्षमध्ये बोध्याः । ततः ९९८ मूलराजराज्यं
वर्ष ५५ । स च सामंतसिंहमगिनीलीलादेवीपुतः । ततः १०५३ चामुंडराज्यं वर्ष १३ । ततः
१०६६ बल्लभराज्यं मास ६ । ततः १०६६ वर्षे दुर्लभराज्यं वर्ष ११ मास ६ । ततः १०७८ वर्षे
भीमराज्यं वर्ष ४२ (५२?) । ततः ११३० वर्षे कर्णराज्यं वर्ष २० । ततः ११५० वर्षे जयसिंह-
देवराज्यं वर्ष ४९ । ततः ११९९ वर्षे कुमारपालदेवराज्यं वर्ष ३१ । ततः १२३० अजयपाल-
राज्यं वर्ष ३ । ततः १२३३ बालमूलराज्यं वर्ष २ । ततः १२३५ लघुभीमदेवराज्यं वर्ष ६३ ।
ततः १२९८ वर्षे तिहुणपालराज्यं वर्ष ४ । एवं श्रीलक्ष्म्यवंशे एकादश ११ भूषाः ३०० वर्ष-
पथ्ये । ततश्च १३०२ वर्षे वीरलदेवराज्यं वर्ष १८ । ततः १३२० वर्षे अर्जुनदेवराज्यं वर्ष १३ ।
ततः सारंगदेवराज्यं वर्ष २० । ततः १३५३ वर्षे लघुकर्णराज्यं वर्ष ७ । एवं बाणेल्यान्वये राज्यं
वर्ष ५८ । ततः अलावदीनादिसुरप्रानराज्यं गुर्जरधरिण्यामित्यादिविस्तरमिच्छता कुमारपाल-
पवंशो विलोकनीय इति ।

NNNN. No. 279. Munisundara's Mitrachatushkakathā.

मित्रचतुष्ककथा ।

आदौ ।

जयश्रीप्राप्तितो द्विधरिपूणां स्तुः सदासुखाः ।
पद्मर्विद्याया भव्यास्तं श्रीवीरजिनं स्तुवे ॥ १ ॥
मालाकारा इव प्रसिद्धिस्थाः काव्यसुभिरुषाः ।
प्रथमंति ग्रंथमालां तां ब्राह्मीं कल्पलतां मजे ॥ २ ॥
भागती संयमश्रीश्च चक्रे येष्वेव भारती ।
वंदे भाग्यनिर्धोस्ताञ् श्रीदेवमुंदरसद्गुह्यं ॥ ३ ॥
येभ्यो ज्ञानरसैरात्तेः(तैः) शिष्यान्दाः मीणते भुवं ।
श्रीज्ञानसागरान् सूर्यस्तानस्तापयुणान् स्तुवे ॥ ४ ॥
सोममुंदरसूरिद्राञ् श्रीमतो नमि ताञ् गुरुन् ।
तारायत्तेन्यतीर्थ्या यज्ज्ञानभानूदयेधुना ॥ ५ ॥

अन्ते ।

वेदाष्टमनुमिते १४८४ व्दे मुनिमुंदरसूरिभिः सुमुत्तमृत्तं ।

भग्यन्नुग्रहेतोः श्रेयःप्राप्तये व्यधायीदं ॥ ११ ॥

शब्दानुशासने दक्षो लक्ष्मीभद्रमुनिर्मुदा ।

कथा एताश्चतस्रोपि गुरुभक्तेरशोधयत् ॥ १२ ॥

इति श्रीजिनमुनिमनमनमस्कारगुणनस्वदास्संतोषकले सुमुखनृपादिभिन्नचतुष्ककया नग-
प्रसिद्धश्रीतपाबृहद्छर्मडनश्रीदेवसुंदरसूरिश्रीज्ञानसागरसूरिशिष्यैः श्रीसोमसुंदरसूरिपट्टप्रतिष्ठितैः
श्रीमुनिसुंदरसूरिभिः कृता ॥

0000. No. 282. Jinadatta's Vivekavilāsa.

विवेकविलासः ।

१७ पत्रस्य सांकष्टप्रमारभ्य १९ पत्रस्य निरंकपुष्टं यावत् ।

अथ पद्धदर्शनविचारक्रमः ।

जैनं मैमांसकं बौद्धं सांख्यं शैवं च नास्तिकं ।

स्वस्वतर्कविभेदेन जानीयाद्दर्शनानि पट् ॥ ३८ ॥

अथ जैनं ।

बैलभोगोपभोगानामुभयोर्दानलाभयोः ।

नैतरायस्तथा निद्रा भीरुज्ञानं जुगुप्सनं ॥ ३९ ॥

हासो रत्यरती रागद्वेषाविवरितिः स्मरः ।

शोको मिथ्यात्वमेतेष्टादश दोषा न यस्य सः ॥ ४० ॥

जिनो देवो गुहः सम्पक् तत्त्वज्ञानोपदेशकः ।

ज्ञानदर्शनचारित्राण्यपवर्गस्य वर्तनी ॥ ४१ ॥

स्याद्वादश्च प्रमाणे द्वे प्रत्यक्षमनुषापि च ।

नित्यानित्यं जगत्सर्वं नव तत्त्वानि सप्त वा ॥ ४२ ॥

जीवाजीवो पुण्यपापे आश्रवः संवरोपि च ।

बंधो निर्जरणं मुक्तिर्यो व्याख्याधुनोच्यते ॥ ४३ ॥

चेतनालक्षणा जीवः स्यादजीवस्तदन्यकैः ।

सैत्कर्मपट्टलैः पुण्यं पापं तस्य विपर्ययः ॥ ४४ ॥

आश्रवः कर्मसंबंधः कर्मरोधस्तु संकरः ।

कर्मणां बंधनाद्धंधो निर्भरा तद्विषयोजनं ॥ ४५ ॥

अष्टकर्मक्षयो मोक्षोर्त्रैतर्भावश्च कैश्चन ।

पुण्यस्य संवरे पापमार्ग्यवे क्रियते पुनः ॥ ४६ ॥

१ बालाभो* v. l.; २ अंतराय* v. l.; ३ दन्वजः v. l.; ४ सुकर्म* v. l.; ५ लात्तु* v. l.;
६ क्षयान्मो* v. l.; ७ क्षायंत*, क्षोयंत*, क्षो आधांतभाक्कै, v. l.; ८ पापस्या* v. l.

लब्धानेतच्चतुष्टयस्य लोकाग्रस्थैर्यं चात्मनः ।

सीणाट्कर्मणो मुक्तिर्नैव्यावृत्तिर्जनोदिता ॥ ४७ ॥

सरजोहरणा भिक्षभुजो लुंचितमूर्धजाः ।

श्वेतांवराः क्षमाशीला निस्संगा जैनसाधवः ॥ ४८ ॥

मैतशीला तपोयुक्ता गुप्तिभित्तयशालिनः ।

सिद्धांताराधका नित्यं यतयो विजितेन्द्रियाः ॥ ५१ ॥ } Written in the margin.

लुंचितौः पिच्छैश्चाहस्ताः पाणिपात्रा दिगंवराः ।

ऊर्ध्वाशिनो गृहे दातुर्द्वितीयाः स्युजिनर्षयः ॥ ४९ ॥

भुंक्ते न केवली न स्त्री मोक्षगति दिगंवराः ।

माहुरेपामयं भेदो महाञ्ज श्वेतावरैः समं ॥ ५० ॥

इति जैनं ।

अथ मैमांसकं ।

मीमांसको^{१५} द्विधा कर्मब्रह्ममीमांसकः स्मृतः ।

वेदांतो मन्यते ब्रह्म कर्म भट्टप्रभाकरौ ॥ ५१ ॥

प्रत्यक्षमनुमानं च वेदोश्चोपमया सह ।

अर्यापत्तिरभावश्च भट्टानां षट्प्रमाण्यसी ॥ ५२ ॥

प्रभाकारमते पंचैतौ न्यभावस्य वर्जनात् ।

अद्वैतवादी वेदांती प्रमाणं तु यथातथा ॥ ५३ ॥

सर्वमेतदिदं ब्रह्म वेदांतेद्वैतवादिनां ।

आत्मन्येवै^{१६} लवो मुक्तिर्वेदांतिकमते मता ॥ ५४ ॥

अकुकर्मा सपदकैर्मा गूढाश्चादिविवर्जकः ।

ब्रह्मसूत्री द्विजो भट्टो गृहस्थाथमसंस्थितः ॥ ५५ ॥

भगवन्नामधेयौस्तु द्विजा वेदांतदर्शने^{१७} ।

विप्रैर्गृहभुजस्यक्तोपवीता ब्रह्मवादेनः ॥ ५६ ॥

चत्वारो भगवद्भेदाः कुटीचरबहूदकी ।

हसः परमहंसश्चाधिकामीषु परः परः ॥ ५७ ॥

इति मैमांसकमतं ।

अथ बौद्ध ।

बौद्धानां सुगतो देवो विश्वं च क्षणभंगुरं ।
 र्कैर्यसत्त्वाख्यैः तत्त्वचतुष्टयमिदं क्रमात् ॥ ५८ ॥
 दुःखमापन्नं चैव ततः समुदयो मतः ।
 मार्गश्चेत्यस्य च व्याख्या क्रमेण श्रूयतामिदं ॥ ५९ ॥
 दुःखं संसारिणः स्कन्धास्ते^{२१} च पञ्च प्रकीर्तिताः ।
 विज्ञानं वेदनां संज्ञा संस्कारो रूपमेव च ॥ ६० ॥

अथायतनानि ।

पञ्चेन्द्रियाणि शब्दाद्याः विषयैः पञ्च मानसं ।
 धर्मायतनैरेनामानि द्वादशायतनानि^{२२} तु ॥ ६१ ॥

अथ समुदयः ।

रागादीनां गणो यस्मात्समुदोति नृणां हृदि ।
 औत्तमात्मीयस्वभावाख्यः स स्यात्समुदयः पुनः ॥ ६२ ॥

अथ मार्गः ।

क्षाणिकाः सर्वसंस्कारा इति या वासना स्थिरा ।
 स मार्ग इति विज्ञेयः स च मोक्षोभिधीयते ॥ ६३ ॥
 प्रत्यक्षमनुमानं च प्रमाणद्वितयं तथा ।
 चतुःप्रस्थानिका बौद्धाः ख्याता वैभाषिकादयः ॥ ६४ ॥
 अर्थो ज्ञानान्वितो वैभाषिकेण बहु मन्यते ।
 सौत्रांतिकेन प्रत्यक्षग्राह्योऽर्थो न बहिर्भवतः ॥ ६५ ॥
 आकारसाहेता बुद्धिर्योगाचारस्य संमता ।
 केवलां संवेदं स्वस्थां मन्यन्ते मध्यमाः पुनः ॥ ६६ ॥
 रागादिज्ञानसंतानवासनोच्छेदसंभवा ।
 चतुर्णामपि बौद्धानां मुक्तिर्यैः प्रकीर्तिता ॥ ६७ ॥
 कृत्तिः कमंडलुर्मोह्यं चिरं पूर्वाह्नभोजनं ।
 संघो रक्षावरत्वं च शिक्षये बौद्धभिक्षुभिः ॥ ६८ ॥
 इति बौद्धमतं ।

अथ सांख्यं ।

सांख्यैर्देवः शिवः कैश्चिन्मतो नारायणः परैः ।
 उभयोः सर्वमप्यन्यत्तत्त्वप्रभृतिर्कै मत् ॥ ६९ ॥
 सांख्यानां स्युर्गुणाः सर्वैरजस्तम इति त्रयः ।
 साम्यावस्था भैवेत्येषां त्रयाणां प्रकृतिः पुनः ॥ ७० ॥
 प्रकृतेः स्यान्महास्तावदहंकारस्ततोपि च ।
 पंच बुद्धीन्द्रियाणि स्युश्चक्षुरादीनि पंच च ॥ ७१ ॥
 कर्मेन्द्रियाणि वाक्यानि चरणोपस्थपायवः ।
 मनश्च पंच तन्मात्राः शब्दो रूपं रसस्तथा ॥ ७२ ॥
 स्पर्शो गंधोपि तेभ्यः स्यात्स्पर्शव्यायं भूतपंचकं ।
 इयं प्रकृतिरेतस्याः परस्तु पुरुषो मतः ॥ } Omitted in the present Ms.
 पंचविंशतिर्हैत्सी[यं] नित्यं सांख्यमते जगत् ।
 प्रमाणाजितयं चात्र प्रत्यक्षमनुमागमः ॥ ७३ ॥
 यदेव जायते भेदः प्रकृतेः पुरुषस्य च ।
 मुक्तिरुक्ता तदा सांख्यैः दृष्यातिः सैव च भण्यते ॥ ७४ ॥
 सांख्यः शिखी जटो मुंडी कर्पापाशंबरोपि च ।
 वेपे नास्यैव सांख्यस्य पुनस्तस्यै यहाग्रहः ॥ ७५ ॥
 इति सांख्यमतं ।

अथ शैवं ।

शिवस्य दर्शने तर्काबुधौ न्यायविशेषकौ ।
 न्याये षोडशतत्त्वौ स्यात् षट्त्तत्त्वौ च विशेषकौ ॥ ७६ ॥
 र्क्षयोऽन्यतस्त्वातिर्भावाद्भूयोर्भेदास्ति नास्ति वा ।
 द्वयोरपि शिवो देवो नित्यः सृष्ट्यादिकारकः ॥ ७७ ॥
 नैयायिकानां चत्वारि प्रमाणानि भवन्ति चैव ।
 प्रत्यक्षमागमोऽन्यच्चानुमानमुपमापि च ॥ ७८ ॥

अथ तत्त्वानि ।

प्रमाणं च प्रमेयं च संशयश्च प्रयोजनं ।
 दृष्टांतोऽप्यथ सिद्धांतावयवी तर्कनिर्णयी ॥ ७९ ॥

वादो जल्यो वितंडा च हेत्वाभासाच्छलानि च ।
जातयो निग्रहस्थानानीति तत्त्वानि षोडश ॥ ८० ॥
अथ वैशेषिकं ।

वैशेषिकमते तावत्प्रमाणत्रितयं भवेत् ।
प्रत्यक्षमनुमानं च तौर्तीयैकमथागमः ॥ ८१ ॥
इत्थं गुणस्तथा कर्म सामान्यं साविशेषकं ।
समवायश्च पदतत्त्वी तद्व्याख्यानमथोच्यते ॥ ८२ ॥
इत्थं नवाविधं प्रोक्तं पृथिवीजलवद्भ्यः ।
पवनो गगनं कालो दिग्वात्मा मन इत्यपि ॥ ८३ ॥
नित्यानित्यानि चत्वारि कार्यकारणभेदेन ।
मनो दिक्कालौ आत्मा च व्योम नित्यानि पञ्च तु ॥ ८४ ॥

अथ गुणाः ।

स्पर्शो रूप रसो गंधः संख्यैर्यथ परिमाणकं ।
पृथक्स्वमथ सयोगविभागी च परं भुवं ॥ ८५ ॥
अपरत्वं बुद्धिसौख्ये दुःखेच्छे द्वेषपत्नकी ।
धर्माधर्मौ च संस्कारो गुरुत्वं च इत्यपि ॥ ८६ ॥
स्नेहः शब्दो गुणा एवं विंशतिश्चतुरन्विता ।
अथ कर्माणि वक्ष्यामि प्रत्येकमाभिधानतः ॥ ८७ ॥
उत्क्षेपणैर्विक्षेपणाकुंचनं च प्रसारणं ।
मैभनानीति कर्माणि पञ्चोक्तानि तदागमे ॥ ८८ ॥
सामान्यं भवति द्वेधा परं चैवापरं तथा ।
परमाणुषु वर्तते विशेषा नित्यवृत्तयः ॥ ८९ ॥
भवेद्व्युत्पत्तिद्वानामाधाराधेयवर्तिनां ।
संबन्धः समर्थायाश्च इह प्रत्ययहेतुकः ॥ ९० ॥
विपर्येद्विपवृद्धीनां वपुषः सुखदुःखयोः ।
अमावादात्मसंस्थानं मुक्तिर्नैयायिकैर्मता ॥ ९१ ॥
चतुर्विंशतिवैशेषिकगुणांतर्गुणा ईश्वर ।

मुद्गशादयस्तदुच्छेदो मुक्तिर्ज्ञेयः ॥ ९१ ॥

आधारभस्मकौपीनजटायज्ञोपवीतिनः ।

मंत्रार्चौरादिभेदेन चतुर्धा स्युस्तपस्विनः ॥ ९३ ॥

गैवाः पाशुपताश्चैव महाव्रतधरास्तथा ।

तुर्याः कालमुखा मुख्याः भेदा एते तपस्विनां ॥ ९४ ॥

इति शैव ।

अथ नास्तिकं ।

पञ्चभूतात्मकं वस्तु प्रत्यक्षं च प्रमाणकं ।

नास्तिकस्य मते नान्यदात्मा मुत्र शुभाशुभं ॥ ९५ ॥

प्रत्यक्षमविसंवादे ज्ञानमिन्द्रियगोचरैः ।

लिंगतोनुमितिर्धूमादिव चैव स्थितिः ॥ ९६ ॥

अनुमानं त्रिधा पूर्वशेषसामान्यतो यथा ।

वृष्टेः सस्यं नदीर्धूराद्गृष्टिरस्ताद्रवेर्गतिः ॥ ९७ ॥

रुर्ध्वार्तं सामान्यतः साव्यसाधनं चोपमा यथा ।

स्याद्गोवद्भवयः सास्नादिमस्वमुभयोरापे ॥ ९८ ॥

आगमैश्चाप्तवचनं स च कस्यापि कोपि च ।

चैव्याः प्रतीतौ तस्मिन् प्रोक्तार्यापत्तिरुक्तैः ॥ ९९ ॥

चैवैः पीनोद्भिः नाश्नाति रात्रावित्यर्थतो यथा ।

पञ्चप्रमाणसामर्थ्ये वस्तुसिद्धिरभावतः ॥ १०० ॥

स्थापितं वादिभिः स्वं स्वं मतं तैरेव प्रमाणतः ।

तैरेव सत्परमार्थेन प्रमाणं तत्त्वसाधकं ॥ १ ॥

संतु शास्त्राणि सर्वाणि सरहस्यानि दूरतः ।

दैर्घ्यमप्यक्षरं सम्पक्व शिक्षितं नैव निष्कलं ॥ २ ॥

[इति यद्दर्शनविचारः ।]

विवेकविलासः ।

अंते ।

अस्ति प्रीतिपदं गच्छो जगतः सहकारवत् ।
 मुनिपुंस्कोकिलाक्रीर्णो वायवस्थानकस्थितिः ॥ १ ॥
 अर्हन्मतपुरीवप्रस्तत्र श्रीरासिलप्रभुः ।
 अनुलुङ्ग्यः परैर्वादिचरिः स्थैर्यगुणैकभूः ॥ २ ॥
 गुणाः श्रीजीवदेवस्य प्रभोरद्भुतकेलयः ।

विद्वज्जनशिरोदोलां यन्नोऽशंति कदाचन ॥ ३ ॥
 अस्ति तच्चरणोपास्तिसंज्ञातः (त)स्वस्तिविस्तरः ।
 सूरिः श्रीजिनदत्ताख्यः द्वातः सूरिषु भूरिषु ॥ ४ ॥
 चाह्वानाच्छ्रयपाथोधितंवर्द्धनविधौ विधुः ।

श्रीमानुदयासिंहोस्ति श्रीजाबालिपुराधिरः ॥ ५ ॥
 तस्य विश्वाससदनं कोशरक्षाविचक्षणः ।

देवपालो महामात्यः प्रज्ञानंदनचंदनः ॥ ६ ॥
 आधारः सर्वधर्माणामवधिर्दानशालिनां ।

आस्थानं सर्वपुण्यानामाकरः सर्वसंपदां ॥ ७ ॥
 प्रतिपन्नात्मजस्तस्य वायटान्वपसंभवः ।

धनपालः शुचिर्द्धर्मान् विवेकोल्लासिमानसः ॥ ८ ॥
 तन्मनस्तोषपोषाय श्रीजिनदत्तसूरिभिः ।

श्रीविवेकविलासाख्यो ग्रंथोऽयं निर्ममेऽनघः ॥ ९ ॥

इति विवेकविलासप्रशस्तिः संपूर्णा । ग्रंथाग्रं १३०० । संवत् १९७४ वर्षे माहशुदि १४ गुरौ
 पृष्ठचंचप्रागे लिखितः ग० सौभाग्यसोमगणिभिः ग्रंथोपमानंदवारः ।

QQQQ. No. 285. Rātnaśekhara's Śrāvakaṇḍikāpāṇḍikāśāstratīkā.

श्रावकप्रतिक्रमणसूत्रटीका ।

आदौ ।

जयति सततोदयश्रीः श्रीवीरजिनेश्वरोभिनवभानुः ।
 कुबलयबोधं विदधति गवां विलासा विभोर्यस्य ॥ १ ॥
 श्रुतजलजलधान् बहुविधलब्धीन् प्रणिदध्महे गणधरेदान् ।
 श्रुतदेवतां च विश्रुतगुणीर्गिरिष्ठान्निजगुरुंश्च ॥ २ ॥
 श्रीसोमसुंदरगुरुप्रवराः प्रथितास्तपागणप्रभवः ।
 प्रतिगौतमतः संप्राप्तिं जयन्ति निष्प्रतिममहिमभूतः ॥ ३ ॥

तेषां विभेयवृषभा भाग्यभुवो भुवनसुन्दराचार्याः ।

व्याख्यानदीपिकाद्यैर्ग्रन्थैर्निजयशोग्रथनम् ॥ ४ ॥

तेषामेपौतिपदंतिमः किमप्यादधाति सुखबोधां ।

वृत्तिं स्वपरहितार्थं गृहिप्रतिक्रमणसूत्रस्य ॥५॥

अंते ।

अत्राह परः । इदं प्रतिक्रमणसूत्रं केन कृतं । उच्यते । यथापरप्रतिक्रमणसूत्राणि श्रुतस्थविरक्तानि तथैतदपि । यदुक्तमावश्यकवृहद्वृत्तौ अह्नकरसन्निगताव्याख्याने । अंगप्रविष्टं गणधरकृतमाचारांगादि । अंगप्रविष्टं तु स्थविरकृतमावश्यकदादीति । अथ श्रावकप्रतिक्रमणसूत्रस्य यद्यपि तदा न किं तस्य निर्वृत्तिभाष्यादीति चेत् । तर्हि-
वश्यकदशवैकालिकादिदशशास्त्रीव्यतिरेकेण कोषाणां निर्वृत्त्यभावादौपपातिकावंगानां च चूर्णैरप्यभावादनाप्यत्वप्रसंगस्तस्मान् किञ्चिदेतत् । आहप्रतिक्रमणसूत्रस्य च विक्रम ११८३ वर्षे श्रीविजयसिंहसूरिप्रीतिगदेवसूरिकृते चूर्णिभाष्ये अपि स्तो वृत्तयश्च बहुयः । अतः श्रुतस्थविरक्तत्वेन सर्वातीवाराविशोधकात्वेन च श्रावकैरेतदुपादेयमेव साधुभिः स्वप्रतिक्रमणसूत्रनिव । एवं च सति ये स्वकदाग्रहमात्राभिनिविष्टदृष्टयः पाश्चा-
त्येन केनचिरकृतं सर्वयानुपादेयमिदमिति युक्ते न विद्यस्तेषां का गतिः । सर्वज्ञप्रणी-
तप्राचीनस्थविराचोत्तसम्पन्नार्गस्योपपदनात् । तदूचे ।

रजौ आणामंगे इकश्चिन्न निग्गहो हवइ लोए ।

सक्कजाणामंगे अणंतसो निग्गहं लइइ ॥ १ ॥

ननु श्रावकस्य प्रतिक्रमणकरणमेवासंगतं दूरेस्तु प्रतिक्रमणसूत्रविचारः । तदपि-
प्रलापमात्रं सिद्धांते आह्वानामनेकत्र तस्येकत्वाद्यनुयोगद्वारसूत्रं । से किं तं लोड-
त्तरिअं भावावसथं जणं समणो वा समणी वा सावओ वा साविआ वा तच्चित्ते जाव
उभओ कालं आवसथं करे इति ॥ तथा तत्रैव ।

समणेण सावएण य अवससकायव्वयं हवइ जम्हा ।

अंतो अहोनिस्सरसा तम्हा आवससयं नाम ॥ १ ॥

नवांगवृत्तिकृद्भयदेवसूरिकलिकालसर्वज्ञश्रीहेमसूरिप्रमुखपूर्वाचार्यरचितेषु पंचा-
शकवृत्तिषोडशास्त्रगुत्तिग्रंथेषु च आह्वाना प्रतिक्रमणं साक्षादुक्तं सर्वप्रसिद्धमेव । तच्च
पंचभेदं । देवसिकं १ रात्रिकं २ पाक्षिकं ३ चातुर्मासिकं ४ सांत्सरिकं ५ चेति । एषां
कालविध्यादि मन्त्रविधिनीमुया अनयार्थ ।

विख्याततपेसाख्या जगति जगच्चंद्रसूरगोभूवन् ।
 श्रीदेवसुंदरगुरुत्तमाश्च तदनुक्रमाद्विदिताः ॥ १ ॥
 पंच च तेषां शिष्यास्तेष्वद्या ज्ञानसागरा गुरवः ।
 विविधावर्चणिलहरीप्रकटनतः सान्वयाद्भानाः ॥ २ ॥

श्रुतगतविविधालापकसमुद्भूतः समभवंश्च सूरिद्राः ।
 कुलमंडना द्वितीयाः श्रोगुणरत्नास्तृतीयाश्च ॥ ३ ॥
 पद्मदर्शनवृत्तिक्रियारत्नसमुच्चयविचारानेचयसृजः ।
 श्रीभुवनसुंदरादिषु भेत्तुर्विद्यागुरुत्वं ये ॥ ४ ॥

श्रीसोमसुंदरगुरुप्रवरास्तुर्या अहार्यमहिमानः ।
 येभ्यः संततिरुच्चैर्भवति द्वेधा सुधर्मभ्यः ॥ ५ ॥
 यतिजीतकल्पविवृतश्च यंचमाः साधुरत्नसूरिवराः ।
 यैर्महादशोप्यकृत्यत करपयोगेण भवकूपात् ॥ ६ ॥

श्रीदेवसुंदरगुरोः पट्टे श्रीसोमसुंदरगणेशः ।
 युगवरवद्विजयते तेषां शिष्याश्च पंचैते ॥ ७ ॥
 मारीअवमनिराकृतिसहस्रनामस्मृतिप्रभृतिरुच्यैः ।
 श्रीमुनिमुंदरगुरवश्चिरंतनाचार्यमहिमभूतः ॥ ८ ॥
 श्राजयचंद्रमुनींश्च निस्तंद्राः संघगच्छकार्येषु ।

श्रीभुवनसुंदरवरा दूरविहारैर्गणोपकृतः ॥ ९ ॥
 एकांगा अप्येकादशाग्निश्च जिनसुंदराचार्याः ।
 निग्रंथा ग्रंथकृतः श्रीमज्जिनकीर्तिगुरवश्च ॥ १० ॥
 एषां श्रीसुगुरुणां प्रसादतोद्दे पडंकविश्वधिते ।

श्रीरत्नशेखरगणिवृत्तिमिमामकृत कृतितुष्टयै ॥ ११ ॥
 चतुर्वेदोदधिभिर्दधिभिर्दधिक्षुद्धपरमपरभागं ।
 साशोध्यत प्रयत्नाल्लुहमीभद्राद्भुविबुधैः ॥ १२ ॥

विज्ञावतंसविहितप्रशंसगणिरुत्पहंसविबुधाद्यैः ।
 गुरुभक्त्यास्याः प्रथमादर्शे सान्निध्यमाधायि ॥ १३ ॥
 एतस्यां टीकायामनुष्ठुभामर्थदीपिकानाम्भ्यां ।
 पदपाटिशती चत्वारिंशच्चतुरुत्तरानुमिता ॥ १४ ॥
 वरचूर्णिविविधवृत्त्याद्याश्रित्य कृत्यमल्पमतिनायि ।

उत्सूत्रमत्र विबुधैः शोध्यं जीयादियं च चिरं ॥ १५ ॥

इति श्रीतपगच्छाद्भद्रप्रतिक्रमणसूत्रवृत्तौ शेषाधिकारः पंचमः । समाप्ता चैयमर्थदीपिकानाम्नी
 श्रावकप्रतिक्रमणसूत्रटीका ।

SUPPLEMENT.

Alphabetical list of the names of authors and works occurring in Kāndas II and III of Rāyamukūṭa's commentary on the Amarakośa, compiled by Paṇḍit Durgāprasaīda.

N.B.—The numbers of the leaves refer to the Paṇḍit's own manuscript of the Commentary.

राममुकुटकृतायामपरकोपद्वितीयतृतीयकाण्डयोर्टीकायां समुपलब्धानि ग्रन्थकाराणां नामानि ।

भगवः । द्वि० का० । पत्रे १६१।१२ रघुपदव्याख्याने । पत्रे १६१।१९ शीतपदव्याख्याने । पत्रे १६२।१।११ शावरपदव्याख्याने । इत्यादि ।

तृ० का० । पत्रे ३८२।१।११ सव्यपदव्याख्याने । इत्यादि ।

भिमिनन्दः । द्वि० का० । पत्रे २१२।२।२ अच्छमल्लपदव्याख्याने । पत्रे २१९।१।४ रौहिपदव्याख्याने ।

भरदत्तः । द्वि० का० । पत्रे १८७।२।६ सुहीपदव्याख्याने । पत्रे २१६।१।१० लूतापदव्याख्याने । पत्रे २९६।२।३ अङ्गुलिपदव्याख्याने । इत्यादि ।

तृ० का० । पत्रे ४१९।१।३ निवातपदव्याख्याने ।

विष्णादत्तः । द्वि० का० । पत्रे २६०।१।४ सूकरपदव्याख्याने । पत्रे ३७२।१।६ सूभीपदव्याख्याने ।

तृ० का० । पत्रे ४६४।२।७ लिङ्गसंग्रहे । इत्यादि ।

स्वपट्टः । द्वि० का० । पत्रे २३६।२।११ पुत्रिकापदव्याख्याने ।

नल्लिङ्गः । द्वि० का० । पत्रे १४९।२।९ निकर्षणपदव्याख्याने । पत्रे १९९।२।१० नालकपदव्याख्याने । पत्रे १६०।१।३ नौमपदव्याख्याने । इत्यादि ।

तृ० का० । पत्रे ३७९।२।१ अधीनपदव्याख्याने । इत्यादि ।

ज्ञात्यः । द्वि० का० । पत्रे १४३।१।१ अन्तर्द्वारपदव्याख्याने । पत्रे १४८।२।११ गङ्गपदव्याख्याने ।

कात्यायनः । द्वि० का० । पत्रे २३३।१।१ उपाध्यायीपदव्याख्याने । पत्रे २६०।१।७ अलिकपदव्याख्याने । पत्रे २९४।१।१ शत्रपदव्याख्याने ।

तृ० का० । पत्रे ४६२।१।१ लिङ्गादीसंग्रहे ।

कामन्दकः । द्वि० का० । पत्रे ३००।२।४ राग्याङ्गव्याख्याने । पत्रे ३२०।१।१ व्यूहपदव्याख्याने ।

१ रामचरितकाव्यकर्तायमभिनन्दः । न तु कादम्बरीकथासारकर्ता ।

२ अपमेव कदाचिदष्टाङ्गद्वय (वाग्भट) टीकाकारः स्यात् ।

कालिदासः । द्वि० का० । पत्रे १३९।१० चित्यपदव्याख्याने । पत्रे १५४।११ एषपद-
व्याख्याने । पत्रे २२३।२।६ बर्हपदव्याख्याने ।

कोकटः । द्वि० का० । पत्रे १४०।२।११ राजसदनपदव्याख्याने । पत्रे १४१।२।९ क्षीम-
पदव्याख्याने । पत्रे १४२।१।८ देह लीपदव्याख्याने । इत्यादि ।

तृ० का० । पत्रे ४०४।२।४ प्रत्युक्रमपदव्याख्याने ।

कौटिल्यः । द्वि० का० । पत्रे १३७।१।७ विशिखापदव्याख्याने । पत्रे १४१।२।७ क्षीम-
पदव्याख्याने ।

गोविर्धनः । द्वि० का० । पत्रे १५६।१।४ गुच्छपदव्याख्याने । पत्रे १६६।२।३ तितित्ति-
पदव्याख्याने ।

तृ० का० । पत्रे ३८६।२।२ रेफपदव्याख्याने । इत्यादि ।

ग्रहकृष्णः । द्वि० का० । पत्रे २५४।१।२ उपस्थपदव्याख्याने ।

चन्द्रः । द्वि० का० । पत्रे १६६।२।७ अम्लिकापदव्याख्याने । पत्रे २०५।२।११ तुम्बी-
पदव्याख्याने ।

चन्द्रगोमी । द्वि० का० । पत्रे २९।१।१८ वृषीपदव्याख्याने । पत्रे ३३५।१।१ ईषा-
पदव्याख्याने । पत्रे ३६२।२।१ शशोर्णपदव्याख्याने । इत्यादि ।

तृ० का० । पत्रे ४७१।१।३ लिङ्गानुशासने ।

चरकः । द्वि० का० । पत्रे १४३।२।३ गोपानसीपदव्याख्याने ।

सयादित्यः । द्वि० का० । पत्रे १५३।१।८ उच्छ्रायपदव्याख्याने । पत्रे १७१।१।९ स्तो-
नाकपदव्याख्याने । पत्रे २३५।२।२ र्यावतपदव्याख्याने । इत्यादि ।

तृ० का० । पत्रे ४०३।१।११ छन्दपदव्याख्याने । इत्यादि ।

जातरूपः । द्वि० का० । पत्रे १३६।१।७ नगरनामव्याख्याने । पत्रे १३८।१।५ एडूकपद-
व्याख्याने । पत्रे १४६।१।११ पक्ष्णपदव्याख्याने । इत्यादि ।

तृ० का० । पत्रे ३८९।१।६ अम्बाशपदव्याख्याने ।

जिनेन्द्रसुद्धिः । द्वि० का० । पत्रे २६०।१।५ ललाटपदव्याख्याने ।

तृ० का० । पत्रे ३९९।२।६ अपरस्परपदव्याख्याने । इत्यादि ।

नारंपालः । द्वि० का० । पत्रे १६९।२ मण्डपदव्याख्याने । पत्रे २१०।१।९ गुवाक-
पदव्याख्याने । पत्रे २२२।२।५ वरटापदव्याख्याने । इत्यादि ।

दण्डी । द्वि० का० । पत्रे १६७।१।५ सालपदव्याख्याने । पत्रे २७२।२।२ कालानुसर्ष-
पदव्याख्याने । पत्रे ३२८।१।१ संयत्तपदव्याख्याने ।

१ चाणक्यस्यैव । नामान्तरम्

२ अयमेव चान्द्रव्याकरणकर्ता । चन्द्रश्चन्द्रगोमी च एक एवेति भाति ।

दामोदरः । द्वि० का० । पत्रे २६१।२।८ बाहुपदव्याख्याने ।

दुर्गः । तृ० का० । पत्रे ४६८।२।१ लिङ्गादिसंग्रहे । पत्रे ४७०।१।७ तत्रैव । पत्रे ४७१।१।३ तत्रैव ।

धर्मजयः । द्वि० का० । पत्रे २९१।२।११ दोःपदव्याख्याने ।

धन्वन्तरिः । द्वि० का० । पत्रे १९०।१।८ अंशुमत्कलापदव्याख्याने । पत्रे २०३।२।१ वा-
तकपदव्याख्याने । पत्रे २७३।२।८ यक्षकर्मपदव्याख्याने । इत्यादि ।

धर्मदासः । द्वि० का० । पत्रे १७८।१।५ ज्वापदव्याख्याने ।

धर्मसेनः । द्वि० का० । पत्रे २७१।२।११ दर्पणपदव्याख्याने ।

पाणिनिः । द्वि० का० । पत्रे २६०।१।३ सूक्तपदव्याख्याने ।

पुरुषोत्तमः । द्वि० का० । पत्रे १४७।१।१ पारियात्रपदव्याख्याने । पत्रे १६८।२।१०
बालतनयपदव्याख्याने । पत्रे ११२।१।१० भल्लूकपदव्याख्याने । इत्यादि ।

तृ० का० । पत्रे ३८३।१।६ दाषितपदव्याख्याने । इत्यादि ।

पूर्णचन्द्रः । तृ० का० । पत्रे ३९९।२।७ अपरस्परपदव्याख्याने ।

चाणः । द्वि० का० । पत्रे १७७।२।१ कुरवकपदव्याख्याने । पत्रे ३९२।१।९ शृङ्गीकन-
कपदव्याख्याने ।

वालपाण्डितज्ञानकम् । द्वि० का० । पत्रे २९०।१।४ ऋषिपदव्याख्याने ।

वोपालितः । द्वि० का० । पत्रे १३०।२।३ पिष्टपशवपदव्याख्याने । पत्रे १४२।२।४ शि-
लापदव्याख्याने । पत्रे १४३।१।४ बलीकपदव्याख्याने । इत्यादि ।

तृ० का० । पत्रे ३७८।२।४ कुटुम्बव्यापृतपदव्याख्याने । इत्यादि ।

मङ्गः । द्वि० का० । पत्रे १२९।१।१ क्षितिपदव्याख्याने । पत्रे १३०।१।१ उर्ध्वपदव्या-
ख्याने । पत्रे १३०।२।९ भारतवर्षपदव्याख्याने । पत्रे १३६।१।२ पुठभेदन-
पदव्याख्याने । इत्यादि ।

भरतः । द्वि० का० । पत्रे २३१।२।५ अभितारिकापदव्याख्याने । पत्रे ३०१।१।२ प्रभाव-
दव्याख्याने । पत्रे ३२४।१।१ भिन्दिपालपदव्याख्याने ।

तृ० का० । पत्रे ३८३।१।९ नान्दीवादीपदव्याख्याने । इत्यादि ।

भवभूतिः । द्वि० का० । पत्रे २१५।१।४ रोहिणपदव्याख्याने ।

तृ० का० । पत्रे ३८८।२।३ परःशतपदव्याख्याने ।

१ 'दुर्गाकलिङ्गनुशासने' इति रायमुकुटः । द्वितीयस्थले दुर्गातिह इत्यस्ति ।

२ विदग्धमुखमण्डनकर्ता ।

- भागुरिः । द्वि० का० । पत्रे २२७।१।३ संधपदव्याख्याने । पत्रे २३१।१।१ युवातिपदव्याख्याने । पत्रे २६६।१।१ क्षुद्रघण्टिकापदव्याख्याने । इत्यादि ।
 तृ० का० । पत्रे ३९९।२।८ अपरस्परपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- भारविः । द्वि० का० । पत्रे १३०।२।९ भारतवर्षपदव्याख्याने (?) । पत्रे २५२।१।५ तनुपदव्याख्याने । पत्रे २६१।२।३ अलकपदव्याख्याने । इत्यादि ।
 तृ० का० । पत्रे ३९४।१।२ उप । हितपदव्याख्याने ।
- भाष्यकारः । द्वि० का० । पत्रे २०८।१।९ बल्वजपदव्याख्याने । पत्रे २२८।२।८ भीरुपदव्याख्याने । पत्रे २४०।२।९ नपुंसकपदव्याख्याने ।
- भीमसेनः । द्वि० का० । पत्रे १३९।१।६ कुटीपदव्याख्याने ।
- श्रीभीमः । द्वि० का० । पत्रे १४२।१।१ बङ्गनपदव्याख्याने । पत्रे १५६।१।५ गुच्छपदव्याख्याने । पत्रे ३२६।१।६ मागधपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- मनुः । द्वि० का० । पत्रे २७९।१।१ आचर्यपदव्याख्याने । पत्रे २८१।१।९ महायज्ञपदव्याख्याने । पत्रे २८६।२।७ अन्वाहार्यपदव्याख्याने । इत्यादि ।
 तृ० का० । पत्रे ३७९।१।२ कूकुदपदव्याख्याने ।
- माघः । द्वि० का० । पत्रे १३०।२।११ भारतवर्षपदव्याख्याने । पत्रे १३७।१।१ विपाणिपदव्याख्याने । पत्रे १४१।१।१ सौधपदव्याख्याने । इत्यादि ।
 तृ० का० । पत्रे ३८६।२।३ रेफपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- माधवः । द्वि० का० । पत्रे १६०।२।३ मधूलकव्याख्याने । पत्रे १६२।१।१० लोभपदव्याख्याने । पत्रे १६३।१।९ पियालकपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- मुरारिः । द्वि० का० । पत्रे ३०८।१।९ ईधिकापदव्याख्याने ।
- मैत्रेयः । द्वि० का० । पत्रे २१४।१।३ वातप्रमीपदव्याख्याने । पत्रे ३१६।१।१० दंशितपदव्याख्याने ।
- मौद्गल्यायनः । द्वि० का० । पत्रे १६२।२।१० गुग्गुलुपदव्याख्याने ।
- याज्ञवल्क्यः । द्वि० का० । पत्रे ३३२।१।९ संच्छपदव्याख्याने ।
- राक्षितः । द्वि० का० । पत्रे २५४।१।१ शोकपदव्याख्याने । पत्रे २९१।१।१ जपपदव्याख्याने । पत्रे ३३७।१।३ कुल्माषपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- रन्तिदेवः । द्वि० का० । पत्रे १५६।१।६ गुच्छपदव्याख्याने । पत्रे १६५।२।१ क्षुभीपदव्याख्याने । पत्रे १६९।२।९ सत्तुफलापदव्याख्याने । इत्यादि ।
 तृ० का० । पत्रे ४१४।२।९ केरणुपदव्याख्याने ।
- रत्नदेवः । द्वि० का० । पत्रे २६०।१।७ अलिकपदव्याख्याने । पत्रे २६८।१।४ निचोलपदव्याख्याने । पत्रे २८२।२।१ आहवनीयपदव्याख्याने ।
- राजशेखरः । द्वि० का० । पत्रे १५३।२।१ नुमपदव्याख्याने । पत्रे २५३।२।३ श्रेयस्कपदव्याख्याने ।

रुद्रः । द्वि० का० । पत्रे १३९।२।१० चैत्यपदव्याख्याने । पत्रे १४२।२।६ नात्तापदव्या-
ख्याने । पत्रे १५६।१।५ गुच्छपदव्याख्याने । इत्यादि ।

तृ० का० । पत्रे ३८।१।१८ प्रतिभान्वितपदव्याख्याने । इत्यादि ।

वररुचिः । द्वि० का० । पत्रे २५९।१।११ हनुपदव्याख्याने । पत्रे २६३।१।१ मुकुटपदव्या-
ख्याने ।

तृ० का० । पत्रे ४५८।१।११ लिङ्गादिसंग्रहवर्गे ।

वराहः । द्वि० का० । पत्रे १४१।१।८ विच्छन्दकपदव्याख्याने । पत्रे १४७।२।१ पारियात्र-
पदव्याख्याने ।

वाचस्पतिः । द्वि० का० । पत्रे १२९।१।१० पृथिवीपदव्याख्याने । पत्रे १२९।२।७ मही-
पदव्याख्याने । पत्रे १३२।१।९ गेहपदव्याख्याने । इत्यादि ।

तृ० का० । पत्रे ४०५।१।८ इणोयापदव्याख्याने ।

वातस्यापनः । द्वि० का० । पत्रे २३।१।२ युवातिपदव्याख्याने । पत्रे ३६७।१।८ शिल्प-
पदव्याख्याने ।

तृ० का० । पत्रे ४३७।२।२ कीलपदव्याख्याने ।

वामनः । द्वि० का० । पत्रे १३८।१।१ कुड्यपदव्याख्याने । पत्रे १४४।२।६ अररपदव्या-
ख्याने । पत्रे १५७।१।८ जम्बुपदव्याख्याने । इत्यादि ।

विक्रमोद्देशः । द्वि० का० । पत्रे ३३५।१।५ हलपदव्याख्याने ।

तृ० का० । पत्रे ३८७।१।७ लवलेशादिपदव्याख्याने ।

वृद्धभृषिः । तृ० का० । पत्रे ४५९।१।१ लिङ्गादिसंग्रहे ।

व्याहृतिः । द्वि० का० । पत्रे १३०।२।८ भारतवर्षपदव्याख्याने । पत्रे १५५।१।४ पल्लवपद-
व्याख्याने । पत्रे १७६।२।७ मुद्गनःपदव्याख्याने । इत्यादि ।

तृ० का० । पत्रे ४२५।१।११ मिथुनपदव्याख्याने । इत्यादि ।

व्यासः । तृ० का० । पत्रे ४२६।२।३ शृयाकापिपदव्याख्याने ।

वारेरः । द्वि० का० । पत्रे १४२।१।१० अङ्गनपदव्याख्याने । पत्रे २०५।२।३ इर्वारूपद-
व्याख्याने ।

शाकटायनः । द्वि० का० । पत्रे १६९।२।८ दामोरपदव्याख्याने । पत्रे २४३।१।५ विग्र-
पदव्याख्याने । पत्रे २५२।१।१ नष्कपिणीपदव्याख्याने ।

तृ० का० । पत्रे ३७८।१।६ उत्सुकपदव्याख्याने ।

१. वातस्यापनकृतकाममृजोदाहरणान्येष रायमुकुटेन दत्तानि ।

२. कस्यचित् कोणस्य काव्यस्य च कर्तेति रायमुकुटगृहीतप्रमाणरेव ज्ञायते ।

३. शरस्वामीति द्वितीयपुस्तके ।

- शातातपः । द्वि० का० । पत्रे २८६।२।९ कुतुपपदव्याख्याने ।
- शाब्दिकः । द्वि० का० । पत्रे २६७।२।९ वराशिपदव्याख्याने । पत्रे २७३।२।१ पत्राङ्गपद-
व्याख्याने । पत्रे ३०८।१।४ ईषिकापदव्याख्याने । इत्यादि ।
- तृ० का० । पत्रे ३८९।१।१० अपदान्तरपदव्याख्याने ।
- शालिहोत्रः । द्वि० का० । पत्रे १२९।२।४ मेदिनीपदव्याख्याने । पत्रे २१९।२।११ मूषकप-
दव्याख्याने ।
- शाश्वतः । द्वि० का० । पत्रे १२९।१।४ ज्यापदव्याख्याने । पत्रे १३६।२।११ आपणपदव्या-
ख्याने । पत्रे १४६।१।९ पल्लीपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- तृ० का० । पत्रे ४००।१।२ पारायणपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- शुभाङ्कः । द्वि० का० । पत्रे १७४।२।९ करमर्दपदव्याख्याने । पत्रे २२४।२।१० जीवजीव-
पदव्याख्याने । पत्रे २२९।२।९ दारापदव्याख्याने ।
- शूद्रकः । द्वि० का० । पत्रे १६६।१।१ सुमनःपदव्याख्याने ।
- श्रीकरः । द्वि० का० । पत्रे १९८।२।११ युगयत्रकपदव्याख्याने । पत्रे १६०।१।२ नेमिप-
दव्याख्याने । पत्रे १६०।२।८ निकोचकपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- श्रीधरः । द्वि० का० । पत्रे १३९।२।४ चतुःशालपदव्याख्याने ।
- श्रीहर्षः । द्वि० का० । पत्रे २६०।१।१ सृक्पदव्याख्याने ।
- सनातनः । द्वि० का० । पत्रे ३६१।१।७ रीतिपुष्पपदव्याख्याने ।
- सर्वधरः । द्वि० का० । पत्रे १२८।१।४ काण्डारम्भे "मृगादिभिः" इत्यस्यव्याख्याने । पत्रे
१२९।१।९ क्षितिपदव्याख्याने । पत्रे १३९।२।७ पुरीपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- तृ० का० । पत्रे ३८०।२।६ तृष्णकृपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- सर्वानन्दः । द्वि० का० । पत्रे १४३।१।२ पक्षकपदव्याख्याने ।
- साहसङ्कः । द्वि० का० । पत्रे २१३।१।१० फेरवपदव्याख्याने । पत्रे २१६।१।८ गृहगो-
षिकापदव्याख्याने । पत्रे २४३।१।११ संजुपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- सुभूतिः । द्वि० का० । पत्रे १३९।१।२ मन्दिरपदव्याख्याने । पत्रे १४१।२।७ क्षीमपदव्याख्याने ।
पत्रे १४२।१।९ अलिन्दपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- तृ० का० । पत्रे ३७७।१।७ वैज्ञानिकपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- सोमनन्दिः । द्वि० का० । पत्रे १३६।१।७ नगरलक्षणकथनम् । पत्रे १३८।१।२ कुञ्ज-
पदव्याख्याने । पत्रे १३८।१।४ एहकपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- तृ० का० । पत्रे ३९९।१।२ उद्गतव्याख्याने ।

१ पूर्व द्वित्रिस्थलेषु शाब्दिकस्य नाम समागतं किं तु शाब्दिकः कश्चन वैयाकरण इति जान-
ता मया न लिखितम् । अधुना शाब्दिक इति कस्यचिद्भूयकर्तुर्विशिष्टं नामेति बुद्धम् ।

२ श्रीकर इत्येव भाति ।

स्वामी । द्वि० का० । पत्रे १२८।१।४ द्वितीयकाण्डारम्भे 'भृगादिभिः' इत्यस्य व्याख्याने । पत्रे १२९।१।४ मेदिनीपदव्याख्याने । पत्रे १३०।१।९ स्थलपदव्याख्याने । पत्रे १३०।१।८ भारतवर्षपदव्याख्याने । इत्यादि ।
 तृ० का० । पत्रे ३७७।१।९ कुशुपदव्याख्याने । इत्यादि ।
 हृदचन्द्रः । द्वि० का० । पत्रे १८४।२।१ चविकापदव्याख्याने । पत्रे २२९।१।८ दास-
 पदव्याख्याने । पत्रे २३०।१।९ कृतसापत्निकापदव्याख्याने । इत्यादि ।
 हलायुधः । द्वि० का० । पत्रे १९१।१।२ अक्षुरपदव्याख्याने । पत्रे १९३।१।१ व्रततिपदव्या-
 ख्याने । पत्रे १७७।२।४ कुरण्टकपदव्याख्याने । इत्यादि
 तृ० का० । पत्रे ४३८।२।६ प्रवालपदव्याख्याने ।

रायमुकुटकृतायावमरकोषाद्वितीयतृतीयाकाण्डयोः प्राक्यां समुपलब्धानि ग्रन्थनामानि ।

अनुयासः । द्वि० का० । पत्रे २९४।१।१० शेषःपदव्याख्याने ।
 अनेकार्थमञ्जरी । द्वि० का० । पत्रे २३१।२।१ वृषस्वन्तीपदव्याख्याने ।
 अभिधानमाला । द्वि० का० । पत्रे २७८।१।७ सुरिपदव्याख्याने ।
 अमरमाला । द्वि० का० । पत्रे १४२।१।४ अलिन्दपदव्याख्याने । पत्रे १९८।१।८ कपि-
 त्वव्याख्याने । पत्रे १७०।१।९ मरदाहपदव्याख्याने । इत्यादि ।
 तृ० का० । पत्रे ४०९।१।९ संगमपदव्याख्याने । इत्यादि ।
 अर्थशास्त्रम् । द्वि० का० । पत्रे १३७।१।११ प्राकारपदव्याख्याने । पत्रे ३०५।२।९ हृष्ट-
 पदव्याख्याने ।
 अश्वतन्त्रम् । द्वि० का० । पत्रे ३१२।१।९ निगालपदव्याख्याने ।
 अश्वशास्त्रम् । द्वि० का० । पत्रे १११।१।१ आजानेपपदव्याख्याने ।
 आपिकोपः । तृ० का० । पत्रे ४६९।१।१० लिङ्गादिसंग्रहे ।
 औश्वर्यमञ्जरी । द्वि० का० । पत्रे १६१।१।९ शोभाञ्जनपदव्याख्याने ।
 उणादिवृत्तिः । द्वि० का० । पत्रे २०८।२।४ उर्ध्वारपदव्याख्याने । पत्रे २१४।१।४ वान-
 प्रमीपदव्याख्याने । पत्रे २३५।१।७ गुर्विणीपदव्याख्याने । इत्यादि ।
 तृ० का० । पत्रे ४३९।१।९ गह्वरपदव्याख्याने ।

१. आश्वर्यमञ्जरी कुलशेखरेण निर्मितेति सूक्तिमुक्तावली राजशेखरनाम्ना समुद्धृतेने-
 केन श्लोकेन ज्ञापते । प्रथमकाण्डे वारिवर्ग मपपदव्याख्याने चाश्वर्यमञ्जरीसमुदाहरणं दत्तमस्ति
 रायमुकुटन ।

२. 'उणादेवृत्ती पुरोयोत्तमः' इति पाठः । तेनेयं वृत्तेः पुरुषोत्तमरुता ।

ऊष्मविश्लेषः । द्वि० का० । पत्रे १३६।२।४ वेशपदव्याख्यानं । पत्रे १३७।२।९ सालप-
दव्याख्यानं । पत्रे १४५।१।३ सोपानपदव्याख्यानं । इत्यादि ।
तृ० का० । पत्रे ३८९।१।६ अम्याशपदव्याख्यानं । इत्यादि ।

कण्ठभूषणकाव्यालंकारः । द्वि० का० । पत्रे २६१।१।३ शिरःशङ्खव्याख्यानं ।
कौण्डिण्याभ्युदयम् । द्वि० का० । पत्रे १४४।२।३ अररपदव्याख्यानं । पत्रे २२८।२।३ म-
हिलापदव्याख्यानं । पत्रे २६९।१।९ जवनिकापदव्याख्यानं ।
तृ० का० । पत्रे ४५२।१।७ भद्रापदव्याख्यानं ।

कल्पलता । द्वि० का० । पत्रे २५३।१।४ वल्लुणपदव्याख्यानं । पत्रे २५४।२।७ पिचण्ड-
पदव्याख्यानं । पत्रे २५९।२।१ मृक्षपदव्याख्यानं ।

कविकल्पलता । द्वि० का० । पत्रे १७९।१।१ तापिच्छपदव्याख्यानं ।
कानन्त्रपञ्जिका । द्वि० का० । पत्रे ३४०।१।४ अधिश्रवणीपदव्याख्यानं ।
कादम्बरी । द्वि० का० । पत्रे २२१।२।३ लक्ष्मणागदव्याख्यानं ।
काव्यप्रकाशः । द्वि० का० । पत्रे १५४।२।९ मञ्जरीपदव्याख्यानं ।
काव्यौदृशः । द्वि० का० । पत्रे २२८।२।९ भीरुपदव्याख्यानं । पत्रे २५२।१।३ तनुपदव्या-
ख्यानं ।

किरातः । द्वि० का० । पत्रे १५७।१।३ जम्बुपदव्याख्यानं ।
तृ० का० । पत्रे ३९९।२।४ अपरस्तरापदव्याख्यानं । इत्यादि ।
कौचकवधम् । द्वि० का० । पत्रे १५२।१।१ विकसितपदव्याख्यानं ।
कुमारसंभवम् । द्वि० का० । पत्रे १५१।२।५ ओषधिपदव्याख्यानं । पत्रे २३२।२।७
आलिपदव्याख्यानं । पत्रे २६५।१।३ काञ्चीपदव्याख्यानं । इत्यादि ।

केसरमाला । द्वि० का० । पत्रे १५८।१।६ अश्वत्थपदव्याख्यानं ।
कौमुदी । द्वि० का० । पत्रे १२९।२।६ महीपदव्याख्यानं । पत्रे १३८।२।५ पस्तपदव्याख्यानं ।
गणितशास्त्रम् । द्वि० का० । पत्रे ३५७।१।६ द्रोणादकादिव्याख्यानं ।
चाणक्यटीका । द्वि० का० । पत्रे २७३।१।८ गोशीर्षपदव्याख्यानं ।
चान्द्राकारणम् । द्वि० का० । पत्रे २३९।२।१० दंपतीपदव्याख्यानं ।
टिप्पणी । द्वि० का० । पत्रे २०९।२।७ शष्पपदव्याख्यानं ।

टीकातमुख्यपसारः । द्वि० का० । पत्रे १३९।१२ संजननपदव्याख्याने । पत्रे ११३।१।११
स्कन्धपदव्याख्याने ।

त्रिकाण्डशेषः । द्वि० का० । पत्रे १४६।१२ उपश्लेषपदव्याख्याने । पत्रे १५४।१।१
मञ्जपदव्याख्याने । पत्रे १५४।१।९, दारुपदव्याख्याने । इत्यादि ।

तृ० का० । पत्रे ३२३।१३ आत्तगर्वपदव्याख्याने । इत्यादि ।

दैवत्रिलासः । (१) तृ० का० । पत्रे ४६५।१।३ लिङ्गादिसंग्रहे ।

दुर्घटवृत्तिः । द्वि० का० । पत्रे २३५।१।८ गुर्विणीपदव्याख्याने ।

देशोक्तौषः । द्वि० का० । पत्रे १३९।१।३ सटनपदव्याख्याने । पत्रे २५५।१।९ बाहु-
पदव्याख्याने ।

द्विहस्तौषः । द्वि० का० । पत्रे १३८।१।६ एङ्गरूपपदव्याख्याने । पत्रे १३८।१।९ सदन-
पदव्याख्याने । पत्रे १३८।१।११ अगारपदव्याख्याने । इत्यादि ।

धराणिः । द्वि० का० । पत्रे १३७।१।१ प्राकारपदव्याख्याने । पत्रे १६५।१।७ पितृपदव्या-
ख्याने । पत्रे १७२।१।९ मल्लपदव्याख्याने । इत्यादि ।

तृ० का० । पत्रे ३८०।१।११ परपिण्डादपदव्याख्याने । इत्यादि ।

धातुपारायणम् । तृ० का० । पत्रे ४६५।१।११ लिङ्गादिसंग्रहे ।

धातुप्रतीपः । द्वि० का० । पत्रे ३३८।१।४ वृत्तपदव्याख्याने ।

धातुप्रदीपटीका । तृ० का० । पत्रे ३२८।१।८ गणोपपदव्याख्याने ।

नामप्रपञ्चः । द्वि० का० । पत्रे २३९।१।१ नपतीपदव्याख्याने ।

नाममाला । द्वि० का० । पत्रे १४२।१।८ नासापदव्याख्याने । पत्रे १५६।१।२ सुपनःप-
दव्याख्याने । पत्रे २३२।१।२ अवीरापदव्याख्याने । इत्यादि ।

तृ० का० । पत्रे ३७८।१।१ मनोजवत्पदव्याख्याने । इत्यादि ।

नामानुशासनम् । द्वि० का० । पत्रे ३६९।१।१० पाटञ्चरपदव्याख्याने ।

निगमः । द्वि० का० । पत्रे २२४।१।७ नभसंगमपदव्याख्याने । पत्रे २३४।१।५ वारस्त्री-
पदव्याख्याने । पत्रे ३३२।१।६ शिञ्जपदव्याख्याने ।

नैकेक्तः । द्वि० का० । पत्रे १२९।१।२ मेदिनीपदव्याख्याने । पत्रे २०५।१।११ कूष्माण्ड-
पदव्याख्याने । पत्रे २०५।१।१३ इर्वारूपपदव्याख्याने ।

नैपथः । द्वि० का० । पत्रे १३८।१।११ अगारपदव्याख्याने । पत्रे १४१।१।४ शुद्धान्तपदव्या-
ख्याने । पत्रे १४९।१।४ खनिपदव्याख्याने । इत्यादि ।

न्यासः । द्वि० का० । पत्रे १४५।१।१ निःसरणपदव्याख्याने । पत्रे १८८।१।१० द्राक्षापदव्या-
ख्याने । पत्रे १९८।१।४ शाकपदव्याख्याने । इत्यादि ।

तृ० का० । पत्रे ३९६।१।७ अभिहितपदव्याख्याने ।

१ हर दर इति संदिग्धमास्ति ।

२ कचिन्निवृत्तमिन्द्रि१।

- पञ्चिका । द्वि० का० । पत्रे १३६।२२ वेशपदव्याख्याने । पत्रे १३९।१७ कुटीपदव्या-
ख्याने । १४१।२।९ क्षीमपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- पदचान्द्रिका । द्वि० का० । पत्रे ३९९।२।४ उद्धृत्पदव्याख्याने ।
- पारायणम् । द्वि० का० । पत्रे १३८।२।७ सदनपदव्याख्याने । पत्रे १९६।१।४ गुच्छपद-
व्याख्याने । पत्रे १७६।२।९ मालतीपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- भट्टीः । द्वि० का० । पत्रे १४९।१।१० उपत्यकापदव्याख्याने । पत्रे १९०।२।९ प्रमदवनपद-
व्याख्याने । पत्रे १९१।२।७ फलेग्रहिपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- तृ० का० । पत्रे ३९३।२।११ व्यावृत्तपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- भारतम् । द्वि० का० । पत्रे १३८।२।९ सदनपदव्याख्याने । पत्रे १७१।२।१० कलिद्रुमपदव्या-
ख्याने । पत्रे २११।२।८ व्याघ्रपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- भारतटीका । द्वि० का० । पत्रे १९१।२।९ अवकेशिपदव्याख्याने । पत्रे २६८।२।१ उत्तरासङ्ग-
पदव्याख्याने ।
- मधुमाधवी । द्वि० का० । पत्रे १७७।२।३ कुरण्टकपदव्याख्याने । पत्रे १७७।२।११ सिं-
ण्टीभेदानां व्याख्याने । पत्रे १७८।२।६ धतूरपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- माधवी । द्वि० का० । पत्रे १९६।१।७ स्तवकपदव्याख्याने । पत्रे १६२।१।७ गालवपदव्या-
ख्याने । पत्रे १६८।२।६ एरण्डपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- तृ० का० । पत्रे ३९५।२।३ वित्तशब्दव्याख्याने । इत्यादि ।
- मेघदूतम् । द्वि० का० । पत्रे १४३।२।१ बलभीपदव्याख्याने । पत्रे १४४।१।६ तोरणपद-
व्याख्याने । पत्रे २९३।१।१ श्रोणीपदव्याख्याने ।
- तृ० का० । पत्रे ४०३।२।९ सनाहनपदव्याख्याने ।
- मेदिनिः । द्वि० का० । पत्रे १९१।२।३ वनस्पतिपदव्याख्याने । पत्रे १९३।२।३ शाखापद-
व्याख्याने । पत्रे १९६।१।२ कोरकपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- तृ० का० । पत्रे ३७६।१।२ महाशयपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- योगशतकव्याख्या । द्वि० का० । पत्रे ३९१।१।७ रीतिपुण्यपदव्याख्याने ।
- रघुः । द्वि० का० । पत्रे १३८।२।१० अगारपदव्याख्याने । पत्रे १३९।२।६ उटजपदव्या-
ख्याने । पत्रे १४१।२।६ अवरोधपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- तृ० का० । पत्रे ३७७।१।१ अतीक्षापदव्याख्याने । इत्यादि ।
- रत्नकोषः । द्वि० का० । पत्रे १४६।१।११ पक्षपदव्याख्याने । पत्रे १९६।१।११ सुमन-
पदव्याख्याने । पत्रे १९७।२।११ बोधिद्रुमपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- तृ० का० । पत्रे ३८९।२।१ अन्तिकतमपदव्याख्याने । इत्यादि ।

१ राघमुक्तकृतमारकोपटीवैज पदचान्द्रिका ।

२ धातुपारायणमेव पारायणमिति भाति । पारायणकर्ता पूर्णचन्द्र इति जपंतीशद्वया-
ख्याने पत्रे २३९।२।११ ज्ञापते ।

३ योगशतकव्याख्या सनातनरुतेति तत्र एव ज्ञापते ।

रत्नमाला । द्वि० का० । पत्रे ३३५।२।८ आशुपदव्याख्यानं । पत्रे ३४५।१।८ मार्जिता-
पदव्याख्यानं ।

रत्नसः । द्वि० का० । पत्रे १३०।२।८ भारतवर्षपदव्याख्यानं । पत्रे १३६।२।१ वेशपदव्या-
ख्यानं । पत्रे १४०।१।१० वासगृहपदव्याख्यानं । इत्यादि ।

तृ० का० । पत्रे ३८३।१।१० अनेडमूकपदव्याख्यानं । इत्यादि ।

रामायणम् । द्वि० का० । पत्रे १३८।२।८ सदनपदव्याख्यानं ।

रूपभेदः । द्वि० का० । पत्रे १५७।२।६ पाटलापदव्याख्यानं । पत्रे १७०।१।१० देवदास-
पदव्याख्यानं ।

तृ० का० । पत्रे ४६१।१।३ लिङ्गादिसंग्रहे । इत्यादि ।

रूपमञ्जरी । तृ० का० । पत्रे ४९५।२। लिङ्गादिसंग्रहे ।

रूपरत्नाकरः । द्वि० का० । पत्रे १६३।२।१ धनुष्पटपदव्याख्यानं ।

लिङ्गकारिका । द्वि० का० । पत्रे १८६।२।१ वासकापदव्याख्यानं । पत्रे २९१।१।६ वृ-
त्तीपदव्याख्यानं । पत्रे ३२३।१।९ तूणापदव्याख्यानं ।

वर्णदेशना । द्वि० का० । पत्रे १५५।२।१ सत्त्वपदव्याख्यानं । पत्रे २१६।१।७ सुसलीपद-
व्याख्यानं । पत्रे २६२।२।९ इमश्रुपदव्याख्यानं । इत्यादि ।

तृ० का० । पत्रे ३९२।१।११ अपसव्यपदव्याख्यानं ।

वायुपुराणम् । द्वि० का० । पत्रे ३९८।१।६ माङ्ग्यपदव्याख्यानं ।

वै(पा)लकाप्यः । द्वि० का० । पत्रे २५०।१।९ प्लुहापदव्याख्यानं ।

वासवदत्ता । द्वि० का० । पत्रे २१०।१।४ नारिकेलीपदव्याख्यानं । पत्रे २५२।१।६ त-
नुपदव्याख्यानं । पत्रे २६५।१।८ रक्षनापदव्याख्यानं ।

विद-धमुल्लमण्डनम् । द्वि० का० । पत्रे २५६।१।१ दोःपदव्याख्यानं ।

विश्वः । द्वि० का० । पत्रे १४२।१।१ अङ्गुनपदव्याख्यानं । पत्रे १४९।१।२ गण्डशैलपद-
व्याख्यानं । पत्रे १५३।२।२ लतापदव्याख्यानं । इत्यादि ।

तृ० का० । पत्रे ३७७।२।५ दानशौण्डपदव्याख्यानं । इत्यादि ।

वृद्धन्यासः । द्वि० का० । पत्रे २३९।२।६ मातरपितरौशतेपदव्याख्यानं ।

वृन्दावनयमकम् । द्वि० का० । पत्रे १६७।१।९ असनपदव्याख्यानं ।

व्याख्यानमृतम् । द्वि० का० । पत्रे २७७।२।९ शङ्खपदव्याख्यानं । पत्रे २९९।२।११ लिङ्गि-
शब्दव्याख्यानं । पत्रे ३०८।१।१ अंबग्रहपदव्याख्यानं । इत्यादि ।

१ माधवकृतं रत्नमालेशुपदव्याख्यानं ज्ञायते ।

२ हस्तिचिकित्साग्रन्थः प्रसिद्ध एव ।

पाठार्णवः । द्वि० का० । पत्रे १६६।२।३ तितिलीपदव्याख्याने । पत्रे १७८।२।८ धत्तूरपद-
व्याख्याने । पत्रे ३६०।१।९ पारदपदव्याख्याने ।

तृ० का० । पत्रे ४६३।२।१ लिङ्गादिसंग्रहे ।

शम्भेदः । द्वि० का० । पत्रे १६१।१।११ क्षिप्रपदव्याख्याने । पत्रे १६१।२।८ शाण्डि-
पदव्याख्याने । पत्रे १६२।२।९ कौशिकपदव्याख्याने । इत्यादि ।

शृङ्गाग्रकाशः । (?) तृ० का० । पत्रे ३९५।२।१० वरिवस्पापदव्याख्याने ।

यभेदः । द्वि० का० । पत्रे ३४०।१।२ अम्बरीषपदव्याख्याने ।

संसारवर्तः । द्वि० का० । पत्रे १९७।१।९ जम्बुपदव्याख्याने ।

सप्तकुमारिका । तृ० का० । साविपदव्याख्याने । “भित्ती साची पारणतमूला” ।

सभेदः । द्वि० का० । पत्रे २१६।१।४ सरथपदव्याख्याने । पत्रे २१६।१।९ ककलासपद-
व्याख्याने । पत्रे २३८।१।९ श्यालपदव्याख्याने । इत्यादि ।

सर्वस्वम् । द्वि० का० । पत्रे ३०८।१।४ ईपिकापदव्याख्याने । पत्रे ३३७।१।१ कन्मापपद-
व्याख्याने । पत्रे ३५३।२।८ स्तुभपदव्याख्याने ।

तृ० का० । पत्रे ३८३।२।११ कांदिशीकपदव्याख्याने । इत्यादि ।

सहस्रनामटीका । तृ० का० । पत्रे ४२६।२।३ नृपाकपिपदव्याख्याने ।

सुश्रुतम् । द्वि० का० । पत्रे १७६।२।७ सुमनःपदव्याख्याने । पत्रे २०५।२।११ तुम्बी-
पदव्याख्याने । पत्रे २०८।२।९ लघुलपपदव्याख्याने । इत्यादि ।

सूत्रभाष्यम् । तृ० का० । पत्रे ३९२।२।६ परिवापितपदव्याख्याने ।

सूदशास्त्रम् । द्वि० का० । पत्रे ३४५।१।११ रसालापदव्याख्याने ।

हरिवंशम् । द्वि० का० । पत्रे १५८।२।८ कोविदारपदव्याख्याने ।

हारावली । द्वि० का० । पत्रे १६९।२।२ मण्डपपदव्याख्याने । पत्रे २६८।२।९ कूर्पातक-
पदव्याख्याने । पत्रे ३७०।१।७ तन्तुपदव्याख्याने ।

रायमुकुटकृतायाममरकोपद्वितीयतृतीयकाण्डयोऽष्टोकायां समुपलब्धानि कानिचि-
दुपयुक्तानि वाक्यानि ।

द्वितीयकाण्डे ।

(पत्रे १३६।१।७ नगरपदव्याख्याने)

“सोमनन्दी, त्वं नगरलक्षणमाह— ‘देवतापतनैश्चित्रैः प्रासादापणवेशभिरः । नगरं दर्शये-
त् द्विद्वान् राजमार्गैश्च शोभनैः ॥’ इत्यर्थशास्त्रम् ॥”

१ शम्भेदः यभेदः सभेदश्चेति ग्रन्थत्रयमुक्तं एव ग्रन्थ इति संदिग्धम् ।

२ पुस्तकद्वयेऽपि संदिग्धान्यक्षराणि सन्ति ।

(पत्रे १३७।१।७ विशिखापदव्याख्याने)

“तथा च कौटिल्यः—‘विशिखायां तीक्ष्णकम्पचारः’ इति ।”

(पत्रे १३७।१।१ प्राकारपदव्याख्याने)

“तथा चार्थशास्त्रम्—‘खातादुद्धतपांसुना वप्रे कारयेत् तस्योपरि प्राकारम्’ इति ।”

(पत्रे १४४।२।१ अररपदव्याख्याने)

“तथा च कर्मशास्त्रमुदये—‘प्रेर्यन्तेऽपी परमरयो हर्म्यवातापनानाम्’ इति ।”

(पत्रे १६१।१।२ शोभाञ्जनपदव्याख्याने)

“तद्वर्णजन इवाविगतशोभाञ्जनो वसन्तसपयः प्रादुरासीत्’ इत्याश्रयमञ्जरी ।”

(पत्रे २५२।१।५ तनुपदव्याख्याने)

“वेतनु संप्रवदन्ति कुक्कुटाः’ इति भारविः ।”

(पत्रे २६०।१।३ सृक्पदव्याख्याने)

स सृक्कणी प्रान्तमसृक्कादिर्ध्वं प्रलेलिहानो हरिणारिरुचैः’ इति पाणिनिः ।”

(पत्रे ३५४।१।९ वैदेहकपदव्याख्याने)

निभिर्नाम राजा वसिष्ठशापाद्देहशून्यो विदेहारव्यो व मुव तत्प्रणतिं च नागिन्याशास्त्रम् ।
‘इति ।”

मृत्नीयकाण्डे ।

(पत्रे ३८७।१।७ लवपदव्याख्याने)

‘कुशलवर्मेन प्राप्य लोकोत्तरत्वं’ इति विक्रमार्कप्रयोगः ।”

भङ्गा सस्यभेदः । कश्मीरेषु भङ्गानाम्नेव परिद्धा ।” (३३७।२।३ भङ्गापदव्याख्याने)

कक्कल हसनं कवर्गप्रथमादिरिति गौडाः । सक्कलोते कवर्गद्वितीयादिरिति काश्मीराः ।”

(पत्रे ३९०।२।४ कक्कलपदव्याख्याने)

तेन रायमुकुटः कश्मीरदेशोद्भव इति प्रतीयते । कश्मीरेषु चास्याष्टीकाया अतीवप्रचारः ।

१ ‘आपि विजहीहि’ इत्यादिश्लोकस्य चतुर्थः पादोऽयं महाभाष्ये ‘व्यक्तवाचां समुच्चारणे’
इति सूत्रव्याख्यान उदाहृतः । स पूर्णश्लोकस्तु क्षेमेन्द्रेणौचित्याविचारचर्चायां कुमारदास-
नाम्ना समुद्धतः ।

- P. 70, l. 16 from bottom, for *Nyāyasiddhi* read *Nyāyatattva*.
 — l. 11 — for *Nyāyasiddhijñāna* read *Nyāyasiddhānjñāna*.
 P. 71, l. 6, from bottom, for 250 read 319.
 P. 73, ls. 21 and 23, for *Rhigvead* read *Rigavat*.
 P. 78, prefix; to the second verse in the footnotes.
 P. 93, ls. 1 and 4, second footnote, for *Itā* read *Itā*.
 P. 106, l. 37, on *Avadhī*, limited or conditioned, insert the following footnote:—

Avadhī, jñāna is the ocular perception of visible objects existing over an extent of space the magnitude of which is determined by the nature or merits of the seer. Some gods see all things in the region below heaven up to the end of the first *Naraka*, others up to the end of the second, and so on to the seventh or last *Naraka*; but in the regions above heaven, they see only up to the end of the flag staff of their cars. The denizens of the *Narakas* also see things over distances varying from a *yojana* to a *paragā*. This power of seeing things over large distances is acquired by men who go through austere religious exercises. This sort of perception is called *Avadhī*, because it is the perception of things below, as in the case of the gods, or of things which have a certain definite characteristic, viz. visibility, or perhaps of things over a certain definite or limited extent of space.—Śrutadipara's *Tattvārthasūtra* on *Sūtras* I, 10 and 22 (p. 465).

- P. 119, l. 16, for *third* read *fourth*.
 P. 120, l. 13 from bottom, for *Ātma* read *Ākāṣa*.
 P. 121, l. 19, on the word correct insert the following footnote:—

At the end of the Digambara recension of the *Prasottarasamhitā*, Amoghavaraha is represented to have abdicated the throne through the growth of the religious sentiment, so that the inconsistency noticed in the text is to be accounted for by supposing that his son Akilavaraha was the actual sovereign in Śaka 797 and 799, but as Amoghavaraha was not dead though he had ceased to concern himself with State affairs, his name is mentioned in the Kānheri inscription as the reigning sovereign in the latter year. The stanza referred to in the *Prasottarasamhitā*, a copy of which I have recently procured, is as follows:—

विमरयत्तसम्भवेन यद्येव रत्नमादिता ।

रत्नमामोर्गतेन सुखी सदल्लेखनिः ॥

- P. 125, l. 8, for *Gradually* read *Gradually*.
 P. 126, l. 10 from bottom, for *Bhānumera* read *Bhānumera*.
 P. 127, l. 14, for a copy of the read a copy of an.
 — l. 10 from bottom, insert a comma after *Karana*.
 P. 128, l. 7, for *Devavāchaka* read (*Devavāchaka*)
 P. 129, l. 2 from bottom, after author insert in Sanskrit 1129.
 P. 131, l. 6 — — after *Samhitā* insert (Appendix III BBBBB, 1).
 P. 131, l. 23, after *Āṅga* insert a semi-colon
 P. 136, ll. 14 & 15, for *He left* .... *Samsandā* read *He left his wife Samsandā during her pregnancy, went to the . . . life*.
 — , l. 16, for *She* read *Samsandā*.
 P. 139, l. 25, for which read *who*.
 P. 140, l. 30, after the end of the para add:—

Now Jacobi is of opinion "that the origin of the Bōḷiya or Bōḷika sect is much later than that of the Digambaras, and that the separation of the latter from the Śvetāmbaras was not a sudden schism, but a gradual divergence commencing in the time of Bhadrabāhu, and continued through the next generation" (*Ind. Ant.* XV, p. 313). Unfortunately the grounds for this conclusion of his are not given in Grierson's Summary from which these words are quoted. So

for the present at least the position seems to me untenable. As observed above, the *Āvśyakaniryukti*, the *Chūṛṇi* on it and *Haribhadra's Āvśyakaṭkā*, which last according to tradition belongs to the 6th century A. D. but according to Jacobi to the 9th, make mention of the rise of the *Boṭika* sect but not of that of the *Digambaras*. In the eleventh century A. D., however, Devendra, the commentator on the *Uttaridhyanasūtra*, mentions the *Digambaras* (Jacobi's *Kalpasūtra*, p. 15, note 1) and assigns to their rise the same year* as that assigned in those three works to the rise of the *Boṭikas*, though according to Jacobi "the legends narrated by *Haribhadra* and *Devendra* are derived from a common source." It seems, therefore, that *Boṭikas* and *Digambaras* are but two names of the same sect. And such a supposition well fits in with the fact that neither *Samayasundara* nor *Dharmasagara* makes any distinction between the two, and that the account of their rise given by the latter is the same as that of the *Boṭika* sect as given in the *Niryukti* and *Chūṛṇi* of the *Āvśyakasūtra* and *Haribhadra's Āvśyakaṭkā*.

It may be remarked in passing that the mention of the 7 *Nirnavas* cannot be considered to be an interpolation in the *Āvśyakasūtra*, as Jacobi thinks (*Kalpasūtra*, p. 15). For the *Āvśyakasūtra* as distinct from its *Niryukti* is not extant. I have seen many a manuscript of what is believed to be the *Āvśyakasūtra* differ in no way from that of the *Niryukti*; and I am not sure that what Jacobi calls *Āvśyakasūtra* (*Kalpasūtra*, pp. 9 and 15) is not *Āvśyakaniryukti*, for, as he tells us, the Chapter in which the account of the 7 *Nirnavas* occurs is called *Uvāghīya niryukti*. So the passage may be an interpolation in the *Niryukti*, if the traditional date of its author, *Bhadrabahu*, (p. 134), be the true one or if he lived prior to 609 V.

P. 142, l. 12 from bottom, for *Udīyana* read *Udayana*.

P. 141, l. 10 ———, after the end of the sentence add: The verse is quoted by *Haribhadra* also.

P. 145, l. 19, for *KKKK*. read *KKKK*. 1.

P. 140, l. 2, for *Ā'rutvikevalin* read *Ā'rutvikevalin*.

P. 149, l. 15, for *Karatarapattāvali* read *Kharatarapattāvali*.

P. 152, ll. 15 and 16, for by *Prinsep* in his read in *Prinsep* in the.

P. 154, ll. 25 and 26 from bottom, for *Dhanapāla* the adopted . . . who read *Dhanapāla* of the *Vāyata* family, the adopted son of *Devapāla* who.

——— l. 10 from bottom, for by *Prinsep* read in *Prinsep*.

——— l. 4 ———, after *Yuvārjya* add (*Appendix III PPPP. 1*).

P. 174, No. 8 of box 26, for *उप°* read *ओप°* here as in other places, where *उप°* is printed.

P. 278, No. 270, *Prakāśavaraha's* commentary on the *Kirātārjunīya* ought to be put among *Brahman* works.

P. 312, l. 16, for *Bhav.* read *Bhāv.*

P. 320, l. 13, for *गुप्त°* read *गुप्त°*.

P. 323, l. 19, for *गदी* read *गोदी*.

P. 325, l. 20, for *सधिपा* read *सुधिपा*.

*I have not got *Devendra* at hand; but I believe that the year 605 A. V. given in Jacobi's note cited above is either a misprint or a mistake of the copyist of the Ms. referred to by Jacobi for 609 A. V.

P. 351, v. 15, *for* पारं the New Manuscript reads परं.

" " v. 21, *for* परिणमदे N. Ms. has परिणमदो.

" " " " *for* वेद read वेव.

P. 352, v. 24, *for* ध्रुव° N. Ms. has ध्रुव°

" " v. 43, *for* वसहेण N. Ms. has वसहेहि and गियदिण for गियदया.

P. 353, v. 41, *for* गित्तंज N. Ms. has गित्तेज्ज.

" " v. 69, *for* वेव N. Ms. has वेव.

" " v. 70, *for* य N. Ms. has य.

" " v. 75, *for* तन्हा and तन्हाहि N. Ms. has तण्हा and तण्हादि.

" " v. 24, *for* धारादि N. Ms. has धरोदि.

" " v. 27, *for* जादि N. Ms. has जादा.

P. 354, v. 47, *for* दव्वं N. Ms. has कम्मं.

" " v. 43, l. 2, *for* जाणादे N. Ms. has जाणीदि.

" " v. 49, *for* मुम्भदि and सो वंघो N. Ms. has मुज्झादि and संबंघो

" " v. 53, *for* कुट्ठे, N. Ms. has कुट्ठव.

" " v. 53, *for* गिण्णादि, पुगळणि and पुगळमज्जे N. Ms. has गेण्हादि, वेगग
- छाणि and वेगगळमज्जे.

" " v. 69, *for* विमुखादि N. Ms. has विमबदे.

P. 355, v. 63, *for* अरहेणेण N. Ms. has अरहेतदि.

" " v. 63, *for* म्मेको N. Ms. has °मेहो.

" " v. 69, *for* मणोहे read मण्णेहं.

" " v. 69, *for* °पदोमो and °दुक्खे N. Ms. has °पदोसे and °दुक्खो.

P. 356, v. 1, *for* वीरियावारे N. Ms. has वीरियावारं.

" " v. 1, Sanskr. *for* आसय read आसाय.

" " v. 4, *for* जप जाद° read जपजाद°; *for* °कम्म N. Ms. has °कम्मं.

" " v. 4, Sansk. *for* यथा जात° read यथाजात°.

" " v. 6, *for* किरिया N. Ms. has किरियं.

" " v. 7, *for* हिदि N. Ms. has जिदि.

" " v. 8, *for* पन्ना N. Ms. has पण्णा.

" " v. 10, *for* आलोचण N. Ms. has आलोचग.

P. 357, v. 13, *for* य N. Ms. has च.

" " v. 18, *for* हि read हि.

" " v. 19, *for* चाऊ N. Ms. has चाओ, and विहिओ for विहिऊ.

" " v. 24, *for* जह जाद° and Sanskr. यथा जात read जहजाद and यथा
जात. *for* पिय read पिय and *for* विगळ N. Ms. has विचओ.

- P. 327, right hand col., l. 5, for चौलक्य read चौलुक्य.
 " " " " l. 6, for मन्वते read मन्वते.
 P. 329, l. 7, dele '6. स्य &.' from both columns.
 P. 330, right hand col., l. 4 from bottom, for "वासति" read "वासीरि
 P. 333, l. 5 from bottom, for यस्तकृताभिः read यस्तकृताभिः
 P. 336, l. 1, for मत्त read मत्त.
 " " l. 2 from bottom, for "कष्यते read "कष्यते.
 P. 338, l. 10, dele | (virāma) after प्रभो.
 P. 340, l. 3, for भत्तवा read भक्त्वा.
 " " l. 6 from bottom, for, पस्तक° read पुस्तक.
 P. 341, l. 2 from bottom, for प्राणा read प्राज्ञ.
 P. 342, l. 16, for गुर्जर read गुर्जर.
 P. 349, l. 3, for भोगदि read भोगिदि.
 " " l. 10, for ननाम read न नाम.
 " " l. 21, for यद्वोम read यद्वोम.
 P. 350, l. 11, for प्रसरतु read प्रसरतु.
 " " l. 5 from bottom, for "काना भवनी° read "कानाभवनी°.
 P. 351, l. 3, for मात्पसेनो read मदापसेनो.
 P. 352, l. 16, for "भयस्य read "भयस्य.
 P. 353, l. 20, for "तोभुनापूर्षते read "तोभुना पूर्वते.
 P. 357, l. 7 from bottom, for वर्षति read वर्षति.
 P. 365, l. 13, for विडह° read विडह°
 P. 366, l. 5 from bottom, for सार read सारि.
 P. 367, l. 1, for कोच° read कोच°
 " " l. 2, for कथयंत्यपरदेशिकाः [v. l.] read [कथयंत्यपरे देशिकाः v. l.] and for
 संवधे न read संवधेन.
 " " l. 3, for "त्यन्ये गुरवः [v. l.] read ["त्यन्ये गुरवः v. l.]
 " " l. 13, insert | after स्वयं.
 P. 371, l. 1 from bottom, for पंचास्यपंचारय° read पंचास्य पंचारय°
 P. 378, l. 5, for "मेतद्गट° read मेतद्गट°.
 Critical Notes and Corrections in K K K.
 P. 379, v. 3, for माणसे read माणसे.
 P. 380, v. 11, for जदो read जुदो.
 " " v. 13, for सुद्धवभोग read सुद्धवभोग.
 P. 381, v. 13, Sanskr. for शुद्धो° read शुद्धो°

- P. 387, v. 25, N. Ms. has निरवेहो for निरवेहो and ओषामि for ले.
- P. 388, v. 26, Sansk. for (प्रतीप) read (प्रत्येप).
- " " v. 2, N. Ms. has भिखू for भिखु.
- " " v. 4, N. Ms. has वेष्टिता for पश्चिता, and ते for से.
- " " v. 5, N. Ms. has ए for न.
- " " v. 9, N. Ms. has सेवुहो for सेवुहो.
- P. 389, v. 9, N. Ms. has सो for स.
- " " v. 9, Sansk. N. Ms. has पंचतमित्त for पंचतमित्त.
- " " v. 10, N. Ms. has समलोट for समलोट.
लु
- " " v. 1, for ग्राहदत्ता read ग्राहिदत्ता.
- " " l. 3 from bottom, read करी for करी.
- " " l. 2, " " " परते for बरते.
- P. 390, l. 3, read चीने for चाने.
- " " l. 7, read भाप for भापि.
- P. 393, l. 10, for आचन्द्रार्के read आचन्द्रार्के.
- P. 394, l. 3, for सेवग read सेवग.
- P. 398, l. 2 from bottom, for मज्जाइ read मज्जाइ.
- P. 399, l. 17, for विनया read वि सया.
- " " l. 4 from bottom, for विदेदि, read वि देदि.
- P. 400, l. 3, for पञ्जीए read पञ्जाए.
- P. 401, l. 3 from bottom, for मय read मण.
- P. 403, l. 8, for केरिया read किरिया.
- " " l. 15, for उपवास read उपवासे.
- P. 404, l. 7 from bottom, for नंदत read नंदतु.
- P. 405, l. 10 from bottom, for च्ही read ही.
- P. 410, l. 3 from bottom, for कायधर्मा read काया धर्मा.
- P. 411, l. 21, for ०तपोश्रोत read ०तपोहृत.
- P. 412, l. 9, for आधवः read आखवः.
- P. 415, l. 4, for "रिततणा" read "रितसृणा"
- P. 416, l. last, for क्षपक क्षीग read क्षपकक्षीग.
- P. 421, l. last, for "विविधे" read "विविधे"
- P. 422, l. 18, for काचोपि read काचोपि.
- P. 424, l. 3, for ०मपते read ०मपते.
- P. 425, l. 3, for ०स्याप्यसौ read ०स्याप्यसौ.